

Özetlenmiş İncil

Randolph Dunn

Özetlenmiş İncil ilham kaynağı değildir. Bu, kişisel Kutsal Kitabınızın yerine geçecek bir şey değil, kişinin Kutsal Kitabı incelemesinde kullanılması amaçlanan bir yardımcıdır. Bilmediğiniz kelime veya ifadelerin anlamları için farklı Kutsal Kitap çevirilerini okumak ve Strong'un Yunanca ve İbranice Sözlüğünü, Thayer'in Yunanca-İngilizce Sözlüğünü ve Vines Expository Dictionary'yi kullanmak isteyebilirsiniz. Sözlükler zamanla değiştikçe eski anlamlardan daha yeni anlamlara doğru anlamlar verdiğinden, tanımlarına dikkat edin. Ayrıca, birden fazla Yunanca kelime tek bir İngilizce kelimeye çevrilebilir ve bu da orijinal anlamı bozabilir.

Özet İncil'de yapılan yorumlar kişisel yorum ve görüşlerdir ve artan bilgiyle değişebilir.

Sunulan Kilit Noktalar her şeyi kapsamamaktadır ve kişisel anlayışa dayanmaktadır. Kişisel Mukaddes Kitap incelemeniz sırasında başka önemli noktalar da sizin için açık hale gelebilir.

Her Yeni Ahit kitabının sonundaki sorular, her kitabın mesajına ilişkin anlayışınızı resmileştirmeniz için sizi zorlamayı amaçlamaktadır. Tanrı'nın iradesini aramak, bilmek ve yerine getirmek SİZİN sorumluluğunuz olduğundan, bunların tüm yorumlarını, fikirlerini ve öğretilerini her zaman doğrulamalısınız.

Tanrı'nın, Kutsal Sözü olan Kutsal Kitap'ı incelemenizde size rehberlik etmesine izin verin.

Tamamının ticari olmayan amaçlarla indirilmesine ve çoğaltılmasına izin verilmektedir. Paylaşmaktan çekinmeyin, ancak değiştirmeyin veya kitap veya ders satmayın.

Randolph Dunn

IBKI Başkanı

thebiblewayonline.com/Info.IBKI.English.html

YARATILIŞ

Başlangıçta Tanrı şunu yarattı:

- Gökler ve yer – biçimsiz, boş, boş ve karanlık
- Işık – karanlık artık gece gündüz sona erdi
- Genişlik - evren - karasal ve yıldızsal
- Su ve toprağın bölünmesi artık şekilsiz değil; artık kuru toprak ve canlılar için suya ihtiyaç var
- Bitki örtüsü – hayvanlar ve kuşlar için her türlü yenilebilir yiyecek
- Genişlik ayrılmış – karasal ve yıldızsal. Yıldızlar, güneş, ay ve dünyanın atmosferi.
- Canlılar – havadaki kuşlar, denizdeki balıklar ve karada yaşayan hayvanlar
- İnsan, Tanrı'nın suretinde veya benzerliğinde olan bir varlıktır. Tanrı sevgidir, doğrudur, naziktir, merhametlidir, barışçıldır; tüm iyilikler Tanrı'dandır.

Yorum: Yaratılışın başlangıcında zaman yoktu. Tanrı sonsuz olduğu için. İnsan günah işleyip Aden'den uzaklaştırıldığında zaman başlamış gibi görünüyor.

Yorum: Hiçbir hayvan ya da bitki olmadığı için ışığa ihtiyaç duyulmadığından karanlık hüküm sürüyordu, yalnızca ışık olan Tanrı vardı.

Yorum: Gökler çoğuldur – göksel, Tanrı'nın ve ruhi varlıkların meskeni; yıldız, güneş, ay, yıldızlar ve gezegenlerden oluşan güneş sistemi; ve karasal, gökteki kuşların barındığı atmosfer.

Bereanbiblesociety.org'dan uyarlanmıştır.

Adem

Tanrı, insanı kendi doğamıza veya özümüze göre DEĞİL, sevgiye benzer, doğru, nazik, merhametli, barışçıl yaratmamıza izin verin dedi. Erkeğe de bir eş, yani kadın yarattılar. Adem ona Havva adını verdi. Tanrı onları yeryüzünde onlar için yarattığı özel bir yere, Aden'e yerleştirdi. Adem ve Havva'ya üç talimat verildi; Örneğin,

- a) İyiyi ve kötüyü bilme ağacından yemeyin, yoksa ölürsünüz; Bana itaat edin.
- b) Cennet Bahçesi'nde toprağa kadar - çalışın.
- c) Verimli olun ve çoğalın - diğer insanları çoğaltın.

İnsan, Tanrı'nın, iyilik ve kötülük ağacının meyvesinden yememeleri gerektiğini ve bunu yaparlarsa öleceklerini söyleyen emrinin de gösterdiği gibi, akıl yürütebiliyor ve ayırt edebiliyordu. Kutsal Kitap bize onların Yaratıcılarının yanında adil bir durumda ne kadar süre yaşadıklarını söylemez. Fakat bir noktada asi göksel bir varlık olan Şeytan, "Allah bilir, eğer ağacın yasak meyvesinden yerseniz, Allah kadar hikmetli olursunuz" yalanıyla onları ayarttı.

İtaatsizlik kararının ardından, cennetten kovulma, erkek için sancılı çalışma ve kadın için sancılı doğum gibi eylemlerinin sonuçlarına katıldılar. Fakat Allah onları terk etmedi. Bir kadın çocuğunun şeytan olan Şeytan'ı ezeceğini belirterek kurtuluş, restorasyon ve barışma umudu verdi. Kadının soyu, günahın bağışlanması için gerekli olan Kurtarıcı, kurtarıcı ve kefarete kurbanı olan İsa olacaktır.

Cennet Bahçesi'nden çıkarıldıktan sonra Kabil ve Habil doğdu. Büyüdükçe ikisi de Tanrı'ya adaklar sundular. Onların Tanrı'nın ne istediğini bildiklerini varsaymak mantıklıdır; bu, ebeveynlerin talimatlarından veya eylemlerinden ya da doğrudan Tanrı'dan gelir. Habil'in teklifi kabul edildi ancak Kabil'in teklifi kabul edilmedi. Kabil, teklifini reddettiği için Tanrı'ya kızdı ve kardeşini öldürdü. Kabul edilmeyen sunu, öfke ve cinayet Tanrı'nın benzeyişi değildir; bunlar aldatıcı ve yalancı İblis'indir. Kabil'in sonuçları, yaptığı çiftçiliğin ürün vermemesi ve huzursuz bir şekilde dolaşması oldu. Böylece Kabil Tanrı'nın huzurundan çıktı. (Yaratılış 1 – 5)

Adem'den Önemli Nokta

- Adem ile Havva günah işlediler, ölümlü oldular, çok acı çektiler, fiziksel ve ruhsal ölümün dünyaya gelmesine neden oldular.
- Günahın hoş olmayan sonuçları vardır.
- Ölüm, zamanı dünyaya getirir. Sonsuzluğun zaman engeli yoktur.
- Tanrı bağışlanma, kurtuluş ve uzlaşma umudu verdi.
- Kabil yaptıklarının sorumluluğunu üstlenmedi ama Tanrı'yı suçladı.

Nuh

Nuh, Adem'in yaratılışından 1056 yıl sonra, Adem'in ölümünden 126 yıl sonra doğmuştur. Yaratılış, Tanrı'nın oğullarının insan kızlarıyla evlendiğini belirtir. Tanrı, düşünceleri kötü olsa bile insanların kötülüklerinden, şiddetlerinden ve kötülüklerinden çok hoşnutsuzdu ama Nuh böyle değildi. Tanrı, Nuh'a bir gemi inşa etmesi için kesin ve kesin talimatlar verdi. Nuh, etrafındakilere kötü yaşam tarzlarından kurtulmaları için Tanrı'nın mesajını duyururken burayı Tanrı'nın planına göre inşa etti. Hayvanlar ve Nuh'un ailesi güvenli gemilerine girdiler; Tanrı, kötülerin kurtarılması için tek umut olan tek kapıyı kapattı. Daha sonra, Tanrı'nın Nuh tarafından duyurulan mesajını kabul etmemeyi seçen tüm canlıları tufanla yok etti. Nuh yeryüzünü temizledikten sonra örtüyü kaldırdı, gemiden çıktı ve bir sunak inşa ederek Tanrı'ya tapındı. (Yaratılış 6 – 10)

Yorum: “Tanrı'nın oğulları” doğru kişilerdir, oysa insan kızları öyle değildi.

Nuh'tan Önemli Noktalar

- Nuh'a kendisini ve ailesini kurtarmak için ne yapması gerektiğine ilişkin özel emirler verildi.
- Gemiyi inşa ederken Nuh, kötü insanların kötü yaşam tarzlarından kurtulmaları için Tanrı'nın mesajını duyurdu.
- Adem'in aksine Nuh itaat etti ve itaat ettikten sonra kendisi ve ailesi Tanrı'nın lütfuyla kurtuldu.
- Nuh kurtuluşunun ardından Tanrı'ya tapındı.
- Mesih, günahkâr insanın affedilip kurtarılabilceği tek kapı, yoldur.

Tanrı Avram'ı çağırıyor

Abram'ın, Nuh'un doğumundan 900 yıldan az bir süre sonra ve tufandan 352 yıldan daha kısa bir süre sonra doğmuş olduğu anlaşılıyor. Abram'ın babası Terah, Abram ve Saray ile birlikte Babil kulesinin bulunduğu genel bölge olan Keldanilerin Ur kentindeki evlerini terk ederek Haran'a taşındı. Burada Tanrı Avram'a babasının evini terk etmesini, uzak bir ülkeye gitmesini ve onun soyundan gelenleri büyük bir ulus yapacağını ve onun adını büyük yapacağını söyledi. Abram Tanrı'ya güvendi ve Tanrı'nın nereye varacağını bilmeden itaat etti. Kenan ülkesine geldiğinde Tanrı Avram'a bu toprakların kendi soyuna verileceğini söyledi.

Kenan'da yaşanan kıtlık nedeniyle Mısır'a gitti, ancak Kenan'a döndü ve maddi açıdan büyük bir berekete kavuştu. O ve yeğeni Lut, İbrahim'den ayrılarak Lut'un en verimli toprakları almasına izin verdi. (Yaratılış 12-13)

Tanrı Avram'ı Çağırıyor'dan Önemli Nokta

- Tanrı Avram'ı gitmeye çağırdı. Avram güvendi, itaat etti ve gitti.
- Tanrı onu büyük yapacağını ve onun aracılığıyla yeryüzündeki tüm insanların kutsanacağını vaat etti. Sonuçta Mesih aracılığıyla.
- Abram her zaman dürüst değildi ama her zaman Tanrı'ya güvendi ve itaat etti.
- Lut kendini düşünerek en iyi toprakları seçerken, Avram en az arzu edilen, geriye kalan toprakları aldı.

Yeni Ahit'te Avram'a atıf

“İbrahim miras olarak alacağı yere gitmek üzere çağrıldığında iman sayesinde itaat etti. Ve nereye gittiğini bilmeden dışarı çıktı. İman sayesinde, yabancı bir ülkedeymiş gibi vaat edilen topraklarda yaşamaya gitti; aynı vaadin mirasçıları olan İshak ve Yakup'la birlikte çadırlarda yaşadı. Çünkü o, kurucusu ve yapıcısı Tanrı olan, temelleri olan kenti sabırsızlıkla bekliyordu. İman sayesinde Sara, söz verenin sadık olduğunu düşündüğünden, yaşını geçtiğinde bile hamile kalma gücünü elde etti. Bu nedenle, tek bir adamdan ve o adamdan, gökteki yıldızlar kadar ve deniz kıyısındaki sayısız kum tanesi kadar çok torun doğdu.” (İbraniler 11:8-12)

Avram Melkisedek'i Anıyor

İbrahim Tanrı'ya itaat etmişti ve şimdi Filistin olarak bildiğimiz Kenan bölgesinde yaşıyordu. Bu topraklar Akdeniz arasındaydı ve Şinar ya da Keldanilerin Ur vadisinden çöle ayrılmıştı.

Lut özverili bir şekilde en verimli toprakları seçmişti ve yavaş yavaş Sodom şehrine çekiliyordu. Bölge kralları Sodom kralına isyan etti, ordusunu yendi ve Lut'u esir aldı. Avram yanına birkaç adam alıp Lut'u kurtarmaya gitti. Bölgedeki kralların ordularını yendi ve Lut'u, mallarını, kadınlarını ve çocuklarını geri getirdi.

Salem kralı ve Tanrı'nın rahibi Melkisedek, evine döndüğünde Abram'ın yanına gitti ve onu şöyle kutsadı: “Göklerin ve yerin sahibi Yüce Tanrı tarafından Avram'a övgüler olsun; Düşmanlarınızı elinize teslim eden Yüce Tanrı mübarek olsun!” (Yaratılış 14:19-20) Abram, Melkisedek'e ondalık veya ondalık verdi, yakalananları serbest bıraktı, mallarını Sodom Kralı'na iade etti ve zaferin izzetini Tanrı'ya verdi. (Yaratılış 14ve İbraniler 7)

Melkisedek'e Saygıdan Önemli Noktalar

- Tanrı'nın rahibi Melkisedek, Avram'a Tanrı'nın bereketini verdi.
- Abram savaştan kazandığının onda birini Melkisedek'e verdi.
- Abram, Sodom'un mallarını ve halkını elinde tutmayı reddetti.
- Avram zaferinin şerefini Tanrı'ya verdi.
- İsrail'le yapılan Antlaşma'dan önce Tanrı'nın rahipleri vardı.

Doğal Oğul İsmail

Tanrı, Avram'a kendisinin ve Saray'ın bir oğlu olacağını ve bunun sonucunda birçok ulusun kutsanacağını vaat etti. Onlar yaşlıydılar ve Sarai çocuk doğurma yaşını aşmıştı. Tanrı'nın vaadini yerine getirmesini beklerken sabırsızlandı. O ve Abram, Saray'ın cariyesi Hacer aracılığıyla doğal üreme yoluyla bir oğul sahibi olarak Tanrı'nın vaadini yerine getirmesine yardım etmeyi kabul ettiler. Avram'ın Hacer İsmail'le olan ilişkisinden doğdu. Fakat Tanrı'nın vaadi Hacer'e değil Saray'a idi, dolayısıyla İsmail vaadin oğlu değildi. On üç yıl sonra Tanrı, Avram'la konuştu ve eğer suçsuz davranırsa onunla ve soyundan gelenlerle bir antlaşma yapıp onu birçok ulusun babası yapacağını vaat etti. Tanrı, adını yüce baba anlamına gelen Abram'dan, kalabalıkların babası anlamına gelen İbrahim'e, kavgacı anlamına gelen Sarai'nin adını ise prenses anlamına gelen Sara'ya değiştirdi. Tanrı, Sara ve İbrahim'in bir oğlu olacağına dair vaadini yineledi; o, vaat edilen oğul olacaktı. (Yaratılış 15-17) Vaat edilen oğul ve doğal oğul kavramının önemi Galatyalılar 1:1-7'de tartışılmaktadır.

Yorum: Sözleşme bağlayıcı bir anlaşmadır.

İsmail'den Önemli Nokta

- Tanrı kontrol altındadır. İnsanın kontrolü ele geçirme çabası zararlı sonuçlanır.
- İbrahim, Tanrı'ya inandığını ve kendisine doğruluk olarak atfedilen bu inanca göre hareket ettiğini gösterdi.
- Allah'ın insana nimeti ancak vaadin oğul aracılığıyla gelebilir.

İbrahim'le antlaşma

İsmail 12-13 yaşlarındaydı ve İshak henüz bir vaatti. 99 yaşındayken ve Sara çocuk sahibi olma yaşını aştığında, Tanrı İbrahim'e şöyle konuştu: "Senin ve soyunun Tanrısı olmak için, seninle ve senden sonra soyunla aramızdaki antlaşmayı nesiller boyu kalıcı bir antlaşma olarak sürdüreceğim. Önden buyurun. ... Aramızdaki her erkek sünnet edilecektir. Sünnet derisinin etinde sünnet edileceksin ve bu, seninle benim aramda yapılan antlaşmanın bir işareti olacak." (Yaratılış 17:7; 10-11)

Sonra Tanrı, Sara'nın bir oğlu olacağını söyledi. İbrahim, Sara'nın yaşlılığında çocuk doğuracağını mı düşünüyordu? Sonra "Keşke İsmail senin için kabul edilebilir olsa" dedi ve Tanrı "Hayır, ama karın Sara sana bir oğul doğuracak" diye cevap verdi. Böylece bir oğul sözü tutulacak ve bir antlaşma yapılacaktı.

İbrahim'le Yapılan Antlaşmanın Anahtar Noktası

- İbrahim, Tanrı'nın önünde doğruluk, dürüstlük, dürüstlük, masumluk ve zarar görmemişliğe dayalı bir yaşam yaşadı; biz de öyle yapmalıyız.

Sodom ve Gomorra

Sünnet antlaşmasından kısa bir süre sonra Tanrı İbrahim'e bir kez daha göründü ve ona Sara'nın uzun zaman önce söylediği bir çocuk sahibi olacağını söyledi. Tanrı, İbrahim'e, onların kötülükleri nedeniyle Sodom vatandaşlarına ve çevredeki şehirlere karşı duyduğu gazabı anlattı. Hem insanları hem de mallarını yok edecekti. Lut artık Sodom'da yaşıyordu. İbrahim şehri kurtarması için Tanrı'ya yalvardı ama işe yaramadı. Ancak Lut ve ailesini ortadan kaldırmak için insan biçimindeki melekleri gönderdi. Sodom'un erkekleri şehri ziyaret eden erkeklerle seks yapmak istiyordu. Erkekler arasındaki cinsel eylemler, eşcinseller, Tanrı'nın kötü ve kötü olarak nitelendirdiği doğal değildir. Eğer bir erkek bir kadınla yattığı gibi bir erkekle de yatarsa, her ikisi de iğrenç bir şey yapmış olur. Öldürülmeleri gerekiyor; kanları kendi başlarına olacak. Bu şurada tartışılıyor thebiblewayonline.com/HTML/Liberated.

Sodom ve Gomorra'dan Anahtar Nokta

- Tanrı kötülükten nefret eder.

Vaat Edilen Oğlu İshak

İbrahim, İshak'ın doğumundan önce Abimelek ülkesinde Gerar'ın yakınına taşındı. Tanrı'ya güvenmediği ve hayatından korktuğu için Abimelech'i Sarah'ın karısı olduğu konusunda aldattı ve bu da Abimelech'in onu karısı olarak almasına neden oldu. Tanrı müdahale etti: "İşte, aldığın kadın yüzünden sen ölü bir adamsın, çünkü o bir adamın karısı." Sara'yı, Abimelek adına Tanrı'ya dua eden İbrahim'e geri verdi.

Bir süre sonra Rab Sara'yı ziyaret etti ve o hamile kaldı ve vaat edilen oğlu İshak'ı doğurdu. Sara'nın hizmetçisi Hagar ayrılmak zorunda kaldı. Ama Tanrı Hacer'in feryadını duydu ve İsmail'in yanındaydı.

Başka bir söz, insan tabiatının oğlu İsmail değil, vaadin oğlu İshak aracılığıyla tutulacaktı; örneğin, tüm uluslar kutsanacaktı. Bu bereket, tüm güvenen ve itaatkar insanları günahlarından kurtarmak için Kendisini kefarete kurbanı olarak sunacak olan Nasıralı İsa aracılığıyla gelecekti. (Yaratılış 20 – 21)

Isaac'tan Önemli Noktalar

- Tanrı her zaman sadıktır. Verdiği sözler her zaman yerine getirilir.
- Aldatma yalandır.
- İnsanlar bedensel arzularını tatmin ettiklerinde Tanrı'ya olan güvenlerini kaybederler.

İbrahim'in İncancını Test Etmek

Kuşkusuz İshak, İbrahim için çok değerliydi; çünkü o, Sara'nın tek çocuğu ve Tanrı'nın onlara vaat ettiği çocuktur. İbrahim'in doğruluğu ve sadakati, Tanrı ile olan ilişkisinde taviz vermedi. Aslında o, sevdiği ve güvendiği Tanrı'yı memnun etmek için tek oğlunu kurban olarak sunmaktan Tanrı tarafından alıkonulmuştu. İsa ile olan benzerliğe dikkat edin. "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar sevdi ki, biricik ve biricik Oğlunu verdi; öyle ki, O'na güvenen herkes tamamen yok olmak yerine sonsuz yaşama sahip olsun." (Yuhanna 3:16-17)]

İmanımız sınanırken Tanrı'ya güvenip sevgimizi davranışlarımızla gösteriyor muyuz? Komşularımıza ihtiyaç anında yardım ediyor muyuz? Boş zamanımızın çoğu kendimizi memnun etmeye mi harcanıyor? Kansere yakalanmaktan, işini kaybetmekten ya da bir ebeveynin ya da çocuğun ölümünden Tanrı'yı mı suçlayacağız? (Yaratılış 22)

İbrahim'in İmanını Sınamanın Önemli Noktası

- Tanrı, O'na olan sevgimizi davranışlarımızdan, O'na verdiklerimizden veya O'ndan esirgediklerimizden bilir.
- İbrahim İshak'ı esirgemedi.
- Tanrı İsa'yı kefarete kurbanımız olarak verdi.
- İbrahim, Tanrı'nın İshak'ı hayata döndürebileceğini biliyordu.

İbrahim'in Son Günleri

İbrahim kendi zamanında İshak için bir eş seçmeyi arzuluyordu; bazı ülkelerde bu hâlâ uygulamadır. Böylece İbrahim hizmetkarını, Tanrı'nın onu çağırmadan önce yaşadığı Keldani ülkesine gönderdi. İshak'ın Kenan'daki putperestlerden bir eş almasını istemiyordu. Burada İbrahim'in güvendiği hizmetçisi, Tanrı'nın yönlendirmesi doğrultusunda, İshak'ın karısı olarak yeğeni Betuel'in (İbrahim'in erkek kardeşi Nahor'un oğlu) kızı Rebeka'yı seçti. (Yaratılış 24 - 25:18)

İbrahim'in Son Günlerinden Önemli Noktalar

- İshak, putlara tapan biriyle değil, Tanrı'ya inanan biriyle evlenir.
- Evlilik de dahil olmak üzere ilişkiler, sonsuzluğa giden yolculuğumuzda Tanrı ile ilişkimize yardımcı olacak veya zarar verecektir.

İshak'ın Hayatı ve Yakup'un Aldatmacası

İbrahim 175 yaşında öldü ve Kenan'a gömüldü. İshak ve Rebekah'nın ikiz oğulları vardı. Her biri, İshak'ın açık havada bir adam olduğu için Esav'ı tercih etmesiyle, Rebekah ise Yakup'u tercih etmesiyle iltimas gösterdi. Kayırmacılık her zaman kavgaya neden olur. Esav'ın, sonuçları veya geleceği ne olursa olsun, mevcut arzularını tatmin etme tutumuna sahip olduğu ortaya çıktı. Yakup, annesi Rebekah'nın talimatıyla, ilk doğan çocuğun çift payını almak ve İshak'tan bereket almak için komplo kurdu. İshak'ı kör olduğu için kandırmayı başardılar. Yakup hayatından endişe ederek Rebekah'nın ailesinin yanına kaçtı. Yolda Tanrı Yakup'a şöyle dedi: "Ben Rab'yim, baban İbrahim'in Tanrısı ve İshak'ın Tanrısıyım. Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim. Soyunuz yerin tozu gibi olacak ve batıya, doğuya, kuzeye ve güneye yayılacaksınız ve dünyanın bütün aileleri sizde ve soyunda kutsanacak. İşte, ben sizinle ve nereye gidersen git seni tutacağım ve bu ülkeye geri getireceğim. Çünkü sana söz verdiğimi yapana kadar seni bırakmayacağım."

Daha sonra Yakup'un müstakbel kayınpederi onu aldattı. Tanrı, Kendisine güvenenleri ve O'na olan sevgilerinden dolayı itaat edenleri affetse de, günahın her zaman sonuçları vardır. (Yaratılış 25:20 – 28)

Yakup'un Aldatmacasının Kilit Noktası

- Tanrı, İbrahim'e, onun soyundan gelenleri gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağını ve onlara "Vaat Edilmiş Topraklar" olan Kenan'ı vereceğini söyledi ve Yakup'a tekrarladı.
- İbrahim bana itaat ettiği için Yakup'un soyu (İsa) aracılığıyla yeryüzündeki tüm uluslar kutsanacak.

Yakup Doğu Ülkesine Geliyor

Yakup, İshak'ı aldattı, bundan yararlandı ve kardeşi Esav'ı kızdırdı, bu yüzden annesinin Keldani ülkesindeki evine kaçtı. Oraya vardığında annesinin erkek kardeşi ve İbrahim'in kardeşi Nahor'un oğlu Laban'a sordu. Sulama kuyusunun başında Laban'ın kızı olan çoban Rahel'i gördü. Yakup, Rachel'in karısı olması için Laban'ın yanında 7 yıl çalışmayı kabul etti. 7 yıl sonra Laban, Yakup'u aldattı ve Lea'yı ona eş olarak verdi. Jacob daha sonra Rachel için 7 yıl daha çalışmayı kabul etti. Laban'da kaldığı süre boyunca Tanrı onu büyük ölçüde zenginleştirdi. (Yaratılış 29 – 30)

Jacob'dan Anahtar Nokta Doğu Ülkesine Geldi

- Rebekah ve Yakup İshak'ı aldattı ve şimdi de Yakup aldatılıyor. Ah, günahın sonuçları.

Yakup Laban'dan Kaçar

Yakup'un Laban'la yaşarken ona birçok çocuk doğuran dört karısı. En az 14 yıl geçmişti. Laban, Yakup'a daha az saygı duymaya başladı ve Laban'ın oğulları, Yakup'un refahını kıskanmaya başladı. Yakup'un İshak'ın yaşadığı ve İbrahim'in gömüldüğü yere dönme zamanı gelmişti. Böylece Yakup, ailesi ve hayvanlarıyla birlikte Laban'a haber vermeden oradan ayrıldı. Laban, Yakup'un ayrılışını öğrendiğinde onları takip etti. Tanrı yoldayken Laban'ı Yakup'a karşı hiçbir şey yapmaması konusunda uyardı. Laban ve Yakup buluştular ve birbirlerine zarar vermemek konusunda bir anlaşma yaptılar. Laban daha sonra eve döner.

Yakup, Esav'ın yaşadığı ülkeye yaklaşırken, daha önce Esav'ın İshak'tan onayını alma konusundaki aldatmacası nedeniyle Esav'ın yapabileceklerinden korkuyordu. Yakup geçmişteki kötülüklerinden tövbe etti, Tanrı'nın sağladığı refah için şükretti ve Esav'dan kurtarılmayı diledi. Esav Yakup'u görünce koşup ona sarıldı. (Yaratılış 31-33)

Jacob Flees Laban'dan Önemli Noktalar

- Yakup, annesinin yardımıyla ilk doğan oğlunun bereketini almak için babasını aldattı. Günahın sonuçları vardır.

- Tövbe etmek ve nimetleri için Allah'a şükretmek Allah'ı memnun etti.

Yakup Beytel'e Dönüyor

Yakup eve döndü ve Esav'la arasını düzeltti. Daha sonra canını kurtarmak için kaçarken Tanrı'nın kendisine görüldüğü yere geri döndü. Tanrı'nın talimatı üzerine Beytel'e gitti; orada Tanrı daha önce İbrahim ve İshak'a verdiği sözün aynısını ona da vermişti. Yakup tüm putların kaldırılmasını talep ederek Tanrı'ya yaklaşır. Beytel'de bir sunak inşa etti ve Tanrı'ya tapındı. Burada Tanrı yeniden ortaya çıktı ve adını, yerine getirilmiş anlamına gelen Yakup yerine İsrail olarak değiştirdi ve şöyle dedi: "Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrıyım; verimli olun ve çoğalın. Senden bir millet ve bir milletler topluluğu çıkacak ve senin bedeninden krallar çıkacak. İbrahim'e ve İshak'a verdiğim toprakları sana vereceğim ve bu toprakları senden sonra senin soyuna vereceğim." (Yaratılış 35:11-13)

Anahtar Nokta Jacob Beytel'e Dönüyor

- Kişinin davranışları, tevbe edip etmediğini (değiştğini) gösterir.
- Tanrı'ya dönmek, sahte tanrıları ortadan kaldırmak, şükretmek ve Tanrı'ya tapınmak, Yakup'un gerçekten değiştğini, yani tövbe ettiğini açıkça gösterir.
- Şükür, hamd ve ibadet Allah'ı memnun eder ve sevinç verir.

Yakup'un Sorunu

Yakup Kenan'a dönüp Esav'la barıştıktan sonra babaları İshak öldü. Şimdi İsrail olan Yakup'un 12 oğlu ve bir kızı vardı. Kızı Dina, Kenan diyarında bir Hivilinin tecavüzüne uğradı. Rebekah Benyamin'i doğururken öldü. İsrail, Rahel'in 14 yıl boyunca onun için çalıştığı ilk oğlu olduğu için Yusuf'a iltimas gösterdi. Bu, diğer oğulları arasında büyük bir kıskançlığa neden olur. Artık Yusuf, kardeşlerine ve babasına anlattığı sıra dışı rüyalar görüyordu. Bu rüyalar hepsinin ona secde edeceğine işaret ediyordu. Bu, kardeşlerinin onu Mısır'a giden bir İsmaili kervanına köle olarak sattığında ortaya çıkan kıskançlığı nefrete dönüştürür. Yusuf'un kanına bulanmış bir keçiyi keserler ve onu babalarına götürüp Yusuf'un vahşi bir hayvan tarafından öldürüldüğüne inandırırılar. (Yaratılış 36:16 – 38)

Yakup'un Sorunu'ndan Kilit Nokta

- Günahların sonuçları kayırma, öfke, nefret ve aldatmadır ve acıya neden olur. Tanrı, bu korkunç durumu kendi yüceliği için, Yakup ve ailesinin kurtarılması ve sonuçta Nasıralı İsa Mesih'in yaşamı ve kefareti olarak kurban edilmesi yoluyla kurtuluşu için kullandı.

Joseph, Köle

Yusuf'un kıskanç kardeşleri onu İsmailoğullarından oluşan bir kervana sattılar. Mısır'a vardığında Firavun'un memurlarından birine satıldı. Güvenilir bir hizmetçi olarak görevlerini öyle yerine getirdi ki, sahibi ona daha büyük sorumluluklar verdi. Potifar'ın karısının ayartmalarına boyun eğmediği için hapse atıldı. Hapishanede bile hapishane bekçisinin gözüne girdi. Tüm zorluklarına rağmen Tanrı'ya güvenmeye ve hizmet etmeye devam etti. Oradayken Firavun'un kadeh taşıyıcısıyla arkadaş oldu; o da daha sonra Yusuf'un kendisi için yaptıklarını hatırlayacaktı. (Yaratılış 39 - 41:40)

Köle Joseph'ten Önemli Noktalar

- En zor zamanlarda Allah'ın kulları her zaman dindar olmalıdır.
- Tanrı, Kendisini sevenlerin imanını sınar.
- Zorluk zamanlarında kişi Tanrı'yı suçlayabilir ve O'ndan yüz çevirebilir.
- Refah, kişiyi kendine güvenmeye teşvik edebilir.
- Zor ve adaletsiz zamanlarda bile daima günah işlemekten kaçının.

Yusuf, Hükümdar

Doğru yaşamının sonuçlarına katlanan Yusuf hapse gönderildi. Hapishanedeyken yardım ettiği kişiler tarafından terk edildi ama Tanrı tarafından terk edilmedi. Tanrı'nın sadık hizmetkârı olarak yaşayarak, O'na güvenip itaat etmeleri

halinde tüm insanlığa kurtuluş getirme planında Tanrı'nın kendisini kullanmasına izin verdi. Firavun'un kupa taşıyıcısı sonunda Yusuf'u hatırladı ve Firavun'a Yusuf'un zindandayken rüyalarını yorumladığını anlattı. Firavun, rüyasını yorumlamak için Yusuf'u hapishaneden çağırdı. Yusuf Firavun'a yorum yapamayacağını ama Tanrı'nın yorumlayabileceğini söyledi.

Firavun, Tanrı'nın Yusuf aracılığıyla yaptığı yoruma inandı ve Yusuf'u bir kıtlık felaketine hazırlanmakla görevlendirdi. Yusuf artık tüm Mısır'ın ikinci komutanıydı ve kıtlığa hazırlanıyordu.

Kıtlık Yusuf'un Kenan'daki ailesine de ulaştı. Yiyeceklerin Mısır'da olduğunu duyan Yakup, iki kez yiyecek satın almaları için oğullarını oraya gönderdi. Yusuf kardeşlerinden intikam almadı, bunun yerine Tanrı'nın elinin kendisinde iyilik için çalıştığını fark etti. (Yaratılış 41:41 – 44)

Hükümdar Joseph'ten Önemli Nokta

- Yusuf, çok fazla acı ve zorluk olmasına rağmen, Tanrı'nın kendisini kendi amaçları doğrultusunda kullanmasına izin verdi.
- Tanrı her zaman sadıktır ama insan her zaman anlayamaz.
- Tanrı'nın Cennette olduğu sonsuz bir yaşam her zaman burada, dünyadaki her türlü acıya veya her türlü gönül yarasına değer.

Yakup Mısır'a Gidiyor

Yusuf'un kardeşleri kıtlık nedeniyle yiyecek bulmak için Mısır'a gönderildi. Mısır'ın ikinci en güçlüsünden hırsızlık yapmakla suçlandıkları için hayatlarından korktukları için, Yusuf'un gençliğinde gördüğü rüyayı önceden bildirmiş olan saygılarını sunarak onun önünde eğildiler. Yahuda onu köle olarak satmanın suçunu kabul ediyor. Daha sonra Yusuf kardeşlerine, onların hain davranışlarının Tanrı tarafından kendilerini ve Yakup'u kurtarmak için nasıl kullanıldığını açıklar. Yusuf, Yakup'u, tüm ailesini ve mal varlığını çağırır. Varışta Joseph ve Jacob yeniden bir araya gelir. Firavun Yakup'a seçkin Goşen ülkesini verdi. Yakup kıtlık bitene kadar kalmayı planlamış olabilir ama onun soyundan gelenler 400 yıl boyunca Mısır'da kaldı. (Yaratılış 45-47)

Yakup'un Mısır'a Gidişinden Önemli Noktalar

- Tanrı, Kendi iradesini gerçekleştirmek için Yakup'un oğullarını kullandı.
- Yusuf, Tanrı'nın yaşamındaki elini şu sözlerle tanıdı: "Yeryüzünde bir kalıntıyı sizin için korumak ve büyük bir kurtuluşla yaşamlarınızı kurtarmak için beni önünüzden gönderdi."

Yakup ve Yusuf Mısır'da Öldü

Yakup Mısır'da 17 yıl kaldıktan sonra ölür. Mumyalama için gereken 40 gün boyunca Joseph ve kardeşlerinin sabahı. Daha sonra Yakup Kenan'a geri götürüldü ve İbrahim, Sara, İshak, Rahel ve Yahuda'nın ilk karısı ve annesi Leah'nın yanına gömüldü. "Yusuf babasını gömmek için yukarı çıktı. Firavun'un bütün hizmetkarları, evinin ileri gelenleri, Mısır diyarının bütün ileri gelenleri, ayrıca Yusuf'un bütün ev halkı, kardeşleri ve babasının ev halkı onunla birlikte yola çıktı. Goşen diyarında yalnızca çocukları, davarları ve sığırları kaldı. Onunla birlikte hem savaş arabaları hem de atlılar çıktı. Çok harika bir şirketti." (Yaratılış 50)

Çok sonraları "Yusuf kardeşlerine şöyle dedi: 'Ben ölmek üzereyim, ama Tanrı sizi ziyaret edecek ve sizi bu ülkeden çıkarıp İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a ant içtiği ülkeye götürecektir.' Sonra Yusuf, 'Tanrı sizi mutlaka ziyaret edecek ve kemiklerimi buradan taşıyacaksınız' diyerek İsrail oğullarına yemin ettirdi." Yusuf Mısır'da öldü, mumyalandı, gömülmedi, ancak bir tabuta konarak Mısır'a geri götürüldü. Tanrı onları Mısır'dan kurtardığında Kenan'dı. (Yaratılış 50)

Yakup ve Yusuf'un Mısır'da Ölmesinden Önemli Noktalar

- Bir köleyken Mısır'ın en güçlü ikinci kişisi olan dürüst Yusuf, yine de Tanrı'nın, planlarını gerçekleştirmek için kendisini kullanmasına izin verdi.
- Yusuf'u köle olarak satmayı öneren Yahuda, şimdi Yakup'un acı çekmesini önlemek için kendisini köle olarak sunuyor. İnsanlar değişebilir.
- Nasıralı İsa'nın Yahuda kabilesinden olması ilginçtir.

ÇIKIŞ

Musa - Mısırlı

Tanrı, İbrahim'e, vaat edilen oğlu İshak aracılığıyla birçok ulusun babası olacağını vaat etti. İshak oğlu Yakup'un kıtlık nedeniyle Mısır'a gidişinin üzerinden yaklaşık dört yüz yıl geçti. Ailesi milyonlara ulaştı ama köle olarak yaşıyor. Bu süre zarfında Mısır, Mısır'ın geçmişi hakkında yeni hiçbir şey bilmeyen ve Joseph'in adını hiç duymamış yeni bir hanedan tarafından ele geçirildi. Firavun, İbranilerin doğan her oğlunun Nil'e atılmasını emretti. Musa'nın annesi, Firavun'un kızı onu buluncaya kadar onu sakladı. Kırk yıl boyunca Mısır kraliyetinin usulleri konusunda eğitim aldı. Firavun'un gazabından korktuğu için, bir Mısırlıyı İbrani bir köleye kötü davrandığı için öldürdükten sonra Mısır'dan kaçtı. Sonraki kırk yıl boyunca Yetro olarak da anılan Midyanlı bir rahip olan Reuel için koyun güttü. Daha sonra Tanrı Musa'yı İbrahim'i, İshak'ı ve Yakup'un soyunu esaretten kurtarmak için Mısır'a gitmeye çağırdı. (Çıkış 1 – 2)

Mısırlı Musa'dan Kilit Nokta

- Tanrı Sadıktır. İsrailoğullarının durumunu gördü ve İbrahim, İshak ve Yakup'a verdiği sözü hatırladı.
- Tanrı, halkını köleliğinden esaretinden kurtarmak için Musa'yı seçti.
- Yüzyıllar sonra Tanrı, halkını günahın esaretinden kurtarmak için Nasıralı İsa'yı gönderdi.

Musa - Tanrı tarafından çağrıldı

Mısırlı Musa'yı öldürdükten sonra Mısır'dan kaçtı ve kırk yıl boyunca Medyen'de koyun otlatarak yaşadı. İsrailoğullarının sayısı o kadar artmıştı ki, yeni Firavun onların başka bir hükümdarın safına geçmesinden korkuyordu. "Bundan dolayı üzerlerine ağır yükler getirmek için görevliler görevlendirdiler. Firavun'un depo şehirleri Pithom ve Raamses'i inşa ettiler. Ama ne kadar ezilirlerse o kadar çoğaldılar. Ve Mısırlılar İsrail halkından korkuyordu." (Çıkış 1:11-13)

Bir gün Musa koyun sürüsünü beslerken Tanrı ona şöyle konuştu: "Ben babanın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısıyım." ... "Mısır'da bulunan halkımın sıkıntılarını elbette gördüm ve angarya görevlileri yüzünden feryatlarını duydum. Onların acılarını biliyorum ve onları Mısırlıların elinden kurtarmak ve onları o ülkeden çıkarıp iyi ve geniş bir ülkeye, süt ve bal akan bir ülkeye götürmek için geldim." ... "Gel, halkım İsrailoğullarını Mısır'dan çıkarman için seni Firavun'a göndereceğim." (Çık 3:6; 7-8;10) Musa kendini yetersiz hissetti ama isteksizce Tanrı'nın, Mısırlıları ve İsrailileri kontrolün Tanrı'nın elinde olduğuna ikna etmek için kendisine mucizelerinin gücünü göstermesinin peşinden gitti. (Çıkış 3 - 4:17)

Musa'dan Önemli Noktalar - Tanrı Tarafından Çağrıldı

- Tanrı Musa'ya GİT dedi ama Musa başkasını gönder dedi ve bu da Tanrı'yı kızdırdı. Tanrı'nın ilham kaynağı olan Kutsal Kitapta bize verdiği iradesini yerine getirmediğimiz için Tanrı'yı kızdırıyor muyuz?
- İsrailoğulları zulüm görürken çoğaldılar. 1. yüzyıl Hıristiyanları da öyle.

Kurtarıcı Musa

Musa Mısır'da 40 yılını Mısırlıların tüm yöntemleri konusunda eğitilerek ve diğer 40 yılını ise halkını Mısır'dan İbrahim, İshak ve Yakup'a vaat edilen topraklara götürmek üzere Tanrı tarafından eğitilen bir çoban olarak geçirmişti. Sonraki kırk yıl boyunca Tanrı'nın Çocuklarını fiziksel esaretten kurtardı.

Önce Harun'la birlikte Firavun'a, belki de evlatlık annesinin babasına ya da erkek kardeşine gitti ve ondan İsrailoğullarının bir ziyafet düzenlemek ve Tanrı'ya ibadet etmek üzere çöle gitmelerine izin vermesini istedi. Firavun, "Rab kimdir ki, onun sözünü dinleyip İsrail'i salıvereyim?" demeyi reddetti. Rab'bi tanımıyorum, üstelik İsrail'in gitmesine izin vermeyeceğim." (Çıkış 5:2) Üstelik, "Eskiden olduğu gibi artık tuğla yapmak için kavma saman vermeyeceksin; gidip kendileri için saman toplasınlar. Ama geçmişte yaptıkları tuğlaların sayısını onlara zorla kabul ettireceksin, hiçbir şekilde azaltmayacaksın, çünkü onlar boş duruyorlar. (Çıkış 5:7-8)

Halk, "Firavun ve kullarının gözü önünde bizi kokuttun ve bizi öldürmek için onların eline kılıç verdin" diye homurdandılar. (Çıkış 5:21) Bu onların homurdanıp şikayet ettikleri son sefer olmayacak.

Kurtarıcı Musa'dan Önemli Nokta

➤ Allah, halkının Kendisine ibadet etmesini ve sürekli şikayet etmemesini ister.

Vebalar

Musa, Tanrı'nın gücünü göstermesi için iktidara gelmesine izin verdiği Firavun'a Tanrı'nın mesajını iletmeye başlar. Başlangıçta kimse etkilenmez. Bunun üzerine Firavun'un sihirbazları ve diğerleri feragat etmeye başladılar, fakat Firavun vazgeçmedi. Tanrı'nın Musa aracılığıyla yaptığı ricayı her reddettiğinde, Tanrı'yı yeniden reddetmek onun için daha kolay hale geldi; kendi yüreği katılaştı. Her yeni felakete birlikte o kadar artar ki, "Firavun'un hizmetkarları ona, 'Bu adam bize ne zamana kadar tuzak olacak? Adamları bırakın gitsinler ki, Tanrıları Rab'be kulluk etsinler. Mısır'ın harap olduğunu hâlâ anlamadın mı?" (Çıkış 9:32)

Sonunda Firavun, "Benden uzak dur; yüzümü bir daha görmemeye dikkat et, çünkü yüzümü gördüğün gün öleceksin." Musa şöyle dedi: "Dediğin gibi! Bir daha yüzünü görmeyeceğim." (Çıkış 10:28-29) Musa, İsrailoğullarını Mısır köleliğinden ayrılmaya hazırlamaya başlar. (Çıkış 7 – 11)

The Plagues'tan Önemli Noktalar

➤ "Mısırlılar benim RAB olduğumu anlayacaklar." Biz Tanrı'yı sevgi dolu kurtarıcı olarak mı tanıyoruz, yoksa sadece Tanrı'yı mı tanıyoruz? Tanrı bizi tanıyor mu?
➤ Allah'ın duasını sürekli inkar etmek, kalbi katılaştırır ve çok geç olana kadar tekrar reddetmeyi kolaylaştırır.

Geçiş

Mısırlıların ilk doğanları öldü, Firavun Musa'ya İsrailoğullarını alıp dışarı çıkmasını söyledi! Fısıh kutlanmıştı ve Mısır'ı terk eden İsraililer Kızıldeniz'e bakıyordu. Tanrı, gündüzleri bir bulut sütunu, geceleri ise bir ateş sütunu içinde önlerinden gidiyordu.

Firavun fikrini değiştirdi ve ordusunu takip etmeye gönderdi. Önde Kızıldeniz ve arkalarında Firavun'un ordusuyla İsrailoğullarının yürekleri korkuyla doldu. Musa onları şöyle teşvik etti: "Korkmayın, sağlam durun ve Rab'bin bugün sizin için yapacağı kurtuluşu görün. Bugün gördüğünüz Mısırlıları bir daha asla göremeyeceksiniz. Rab sizin için savaştığı ve sizin sadece sessiz olmanız yeterli." (Çıkış 14:13-14) "Sonra ... Rab bütün gece kuvvetli doğu rüzgârıyla denizi geri sürdü, denizi karaya çevirdi ve sular yarıldı. Ve İsrail halkı kuru toprak üzerinde denizin ortasına girdi; sular sağlarında ve sollarında onlara duvar oluşturuyordu." (Çıkış 14:21-22)

Firavun'un ordusu İsrailoğullarını denizin ortasına kadar takip etti ve deniz, savaş arabalarını ve atlıları kapsayan normal seyrine döndüğünde Rab, Mısır kuvvetlerini paniğe sürükledi; Kendilerini denize doğru takip eden Firavun ordusundan tek kişi bile kalmamıştı. (Çıkış 14:23-29)

Geçişin Anahtar Noktası

➤ İsrailoğulları fiziksel köleliğin esaretinden kurtarıldı ve sonunda vaat edilen dünyevi topraklara götürüldü.

- Mesih'e inananlar imanlarında sağlam dururlarsa, sonsuz kölelikten, Tanrı'nın yanında vaat edilen toprakları olan Cennete teslim edilecekler.
- Korku ve Allah'a güvenmemek kötü kararlara yol açar.

Yeni Bir Ulusu Beslemek ve Bakımı

Sonunda ÜCRETSİZ! Vahşi doğada üç gün yolculuk yaptılar ve su ve yiyecek eksikliğinden yakınmaya başladılar. Tanrı gökten man adı verilen ve kırk yıl boyunca devam eden güzel su ve yiyecek sağladı. Yine sudan şikayet edip homurdandılar. Aslında Tanrı'nın onlar için yaptığı ve yapmakta olduğu her şeyi hatırlamıyor gibi görünüyorlardı.

Bu kadar çok insan varken, Musa'nın kendi başına yapmaya çalıştığı bunalmış olduğu, aralarındaki sürekli çatışmaların çözülmesi gerekiyor. Yetro'nun tavsiyesi üzerine Musa, yardım etmeleri için giderek daha geniş insan kesimlerinden adamlar atadı ve halk yorulmayı bıraktı. (Çıkış 15 – 17)

Yeni Bir Ulusu Beslemek ve Bakımından Kilit Nokta

- Tanrı her zaman sadık ve adildir ve bizim homurdanmalarımızdan hoşlanmaz.

Sina Dağı

İsrailoğullarının Mısır'dan ayrılıp Kızıldeniz'i kuru topraktan geçmelerinin üzerinden üç ay geçmişti. Tanrı onları kölelikten kurtarmış, Mısır ordusunu yok etmiş, onca homurdanmasına rağmen yiyecek ve su vermişti. Şimdi Sina Dağı'nın önündeki çölde kamp kurmuşlar.

Rab Musa'ya şöyle dedi: "Yakup soyuna şöyle diyeceksin ve İsrail halkına şöyle diyeceksin: 'Mısırlılara ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyıp yanıma getirdiğimi kendiniz gördünüz. Bu nedenle şimdi, eğer gerçekten sözümü dinlerseniz ve antlaşmamı yerine getirirseniz, tüm halklar arasında benim değerli mülküm olursunuz. ... Bütün halk hep birlikte şöyle cevap verdi: 'Rab'bin söylediği her şeyi yapacağız.'" (Çıkış 19:3-5; 8)

Kendilerini Tanrı'yla buluşmaya adadılar. Tanrı Musa'ya ölmemeleri için sınırlar koymasını emretti. "Dağda gök gürültüsü, şimşek ve kalın bir bulut vardı ve çok şiddetli bir boru sesi duyuldu; öyle ki, dağın önünde duran insanlar kamptaki bütün insanlar titredi. Tanrı Musa'yı dağın tepesine çıkmaya çağırdı. Burada Tanrı Musa'ya On Emir'i ilettili.

1. "Benden başka tanrının olmayacak.
2. "Kendin için oyma bir put ya da yukarıda göklerde olanın, ya da aşağıda yerde olanın ya da yerin altında sularda olanın herhangi bir benzerini yapmayacaksın. Onlara eğilmeyeceksin ve onlara kulluk etmeyeceksin. Çünkü ben, Tanrınız Rab, benden nefret edenlerin babalarının suçunu üçüncü ve dördüncü kuşaklara kadar çocuklarına ödeyen, ama beni seven ve emirlerimi tutan binlerce kişiye sarsılmaz sevgi gösteren kıskanç bir Tanrıyım.
3. "Tanrınız Rabbin adını boş yere ağzınıza almayacaksınız; çünkü Rab, onun adını boş yere ağzına alan kişiyi suçsuz tutmayacaktır.
4. "Şabat gününü kutsal tutmak için anımsayın. Altı gün çalışacak ve tüm işinizi yapacaksınız. 10 Ama yedinci gün Tanrınız RAB için Şabat Günü'dür. Ne siz ne de aileniz bu günde hiçbir iş yapmayacaksınız. oğlunuzu, kızınızı, erkek kölenizi, kadın hizmetçinizi, hayvanlarınızı ya da kapılarınızın ardındaki misafiri, çünkü Rab göğü, yeri, denizi ve bunlarda olan her şeyi altı günde yarattı. Yedinci gün dinlendi. Bu nedenle Rab Şabat gününü kutsal ve onu kutsal kıldı.
5. "Annene babana saygı göster ki, Tanrının RAB'bin sana vereceği toprakta günlerin uzun olsun.
6. "Öldürmeyeceksin.
7. "Aldatmamalısın.
8. "Çalmayacaksın.
9. "Komşunuza karşı yalan yere tanıklık yapmayacaksınız.
10. "Komşunun evine göz dikmeyeceksin; komşunun karısına, ya da erkek hizmetçisine, ya da kadın hizmetçisine, ya da öküzüne, ya da eşğine, ya da komşunun hiçbir şeye tamah etmeyeceksin." (Çıkış 20:3-17)

Sina Dağı'ndan Anahtar Nokta

- Eğer Tanrı'ya tam olarak itaat ederseniz ve O'nun antlaşmasına sadık kalırsanız, o zaman Tanrı'nın Kutsal halkı olursunuz. Bu o gün olduğu gibi bugün de geçerlidir.

Yeni Ulusun Uyması Gereken Kurallar

On Emir İsrailoğullarına verilmişti. Artık kısa süre önce köle olan yeni ulusu yönetecek kanunlar, kurallar ve düzenlemeler var.

Allah'a ibadet etmek:

1. Hiçbir idol yapma
2. Yakmalık sunuları kurban etmek için topraktan veya taştan bir sunak yapın

İnsanlarla uğraşmak:

1. İbranice köle
2. Kızını sat
3. Savaşarak çekişmek
4. Hırsızlık
5. Ebeveynlere lanet etmek

Adalet

1. Baştan çıkarma
2. büyücü
3. Hayvanlarla seks
4. Borç para vermek
5. Allah'a ve yöneticilere saygı

Yeni Ulusun Uyulması Gereken Kurallardan Önemli Nokta

- Tanrı'nın halkı, yasalara, kurallara ve düzenlemelere ilişkin açık bir anlayışa dayalı olarak başkalarına karşı adil bir şekilde adalet ve merhamet içinde davranmalıdır.

Ahit ve Mişkan

Musa insanlara Rab'bin Sözü'nü ve onun tüm kurallarını anlattı. Daha sonra şunları yazdı, bir sunak inşa etti, Tanrı'ya yakmalık ve esenlik sunuları sundu, sunağın ve halkın üzerine kan serpti: “Sonra Ahit Kitabı'nı aldı ve onu halkın duyacağı şekilde okudu. Onlar da, 'Rab'bin söylediği her şeyi yapacağız ve itaat edeceğiz' dediler. Musa kanı alıp halkın üzerine attı ve şöyle dedi: 'İşte, bütün bu sözlere uygun olarak Rab'bin sizinle yaptığı antlaşmanın kanı'” (Çıkış 24:7-8).

Tanrı şöyle dedi: “İsrailoğullarına söyle bana bir sunu getirsinler. Yüreği kendisini vermeye teşvik eden her adamdan benim için sunu, yani gönüllü sunu alacaksınız.” (Çıkış 25:2) Tanrı, karşılıksız olarak verilen bu eşyalardan Musa'ya, onlarla birlikte yaşayabileceği bir yer olarak içerisini de kapsayacak bir çadır inşa etmesi konusunda ayrıntılı talimat verdi:

1. Sandık, O'nun tanıklığını saklamak için Merhamet koltuğuyla kaplı
2. Ekmek için masa
3. Altın şamdan
4. Bronz sunak

Mutabakat ve Mişkan'dan Önemli Noktalar

- Tanrı, Musa'nın onlara okuduğu bir antlaşmayı onlarla yaptı ve onu, Tanrı'nın huzurunun bulunduğu gemide güvenli bir şekilde sakladı. Onlar şöyle cevap verdiler: “RAB'bin söylediği her şeyi yapacağız; itaat edeceğiz.”
- Antlaşmadakiler kurbanın kanıyla temasa geçti.
- Mesih, vaftiz yoluyla kanla temasa geçerek Kendisine güvenen ve itaat eden herkesle, Tanrı'nın onları Mesih'in Krallığına koymasına izin veren herkesle Yeni bir Antlaşma yaptı. Geri dönmemeli, sadık kalmalı, O'nun iradesini

yerine getirmeli, O'nun sözünü özenle incelemeli ve onu yüreğimize koymalıyız, o zaman O sonsuz yaşam verecektir.

İbadet ve Rahip Eşyaları

Allah, papazların görevlerini yerine getirirken ibadetleri, görünüşleri ve eylemleri hakkında talimatlar vermeye devam eder. Renkli giysiler Tanrı'nın rahibi olan insanları gösteriyordu. Diğer eşyalar ise görevlerini yerine getirmeleri içindi;

1. Yargılama göğüslüğü
2. Efod
3. Elbise
4. Damalı ceket
5. Türban
6. Kanat

Mesh yağı ve tütsü yapmak için özel formüller verildi. Vücutta kişisel eşya olarak kullanılmamalıydılar. “Harun'la oğullarını meshedip onları kutsa ki bana kâhin olarak hizmet etsinler. İsrailoğullarına de ki: 'Bu, gelecek kuşaklar için benim kutsal mesh yağım olacak. Erkek vücuduna dökmeyin ve aynı formülle yağ yapmayın. O kutsaldır ve siz onu kutsal saymalısınız. Kim onun gibi güzel koku yapar ve onu kâhin dışında birine sürerse kavmindan atılacaktır.’” (Çıkış 30:30-33)

Kurban ve ibadet günleri belirlendi: “Sonra Rab Musa'ya şöyle dedi: 'İsrailoğullarına söyle, Şabat günlerimi tutmalısınız. Seni kutsal kılanın benim Rab olduğumu bilmen için bu, seninle benim aramda kuşaklar boyu bir belirti olacak. Şabat Günü'nü koruyun, çünkü o sizin için kutsaldır. Ona saygısızlık eden herkes öldürülmelidir; O gün her kim iş yaparsa halkının arasından atılacaktır.’” (Çıkış 31:12-15)

İbadet ve Rahip Eşyalarından Kilit Nokta

➤ Tanrı'nın huzuruna çıkmak için kişinin kutsanması ve Tanrı'nın gerektirdiği kıyafetleri giymesi gerekir. Bir Hıristiyan için onların Tanrı tarafından Mesih Bedenine yerleştirilmeleri ve doğrulukla giydirilmeleri gerekir.

Putlara İbadet ve Sonuçları

İnsanlar Tanrı'nın Musa'yı dağa çağırdığını duydular, O'nun huzurundayken Tanrı'dan korkup korktular ama çok geçmeden O'nu unuttular. Tanrı'nın kendileriyle olan antlaşmasına uymamaları nedeniyle onlara korkunç sonuçlar getiren sahte kurbanlar ve ibadet uygulamaları ortaya çıktı.

Ne çabuk unuttular!! Musa dağdayken altın bir heykel inşa ettiler ve kendilerini Mısır esaretinden kurtaran tanrı olarak ona taptılar. Musa çok sinirlendi ve şöyle dedi: “Sen büyük bir günah işledin. Ama şimdi Rab'bin huzuruna çıkacağım; belki günahının kefarecini ödeyebilirim.” Tanrı Musa'ya şöyle dedi: "Kim bana karşı günah işlerse, kitabımdan sileceğim. Şimdi git, insanları söylediğim yere götür, meleğim senden önce gidecek. Ancak cezalandırma zamanım geldiğinde, onları günahlarından dolayı cezalandıracağım.” Ve Tanrı, yaptıkları buzağıdan dolayı halkın üzerine veba gönderdi. (Çıkış 32:30; 33-35)

Gündüzleri bulut sütununun, geceleri ise ateşin önderliğinde İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a vaat edilen topraklara gitmek üzere Sanai çölünü terk ederler.

Putlara İbadetten Önemli Noktalar ve Sonuçları

- Kim o zaman ve şimdi bağışlanmadan Tanrı'ya karşı günah işlemişse, Yaşam Kitabı'ndan silinecektir.
- Mesih'te, O'nun iradesine itaat eden ve O'nun isteğine göre yaşayan herkes için bağışlama vardır.

Kurbanlar ve Sunaklar

Mısır esaretinden kurtulan bu köleler hâlâ güney Arabistan'da, Sina Dağı yakınlarında Tanrı'nın yolları konusunda eğitiliyor, bir ulus halinde örgütlenirken O'na güvenmeyi öğreniyorlardı. Bu süre zarfında, Tanrı'ya yapılan ibadetler olarak kurbanlar ve sunularla ilgili özel talimatlar verildi. Yakmalık sunular, günahlar için hayvan kurbanları, şükran ve hamt için esenlik sunuları vardı.

Talimatlar çok spesifikti ve teklifi yapan kişinin aktif katılımını içeriyordu; Örneğin:

- a) kurban ettiği hayvanın kusursuz olması gerekiyordu,
- b) Toplantı girişine getirir,
- c) kefaret sunusu olarak kabul edilmesi için ellerini sununun başına koyar ve
- d) onu öldürür.

Harun'un oğulları; a) sunağın kenarlarına kan dökün, b) sunuların derisini yüzün, c) sunağın üzerine koyun ve d) ateş için odun düzenleyin. Ayrıca rahiplerin, bir bütün olarak cemaatin ve sıradan insanın kasıtsız günahlarının kefareti için özel sunular ve kurbanlar da vardır. Diğer eylemler, harekete geçmemek veya tanıklık etmeyerek adaleti sağlayamamak, kefareti için belirli fedakarlıklar gerektirir.

Belirtilenlerden herhangi bir sapma kabul edilemezdi. Ancak sunu yapan kişinin seçilen hayvan konusunda seçme hakkı vardı; örneğin çiftlik hayvanları, koyun, keçi veya kuş. Ama kusursuz olmalıydı, zayıf ya da hastalıklı olmamalıydı. (Levililer 1 – 7)

Kurban ve Sunulardan Önemli Noktalar

- Tanrı'nın Musa aracılığıyla yaptığı Antlaşma uyarınca Tanrı'ya sunulan sunular, sunan kişi ve ailesi için kişiseldi.
- Rahip sunuyu tamamlayana kadar ibadetine aktif olarak katıldı.
- Mesih gelip bedenini günah lekesi olmadan sunduğunda, ayrıca özel talimatlar da verdi. İnsan, günah lekesinin Mesih'in temizleyici kanına gömülerek çıkarılması için kendisini Tanrı'ya sunmalıdır - daldırma aynı zamanda vaftiz olarak da adlandırılır - ve Tanrı tarafından gömüldüklerinden diriltilmeli ve ardından Mesih Bedenine yerleştirilmelidir. (Romalılar 6)

Eski Antlaşma Rahibi

Allah, kurbanlar ve sunularla ilgili özel talimatlar verdikten sonra, kâhinlerin arınması, kıyafetleri, efod, göğüslük, Urim, Tummim ve sarık hakkında talimatlar verir. Buhur yapma formülü Musa tarafından tütsü sunağı üzerinde yakılmak üzere verilmiştir. Sunak ateşinden çıkan kömürler tüsüleriyle birlikte buhurdanlara konur ve ardından Tanrı'nın huzurunun önünde perdenin içine alınır.

“Şimdi Harun'un oğulları Nadab ve Abihu, her biri kendi buhurdanını alıp içine ateş koydular ve üzerine buhur koydular ve Rabbin önünde, kendilerine emretmediği izinsiz ateş [tütsü sunağından ateş değil] sundular. Ve Rabbin önünden ateş çıkıp onları yok etti ve Rabbin önünde öldüler.” (Levililer 10:1-2) Tanrı bunu belirtmişti.

Tanrı'nın Musa aracılığıyla verdiği Antlaşma'da rahipler, halkının kefareti için kurbanlar sunarak hizmet ediyorlardı. Mesih'in verdiği Antlaşma'da O, kendisini kurban olarak sundu ve Halkı, O'na hizmet edecek kâhinlerdir. (Levililer 10:8-10)

Eski Antlaşma Rahibinden Önemli Noktalar

- Günahın sonuçları vardır ve insanın bağışlanmaya ihtiyacı vardır.
- Musa Kanununa göre, günah sunusu ve yakmalık sunu kurbanları, halkın getirdiği hayvanlardı, ellerini üzerine koyarlar, onu keserler ve kâhine verirlerdi.

- Tanrı'nın Oğlu'nun getirdiği antlaşmaya göre Mesih, insanlar için günah sunusu olan tek kefarete kurbanıydı ve hâlâ da öyledir.

Sağlık, Temizlik ve Arınma

İsrailoğullarının dikkati artık Tanrı'nın çocukları olarak birlikte yaşamaya yönelmiştir. Yine Allah, yiyebilecekleri veya yiyemeyecekleri yiyecekler, doğum sonrası temizlik, başta cüzzam olmak üzere hastalıklı kişilerin tedavisi konusunda özel talimatlar vermektedir. Bu düzenlemeler, yeni bir ulusun sağlıklı kalmasını sağlarken aynı zamanda görev yöneticileri ve yabancı yöneticilerden kurtulmayı da öğrenmeyi amaçlıyordu.

Nuh temiz ve kirli hayvanlar hakkında bilgi sahibi olduğundan (Yaratılış 7:1-10), bu ayırım Musa Kanunundan önce gelen eski bir geleneğin parçasıydı. Bir yaratığın "temiz" ya da "kirli" olmasının canavarın kalitesiyle hiçbir ilgisi yoktu; her şey Tanrı'nın hayvan hakkında ne söylediğine bağlıydı. Rab bu yasaları verirken şüphesiz halkın sağlığını düşünüyordu (Tesniye 7:15; Çıkış 15:26), ancak beslenme kurallarının asıl amacı İsraililere Tanrı'ya ait olduklarını ve Tanrı'ya ait olduklarını hatırlatmaktı. kendilerini kirletecek her şeyden uzak durmaya mecburdurlar. "Kutsal ol, çünkü ben kutsalım." (İncil Açıklama Yorumu) Mesih'in yeni antlaşmasında temiz insanların günahları Mesih'in kanıyla yıkanmıştır. Kirli olanlar hâlâ günah lekeli taşıyan insanlardır.

Sağlık, Temizlik ve Arınmadan Önemli Noktalar

- Kurban, arınma ve sağlıklı yaşamın kuralları belirtilmiştir.
- İsrailoğullarının çoğuna göre bu kurallar mantıksız olabilir. Ancak onlar Tanrı'nın emriydi ve onlara uymamak, kampın dışına atılmaları ve O'nun halkı olarak kabul edilmemeleri ile sonuçlandı.
- Bugün birçok kişi Mesih'in verdiği emirlerin mantıksız olduğunu düşünüyor. Ancak bunlar Mesih'in emirleridir ve bunlara uymayan kişi, Tanrı'nın ebedi huzurunu dışında kalır.

Kefarete Günü

Yıllık Kefarete Günü için gereklilikler verildi. Buna uymamak ölümle sonuçlandı. Bu emirler, Tanrı'nın önünde kutsallığı etkilemek için katıydı. Bunlar arasında temizlik, törensel yıkama, Tanrı'nın huzuruna, Rahmet Koltuğunun bulunduğu En Kutsal Yer'e girmeden önce rahibin ritüel kıyafetleri yer alıyordu. Tanrı, insanın eylemleriyle son derece saygı görmeli, onurlandırılmalı ve övülmelidir.

Rahip ve halk için her yıl özel adaklar ve kurbanlar sunulurdu. Önemli bir sunu, kan kurbanı değildi; rahip, insanların günahlarını kampın çok dışına götürülen ve günahlarını çöle taşıyarak serbest bırakılan keçiyeye aktaran bir keçinin üzerine koydu. (Levililer 16) Günahlar affedilmedi ancak aktarıldı; Mesih kendi bedenini Tanrı'ya kusursuz kurban olarak sunana kadar ertelendi.

Kefarete Gününden Önemli Noktalar

- Günahları bağışlanmadı ama götürülmek üzere bir keçiyeye yüklendi.
- Başkâhin yılda bir kez kendisinin ve halkın günahları için bir kefarete kurbanı sunacak ve bu kefarete kurbanının kanıyla Tanrı'nın huzurunda En Kutsal Yer'e girecekti.
- Bağışlama, çok daha sonra, Tanrı'nın günahsız Oğlu İsa Mesih'in kusursuz kurban edilmesiyle gerçekleşecekti. O aldı. Onun kan kurbanı, Eski Antlaşma kapsamındaki sadıkları temizledi ve onun uzlaşma mesajını duyan, anlayan, O'na güvenen ve itaat eden herkesi temizleyecek.

NUMARALAR

Yakup'un torunları dört yüz yıldır Mısır'daydı. Yeni bir Firavun hanedanının kölesi oldular. Musa, Tanrı'nın yönlendirmesiyle onları Mısır'dan Kızıldeniz üzerinden Sanai'ye götürdü. Onlar

- a. Kendilerini takip eden Mısır ordusundan korundular.
- b. Bütün hayvanlarıyla birlikte Kızıldeniz'i kuru karadan geçtiler.
- c. Firavun ve ordusunun denizde yok edildiğine tanık oldu.
- d. Tanrı'nın görünüşü ve sesi karşısında kepenklerini kapatarak Sanai Dağı'na geldiler.
- e. Musa Tanrı'nın emirlerinden, kurallarından ve düzenlemelerinden alınmıştır.

Yaklaşık bir yıl boyunca Sanai Dağı yakınında kamp kurdular. Tanrı onları İbrahim, İshak ve Yakup'a vaat edilen topraklara gitmeleri için organize etmeye ve hazırlamaya başladı. Yani, "İsraillilerin Mısır'dan çıkışının ikinci yılının ikinci ayının birinci günü Rab, Sina Çölü'ndeki Buluşma Çadırında Musa'yla konuştu. Şöyle dedi: 'Tüm İsrail topluluğunun, boylarına ve ailelerine göre bir nüfus sayımını yapın, her bir adamı tek tek isimleriyle sıralayın. Sen ve Harun, İsrail'de orduda hizmet edebilecek yirmi ve daha yukarı yaştaki tüm erkekleri kendi bölüklerinize göre sayacaksınız. Her kabileden, aile reisi olan bir adam sana yardım edecek.'" (Sayılar 1:1-4)

Musa, Harun ve İsrail'in on iki lideri, her biri kendi ailesini temsil ediyordu; İsrail ordusunda hizmet edebilecek yirmi yaş ve üzeri tüm İsrailli erkekleri ailelerine göre sayıyordu. Levi kabilesi hariç toplam sayı 603.550 idi. ... Levililer, Levhalık Tapınağı'ndan, içindeki tüm eşyalardan ve ona ait olan her şeyden sorumlu olacaklardı. (Sayılar 1:44-47, 50)
Yorum: Sayılan erkeklerin evli olduğunu ve aile başına ortalama 3,5 çocuk sahibi olduklarını varsayarsak, Sanai Dağı'nda kamp kuran 3.000.000'den fazla İsrailli vardı.

Rab Musa'ya şöyle dedi: "Levi oymağını getir ve onları yardım etmesi için kâhin Harun'a sun. Buluşma Çadırı'nda çadırın işlerini yaparak kendisi ve tüm topluluk adına görevler yerine getirecekler." (Sayılar 3:5-7)

Yorum: Tanrı, rahibin yerine getirmesi gereken görev ve işlevleri belirledi. Şimdi Mesih'tekiler yerine getirmeleri gereken görevleri olan rahiplerdir.

Rab Musa'ya şöyle dedi: "İsrailoğullarına emret; bulaşıcı bir deri hastalığı olan, herhangi bir tür akıntısı olan ya da ölü olduğu için törensel olarak kirli sayılan herkesi kamptan uzaklaştırınlar. Erkeği de kadını da aynı şekilde gönder; Aralarında yaşadığım kamplarını kirletmemeleri için onları kampın dışına gönder." (Sayılar 5:1-3)

Yorum: Tanrı, fiziksel yaşamdaki bulaşıcı ve bulaşıcı hastalıkları karantinaya almanın önemini ve Mesih'in Bedenindeki günahları karantinaya almanın önemini bilir.

Bir erkek ya da kadın bir başkasına herhangi bir şekilde haksızlık ettiğinde ya da Rab'be sadakatsizlik ettiğinde, o kişi suçludur ve işlediği günahı itiraf etmelidir. Yaptığı haksızlığın tamamını telafi etmeli, buna beşte birini eklemeli ve tamamını haksızlık ettiği kişiye vermelidir. (Sayılar 5:6-7)

Yorum: "Kardeşin sana karşı günah işlerse, git ve yalnız onun arasında kalarak ona hatasını söyle. Seni dinlerse kardeşini kazanmışsın demektir." (Mat. 18:15)

"Rab Musa'ya şöyle dedi: 'Eğer bir erkek ya da kadın bir Nezir olarak Rab'be özel bir adak, bir ayrılık sözü vermek isterse, şaraptan ve diğer fermente içeceklerden uzak durmalı ve şaraptan ya da başka bir maddeden yapılan sirkeyi içmemelidir. fermente edilmiş içecek. Üzüm suyu içmemeli, üzüm ve kuru üzüm yememelidir. Nezir olduğu sürece asmadan elde edilen hiçbir şeyi, hatta çekirdeğini ve kabuğunu bile yememelidir.'" (Sayılar 6:1-4)

Yorum: Nezir yemini, kişinin özel bir hizmet amacıyla kendi kendine uyguladığı disiplinle kendisini adamasını gerektirir. (Uluslararası Standart İncil Ansiklopedisi)

Musa çadırı kurmayı bitirdiğinde onu meshetti, onu ve içindeki tüm eşyaları kutsadı. Ayrıca sunağı ve içindeki tüm eşyaları da meshedip kutsadı. Daha sonra İsrail'in liderleri, sayılanlardan sorumlu kabile liderleri olan aile reisleri adaklar sundular. (Sayılar 7:1-3) On iki gün boyunca her gün bir lider sunağın adanması için sunu getirdi. Böylece çadır tahsis edildi. (Sayılar 7:11)

"Mısır'dan çıktıktan sonra ikinci yılın ilk ayında Rab Sina Çölünde Musa'yla konuştu. Şöyle dedi: 'İsrailliler Fısıh Bayramı'nı belirlenen zamanda kutlasınlar. ... bunu Sina Çölü'nde birinci ayın on dördüncü günü alacakaranlıkta yaptılar. İsraililer her şeyi Rab'bin Musa'ya emrettiği gibi yaptılar.'" (Sayılar 9:1-2; 5)

“Bazıları aynı gün Musa ve Harun'un yanına gelip Musa'ya şöyle dediler: 'Bir ceset yüzünden kirli olduk, ama neden Rabbin sunusunu belirlenen zamanda diğer İsrailoğullarıyla birlikte sunmaktan alıkonalım?' Musa onlara şöyle cevap verdi: 'Rab'bin sizinle ilgili ne buyurduğunu öğreninceye kadar bekleyin.'” (Sayılar 9:6-8)

Yorum: Tanrı'nın ne dediğini anlayana kadar beklersek birçok sorundan kaçınılız.

Tanıklık Çadırını Kaplayan Bulut

“Meskenin, yani Tanıklık Çadırının kurulduğu gün bulut onu kapladı. Akşamdan sabaha kadar çadırın üzerindeki bulut ateşe benziyordu. Bu böyle devam etti; bulut onu kapladı ve geceleri ateşe benziyordu. Çadırın üzerinden bulut kalkınca İsraililer yola çıkıyorlardı; bulutun yerleştiği her yerde İsrailoğulları kamp kurdu.” (Sayılar 9:15-18)

“İkinci yılın ikinci ayının yirminci gününde, Tanıklık Tapınağı'nın üzerinden bulut kalktı. Daha sonra İsraililer Sina Çölü'nden yola çıktılar ve bulut Paran Çölü'nde dinleninceye kadar bir yerden bir yere seyahat ettiler.” (Sayılar 10:11-12)

“Artık halk, Rab'bin kulağında yaşadıkları zorluklardan yakınıyordu; Rab bunları duyunca öfkesi uyandı. Sonra Rab'bin gönderdiği ateş aralarında yandı ve ordugâhın bazı kısımlarını yok etti. Halk Musa'ya feryat edince o da Rabb'e dua etti ve ateş söndü.” (Sayılar 11:1-2)

Musa'nın Şikayeti

“Onlarla birlikte ayaktakımı başka yiyeceklerin özlemini çekmeye başladı ve İsrailoğulları yine feryat etmeye başladı. ... Musa, her ailenin çadırının girişinde feryat ettiğini duydu. Rab çok öfkeleni ve Musa sıkıntıya girdi. Bu belayı neden kulunun başına getirdin? Bütün bu insanların yükünü bana yükletecek kadar seni kızdıracak ne yaptım? Bütün bu insanlara ben mi hamile kaldım? Onları ben mi doğurdum? Neden bana, atalarına yemin ederek söz verdiğin topraklara, bir dadının bebeği taşıdığı gibi onları kollarımda taşımamı söylüyorsun? Bu kadar insan için nereden et bulabilirim? Bana 'Bize yiyecek et ver!' diye feryat ediyorlar. Bu kadar insanı tek başıma taşıyamam; yüküm çok ağır. Eğer bana böyle davranacaksan, eğer senin gözünde lütuf bulduysam beni hemen öldür ve kendi yıkımla yüzleşmeme izin verme.” (Sayılar 11:4; 11-15)

Yorum: En dürüst kişiler bile sürekli tartışma ve şikayetten dolayı strese girerler. Onların imanları Şeytan tarafından sınanmaktadır.

Tanrı Liderliği Düzenler

“Rab Musa'ya şöyle dedi: 'Halkın önderleri ve görevlileri olarak tanıdığın İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişiyi bana getir. Onları Buluşma Çadırına getir, orada seninle birlikte dursunlar. Aşağı gelip sizinle orada konuşacağım ve üzerinizdeki Ruh'u alıp onların üzerine koyacağım. Tek başına taşımak zorunda kalmayasın diye, halkın yükünü taşımaya yardım edecekler.’” (Sayılar 11:16-17)

“Şimdi Rab sana et verecek ve onu yiyeceksin. Onu yalnızca bir gün, iki gün, beş, on ya da yirmi gün değil, tam bir ay boyunca -burnunuzdan çıkana ve siz ondan nefret edene kadar- yiyeceksiniz, çünkü Rab'bi reddettiniz.” (Sayılar 11:18-20)

Aile Kıskançlıkla

“Miriam ve Harun, evlendiği Kûşili yüzünden Musa'nın aleyhinde konuşmaya başladılar. 'Rab yalnızca Musa aracılığıyla mı konuştu?' sordular. 'O da bizim aracılığımızla konuşmadı mı?' ... Rab'bin öfkesi onlara karşı alevlendi ve onları terk etti. Bulut Çadırın üzerinden kalktığında, cüzamlı Miryam orada duruyordu. Onu yedi gün boyunca kampın dışında tut; bundan sonra geri getirilebilir. Böylece Miriam yedi gün boyunca kampın dışında tutuldu ve insanlar o geri getirilene kadar oradan ayrılmadı.” (Sayılar 12:1-2; 9-10; 14-15)

Vaat Edilen Toprakları Keşfetmek

“Rab Musa'ya şöyle dedi: 'İsraililere vereceğim Kenan ülkesini araştırmak için birkaç adam gönder. Her ata kabilesinden liderlerinden birini gönderin.' ... Negev'den geçip dağlık bölgeye doğru ilerleyin. Ülkenin nasıl bir yer olduğunu ve

orada yaşayan insanların güçlü mü, zayıf mı, az mı yoksa çok mu olduğunu görün. Nasıl bir toprakta yaşıyorlar? İyi mi kötü mü? Nasıl şehirlerde yaşıyorlar? Duvarsız mı yoksa güçlendirilmiş mi? Toprak nasıl? Verimli mi yoksa fakir mi? Üzerinde ağaç var mı yok mu? Toprağın meyvelerinden bazılarını geri getirmek için elinizden geleni yapın. ... Kırk günün sonunda araziye araştırmaktan döndüler. Paran Çölü'ndeki Kadeş'te Musa'nın, Harun'un ve tüm İsrail topluluğunun yanına geldiler. Orada onlara ve tüm topluluğa rapor verdiler ve onlara toprağın ürünlerini gösterdiler. Orada yaşayan insanlar güçlü, şehirler ise sağlam ve çok büyük.” (Sayılar 13:1-2; 17-20; 25-28)

“Kalev, Musa'nın önünde halkı susturdu ve şöyle dedi: 'Gidip ülkeyi ele geçirmeliyiz, çünkü bunu kesinlikle yapabiliriz.' Ama onunla birlikte yukarı çıkan adamlar şöyle dediler: 'Bu insanlara saldıramayız; onlar bizden daha güçlüler.' Ve İsrailoğulları arasında araştırdıkları topraklar hakkında kötü haber yaydılar. Dediler ki, "Araştırdığımız topraklar, içinde yaşayanları yutuyor. Orada gördüğümüz insanların hepsi iri yapılı. Orada Nefilim'i gördük (Anak'ın torunları Nefilim'den gelir). Kendi gözümüzde çekirge gibi görüldük, biz de onlara aynı görünüyorduk.” (Sayılar 13:30-33)

Daha Fazla Kavga ve Şikayet

“Bütün İsraililer Musa ve Harun'a karşı şikâyetle bulundular ve tüm topluluk onlara, 'Keşke Mısır'da ölseydik!' dedi. ... Yeşu ve Kaleb giysilerini yırtıp tüm İsrail topluluğuna şöyle dediler: "Geçtiğimiz ve araştırdığımız ülke son derece iyi. Eğer Rab bizden razı olursa, bizi süt ve bal akan o ülkeye, o ülkeye götürecektir", ve onu bize verecek. Ancak Rab'be isyan etmeyin ve bu ülkenin halkından korkmayın, çünkü onları yok edeceğiz, ama Rab bizimle birlikte. Onlardan korkmak." Ama bütün topluluk onları taşlamaktan bahsediyordu.” (Sayılar 14:2; 6-10)

“Rab Musa'ya şöyle dedi: 'Bu insanlar beni ne zamana kadar küçümseyecekler? Aralarında gösterdiğim tüm mucizevi işaretlere rağmen, daha ne kadar bana inanmayı reddedecekler? Onları vebayla vurup yok edeceğim, ama sizi onlardan daha büyük ve daha güçlü bir ulus yapacağım.” (Sayılar 14:11-12)

“Musa onları yok etmemesi için Tanrı'ya yalvardı. 'Büyük sevginiz gereği, Mısır'dan çıktıkları andan bu yana onları bağışladığınız gibi, bu insanların günahlarını da bağışlayın.' Rab cevap verdi: 'İstedığınız gibi onları bağışladım. Bununla birlikte, yaşadığım ve Rab'bin görkemi tüm dünyayı doldurduğu için, benim yüceliğimi ve Mısır'da ve çölde yaptığım mucizevi işaretleri gören, fakat bana itaatsizlik edip beni on kez sınayan adamlardan hiçbirisi yoktur. Vaat ettiğim ülkeyi hiçbir zaman göremeyecekler.” (Sayılar 14:19-23)

“Bu kötü cemaat bana karşı daha ne kadar homurdanacak?” ... “Nüfus sayımında bana karşı şikâyetle bulunan yirmi yaş ve üzeri yaştaki tüm sayınız, sizi yerleştireceğime yemin ettiğim ülkeye Yefunne oğlu Kaleb ve oğlu Yeşu dışında kimse gelmeyecek. Nun'un.” ... "Ülke hakkında kötü haber veren adamlar, Rab'bin önünde vebadan öldüler." (Sayılar 14:27; 29-31; 37-38)

Kurbanlar Sunmak

“Eğer bir yabancı sizinle birlikte kalıyorsa ya da aranızda sürekli olarak yaşayan biri varsa ve Rab'be hoş koku veren bir yiyecek sunusu sunmak isterse, sizin yaptığınız gibi yapacaktır. Topluluk için, sizin için ve sizinle birlikte yaşayan yabancı için, kuşaklarınız boyunca sonsuza kadar geçerli olacak tek bir yasa olacak. Siz ve misafir, Rabbin önünde aynı olacaksınız. Senin için ve yanında kalan yabancı için tek kanun ve kural olacak.” (Sayılar 15:14-16)

Fakat eğer cemaatin bilgisi dışında bilmeden günah işlerseniz, bütün cemaat yakmalık sunu olarak sürüden bir boğa sunacak ve bu bir hata olduğu için affedileceklerdir. “Ama ister yerli ister yabancı olsun, meydan okurcasına günah işleyen herkes Rab'be küfretmiş olur ve o kişi halkından atılmalıdır. Rabbin sözünü küçümsediği ve emirlerine uymadığı için o kişinin mutlaka kesilmesi gerekir; suçu onun üzerindedir.” (Sayılar 15:22, 24-25; 30-31)

Yorum: Tanrı'nın sevgisi ve emirlerine bakılmaksızın günaha Eski Antlaşma'da hoşgörü gösterilmemiştir ve Yeni Antlaşma'da da hoşgörülmemelidir. Pavlus, Şeytan'a yönelin ve kasıtlı olarak günah işleyen, tövbe etmeyen bir kardeşle arkadaşlık etmeyin dedi. (1 Korintliler 5) “Kendi kavminden kopmak” ve “Şeytan'a teslim olmak”, Tanrı'nın kavminin cemaatinden günahı ortadan kaldırır.

Musa'ya İsyân

Korah, Datan ve Abiram'ın yanı sıra 250 topluluk lideri de Musa'ya karşı çıkmak için bir grup halinde geldi. Liderini seçmesi için Rab'bin huzuruna çıkmaları gerekiyordu. Datan ve Abiram çadırlarında kalmayı reddettiler. Daha sonra Tanrı, mezarları onları ve aileleri dahil tüm mallarını tüketirken yeri açtı. Sonra Rab'bin gönderdiği ateş 250 takipçiyi yok etti.

“Ertesi gün bütün İsrail topluluğu Musa ve Harun'a karşı şikâyetle bulundu. 'Rab'bin halkını öldürdünüz' dediler. Ancak topluluk Musa ve Harun'a karşı toplanıp Buluşma Çadırı'na doğru döndüğünde, aniden çadırı bulut kapladı ve Rabbin görkemi ortaya çıktı. Daha sonra Musa ile Harun Buluşma Çadırı'nın önüne gittiler ve Rab Musa'ya şöyle dedi: 'Bu topluluktan uzaklaş da onlara bir an önce son verebileyim.' Ve yüz üstü düştüler. Sonra Musa Harun'a şöyle dedi: 'Buhurdanını al ve içine sunaktaki ateşle birlikte buhur koy ve onların kefareti için topluluğa koş. Rab'den gazap geldi; veba başladı.' Harun Musa'nın dediğini yaptı ve topluluğun ortasına koştu. Halk arasında veba çoktan başlamıştı, ama Harun buhur yakıp onların kefareti ödedi. Yaşayanlarla ölümler arasında durdu ve veba durdu. Ancak Korah yüzünden ölenlerin yanı sıra 14.700 kişi vebadan öldü. Sonra Harun Musa'nın yanına döndü, çünkü salgın durmuştu.” (Sayı 16:41-50)

Aaron Personeli Çiçek Açıyor ve Tanrı Sorumlulukları Veriyor

“Rab Musa'ya şöyle dedi: 'İsrailoğullarıyla konuş ve onlardan biri atalarının kabilelerinin liderinden olmak üzere on iki değnek al. Her adamın adını esasına yazın. Levi'nin esasını üzerine Harun'un adını yaz; çünkü her atadan kalma kabilenin başı için bir asa bulunmalıdır. Onları Buluşma Çadırı'nda, sizinle buluşacağım Levha Sandığı'nın önüne koyun. Seçtiğim adamın esasını filizlenecek ve İsrailoğullarının sana karşı sürekli homurdanmalarından kendimi kurtaracağım.' ... “Ertesi gün Musa Tanıklık Çadırı'na girdi ve Levi'nin evini temsil eden Harun'un esasının sadece filiz vermekle kalmayıp tomurcuklanıp çiçek açtığını ve badem ürettiğini gördü. Sonra Musa bütün değnekleri Rabbin huzurundan bütün İsrailoğullarına çıkardı. Onlara baktılar ve her biri kendi esasını aldı. Rab Musa'ya şöyle dedi: "Harun'un esasını, asilere bir işaret olarak saklanmak üzere, Tanıklığın önüne koy. Bu onların bana karşı yakınmalarına son verecek, böylece ölmeyecekler." (Sayılar 17:1-5; 8-10)

Yorum: Tanrı, Eski Antlaşma uyarınca Harun'u Kâhin olarak seçti. Yeni Antlaşma'da Mesih, Baş Rahip'tir.

Tanrı, Buluşma Çadırıyla ilgili olarak Levililere sorumluluklar veriyor. Rab Harun'a şöyle dedi: “Siz, oğullarınız ve babanızın ailesi, tapınağa karşı işlenen suçların sorumluluğunu üstleneceksiniz; ve kâhinliğe karşı işlenen suçların sorumluluğunu yalnızca siz ve oğullarınız üstleneceksiniz. Atalarınızın kabilesinden Levili kardeşlerinizi yanınıza alın ve siz ve oğullarınız Tanıklık Çadırı'nın önünde hizmet ederken size yardım etsinler. Size karşı sorumlu olacaklar ve Çadırın tüm görevlerini yerine getirecekler, ancak kutsal alanın veya sunağın mobilyalarına yaklaşmamalıdır, yoksa hem onlar hem de siz ölürsünüz. Onlar size katılacaklar ve Buluşma Çadırı'nın bakımından -Çadırdaki tüm işlerden- sorumlu olacaklar ve başka hiç kimse sizin bulunduğunuz yere yaklaşamayacak.” (Sayılar 18:1-4)

Harun ve Musa Günah İşledi

“İsrail toplumunun tamamı Zin Çölü'ne vardı ve Kadeş'te kaldı. Miryam orada öldü ve gömüldü. Artık topluluğa su kalmamıştı ve halk Musa ile Harun'a karşı toplandı. Musa'yla tartıştılar. Rab Musa'ya şöyle dedi: ... 'Asanı al, sen ve kardeşin Aaron topluluğu bir araya toplayın. O kayaya onların gözleri önünde konuşun, o da suyunu döksün.' ... Musa onlara şöyle dedi: 'Dinleyin ey isyancılar, size bu kayadan su mu çıkaralım?' Daha sonra Musa kolunu kaldırdı ve esasıyla kayaya iki kez vurdu. Su fişkırdı ve topluluk ve hayvanları içti. Fakat Rab Musa ve Harun'a şöyle dedi: 'İsraililer'in gözünde beni kutsal sayacak kadar bana güvenmediğiniz için, bu topluluğu onlara vereceğim ülkeye getirmeyeceksiniz.’” (Sayılar 20:1) -3; 7-8; 10-12)

Vaat Edilen Topraklara Yaklaşmak

“Musa Kadeş'ten Edom kralına ulaklar gönderip şöyle dedi: 'Kardeşin İsrail şöyle diyor: Başımıza gelen bütün zorlukları biliyorsun. ... Lütfen ülkenizden geçmemize izin verin. Hiçbir tarladan, hiçbir bağdan geçmeyeceğiz, hiçbir kuyudan su içmeyeceğiz. Kralın yolu boyunca ilerleyeceğiz ve topraklarınızı geçene kadar sağa ya da sola dönmeyeceğiz.' Fakat Edom şöyle cevap verdi: 'Buradan geçemezsiniz.' ... Sonra Edom büyük ve güçlü bir orduyla karşılına çıktı. Edom

onların topraklarından geçmelerine izin vermediğinden İsrail onlardan yüz çevirdi. ... Bütün İsrail toplumu Kadeş'ten yola çıkıp Hor Dağı'na geldi." (Sayılar 20:14, 18, 21, 22)

Harun Ölümler ve Tanrı Eleazar'ı Görevlendirir

"Edom sınırına yakın Hor Dağı'nda Rab Musa'yla Harun'a şöyle dedi: 'Harun halkının yanına toplanacak. İsrailoğullarına vereceğim ülkeye girmeyecek; çünkü ikiniz de Meriba sularında emrime karşı isyan ettiniz. Harun'la oğlu Eleazar'ı alıp Hor Dağı'na çıkar. Harun'un giysilerini çıkar ve oğlu Eleazar'a giydir; çünkü Harun halkının yanına toplanacak; orada ölecek.' Musa, Rab'bin buyurduğu gibi yaptı: Bütün topluluğun gözü önünde Hor Dağı'na çıktılar. Musa, Harun'un giysilerini çıkarıp oğlu Eleazar'a giydirdi. Ve Harun orada dağın zirvesinde öldü." (Sayılar 20:23-28)

Vaat Edilen Toprakların Fethi Başlıyor

"Negev'de (güneyde) yaşayan Kenanlı Arad kralı İsrailoğullarına saldırdı ve bazılarını ele geçirdi. Bunun üzerine İsrail Rabb'ine şu yemini etti: 'Bu insanları elimize teslim edersen şehirlerini tamamen yok ederiz.' Rab İsrail'in yakarışını dinledi ve Kenanlıları onlara teslim etti. Onları ve kasabalarını tamamen yok ettiler." (Sayılar 21:1-3)

"Edom'un çevresini dolaşmak için Hor Dağı'ndan Kızıldeniz'e doğru yola çıktılar. Ama insanlar yolda sabırsızlanmaya başladı; Tanrı'ya ve Musa'ya karşı konuştular ve şöyle dediler: 'Neden bizi Mısır'dan çölde ölmemiz için çıkardınız? Ekmek yok! Su yok! Ve biz bu berbat yemekten nefret ediyoruz!' Sonra Rab aralarına zehirli yılanlar gönderdi; insanları ısırıldı ve birçok İsraili öldü. Halk Musa'ya gelip şöyle dedi: 'Rab'be ve sana karşı konuştuğumuzda günah işledik. Tanrı'nın yılanları bizden alması için dua edin.' Bunun üzerine Musa halk için dua etti. Rab Musa'ya, 'Bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy; ısırılan herkes ona bakıp yaşayabilir.' Bunun üzerine Musa tunçtan bir yılan yaptı ve onu bir direğin üzerine koydu. Sonra biri bir yılan tarafından ısırılıp bronz yılanı baktığında yaşadı." (Sayılar 21:4-9)

Yorum: İsa'nın şöyle dediğini hatırlayın: "Ben yerden yukarı kaldırıldığımda, bütün insanları kendime çekeceğim." Bunu nasıl bir ölümle öleceğini göstermek için söylemişti. (Yuhanna 12:32-34) Onun kefareti O'nun iradesini yerine getireceğine güvenen herkesin ruhunu iyileştirecek bir kurban.

"Ülkenizden geçelim. Hiçbir tarlaya, hiçbir bağa sapmayacağız, hiçbir kuyudan su içmeyeceğiz. Sizin topraklarınızdan geçene kadar kralın yolu boyunca ilerleyeceğiz.' Ancak Sihon, İsrail'in kendi topraklarından geçmesine izin vermedi. Bütün ordusunu topladı ve İsrail'e karşı çöle doğru yürüdü. Jahaz'a vardığında İsrail'le savaştı. Ancak İsrail onu kılıçtan geçirdi ve Arnon'dan Yabbok'a kadar olan topraklarını ele geçirdi, ancak sınırları güçlendirilmiş olduğundan yalnızca Ammonlulara kadar. İsrail, Amoritlerin tüm şehirlerini ele geçirdi ve Heşbon ve çevresindeki yerleşim yerleri de dahil olmak üzere onları işgal etti. Heşbon, eski Moab kralına karşı savaşan ve Arnon'a kadar olan topraklarını ondan alan Amorlular'ın kralı Sihon'un şehriydi." (Sayılar 21:22-26)

"Sonra İsraililer Moab ovalarına gittiler ve Ürdün Nehri boyunca, Eriha'nın karşısında kamp kurdular. Şimdi Sippor oğlu Balak, İsrail'in Amorlular'a yaptıklarını gördü ve bu kadar çok insan olduğundan Moab dehşete düştü. Gerçekten de Moab, İsraililer yüzünden dehşete düşmüştü. Moablular Midyan'ın ileri gelenlerine şöyle dediler: 'Bir öküzün tarladaki otları yaladığı gibi, bu sürü de çevremizdeki her şeyi yalayacak.' ... Moab ve Midyan'ın ileri gelenleri kehanet ücretini yanlarına alarak ayrıldılar. Balam'ın yanına vardıklarında Balak'ın söylediklerini ona anlattılar. ... Tanrı Balam'a, 'Onlarla gitme' dedi. Bu insanlara lanet etme, çünkü onlar kutsanmışlardır.'" (Sayılar 22:1-4, 7, 12)

"Balaam, Tanrı ona gitmemesini söyledikten sonra bile gitti. Balam dört kez onlara lanet etmeye çalıştı ve dört kez de bereket diledi. Balak'ın öfkesi Balam'a karşı alevlendi. Şimdi hemen ayrıl ve evine git! Seni cömertçe ödüllendireceğimi söyledim, ama Rab seni ödüllendirilmekten alıkoydu." ... Bunun üzerine Balam kalkıp evine döndü ve Balak da kendi yoluna gitti." (Sayılar 24:10-11; 25)

"İsraili bir adam, Musa'nın ve tüm İsrail topluluğunun gözleri önünde, Buluşma Çadırı'nın girişinde ağlarken, ailesinin yanına Midyanlı bir kadın getirdi. Kâhin Harun oğlu Eleazar oğlu Pinehas bunu görünce topluluktan ayrıldı, eline bir mızrak aldı ve İsrailoğullarının ardından çadıra girdi. Mızrağını her ikisine de sapladı; İsrailinin içinden geçerek kadının vücuduna sapladı. ... Rab Musa'ya şöyle dedi: 'Rahip Harun oğlu Eleazar oğlu Finehas öfkemi İsrailoğullarından uzaklaştırdı; çünkü o da aralarındaki şerefim için benim kadar gayretliydi, bu yüzden gayretimle onlara son vermedim. Bu nedenle, onunla barış antlaşması yaptığımı ona söyle. O ve onun soyundan gelenler kalıcı bir rahiplik antlaşmasına

sahip olacaklar; çünkü o, Tanrısının yüceliği için gayretli davrandı ve İsraililer için kefareti etti.” (Sayılar 25:6-8; 10-13)

Vaat Edilen Toprakları İşgal Etme Zamanı

“Rab, Musa'ya ve kâhin Harun oğlu Eleazar'a şöyle dedi: 'İsrail ordusunda hizmet edebilecek durumda olan, yirmi yaş ve üzeri yaştaki tüm İsrail toplumunu ailelerine göre sayın.' Bunun üzerine Musa ve Eleazar, Ürdün kıyısındaki Moav ovalarında, Eriha karşısında onlarla konuştular ve şöyle dediler: 'Yirmi yaş ve üzeri erkekleri sayın.'” (Sayılar 26:1-4)

“Sonra Rab Musa'ya şöyle dedi: 'Abarim Sıradağları'ndaki bu dağa çık ve İsrailoğullarına verdiğim ülkeyi gör. Bunu gördükten sonra, kardeşiniz Harun gibi siz de halkının yanına toplanacaksınız; çünkü topluluk Zin Çölü'ndeki sulara isyan ettiğinde, ikiniz de beni onların gözleri önünde kutsal olarak onurlandırma emrime itaatsizlik ettiniz. ' (Bunlar Zin Çölü'ndeki Meribah Kadeş'in sularıydı.) Musa Rab'be şöyle dedi: 'Tüm insanlığın ruhlarının Tanrısı olan Rab, bu topluluğun başına onlardan önce çıkıp içeri girecek bir adam atasın. Rabbin halkının çobanı olmayan koyunlara benzememesi için onları dışarı çıkarıp içeri getirecek olan kişi.' Bunun üzerine Rab Musa'ya şöyle dedi: 'Kendisinde ruh bulunan Nun oğlu Yeşu'yu al ve elini onun üzerine koy. Onu kâhin Eleazar'ın ve tüm topluluğun huzuruna çıkar ve onların huzurunda onu görevlendir. Yetkinin bir kısmını ona ver ki, bütün İsrail topluluğu ona itaat etsin.’” (Sayılar 27:12-20)

“Rab Musa'ya şöyle dedi: 'İsrailoğullarına bu emri ver ve onlara de ki: Ateşle yapılan sunularıma, hoşuma giden bir koku olarak, belirlenen zamanda bana sunmaya dikkat edin.' ... Musa, Rabbin kendisine emrettiği her şeyi İsrailoğullarına anlattı.’” (Sayılar 28:1-2;29:40)

"Rab emrediyor: Bir adam Rab'be adak sunduğunda ya da kendini bir sözle yükümlü kılacağına dair yemin ettiğinde, sözünden dönmemeli, söylediği her şeyi yapmalıdır." (Sayı 30:2)

Yorum: Yeminler ve antlaşmalar çok önemlidir; hafife alınmamalı veya yapılmamalıdır. Onlar Rabbin bağıllık içindedirler.

“Rab Musa'ya şöyle dedi: 'İsraililer adına Midyanlılar'dan intikam al. Bundan sonra kavminizin yanına toplanacaksınız.' Bunun üzerine Musa halka şöyle dedi: 'Midyanlılar'la savaşmak ve Rab'bin onlardan intikamını almak için adamlarınızdan bazılarını silahlandırın. ... Rab'bin Musa'ya emrettiği gibi Midyan'a karşı savaşın ve bütün erkekleri öldürdüler.'... 'Bütün kadınların yaşamasına izin verdin mi?' onlara sordu. 'Onlar Balam'ın öğüdünü dinleyenlerdi ve Peor'da olup bitenlerde İsrailoğullarını Rab'den uzaklaştırmaya aracı oldular, öyle ki Rab'bin halkını bir veba vurdu. Şimdi bütün oğlanları öldürün. Ve bir erkekle yatmış olan her kadını öldürün.’” (Sayılar 31:1-3; 7, 15-17)

Yorum: Putperestlik de dahil olmak üzere kötülüğün etkisi ortadan kaldırılmalıdır. Herhangi bir kötü etkiyi sürdürmek, günaha yol açan ayartmalara ve arzulara yol açar.

“Şeria Irmağı kıyısındaki Moav ovalarında, Eriha karşısında Rab Musa'ya şöyle dedi: 'İsrailoğullarına söyle ve onlara de ki: 'Ürdün Irmağı'nı geçip Kenan'a girdiğinizde, önünüzdeki ülkede yaşayanların hepsini kovun. Onların bütün oyma resimlerini, dökme putlarını yok et, bütün yüksek yerlerini yık. Toprağı mülk edin ve ona yerleşin; çünkü mülk edinmeniz için size bu toprağı verdim. Toprağı klanlarınıza göre kurayla dağıtın. Daha büyük bir gruba daha büyük, daha küçük bir gruba daha küçük bir miras verin. Kur'ayla kendilerine ne düşerse onların olacaktır. Atalarınızın kabilelerine göre dağıtın. Ama eğer ülkede yaşayanları kovmazsanız, kalmalarına izin verdikleriniz gözünüzde diken, böğrünüzde diken olacak. Yaşayacağınız topraklarda size sıkıntı verecekler. Sonra onlara yapmayı planladığım şeyi sana yapacağım.’” (Sayılar 33:50-56)

DÖTERONOMİ

Pentateuch'un beşinci kitabı Tesniye'dir ve "Tekrarlanan Yasa" veya Yasanın İkinci Bildirisi anlamına gelir. (Dickson Bible'dan) Bu sunum genel olarak Numbers'da özetlenenleri ayrıntıya girmeden tanımlayacaktır.

“Bunlar Musa'nın Ürdün'ün doğusundaki çölde bütün İsrail'e söylediği sözlerdir. 'Tanrımız Rab Horeb'de bize şöyle dedi: Bu dağda yeterince kaldın. Kampı dağıtın ve Amoritlerin dağlık bölgesine doğru ilerleyin; Araba'da, dağlarda, batı eteklerinde, Negev'de ve kıyı boyunca uzanan bütün komşu halklara, Kenanlılar ülkesine ve büyük nehir Fırat'a kadar uzanan Lübnan'a gidin.” (Yas. 1:1;

Bakın, bu toprakları size verdim.

- "İçeri girin ve Rab'bin atalarınıza, İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a ve onların soyundan gelenlere vereceğine ant içtiği ülkeyi mülk edin." (Tesniye 1:8)
- “Kabilelerinizin her birinden bilge, anlayışlı ve saygın adamlar seçin, onları başınıza atayacağım.” (Tesniye 1:13)
- "Önümüzden adamlarımızı bizim için araziye gözetlemeleri ve izleyeceğimiz yol ve varacağımız kasabalar hakkında rapor getirmeleri için gönderelim." (Tesniye 1:22)
- Tanrımız Rabbin bize verdiği güzel bir ülkedir. Ama sen yukarı çıkmak istemiyordun; Tanrınız RAB'bin emrine karşı isyan ettiniz. Çadırlarınızda homurdandınız. (Tesniye 1:25-27)
- “Rab söylediklerinizi duyunca öfkeleni ve ciddi bir şekilde yemin etti: “Atalarınıza vermeye söz verdiğim bu güzel ülkeyi bu kötü kuşaktan hiç kimse göremeyecek.” (Tesniye 1:34-35)
- “Rab'bin bana buyurduğu gibi geri döndük ve Kızıldeniz'e giden yol boyunca çöle doğru yola çıktık. Uzun bir süre Seir'in dağlık bölgesinde yol aldık.” (Tesniye 2:1)
- “Kadesh Barnea'dan ayrıldığımız andan Zered Vadisini geçene kadar otuz sekiz yıl geçti. O zamana kadar, tüm savaşı nesiller kampta yok olmuştu.” (Tesniye 2:14)
- “Halk arasındaki bu savaşçıların sonucusu da ölünce, Rab bana, 'Bugün Ar'da Moav bölgesinden geçeceksin' dedi” (Tesniye 2:16-18).
- "Hemen yola koyulun ve Arnon Boğazı'nı geçin. Bakın, Heşbon Kralı Amorlu Sihon'u ve ülkesini elinize verdim.” (Tesniye 2:24)
- "Sonra dönüp Başan'a doğru yol boyunca ilerledik... Böylece Tanrımız Rab, Başan Kralı Og'u ve bütün ordusunu da elimize verdi." (Tesniye 3:1, 3)
- “Şimdi sana öğreteceğim hükümleri ve kanunları dinle, ey İsrail. Yaşamak ve içeri girip atalarınızın Tanrısı Rabbin size vereceği ülkeyi mülk edinmek için onların peşinden gidin. Size emrettiklerime eklemeyin ve eksiltmeyin; Tanrınız RAB'bin size verdiğim emirlerini yerine getirin.” (Tesniye 4:1-2)

“Bakın, Tanrım RAB'bin bana buyurduğu gibi size kuralları ve yasaları öğrettim, öyle ki, girmekte olduğunuz ülkeyi mülk olarak ele geçiresiniz. Bunları dikkatle gözlemleyin, çünkü bu, tüm bu hükümleri duyup şöyle diyecek olan uluslara bilgeliliğinizi ve anlayışınızı gösterecektir: "Elbette bu büyük ulus bilge ve anlayışlı bir halktır. Başka hangi ulus, tanrılarına yakın olabilir?" Tanrımız Rab ona ne zaman dua etsek yanımızda olur ve bugün önünüze koyduğum bu kanunlar bütünü kadar adil hükümlere ve kanunlara sahip olan başka hangi büyük millet vardır?" (Tesniye 4: 5-8)

“Ancak dikkatli olun ve kendinize iyi bakın ki, yaşadığımız sürece gözlerinizin gördüklerini unutmayasınız, kalbinizden kaymasına izin vermeyin. Bunları çocuklarınıza ve onlardan sonra onların çocuklarına öğretin. Horeb'de Tanrınız RAB'bin huzurunda durup bana şöyle dediği günü hatırlayın: "Sözlerimi dinlemek için önümde toplanın ki, ülkede yaşadıkları sürece bana saygı duymayı öğrensinler ve onlara nasıl öğreteceklerini öğretsinler." onların çocukları." Yaklaştın ve dağın eteğinde durdun; dağ kara bulutlarla ve derin karanlıkla göklere kadar ateşle parlıyordu. Sonra Rab seninle ateşin içinden konuştu. Kelimelerin sesini duydunuz ama hiçbir şekil görmediniz; sadece bir ses vardı. O, uymanızı emrettiği antlaşmasını, On Emir'i size bildirdi ve sonra bunları iki taş tablete yazdı. Ve Rab o zaman, mülk edinmek için Ürdün Irmağını geçmekte olduğun ülkede uyman gereken kuralları ve yasaları sana öğretmem için bana talimat verdi.” (Tesniye 4:9-14)

“... Bu nedenle, kendinize çok dikkat edin ki, bozulmayasınız ve kendinize bir put, ister erkek, ister kadın, ister yeryüzündeki herhangi bir hayvan veya herhangi bir uçan kuş gibi olsun, herhangi bir biçimde bir put yapmayın. Havada, yerde hareket eden herhangi bir canlıda veya aşağıdaki sulara yaşayan herhangi bir balıkta olduğu gibi. Ve göğe baktığımızda ve güneşi, ayı ve yıldızları -tüm göksel düzenleri- gördüğünüzde, onlara eğilmeye ve Tanrınız Rabbin

gökler altındaki bütün uluslara paylaştığı şeylere tapınmaya aldanmayın. Ama sana gelince, Rab seni aldı ve şimdi olduğun gibi kendi mirasının halkı olman için demir eritme ocağından, Mısır'dan çıkardı." (Tesniye 4:15-20)

"Tanrınız RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmayı unutmamaya dikkat edin; Kendinize Tanrınız Rabbin yasakladığı herhangi bir şeye benzer put yapmayacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB yakıcı bir ateş, kıskanç bir Tanrıdır." (Tesniye 4:23-24)

"... Eğer siz de yozlaşır ve herhangi bir put yaparsanız, Tanrınız Rabbin gözünde kötülük yapar ve onu öfkelenirseniz, bugün gökleri ve yeri size karşı şahit tutuyorum ki, yaşadığınız ülkeden hızla yok olacaksınız. ele geçirmek için Ürdün'ü geçiyorsun. Orada fazla yaşamayacaksın ama mutlaka yok olacaksın. Rab sizi halkların arasına dağıtacak ve yalnızca çok azınız hayatta kalacak." (Tesniye 4:25-27)

"Ama eğer Tanrınız Rab'bi oradan ararsanız, onu bütün yüreğinizle ve bütün canınızla ararsanız onu bulacaksınız. Sıkıntıya düştüğünüzde ve bütün bunlar başınıza geldiğinde, ilerleyen günlerde Tanrınız Rabbe dönecek ve O'na itaat edeceksiniz. Çünkü Tanrınız Rab merhametli bir Tanrıdır; O, sizi terk etmeyecek, yok etmeyecek ve atalarınıza yemin ederek verdiği ahdi unutmayacaktır." (Tesniye 4:29-31)

Musa On Emri tekrarlayarak şu sözlerle bitiriyor: "Tanrınız Rabbin size emrettiğini yapmaya dikkat edin; sağa sola dönmeyin. Tanrınız RAB'bin size emrettiği her yolda yürüyün ki, mülk edineceğiniz ülkede yaşayasınız, başarılı olasınız ve ömrünüzü uzatasınız." (Tesniye 5:32-33)

"Dinleyin, ey İsrail: Tanrımız Rab, Rab tektir. Tanrınız Rabbi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz. Ve bugün size emretmekte olduğum bu sözler kalbinizde yer alacaktır. Bunları çocuklarınıza özenle öğreteceksiniz ve evinizde oturduğunuzda, yolda yürürken, yattığınızda ve kalktığınızda onlardan bahsedeceksiniz. Onları bir işaret olarak elinize bağlayacaksınız ve gözlerinizin arasında alın bağı gibi olacaklar. Bunları evinin kapı sövelerine ve kapılarının üzerine yazacaksınız." ... "Tanrınız Rab'bi sınamayacaksınız." (Yas. 6:4-9; 16)

"Tanrınız Rab sizi mülk edinmek için gireceğiniz ülkeye götürüp önünüzden birçok ulusu – Hititler, Girgaşiler, Amoritler, Kenanlılar, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular; sizden daha büyük ve daha güçlü yedi ulus – kovduğunda; Tanrınız Rab onları size teslim etti ve siz onları mağlup ettiniz, o zaman onları tamamen yok etmelisiniz. Onlarla antlaşma yapmayın ve onlara merhamet etmeyin. Onlarla evlenmeyin. Kızlarınızı kendi oğullarına vermeyin ya da onların kızlarını oğullarınıza almayın, çünkü onlar oğullarınızı başka tanrılara kulluk etmek üzere benim ardından saptıracaklar ve Rab'bin öfkesi size karşı yanacak ve sizi hızla yok edecek." (Tesniye 7:1-4)

"Eğer bu kanunlara dikkat eder ve onlara uymaya özen gösterirseniz, o zaman Tanrınız Rab, atalarınıza verdiği yemin gibi, sizinle olan sevgi antlaşmasını tutacaktır. O seni sevecek ve kutsayacaktır." ... "Bugün size verdiğim her emre uymaya dikkat edin. ... Tanrınız Rabbin, sizi alçakgönüllü kılmak ve emirlerini yerine getirip getirmeyeceğinizi öğrenmek için yüreğinizde ne olduğunu öğrenmek için sizi bu kırk yıl boyunca çölde nasıl yönlendirdiğini hatırlayın. İnsanın yalnızca ekmekle yaşamadığını, Rabbin ağzından çıkan her sözle yaşadığını size öğretmek için, sizi açlığa sürükledi ve sonra sizi ne sizin ne de atalarınızın bilmediği man ile besleyerek sizi alçalttı. Bu kırk yıl boyunca elbiseleriniz yıpranmadı, ayaklarınız şişmedi. O halde yüreğinizde şunu bilin ki, bir adam oğlunu nasıl terbiye ederse, Tanrınız Rab de sizi aynı şekilde terbiye eder." (Tesniye 7:12-13; 8:2-5)

"Güzel evler yaptığınızda, sığırlarınız ve sürüleriniz çoğaldığında, gümüşünüz ve altınınız çoğaldığında ve sahip olduğunuz her şey çoğaldığında, o zaman yüreğiniz kibirlenecek ve Tanrınız Rab'bi unutacaksınız." ... "Eğer bir gün Tanrınız Rabbinizi unutursanız ve başka tanrıların ardınca gider, onlara tapar ve eğilirseniz, bugün size tanıklık ederim ki, kesinlikle yok olursunuz." (Tesniye 8:12-14; 19)

"Ve şimdi, ey İsrail, Tanrınız RAB sizden Tanrınız RAB'den korkmaktan, O'nun bütün yollarında yürümekten, O'nu sevmekten, Tanrınız RAB'be bütün yüreğinizle ve bütün canınızla hizmet etmekten başka ne istiyor? ve bugün kendi iyiliğiniz için size verdiğim Rab'bin emirlerine ve hükümlerine uymaya ne dersiniz? Tanrınız Rab'bindir gökler, en yüksek gökler, yer ve içindeki her şey. Ama Rab atalarınıza sevgisini gösterdi, onları sevdi ve bugün olduğu gibi sizi, yani onların soyundan gelenleri bütün ulusların üstünde seçti. O halde kalplerinizi sünnet edin ve artık inatçılık yapmayın. Çünkü Tanrınız Rab, tanrıların Tanrısı ve rablerin Rabbidir, büyük, güçlü ve heybetli Tanrıdır, taraf tutmaz

ve rüşvet kabul etmez. Öksüzlerin ve dulların davasını savunur ve yabancıyı sever, ona yiyecek ve giyecek verir. Ve yabancıları seveceksiniz; çünkü siz Mısır'da yabancıydınız. Tanrınız Rab'den korkun ve O'na hizmet edin. Ona sınıksız sarılın ve onun adına yemin edin.” (Tesniye 10:12-21)

“Atalarınızın Tanrısı Rabbin size mülk olarak verdiği bu ülkede, o ülkede yaşadığınız sürece uymaya dikkat etmeniz gereken hükümler ve kanunlar bunlardır. Mülksüzleştirdiğiniz ulusların tanrılarına tapındıkları yüksek dağların, tepelerin üzerindeki ve her yayılan ağacın altındaki yerleri tamamen yok edin. Sunaklarını yıkın, kutsal taşlarını parçalayın ve Aşera putlarını ateşte yakın; tanrıların putlarını kesip isimlerini oralardan silin. Tanrınız Rab'be onların yolunda tapmamalısınız. Ama siz, Tanrınız RAB'bin tüm oymaklarınızın arasından seçeceği ve adını mesken olarak oraya koyacağı yeri arayacaksınız. O yere gitmelisin; Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, özel armağanlarınızı, vermeye ant içtiğiniz şeyleri oraya getirin.” (Tesniye 12:1-6)

"Bugün burada yaptığımız gibi, herkesi kendi uygun gördüğü gibi yapmayacaksınız; çünkü dinlenme yerine ve Tanrınız RAB'bin size vereceği mirasa henüz ulaşmadınız." ... "Yakmalık sunularınızı dilediğiniz yerde kurban etmemeye dikkat edin. Bunları yalnızca Rabbin kabilelerinizden birinde seçeceği yerde sunun ve orada size emredeceğim her şeye uyun." ... "Ülkenizde yaşadığınız sürece Levilileri ihmal etmeyin." (Tesniye 12:8-9, 13-14, 19)

"... Dilediğin kadar yiyebilirsin" ... "ama emin ol kan yeme, çünkü kan candır, onu su gibi yere dök." (Tesniye 12:20, 23-24)

"Tanrınız Rab, istila edip mülksüzleştireceğiniz ulusları önünüzden kesip atacak. Fakat onları çıkardığınızda ve ülkelerine yerleştiğinizde ve önünüzde helak edildikten sonra, onların ilahları hakkında sorup, 'Bu milletler kendi ilahlarına nasıl kulluk ediyorlar?' diyerek tuzağa düşmemeye dikkat edin. Biz de aynısını yapacağız.' Tanrınız Rab'be onların yolunda tapmamalısınız, çünkü onlar kendi tanrılarına tapınarak Rab'bin nefret ettiği her türlü iğrenç şeyi yaparlar. Hatta oğullarını ve kızlarını tanrılarına kurban olarak ateşte yakıyorlar." (Tesniye 12:29-31)

"Her yedi yılın sonunda borçları silmelisiniz." (Tesniye 15:1)

"Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkenin herhangi bir kentinde kardeşleriniz arasında yoksul bir adam varsa, yoksul kardeşinize karşı katı yürekli olmayın ve eli sıkı olmayın. Bunun yerine eliniz açık olsun ve ihtiyacı olan her şeyi ona özgürce ödünç verin. Bu kötü düşüncüyü barındırmamaya dikkat edin." (Yas. 15:7-9)

"Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkenin herhangi bir kentinde kardeşleriniz arasında yoksul bir adam varsa, yoksul kardeşinize karşı katı yürekli olmayın ve eli sıkı olmayın. Bunun yerine eliniz açık olsun ve ihtiyacı olan her şeyi ona özgürce ödünç verin. "Yedinci yıl, yani borçların silineceği yıl yaklaşıyor" gibi kötü bir düşünceye kapılmamaya dikkat edin ki, muhtaç kardeşinize kötü niyet beslemeyin ve ona hiçbir şey vermeyin. O zaman sana karşı Rab'be başvurabilir ve sen de günahın suçlu bulunursun. Ona cömertçe verin ve bunu gönülsüz olmadan yapın; bu nedenle Tanrınız RAB bütün işlerinizde ve el attığınız her şeyde sizi kutsayacaktır. Bu ülkede her zaman fakir insanlar olacaktır. Bu nedenle, ülkenizdeki kardeşlerinize, yoksullara ve muhtaçlara karşı eli açık olmanızı emrediyorum." (Tesniye 15:7-11)

Kutlanacak Bayram

- Tanrınız RAB'bin Fısıh Bayramını kutlayın, çünkü Abib ayında sizi Mısır'dan geceleyin çıkardı. (Tesniye 16:1-2)
- Tanrınız RAB'bin size verdiği bereketlerle orantılı olarak gönülden bir sunu sunarak Haftalar Bayramı'nı Tanrınız RAB'be kutlayın. (Tesniye 16:10)
- Harman yerinizin ve üzüm maşanızın ürünlerini topladıktan sonra yedi gün boyunca Çardak Bayramını kutlayın. (Tesniye 16:13)
- Mayasız Ekmek Bayramı
- Haftaların Bayramı
- Çardak Bayramı. Hiç kimse Rabbin huzuruna eli boş çıkmamalıdır. (Tesniye 16:16)

"Tanrınız Rab'be herhangi bir kusuru ya da kusuru olan bir öküz ya da koyun kurban etmeyin, çünkü bu onun için iğrenç olur." (Tesniye 17:1)

“Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye girdiğinizde, oradaki ulusların iğrenç yollarını örnek almayı öğrenmeyin. Aranızda oğlunu ya da kızını ateşte kurban eden, kehanet ya da büyücülük yapan, kehanet yorumlayan, büyücülükle uğraşan ya da büyü yapan ya da medyum ya da ruhçu olan ya da ölümlere danışan hiç kimse bulunmasın. Bunları yapan herkes Rab'bin gözünde iğrençtir ve bu iğrenç uygulamalar yüzünden Tanrınız Rab bu ulusları önünüzden kovacak. Tanrınız RAB'bin önünde suçsuz olmalısınız.” (Tesniye 18:9-13)

“Tanrınız Rab size kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onu dinlemelisin.” (Tesniye 18:15)

“Rab bana şöyle dedi: 'Onların söyledikleri iyidir. Onlara kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım. Sözlerimi onun ağzına koyacağım ve kendisine emrettiğim her şeyi onlara anlatacak. Kim benim adıma peygamberin söylediği sözleri dinlemezse, ben ondan hesap soracağım. Ama kendisine söylemesini emretmediğim herhangi bir şeyi benim adıma söylemeye kalkışan bir peygamber ya da başka tanrılar adına konuşan bir peygamber öldürülmelidir.' Kendi kendinize şöyle diyebilirsiniz: 'Rab tarafından bir mesajın söylenmediğini nasıl bilebiliriz?' Bir peygamberin Rab adına bildirdiği şey gerçekleşmezse veya gerçekleşmezse, bu, Rab'bin söylemediği bir mesajdır. O peygamber küstahça konuştu. Onan korkma.” (Tesniye 18:17-22)

"Eğer bir adam komşusundan nefret eder ve onu pusuya düşürürse, ona saldırır ve onu öldürür. ... Masum kanı dökme suçunu İsrail'den temizlemelisiniz.” (Tesniye 19:11-13)

“Komşunuzun sınır taşını yerinden oynatmayın.” (Tesniye 19:14)

"Herhangi bir suç veya suçla itham edilen bir kişiyi mahkum etmek için tek bir tanık yeterli değildir." (Tesniye 19:15)

“Ölümcül bir suç işleyen bir adam idam edilir ve cesedi bir ağaca asılırsa, onun cesedini gece boyunca ağaçta bırakmamalısınız. Onu aynı gün mutlaka gömün, çünkü ağaca asılan kişi Allah'ın laneti altındadır.” (Yas. 21:22-23)

Yorum: Mesih bizim için bir lanet haline gelerek bizi yasanın lanetinden kurtardı; çünkü şöyle yazılmıştır: "Ağaca asılan herkes lanetlidir." (Galatyalılar 3:13)

"Kardeşinizin öküzünü veya koyununu başıboş dolaştığını görürseniz, onu görmezden gelmeyin, onu mutlaka ona geri götürün." (Tesniye 22:1)

"Kadın erkek kıyafeti giymemeli, erkek de kadın kıyafeti giymemelidir; çünkü Tanrınız Rab bunu yapandan nefret eder." (Yas. 22:5)

"Eğer bir adam başka bir adamın karısıyla yatarken yakalanırsa, hem onunla yatan (cinsel ilişkide bulunan) adam hem de kadın ölmelidir." (Yas. 22:22)

“Bir adam babasının karısıyla evlenmemelidir; babasının yatağının şerefini lekelememeli.” (Tesniye 22:30)

Yorum: Aslında aranızda cinsel ahlaksızlığın (Yunanca porneia – zina) olduğu ve bunun putperestler arasında bile hoşgörülmeleyen bir tür olduğu, çünkü bir adamın babasının karısına sahip olduğu bildiriliyor.” (1 Korintliler 5:1-2)

"Bir adam, onda uygunsuz bir şey bulduğu için hoşuna gitmeyen bir kadınla evlenirse ve o kadına bir boşanma belgesi yazıp bunu ona verir ve onu evinden gönderirse ve o da evinden çıktıktan sonra kadın onun eşi olur. Başka bir erkeğin karısı ve ikinci kocası da ondan hoşlanmaz ve ona bir boşanma belgesi yazar, bunu ona verir ve onu evinden gönderir veya eğer adam ölürse, onu boşayan ilk kocasının onunla evlenmesine izin verilmez. kirlendikten sonra tekrar." (Tesniye 24:1-4)

Yorum: Bir kadını boşanma belgesiyle (İbranice kriythuwth) göndermek, zina yapan kadın sayılmadan yeniden evlenmeye izin verir. Boşanma belgesi olmadan (İbranice Shalach kelimesi), başka biriyle evlenen herkes, kendisi hala evli olduğu için zina yapıyor ve dolayısıyla zina yapıyor demektir.evlilik sözleşmesini bozmak.

“Bugün Tanrınız Rab size bu kanunlara ve kurallara uymanızı emrediyor. Onlara tüm kalbinizle ve tüm ruhunuzla sadakatle itaat etmelisiniz. Bugün Rab'bin Tanrınız olduğunu ve O'nun talimatlarını takip edeceğinizi, kanunlarına, emirlerine ve kurallarına uyup onu dinleyeceğinizi ilan ettiniz. Bugün Rab, size söylediği gibi, sizin kendi halkı, kendi

özel mülkü olduğunuzu ilan etti. Ama onun emirlerine uyduğunuzdan emin olmalısınız. O zaman seni yarattığı bütün milletlerden üstün kılacak. O, size övgü, ün ve şeref verecek ve vaad ettiği gibi, Allahınız Rab için mukaddes bir halk olacaksınız.” (Tesniye 26:16-19)

“Sonra Musa ve Levili kâhinler bütün İsrail'e şöyle dediler: 'Sessiz olun ve dinleyin, İsrail. Bugün Tanrınız RAB'bin halkı oldunuz. Tanrınız Rab'bin sözünü dinleyin ve bugün size bildirdiğim emirlerine ve kanunlarına uyun.’” (Tesniye 27:9-10)

“Ürdün Irmağı'nı geçtiğinizde, halkı kutsamak için şu oymaklar Gerizim Dağı'nda duracaklar: Şimeon, Levi, Yahuda, İssakar, Yusuf ve Benyamin. Ve şu kabileler lanet okumak için Ebal Dağı üzerinde duracaklar: Ruben, Gad, Aşer, Zebulun, Dan ve Naftali. Levililer bütün İsrail halkına yüksek sesle şunu okuyacak: O zaman bütün halk şöyle diyecek!

- Rab'bin tiksindiği bir şey olan, zanaatkar ellerinin işi olan bir heykel oyan ya da bir put döken ve onu gizlice diken adam lanetlidir. (15)
- Lanetli, babasının veya annesinin şerefini lekeleyen adamdır. (16)
- Komşusunun sınır taşını hareket ettiren adam lanetlidir. (17)
- Körleri yolda saptıran adam lanetlidir. (18)
- Yabancıdan, öksüzden ya da duldan adaleti esirgeyen adam lanetlidir. (19)
- Babasının karısıyla yatan adam lanetlidir, çünkü babasının yatağının şerefini zedeler. (20)
- Herhangi bir hayvanla cinsel ilişkiye giren adam lanetlidir. (21)
- Kız kardeşiyle, babasının kızıyla veya annesinin kızıyla yatan adam lanetlidir. David'in oğlu Amnon'un üvey kız kardeşi Tamar'a tecavüz ettiğini hatırlayın. (2 Samuel 13:12) (22)
- Kayınvalidesiyle yatan adam lanetlidir. (23)
- Komşusunu gizlice öldüren adam lanetlidir. (24)
- Masum bir insanı öldürmek için rüşvet alan adam lanetlidir. (25)
- Bu yasanın sözlerini yerine getirerek yerine getirmeyen adam lanetlidir. (26)

“Eğer Tanrınız RAB'be tam olarak itaat ederseniz ve O'nun bütün emirlerini dikkatle yerine getirirseniz, bugün size şunu söyleyeyim, Tanrınız RAB sizi yeryüzündeki bütün uluslardan üstün kılacaktır. Eğer Tanrınız Rab'bin sözünü dinlerseniz, bütün bu bereketler üzerinize gelecek ve size eşlik edecektir.” (Tesniye 27:12-28:2)

“Ancak, eğer Tanrınız Rab'bin sözünü dinlemezseniz ve O'nun tüm emir ve kurallarına dikkatle uymazsanız, bugün size şunu bildiriyorum: Bütün bu lanetler üzerinize gelecek ve sizi ele geçirecek: Şehirde lanetlenen ve şehirde lanetleneceksiniz. Ülke. Sepetiniz ve yoğurma tekneniz lanetlenen. Rahminizin meyvesi, toprağınızın mahsulü, sığırlarınızın buzağları ve sürülerinizin kuzuları lanetlenen. İçeri girdiğinizde lanetlenen, dışarı çıktığınızda lanetleneceksiniz. Rab, el attığınız her şeyde üzerinize lanet, şaşkınlık ve azar gönderecek, ta ki siz yok oluncaya ve O'nu terk ederek yaptığınız kötülükten dolayı ani bir yıkıma uğrayıncaya kadar.” (Tesniye 28:15-20)

“Eğer bu kitapta yazılı olan bu yasanın tüm sözlerine dikkatle uymazsanız ve bu yüce ve heybetli isme, yani Tanrınız Rab'be saygı göstermezseniz... O zaman Rab sizi dünyanın bir ucundan bütün uluslar arasına dağıtacaktır. Dünya diğerine.” (Tesniye 28:58, 64)

“Sizden önce belirttiğim tüm bu bereketler ve lanetler üzerinize geldiğinde ve Tanrınız Rab sizi uluslar arasında dağıttığı her yerde bunları dikkate aldığınızda ve siz ve çocuklarınız Tanrınız Rabbe döndüğünüzde ve tüm gücünüzle O'na itaat ettiğinizde. Bugün size her şeye göre tüm yüreğinizle ve tüm canınızla emrediyorum ki, o zaman Tanrınız RAB servetinizi geri getirecek, size merhamet edecek ve sizi dağıttığı tüm uluslardan sizi yeniden toplayacak. Göklerin altındaki en uzak diyarlara sürgün edilmiş olsanız bile, Tanrınız Rab sizi oradan toplayıp geri getirecektir. Sizi atalarınızın topraklarına götürecektir ve onu mülk edineceksiniz. Seni babalarından daha zengin ve daha çok kılacaktır.” (Tesniye 30:1-5)

“Ancak, eğer Tanrınız Rab'bin sözünü dinlemezseniz ve O'nun tüm emir ve kurallarına dikkatle uymazsanız, bugün size şunu bildiriyorum: Bütün bu lanetler üzerinize gelecek ve sizi ele geçirecek: Şehirde lanetlenen ve şehirde

lanetleneceksiniz. Ülke. Sepetiniz ve yoğurma tekneniz lanetlenecek. Rahminizin meyvesi, toprağınızın mahsulü, sığırlarınızın buzağları ve sürülerinizin kuzuları lanetlenecek. İçeri girdiğinizde lanetlenecek, dışarı çıktığınızda lanetleneceksiniz. Rab, el attığınız her şeyde üzerinize lanet, şaşkınlık ve azar gönderecek, ta ki siz yok oluncaya ve O'nu terk ederek yaptığınız kötülükten dolayı ani bir yıkıma uğrayıncaya kadar." (Tesniye 28:15-20)

"Eğer bu kitapta yazılı olan bu yasanın tüm sözlerini dikkatle takip etmezseniz ve bu görkemli ve muhteşem isme, yani Tanrınız Rab'be saygı göstermezseniz. ... O zaman Rab seni dünyanın bir ucundan diğer ucuna kadar bütün ulusların arasına dağıtacak." (Tesniye 28:58, 64)

"Sizden önce belirttiğim tüm bu bereketler ve lanetler üzerinize geldiğinde ve Tanrınız Rab sizi uluslar arasında dağıttığı her yerde bunları dikkate aldığınızda ve siz ve çocuklarınız Tanrınız Rabbe döndüğünüzde ve tüm gücünüzle O'na itaat ettiğinizde. Bugün size her şeye göre tüm yüreğinizle ve tüm canınızla emrediyorum ki, o zaman Tanrınız RAB servetinizi geri getirecek, size merhamet edecek ve sizi dağıttığı tüm uluslardan sizi yeniden toplayacak. Göklerin altındaki en uzak diyarlara sürgün edilmiş olsanız bile, Tanrınız Rab sizi oradan toplayıp geri getirecektir. Sizi atalarınızın topraklarına götürecektir ve onu mülk edineceksiniz. Seni babalarından daha zengin ve daha çok kılacaktır." (Tesniye 30:1-5)

"Bakın, bugün önünüze yaşam ve refahı, ölüm ve yıkımı koyuyorum. Çünkü bugün size, Tanrınız Rab'bi sevmenizi, O'nun yollarında yürümenizi, O'nun emirlerine, kurallarına ve kanunlarına uymanızı emrediyorum; o zaman yaşayacak ve çoğalacaksınız ve Tanrınız Rab, mülk edinmek için girdiğiniz ülkede sizi kutsayacaktır. Fakat eğer yüreğiniz döner ve itaat etmezseniz ve başka ilahlara secde edip onlara tapınmaya çekilerseniz, bugün size şunu bildiriyorum ki, kesinlikle helak olacaksınız. Girmek ve mülk edinmek için Ürdün Irmağı'nı geçmekte olduğunuz ülkede uzun süre yaşamayacaksınız. Bugün önünüze koyduğum yeri, göğü, hayatı, ölümü, bereket ve laneti aleyhinize şahit tutuyorum. Şimdi yaşamı seçin ki, siz ve çocuklarınız yaşasın ve Tanrınız Rabbi sevesiniz, onun sesine kulak verin ve ona sınıksız sarılın. Çünkü Rab sizin hayatınızdır ve atalarınız İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a vermeye ant içtiği topraklarda size uzun yıllar verecektir." (Tesniye 30:15-20)

"Sonra Musa dışarı çıktı ve tüm İsrail'e şu sözleri söyledi: 'Ben şimdi yüz yirmi yaşındayım ve artık size önderlik edemem. Rab bana şöyle dedi: 'Ürdün'ü geçmeyeceksin.' Tanrınız Rab önünüzden geçecek. O, bu ulusları önünüzde yok edecek ve siz onların topraklarını mülk edineceksiniz. Rabbin söylediği gibi Yeşu da önünüzden geçecek." (Tesniye 31:1-3)

"Sonra Musa Yeşu'yu çağırdı ve tüm İsrail'in önünde ona şöyle dedi: "Güçlü ve cesur ol; çünkü Rabbin atalarına vermek için ant içtiği ülkeye bu halkla birlikte gitmeli ve onu aralarında paylaşmalısın. Onların mirası olarak Rab'bin kendisi önünüzden gidecek ve sizi asla bırakmayacak, korkmayın. (Yas. 31:7-8)

"Rab Musa'ya şöyle dedi: 'Artık ölüm günün yaklaşıyor. Yeşu'yu çağırın ve onu görevlendireceğim Buluşma Çadırı'na gelin.' Bunun üzerine Musa ile Yeşu gelip Buluşma Çadırına geldiler. Sonra Rab bir bulut sütünü içinde Çadırda göründü ve bulut Çadırın girişinin üzerinde duruyordu. Rab Musa'ya şöyle dedi: 'Atalarının yanına gideceksin.'" (Tesniye 31:14-16)

"Rab, Nun oğlu Yeşu'ya şu emri verdi: 'Güçlü ve cesur ol, çünkü İsrailoğullarını onlara ant içerek söz verdiğim topraklara getireceksin ve ben de seninle olacağım.'" (Tesniye 31:23)

"Musa bu yasanın sözlerini baştan sona bir kitaba yazmayı bitirdikten sonra, Rab'bin antlaşma sandığını taşıyan Levililere şu emri verdi: 'Bu Yasa Kitabını alın ve onu Tanrı'nın sandığının yanına koyun. Tanrınız RAB'bin antlaşması. Orada size karşı tanık olarak kalacak.'" (Tesniye 31:24-27)

"Musa bu yasanın sözlerini baştan sona bir kitaba yazmayı bitirdikten sonra, Rabbin antlaşma sandığını taşıyan Levililere şu emri verdi: "Bu Yasa Kitabını alın ve onu Tanrı'nın sandığının yanına koyun. Tanrınız RAB'bin antlaşması size karşı tanık olarak orada kalacak." (Tesniye 31:24-27)

“Aynı gün Rab Musa'ya şöyle dedi: 'Abarim Sıradağları'na çıkıp, Eriha'nın karşısındaki Moab'daki Nebo Dağı'na git ve İsrailoğullarına mülk olarak vereceğim Kenan ülkesine bak. Kardeşin Harun'un Hor Dağı'nda ölüp halkının yanına alındığı gibi, sen de tırmandığın dağda ölecek ve halkının arasına toplanacaksın. Bunun nedeni, ikinizin de Zin Çölü'ndeki Meribah Kadeş sularında İsrailoğullarının önünde bana olan inancınızı kırmamız ve İsrailoğulları arasında benim kutsallığımı desteklememenizdir. Bu nedenle karayı yalnızca uzaktan göreceksiniz; İsrail halkına vereceğim ülkeye girmeyeceksin.” (Tesniye 32:48-52)

“Sonra Musa, Moab ovalarından Eriha'nın karşısındaki Nebo Dağı'na, Pisgah'ın tepesine kadar tırmandı. Orada Rab ona bütün ülkeyi, Gilead'dan Dan'a kadar, Naftali'nin tamamını, Efrayim ve Manaşşe bölgelerini, batı denizine kadar tüm Yahuda ülkesini, Negev'i ve Eriha Vadisi'nden, Palms Şehri, Zoar'a kadar. Sonra Rab ona şöyle dedi: "'Burayı İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a, 'Senin soyuna vereceğim' dediğimde söz verdiğim ülke burasıdır." Onu gözlerinle görmene izin verdim, ama onun içine girmeyeceksin." Ve Rabbin söylediği gibi, Rabbin kulu Musa orada, Moabda öldü. Onu Moab'da, Beyt Peor'un karşısındaki vadiye gömdü; ama bugüne kadar kimse onun mezarının nerede olduğunu bilmiyor.” (Tesniye 34:1-7)

“O zamandan beri, İsrail'de, Rabbin yüz yüze tanıdığı Musa gibi, Rabbin kendisini Mısır'da yapması için Firavun'a, onun bütün memurlarına ve bütün ülkesine gönderdiği bütün bu mucizevi işaretleri ve harikaları yapan bir peygamber çıkmamıştır. . Çünkü hiç kimse kudretli gücünü göstermedi ya da Musa'nın tüm İsrail'in gözü önünde yaptığı korkunç işleri yapmadı.” (Tesniye 34:10-12)

Yorum: Nasıralı İsa, bir ölüyü dört gün boyunca diriltmek de dahil olmak üzere her türlü belirtiyi, mucizeyi ve harikaları gerçekleştirdi. Yahudilerin ileri gelenleri bu mucizeyi reddederek yüreklerini katılaştırdılar. Yahudilerin liderleri, tıpkı Mısır'ın lideri Firavun gibi, kendilerinin Allah'ın elçisi olduğunu ispat eden bu mucizeleri reddetmişlerdi.

Joshua

“Musa'nın ölümünden sonra Rab, Yeşu'ya şöyle dedi: Ben Musa'yla birlikte olduğum gibi, seninle de olacağım. Seni bırakmayacağım ya da bırakmayacağım. Güçlü ve cesur olun; çünkü atalarına ant içtiğim toprakları bu halkın miras almasına neden olacaksınız. Kulum Musa'nın size emrettiği şeriatın tamamına göre yapmaya dikkat edin. Nereye giderseniz gidin başarılı olmanız için ondan sağa veya sola dönmeyin. Bu Kanun Kitabı ağzınızdan ayrılmayacak; fakat içinde yazılı olan her şeye göre yapmaya dikkat edersiniz diye gece gündüz onun üzerinde derin düşüneceksiniz. Çünkü o zaman yolunuzu refaha kavuşturacaksınız ve o zaman iyi bir başarıya ulaşacaksınız. Yeşu subaylara, 'Erzaklarınızı hazırlayın; çünkü üç gün içinde bu Ürdün'ü geçerek Tanrınız Rabbin size vermekte olduğu diyarı mülk edineceksiniz' diye emretmelerini emretti.” (Yeşu. 1:1; 5-11)

“Joshua, 'Gidin, ülkeyi, özellikle de Eriha'yı inceleyin' diyerek iki adamı gizlice casus olarak gönderdi. Ve gidip adı Rahab olan bir fahişenin evine gelip orada konakladılar. ... Erkekler yatmadan önce, dama onların yanına geldi ve adamlara şöyle dedi: 'Rab'bin size toprak verdiğini, sizden korkumuzun üzerimize düştüğünü ve tüm halkın bu toprakları verdiğini biliyorum. toprak senin önünde eriyip gidiyor. Çünkü Mısır'dan çıktığımızda Rabbin Kızıldeniz'in suyunu önünüzde nasıl kurduğunu ve Amorluların iki kralına ne yaptığınızı duyduk. Bunu duyar duymaz yüreklerimiz eridi ve senin yüzünden, Tanrın Rab için kimsede ruh kalmadı. Şimdi, lütfen bana Rab adına yemin et ki, ben sana nasıl iyi davrandımsa, sen de babamın evine iyi davranacaksın ve bana babamı, annemi, erkek ve kız kardeşlerimi sağ kurtaracağıma dair kesin bir işaret ver. ve onlara ait olan herkesi kurtaracağız ve hayatlarımızı ölümünden kurtaracağız.' Ve adamlar ona şöyle dediler: "Bizim canımız senin için, hatta ölüme kadar! Onları bir iple pencereden aşağı indirdi; çünkü evi surların içine inşa edilmişti, o da surların içinde yaşıyordu. O da şöyle dedi: " Tepelere gidin, yoksa sizi takip edenler sizinle karşılaşacak ve takipçiler dönene kadar üç gün orada saklanacaksınız. Daha sonra kendi yolunuza gidebilirsiniz.” (Yeşu. 2:1-2; 8-16)

“Tepelerden indiler, geçtiler ve gelip Yeşu'ya başlarına gelen her şeyi anlattılar ve şöyle dediler: 'Gerçekten Rab bütün ülkeyi bizim elimize verdi. Ayrıca bu topraklarda yaşayanların tümü bizim yüzümüzde eriyip gidiyor.’” Josh. 2:23-24

“Rab Yeşu'ya şöyle dedi: 'Ben Musa'yla birlikte olduğum gibi, seninle de birlikte olacağımı bilsinler diye bugün seni bütün İsrail'in önünde yüceltmeye başlayacağım. Ahit sandığını taşıyan kâhinlere emret: Ürdün sularının kıyısına geldiğinizde, Ürdün'de hareketsiz duracaksınız.' Yeşu İsrail halkına şöyle dedi: "Buraya gelin ve Tanrımız RAB'bin sözlerini dinleyin." O zaman yaşayan Tanrı'nın aranızda olduğunu ve O'nun mutlaka önünüzden kovulacağını anlayacaksınız." (Yeşu) 3:7-10)

“Halk, halkın önünde ahit sandığını taşıyan kâhinlerle birlikte Ürdün nehrini geçmek üzere çadırlarından çıktığında ve sandığı taşıyanlar Erden nehrine kadar gelir gelmez, kâhinlerin ayakları da yükü taşıyordu. Gemi suyun kenarına batırılmıştı (şimdi Ürdün nehri hasat zamanı boyunca tüm kıyılarından taşıyor). Yukarıdan inen sular çok uzakta bir yığın halinde durup yükseldi ve Arabah Denizi'ne, Tuz Denizi'ne doğru akan sular tamamen kesildi. Ve bütün millet Ürdün Irmağı'nın üzerinden geçmeyi bitirinceye kadar, kavim kuru zemin üzerinden Eriha'nın karşısından geçtiler. ... Halk birinci ayın onuncu gününde Ürdün'den çıktı ve Eriha'nın doğu sınırındaki Gilgal'de konakladılar.” (Yeşu. 3:14-17; 4:19)

Rab, Yeşu'ya, Mısır'dan ayrıldıktan sonra hiç kimse sünnetli olmadığı için, tüm sünnetsiz erkekleri sünnet etmesini söyledi. Sünnet, Musa'ya Eski Antlaşma'nın verilmesinden çok önce, Tanrı'nın İbrahim'le yaptığı antlaşmanın bir işaretiydi.

“İsraililer ayın on dördüncü günü akşamı Eriha ovalarındaki Gilgal'da konaklarken Fısıh Bayramını kutladılar.” (Yeşu. 5:10)

“Yeşu, Eriha'nın yakınındayken başını kaldırdı ve elinde çekilmiş bir kılıçla önünde duran bir adam gördü. Joshua onun yanına gitti ve şunu sordu: 'Sen bizden yana mısın, yoksa düşmanlarımızdan mı?' 'İkisi de' diye yanıtladı, 'ama şimdi Rab'bin ordusunun komutanı olarak geldim.' Bunun üzerine Yeşu saygıyla yüzüstü yere kapandı ve ona, 'Rabbimin kuluna ne mesajı var?' diye sordu” (Yeşu. 5:13-14)

“Artık İsrailoğulları yüzünden Eriha sıkı sıkıya kapatılmıştı. Kimse dışarı çıkmadı ve kimse içeri girmedi. Bunun üzerine Rab Yeşu'ya şöyle dedi: 'Bak, Eriha'yı, kralı ve savaşçılarıyla birlikte senin eline teslim ettim. Tüm silahlı adamlarla birlikte şehrin etrafında bir kez yürüyün. Bunu altı gün boyunca yapın. Yedi kâhinin sandığın önünde koç boynuzu boruları taşımasını sağlayın. Yedinci gün, rahiplerin borazan çalmasıyla şehrin etrafında yedi kez yürüyün.' ... Yedinci gün, şafak vakti kalkıp şehri aynı şekilde yedi kez dolaştılar, ancak o gün şehrin etrafını yedi kez dolaştılar. Kâhinler borazan çaldığında Yeşu halka şu emri verdi: "Bağırın! Çünkü şehri Rab size verdi! Şehir ve içindekilerin hepsi Rab'be adanacak. Yalnızca fahişe Rahab ve onunla birlikte olanların hepsi ... Bunun üzerine casusluk yapan gençler içeri girip Rahab'ı, babasını, annesini, kardeşlerini ve ona ait olan herkesi çıkarıp İsrail ordugâhının dışında bir yere koydular. Bütün şehri ve içindeki her şeyi yaktıklarında.” (Yeşu. 6:1-4; 15-17; 23-24)

“Fakat İsrailoğulları adanan şeyler konusunda sadakatsiz davrandılar. ... Achan şöyle yanıtladı: 'Bu doğru! İsrail'in Tanrısı RAB'be karşı günah işledim. Yağmaların arasında Babil'den kalma güzel bir kaftan, iki yüz şekel gümüş ve elli şekel ağırlığında bir altın parçası görünce, onlara göz diktim, onları aldım ve gümüşleri altlarında olacak şekilde çadırımın içindeki toprağa sakladım.' ... Sonra bütün İsrail onu taşladı ve geri kalanını taşladıktan sonra onları yaktılar. Sonra Rab şiddetli öfkesinden döndü. Joshua daha sonra Ai'yi yakalayıp yaktı." (Yeşu. 7:1; 20-21, 25-26, 28)

“Sonra Yeşu, RAB'bin kulu Musa'nın İsrailoğullarına buyurduğu gibi, Ebal Dağı'nda İsrail'in Tanrısı RAB'be bir sunak inşa etti. Bunu Musa'nın Yasa Kitabında yazılanlara göre, üzerinde hiçbir demir alet kullanılmamış, kesilmemiş taşlardan bir sunak inşa etti. Orada Rab'be yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sundular. Orada, İsrailoğullarının önünde Yeşu, Musa'nın yazmış olduğu yasaı taşlara kopyaladı. Tüm İsrail, yabancılar ve vatandaşlar, yaşlıları, memurları ve yargılarıyla birlikte, Rab'bin antlaşma sandığının her iki yanında, taşıyan kâhinlere dönük olarak duruyordu.” (Yeşu. 8:30-33)

“Gibeon halkı, Yeşu'nun Eriha ve Ai'ye yaptıklarını duyunca hileye (aldatma, hile) başvurdular. Yıpranmış çuvalar ve eski şarap tulumlarıyla, çatlamış ve onarılmış. Erkekler ayaklarını yıpranmış ve yamalı sandaletler giydiler ve eski elbiseler giydiler. Yiyecek stoklarındaki tüm ekmekler kuru ve küflüydü. Sonra Gilgal'daki ordugahta bulunan Yeşu'nun yanına giderek ona ve İsrail adamlarına şöyle dediler: 'Biz uzak bir ülkeden geldik; bizimle bir anlaşma yap.' ... İsrail adamları erzaklarının tadına baktılar ama Rab'be sormadılar. Sonra Yeşu, yaşamalarına izin vermek için onlarla bir barış antlaşması yaptı ve topluluğun liderleri bunu yemin ederek onayladılar.” (Yeşu. 9:3-6, 14-15)

“Gibeonlularla antlaşma yaptıktan üç gün sonra İsraililer onların komşu olduklarını, yanlarında oturduklarını duydular. ... Bütün topluluk liderlere karşı homurdandı, ancak tüm liderler şöyle cevap verdi: “Biz onlara İsrail'in Tanrısı Rab adına yemin ettik ve şimdi onlara dokunamayız. ... Bunun üzerine Yeşu Gibeonluları çağırdı ve şöyle dedi: “Neden Yanımızda otururken, 'Sizden çok uzakta yaşıyoruz' diyerek bizi kandırıyor musunuz? Artık bir lanet altındasın: Tanrımın evi için oduncu ve su taşıyıcısı olarak hizmet etmekten asla vazgeçmeyeceksin.” (Yeşu. 9:18-19, 22-23)

“Amoritlerin beş kralı, Yeruslaim, Hebron, Yarmut, Lakiş ve Eglon kralları güçlerini birleştirdiğinde. Bütün birlikleriyle birlikte harekete geçerek Gibeon'a karşı mevzi alıp ona saldırdılar. Bunun üzerine Givonlular Gilgal'daki ordugahta bulunan Yeşu'ya haber gönderdiler: 'Hizmetçilerinizi yalnız bırakmayın. Çabuk yanımıza gelin ve bizi kurtarın!' Böylece Yeşu tüm ordusuyla birlikte Gilgal'den yola çıktı. Rab Amoritlular'ı İsrail'e teslim etti.” (Yeşu. 10:5 -7)

“Yeşu yaşlanıp yaşı ilerleyince, Rab ona şöyle dedi: "Sen çok yaşlısın ve hâlâ ele geçirilecek çok geniş topraklar var. Ama İsraililer halkın tamamını (tümünü) kovmadılar. ” (Yeşu. 12:7; 13:1)

“Kalev Yeşu'ya şöyle dedi: 'Rab'bin Kadeş-Barnea'da Musa'ya senin ve benim hakkımda ne söylediğini biliyorsun. Rabbin kulu Musa ülkeyi araştırmam için beni Kadeş-Barnea'dan gönderdiğinde kırk yaşındaydım. Ben inancıma göre kendisine bir rapor getirdim ama benimle birlikte gelen kardeşlerim halkın yüreğini korkuyla eritti. Ancak ben tüm yüreğimle Tanrım Rab'bin yolundan gittim. Böylece o gün Musa bana şöyle ant içti: 'Ayaklarının bastığı toprak sonsuza dek senin ve çocuklarının mirası olacak, çünkü bütün yüreğinle Tanrım RAB'bin ardınca gittin.' ... İsrail çölde dolaşırken, (Allah) Musa'ya bunu söylediği andan itibaren beni kırk beş yıl hayatta tuttu. İşte bugün buradayım, seksen beş yaşındayım! Bugün hâlâ Musa'nın beni gönderdiği günkü kadar güçlüyüm; Şimdi de savaşa çıkma konusunda o zamanlar olduğu kadar dinçim. Şimdi Tanrı'nın o gün bana söz verdiği bu dağlık bölgeyi bana ver. O zaman Anakitlerin orada olduğunu, şehirlerinin büyük ve tahkimli olduğunu sen de duydun; fakat Rab bana yardım ederse, ben de onları söylediği gibi kovacağım.” Bunun üzerine Yeşu, Yefunne oğlu Kaleb'i kutsadı ve ona Hebron'u miras olarak verdi. Hebron, İsrail'in Tanrısı RAB'bin peşinden gittiği için Kaleb'e ait oldu. Böylece ülke savaştan kurtuldu. (Yeşu. 14:6-9, 10-15)

“Rab atalarına yemin ettiği gibi onlara her tarafta rahat verdi. Düşmanlarından hiçbiri onlara karşı koymadı; Rab bütün düşmanlarını onların eline teslim etti. Rab'bin İsrail halkına verdiği güzel sözlerin hiçbiri gerçekleşmedi; herkes tatmin oldu. (Yeşu. 21:44-45)

“Sonra Yeşu, Rubenliler'i, Gadlılar'ı ve Manaşşe oymağının yarısını çağırıp onlara şöyle dedi: "Rabb'in kulu Musa'nın buyurduğu her şeyi yaptınız, buyurduğum her şeyde bana itaat ettiniz. Uzun zamandan beri, Bugüne kadar kardeşlerinizi terk etmediniz, ancak Tanrınız RAB'bin size verdiği görevi yerine getirdiniz. Artık Tanrınız RAB, söz verdiği gibi kardeşlerinize huzur verdiği göre, Musa'nın yaşadığı ülkedeki evlerinize dönün. Ama Rabbin kulu Musa'nın sana verdiği emre ve yasaya uymaya çok dikkat et: Tanrın Rab'bi sevmek, O'nun bütün yollarında yürümek, O'nun bütün yollarında yürümek. emirlerine uyun, ona sınıksız sarılın ve tüm kalbinizle ve tüm ruhunuzla ona hizmet edin.' Bunun üzerine Yeşu onları kutsayıp gönderdi ve evlerine gittiler.” (Yeşu. 22:1-6)

“Kenan diyarında, Şeria Irmağı yakınındaki Gelilot'a vardıklarında, Rubenliler, Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, orada, Şeria Irmağı kıyısında görkemli bir sunak inşa ettiler. İsraililer, Kenan sınırında, Şeria Irmağı yakınındaki Gelilot'ta, İsrail tarafında bir sunak inşa ettiklerini duyunca, bütün İsrail topluluğu onlara karşı savaşmak üzere Şilo'da toplandı. Bunun üzerine İsraililer kâhin Eleazar oğlu Pinehas'ı Gilead ülkesine, Ruben'e, Gad'a ve Manaşşe oymağının yarısına gönderdiler. Onunla birlikte, İsrail kabilelerinin her biri için birer tane olmak üzere, her biri İsrail kabileleri arasındaki bir aile bölümünün başı olan on ileri gelen adamı gönderdiler. Gilead'a, Ruben'e, Gad'a ve Manaşşe oymağının

yarısına gittiklerinde onlara şöyle dediler: "Rab'bin bütün topluluğu şöyle diyor: 'İsrail'in Tanrısına olan inancını nasıl bu şekilde bozabilirsin? Nasıl olur da dönersin? Şimdi Rab'den uzaklaşın ve kendinize O'na isyan için bir sunak inşa edin. Peor'un günahı, Rab'bin toplumunun üzerine bir veba düşmüş olmasına rağmen, bugüne kadar kendimizi bu günahattan arındırmadık mı? Şimdi de Rabbinizden yüz mü çeviriyorsunuz?" (Yeşu 22:10-18)

"Sonra Ruben, Gad ve Manaşşe oymağının yarısı şöyle karşılık verdi: 'Güçlü Olan, Tanrı, Rab! Güçlü Olan, Tanrım, Rab! O bilir! ... Hadi hazırlanalım ve bir sunak inşa edelim – ama yakmalık sunu veya kurbanlar için değil.' Tam tersine, yakmalık sunularımız, kurbanlarımız ve esenlik sunularımızla Rab'be kutsal yerinde tapınacağımıza dair sizinle ve gelecek nesiller arasında tanık olmaktır. O zaman gelecekte sizin torunlarınız bizim torunlarımıza, 'Rab'de hiçbir payınız yok' diyemeyecekler. Bunu bize ya da torunlarımıza söylerlerse şöyle cevap veririz: Atalarımızın yakmalık sunu ve kurbanlar için değil, bizimle sizin aramızda bir tanık olarak inşa ettiği Rab'bin sunağının kopyasına bakın.' ... Rahip Pinehas ve topluluğun liderleri, yani İsrailoğullarının boylarının liderleri, Ruben, Gad ve Manaşşe'nin söylediklerini duyunca memnun oldular. Ve kâhin Eleazar oğlu Pinehas, Ruben, Gad ve Manaşşe'ye şöyle dedi: "Bugün Rab'bin bizimle olduğunu biliyoruz, çünkü bu konuda Rab'be sadakatsizlik etmediniz. Şimdi İsrailoğullarını Rab'bin elinden kurtardınız. el." (Yeşu. 22:21-22, 26-28, 30-31)

"Uzun bir süre geçtikten sonra, Yeşu yaşlanmış ve yaşı ilerlemiş bir halde tüm İsrail'i çağırıp onlara şöyle dedi: "Ben yaşıyım ve yaşım oldukça ilerlemiş durumda. Tanrınız Rabbin uzun zamandır bu uluslara yaptığı her şeyi kendiniz gördünüz. senin uğruna savaşan Tanrın RAB'di." (Yeşu. 23:1-4)

"Çok güçlü ol; Musa'nın Kanun Kitabı'nda yazılı olan her şeye, sağa sola sapmadan uymaya dikkat edin. Aranızda kalan bu milletlerle arkadaşlık etmeyin; onların ilahlarının adlarını anmayın ve onlara yemin etmeyin. Onlara hizmet etmemeli ve onlara boyun eğmemelisiniz. Ama şimdiye kadar olduğu gibi, Tanrınız RAB'be sınıksız sarılacaksınız." (Yeşu. 23:6-8)

"Fakat eğer yüz çevirip aranızda kalan bu milletlerden sağ kalanlarla ittifak kurarsanız ve onlarla evlenip onlarla ilişki kurarsanız, o zaman emin olabilirsiniz ki, Tanrınız Rab bu milletleri artık önünüzden kovmayacak. Bunun yerine, Tanrınız RAB'bin size verdiği bu güzel topraklardan yok oluncaya kadar bunlar sizin için tuzak ve tuzak olacak, sırtınızda kırbaç, gözlerinizde diken olacak." (Yeşu. 23:12-13)

"Şimdi tüm dünyanın yoluna gitmek üzereyim. Tanrınız Rabbin size verdiği güzel sözlerin hiçbirinin boşa çıkmadığını tüm yüreğinizle ve canınızla biliyorsunuz. Her söz yerine getirildi; hiçbiri başarısız olmadı. Ama Tanrınız RAB'bin her iyi vaadi gerçekleştiği gibi, Rab de size verdiği bu güzel ülkeden sizi yok edinceye kadar, tehdit ettiği tüm kötülükleri başınıza getirecek. Eğer Tanrınız Rabbin size emrettiği antlaşmayı bozarsanız ve gidip başka ilahlara kulluk eder ve onlara eğilirseniz, Rab'bin size karşı öfkesi alevlenecek ve size verdiği verimli topraklardan hızla yok olacaksınız. " (Yeşu. 23:14-16)

"Sonra Yeşu İsrail'in bütün kabilelerini Şekem'de topladı. İsrail'in ileri gelenlerini, liderlerini, yargıçlarını ve görevlilerini çağırdı ve onlar Tanrı'nın huzuruna çıktılar. İsrail'in Tanrısı Rab şöyle diyor: 'Uzun zaman önce atalarınız, İbrahim'le Nahor'un babası Terah da dahil, Irmağın ötesinde yaşıyorlardı ve başka tanrılara tapıyorlardı. Ama ben baban İbrahim'i nehrin ötesindeki ülkeden aldım ve onu Kenan'ın her yerine götürdüm.' ... Musa ve Harun'u gönderdim ve orada yaptıklarıyla Mısırlıları sıkıntıya soktum ve sizi Mısır'dan çıkardım. ... Sonra Ürdün'ü geçtiniz. ... 'Sana, üzerinde çalışmadığın bir toprak ve kurmadığın şehirler verdim; ve orada yaşıyorsun ve dikmediğin bağlardan ve zeytinliklerden yiyorsun.' 'Şimdi Rab'den korkun ve O'na tam bir sadakatle hizmet edin.'" (Yeşu. 24:1-3, 5, 11, 13-14)

"Eğer Rab'bi bırakır ve yabancı tanrılara kulluk ederseniz, o size iyilik ettikten sonra dönüp başınıza felaket getirir ve sonunuzu verir. Ama insanlar Joshua'ya şöyle dedi: 'Hayır! Rab'be hizmet edeceğiz.' Bunun üzerine Yeşu, 'Rab'be hizmet etmeyi seçtiğinize kendiniz tanıksınız' dedi. 'Evet, biz tanıklarız.'" (Yeşu. 24:20-22)

"Yeşu yüz on yaşında öldü. Onu, Gaaş Dağı'nın kuzeyinde, Efrayim'in dağlık bölgesindeki Timnat Serah'a, kendi mirasına gömdüler. İsrail, Yeşu'nun ve ondan sonra hayatta kalan ve Rab'bin İsrail için yaptığı her şeyi deneyimlemiş olan ihtiyarların yaşamı boyunca Rab'be hizmet etti. Ve İsrailoğullarının Mısır'dan getirdikleri Yusuf'un kemikleri,

Yakup'un Şekem'in babası Hamor'un oğullarından yüz parça gümüş karşılığında satın aldığı arazide Şekem'de gömüldü. Bu, Yusuf'un soyundan gelenlerin mirası oldu. Ve Harun oğlu Eleazar öldü ve Efraim dağlık bölgesindeki oğlu Pinehas'a tahsis edilen Gibeah'ta gömüldü." (Yeşu. 24:29-33)

Joshua'dan Önemli Noktalar

- Tanrı'nın vaatlerinin hiçbiri boşa çıkmaz.
- Rab İsraililerle doğrudan hizmetkârı Yeşu aracılığıyla konuştu, ancak şimdi halkıyla oğlu İsa Mesih aracılığıyla konuşuyor.
- Kanun Kitabından ayrılmayın, gece gündüz onun üzerinde derin düşünün. Bugün bizim için, O'nun iradesini bilmek ve ondan ayrılmamak için Tanrı'nın ilham edilmiş sözü üzerinde özenle çalışmalı ve derin düşünmeliyiz.
- Sadakatsizlik ister Tanrı'ya ister insanlara acı ve üzüntü getirir. Bu şimdiki yaşamda olmayabilir ama eğer affedilmezse sonsuz yaşamda olabilir.
- İsrailoğulları güçlü, sadık ve doğru liderler varken Tanrı'ya sadık kaldılar. Tanrı, Mesih'in ve O'nun kefaret edici kurbanlığıyla kurulan krallıkta ruhi liderlerinin taleplerini yerine getirdi.

HAKİMLER

"Yeşu'nun ölümünden sonra İsraililer Rab'be sordular: 'Kenanlılara karşı bizim için savaşacak ilk kişi kim olacak?' Rab cevap verdi: 'Yahuda gidecek; Araziyi onların ellerine verdim.' Bunun üzerine Yahudalılar kardeşleri Şimeonlulara, 'Kenanlılara karşı savaşmak için bize ayrılan bölgeye bizimle birlikte gelin' dediler. Biz de sizinle birlikte sizinkine gideceğiz.' Böylece Şimonoğulları da onlarla birlikte Yeruşalim'e saldırıp onu aldılar." (Hakimler 1:1-3)

"Birkaç kabile puta tapanları kovmadı. Bu nedenle Rabbin meleği bana neden itaatsizlik ettiğini sordu. Bu nedenle şimdi size şunu söyleyeyim, onları önünüzden kovmayacağım; onlar böğrünüze diken olacaklar ve tanrıları da size tuzak olacak." (Hakimler 2:3)

"Bütün nesil atalarının yanına toplandıktan sonra, ne Rab'bi ne de O'nun İsrail için ne yaptığını bilen başka bir nesil büyüdü. Sonra İsraililer Rab'bin gözünde kötü olanı yaptılar ve Baallere hizmet ettiler. İsrail'e öfkelenen Rab, onları yağmalayan akıncıların eline teslim etti. Onları artık karşı koyamadıkları çevredeki düşmanlarına sattı. İsrail ne zaman savaşmaya çıksa, onlara yemin ettiği gibi, Rab'bin eli onları yenmek için onların üzerindeydi." (Hakimler 2:10-11, 13-15)

Yorum: "Rabbi de tanımayan bir nesil daha büyüdü" sözü İsrail tarihi boyunca tekrarlanıyor gibi görünüyor. Bu aynı zamanda birinci yüzyıldan itibaren de geçerli miydi? Şimdiki nesil ne olacak?

"Sonra Rab, onları bu akıncıların elinden kurtaran hâkimleri atadı. Ama yine de yargıçlarını dinlemediler, başka tanrılara fahişelik yapıp onlara tapındılar." (Hakimler 2:16-17)

"Fakat hakim öldüğünde halk, başka tanrıların peşinden giderek ve onlara hizmet edip tapınarak atalarınınkinden daha yozlaşmış yollara döndüler. Kötü uygulamalarından ve inatçı yollarından vazgeçmeyi reddettiler." (Hakimler 2:19)

"Rab dedi ki, bu ulus ataları için yaptığım antlaşmayı bozduğu ve beni dinlemediği için artık hiçbir ulusun önlerinden kovmayacağım, Yeşu öldüğünde gitti. İsrail'i denemek ve Rab'bin yolunu tutacaklar mı diye görmek için onları kullanacağım." (Hakimler 2:20-22)

Yorum: Tanrı'nın sınanmasına izin verdiği kötülüğün farkında mıyız?

Otniel

"İsrailoğulları Kenanlılar, Hititler, Amoritler, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular arasında yaşıyordu. Kızlarını evlendirdiler, kendi kızlarını oğullarına verdiler ve tanrılarına hizmet ettiler. İsraililer Rabbin gözünde kötü olanı yaptılar; Tanrıları Rab'bi unutup Baallere ve Aşeralara kulluk ettiler. Rab'bin İsrail'e karşı öfkesi alevlendi ve onları sekiz yıl boyunca Aram Kralı Kuşan-Rşatayim'in eline sattı ve onlar da Rab'be yakardılar. ... Rab'bin Ruhu Otniel'in üzerine

geldi ve o, İsrail'in yargııcı oldu ve savaşa gitti. Rab, Aram kralı Kuşan-Rşathayim'i onun eline verdi.” (Hakimler 3:5-8, 10)

“İsraililer bir kez daha Rabbin gözünde kötülüğü yaptılar. ... Bunun üzerine Rab onları Jabin'in eline sattı; ordusunun komutanı onlara yirmi yıl boyunca zulmeden Sisera idi.” (Hâkimler 3:12; 4:1-3)

Deborah

“O sırada İsrail'e önderlik eden bir peygamber olan Deborah, Barak'ı çağırttı ve ona şöyle dedi: 'İsrail'in Tanrısı Rab sana emrediyor: 'Git, Naftali ve Zevulun'dan on bin kişiyi yanına al ve Dağ'a giden yolu götür. Dümbelek. Yabin'in ordusunun komutanı Sisera'yı savaş arabaları ve birlikleriyle birlikte Kişon Nehri'ne çekeceğim ve onu sizin elinize vereceğim.'” (Hâkimler 4:4, 6-7)

“On bin adam onu takip etti ve Deborah da onunla birlikte gitti. Barak'ın ilerlemesi üzerine Rab, Sisera'yı, tüm savaş arabalarını ve ordusunu kılıçla bozguna uğrattı ve Sisera arabasını bırakıp yaya olarak kaçtı. Barak savaş arabalarını ve orduyu Haroşet Haggoyim'e kadar takip etti. Sisera'nın bütün birlikleri kılıçtan geçirildi; tek adam kalmamıştı. Ancak Sisera yaya olarak Yael'in çadırına kaçtı. ... Yael bir çadır kazığı ve bir çekiç aldı ve o bitkin bir halde derin uykuda yatarken sessizce yanına gitti. Çiviyi şakağından geçirip yere sapladı ve adam öldü. Sonra ülke kırk yıl barış içinde yaşadı.” (Hakimler 4:10, 15-17; 5:31)

Gideon

“İsraililer yine Rabbin gözünde kötü olanı yaptılar ve Rab onları yedi yıl boyunca Midyanlıların eline verdi. ... Midyan, İsrailoğullarını o kadar yoksullaştırdı ki, yardım için Rab'be yakardılar.” (Hâkimler 6:1, 6)

“Rab'bin meleği gelip Gidyon'un Midyanlılar'dan uzak tutmak için buğdayı üzüm sıkma makinesinde dövdüğü meşe ağacının altına oturdu. Rab'bin meleği Gideon'a görüldüğünde şöyle dedi: 'Rab seninle, ey güçlü savaşçı.' 'Ama efendim' diye yanıtladı Gideon, 'Eğer Rab bizimleyse, bütün bunlar neden başımıza geldi? Atalarımızın 'Rab bizi Mısır'dan çıkarmadı mı?' derken bize anlattığı tüm harikalar nerede? Ama şimdi Rab bizi terk etti ve bizi Midyan'ın eline verdi.' Rab ona dönüp şöyle dedi: 'Elindeki güçle git ve İsrail'i Midyan'ın elinden kurtar. Seni göndermiyorum muyum?'” (Hâkimler 6:11-13, 14)

'Bunun üzerine Gideon orada Rab'be bir sunak inşa etti ve ona 'Rab Barıştır' adını verdi. Aynı gece Rab ona, 'Babanın sürüsünden yedi yaşındaki ikinci boğayı al' dedi. Babanın Baal için yaptığı sunağı yık ve yanındaki Aşera direğini kes. Sonra bu yüksekliğin tepesinde Tanrınız RAB'be uygun bir sunak inşa edin. Aşera direğinin odunlarını kullanarak ikinci boğayı yakmalık sunu olarak sunun.” (Hakimler 6:24-26)

“Gideon hizmetçilerinden on tanesini aldı ve Rab'bin kendisine söylediği gibi yaptı. Ancak ailesinden ve kasabanın erkeklerinden korktuğu için bunu gündüz yerine gece yaptı. Sabah şehrin adamları kalktığında, Baal'in sunağı yıkılmış, yanındaki Aşera direği kesilmiş ve yeni inşa edilen sunakta ikinci boğa kurban edilmişti! Birbirlerine 'Bunu kim yaptı?' diye sordular. Dikkatlice araştırdıklarında kendilerine, 'Bunu Joaş oğlu Gideon yaptı' söylendi. Kentin adamları Yoaş'tan, 'Oğlunu dışarı çıkar' diye talep ettiler. Ölmesi gerekiyor çünkü Baal'in sunağını kırdı ve yanındaki Aşera direğini kesti.' Fakat Joash etrafındaki düşman kalabalığa şöyle cevap verdi: 'Baal'in davasını mı savunacaksınız? Onu kurtarmaya mı çalışıyorsunuz? Onun için savaşan herkes sabaha öldürülecek! Eğer Baal gerçekten bir tanrıysa, biri sunağı kırdığında kendini savunabilir.’” (Hakimler 6:27-31)

“Bütün Midyanlılar, Amalekliler ve diğer doğu halkları güçlerini birleştirerek Ürdün Irmağı'nı geçip Yizreel Vadisi'nde konakladılar. Sonra Rabbin Ruhu Gideon'un üzerine indi ve o bir borazan çalarak Abiezrileri kendisini takip etmeye çağırdı. Manaşşe'nin her yerine, ayrıca Aşer, Zevulun ve Naftali'ye de haberciler göndererek onları silaha çağırdı; böylece onlar da onları karşılamaya çıktılar. Gidyon Tanrı'ya şöyle dedi: 'Söz verdiğin gibi İsrail'i benim ellerimle kurtarırsan, harman yerine yün bir yapağı koyacağım. Yalnızca yapağımın üzerinde çiy varsa ve tüm yer kuruyorsa, o zaman söylediğin gibi İsrail'i benim ellerimle kurtaracağımı bileceğim.' Ve olan da buydu. Gideon ertesi gün erkenden kalktı; yapağıyı sıktı ve bir tas dolusu su olan çiyi sıktı. Bunun üzerine Gidyon Tanrı'ya şöyle dedi: 'Bana kızma. Bir

ricada daha bulunayım. Yapağıyla bir deneme daha yapmama izin ver. Bu sefer yapağıyı kurut ve zemini çiy ile kapla.' O gece Tanrı öyle yaptı. Yalnızca yapağı kuruydu; tüm yer çiy ile kaplıydı. (Hakimler 6:33-40)

“Sabah erkenden Yerub-Baal (yani Gideon) ve bütün adamları Harod pınarında konakladılar. Midyan'ın kampı onların kuzeyinde, Moreh tepesinin yakınındaki vadideydi. Rab Gideon'a şöyle dedi: 'Senin o kadar çok adamın var ki Midyan'ı onların eline teslim edemem. İsrail kendi gücünün kendisini kurtardığını söyleyerek bana karşı övünmesin diye şimdi halka duyurun: 'Korkudan titreyen herkes geri dönüp Gilead Dağı'nı terk etsin.' Böylece yirmi iki bin adam kaldı, on bin kişi kaldı. Fakat Rab Gideon'a şöyle dedi: "Hâlâ çok fazla adam var. Onları suya götürün, ben de onları sizin için orada eleyeceğim. 'Bu da sizinle birlikte gidecek' dersen gidecek; ama eğer 'Bu sizinle gitmeyecek, gitmeyecek' diyorum.' Bunun üzerine Gideon adamları suya götürdü. Orada Rab ona şöyle dedi: "Suyu köpek gibi dilleriyle yalayanları, içmek için diz çökenleri ayırın." Geriye kalanların hepsi diz çöküp içki içtiler ve Rab Gideon'a şöyle dedi: "Yatırılan üç yüz adamla birlikte seni kurtaracağım ve Midyanlıları senin ellerine vereceğim. Bırakın diğer adamlar kendi yerlerine gitsinler.' Bunun üzerine Gideon İsraililerin geri kalanını çadırlarına gönderdi ama diğerlerinin erzaklarını ve borazanlarını devralan üç yüz kişiyi alıkoydu.” (Hakimler 7:1-8)

Yorum: İnsanın hayattaki zaferleri insandan değil, Tanrı'dandır.

“Gideon ve beraberindeki yüz adam, nöbetçileri değiştirdikten hemen sonra, orta nöbetin başlangıcında kampın kenarına ulaştılar. Borazanlarını çalıp ellerindeki testileri kırdılar. "Rab ve Gideon için bir kılıç!" diye bağırdılar. Herkes ordugâhın çevresinde yerini korurken, Midyanlılar da çılgınlık atarak koştu.” (Hakimler 7:19-21)

"Ordu ve onun iki Midyan kralı kaçtı, ama o onları takip etti ve onları yakalayıp tüm ordularını bozguna uğrattı." (Hakimler 8:12)

“İsraililer Gideon'a, 'Sen, oğlun ve torunun bizi yönetin, çünkü bizi Midyan'ın elinden kurtardınız.' dediler. Fakat Gideon onlara şöyle dedi: 'Ben size hükmetmeyeceğim, oğlum da size hükmetmeyecek. Rab sizi yönetecek.' ... Gideon'un yaşamı boyunca ülkede kırk yıl barış yaşandı. Gideon ölür ölmez İsrailoğulları yeniden Baallere fahişelik yaptılar.” (Hakimler 8:22-23, 28, 33)

Abimelek

“Gideon oğlu Abimelek yetmiş kardeşini öldürdü. ... Şekem halkı onu kral yaptı ve hükümdarlığı sırasında şehirleri yerle bir ederken birçok kişiyi öldürdü. ... Abimelek İsrail'i üç yıl yönettikten sonra, Tanrı, Abimelek ile Abimelek'e hainlik yapan Şekem vatandaşları arasına kötü bir ruh gönderdi.” (Hakimler 9:1, 5, 22-23)

“Gaal, Şekem halkını dışarı çıkardı ve Abimelek'le savaştı. Abimelek onu kovaladı ve kaçarken birçok kişi yaralandı. ... Ertesi gün Şekem halkı Abimelek'in pusu kurduğu tarlalara gitti. Abimelek bütün gün boyunca şehri ele geçirip halkını öldürünceye kadar ona saldırdı. Sonra şehri yerle bir etti ve üzerine tuz serpti.” (Hakimler 9:39-40, 42-45)

“Abimelech Thebes'e gitti ve onu kuşatıp ele geçirdi. Ancak şehrin içinde, tüm erkek ve kadınların, yani şehrin tüm halkının kaçtığı güçlü bir kule vardı. Kendilerini kilitlediler ve kulenin çatısına tırmandılar. Abimelech kuleye gitti ve ona saldırdı. Ancak kuleyi ateşe vermek için girişe yaklaştığında, bir kadın üstteki değirmen taşını başına düşürdü ve kafatasını kırdı. ... Böylece Tanrı, Abimelek'in yetmiş kardeşini öldürerek babasına yaptığı kötülüğün karşılığını verdi.” (Hakimler 9:50-53, 56)

“İssakarlı Abimelek'in zamanından sonra Tola İsrail'i kurtarmak için ayağa kalktı. Efraim'in dağlık bölgesindeki Şamir'de yaşıyordu. İsrail'i yirmi üç yıl yönetti; sonra öldü ve Şamir'e gömüldü. Onu, İsrail'i yirmi iki yıl yöneten Gileadlı Yair izledi. ... Jair öldüğünde Kamon'a gömüldü.” (Hakimler 10:1-5)

“İsraililer yine Rabbin gözünde kötü olanı yaptılar. Baallere, Aşoretlere, Aram, Sidon, Moav tanrılarına, Ammonlular ve Filistlilerin tanrılarına hizmet ettiler. İsraililer Rab'bi terk edip artık O'na hizmet etmedikleri için onlara kızdı. Onları Filistlilerin ve Ammonluların eline sattı; o yıl onlar da onları paramparça edip ezdi. On sekiz yıl boyunca bütün İsrail halkına zulmettiler. Bunun üzerine İsrail Rabbe yakardı. ... Böylece yabancı tanrıları aralarından bir kenara attılar ve Rab'be hizmet ettiler ve o da İsrail'in sefaletinden dolayı sabırsızlandı.” (Hakimler 10:6-8, 10-11, 16)

Yeftah

“Gileadlı Yeftah güçlü bir savaşçıydı ama bir fahişenin oğluydu. ... Sonuç olarak kardeşleri onu dışarı çıkardılar. Böylece kardeşlerinden kaçtı ve Tob diyarında yaşadı; değersiz adamlar Yeftah'ın çevresine toplanıp onunla birlikte çıktılar.” (Hâkimler 11:1, 3)

“Ammonitler İsrail'e karşı savaş açtığında Gilead ileri gelenleri Yeftah'ı getirmeye gittiler ve 'Gel, önderimiz ol, Ammonlularla savaşalım' dediler.” (Hakimler 11:5-6)

“Sonra Yeftah, Ammon kralına ulaklar göndererek şu soruyu sordu: 'Ülkemize saldırarak bize karşı neyiniz var?' Ammonluların kralı şöyle cevap verdi: 'İsrail Mısır'dan çıktığında, Arnon'dan Yabbok'a, Ürdün Irmağı'na kadar olan topraklarımızı aldılar. Şimdi onu huzur içinde geri ver.' Yeftah, Ammon kralına İsrail'in Moab ülkesini veya Ammon ülkesini almadığını bildiren haberciler gönderdi. Fakat Mısır'dan çıktıklarında İsrail çölü geçerek Kızıldeniz'e ve oradan da Kadeş'e gitti. Bunun üzerine İsrail, Edom kralına ulaklar göndererek, 'Ülkenizden geçmemize izin verin' dedi, ama Edom ve Moab kralları dinlemediler ve reddettiler. Böylece İsrail Kadeş'te kaldı.” (Hakimler 11:12-17)

“Sonra İsrail'in Tanrısı Rab, Sihon'u ve bütün adamlarını İsrail'in eline verdi ve onlar da onları bozguna uğrattı. İsrail, o ülkede yaşayan Amorluların topraklarının tamamını ele geçirdi; Arnon'dan Yabbok'a, çölden Ürdün'e kadar hepsini ele geçirdi.” (Hakimler 11:21-22)

“İsrail üç yüz yıl boyunca Heşbon'u, Aroer'i, çevre yerleşimleri ve Arnon boyunca uzanan bütün kentleri işgal etti. Ben sana haksızlık etmedim ama sen bana savaş açarak bana haksızlık ediyorsun. Bugün İsraililer ile Ammonlular arasındaki anlaşmazlığa Yargıç olan Rab karar versin.' Ancak Ammon kralı Yeftah'ın kendisine gönderdiği mesaja aldırış etmedi. Bu nedenle Yeftah Gilead ve Manasse'yi geçti, Gilead'daki Mitspa'dan geçti ve oradan Ammonlulara karşı ilerledi. Ve Yeftah Rab'be bir adak adadı: 'Eğer Ammonlular'ı elime verersen, Ammonlular'dan zaferle döndüğümde beni karşılamak için evimin kapısından çıkan her şey Rab'bin olacak ve ben de onu kurban edeceğim. yakılmış bir sunu.' Bunun üzerine Yeftah Ammonlularla savaşmak üzere yola çıktı ve Rab onları onun eline verdi. Aroer'den Minnith civarına ve Abel Keramim'e kadar yirmi kenti harap etti. Böylece İsrail Ammon'u bastırdı. Yeftah Mizpa'daki evine döndüğünde, tef sesleri eşliğinde dans eden kızı dışında onu karşılamaya kim çıkacaktı? O tek çocuktü. Onun dışında ne oğlu ne de kızı vardı. Onu görünce elbiselerini yırttı ve 'Ah! Kızım! Beni perişan ve perişan ettin çünkü Tanrı'ya bozamayacağım bir yemin ettim.' Yeftah altı yıl İsrail'e önderlik etti.” (Hakimler 11:26-35)

Samson

“İsraililer yine Rab'bin gözünde kötü olanı yaptılar ve Rab onları kırk yıl boyunca Filistliler'in eline teslim etti. Danoğulları kabilesinden Manoah adında Zorahlı bir adamın kısır ve çocuksuz bir karısı vardı. Rab'bin meleği ona görünerek şöyle dedi: "Kısırsın ve çocuksuzsun, ama hamile kalacaksın ve bir oğlun olacak. Şimdi dikkat et, şarap ya da başka bir fermente içecek içme ve kirlî hiçbir şey yeme. , çünkü hamile kalacaksın ve bir oğul doğuracaksın; çünkü oğlan, doğduğundan itibaren Tanrı'ya ayrılmış bir Nezir olacak ve İsrail'i Tanrı'nın elinden kurtarmaya başlayacak. Filistinliler.” (Hakimler 13:1-5)

“Manoah Rab'be şöyle dua etti: "Ya Rab, sana yalvarırım, bize gönderdiğin Tanrı adamı, doğacak çocuğu nasıl yetiştireceğimizi bize öğretmek için tekrar gelsin." Tanrı Manoah'ı duydu ve Tanrı'nın meleği tekrar geldi, Rab'bin meleği şöyle cevap verdi: 'Karın ona söylediğim her şeyi yapmalı. Asmadan elde edilen hiçbir şeyi yememeli, şarap ya da diğer fermente edilmiş içecekleri içmemeli ve murdar hiçbir şey yememelidir. Ona emrettiğim her şeyi yapacak.’” (Hakimler 13:6, 9, 13-14)

Yorum: Nezir yemini - erkek ya da kadın tarafından belirli bir amaç için Rab'den ayrılma dönemi. Şarap ve diğer fermente içeceklerden uzak durmalı ve şaraptan veya diğer fermente içeceklerden yapılmış sirke içmemelidirler. Üzüm suyu içmemeli, üzüm ve kuru üzüm yememeli ve başına ustura sürülemezdir. (Sayılar 6:2-5)

“Kadın bir erkek çocuk doğurdu ve ona Şimşon adını verdi. Büyüdü ve Rab onu kutsadı ve Mahaneh'deyken Rab'bin Ruhunu onu karıştırmaya başladı. Şimşon Timna'ya gitti ve orada Filistli genç bir kadın gördü. Geri döndüğünde annesiyle babasına şöyle dedi: 'Timna'da Filistli bir kadın gördüm; şimdi onu karım olarak benim için al.' Ama Şimşon babasına, 'Onu bana getir' dedi. O benim için doğru kişidir.’” (Hakimler 13:24-25; 14:1-3)

Yorum: Kişi sonsuz yaşama kavuşmasına yardımcı olacak bir eş seçmelidir.

“Şimdi babası kadını görmeye indi. Şimşon, damatların adeti olduğu üzere orada bir ziyafet verdi. Çıktığı zaman kendisine otuz sahabe verildi. Şimşon onlara, "Size bir bilmece anlatayım" dedi. 'Bana bayramın yedi günü içinde cevabını verebilirsen, sana otuz keten elbise ve otuz takım elbise vereceğim. Eğer bana cevabı söyleyemezsen, bana otuz keten elbise ve otuz takım elbise vermelisin.' 'Bize bilmeceni anlat' dediler. 'Hadi duyalım.' O, 'Yiyenden yiyecek bir şeyler; güçlüden tatlı bir şey.' (Bilmeceyi çözemedikleri için Şimşon'un karısını ve ailesini tehdit ettiler. Çok yalvarıp yalvardıktan ve dırdır ettikten sonra Şimşon gücünün sırrını açıkladı. Sonra ona bilmecesinin cevabını verdiler.) Sonra Rabbin Ruhü onun üzerine güçlü bir şekilde geldi. . Aşkelon'a gitti, otuz adamını öldürdü, eşyalarını aldı ve bilmeceyi açıklayanlara giysilerini verdi. Öfkeden yanarak babasının evine gitti.” (Hakimler 14:4, 10-19)

“Tamnah'nın babası Şimşon'a 'Senin ondan iyice nefret ettiğinden o kadar emindim ki' dedi, ben de onu arkadaşına verdim. Öfkelenen Şimşon dışarı çıktı ve üç yüz tilki yakaladı ve onları çiftler çiftler kuyruktan kuyruğa bağladı. Daha sonra her çift kuyruğa bir meşale bağladı, meşaleleri yaktı ve tilkileri Filistlilerin ayakta duran tahıllarına salıverdi. Sazları ve mevcut tahılları, üzüm bağları ve zeytinliklerle birlikte yaktı. Filistliler onun Şimşon olduğunu anlayınca onu ve babasını yakarak öldürdüler. Şimşon onlara, 'Böyle davrandığınıza göre sizden intikamımı alana kadar durmayacağım' dedi. Onlara şiddetle saldırdı ve çoğunu katletti. Sonra aşağı indi ve Etam kayasındaki bir mağarada kaldı.” (Hakimler 15:1-8)

“Bir süre sonra Delilah'a aşık oldu. Filistlilerin yöneticileri ona gidip şöyle dediler: 'Bak, sana büyük gücünün sırrını göstermesi için onu ikna edebilir misin ve onu nasıl yenebileceğimizi ve onu bağlayıp boyun eğdirebileceğimizi söyle. Her birimiz sana bin yüz şekel gümüş vereceğiz.' Bu nedenle Delila birçok kez Şimşon'a, 'Bana büyük gücünün sırrını söyle' dedi.” (Hakimler 16:4-6)

“Sonunda, dırdır ederek, yorulana kadar her gün onu dürttü. Bu yüzden ona her şeyi anlattı. 'Başıma hiçbir zaman ustura kullanılmadı' dedi, 'çünkü ben doğduğumdan beri Tanrı'ya ayrılmış bir Nezir'im. Eğer kafam tıraş edilseydi gücüm beni terk ederdi ve ben de herhangi bir adam kadar zayıf olurum.' Delilah onun her şeyi kendisine anlattığını görünce Filistlilerin yöneticilerine haber gönderdi: 'Bir kez daha gelin; bana her şeyi anlattı.' Böylece Filistlilerin yöneticileri ellerinde gümüşle geri döndüler. Onu kucağına yatırdıktan sonra, bir adamdan saçının yedi örgüsünü tıraş etmesini istedi ve böylece ona boyun eğdirmeye başladı. Ve gücü onu terk etti. Sonra, 'Şimşon, Filistliler senin peşinde!' diye seslendi. Uykusundan uyandı ve 'Eskisi gibi dışarı çıkıp kendimi özgür bırakacağım' diye düşündü. Ama Rabbinin onu terk ettiğini bilmiyordu. Sonra Filistliler onu yakaladılar, gözlerini oydu ve Gazze'ye götürdüler. Onu bronz prangalarla bağlayıp zindanda öğütmeye gönderdiler. Ancak tıraş edildikten sonra kafasındaki saçlar yeniden uzamaya başladı. Şimdi Filistlilerin yöneticileri tanrıları Dagon'a büyük bir kurban sunmak ve şunu kutlamak için toplandılar: "Tanrımız, düşmanımız Şimşon'u elimize teslim etti." İnsanlar onu görünce tanrılarına şükrettiler.” (Hakimler 16:7-24)

“Onların keyfi yerindeyken, 'Bizi eğlendirmek için Şimşon'u dışarı çıkarın' diye bağırdılar. Böylece Şimşon'u hapishaneden çıkardılar ve o da onlar için gösteri yaptı. Onu sütunların arasına koyduklarında Şimşon, elini tutan hizmetçiye şöyle dedi: 'Beni tapınağı destekleyen sütunları hissedebileceğim bir yere koy da onlara yaslanabileyim.' Artık tapınak erkek ve kadınlarla doluydu; Filistlilerin tüm yöneticileri oradaydı ve çatıda Şimşon'un gösterisini izleyen yaklaşık üç bin erkek ve kadın vardı. Sonra Şimşon Rab'be şöyle dua etti: 'Ey Egemen Rab, beni hatırla. Tanrım, lütfen beni bir kez daha güçlendir ve iki gözümün intikamını tek darbeye Filistliler'den almama izin ver.' Daha sonra Şimşon tapınağın üzerinde durduğu iki merkezi sütuna doğru uzandı. Birinde sağ eli, diğerinde sol eli ile kendini onlara karşı savunan Şimşon, 'Bırakın ben de Filistlilerle birlikte öleyim!' dedi. Sonra var gücüyle itti ve tapınak yöneticilerin ve içindeki tüm halkın üzerine yıkıldı. Bu nedenle öldüğünde, yaşarken olduğundan çok daha fazlasını öldürdü. Daha sonra kardeşleri ve babasının bütün ailesi onu almak için aşağıya indiler. Onu geri getirip Sora ile Eştaol arasında, babası Manoah'ın mezarına gömdüler. İsrail'i yirmi yıl yönetmişti.” (Hakimler 16:25-31)

Levili ve Cariyesi

“Efrayim'in dağlık bölgesindeki üçra bir bölgede yaşayan bir Levili, Yahuda'nın Beytüllahim'inden bir cariyeye aldı. Ama ona sadakatsizdi. Onu bırakıp Yahuda'nın Beytüllahim kentindeki babasının evine geri döndü. Dört ay orada kaldıktan

sonra kocası onu geri dönmeye ikna etmek için yanına gitti. ... Adam eyerli iki eşeği ve cariyesiyle birlikte Jebus'a (yani Yerusallim'e) doğru gitti. Yebus'a yaklaştıklarında ve gün neredeyse bitmek üzereyken, hizmetçi efendisine, 'Gel, Yebusluların bu şehrinde duralım ve geceyi geçirelim' dedi. Ustası cevap verdi: 'Hayır. Halkı İsraili olmayan yabancı bir şehre girmeyeceğiz. Gibeah'a gideceğiz.' 'Gelin, Gibeah veya Ramah'a ulaşmaya çalışalım ve geceyi o yerlerden birinde geçirelim' diye ekledi. Böylece yola devam ettiler ve Benyamın'deki Gibeah'a yaklaşırken güneş battı. Geceyi geçirmek için orada durdular. Gidip şehir meydanına oturdular ama kimse onları gece evine almadı. O akşam Efrayim'in dağlık bölgesinden, Gibeah'ta yaşayan yaşlı bir adam (yerin adamları Benyaminoğulları'ydı) tarladaki işinden döndü. Yaşlı adam, kent meydanında gezgine bakıp "Nereye gidiyorsun? Nereden geldin?" diye sordu. (Hakimler 19:1-3, 10-17)

Yaşlı adam, "Evime hoş geldiniz," dedi. "İzin verin ihtiyacınız olanı vereyim. Sadece geceyi meydanda geçirmeyin." Böylece onu evine aldı ve eşeklerini besledi. Onlar ayaklarını yıkadıktan sonra, bir şeyler yiyip içtiler. Onlar eğlenirken, şehrin kötü adamlarından bazıları evin kapısını yumrukladılar. , evin sahibi yaşlı adama 'Evinize gelen adamı dışarı çıkarın da onunla seks yapalım' diye bağırdılar. Evin sahibi dışarı çıkıp onlara şöyle dedi: 'Hayır arkadaşlar, bu kadar alçaklık yapmayın. Madem bu adam benim misafirim, yapmayın bu rezilliği, işte benim bakire kızım ve onunki. Şimdi onları sana getireceğim, onları kullanabilirsin ve onlara istediğini yapabilirsin. Ama bu adama böyle utanç verici bir şey yapma.' Ama adamlar onu dinlemediler. Bunun üzerine adam cariyesini alıp dışarı gönderdiler. Onlar da gece boyunca ona tecavüz edip kötü davrandılar. Şafak sökünce kadın onu geri bıraktılar. Efendisinin kaldığı evin kapısı önünde yıkıldı ve gün ağarana kadar orada kaldı." (Hakimler 19:20-26)

"Ona, 'Kalk; Hadi gidelim.' Ama cevap yoktu. Daha sonra adam onu eşeğine bindirip evine doğru yola çıktı. Eve vardığında bir bıçak alıp cariyesini parça parça on iki parçaya böldü ve onları İsrail'in her yerine gönderdi." (Hakimler 19:28-29)

"Sonra Dan'dan Beerşeba'ya ve Gilead diyarından bütün İsraililer tek kişi olarak çıkıp Mispah'da Rabbin önünde toplandılar. İsrail kabilelerinin tüm halkının liderleri, kılıçlarla donanmış dört yüz bin askerden oluşan Tanrı halkının topluluğundaki yerlerini aldılar. (Benyamınliler, İsraililerin Mispah'ya gittiklerini duydular.) Sonra İsraililer, 'Bize bu korkunç şeyin nasıl olduğunu anlatın' dediler. Bunun üzerine öldürülen kadının kocası Levili şöyle dedi: 'Ben ve cariyem geceyi geçirmek için Benyamın'ın Gibeah kentine geldik. Geceleyin Gibeah'ın adamları peşimden gelip beni öldürmek niyetiyle evi kuşattılar. Cariyeme tecavüz ettiler, o da öldü. Cariyemi aldım, parçalara ayırdım ve İsrail'in mirasının her bölgesine bir parça gönderdim. Çünkü İsrail'de bu ahlaksız ve rezil eylemi yaptılar. Şimdi tüm İsraililer, sesinizi yükseltin ve kararınızı verin.' 'Hiçbirimiz evimize dönmeyeceğiz' diyerek bütün halk tek vücut halinde ayağa kalktı." (Hakimler 20:1-8)

"Sonra İsrail kabileleri Benyamın oymağının her yerine adamlar göndererek şöyle dediler: 'Aranızda işlenen bu korkunç suç ne olacak? Şimdi Gibeah'nın o kötü adamlarını teslim edin ki onları öldürelim ve kötülüğü İsrail'den temizleyelim.' Fakat Benyaminoğulları İsrailoğullarını dinlemediler. İsrailoğullarına karşı savaşmak için kendi şehirlerinden Gibeah'ta bir araya geldiler. ... O gün, hepsi yiğit savaşçılar olan yirmi beş bin Benjami kılıç ustası düştü. Fakat altı yüz adam dönüp çöle, Rimmon kayalığına kaçtılar ve orada dört ay kaldılar. İsraililer Benyamın'e geri döndüler ve hayvanlar ve buldukları her şey dahil tüm kentleri kılıçtan geçirdiler. Karşılaştıkları bütün kasabaları ateşe verdiler." (Hakimler 20:12-16, 46-48)

RUTH

"Hakimlerin hükmettiği günlerde ülkede kıtlık vardı ve Elimelech, karısı Naomi ve iki oğlu Mahlon ve Kilion bir süreliğine Moab'da yaşamaya gittiler. Şimdi Elimelech öldü ve onu Moabi kadınları Orpa ve Rut ile evlenen iki oğluyla birlikte bıraktı. Orada yaklaşık on yıl yaşadıkdan sonra her iki oğulları da öldü."

Yorum: Trajedilerde seçenekler vardır. İnsan geçmiş nimetlere şükredebilir ya da şimdiki sıkıntılarında dolayı Allah'ı suçlayabilir.

"Rab'bin, halkına yiyecek sağlayarak onlara yardım ettiğini Moab'da duyunca, Naomi ve gelinleri evlerine dönmeye hazırlandılar. Onları Yahuda ülkesine geri götüreceğe yola çıktı. Sonra Naomi iki gelinine şöyle dedi: 'Hepiniz annenizin

evine dönün, başka bir kocanın evinde huzur bulun.' Reddettiler ama Naomi ısrar etti. Bunun üzerine ağladılar ve Orpah kayınvalidesini öptü, ama Rut ona sarıldı.”

Yorum: Orpa'nın sevgisi Rut'unki kadar derin değildi. Davranışları sevginin derecesini açıkça göstermektedir. İnsanın Allah'ın kendisine olan sevgisine yönelik davranışları aynı zamanda O'na olan kişisel sevgisinin derinliğini de gösterir.

“Fakat Ruth şöyle cevap verdi: 'Beni seni terk etmeye ya da senden geri dönmeye zorlama. Sen nereye gidersen ben de gideceğim, sen nerede kalırsan ben de kalacağım. Senin halkın benim halkım, senin Tanrın benim Tanrım olacak. Sen nerede ölürsen ben de orada öleceğim ve oraya gömüleceğim. Eğer ölümden başka bir şey sizi ve beni ayırırsa, Tanrı bana bu kadar şiddetli davransın.' Naomi, Ruth'un kendisiyle gitmeye kararlı olduğunu anlayınca onu zorlamayı bıraktı.”

“Böylece iki kadın Beytüllahim'e gelinceye kadar yola devam ettiler. Arpa hasadının başladığı sırada Beytüllahim'e vardıklarında. Ruth, Naomi'ye şöyle dedi: 'İzin ver, tarlalara gideyim ve gözünde lütuf bulduğum herkesin arkasında kalan tahılları toplayayım. Naomi ona, 'Devam et kızım' dedi.' Dışarı çıkıp biçerdöverlerin arkasındaki tarlalarda ürün toplamaya başladı. Anlaşılan o ki, kendini Elimelek soyundan olan Boaz'a ait bir tarlada çalışırken buldu.”

“Boaz Beytüllahim'den geldi ve hasatçıları selamladı, 'Rab sizinle olsun!' 'Tanrı seni korusun!' geri aradılar. Boaz hasatçıların ustabaşına, 'Bu genç kadın kimin?' diye sordu. Ustabaşı şöyle cevap verdi: 'Bu, Naomi ile birlikte Moab'dan dönen Moablı kadındır.' 'Lütfen biçerdöverlerin arkasındaki demetlerin arasından toplayıp toplamama izin verin' dedi. Tarlaya gitti ve barınaktaki kısa bir dinlenme dışında sabahtan bu yana durmadan çalıştı.”

Yorum: Onların kanunlarına göre Rut, bir İsrailinin dul eşi olarak hasat toplama hakkına sahipti, ancak akıllıca davrandı ve sahibine duyduğu saygıyı göstererek izin istedi.

“Boaz Rut'a şöyle dedi: 'Kızım, beni dinle. Başka bir tarlaya gidip toplamayın ve buradan ayrılmayın. Hizmetçi kızlarımla burada kalın. Erkeklerin hasat yaptığı tarlayı izleyin ve kızların peşinden gidin. Adamlara sana dokunmamalarını söyledim. Ve ne zaman susarsan, git ve adamların doldurduğu su testilerinden bir içki iç.' Şöyle haykırdı: 'Neden gözlerinizde bu kadar iltifat buldum ki beni, yani bir yabancıyı fark ettiniz?' Boaz şöyle cevap verdi: 'Kocanızın ölümünden sonra kayınvalideniz için neler yaptığınızı, babanızı, annenizi ve vatanınızı nasıl bırakıp tanımadığınız bir halkla yaşamaya başladığınızı bana anlattılar. önce.' 'Gözünüzde iyilik bulmaya devam edebilir miyim lordum' dedi. 'Beni teselli ettin ve hizmetkarınla nazik bir şekilde konuştun; ancak hizmetçi kızlarından birinin konumuna sahip değilim.”

Yorum: Aşk kelimelerle ifade edilebilir; Örneğin, “Seni seviyorum” ama kişinin sevgisinin derecesi, Ruth'un Naomi'ye karşı başkaları tarafından gözlemlenebilen eylemleri gibi eylemlerle daha kolay ölçülür.

“Ruth akşama kadar tarlada topladı. Daha sonra topladığı arpayı harmanlayıp şehre taşıdı. Naomi ne kadar topladığını gördü ve sordu: Bugün nereden topladın? 'Nerede çalıştın? Seni fark eden adama ne mutlu!' Sonra Ruth şöyle dedi: 'Bugün alanında çalıştığım adamın adı Boaz'dı. Hatta bana 'Tüm tahılımlımın hasadı bitene kadar işçilerimle kal' dedi.”

“Naomi, yakın bir akraba olduğunu ekleyerek Tanrı'nın onu kutsadığını söyledi; akraba kurtarıcılarımızdan biri. Kızım, kızlarıyla birlikte gitmen senin için iyi olacak, çünkü başkasının tarlasında sana zarar gelebilir." Rut, arpa ve buğday hasadı bitene kadar Boaz'ın hizmetçi kızlarının yanında kaldı ve hasat bitinceye kadar hasat yaptı.”

“Bir gün Naomi şöyle dedi: 'Kızım, sana iyi geçinebileceğin bir ev bulmaya çalışmamalı mıyım? Hizmetçi kızlarıyla birlikte olduğun Boaz bizim akrabamız değil mi? Bu gece harman yerinde arpa savuracak. Kendinizi yıkayın, parfümleyin ve en iyi kıyafetlerinizi giyin. Sonra harman yerine inin, ama yemeyi ve içmeyi bitirinceye kadar orada olduğunuzu ona belli etmeyin. Yattığı zaman yattığı yere dikkat edin. Sonra git, ayaklarınızı aç ve uzan. O sana ne yapacağını söyleyecektir.' Ruth, Naomi'nin söylediğini yaptı. Gece yarısı bir şey adamı ürküttü ve döndüğünde bir kadının ayaklarının dibinde yattığını gördü. 'Sen kimsin?' O sordu. "Ben senin hizmetkarın Ruth'um" dedi. 'Sen akraba-kurtarıcı olduğun için elbisenin köşesini üzerime yay.”

“Rab seni korusun kızım,” diye yanıtladı. 'Bu nezaket daha önce gösterdiğinden daha büyük: Zengin ya da fakir genç adamların peşinden koşmayın. Her ne kadar yakın akraba olduğum doğruysa da, benden daha yakın bir akraba-kurtarıcı

var. Geceyi burada geçir, sabah da eğer o kurtarmak isterse, iyi; kurtarmasına izin ver. Ama eğer o istemiyorsa, sağ olan Rab'bin hakkı için kesinlikle bunu yapacağım.”

Yorum: Doğru bir kalp, kişisel arzularına bakılmaksızın doğru olanı yapmak ister.

“Ertesi sabah erkenden, kimse tanınmadan kalktı. Boaz, 'Harman yerine bir kadının geldiğinin bilinmesine izin vermeyin' dedi. Bu arada Boaz şehrin kapısına çıkıp orada oturdu. Bahsettiği akraba-kurtarıcı geldiğinde Boaz, 'Buraya gel dostum ve otur' dedi. Boaz şehrin ileri gelenlerinden on tanesini yanına alıp, "Buraya oturun" dedi. Sonra kurtarıcı akrabaya şöyle dedi: "Moav'dan dönen Naomi, kardeşimiz Elimelek'e ait olan toprak parçasını satıyor." Burada oturanların ve halkımın ileri gelenlerinin huzurunda konuyu dikkatinize sunup satın almanızı önermem gerektiğini düşündüm. Eğer kurtaracaksın bunu yap. Ama eğer söylemeyeceksen bana söyle, ben de bileyim. Çünkü senden başka kimsenin bunu yapmaya hakkı yok ve sıradaki ben benim.”

“Akraba, 'Ben onu kurtaracağım' dedi. Bunun üzerine Boaz şöyle dedi: 'Toprağı Naomi'den ve Moavlı Rut'tan satın aldığın gün, ölünün adını yaşatmak için ölen adamın dul eşini alırsın. onun mülkü.' Bunun üzerine kurtarıcı akraba şöyle dedi: 'O halde onu geri alamam çünkü kendi mülkümü tehlikeye atabilirim. Onu kendin kurtarırsın. Bunu yapamam.' Bunun üzerine kurtarıcı akraba Boaz'a, 'Kendin satın al' dedi. Sonra Boaz ihtiyarlara ve bütün halka şöyle dedi: 'Bugün sizler, Elimelek'in, Kilion'un ve Mahlon'un tüm mallarını Naomi'den satın aldığıma tanıksınız. Ayrıca ölenin adını mülkünde yaşatmak ve adı ailesinden ya da kasaba kayıtlarından kaybolmasın diye, Mahlon'un dul eşi Moablı Rut'u da karım olarak aldım. Bugün sizler tanıksınız!’”

“Bunun üzerine Boaz, Rut'u aldı ve Rut onun karısı oldu. Sonra onun yanına gitti ve Rab onun hamile kalmasını sağladı ve o da bir oğul doğurdu. Kadınlar Naomi'ye şöyle dediler: 'Bugün seni akraba-kurtarıcıdan mahrum bırakmayan Rab'be övgüler olsun. İsrail'in her yerinde ünlü olsun! O, hayatınızı yenileyecek ve yaşlılığınızda size destek olacaktır. Çünkü seni seven ve sana yedi oğlundan daha iyi davranan gelinin onu doğurdu.' Orada yaşayan kadınlar 'Naomi'nin bir oğlu var' dediler. Ona Obed adını verdiler. O, Davut'un babası Yesse'nin babasıydı.”

Yorum: Nasıralı İsa'nın soykütüğünde bir Moabi vardır; Rut ve kocası Obed, Davut'un büyükanne ve büyükbabasıydı. İsa'nın soykütüğü için thebiblewayonline.com/Genealogy/genealogy.htm adresine bakın.

1 SAMUEL

“Yeroham oğlu Elkana'nın iki karısı vardı; birinin adı Hannah, diğerininki ise Peninnah idi. Peninnah'nın çocukları vardı ama Hannah'nın hiç çocuğu yoktu ve Peninnah onu sinirlendirmek için onu kıskırtmaya devam ediyordu. Bu, ağlayıp yemek yiyemeyene kadar her yıl devam etti. Kocasını Elkanah ona şöyle derdi: 'Hannah, neden ağlıyorsun? Neden yemiyorsun? Neden moralin bozuldu? Ben senin için on oğuldan daha önemli değil miyim?’” (1 Sam 1:2,7-8)

“Şilo'da (kurbanların kesildiği yer) yeme ve içmeyi bitirdikten sonra Hannah ayağa kalktı. Şimdi kâhin Eli, Rabbin tapınağının kapı sövesinin yanında bir sandalyede oturuyordu. Hannah acı içinde çok ağladı ve Rab'be dua etti. Hannah şöyle bir adak adadı: 'Ey Yüce Rab, eğer hizmetkarımın sefaletini görüp beni hatırlarsan ve hizmetkarını unutmayıp ona bir oğul verirsen, o zaman onu hayatının tüm günleri boyunca Rab'be vereceğim. ve başına hiçbir ustura uygulanmayacak.’” (1 Sam 1:9-11)

“Rab'be dua etmeye devam ederken Eli onun ağzına baktı. Hannah içinden dua ediyordu ve dudakları hareket ediyordu ama sesi duyulmuyordu. Eli onun sarhoş olduğunu düşündü ve ona şöyle dedi: 'Daha ne kadar sarhoş olmaya devam edeceksin? Şarabından kurtul.' 'Öyle değil lordum' diye yanıtladı Hannah, 'Ben çok dertli bir kadınıyım. Şarap ya da bira içmedim; ruhumu Rab'be döktüm. Hizmetkarınızı kötü bir kadın sanmayın; Büyük ızdırap ve kederimden dolayı burada dua ediyorum.' Eli cevap verdi: 'Huzur içinde gidin ve İsrail'in Tanrısı, kendisinden dilediğinizi size versin.' Sonra kendi yoluna gitti ve bir şeyler yedi, yüzü artık üzgün değildi.’” (1 Sam 1:12-18)

“Ertesi sabah erkenden kalkıp Rab'bin önünde tapındılar ve ardından Rama'daki evlerine döndüler. Elkanah, karısı Hannah'nın yanındaydı ve Rab onu hatırladı. Böylece zamanla Hanna hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Ona Samuel adını verdi.” (1 Sam 1:19-20)

“Elkanah, Rab'be yıllık kurbanı sunmak ve adağını yerine getirmek için tüm ailesiyle birlikte yukarı çıktığında Hanna gitmedi. Kocasına, 'Oğlan süttten kesildikten sonra onu alıp Rab'bin huzuruna çıkaracağım ve sonsuza kadar orada yaşayacak' dedi. Elkanah ona 'Sana en iyi gelen şeyi yap' dedi. 'Onu süttten kesinceye kadar burada kal; ancak Rab sözünü yerine getirsin.’” (1 Sam 1:21-23)

“Hanna, süttten kesildikten sonra, henüz çok genç olan çocuğu, üç yaşında bir boğa, bir efa un ve bir tulum şarapla birlikte yanına aldı ve onu Şilo'daki Rabbin evine getirdi. Boğayı kestiklerinde çocuğu Eli'ye getirdiler ve Eli ona şöyle dedi: 'Hayatınız hakkı için efendimiz, burada yanınızda durup Rab'be dua eden kadın benim. Bu çocuk için dua ettim ve Rab bana ondan istediğimi verdi. Artık onu Rabbime teslim ediyorum. Hayatı boyunca Rab'be teslim edilecek.' Ve orada Rabbine ibadet etti. Sonra Hannah dua etti ve şöyle dedi: "Yüreğim Rab'de seviniyor; boynuzum Rab'de yükseliyor. Ağzım düşmanlarımla övünüyor, çünkü senin kurtuluşun hoşuma gidiyor. 'Rab gibi kutsal kimse yoktur; kimse yoktur. senden başka biri." ... Sonra Elkanah Rama'daki evine gitti, ama çocuk kâhin Eli'nin yönetimi altında Rab'bin önünde hizmet etti.” (1 Sam 1:24-2:1-2)

Yorum: Yeminler, ister başkasının Rabbiyle olsun, tutulmalıdır. Hanna'nın bir oğlu olmasından duyduğu mutluluk, onun yanında sarılamayacağı ve sevilemeyeceğinden daha büyüktü. Soru şu: Tanrı'nın günümüzün çocukları yeminlerini ve sözlerini tutuyorlar mı? Veya bu konuda sözler verin veya yeminler edin.

Eli, Rahip

“Eli'nin oğulları kötü adamlardı; Rab'be saygıları yoktu ve Rab'bin sunusunu küçümsediler. ... Ama Samuel, keten efod giyen bir çocuk olarak Rab'bin önünde hizmet ediyordu ve Samuel, Rab'bin huzurunda büyüdü. ... Artık çok yaşlı olan Eli, oğullarının tüm İsrail'e yaptıklarını ve Buluşma Çadırı'nın girişinde hizmet eden kadınlarla nasıl yattıklarını duymuştu. Bunun üzerine onlara şöyle dedi: 'Neden böyle şeyler yapıyorsunuz? Yaptığınız bu kötü işleri tüm insanlardan duyuyorum. Hayır oğullarım; Rabbin halkı arasında yayıldığını duyduğum iyi bir haber değil. Bir adam başka bir adama karşı günah işlerse, Allah onun adına aracılık eder; ama eğer bir adam Rab'be karşı günah işlerse, ona kim aracılık edecek?' Ancak oğulları babalarının azarlamasını dinlemediler çünkü onları öldürmek Rab'bin iradesiydi.” (1 Sam 2:12, 18, 22-25)

Yorum: Samuel, Rab'bin ve insanların gözünde itibar kazanmaya ve itibar kazanmaya devam etti. Aynı şey Luka 2:52'de İsa için de söylenmişti.

“Şimdi bir Tanrı adamı Eli'ye gelip ona şöyle dedi: 'Senin soyunda yaşlı bir adam kalmasın diye, senin ve babanın evinin gücünü kısıltacağım zaman geliyor ve sen de onu göreceksin. evimde sıkıntı. İsrail'e iyilik yapılacak olsa da sizin ailenizde asla yaşlı bir adam olmayacak. Sunağımdan kesmediğim her biriniz, yalnızca gözlerinizi yaşlarla kör etmek ve kalbinizi üzme için bağışlanacak ve tüm torunlarınız, yaşamlarının ilk döneminde ölecek. İki oğlunuz Hophni ve Phinehas aynı gün ölecek. Yüreğim ve aklımda olanı yapacak sadık bir kâhin çıkaracağım kendime. Onun evini sağlamlaştıracağım ve o her zaman meshedilmiş olanımın önünde hizmet edecek.’” (1 Sam 2:27-35)

“O günlerde Rabbin sözü nadirdi; çok fazla vizyon yoktu. Bir gece gözleri artık göremeyecek kadar zayıflayan Eli her zamanki yerinde yatıyordu. Tanrı'nın lambası henüz sönmemişti ve Samuel, Tanrı'nın sandığının bulunduğu Rab'bin tapınağında yatıyordu. Rab Samuel'i çağırdı. Samuel, 'İşte buradayım' diye cevap verdi. Ve Eli'ye koşup şöyle dedi: 'İşte buradayım; beni sen aradın.' Ama Eli şöyle dedi: 'Ben aramadım; geri dön ve uzan.' Rab, Samuel'e üç kez daha seslendi. Dördüncü çağrının ardından Samuel, 'Konuş, ya Rab, çünkü kulun dinliyor' diyerek Rab'be cevap verdi. Bunun üzerine Samuel gidip onun yerine yattı.” (1 Sam 3:1-5)

“Rab şöyle dedi: 'Bakın, İsrail'de bunu duyan herkesin kulaklarını çınlatacak bir şey yapmak üzereyim. O zaman ailesi aleyhine söylediğim her şeyi Eli'ye karşı da uygulayacağım.' ... Samuel sabaha kadar yattı ve sonra Rab'bin evinin kapılarını açtı. Eli'ye görünümü anlatmaktan korkuyordu ama Eli onu aradı ve 'Samuel, oğlum' dedi. 'Sana ne söyledi?'

'Bunu benden saklamayın.' Böylece Samuel ona her şeyi anlattı, ondan hiçbir şey saklamadı. Sonra Eli şöyle dedi: 'O Rab'dir; gözünde iyi olanı yapsın.'" (1 Sam 3:11-12, 15-18)

Yorum: Eli'nin kalbi ve tutumu iyiydi ama çocuklarını efendinin yolunda terbiye etmedi.

"İsrailliler Filistlilere karşı savaşmak için yola çıktılar. İsrailliler Ebenezer'de, Filistliler ise Aphek'te konakladılar. Filistliler güçlerini İsrail'le karşılaşmak için konuşlandırdılar ve savaş yayıldıkça İsrail, savaş alanında yaklaşık dört bin kişiyi öldüren Filistliler tarafından mağlup edildi. Askerler ordugâha döndüklerinde İsrail ileri gelenleri şöyle sordular: 'Rab neden bugün Filistliler'in önünde bizi yenilgiye uğrattı? Rabbin ahit sandığını Şilo'dan getirelim ki, o bizimle birlikte gelsin ve bizi düşmanlarımızın elinden kurtarsın.' Rabbin ahit sandığı ordugâha geldiğinde, bütün İsrail öyle büyük bir çılglık attı ki, yer sarsıldı." (1 Sam 4:1-3, 5)

"Kargaşayı duyan Filistliler, 'İbrani kampındaki bütün bu bağırışlar nedir?' diye sordular. Rabbin sandığının ordugâha geldiğini öğrenince Filistliler korktular. 'Orgaha bir tanrı geldi' dediler. Güçlü olun Filistliler! Erkek olun, yoksa onların size olduğu gibi siz de İbranilere boyun eğeceksiniz. Erkek olun ve savaşın!' Böylece Filistliler savaştı ve İsrailliler yenildi ve herkes çadırına kaçtı; İsrail otuz bin piyade askerini kaybetti ve Eli'nin iki oğlu Hofni ve Finehas ele geçirildi. ölü." (1 Sam 4:6-11)

"Aynı gün Benyaminitlerden biri savaş hattından koşarak Şiloh'ya gitti, giysileri yırtılmıştı ve başında toz vardı. Oraya vardığında Eli yol kenarındaki sandalyesinde oturmuş izliyordu çünkü yüreği Tanrı'nın sandığı için korkuyordu. Adam şehre girip olanları anlattığında bütün kasaba feryat etti. Eli feryadı duydu ve sordu: 'Bu kargaşanın anlamı nedir?' Adam doksan sekiz yaşındaki ve gözleri göremeyecek şekilde sabitlenmiş olan Eli'nin yanına koştu. Eli'ye şöyle dedi: 'Savaş hattından yeni geldim; Tam da bu gün ondan kaçtım.' Eli, 'Ne oldu oğlum?' diye sordu. Haberi getiren adam şöyle cevap verdi: 'İsrail, Filistliler'in önünden kaçtı ve ordu ağır kayıplar verdi. Ayrıca iki oğlunuz Hophni ve Phinehas öldü ve Tanrı'nın sandığı ele geçirildi.' Eli, Tanrı'nın sandığından bahsettiğinde, kapının yanındaki sandalyesinden geriye doğru düştü. Yaşlı ve ağır bir adam olduğu için boynu kırıldı ve öldü. Kırk yıl boyunca İsrail'e önderlik etmişti." (1 Sam 4:12-18)

Ahit Sandığı

"Filistliler Tanrı'nın sandığını ele geçirdikten sonra onu Ebenezer'den Aşdod'a götürdüler. Sandığı Dagon'un tapınağına taşıdılar ve Dagon'un yanına koydular. Ertesi gün Dagon, Rab'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere düşmüştü! Dagon'u alıp yerine geri koydular. Ama ertesi sabah ayağa kalktıklarında, Dagon'u Rab'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere düşmüş halde buldular! Başları ve elleri kırılmış ve eşiğin üzerinde yatıyordu; geriye sadece bedeni kaldı. ... Aşdodlular olup biteni görünce şöyle dediler: 'İsrail tanrısının sandığı burada bizimle kalmamalı, çünkü onun eli bizim ve tanrımız Dagon'un üzerinde ağır.' ... Böylece İsrail'in Tanrısı'nın sandığını Gat'a, sonra da Ekron'a taşıdılar ama talep ettiler. 'İsrail tanrısının sandığını gönderin; kendi yerine dönsün.'" (1 Sam 5:1-4, 7, 11)

"Bu tür iki ineği alıp arabaya bağladılar ve Rab'bin Sandığını ve onunla birlikte içinde altın farelerin ve tümör modellerinin bulunduğu sandığı arabaya koydular. Sonra inekler doğruca halkın vadide buğday topladığı Beytşemeş'e doğru gittiler; başlarını kaldırıp sandığı gördüklerinde, gördüklerine sevindiler. Araba Yeşu'nun tarlasına geldi ve büyük bir kayanın yanında durdu. Halk arabanın odunlarını kesti ve inekleri RAB'be yakmalık sunu olarak kurban etti. ... Tanrı 70 kişiyi Rabbin sandığına baktıkları için öldürdü. Halk, Rab'bin onlara verdiği ağır darbe nedeniyle yas tuttu ve Beytşemeş'in adamları sordular: "Rab'bin, bu kutsal Tanrı'nın huzurunda kim durabilir? Gemi buradan kime çıkacak?" Kiryat-Yearim'in adamları gelip RAB'bin sandığını aldılar. Onu Abinadab'ın tepedeki evine götürdüler ve oğlu Eleazar'ı RAB'bin Sandığını korumakla görevlendirdiler. Sandık yirmi yıl boyunca Kiryat Yearim'de kaldı ve bütün İsrail halkı yas tutup Rab'bi aradı." (1 Sam 6:11-14, 19-20; 7:2)

"Samuel bütün İsrail evine şöyle dedi: 'Eğer tüm yüreğinizle Rab'be dönüyorsanız, o zaman kendinizi yabancı tanrılardan ve Aşoretlerden kurtarın ve kendinizi Rab'be adayın ve yalnızca O'na kulluk edin; o sizi kurtaracaktır. Filistlilerin elinden.' Böylece İsrailliler Baalleri ve Aşoretleri bir kenara bırakıp yalnızca Rabbe hizmet ettiler. Sonra Samuel, 'Bütün İsrail'i Mispa'da toplayın, ben de sizin için Rab'bin önünde aracılık edeceğim' dedi. Mispa'da toplandıklarında su çekip RAB'bin huzuruna döktüler. O gün oruç tuttular ve 'Rab'be karşı günah işledik' diye itiraf ettiler" (1 Sam 7:3-6).

“Filistliler İsrail'in Mispa'da toplandığını duyunca onlara saldırmak için yaklaştılar. İsraililer bunu duyunca Filistliler yüzünden korktular. Samuel'e, 'Bizi Filistliler'in elinden kurtarması için Tanrımız Rab'be bizim için yakarmaktan vazgeçme' dediler. Bunun üzerine Samuel bir süt kuzusu aldı ve onu yakılan sunu olarak Rabbe sundu. İsrail adına Rabbe feryat etti ve Rab ona cevap verdi. Samuel yakmalık sunuyu kurban ederken, Filistliler İsrail'le savaşa girmek için yaklaştılar. Ama o gün Rab, Filistliler'in üzerine büyük bir gökgürültüsü yağdırdı ve onları öyle bir paniğe sürükledi ki, İsraililer'in önünde bozguna uğradılar. ... Sonra Samuel bir taş aldı ve onu Mizpah ile Şen arasına dikti. 'Rab bize şimdiye kadar yardım etti' diyerek ona Ebenezer adını verdi. Böylece Filistliler bastırıldı.” (1 Sam 7:7-13)

“Samuel yaşlanınca oğullarını İsrail'e hâkim olarak atadı. İlk oğlunun adı Yoel ve ikinci oğlunun adı Abiya idi ve onlar Beerşeba'da hizmet ediyorlardı. Ama oğulları onun yolunda yürümedi. Haksız kazanç elde ederek yüz çevirdiler, rüşvet aldılar, adaleti saptırdılar.” (1 Sam 8:1-3)

Yorum: Görünüşe göre Samuel, oğullarını hâkim olarak atamadan önce Tanrı'yı aramamıştı. Tanrı'nın rehberliğini aramak çok önemlidir.

“Bunun üzerine İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanıp Rama'ya Samuel'in yanına geldiler. Ona, 'Sen yaşlısın ve oğulların senin yolunda yürümüyor' dediler. şimdi diğer ulusların yaptığı gibi bize önderlik edecek bir kral atayın.' Bu Samuel'in hoşuna gitmedi; bu yüzden Rabbine dua etti. Ve Rab ona şöyle dedi: 'Halkın sana söylediği her şeyi dinle; reddettikleri sen değilsin ama kralları olarak beni reddettiler.' ... 'Onları dinleyin ve onlara bir kral verin.’” (1 Sam 8:4-8)

Yorum: Allah'ın istediği gibi olmak yerine etrafımızdakiler gibi olmayı istemek, Allah'a isyandır.

“Adı Kiş olan Benyamınli bir adam vardı. Saul adında bir oğlu vardı; İsraililer arasında eşi benzeri olmayan etkileyici bir genç adamdı; diğerlerinden bir kafa daha uzundu. Artık Saul'un babası Kiş'e ait olan eşekler kaybolmuştu ve Kiş, oğlu Saul'a, 'Hizmetçilerden birini yanına al ve gidip eşekleri ara' dedi. Böylece Efrayim, Şalişa ve Şaalim dağlık bölgesinden geçti ve Zuph bölgesine vardıklarında Saul, yanındaki hizmetçiye şöyle dedi: 'Gel, geri dönelim, yoksa babam eşekleri ve eşekleri düşünmeyi bırakır. bizim için endişelenmeye başla.' Ama hizmetçi şöyle cevap verdi: 'Bak, bu kentte bir Tanrı adamı var; kendisine çok saygı duyulur ve söylediği her şey gerçekleşir. Şimdi oraya gidelim. Belki bize hangi yolu izlememiz gerektiğini söyler.' 'Bunun üzerine Tanrı adamının bulunduğu kente doğru yola çıktılar.’” (1Sa.9:1-6)

“Saul gelmeden bir gün önce Rab, Samuel'e şunu açıklamıştı: 'Yarın bu saatlerde sana Benyamın bölgesinden bir adam göndereceğim. Onu halkım İsrail'in önderi olarak meshedin; Halkımı Filistliler'in elinden kurtaracak. Halkıma baktım, çünkü onların feryadı bana ulaştı.' Samuel Saul'u görünce Rab ona şöyle dedi: 'Sana bahsettiğim adam budur; halkımı o yönetecek.' Saul kapıda Samuel'e yaklaştı ve sordu: "Lütfen bana kahinin evinin nerede olduğunu söyler misiniz?" "Ben kahinim" diye yanıtladı Samuel. 'Benden önce yüksek yere çık; çünkü bugün benimle yemek yiyeceksin; sabah seni bırakacağım ve yüreğindeki her şeyi sana anlatacağım. Üç gün önce kaybettiğiniz eşeklere gelince, onlar için üzülmeysin; bulundu.’” (1 Sam 9:15-20)

“Yüksek yerden indikten sonra Samuel evinin damında Saul'la konuştu. Şafak sökerken kalktılar ve Samuel damda Saul'a seslendi: 'Hazır ol, seni yoluna göndereceğim.' Saul hazırlandığında Samuel ile birlikte dışarı çıktılar. Kentin kenarına doğru inerlerken Samuel Saul'a şöyle dedi: 'Hizmetçiye önden gitmesini söyle' - ve hizmetçi de öyle yaptı - ama sen bir süre burada kal, böylece sana bir mesaj iletebilirim. Tanrı'dan." Sonra Samuel bir şişe yağ aldı ve onu Saul'un başına döktü ve onu öperek şöyle dedi: 'Rab seni kendi mirası üzerine lider olarak atamadı mı?' ... 'Filist karakolunun bulunduğu Tanrı'nın Gibeah'ına gidin. Kasabaya yaklaştığınızda bir peygamber alayıyla karşılaşacaksınız. Rabbin Ruhu kudretle üzerinize gelecek ve sen de onlarla birlikte peygamberlik edeceksin; ve farklı bir kişiye dönüşeceksiniz. Bu işaretler yerine geldiğinde, elinizin altında ne varsa onu yapın, çünkü Tanrı sizinleedir.’” (9:25-27; 10:5-7)

“Samuel, Mispa'da İsrail halkını Rab'be çağırdı ve şöyle dedi: 'Başımıza bir kral ata demiştin. O halde şimdi kabilelerinize ve boylarınıza göre Rabbin huzuruna çıkın.' Benyamın kabilesi seçildi. Daha sonra Matri'nin klanı seçildi. Sonunda Kiş oğlu Saul seçildi. Samuel bütün insanlara şunu söyledi. Bu, Rabbin seçtiği adamdır. ... Samuel krallığın kurallarını halka açıkladı. Bunları bir tomara yazıp Rabbin huzuruna bıraktı.’” (1 Sam 10:17-21, 25)

Ammoritler

“Saul ayrıca Tanrı'nın yüreklerine dokunduğu yiğit adamlarla birlikte Gibeah'taki evine gitti. Ama bazı sorun çıkaranlar, 'Bu adam bizi nasıl kurtarabilir?' dediler. Onu küçümsediler ve ona hiçbir hediye getirmediler. Fakat Saul sessiz kaldı.” (1 Sam 10:26-27)

Yorum: "Yalnız memleketinde ve evinde şerefsiz bir peygamber vardır." (Mat. 13:57)

“Ammonlu Nahaş çıkıp Yabeş Gilead'ı kuşattı ve şöyle dedi: 'Sizinle ancak her birinizin sağ gözünü oymam ve böylece tüm İsrail'i utandırmam koşuluyla bir anlaşma yapacağım.' Yabeş'in ileri gelenleri ona, 'Bize yedi gün ver de İsrail'in her yerine haberciler gönderelim' dediler. eğer kimse bizi kurtarmaya gelmezse, size teslim olacağız.'... Saul üç yüz otuz bin kişiyi topladı ve Jabesh Gilead'a haber gönderdi: 'Yarın güneş ısındığında, teslim edileceksin.'. Sonra Ammonlular'a, 'Yarın size teslim olacağız, siz de bize ne iyi geliyorsa onu yapabilirsiniz' dediler. Ertesi gün Saul adamlarını üç bölüme ayırdı; Gecenin son nöbetinde Ammonluların ordugâhına girip onları gün aydınlanıncaya kadar katlettiler. Hayatta kalanlar dağıldı, böylece ikisi bir arada kalmadı.” (1 Sam 11:1-3, 8-11)

“Sonra Samuel halka şöyle dedi: 'Gelin, Gilgal'e gidelim ve orada krallığı yeniden onaylayalım.' Böylece bütün halk Gilgal'a gitti ve Rab'bin önünde Saul'un kral olduğunu onayladı. Orada Rabbin önünde esenlik sunularını kurban ettiler ve Saul ile tüm İsraililer büyük bir kutlama yaptılar.” (1 Sam 11:14-15)

“Fakat Ammonîlerin kralı Nahaş'ın size karşı harekete geçtiğini görünce bana dediniz: 'Hayır, üzerimize bir kral hükümdar olsun istiyoruz'; üstelik Tanrınız RAB sizin kralınız olmasına rağmen. İşte Rab'bin başınıza atadığı kral. Eğer Rab'den korkarsanız, O'na hizmet edip itaat ederseniz ve emirlerine karşı gelmezseniz ve hem siz hem de üzerinizde hüküm süren kral, Tanrınız Rab'bin yolunda giderseniz, ne iyi! Ama eğer Rabbin sözünü dinlemezseniz ve O'nun emirlerine karşı gelerseniz, O'nun eli atalarınıza olduğu gibi size de karşı olacaktır. 'Şimdi kıpırdamadan durun ve Rab'bin gözlerinizin önünde yapmak üzere olduğu bu büyük şeyi görün!' Buğdayın hasat zamanı olduğundan Rab buğdaya zarar vermek için gök gürültüsü ve yağmur gönderdi. Halk hayret içinde kaldı.” (1 Sam 12:12-17)

“'Korkma,' diye yanıtladı Samuel. 'Bütün bu kötülüğü sen yaptın; yine de Rab'den ayrılmayın, tüm yüreğinizle Rab'be hizmet edin. Faydasız putların ardından yüz çevirmeyin. Size hiçbir faydası olamaz, sizi kurtaramazlar çünkü işe yaramazlar. Rab, büyük ismi uğruna halkını geri çevirmeyecek, çünkü Rab sizi kendisine ait kılmaktan memnun oldu. Bana gelince, senin için dua etmeyerek Rab'be karşı günah işlemek benden uzak olsun. Ve sana iyi ve doğru yolu öğreteceğim. Ama mutlaka Rab'den korkun ve O'na bütün yüreğinizle sadakatle hizmet edin; sizin için ne kadar harika şeyler yaptığını düşünün. Ama kötülük yapmaya devam ederseniz, hem siz hem de kralınız yok olup gideceksiniz.’” (1 Samuel 12:20-25)

Yorum: Tanrı'nın emirlerini yerine getirmeyi reddetmek, bazen bu dünyada ama kişi tövbe edip bağışlanma dilemediği ve Tanrı'ya dönmediği sürece manevi dünyada her zaman felaket getirir.

Filistliler

“Daha sonra Yonatan Geba'daki Filist karakoluna saldırdı. Filistliler bunu duyunca, üç bin savaş arabası, altı bin savaş arabası sürücüsü ve deniz kıyısındaki kum kadar çok sayıda askerle İsrail'le savaşmak üzere toplandılar. ... İsrail adamları durumlarının kritik olduğunu ve ordularının zor durumda olduğunu görünce mağaralara, çalılıklara, kayaların arasına, çukurlara ve sarnıçlara saklandılar... korkudan titreyerek. Saul, Samuel'in belirlediği süreye göre yedi gün bekledi; fakat Samuel Gilgal'a gelmedi ve Saul'un adamları dağılmaya başladı. 'Bana yakmalık sunuları ve esenlik sunularını getirin' dedi. Ve Saul yakmalık sunu sundu. Tam sunuyu sunmayı bitirdiğinde Samuel geldi ve Saul onu selamlamak için dışarı çıktı. 'Sen ne yaptın?' Samuel'e sordu. Saul şöyle cevap verdi: 'Adamların dağıldığını, senin belirlenen zamanda gelmediğini ve Filistliler'in Mikmaş'ta toplandığını görünce, 'Şimdi Filistliler Gilgal'de bana saldıracak' diye düşündüm. Rabbin lütfunu aramadı. Bu yüzden yakmalık sunu sunma zorunluluğu hissettim.’” (1 Sam 13:3, 6-12)

“'Aptalca davrandın,' dedi Samuel. 'Tanrınız RAB'bin size verdiği emri yerine getirmediğiniz; Eğer öyle yapsaydınız, İsrail üzerinde krallığınızı sonsuza kadar kurardı. Ama artık krallığın dayanamayacak; Rab kendi gönlüne göre bir adam seçti ve onu halkının önderi olarak atadı, çünkü sen Rabbin emrini yerine getirmedi.’” (1 Sam 13:13-14)

“Bir gün Saul oğlu Yonatan, zırhını taşıyan genç adama, 'Gel, diğer taraftaki Filist karakoluna gidelim' dedi. Ama babasına söylemedi. ... Jonathan dedi ki, eğer Filistliler 'Bize gelin' derlerse yukarı tırmanırız çünkü bu, Rabbin onları elimize verdiğinin işareti olacaktır.' ... Jonathan, zırh taşıyıcısını hemen arkasında tutarak ellerini ve ayaklarını kullanarak yukarıya tırmandı. Filistliler Yonatan'ın önünde düştüler, silah taşıyıcısı da onu takip edip öldürdü. Bu ilk saldırıda Jonathan ve onun silah taşıyıcısı yaklaşık yarım dönümlük bir alanda yirmi kadar adamı öldürdü. Panik bütün orduyu sarstı ve yer sarsıldı. Bu, Tanrı'nın gönderdiği bir panikti. ... Saul rahiple konuşurken Filist kampındaki kargaşa daha da arttı. Bunun üzerine Saul ve adamları toplanıp savaşa gittiler.” (1.Samuel 14:1, 8-15, 19-20)

“İsrail adamları o gün sıkıntı içindeydi; çünkü Saul, 'Ben düşmanlarımdan intikamımı almadan, akşam gelmeden yemek yiyene lanet olsun!' diyerek halkı yemin ettirmişti. Yani birliklerin hiçbiri yemeğin tadına bakmadı. ... Fakat Jonathan babasının halkı yeminle bağladığını duymamıştı, bu yüzden elindeki asanın ucunu uzatıp onu bal peteğine batırdı. Elini ağzına götürdü ve gözleri parladı. Sonra askerlerden biri ona şöyle dedi: 'Baban orduyu sıkı bir yeminle bağladı ve şöyle dedi: 'Bugün yemek yiyen adama lanet olsun!' Erkeklerin baygın olmasının nedeni budur. Jonathan şöyle dedi: 'Babam ülkeye sorun çıkardı. Bu baldan biraz tattığımda gözlerimin nasıl parladığını görün. Adamlar bugün düşmanlarından aldıkları ganimetlerin bir kısmını yemiş olsalardı ne kadar daha iyi olurdu. Filistlilerin katledilmesi daha da büyük olmaz mıydı?' O gün İsraililer Filistliler'i mağlup ettikten sonra bitkin düşmüşlerdi. Yağmaya saldırdılar ve koyunları, sığırları ve buzağuları alıp yerde kesip kanlarıyla birlikte yediler. ... içinde kan olan et yiyerek Rab'be karşı günah işlemek.' ... Sonra Saul Rab'be bir sunak inşa etti; bunu ilk defa yapıyordu.” (1 Sam 14:24, 27-32, 35)

Yorum: Aceleci talepler ve açıklamalar birçok kişinin günah işlemesine neden olabilir.

Amalekliler

“Samuel Saul'a şöyle dedi: Şimdi Rab'bin şu mesajını dinle: 'Mısır'dan çıkarken İsrail'e pusu kurduklarında Amalekliler'i yaptıklarından dolayı cezalandıracağım. Şimdi gidin, Amaleklilere saldırın ve onlara ait olan her şeyi tamamen yok edin. Onları esirgemeyin; erkekleri ve kadınları, çocukları ve bebekleri, sığırları ve koyunları, develeri ve eşekleri öldürttüler.' Bunun üzerine Saul iki yüz bin piyadeyi ve Yahuda'dan on bin kişiyi çağırdı. Saul Amalek şehrine giderek vadide pusu kurdu. Sonra Saul Amaleklilere saldırıp Amaleklilerin kralı Agag'ı canlı yakaladı ve bütün halkını kılıçla yok etti. Fakat Saul ile ordu Agag'ı ve koyunların ve sığırların en iyilerini, besili dana ve kuzuları esirgediler. Sonra Rab'bin Samuel'e şu sözü geldi: 'Saul'u kral yaptığım için üzgünüm, çünkü o benden yüz çevirdi ve talimatlarımı yerine getirmede.' ... Samuel ona ulaştığında Saul şöyle dedi: 'Rab seni korusun! Rab'bin talimatlarını yerine getirdim.' Samuel, Rab'bin sana 'Git ve o kötü insanları tamamen yok etmeni' söylediğini söyledi. ... Neden Rabbine itaat etmedin? Neden ganimet üzerine saldırdın ve Rab'bin gözünde kötülük yaptın?' Saul, "Ama ben Rab'be itaat ettim" dedi. 'Rab'bin bana verdiği göreve gittim. Amalekliler'i tamamen yok ettim ve kralları Agag'ı geri getirdim. Askerler, Gilgal'da Tanrınız RAB'be kurban etmek üzere, yağmalananlardan Tanrı'ya adananların en iyilerini, koyun ve sığırları aldılar.” (1 Sam 15:1-11, 13, 19-21)

Yorum: Allah'ın emirlerinin sadece bir kısmını yapmak, O'na itaat etmek değildir. Onayladığımız bir günah için başkalarını suçlarken sorumluluk kabul etmemek de sizi suçluluk duygusundan kurtarmaz.

“Fakat Samuel şöyle cevap verdi: 'Rab, Rabbin sesine itaat etmekten olduğu kadar yakmalık sunulardan ve kurbanlardan da hoşlanır mı? İtaat etmek kurbandan, itaat etmek ise koçların yağından daha iyidir. Çünkü isyan, kehanet günahı gibidir, kibir ise putperestliğin kötülüğü gibidir. Çünkü sen Rabbin sözünü reddettin, o da seni kral olarak reddetti.” (1 Sam 15:22-23)

“Rab Samuel'e 'Boynuzu yağla doldurun ve yola çıkın; Seni Beytlehemli Jesse'ye gönderiyorum. Onun oğullarından birini kral olarak seçtim.' Ama Samuel şöyle dedi: 'Nasıl gidebilirim? Saul bunu duyacak ve beni öldürecek.' Rab, 'Yanınıza bir düve alın ve 'Rab'be kurban sunmaya geldim' deyin' dedi. Jesse'yi kurban törenine davet et, ben de sana ne yapacağını göstereyim. Belirttiğim kişiyi benim için meshedeceksin.' Samuel Rab'bin söylediğini yaptı. Beytüllahim'e vardığında şehrin ileri gelenleri onunla karşılaştıklarında titrediler. 'Barış içinde mi geldin?' diye sordular. Samuel şöyle cevap verdi: 'Evet, huzur içinde; Rabbime kurban sunmaya geldim. Kendinizi adayın ve benimle kurban törenine gelin.'

Sonra Yesse'yi ve oğullarını kutsadı ve onları kurban törenine davet etti. Her oğul Samuel'in önünden geçti. Ancak Rab, Samuel'e şöyle dedi: 'Onun görünüşüne veya boyuna değil, yüreğine bakın.' Rab, Samuel'in önünden geçen Eliav'ı, Abinadab'ı, Şamma'yı ve diğer dört oğlunu reddetti. Bunun üzerine Samuel, Jesse'ye şunu sordu: 'Sahip olduğun oğulların hepsi bunlar mı?' 'Hâlâ en küçüğü var' diye yanıtladı Jesse, 'ama koyunları otlatıyor.' Samuel, 'Onu çağırın' dedi; O gelene kadar oturmayacağız.' Bunun üzerine gönderip onu getirtti. Allıklıydı, güzel görünüşlü ve yakışıklıydı. Sonra Rab şöyle dedi: 'Kalk ve onu meshet; o odur.' Samuel yağ boynuzunu aldı ve kardeşlerinin önünde onu meshetti; ve o günden itibaren Rabbin Ruhu Davud'un üzerine kudretle geldi. Samuel daha sonra Ramah'a gitti.” (1 Sam 16:1, 6-13)

“Şimdi Rab'bin Ruhu Saul'dan ayrılmıştı ve Rab'bin gönderdiği kötü bir ruh ona eziyet ediyordu. Saul'un adamları ona, 'Bak, Tanrı'dan gelen kötü bir ruh sana eziyet ediyor' dediler. Efendimiz buradaki kullarına arp çalabilen birini aramalarını emretsin. Tanrı'dan gelen kötü ruh üzerinize geldiğinde oynayacak ve kendinizi daha iyi hissedeceksiniz.' Hizmetçilerden biri şöyle cevap verdi: 'Beytlehemli İşay'ın arp çalmayı bilen bir oğlunu gördüm. O cesur bir adam ve savaşçıdır. İyi konuşuyor ve yakışıklı bir adam ve Rab onunla birlikte.' Bunun üzerine Saul, Yesse'ye ulaklar göndererek, 'Koyunları güden oğlun Davut'u bana gönder' dedi” (1 Sam 16:14-19).

“Davut Saul'un yanına gelip onun hizmetine girdi. Saul onu çok sevdi. ... Ne zaman Tanrı'nın ruhu Saul'un üzerine gelse, Davut arpını alıp çalıyordu. O zaman Saul'un içi rahatlayacaktı; kendini daha iyi hissedecek ve kötü ruh onu terk edecekti.” (1 Sam 16:21, 23)

“Şimdi Filistliler savaş için güçlerini topladılar. Boyu üç metreyi aşan Golyat adlı şampiyonları, Filist kampından çıktı ve İsrail saflarına bağırdı: 'Neden dışarı çıkıp savaş için sıraya giriyorsunuz? Ben Filistli değil miyim, siz de Saul'un hizmetkarları değil misiniz? Bir adam seç ve bana gelmesini sağla. Bugün İsrail saflarına meydan okuyorum! Bana bir adam ver ve birbirimizle savaşalım.' Filistli kırk gün boyunca her sabah ve akşam öne çıkıp savunmasını yaptı.” (1 Sam 17:1-16)

“İşay, oğlu Davut'a şöyle dedi: 'Kardeşleriniz için bu efa kavrulmuş tahılı ve bu on somun ekmeği alın ve acele onların kampına gidin. Bu on peyniri birlikte birlik komutanına götürün. Kardeşlerinizin nasıl olduğuna bakın ve onlardan biraz güvence getirin.' Davut sabah erkenden bir çobanla birlikte sürüden ayrıldı, yüklendi ve İşay'ın buyurduğu gibi yola çıktı. Ordu savaş mevzilerine doğru giderken, savaş naraları atarak kampa ulaştı. İsrail ve Filistliler birbirlerine karşı saflarını oluşturuyorlardı. David eşyalarını erzak bekçisine bıraktı, savaş hatlarına koştu ve kardeşlerini selamladı. Onlarla konuşurken Goliath saflarından çıktı ve her zamanki meydan okumasını haykırdı ve Davut bunu duydu. İsrailoğulları adamı görünce hepsi büyük bir korkuyla ondan kaçtı.” (1 Samuel 17:17-24)

“Davut, yanında duran adamlara, 'Bu Filistli'yi öldüren ve İsrail'in bu utancını ortadan kaldıran adama ne yapılacak?' diye sordu. Yaşayan Tanrı'nın ordularına meydan okuyan bu sünnetsiz Filistli kimdir? ... Davut'un söyledikleri duyuldu ve Saul'a bildirildi ve Saul onu çağırttı. Davut Saul'a şöyle dedi: 'Bu Filistli yüzünden kimse cesaretini yitirmesin; kulun gidip onunla savaşacak.' Saul şöyle cevap verdi: 'Bu Filistli'ye karşı çıkıp onunla savaşamazsın; sen sadece bir çocuksun ve o gençliğinden beri dövüşen bir adamdın.' Ama Davut Saul'a, 'Kulun babasının koyunlarını güdüyor' dedi. Bir aslan ya da ayı gelip sürüden bir koyunu kaptığı zaman. Peşinden gittim, vurdum ve koyunu ağzından kurtardım. Beni aslanın pençesinden ve ayının pençesinden kurtaran Rab, beni bu Filistli'nin elinden de kurtaracaktır.” (1 Sam 17:26, 31-37)

“Saul Davut'a, 'Git, Rab seninle olsun' dedi. ... Sonra eline esasını aldı, dereden beş tane düzgün taş seçip çoban çantasının kesesine koydu ve elindeki sapanla Filistli'nin yanına yaklaştı. Bu arada Filistli, önünde kalkan taşıyıcısıyla Davut'a yaklaşmaya devam ediyordu. David'e baktı ve onun yalnızca bir çocuk olduğunu, kızıl saçlı ve yakışıklı olduğunu gördü ve onu küçümsedi. Davut'a, 'Ben köpek miyim ki üzerime sopalarla geliyorsun?' dedi. Ve Filistli, Davud'u ilahları vasıtasıyla lanetledi. 'Buraya gelin' dedi, 'etinizi havadaki kuşlara ve kırdaki hayvanlara vereceğim!’” (1 Sam 17:37 ...40-44)

“Davut Filistli'ye şöyle dedi: 'Sen bana kılıçla, mızrakla ve ciritle geliyorsun, ama ben sana meydan okuduğun İsrail ordularının Tanrısı, Her Şeye Gücü Yeten RAB'bin adıyla geliyorum. Bugün Rab seni bana teslim edecek, ben de seni

vurup kafanı keseceğim. Bugün Filist ordusunun leşlerini havadaki kuşlara ve yerdeki hayvanlara vereceğim ve bütün dünya İsrail'de bir Tanrı olduğunu bilecek. Burada toplananların hepsi, Rab'bin kurtardığı şeyin kılıç ya da mızrakla olmadığını bilecek; Çünkü savaş Rabbindir ve O, hepinizi bizim elimize verecektir.” (1 Sam 17:45-47)

“Filistili ona saldırmak için yaklaşırken, Davut onu karşılamak için hızla savaş hattına doğru koştu. Çantasına uzanıp bir taş çıkardı, onu fırlattı ve Filistli'nin alınına vurdu. Taş alınına battı ve yüzüstü yere düştü. David koşup onun başında durdu. Filistli'nin kılıcını alıp kınından çıkardı. Onu öldürdükten sonra kılıçla kafasını kesti.” (1 Sam 17:48-51)

“Davut Filistli'yi öldürüp döner dönmez, Abner onu alıp Saul'un huzuruna çıkardı. Davut, Saul'la konuşmayı bitirdikten sonra Yonatan, Davut'la ruhen bir oldu ve onu kendisi gibi sevdi. O günden sonra Saul Davut'u yanında tuttu ve babasının evine dönmesine izin vermedi. Yonatan Davut'la bir antlaşma yaptı çünkü Davut onu kendisi gibi seviyordu. Yonatan üzerindeki kaftanı çıkardı ve onu, gömleğini, hatta kılıcını, yayını ve kemerini Davut'a verdi.” (1 Sam 17:57, 18:1-4)

“Saul onu ne yapması için gönderdiyse, Davut bunu o kadar başarılı bir şekilde yaptı ki Saul ona orduda yüksek bir rütbe verdi. Bu tüm halkın ve Saul'un subaylarının hoşuna gitti. Davut Filistli'yi öldürdükten sonra erkekler evlerine dönerken, İsrail'in bütün kentlerinden kadınlar şarkı söyleyip dans ederek, tef ve ud çalarak, neşeli şarkılar söyleyerek Kral Saul'u karşılamaya çıktılar. Dans ederken şu şarkıyı söylediler: "Saul binlercesini, Davut da onbinlerini öldürdü." Saul çok kızdı; bu nakarat onu kızdırdı. "O andan itibaren Saul Davut'a kıskançlıkla bakmaya başladı." (1 Samuel 18:5-8)

Yorum: Ne gurur ne de güç ve şöhret arzusu Tanrı'nın doğasıdır. Bu tür tutumlar rakipler arasında kıskançlık yaratabilir.

“Saul ne kadar başarılı olduğunu görünce ondan korktu. Fakat bütün İsrail ve Yahuda, seferlerinde onlara önderlik ettiği için Davud'u seviyordu. Saul Davut'a, 'İşte büyük kızım Merav' dedi. Onu sana evlilik olarak vereceğim; yalnızca bana cesurca hizmet et ve Tanrı'nın savaşlarında savaş.' Çünkü Saul kendi kendine şöyle dedi: 'Ona el kaldırmayacağım. Bırakın bunu Filistliler yapsın!' ... Ama Merav'ın Davut'a verilme zamanı geldiğinde, o Meholalı Adriel'e evlendirildi.” (1. Samuel 18:15-17, 19)

“Saul'un kızı Mikal Davut'a aşıkı ve bunu Saul'a söylediklerinde Davut çok sevindi. 'Onu ona vereceğim' diye düşündü, 'böylece ona tuzak olsun ve Filistliler'in eli ona karşı olsun.' Davut şöyle dedi: 'Kralın damadı olmanın küçük bir mesele olduğunu mu düşünüyorsun? Ben sadece fakir bir adamım ve az tanınan biriyim.' Saul'un hizmetçisi, 'Kral, düşmanlarından intikam almak için gelin için yüz Filistli sünnet derisinden başka bir bedel istemiyor' dedi. Saul'un planı Davut'u Filistliler'in eline düşürmekti. Böylece, belirlenen süre dolmadan Davut ve adamları dışarı çıkıp iki yüz Filistliyi öldürdüler. Kralın damadı olabilmesi için sünnet derilerini getirdi ve tam sayısını krala sundu. Bunun üzerine Saul, kızı Mikal'ı ona evlendirdi.” (1.Samuel 18:20-21-27)

“Davut arp çalarken Saul onu mızrağıyla duvara sabitlemeye çalıştı ama Saul mızrağını duvara sapladığında Davut ondan kurtuldu. O gece David kaçmayı başardı. ... Davut kaçıp kurtulunca Ramah'ta Samuel'in yanına gitti ve Saul'un kendisine yaptığı her şeyi ona anlattı. Sonra o ve Samuel Naioth'a gittiler ve orada kaldılar.” (1. Samuel 19:9-10, 18)

“Sonra Davut Jonathan'a gitti ve 'Ben ne yaptım? Suçum ne? Canımı almaya çalışan babana nasıl haksızlık ettim?' 'Asla!' Jonathan yanıtladı. 'Ölmeyeceksin! Bakın, babam bana güvenmeden büyük ya da küçük hiçbir şey yapmaz. Bunu benden neden saklasın ki? Öyle değil!' Ama Davut yemin edip şöyle dedi: 'Baban senin gözünde lütf bulduğumu çok iyi biliyor ve kendi kendine şöyle dedi: 'Yonatan bunu bilmemeli, yoksa üzülür.' Ancak Rab'bin ve sizin varlığınız hakkı için, benimle ölüm arasında yalnızca bir adım vardır.' Yonatan Davut'a, 'Ne yapmamı istersen senin için yapacağım' dedi” (1 Samuel 20:1-4).

“Bunun üzerine Davut şöyle dedi: 'Bakın, yarın Yeni Ay festivali ve benim kralla yemek yemem gerekiyor; ama yarından sonraki gün akşama kadar gidip tarlada saklanayım. Eğer babanız beni özlüyorsa, ona şöyle deyin: 'Davut, memleketi Beytüllahim'e gitmek için benden ciddiyetle izin istedi, çünkü orada tüm klanı için yıllık bir kurban kesiliyor.' 'Çok iyi' derse hizmetçiniz güvende demektir. Ama eğer öfkesini kaybederse bana zarar vermeye kararlı olduğundan emin

olabilirsin. Size gelince, hizmetkarımıza iyilik yapın, çünkü onu Rabbin önünde sizinle bir antlaşmaya dahil ettiniz. Eğer suçluysam, beni kendin öldür! Neden beni babana teslim ettin?' 'Asla!' dedi Jonathan. 'Babamın sana zarar vermeye kararlı olduğuna dair en ufak bir fikrim olsaydı sana söylemez miydim?' (1 Samuel 20:5-9)

“Bunun üzerine Yonatan Davut'un ailesiyle bir antlaşma yaparak şöyle dedi: 'Rab Davut'un düşmanlarından hesap sorsun.' Ve Yonatan, Davud'a olan sevgisinden dolayı yeminini yeniden tasdik ettirdi; çünkü o, kendisini sevdiği gibi onu da seviyordu." (1 Samuel 20:16-17)

“Yeni Ay festivali geldiğinde kral yemeğe oturdu. O, Yonatan'ın karşısında, duvarın yanındaki her zamanki yerinde oturuyordu; Abner ise Saul'un yanında oturuyordu, ama Davut'un yeri boştu. Saul o gün hiçbir şey söylemedi çünkü şöyle düşünüyordu: 'Davut'un başına bir şey gelmiş olmalı ki onu törensel olarak kirli kıldı; o kesinlikle kirli.' Ama ertesi gün, ayın ikinci günü David'in evi yine boştu. Bunun üzerine Saul oğlu Yonatan'a, 'İşay'ın oğlu neden dün de bugün de yemeğe gelmedi?' dedi. Yonatan şöyle cevap verdi: 'Davut Beytullahim'e gitmek için benden ciddi bir şekilde izin istedi. 'Bırak gideyim, çünkü ailemiz kasabada kurban kesiyor ve ağabeyim de orada olmamı emretti' dedi. Eğer senin gözünde lütf bulduysam, izin ver de kardeşlerimi görmeye gideyim.' Bu yüzden kralın masasına gelmedi.” (1 Sam 20:24-29)

“Saul'un öfkesi Jonathan'a alevlendi ve ona şöyle dedi: 'Seni sapkın ve asi kadının oğlu! Hem kendi utancına, hem de seni doğuran annenin ayıbına, Yesse'nin oğlunun yanında yer aldığını bilmiyor muyum? Yesse'nin oğlu bu dünyada yaşadığı sürece ne sen ne de krallığın kurulabilecek. Şimdi onu gönderin ve bana getirin, çünkü ölmesi gerekiyor!' 'Neden idam edilmeli? O ne yaptı?' Jonathan babasına sordu. Fakat Saul onu öldürmek için mızrağını ona fırlattı. O zaman Jonathan babasının Davut'u öldürmeyi planladığını anladı.” (1 Sam 20:30-33)

“Jonathan ve David artık Saul'un Davut'u öldürme niyetini biliyorlardı. Yonatan Davut'a şöyle dedi: 'Esenlik içinde git, çünkü biz Rab'bin adına birbirimize dostluk yemini ettik ve şöyle dedik: 'Rab seninle benim aramda ve senin soyunla benim soyum arasında sonsuza kadar tanıktır.' Sonra Davut gitti ve Jonathan kente geri döndü.” (1 Sam 20:41-42)

“Davut Nob'un, kâhin Ahimelek'in yanına gitti. Ahimelech onunla karşılaştığında titredi ve şöyle sordu: 'Neden yalnızsın? Neden yanınızda kimse yok?' Davut Ahimelech'e şöyle cevap verdi: 'Kral beni belirli bir konuyla görevlendirdi ve bana şöyle dedi: 'Senin görevin ve talimatların hakkında hiç kimse bir şey bilmeyecek.' Adamlarıma ise benimle belli bir yerde buluşmalarını söyledim. Şimdi elinizde ne var? Bana beş somun ekmek ya da ne bulursan ver.' Fakat kâhin Davud'a şöyle cevap verdi: 'Elimde sıradan bir ekmek yok; ancak burada biraz kutsanmış ekmek var. ... Bunun üzerine rahip ona kutsanmış ekmeği verdi, çünkü orada Rab'bin önünden alınan ve alındığı gün yerine sıcak ekmek konan Huzur ekmeği dışında ekmek yoktu. ... Davut, Ahimelech'e, 'Senin burada mızrağın ya da kılıcın yok mu?' diye sordu. Kralın işi acil olduğu için kılıcımı veya başka bir silahı yanımda getirmedim.' Goliath'ın kılıcı oradaydı ve Davut onu aldı." (1 Sam 21:1-4, 6, 8-8)

“O gün Davut Saul'dan kaçtı ve Gat Kralı Akiş'in yanına gitti. Fakat Akiş'in hizmetkârları ona dediler: 'Ülkenin kralı Davud bu değil mi? Danslarında hakkında şarkı söyledikleri kişi o değil mi: "'Saul binlercesini, Davud da onbinlerini öldürdü?'" Davut bu sözleri ciddiye aldı ve Gat'ın kralı Akiş'ten çok korktu. onların huzurunda deli gibi davrandı ve onların elindeyken kapının kapılarına işaretler yaparak ve sakalından tükürüğün akmasına izin vererek deli gibi davrandı, 'Adam'a bakın! Deli mi! Neden onu bana getirdin? Benim önümde böyle devam etmesi için bu adamı buraya getirmen gerekecek mi?'" (1Sa.21:10-) 15)

“Davut Gat'tan ayrılıp Adullam mağarasına kaçtı. Kardeşleri ve babasının ev halkı bunu duyunca oraya, yanına gittiler. Sıkıntıda olan, borçlu olan veya hoşnutsuz olan herkes onun etrafında toplandı ve o, onların lideri oldu. Yanında dört yüz kadar adam vardı. Davut oradan Moav'daki Misp'a'ya gitti ve Moav kralına şöyle dedi: 'Tanrı'nın benim için ne yapacağını öğreninceye kadar annemle babamın gelip yanında kalmasına izin verir misin?' Böylece onları Moab kralının yanına bıraktı ve Davut kalede olduğu sürece onlar da onun yanında kaldılar. Ama peygamber Gad Davut'a, 'Kalede kalma' dedi. Yahuda ülkesine gidin.' Bunun üzerine Davut oradan ayrılıp Heret ormanına gitti.” (1 Sam 22:1-5)

“Saul, Davut'la adamlarının keşfedildiğini duydu. Ve Saul, elinde mızrakla, Gibeah tepesindeki ılgın ağacının altında oturuyordu; bütün görevlileri onun çevresinde duruyordu. Saul onlara şöyle dedi: 'Dinleyin, ey Benyaminoğulları! Yesse'nin oğlu hepinize tarlalar, bağlar mı verecek? Hepinizi binlerin komutanı, yüzlercesinin komutanı mı yapacak? Bu yüzden mi hepiniz bana karşı komplo kurdunuz? Oğlumun Jesse'nin oğluyla ne zaman anlaşma yaptığını kimse bana söylemedi. Hiçbiriniz benim için endişelenmiyor ya da bugün yaptığı gibi oğlumun beni pusuya düşürmesi için hizmetçimi kışkırttığını söylemiyorsunuz.’” (1 Sam 22:6-8)

“Ama Davut'la Ahimelech arasındaki konuşmaya kulak misafiri olan Doeg, Saul'un görevlilerinin yanında duruyordu ve şöyle dedi: 'İşay'ın oğlunun Nob'da Ahitub oğlu Ahimelek'in yanına geldiğini gördüm. Ahimelech onun için Rab'be danıştı; ayrıca ona erzak ve Filistli Golyat'ın kılıcını da verdi.' Bunun üzerine kral, Ahitub oğlu kâhin Ahimelek'i ve Nov'daki kâhin olan babasının bütün ailesini çağırttı ve hepsi kralın yanına geldi. Saul, 'Şimdi dinle, Ahitub'un oğlu' dedi. ... 'Neden sen ve Yesse'nin oğlu bana karşı komplo kurdunuz, ona ekmek ve kılıç verdiniz ve onun için Tanrı'dan istediniz ki o da bugün olduğu gibi bana isyan etti ve beni pusuya düşürdü?' ... 'Sen ve babanın tüm ailesi kesinlikle öleceksiniz, Ahimelech.' Bunun üzerine kral, yanındaki muhafızlara şu emri verdi: 'Rabbin kâhinlerini dönün ve öldürün, çünkü onlar da Davud'un yanında yer aldılar. Onun kaçtığını biliyorlardı ama bana söylemediler.' Fakat kralın memurları Rabbin kâhinlerine saldırmak için ellerini kaldırmaya yanaşmadılar. Kral daha sonra Doeg'e, 'Dön ve rahipleri vur' diye emretti. Bunun üzerine Edomlu Doeg dönüp onları vurdu. O gün keten efod giyen seksen beş kişiyi öldürdü. Ayrıca kâhinlerin şehri Nob'u, erkeklerini ve kadınlarını, çocuklarını ve bebeklerini, sığırlarını, eşeklerini ve koyunlarını da kılıçtan geçirdi. Fakat Ahimelek'in oğlu Abiathar kaçıp Davut'un yanına gitti ve Davut'a Saul'un Rabbin kâhinlerini öldürdüğünü söyledi. Sonra David Abiathar'a şöyle dedi: ... Babanın tüm ailesinin ölümünden ben sorumluyum. Benimle kal; korkma; senin hayatını arayan adam benimkini de arıyor. Benim yanımda güvende olacaksın." (1 Sam 22:9-12, 17-23)

Filistliler karşı karşıya geliyor

“Davut'a, 'Bakın, Filistliler Keila'ya karşı savaşıyorlar ve harman yerlerini yağmalıyorlar' denildiğinde, o Rab'be sorarak şöyle dedi: 'Gidip bu Filistliler'e saldırıyım mı?' Rab ona şöyle cevap verdi: 'Git, Filistliler'e saldır ve Keila'yı kurtar... çünkü Filistliler'i senin eline vereceğim.' Böylece Davut ve adamları Keila'ya gittiler, Filistlilerle savaştılar ve hayvanlarını götürdüler. Filistlilere ağır kayıplar verdirdi ve Keila halkını kurtardı. (Ahimelek oğlu Aviyatar, Davut'un Keila'ya kaçarken efodu da yanında getirmişti.) (1 Sam 23:1-6)

“Saul, Davut'un Keila'ya gittiği söylendi ve o şöyle dedi: 'Tanrı onu bana teslim etti; çünkü Davut, kapıları ve sürgüleri olan bir kente girerek kendini hapsedti.' Ve Saul, Davut'la adamlarını kuşatmak için Keila'ya inmek üzere bütün kuvvetlerini savaşa çağırdı. Davut, Saul'un kendisine komplo kurduğunu öğrendiğinde kâhin Abiathar'a, 'Efodu getir' dedi. Davut şöyle dedi: 'Ya Rab, İsrail'in Tanrısı, kulun, Saul'un benim yüzümden Keila'ya gelip kenti yok etmeyi planladığını kesinlikle duydu. Keilah halkı beni ona teslim edecek mi? Kulunun duyduğu gibi Saul aşağı inecek mi? Ey İsrail'in Tanrısı Rab, kuluna söyle.' Ve Rab, "Olacak" dedi. Davut çöldeki kalelerde ve Zif Çölü'nün tepelerinde kaldı. Saul her gün onu aradı ama Tanrı Davut'u onun eline vermedi.’” (1 Sam 23:7-11, 14)

Kötü Nabal

“Sonra Davut, Maon'daki çok zengin bir adamın Karmel'de kırktığı bin keçisi ve üç bin koyunu olduğu Maon Çölü'ne taşındı. Adı Nabal, karısının adı Abigail'di. Zeki ve güzel bir kadındı ama Calebite olan kocası, ilişkilerinde huysuz ve kaba davrandı. Davut on genci gönderip onlara şöyle dedi: 'Karmel'deki Nabal'ın yanına gidin ve onu benim adımla selamlayın. Ona de ki: 'Şimdi koyun kırkma zamanının geldiğini duydum. Çobanlarınız bizimle birlikteyken onlara kötü davranmadık ve Karmel'de oldukları süre boyunca hiçbir şeyleri eksik olmadı. Kendi hizmetçilerinize sorun, onlar size söyleyecektir. Bu nedenle gençlerime iyi davranın, çünkü biz bayram zamanında geliyoruz. Lütfen hizmetkarlarına ve oğlun Davut'a onlar için bulabildiğin her şeyi ver.' Nabal, Davut'un hizmetkarlarına şöyle cevap verdi: 'Bu Davut kimdir? Jesse'nin bu oğlu kim? Bugünlerde pek çok hizmetçi efendilerinden ayrılıyor. Neden ekmeğimi, suyum ve kırkıcılarım için kestğim eti alıp kim bilir nereden gelen adamlara vereyim ki?' Geldiklerinde her kelimeyi rapor ettiler. Davut

adamlarına, 'Kılıçlarımızı kuşanın!' dedi. Böylece onlar kılıçlarını kuşandılar, Davut da kendi kılıçlarını kuşandı. Yaklaşık dört yüz kişi Davut'la birlikte yukarı çıktı, iki yüz kişi de erzakla kaldı." (1 Sam 25:1-13)

"Hizmetçilerden biri Abigail'e şunu anlattı: Nabal, Davut'un adamlarına anlattı. Abigail hiç vakit kaybetmedi. İki yüz somun ekmek, iki tulum şarap, beş adet işlenmiş koyun, beş sea kavrulmuş tahıl, yüz parça kuru üzüm ve iki yüz parça preslenmiş incir alıp eşeklere yükledi. Sonra hizmetçilerine, 'Devam edin; Seni takip edeceğim.' Ama kocası Nabal'a söylemedi." (1 Sam 25:17-19)

"Eşeğine binerek bir dağ vadisine geldiğinde, Davut ve adamları ona doğru iniyordu; o da onlarla karşılaştı. Abigail, Davut'u görünce hemen eşeğinden indi ve yüzü yere dönük olarak Davut'un önünde eğildi. Ayaklarına kapandı ve şöyle dedi: 'Efendim, suç yalnızca bende olsun. Lütfen hizmetkarınızın sizinle konuşmasına izin verin; hizmetkarının ne söyleyeceğini duy. Rabbim o kötü adam Nabal'a aldırış etmesin. O tıpkı adı gibidir; adı Aptaldır ve çılgınlık da onunla birlikte. Ama ben kulun, efendimin gönderdiği adamları görmedim.'" (1Sa.25:20-25)

"Davut Abigail'e şöyle dedi: 'Seni bugün benimle buluşmaya gönderen İsrail'in Tanrısı Rab'be övgüler olsun. Sağduyulu yaklaşımın ve bugün beni kan dökmekten ve intikamımı kendi ellerimle almaktan koruduğun için sana bereket olsun. Aksi takdirde, beni size zarar vermektan alıkoyan İsrail'in Tanrısı Rab'bin varlığına yemin ederim ki, eğer hemen benimle buluşmaya gelmeseydiniz, Nabal'ın tek bir erkeği bile gün ağarıken hayatta kalmayacaktı.' Bunun üzerine Davut, kadının kendisine getirdiği şeyi elinden aldı ve şöyle dedi: 'Esenlikle evine git. Sözlerini duydum ve isteğini yerine getirdim.'" (1 Sam 25:32-35)

Yorum: İntikam Allah'a aittir.

"Avigail, Nabal'a gittiğinde evde krallara özgü bir ziyafet düzenliyordu. Morali yüksekti ve çok sarhoştı. Bu yüzden sabaha kadar ona hiçbir şey söylemedi. Sonra sabahleyin Nabal ayık olduğunda karısı ona bütün bunları anlattı, ama yüreği dayanamadı ve taş gibi oldu. Yaklaşık on gün sonra Rab Nabal'ı vurdu ve o öldü. Davut, Nabal'ın öldüğünü duyunca şöyle dedi: 'Bana hakaret ettiği için Nabal'a karşı davamı destekleyen Rab'be övgüler olsun. Hizmetçisini yanlış yapmaktan alıkoydu ve Nabal'ın yanlışını kendi başına getirdi.' Sonra Davut Abigail'e haber göndererek ondan karısı olmasını istedi. Hızla bir eşeğe bindi ve beş hizmetçisinin eşliğinde Davut'un habercileriyle birlikte gitti ve onun karısı oldu. Fakat Saul, Davud'un karısı olan kızı Mikal'ı Laiş oğlu Paltiel'e vermişti." (1 Sam 25:36-44)

"Davut kendi kendine şöyle düşündü: 'Bir gün Saul'un eliyle yok olacağım. Yapabileceğim en iyi şey Filistlilerin ülkesine kaçmak. O zaman Saul İsrail'in herhangi bir yerinde beni aramaktan vazgeçecek ve ben onun elinden kaçacağım.'" (1 Sam 27:1)

Endor Cadısı

"Bir süre sonra Filistliler İsrail'e karşı savaşmak için güçlerini topladılar ve Şunem'de kamp kurdular. Saul bütün İsrailileri toplayıp Gilboa'da kamp kurdu. Saul Filist ordusunu görünce korktu; korku kalbini doldurdu. Rab'be sordu, ama Rab ona rüyalarla, Urim'le ya da peygamberlerle yanıt vermedi. Saul daha sonra görevlilerine, 'Bana medyum bir kadın bulun, gidip ona sorayım' dedi. 'Endor'da bir tane var' dediler. Bunun üzerine Saul başka kıyafetler giyerek kılık değiştirdi ve gece iki adamla birlikte kadının yanına gitti. 'Benim için bir ruha danışın' dedi, 've adımı verdiğim kişiyi bana getirin.' Ama kadın ona şöyle dedi: 'Saul'un ne yaptığını elbette biliyorsun. O, medyumları ve ruhçuları ülkeden uzaklaştırdı. Neden beni öldürüp hayatıma tuzak kurdun?' Saul ona, 'Rab'bin hakkı için, bundan dolayı cezalandırılmayacaksınız' diye Rab adına yemin etti" (1 Sam 28:4-10).

"Sonra kadın, 'Sana kimi yetiştireyim?' diye sordu. 'Samuel'i gündeme getirin' dedi. Kadın Samuel'i görünce yüksek sesle bağırdı ve Saul'a şöyle dedi: 'Beni neden aldattın? Sen Saul'sun!' Kral ona, 'Korkma' dedi. Ne görüyorsun?' Kadın, 'Yerden çıkan bir ruh görüyorum' dedi. 'Neye benziyor?' O sordu. 'Cüppe giyen yaşlı bir adam yaklaşıyor' dedi. O zaman Saul onun Samuel olduğunu anladı ve eğilip yüzü yere dönük olarak secdeye kapandı. Samuel, Saul'a, 'Beni büyüterek neden beni rahatsız ettin?' dedi. Saul, 'Çok sıkıntıda'yım' dedi. 'Filistliler bana karşı savaşıyorlar ve Tanrı benden yüz

çevirdi. Artık bana ne peygamberlerle ne de rüyalarla cevap veriyor. Bu yüzden bana ne yapacağımı söylemen için seni aradım.' Samuel şöyle dedi: 'Rab senden yüz çevirmiş ve düşmanın olmuşken neden bana danışyorsun? Rab benim aracılığım ile öngördüğünü gerçekleştirdi. Rab krallığı elinizden aldı ve onu Davut'a verdi. Rab bin sözünü dinlemediğiniz ve Amalekliler'e karşı şiddetli gazabını gerçekleştirmediğiniz için, Rab bugün size bunu yaptı. Rab hem İsrail'i hem de sizi Filistliler'e teslim edecek; yarın siz ve oğullarınız benimle olacaksınız. Rab İsrail ordusunu da Filistliler'e teslim edecek.' Saul, Samuel'in sözlerinden dolayı korkuya kapılarak hemen yere düştü. Gücü tükenmişti çünkü bütün gün ve gece boyunca hiçbir şey yememişti. Saul çok yalvardıktan sonra yemeğini yedi ve gitti." (1 Sam 28:11-20)

"Davut ve adamları, Amaleklilerin Negev ve Ziklag'a baskın düzenlediklerini, orayı yaktıklarını ve kadınları ve Davut'un eşleri Ahinoam ve Abigail de dahil olmak üzere orada bulunan genç ve yaşlı herkesi esir aldıklarını gördüler. Hiçbirini öldürmediler ama yollarına devam ederken onları da götürdüler. Fakat Davut, Tanrısı Rab'den güç buldu ve rahip Abiathar'dan, 'Bana efodu getir' dedi. Abiathar onu ona getirdi ve Davut Rab'be sordu, 'Bu baskın ekibini takip edeyim mi? Onları geçebilecek miyim?' 'Onları takip edin' diye yanıtladı. 'Onlara mutlaka yetişeceksin ve kurtarmayı başaracaksın.'" (1 Sam 30:1-8)

"Davut, Filistliler diyarından ve Yahuda'dan aldıkları büyük miktardaki yağma nedeniyle akıncı ekibini kırlara dağılmış halde, yerken, içerken ve eğlenirken buldu. Davut ertesi günün akşamına kadar alacakaranlıktan onlarla savaştı ve develere binip kaçan dört yüz genç dışında hiçbiri kurtulamadı. Davut, iki karısı da dahil, Amaleklilerin aldığı her şeyi geri aldı. Hiçbir şey eksik değildi: genç ya da yaşlı, oğlan ya da kız, yağma ya da aldıkları herhangi bir şey. David her şeyi geri getirdi. Bütün davalarını ve sığırları aldı ve adamları, 'Bu Davut'un ganimetidir' diyerek onları diğer hayvanların önüne sürdü." (1 Sam 30:16-20)

"Davut, kendisini takip edemeyecek kadar bitkin olan ve Besor Geçidi'nde geride bırakılan iki yüz adamın yanına geldi. Davut'u ve beraberindekileri karşılamak için dışarı çıktılar. Davut ve adamları yaklaşırken onları selamladı. Fakat Davut'un takipçileri arasındaki bütün kötü adamlar ve baş belaları şöyle dediler: 'Onlar bizimle birlikte yola çıkmadıkları için, ele geçirdiğimiz ganimeti onlarla paylaşmayacağız. Ancak her erkek karısını ve çocuklarını alıp gidebilir.' Davut şöyle cevap verdi: 'Hayır kardeşlerim, bunu Rabbin bize verdikleriyle yapmamalısınız. Bizi korudu ve üzerimize gelen güçleri bize teslim etti. Söylediklerinizi kim dinleyecek? Erzak yanında kalanın payı, savaşa gidenin payı kadar olacaktır. Herkes aynı şekilde paylaşacak.' Davut bunu İsrail için bir yasa ve kural haline getirdi. Davut Ziklag'a vardığında, ganimetlerin bir kısmını arkadaşları olan Yahuda ileri gelenlerine göndererek şöyle dedi: 'İşte Rabbin düşmanlarının yağmalamasından size bir hediye.' ... ve David ile adamlarının dolaştığı diğer yerlerdekilere." (1 Sam 30:21-26)

"Şimdi Filistliler İsrail'e karşı savaştı; İsraililer önlerinden kaçtılar ve birçoğu Gilboa Dağında öldürüldü. Filistliler, Saul ve oğullarının peşine düştüler ve oğulları Yonatan, Abinadab ve Malki-Şua'yı öldürdüler. Saul'un çevresindeki çatışmalar şiddetlendi ve okçular ona yetiştiklerinde onu ağır şekilde yaraladılar. Saul silah taşıyıcısına, 'Kılıcını çek ve beni deş, yoksa bu sünnetsiz adamlar gelip beni deşecek ve bana hakaret edecekler' dedi. Ama silah taşıyıcısı dehşete kapılmıştı ve bunu yapmak istemedi; Bunun üzerine Saul kendi kılıcını alıp onun üzerine düştü. Silah taşıyıcısı Saul'un öldüğünü görünce o da kılıcının üzerine düştü ve onunla birlikte öldü. Böylece Saul, üç oğlu, silah taşıyıcısı ve bütün adamları aynı gün birlikte öldüler." (1 Sam 31:1-6)

"Vadi boyunca ve Ürdün Nehri'nin karşı yakasında yaşayan İsraililer, İsrail ordusunun kaçtığını ve Saul ile oğullarının öldüğünü görünce kentlerini terk edip kaçtılar. Filistliler gelip onları ele geçirdiler. Ertesi gün Filistliler ölüleri soymaya geldiklerinde Saul'la üç oğlunun Gilboa Dağı'nda düşmüş olduğunu gördüler. Başını kestiler, zırhını çıkardılar ve bu haberi putların tapınaklarında ve halkları arasında duyurmak için Filist ülkesinin her yerine haberciler gönderdiler. Zırhını Aştoretlerin tapınağına koydular ve bedenini Beyt-Şan'ın duvarına bağladılar. Yabeş Gilead halkı, Filistlilerin Saul'a yaptıklarını duyunca, bütün yiğit adamları gece boyunca Beytşan'a doğru yola çıktılar. Saul'la oğullarının cesetlerini Beytşan'ın surlarından indirip Yabeş'e götürdüler ve orada yaktılar. Sonra kemiklerini alıp Yabeş'te bir ilgin ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular." (1 Sam 31:7-13)

2 SAMUEL

“Davut Amalekliler'i yendikten sonra döndü ve Ziklag'da iki gün kaldı. Üçüncü gün Saul'un ordugâhından giysileri yırtılmış, başı toz toprak içinde bir adam geldi. Davut'un yanına geldiğinde ona saygı göstermek için yere kapandı. 'Adamlar savaştan kaçtı' dedi. Birçoğu düşüp öldü. Ve Saul ile oğlu Yonatan öldüler.' Davut, 'Saul ile oğlu Yonatan'ın öldüğünü nereden biliyorsun?' diye sordu. (2 Sam 1:1-5)

“Gilboa Dağı'nda Saul mızrağına yaslanmıştı; savaş arabaları ve biniciler neredeyse onun üzerindeydi. Bana seslendi ve 'Başıma dur ve beni öldür' dedi. Ölüm sancıları çekiyorum ama hala hayattayım.' 'Ben de onu öldürdüm, başındaki tacı ve kolundaki bandı aldım ve onları buraya, efendime getirdim.'” (2 Sam 1:9-10)

“Davut kendisine raporu getiren genç adama 'Rab'bin meshettiğini yok etmek için elinizi kaldırmaktan neden korkmadınız?' diye sordu. Sonra Davut adamlarından birini çağırdı ve şöyle dedi: 'Git, vur onu!' Öyle yaptılar ve o da öldü. Çünkü Davut ona, 'Kanınız kendi başınıza olsun' demişti. "Rab'bin meshettiği kişiyi öldürdüm" derken kendi ağzın sana karşı tanıklık etmişti." (2 Sam 1:14-15)

“Zamanla Davut Rab'be danıştı. 'Yahuda'nın şehirlerinden birine gideyim mi?' O sordu. Rab, 'Hebron'a çıkın' dedi. Böylece Davut iki karısı Yizreelli Ahinoam ve Abigail ile birlikte oraya gitti. Davut ayrıca ailesiyle birlikte yanında olan erkekleri de yanına aldı ve El Halil'e ve kentlerine yerleştiler. Sonra Yahudalılar Hebron'a geldiler ve orada Davut'u Yahuda evinin kralı olarak meshettiler." (2 Sam 2:1-4)

Abner ve İş-Boşet

“Bu arada Saul'un ordusunun komutanı Ner oğlu Abner, Saul oğlu İş-Boşet'i alıp Mahanayim'e getirmişti. Onu Gilead, Aşuri ve Yizreel'in yanı sıra Efrayim, Benyamin ve tüm İsrail'in kralı yaptı. İş-Boşet İsrail'i iki yıl boyunca yönetti. Ancak Yahuda ailesi Davut'u takip etti. Davut'un Hebron'da Yahuda halkı üzerinde krallık yaptığı süre yedi yıl altı aydı. Abner İş-Boşet adamlarıyla birlikte Mahanaim'den ayrılıp Givon'a gitti. Joab ile Davut'un adamları dışarı çıkıp Gibeon havuzunda onlarla karşılaştılar. Bir grup havuzun bir tarafına, bir grup da diğer tarafına oturdu. Sonra Abner Joab'a, 'Gençlerden birkaçının ayağa kalkıp önümüzde göğüs göğüse dövüşmesini sağlayalım' dedi. Abner ve İsrail adamları Davut'un adamları tarafından yenilgiye uğratıldılar." (2 Sam 2:8-14)

“Zeruya'nın üç oğlu oradaydı: Yoab, Abişay ve Asahel. Asahel artık yabani bir ceylan kadar çevikti. Abner'i kovalarken ne sağa ne de sola dönüyordu. Abner arkasına baktı ve sordu: 'Sen misin Asahel?' "Öyle" diye yanıtladı. Sonra Abner ona şöyle dedi: "Sağa veya sola dön; genç adamlardan birini al ve silahlarını elinden al." Fakat Asahel onu kovalamayı bırakmadı. Abner, 'Beni kovalamayı bırak! Neden seni vurayım ki, kardeşin Joab'ın yüzüne nasıl bakayım?' dedi. (2 Sam 2:18-22)

“Saul'un evi ile Davut'un evi arasındaki savaş uzun sürdü. Davut gittikçe güçlenirken, Saul'un evi de giderek zayıfladı. Bunun üzerine Abner, Davut'a, 'Burası kimin ülkesi?' diye sormak için onun adına ulaklar gönderdi. Benimle bir anlaşma yap, ben de bütün İsrail'i yanına getirmene yardım edeceğim.' ... Abner İsrail'in ileri gelenleriyle görüştü ve şöyle dedi: 'Bir süredir Davut'u kral yapmak istiyordunuz. Şimdi bunu! Çünkü Rab Davut'a şöyle söz verdi: Kulum Davut aracılığıyla halkım İsrail'i Filistliler'in ve onların bütün düşmanlarının elinden kurtaracağım” (2 Sam 3:11-18).

“Abner Benyaminlilerle de şahsen konuştu. Daha sonra İsrail'in ve tüm Benyamin evinin yapmak istediği her şeyi Davut'a anlatmak için El Halil'e gitti. Abner yanında yirmi adamla birlikte Hebron'a Davut'un yanına geldiğinde, Davut kendisi ve adamları için bir ziyafet hazırladı. Bunun üzerine Abner Davut'a, 'İzin ver de hemen gideyim, bütün İsrail'i efendim kral için toplayayım, böylece sizinle bir anlaşma yapabilirler ve sen de yüreğinin arzuladığı her şeyi hükmedesin' dedi. Bunun üzerine Davut Abner'i gönderdi ve o da esenlik içinde gitti." (2 Sam 3:19-21)

“Tam o sırada Davut'un adamları ve Joab baskından döndüler ve yanlarında büyük miktarda yağma getirdiler. Ama Abner artık Hebron'da Davut'la birlikte değildi, çünkü Davut onu göndermişti ve o da esenlik içinde gitmişti. Joab ve beraberindeki tüm askerler geldiğinde, kendisine Abner'in kralın yanına geldiği, kralın onu gönderdiği ve onun esenlik içinde gittiği söylendi. Bunun üzerine Joab kralın yanına gidip şöyle dedi: "Ne yaptın? Bak, Abner sana geldi. Onu neden

biraktın? Şimdi gitti! Ner oğlu Abner'i tanıyorsun; o seni aldatmak ve senin davranışını gözlemlemek için geldi." hareketler yapın ve yaptığınız her şeyi öğrenin. (2 Sam 3:22-25)

“Yoab Davut'u bırakıp Avner'in ardından ulaklar gönderdi ve onlar da onu Sirah kuyusundan geri getirdiler. Ama David bunu bilmiyordu. Abner Hebron'a döndüğünde, Joab sanki onunla özel olarak konuşmak istermiş gibi onu kenara alıp kapıya doğru götürdü. Ve orada, kardeşi Asahel'in kanının intikamını almak için Joab onu karnından bıçakladı ve o öldü. Daha sonra Davut bunu duyunca şöyle dedi: 'Ner oğlu Abner'in kanı konusunda ben ve krallığım Rab'bin önünde sonsuza kadar suçsuzuz. Onun kanı Joab'ın ve babasının tüm evinin üzerine dökülsün! Joab'ın evinde yarası olan ya da cüzamlı olan, koltuk değneğine yaslanan, kılıçtan düşen ya da yiyecek sıkıntısı çeken biri asla kalmasın.'" (2 Sam 3:26-30)
Yorum: Joab ve kardeşi Abishai, Gibeon savaşında kardeşleri Asahel'i öldürdüğü için Abner'i öldürdüler.

“Sonra Davut, Yoab'a ve onunla birlikte olan bütün halka, 'Giysilerini yırtıp çullarını giy ve Abner'in önünde yas tut' dedi. Kral Davut da tabutun arkasında yürüyordu. Abner'i Hebron'a gömdüler ve kral, Abner'in mezarı başında yüksek sesle ağladı. Bütün insanlar da ağladı. ... Herkes bunu fark etti ve memnun oldu; gerçekten de kralın yaptığı her şey onları memnun etti. Böylece o gün bütün halk ve bütün İsrail, Ner oğlu Abner'in öldürülmesinde kralın hiçbir payı olmadığını biliyordu." (2 Sam 3:31-37)

Saul'un oğlu Yaonatan'ın iki ayağı da topal olan bir oğlu vardı. Yizreel'den Saul ve Yonatan'la ilgili haber geldiğinde o beş yaşındaydı. Hemşiresi onu aldı ve kaçtı ama hemşire oradan ayrılmak için acele ederken düştü ve sakat kaldı. Adı Mefiboşet'ti." (2 Sam 4:1)

“Ve Beerotlu Rimmon'un oğulları Recab ile Baana İş-Boşet'in evine doğru yola çıktılar ve o öğlen dinlenmesindeyken günün sıcağında oraya vardılar. Sanki biraz buğday alacakmış gibi evin iç kısmına girip karnından bıçakladılar. Sonra Recab ile kardeşi Baana kaçtı." (2 Sam 4:5-6)

“Yatak odasında yatakta yatarken eve girmişlerdi. Onu bıçaklayıp öldürdükten sonra kafasını kestiler. Onu yanlarına alarak bütün gece Arava yolunda yolculuk ettiler. İş-Boşet'in başını Hebron'daki Davut'a getirip krala şöyle dediler: 'İşte, canını almaya çalışan düşmanın Saul oğlu İş-Boşet'in başı. Bugün Rab, efendim kralın Saul'a ve onun soyuna karşı intikamını aldı.'" (2 Sam 4:7-8)

“Davut, Recab ve kardeşi Baana'ya şöyle cevap verdi: 'Beni her türlü sıkıntıdan kurtaran, sağ olan Rab'bin hakkı için, bir adam bana Saul'un öldüğünü söylediğinde ve onun iyi bir haber getireceğini sandığımda, onu yakalayıp yere koydum. Ziklag'da ölüme. Bu ona haberi için verdiğim ödülüdür! Kötü adamlar masum bir adamı kendi evinde ve kendi yatağında öldürdüklerinde, şimdi onun elinden kanını isteyip dünyayı senden kurtarmamalı mıyım? Bunun üzerine Davut adamlarına bir emir verdi ve onlar da onları öldürdüler. Ellerini ve ayaklarını kestiler ve cesetleri El Halil'deki havuzun kenarına astılar. Ama İş-Boşet'in başını alıp Hebron'da Abner'in mezarına gömdüler." (2 Samuel 4:9-12)
Yorum: Tanrı kötülüğü ödüllendirmez.

İsrail ve Yahuda Kralı

“İsrail'in bütün kabileleri Hebron'a gelip Davut'a şöyle dediler: 'Biz senin etinden ve kanındanız. Geçmişte Saul üzerimizde kral iken, İsrail'in askeri seferlerine önderlik eden sizdiniz. Rab sana dedi: Halkım İsrail'e sen çobanlık edeceksin ve onların hükümdarı olacaksın.' Davut, Hebron'da Rabbin önünde onlarla bir anlaşma yaptı ve onlar da Davut'u İsrail'in kralı olarak meshettiler." (2 Sam 5:1-2)

“Davut kral olduğunda otuz yaşındaydı ve kırk yıl krallık yaptı. Hebron'da yedi yıl altı ay Yahuda'ya krallık yaptı ve Yeruslaim'de otuz üç yıl tüm İsrail'e ve Yahuda'ya krallık yaptı. Kral ve adamları, orada yaşayan Yevuslulara saldırmak için Yeruslaim'e yürüdüler. Davut Siyon kalesini ele geçirdi. ... Davut daha sonra kaleye yerleşti ve buraya Davut Şehri adını verdi. Çevresindeki alanı destekleyici teraslardan içeriye doğru inşa etti. Ve giderek daha da güçlendi, çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı onunlaydı." (2 Sam 5:4-5, 9-10)

“Sur Kralı Hiram, sedir kütükleri, marangozlar ve taş ustalarıyla birlikte Davut'a ulaklar gönderdi ve onlar Davut için bir saray inşa ettiler. Davut, Rab'bin kendisini İsrail'e kral olarak atadığını ve halkı İsrail uğruna krallığını yücelttiğini biliyordu.” (2 Sam 5:11-12)

“Filistliler, Davut'un İsrail Kralı olarak meshedildiğini duyunca, bütün güçleriyle onu aramaya çıktılar, ama Davut bunu duyup kaleye gitti. Filistliler gelip Refaim Vadisi'ne yayılmışlardı; Davut Rab'be şöyle sordu: 'Gidip Filistliler'e saldırıyım mı? Onları bana verir misin?' Rab ona şöyle yanıt verdi: 'Git, çünkü Filistliler'i mutlaka sana teslim edeceğim.' Davut Baal Perazim'e gitti ve orada onları yendi.” (2 Sam 5:17-19)

Yorum: Davut önemli kararlar vermeden önce sürekli olarak Rab'be danıştı.

“Filistliler İsrailoğullarına saldırmak için bir kez daha gelip Refaim Vadisine yayıldılar; Bunun üzerine Davut Rab'be sordu ve o şöyle cevap verdi: 'Doğrudan gitmeyin, arkalarından dolaşın ve pelesenk ağaçlarının önünde onlara saldırın. Pelesenk ağaçlarının tepelerinde yürüyüş sesini duyar duymaz çabuk hareket edin, çünkü bu, Rab'bin Filist ordusunu vurmak için önünüzden çıktığı anlamına gelecektir.' Davut, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Givon'dan Gezer'e kadar Filistliler'i yok etti.” (2 Sam 5:22-25)

Ark'tan Kudüs'e

“Davut İsrail'den toplam otuz bin seçilmiş adamı yeniden bir araya getirdi. O ve bütün adamları Yahuda Baalah'ından, gemideki Kerubiler arasında tahtta oturan Her Şeye Gücü Yeten Rab'bin Adıyla anılan Tanrı'nın sandığını oradan çıkarmak için yola çıktılar. Tanrı'nın sandığını yeni bir arabaya koyup Abinadab'ın tepedeki evinden getirdiler. Abinadab'ın oğulları Uzza ve Ahio, üzerinde Tanrı'nın sandığı bulunan yeni arabayı yönlendiriyorlardı ve Ahio onun önünde yürüyordu. Davut ve bütün İsrail evi, şarkılarla, arplarla, lirlerle, teflerle, sistrumlarla ve zillerle Rabbin önünde var güçleriyle kutluyorlardı. Nakon'un harman yerine vardıklarında Uzza uzanıp Tanrı'nın sandığını tuttu; çünkü öküzler tökezledi. Saygısız davranışı nedeniyle Rab'bin öfkesi Uzza'ya karşı alevlendi; bu yüzden Tanrı onu vurdu ve orada, Tanrı'nın sandığının yanında öldü.” (2 Sam 6:1-7)

Yorum: Tanrı'nın ne istediğini öğrenmeden doğru gibi görünen şeyi yapmamaya dikkat edin.

“O zaman Davut öfkeleni, çünkü Rab'bin öfkesi Uzza'ya karşı patlak vermişti; bugüne kadar oraya Peres Uzza denildi. Davut o gün Rab'den korktu ve şöyle dedi: "Rab'bin sandığı nasıl yanıma gelebilir?" Rab'bin sandığını Davut Kenti'nde yanına almak istemedi. Bunun yerine onu Gatlı Obed-Edom'un evine götürdü. Rabbin sandığı üç ay boyunca Gatlı Obed-Edom'un evinde kaldı ve Rab onu ve tüm ev halkını kutsadı.” (2 Sam 6:8-11)

“Şimdi Kral Davut'a şöyle denildi: "Tanrı'nın sandığı sayesinde Rab Ovet-Edom'un ev halkını ve sahip olduğu her şeyi kutsadı." Böylece Davut aşağı indi ve Tanrı'nın sandığını Ovet-Edom'un evinden sevinçle Davut Kenti'ne getirdi. Rabbin sandığını taşıyanlar altı adım atınca bir boğa ve besili bir dana kurban etti. Davut, keten bir efod giymiş olarak, tüm gücüyle Rabbin önünde dans ederken, kendisi ve tüm İsrail evi, bağırışlar ve boru sesleri eşliğinde Rabbin sandığını taşıyordu. RAB'bin sandığı Davut Kenti'ne girerken Saul'un kızı Mikal pencereden izledi. Ve Kral Davud'un Rabbin önünde sıçrayıp dans ettiğini görünce, yüreğinde onu küçümsedi.” (2 Sam 6:12-16)

“Rab'bin sandığını getirdiler ve onu Davut'un onun için kurduğu çadırın içindeki yerine koydular; Davut da Rabbin önünde yakmalık sunuları ve esenlik sunularını kurban etti. Yakmalık sunuları ve esenlik sunularını kesmeyi bitirdikten sonra, Her Şeye Gücü Yeten Rab'bin adıyla halkı kutsadı. Sonra İsrailoğullarının kadın erkek herkese birer somun ekmek, hurma ve kuru üzüm pestili dağıttı. Ve bütün insanlar evlerine gitti.” (2 Sam 6:17-19)

“Kral sarayına yerleştikten ve Rab onu çevresindeki tüm düşmanlarından kurtardıktan sonra, peygamber Natan'a şöyle dedi: 'İşte buradayım, sedirden yapılmış bir sarayda yaşıyorum ve Tanrı'nın sandığı bir kalede duruyor. çadır.' ... Natan Davut'a şöyle dedi: 'Rab size, Rabbin kendisinin sizin için bir ev kuracağını bildiriyor: Günleriniz bittiğinde ve atalarınızın yanında dinlendiğinizde, sizin yerinize sizin vücudunuzdan gelecek olan zürriyetinizi yetiştireceğim. ve onun krallığını kuracağım. Adıma bir ev inşa edecek olan odur ve ben onun krallığının tahtımı sonsuza kadar kuracağım. Ben onun babası olacağım, o da benim oğlum olacak. Yanlış yaptığında onu sopayla, kırbaçla cezalandıracağım. Ama

sevgim, senden önce uzaklaştırdığım Saul'dan aldığım gibi, ondan da asla alınmayacak. Evin ve krallığın sonsuza kadar önümde kalacak; tahtın sonsuza dek ayakta kalacak.” (2 Sam 7:1-16)

“Nathan, Davut'a tüm bu vahyin tüm sözlerini bildirdi. Sonra Kral Davut içeri girip Rabbin huzuruna oturdu ve şöyle dedi: 'Ben kimim, ey Egemen Rab ve ailem nedir ki beni buralara kadar getirdin? Ve sanki bu senin gözünde yeterli değilmiş gibi, ey Egemen Rab, kulunun evinin geleceği hakkında da konuştu. İnsanlarla başa çıkma şekliniz bu mu, Ey Egemen Lord? David sana daha ne söyleyebilir? Çünkü kulunu tanırırsın, ey Egemen Rab. Sözün uğruna ve isteğin doğrultusunda bu büyük işi yaptın ve bunu kuluna bildirdin. Ne kadar büyüksün, Ey Egemen Rab! Kendi kulaklarımızla duyduğumuz gibi, senin gibisi yoktur ve senden başka Tanrı yoktur. Ve sizin kavminiz İsrail'e benzeyen kim var ki, Allah'ın kendisi için bir kavim olarak kurtarmak, kendisine bir isim yapmak ve milletleri ve onların tanrılarını önünüzden kovarak büyük ve müthiş harikalar yapmak için çıktığı yeryüzündeki tek millet. Mısır'dan kurtardığın kavimler mi? Halkın İsrail'i sonsuza dek kendinin olarak kurdun ve sen, ya Rab, onların Tanrısı oldun. Ve şimdi, ya Rab Tanrı, kulun ve onun evi hakkında verdiği sözü sonsuza kadar tut. Söz verdiğin gibi yap ki, adın sonsuza dek büyük kalsın. O zaman insanlar şöyle diyecekler: 'Her Şeye Gücü Yeten Rab, İsrail'in Tanrısıdır!' Ve kulun Davudun evi senin önünde kurulacak. Ey Her Şeye Gücü Yeten Rab, İsrail'in Tanrısı, 'Senin için bir ev yapacağım' diyerek bunu kuluna açıkladın. Böylece kulun sana bu duayı kılma cesaretini buldu. Ey Yüce Rab, sen Tanrısın! Sözlerin güvenilir ve kuluna bu güzel şeyleri vaad etmişsinizdir. Şimdi hizmetkarının evini bereketlemekten mutluluk duy ki, gözlerinde sonsuza kadar sürsün; çünkü sen söyledin, ey Egemen Rab, ve senin bereketinle kulunun evi sonsuza kadar bereketlenecek.” (2 Sam 7:17-29)

“Zamanla Davut, Filistliler'i, Moavlıları, Zobah Kralı Hadadezer'i ve Şam Aramilerini yendi. Rab Davud'a gittiği her yerde zafer kazandı. Davut ganimeti aldı ve onları Rab'be adadı. ... Davut, Tuz Vadisi'nde on sekiz bin Edomluyu öldürdükten sonra döndükten sonra ünlü oldu. ... Davut, tüm halkı için adil ve doğru olanı yaparak tüm İsrail'e krallık yaptı.” (2 Sam 8:1-15)

“Davut, 'Saul'un evinde Yonatan'ın hatırı için iyilik yapabileceğim kimse kaldı mı?' diye sordu. Saul'un ev halkından Ziba adlı bir hizmetçi, Yonatan'ın hâlâ bir oğlunun bulunduğunu söyledi; her iki ayağı da sakat. ... Saul oğlu Yonatan oğlu Mefiboşet Davut'un yanına geldiğinde ona saygı göstermek için eğildi. Davut, 'Korkma, çünkü baban Yonatan'ın hatırı için sana mutlaka iyilik göstereceğim' dedi. Büyükbaban Saul'a ait olan tüm toprakları sana geri vereceğim ve sen her zaman benim masamda yiyeceksin.' Mefiboşet eğilip şöyle dedi: 'Hizmetkarın ne ki benim gibi ölü bir köpeği fark edeceksin?' Bunun üzerine kral Ziba'yı çağırıp şöyle dedi: 'Saul ve ailesine ait olan her şeyi efendinin torununa verdim. Siz, oğullarınız ve hizmetçileriniz, efendinizin torununun geçimini sağlamak için onun için toprağı ekeceksiniz ve ürün getireceksiniz. Efendinin torunu Mefiboşet her zaman benim masamda yemek yiyecek.' Bunun üzerine Ziba krala, 'Efendim kral, hizmetkarına ne emrediyorsa, hizmetkarın onu yapacaktır' dedi. Böylece Mefiboşet, kralın oğullarından biri gibi Davut'un masasında yemek yedi." (2 Sam 9:1-11)

Davud'un Bathsheba ile Günahı

“Baharda, krallar savaşa gittiğinde Davut, Joab'ı kralın adamlarıyla ve tüm İsrail ordusuyla birlikte gönderdi. Ammonluları yok ettiler ve Rabbah'ı kuşattılar. Ancak Davut Yeruşalim'de kaldı. Bir akşam David yatağından kalktı ve sarayın damında dolaşmaya başladı. Çatıdan banyo yapan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi ve David onun hakkında bilgi alması için birini gönderdi. Adam, 'Bu, Eliam'ın kızı ve Hititli Uriya'nın karısı Bathsheba değil mi?' dedi. Sonra Davut onu almak için haberciler gönderdi. Onun yanına geldi ve onunla yattı. (Kendini kirlilikten arındırmıştı.) Sonra evine döndü. Kadın hamile kaldı ve Davut'a, 'Hamileyim' diye haber gönderdi” (2 Sam 11:1-5).

Yorum: Şehvetli bir doğanın kalıcı bakışları, şehvetin cazibesini ve yerine getirildiğinde zinanın cazibesini getirir.

“Davut Joab'a şu sözü gönderdi: 'Bana Hititli Uriya'yı gönder.' Ve Joab onu Davud'a gönderdi. Uriah yanına geldiğinde Davut ona Joab'ın nasıl olduğunu, askerlerin nasıl olduğunu ve savaşın nasıl gittiğini sordu. Sonra Davut Uriya'ya, 'Evine git ve ayaklarını yıka' dedi. Uriah saraydan ayrıldı ve onun ardından kraldan bir hediyeye gönderildi. Fakat Uriah efendisinin bütün hizmetkârlarıyla birlikte sarayın girişinde uyudu ve evine inmedi.” (2 Sam 11:6-9)

“Uriah'ın karısı kocasının öldüğünü duyunca onun için yas tuttu. Yas süresi sona erdikten sonra Davut onu kendi evine getirdi ve onunla karı oldu ve ona bir oğul doğurdu. Fakat Davud'un yaptığı şey Rabbin hoşuna gitmedi. Rab Nathan'ı Davut'a gönderdi. Yanına geldiğinde şöyle dedi: 'Bir kasabada biri zengin, diğeri fakir iki adam vardı. Zengin adamın çok sayıda koyunu ve sığırı vardı, fakat fakir adamın satın aldığı bir küçük koyundan başka hiçbir şeyi yoktu. Onu büyüttü ve kendisi ve çocuklarıyla birlikte büyüdü. Yemeğini paylaşıyor, bardağından içeriyor ve hatta kollarında uyuyordu. Onun için bir kız gibiydi. Zengin adama bir gezgin geldi ama zengin adam, kendisine gelen yolcuya yemek hazırlamak için kendi koyunlarından veya sığırlarından birini almaktan kaçındı. Bunun yerine fakir adamın koyun kuzusunu alıp kendisine gelen kişi için hazırladı.’” (2 Sam 11:26-27; 12:1-4)

“Davut adama karşı öfkeyle yanıp tutuşarak Nathan'a şöyle dedi: 'Rab'bin hakkı için, bunu yapan adam ölmeyi hak ediyor! O kuzunun parasını dört kat fazla ödemesi gerekiyor çünkü böyle bir şey yaptı ve hiç acımadı.' Sonra Nathan David'e şöyle dedi: 'O adam sensin! İsrail'in Tanrısı Rab şöyle diyor: Seni İsrail'in kralı olarak meshettim ve Saul'un elinden kurtardım. Efendinin evini sana, efendinin eşlerini de kollarına verdim. İsrail ve Yahuda evini sana verdim. Ve eğer bütün bunlar çok az olsaydı sana daha fazlasını verirdim. Rab'bin gözünde kötü olanı yaparak neden O'nun sözünü küçümsedin? Hititli Uriya'yı kılıçla öldürdün ve karısını kendine aldın. Onu Ammonluların kılıcıyla öldürdün. Artık kılıç evinizden asla ayrılmayacak; çünkü beni küçümsediniz ve Hititli Uriya'nın karısını kendinize aldınız.’” (2Sa.12:5-10)

“Sonra Davut Natan'a şöyle dedi: 'Rab'be karşı günah işledim.' Nathan şöyle cevap verdi: 'Rab senin günahını ortadan kaldırdı. Ölmeyeceksin. Ama bunu yaparak Rab'bin düşmanlarını tamamen küçümsediğin için, doğan oğlun ölecek.' Nathan eve gittikten sonra Rab, Uriah'ın karısının Davut'tan doğduğu çocuğa vurdu ve o hastalandı. Davut çocuk için Tanrı'ya yalvardı. Oruç tutup evine gitti ve gecelerini yerde yatarak geçirdi. ... Davut, hizmetçilerinin kendi aralarında fısıldaştıklarını fark etti ve çocuğun öldüğünü anladı. "Çocuk öldü mü?" "Evet" diye sordular. Sonra Davut yerden kalktı, yüzünü yıkadı, losyonlarını sürdü ve giysilerini değiştirdi, sonra da kendi evine gitti. ve onun isteği üzerine ona yemek verdiler ve o da yedi.” (2 Sam 12:13-20)

“Hizmetçileri ona, 'Neden böyle davranıyorsun? Çocuk hayattayken oruç tuttunuz ve ağladınız, ama şimdi çocuk öldüğüne göre kalkıp yemek yiyin!' Şöyle cevap verdi: 'Çocuk henüz hayattayken ben oruç tuttum ve ağladım. Kim bilir diye düşündüm. Tanrı bana lütufta bulunsun ve çocuğu yaşatsın.' Ama şimdi o öldüğüne göre neden oruç tutayım? Onu tekrar geri getirebilir miyim? Ben ona gideceğim ama o bana dönmeyecek.' Sonra Davut karısı Batşeba'yı teselli etti ve onun yanına gidip onunla yattı. Bir erkek çocuk doğurdu ve ona Süleyman adını verdiler. Rab onu sevdi; Rab onu sevdiğinden, peygamber Natan aracılığıyla ona Yedidiah adını vermesi için haber gönderdi.” (2 Sam 12:21-25)

David'in evinde sorun

“Zamanla Davut oğlu Amnon, Davut oğlu Avşalom'un güzel kız kardeşi Tamar'a aşık oldu. Amnon, kız kardeşi Tamar yüzünden hastalık derecesinde hüsrana uğradı, çünkü o bakireydi ve ona bir şey yapması imkansız görünüyordu. Amnon'un Davut'un kardeşi Şimeah oğlu Yonadab adında bir arkadaşı vardı. Jonadab çok kurnaz bir adamdı. Amnon'a sordu: "Sen, kralın oğlu, neden her sabah bu kadar bitkin görünüyorsun? Bana söylemeyecek misin?" Amnon ona, 'Kardeşim Absalom'un kız kardeşi Tamar'a aşığım' dedi. Jonadab, "Yatağa git ve hasta numarası yap" dedi. 'Baban seni görmeye geldiğinde ona söyle, kız kardeşim Tamar'ın gelip bana yiyecek vermesini istiyorum. Yemeği benim gözümde hazırlasın, ben de onu izleyeyim, sonra da elinden yiyeyim.' Bunun üzerine Amnon uzandı ve hasta numarası yaptı. Kral onu görmeye geldiğinde Amnon ona şöyle dedi: 'Kız kardeşim Tamar'ın gelip gözümün önünde özel ekmek yapmasını istiyorum, böylece onun elinden yiyebilirim.' Davut saraydaki Tamar'a haber gönderdi: 'Kardeşin Amnon'un evine git ve ona yemek hazırla.' Tamar, yerde yatan kardeşi Amnon'un evine gitti. Biraz hamur aldı, yoğurdu, ekmeği onun gözü önünde yaptı ve pişirdi. Sonra tavayı alıp ekmeği ona ikram etti ama o yemeyi reddetti. Amnon, "Herkesi buradan gönderin" dedi. Herkes gitti ve o da ona tecavüz etti.” (2 Sam 13:1-10)

“Sonra Amnon ondan yoğun bir nefretle nefret etti ve kişisel hizmetçisini çağırıp şöyle dedi: 'Bu kadını buradan çıkarın ve kapıyı arkasından sürgüleyin. Elini başına koydu ve giderken yüksek sesle ağlayarak uzaklaştı. ... Kardeşi Absalom ona şöyle dedi: 'Kardeşin Amnon seninle birlikte miydi? Şimdi sessiz ol kız kardeşim; o senin kardeşin. Bu şeyi ciddiye alma.' Tamar, ağabeyi Absalom'un evinde yalnız bir kadın olarak yaşıyordu. Kral Davut bütün bunları duyunca çok

öfkeleni. Absalom, Amnon'a hiçbir zaman iyi ya da kötü tek bir söz söylemedi; kız kardeşi Tamar'ı küçük düşürdüğü için Amnon'dan nefret ediyordu. İki yıl sonra Absalom'un adamları Amnon'u öldürdüğünde. Bunun üzerine kralın bütün oğulları kalkıp katırlarına binip Geşur'a kaçtılar; o da üç yıl orada kaldı." (2 Sam 13:15, 20-23)

“Joab, kralın yüreğinin Absalom'u özlediğini biliyordu. Böylece Joab, Davud'un Abşalom'u Yerus alim'e geri döndürmesi için entrika kurdu. ... Kral Joab'a, 'Pekala, yapacağım' dedi. Git, genç Absalom'u geri getir.' Joab Geşur'a gitti ve Abşalom'u Yerus alim'e geri getirdi. Ama kral, 'Kendi evine gitmeli; yüzümü görmemeli.' Bunun üzerine Abşalom kendi evine gitti ve kralın yüzünü görmedi. Tüm İsrail'de yakışıklı görünümü nedeniyle Absalom kadar övülen bir adam yoktu. Başının üstünden ayağının tabanına kadar hiçbir kusur yoktu.” (2 Sam 14:1-2, 21-25)

Absalom'un Davut'un Tahtını Alıp Kral Olma Planı

“Zamanla Absalom kendisine bir savaş arabası, atlar ve önünde koşacak elli adam sağladı. Erken kalkıp şehir kapısına giden yolun kenarında dururdu. Ne zaman biri bir karar için kralın huzuruna şikayette bulunmak üzere gelse, Absalom ona, "Hangi kenttensin?" diye seslenirdi. Şöyle cevap verirdi: 'Kulun İsrail kabilelerinden birindendir.' O zaman Absalom ona şöyle dedi: 'Bak, iddiaların geçerli ve yerinde, ama kralın seni dinleyecek bir temsilcisi yok.' Ve Absalom şunu ekledi: 'Keşke bu ülkede yargıç olarak atansaydım! O zaman şikayeti veya davası olan herkes bana gelebilir ve ben de onun adalete kavuşmasını sağlarım.' Ayrıca ne zaman birisi önünde eğilmek için ona yaklaşırsa, Absalom elini uzatır, onu tutar ve onu öperdi. Abşalom, krala adalet istemek için gelen tüm İsraililere karşı bu şekilde davrandı ve böylece İsrail adamlarının yüreklerini çaldı.” (2 Sam 15:1-6)

“Dört yılın sonunda Abşalom krala şöyle dedi: 'İzin verin, Hebron'a gideyim ve Rab'be verdiğim adağı yerine getireyim. Hizmetkarınız Aram'ın Geşur şehrinde yaşarken ben şu adağı verdim: Eğer Rab beni Yerus alim'e geri götürürse, El Halil'de Rab'be tapınacağım.' Kral ona, 'Huzur içinde git' dedi. Böylece El Halil'e gitti. Sonra Absalom İsrail oymaklarına gizli ulaklar göndererek şöyle dedi: 'Boru sesini duyar duymaz, 'Abşalom Hebron'da kraldır' deyin.' Absalom'a Yerus alim'den iki yüz adam eşlik etmişti. Konuk olarak davet edilmişler ve bu konuda hiçbir şey bilmeden, oldukça masum bir şekilde gitmişler. Absalom kurban sunarken, Davut'un danışmanı Gilonlu Ahitofel'i de memleketi Giloh'tan çağırttı. Komplo güçlendi ve Absalom'un takipçileri artmaya devam etti.” (2 Sam 15:7-12)

“Bir haberci gelip Davut'a şöyle dedi: 'İsrail adamlarının yürekleri Avşalom'la birlikte.' Sonra Davut, Yerus alim'de yanında bulunan bütün görevlilerine, 'Gelin! Kaçmalıyız, yoksa hiçbirimiz Absalom'dan kaçamayacağız. Derhal ayrılmalıyız, yoksa hızla hareket ederek bize yetişecek, bizi mahvedecek ve şehri kılıçtan geçirecek.' Kral, tüm ev halkının onu takip etmesiyle yola çıktı; ama sarayın bakımı için on cariye bıraktı. Kral, bütün halkla birlikte yola çıktı ve biraz uzakta bir yerde durdular. Keretliler ve Peletlilerle birlikte bütün adamları onun yanından geçti; ve Gat'tan ona eşlik eden altı yüz Gitti'nin tümü kralın önünde yürüdü." (2 Sam 15:13-18)

“Sonra kral Sadok'a, 'Tanrı'nın sandığını şehre geri götür' dedi. Eğer Rabbin gözünde lütuf bulursam, beni geri getirecek ve orayı ve meskenini tekrar görmeme izin verecektir. Ama eğer senden memnun değilim derse hazırım; kendisine iyi gelen her şeyi bana yapsın.' Kral ayrıca kâhin Zadok'a, 'Sen kahin değil misin?' dedi. Oğlun Ahimaas ve Abiatar oğlu Yonatan'la birlikte esenlik içinde şehre dön. Sen ve Abiathar iki oğlunuzu da yanınıza alın. Sizden bana haber verene kadar çöldeki geçitlerde bekleyeceğim.' Böylece Sadok ve Abiathar Tanrı'nın sandığını Yerus alim'e götürüp orada kaldılar. Fakat Davud ağlayarak Zeytin Dağına tırmanmaya devam etti; başı örtülüydü ve yalınayaktı. Onunla birlikte olanların hepsi de başlarını örttüler ve yukarı çıkarken ağlıyorlardı. Şimdi Davut'a, 'Ahithophel'in Absalom'la birlikte komplo kuranların arasında olduğu' söylenmişti. Bunun üzerine Davut şöyle dua etti: "Ya Rab, Ahitofel'in ögüdünü aptallığa çevir." (2 Sam 15:25-31)

“Davut, insanların Tanrı'ya tapındıkları zirveye ulaştığında, Arklı Huşay, cübbesi yırtılmış ve başında toz toprakla onu karşılamak için oradaydı. Davut ona, 'Benimle gelersen bana yük olursun' dedi. Ama şehre dönüp Absalom'a, 'Senin kulun olacağım, ey kral' dersen; Geçmişte babanın hizmetkariydim ama şimdi senin hizmetkarın olacağım' dersen Ahithophel'in tavsiyesini boşa çıkararak bana yardım edebilirsin. Rahip Zadok ve Abiathar orada yanınızda olmayacak mı? Kralın sarayında duyduğunuz her şeyi onlara anlatın. İki oğulları Sadok oğlu Ahimaaz ve Aviyatar oğlu Yonatan da

yanlarındadır. Duyduğunuz her şeyle birlikte onları bana gönderin.' Böylece Davut'un arkadaşı Huşay, Avşalom şehre girerken Yerusâlim'e geldi." (2 Sam 15:32-37)

"Davut zirvenin biraz ötesine geçtiğinde, Mefiboşet'in kâhyası Ziba onu karşılamayı bekliyordu. Eyerlediği ve iki yüz somun ekmek, yüz parça kuru üzüm, yüz parça incir ve bir tulum şarapla yüklenmiş bir dizi eşeği vardı.

Bunun üzerine kral, 'Efendinizin torunu nerede?' diye sordu. Ziba ona şöyle dedi: 'İsrail evinin bugün büyükbabamın krallığını bana geri vereceğini düşündüğü için Yerusâlim'de kalıyor.'" (2 Sam 16:1-3)

"Davut ve adamları yolda ilerlemeye devam ederken, Şimei de karşısındaki yamaç boyunca küfrediyor, ona taş atıyor ve üzerine toprak yağdırıyordu. Kral ve beraberindekiler gidecekleri yere bitkin bir halde vardılar. Orada kendini tazeledi. Bu arada Abşalom ve bütün İsrail adamları Yerusâlim'e geldiler; Ahitofel de onunla birlikteydi. Bunun üzerine Davut'un arkadaşı Huşay Avşalom'un yanına giderek ona, "Yaşasın kral" dedi. Kralım çok yaşa! Absalom Huşay'a şöyle sordu: 'Arkadaşına gösterdiğin sevgi bu mu? Neden arkadaşınla gitmedin?' Huşay Abşalom'a şöyle dedi: 'Hayır, Rab'bin, bu halkın ve tüm İsrail adamlarının seçtiği kişi ben onun olacağım ve onun yanında kalacağım. Ayrıca kime hizmet etmeliyim? Oğluma hizmet etmemeli miyim? Babana nasıl hizmet ettiysem sana da hizmet edeceğim.' Absalom Ahitofel'e, 'Bize öğüt ver' dedi. Ne yapmalıyız?' Ahithophel şöyle cevap verdi: 'Babanın sarayın bakımı için bıraktığı cariyeleriyle yat. O zaman bütün İsrail, babanın burnuna pis bir koku yaptığını duyacak ve seninle birlikte olan herkesin eli güçlenecek.' Bunun üzerine Abşalom için dama bir çadır kurdular ve bütün İsrail'in gözü önünde babasının cariyeleriyle birlikte yattı." (2 Sam 16:13-22)

Yorum: Tıpkı Nathan'ın kehanet ettiği gibi.

"O günlerde Ahitofel'in verdiği öğüt, Tanrı'ya danışaninkine benziyordu. Hem Davut hem de Absalom, Ahitofel'in tüm tavsiyelerini bu şekilde değerlendirdi. Ahithophel Absalom'a şöyle dedi: "On iki bin adam seçip bu gece Davut'un peşine düşeceğim." Yorgun ve zayıfken ona saldırırdım. Ona dehşetle vururum, sonra onunla birlikte olanların hepsi kaçır. Yalnızca kralı vurur ve bütün insanları sana geri getirirdim. Aradığınız adamın ölümü herkesin geri dönüşü anlamına gelecektir; tüm insanlar zarar görmeyecek.' Bu plan Absalom'a ve İsrail'in tüm ileri gelenlerine iyi göründü. Ama Absalom, 'Arkit Huşay'ı da çağırın da ne söyleyeceğini duyalım' dedi. Huşay yanına geldiğinde Abşalom şöyle dedi: 'Ahitofel bu tavsiyeyi verdi. Onun dediğini yapmalı mıyız? Değilse bize fikrinizi söyleyin.'" (2 Sam 16:23, 17:1-6)

"Huşay Abşalom'a şöyle cevap verdi: 'Ahithophel'in verdiği öğüt bu sefer pek iyi değil. Babanı ve adamlarını tanıyorsun; onlar savaşçıdırlar ve yavrularını elinden alan vahşi bir ayı kadar vahşidirler. Üstelik babanız tecrübeli bir dövüşçü; geceyi askerlerle birlikte geçirmeyecek. Şimdi bile bir mağarada ya da başka bir yerde saklanıyor. Eğer önce sizin birliklerinize saldırırsa, bunu duyan kişi şöyle diyecek: Absalom'un ardından gelen birlikler arasında katliam oldu. O zaman yüreği aslanın yüreğine benzeyen en cesur asker bile korkudan eriyecektir, çünkü bütün İsrail babanın bir savaşçı olduğunu ve onunla birlikte olanların da cesur olduğunu bilir. Bu yüzden size şunu tavsiye ediyorum: Dan'dan Beerşeba'ya kadar, deniz kıyısındaki kumlar kadar çok sayıda İsrail toplanıp, onları savaşa siz yönlendirin. Sonra nerede bulunursa bulunsun ona saldıracağız ve yere çiy çöktüğünde üzerine düşeceğiz. Ne o ne de adamlarından hiçbiri hayatta kalmayacak. Eğer o bir şehre çekilirse, bütün İsrail o şehre halatlar getirecek ve biz de onu bir parçası bile kalmayana kadar vadiye doğru sürükleyeceğiz.'" (2 Sam 11:7-13)

"Abşalom ve bütün İsrail adamları şöyle dediler: 'Arkitli Huşay'ın öğüdü Ahitofel'ininkinden daha iyidir.' Çünkü Rab, Abşalom'un başına felaket getirmek için Ahitofel'in iyi öğüdünü boşa çıkarmaya karar vermişti. Huşay, rahip Sadok ve Abiathar'a şöyle dedi: "Ahithophel, Abşalom'a ve İsrail ileri gelenlerine şunu şunu yapmalarını tavsiye etti, ama ben onlara şunu şunu yapmalarını tavsiye ettim. Şimdi hemen bir mesaj gönder ve Davut'a şunu söyle: 'Ahiretini harcama. geceyi çöldeki sığ geçitlerde geçir; mutlaka karşıya geç, yoksa kral ve onunla birlikte olan tüm halk yutulacak.' Davut yanındaki adamları topladı ve onların başına binlerin komutanları ve yüzlerce kişinin komutanlarını atadı. Davut, üçte biri Joab'ın komutasında, üçüncüsü Joab'ın kardeşi Seruya oğlu Abişay'ın komutasında ve üçüncüsü İttay'ın komutasında olmak üzere birlikleri gönderdi. Gittit. Kral birliklere, 'Ben de kesinlikle sizinle birlikte yola çıkacağım' dedi. Ama adamlar, 'Dışarı çıkmayın, kaçmak zorunda kalırsak bizi umursamazlar' dediler. Yarımız ölse bile umursamazlar ama

sen bizden on bine bedelsin. Şimdi bize şehirden destek vermeniz daha iyi olur.' ... Böylece kral kapının yanında durdu. Ordu İsrail'le savaşmak için sahaya çıktı ve savaş Efrayim ormanında gerçekleşti. Orada İsrail ordusu Davut'un adamları tarafından yenilgiye uğratıldı ve o gün kayıplar çok fazlaydı. yirmi bin adam. Savaş tüm kırsal bölgeye yayıldı ve orman o gün kılıçtan daha fazla can aldı." (2 Sam 17:14-28; 18:1-8)

“Şimdi Avşalom Davut'un adamlarıyla karşılaştı. Katırına biniyordu ve katır büyük bir meşe ağacının kalın dallarının altına girerken Absalom'un kafası ağaca takıldı. Bindığı katır yoluna devam ederken kendisi havada asılı kaldı. ... Joab eline üç mızrak aldı ve Absalom meşe ağacında hâlâ hayattayken onları Absalom'un kalbine sapladı. Absalom'u alıp ormandaki büyük bir çukura attılar ve üzerine büyük bir kaya yığını yığdılar. Bu sırada İsrailoğullarının tümü evlerine kaçtı. ... Sonra Joab bir Cushite'ye şöyle dedi: 'Git, krala ne gördüğünü anlat.' Cushite geldiğinde şöyle dedi: 'Efendim kral, iyi haberi duyun! Rab bugün seni sana karşı ayaklananların hepsinden kurtardı.' Kral Cushite'ye, 'Genç Absalom güvende mi?' diye sordu. Kûşili şöyle cevap verdi: 'Efendim kralın düşmanları ve sana zarar vermek için ayaklananların hepsi o genç adam gibi olsun.'" (2 Sam 18:9-32)

David Absalom için yas tutuyor

“Kral sarsılmıştı. Kapının üzerindeki odaya çıktı ve ağladı. Giderken şöyle dedi: 'Ey oğlum Avşalom! Oğlum, oğlum Abşalom! Keşke senin yerine ben ölseymdim - Ey Absalom, oğlum, oğlum!' Joab'a şöyle söylendi: "Kral Absalom için ağlıyor ve yas tutuyor." Ve o günkü zafer bütün ordu için yas haline dönüştü, çünkü o gün askerler şunu duydular: 'Kral, oğlu için yas tutuyor.' Savaştan kaçarken utanan adamlar nasıl hırsızlık yapıyorsa, o gün de şehre gizlice girdiler. Kral yüzünü kapattı ve yüksek sesle şöyle dedi: 'Ey oğlum Avşalom! Ey Absalom, oğlum, oğlum!' Bunun üzerine Joab evine girip kralın yanına şöyle dedi: 'Bugün senin, oğullarının, kızlarının, karılarının ve cariyelerinin canını kurtaran bütün adamlarını küçük düşürdün. Senden nefret edenleri seviyorsun, seni sevenlerden nefret ediyorsun. Bugün komutanların ve adamlarının sizin için hiçbir şey ifade etmediğini açıkça ortaya koydunuz. Görüyorum ki Absalom bugün hayatta olsaydı ve hepimiz ölmüş olsaydık sevinirdin. Şimdi dışarı çıkın ve adamlarınızı cesaretlendirin. Rabbime yemin ederim ki, eğer dışarı çıkmazsan akşama kadar yanında tek bir adam bile kalmayacak. Bu senin için gençliğinden bu yana başına gelen tüm felaketlerden daha kötü olacak.' Bunun üzerine kral ayağa kalktı ve kapıdaki yerine oturdu. Adamlara, 'Kral kapıda oturuyor' denildiğinde hepsi onun huzuruna çıktı." (2 Sam 18:32; 19:1-7)

“Bu arada İsrailoğulları evlerine kaçmışlardı. İsrail oymaklarının her yerinde halk birbiriyle tartışıp şöyle diyordu: 'Kral bizi düşmanlarımızın elinden kurtardı; bizi Filistlilerin elinden kurtaran odur. Ama şimdi Absalom yüzünden ülkeden kaçtı; ve üzerimize hükümdar olması için meshettiğimiz Absalom savaşta öldü. Peki neden kralın geri getirilmesi konusunda hiçbir şey söylemiyorsunuz?' Kral Davut, kâhin Sadok ve Abiathar'a şu mesajı gönderdi: "Yahuda ileri gelenlerine sorun: İsrail'in her yerinde söylenenler kralın karargâhına ulaştığına göre, neden kralı sarayına geri getiren son kişi siz olmalısınız? Sizler benim kardeşlerimsiniz, benim canınımsınız. Peki neden kralı geri getiren son kişi siz oluyorsunuz? Ve Amasa'ya, "Sen benim canım ve kanım değil misin?" deyin. Eğer bundan sonra ordumun Joab'ın yerine komutanı sen olmazsan.' Sanki tek bir adammış gibi tüm Yahuda adamlarının kalbini kazandı. Krala, 'Sen ve bütün adamların geri dönün' diye haber gönderdiler. Sonra kral geri döndü ve Şeria Irmağına kadar gitti." (2 Sam 19:8-15)

“Yahudalılar dışarı çıkıp kralı karşılamak ve onu Ürdün Irmağı'nın karşı kıyısına götürmek için Gilgal'a gelmişlerdi. Bahurimli Benyamimli Gera oğlu Şimei, Yahuda adamlarıyla birlikte Kral Davut'u karşılamak için aceleyle yola çıktı. Yanında, Saul'un evinin kâhyası Siba, on beş oğlu ve yirmi hizmetçisi ile birlikte bin Benyaminoğulları da vardı. Kralın bulunduğu Ürdün'e koştular. Kralın evini ele geçirmek ve ne isterse yapmak için sığ yerden geçtiler. Gera oğlu Şimei Şeria Irmağı'nı geçtiğinde kralın önünde secdeye kapandı ve ona, 'Efendim beni suçlu tutmasın' dedi. Efendim kral Yerusâlim'den ayrıldığı gün kulunun ne kadar yanlışı yaptığını hatırlama. Kral bunu aklından çıkarsın. Çünkü ben kulun günah işlediğimi biliyorum, ama bugün buraya tüm Yusuf ailesi içinde efendim kralı karşılamaya gelen ilk kişi olarak geldim.' Bunun üzerine Zeruya oğlu Avişay şöyle dedi: 'Bu yüzden Şimei'nin öldürülmesi gerekmez mi? Rab'bin meshettiğine lanet etti.' Davut şöyle yanıtladı: 'Sizin ve benim ortak noktamız nedir, ey Seruya oğulları? Bu gün benim düşmanım oldunuz! Bugün İsrail'de birisinin idam edilmesi gerekiyor mu? Bugün İsrail'in kralı olduğumu bilmiyor muyum?' Bunun üzerine kral, Şimei'ye, 'Ölmeyeceksin' dedi. Ve kral ona yemin ederek söz verdi." (2 Sam 19:16-23)

“Saul'un torunu Mefiboşet de kralı karşılamaya gitti. Kralın gittiği günden sağ salim döndüğü güne kadar ayaklarına bakım yapmamış, bıyıklarını kesmemiş, elbiselerini yıkamamıştı. Kralla buluşmak için Yeruşalim'den geldiğinde kral ona, 'Neden benimle gitmedin Mefiboşet?' diye sordu. Dedi ki: 'Efendim kral, ben senin kulun topal olduğum için, eşeğimi eyerleyip ona bineceğim, böylece kralla birlikte gidebileceğim dedim. Fakat kulum Ziba bana ihanet etti. Ve efendimiz krala kulunuza iftira attı. Efendim kral, Tanrı'nın bir meleği gibidir; bu yüzden seni ne memnun edecekse onu yap. Dedemin soyundan gelenlerin tümü efendimiz kral tarafından ölümden başka bir şeyi hak etmediler ama siz hizmetkarınıza sofranızda oturanlar arasında bir yer verdiniz. Peki krala daha fazla itirazda bulunmaya ne hakkım var?' Kral ona, 'Neden daha fazlasını söyleyesiniz ki? Sana ve Ziba'ya tarlaları bölmenizi emrediyorum.' Mefiboşet krala, 'Efendim kral sağ salim evine döndüğüne göre, her şeyi o alsın' dedi” (2 Sam 19:24-30).

“Gileadlı Barzillay da kralla birlikte Şeria Irmağını geçmek ve onu oradan göndermek için Rogelim'den indi. Artık Barzillay çok yaşlı bir adamdı, seksen yaşındaydı. Çok zengin bir adam olduğundan, Mahanayim'de kaldığı süre boyunca kralın geçimini sağlamıştı. Kral Barzillay'a, 'Benimle karşıya geç ve benimle Yeruşalim'de kal, ben de senin geçimini sağlarım' dedi. Fakat Barzillay krala şöyle cevap verdi: 'Kralla birlikte Yeruşalim'e çıkmak için daha kaç yıl yaşarım? Şimdi seksen yaşındayım. Neyin iyi neyin kötü olduğu arasındaki farkı söyleyebilir miyim? Kulun yediğinden, içtiğinden tadabiliyor mu? Erkek ve kadın şarkıcıların sesini hâlâ duyabilir miyim? Hizmetkarınız neden efendim krala ek bir yük olsun ki? Hizmetkarınız kralla birlikte kısa bir mesafe için Ürdün Irmağı'nı geçecek ama kral neden beni bu şekilde ödüllendirsin ki? Kulun geri dönsün ki, kendi kasabamda annemle babamın mezarının yanında öleyim. Ama işte hizmetkarın Kimham. Efendim kralla karşıya geçmesine izin verin. Onun için ne hoşuna gidiyorsa onu yap.' Kral, 'Kimham benimle geçecek, ben de onun için ne istersen onu yapacağım' dedi. Ve benden istediğin her şeyi senin için yapacağım.' Böylece bütün halk Ürdün Irmağı'nı geçti, sonra kral da karşıya geçti. Kral, Barzillay'ı öpüp onu kutsadı ve Barzillay evine döndü. Kral Gilgal'a geçtiğinde Kimham da onunla birlikte geçti. Yahuda'nın bütün birlikleriyle İsrail birliklerinin yarısı kralı ele geçirmişti." (2 Sam 19:31-40)

“Çok geçmeden bütün İsrail adamları kralın yanına gelip ona şöyle dediler: 'Neden kardeşlerimiz Yahudalılar kralı kaçırap onu ve ev halkını tüm adamlarıyla birlikte Ürdün'ün karşı yakasına götürdüler?' Bütün Yahuda adamları İsrail adamlarına şöyle cevap verdiler: 'Kral bizimle yakın akraba olduğu için bunu yaptık. Buna neden kızgınsın? Kralın erzaklarından herhangi birini yedik mi? Kendimiz için bir şey aldık mı?' Bunun üzerine İsrail adamları Yahuda adamlarına şöyle cevap verdiler: 'Kralda on hissemiz var; üstelik Davut üzerinde senden daha büyük bir hakkımız var. Peki neden bize aşağılayıcı davranıyorsunuz? Kralımızı geri getirmekten bahseden ilk kişi biz değil miydik?' Ama Yahudalılar İsraililerden çok daha sert karşılık verdiler.” (2 Sam 19:41-43)

“O sırada Benyaminoğullarından Bicri oğlu Şeba adlı baş belası oradaydı. Borazan çalarak şöyle bağırdı: 'Bizim Davut'ta, İşay'ın oğlunda hiçbir payımız yok! Herkes çadırına, ey İsrail!' Böylece İsrail'in bütün erkekleri Davut'u bırakıp Bicri oğlu Şeba'nın peşinden gitti. Ama Yahudalılar Ürdün Irmağı'ndan Yeruşalim'e kadar krallarının yanında kaldılar. Sonra kral Amasa'ya, 'Yahuda adamlarını üç gün içinde yanıma çağırın ve siz de burada olun' dedi. Ama Amasa Yahuda'yı çağırılmaya gittiğinde, kralın ona belirlediği süreden daha uzun bir süre bekledi. Davut Avişay'a şöyle dedi: 'Şimdi Bicri oğlu Şeba bize Avşalom'dan daha çok zarar verecek. Efendinizin adamlarını alın ve onu takip edin, yoksa müstahkem şehirler bulup bizden kaçacaktır.' Bunun üzerine Joab'ın adamları, Keretliler, Peletliler ve bütün yiğit savaşçılar Avişay'ın komutası altında yola çıktılar. Bicri oğlu Şeba'nın peşine düşmek için Yeruşalim'den yola çıktılar. Gibeon'daki büyük kayanın yanındayken Amasa onları karşılamaya geldi. Joab askeri tüniğini giyiyordu ve beline kınında bir hançer bulunan bir kemer bağlanmıştı. İleriye doğru adım attığında kınından düştü. Joab Amasa'ya, 'Nasılın kardeşim?' dedi. Sonra Joab Amasa'yı sağ eliyle öpmek için sakalından tuttu. Amasa, Joab'ın elindeki hançere karşı hazırlıklı değildi ve Joab onu karnına sapladı ve bağırsakları yere döküldü. Amasa bir daha bıçaklanmadan hayatını kaybetti. Bunun üzerine Joab ve kardeşi Abişay Bikri oğlu Şeba'nın peşine düştüler." (2 Sam 20:1-10)

“Joab'ın adamlarından biri Amasa'nın yanında durup şöyle dedi: 'Kim Joab'a iltifat ederse ve kim Davud'un yanındaysa, Joab'ı takip etsin!' Amasa yolun ortasında kanlar içinde debeleniyordu ve adam bütün birliklerin orada durduğunu gördü. Amasa'ya gelen herkesin durduğunu anlayınca onu yoldan bir tarlaya sürükledi ve üzerine bir elbise attı. Amasa yoldan çekildikten sonra bütün adamlar Joab'la birlikte Bicri oğlu Şeba'nın peşine düştüler. Şeba, İsrail'in tüm oymaklarını

geçerek Abel-Beyt-Maaka'ya ve tüm Beri bölgesinden geçerek bir araya toplanıp onu takip etti. Yoab'la birlikte bütün birlikler gelip Abel-Beyt-Maaka'daki Şeba'yı kuşattı. Şehre doğru bir kuşatma rampası inşa ettiler ve bu rampa dış surların karşısında duruyordu. Onlar duvarı yıkmak için döverken şehirden bilge bir kadın seslendi: 'Dinleyin! Dinlemek! Joab'a buraya gelmesini söyle, böylece onunla konuşabilirim.' Ona doğru gitti ve o, 'Sen Joab mısınız?' diye sordu. 'Ben' diye yanıtladı. 'Hizmetkârınızın söyleyeceklerini dinleyin' dedi. 'Dinliyorum' dedi. Şöyle devam etti: 'Uzun zaman önce cevabını Abel'dan al derlerdi ve bu da sorunu çözdü. İsrail'de barışçıl ve inançlı olan biziz. İsrail'de ana olan bir şehri yok etmeye çalışıyorsunuz. Neden Rab'bin mirasını yutmak istiyorsunuz?' "Benden uzak olsun!" Joab şöyle yanıtladı: "Yok etmek ya da yok etmek benden uzak olsun! Durum böyle değil. Efrayim dağlık bölgesinden Bikri oğlu Şeba adında bir adam krala, Davut'a karşı elini kaldırdı. Bu adamı teslim et, ben de şehirden çekileyim.' Kadın Joab'a, 'Onun başı duvardan sana atılacak' dedi. Bunun üzerine kadın hikmetli öğütlerini iletmek için bütün halka gitti ve onlar da Bikri oğlu Şeba'nın kafasını kesip Joab'a attılar. Böylece boruyu çaldı ve adamları şehirden dağılarak her biri evlerine döndü. Ve Joab Yerusâlim'e kralın yanına döndü." (2 Sam 20:11-22)

"Rab'bin öfkesi yine İsrail'e karşı alevlendi ve 'Git, İsrail ve Yahuda'nın nüfus sayımını yap' diyerek Davut'u onlara karşı kışkırttı." (2 Sam 24:1)

Yorum: "Kışkırttı" ifadesi muhtemelen kişinin "O"nun "Rab" olduğunu düşünmesine neden olur. İbranice kelime "o" olmadan Cuwth'tur. Young'ın Literal Çevirisi onu "bir düşman" olarak nitelendiriyor. 1 Tarihler 21:1-2, "Şeytan İsrail'e karşı ayaklandı ve Davut'u İsrail nüfus sayımı yapmaya kışkırttı" diyor.

"Kral, Joab'a ve beraberindeki ordu komutanlarına, 'Dan'dan Beerşeba'ya kadar İsrail oymaklarını dolaşın ve savaşçıları askere alın ki kaç kişi olduklarını bileyim' dedi. Fakat Joab krala şöyle cevap verdi: 'Tanrınız RAB, ordularını yüz kat artırsın ve efendim kralın gözleri bunu görsün. Peki efendim kral neden böyle bir şey yapmak istiyor?' Ancak kralın sözü Joab'ı ve ordu komutanlarını geçersiz kıldı; Bunun üzerine İsrail'in savaşçıları askere almak üzere kralın huzurundan ayrıldılar. Ürdün Irmağını geçtikten sonra, şehrin güneyindeki Aroer yakınlarında, vadide kamp kurdular ve ardından Gad üzerinden Yazer'e geçtiler. Gilead'a ve Tahtim Hodshi bölgesine, ardından Dan Jaan'a ve Sidon civarına gittiler. Sonra Sur kalesine, Hivlilerin ve Kenanlıların bütün kentlerine doğru gittiler. Sonunda Yahuda'nın Negev bölgesindeki Beerşeba'ya gittiler. Bütün ülkeyi dolaştıktan sonra dokuz ay yirmi gün sonunda Kudüs'e geri döndüler. Joab savaşan adamların sayısını krala bildirdi: İsrail'de kılıç kullanabilen sekiz yüz bin, Yahuda'da ise beş yüz bin adam vardı. Davut, savaşan adamları saydıktan sonra vicdan azabı duydu ve Rab'be şöyle dedi: "Yaptığım şeyle büyük günah işledim. Şimdi, ya Rab, sana yalvarırım, kulunun suçunu kaldır. çok aptalca bir şey yaptı." (2 Sam 24:2-10)

Yorum: Davut'un vicdanı sarsılmıştı ve "Günah işledim" ifadesi Davut'un ayartılmaya boyun eğdiğini kuvvetle desteklemektedir. Tanrı ayartmaz ama Şeytan yalnızca ayartmakla kalmaz, yalan da söyler.

"Davut ertesi sabah kalkmadan önce, Davut'un bilicisi peygamber Gad'a Rab'bin şu sözü geldi: 'Git ve Davut'a söyle: Rab şöyle diyor: Sana üç seçenek sunuyorum. Sana karşı uygulamam için bunlardan birini seç.' Bunun üzerine Gad, Davud'un yanına gidip şöyle dedi: 'Ülkenizde üç yıl boyunca kıtlık mı olacak? Yoksa düşmanlarınız sizi takip ederken üç ay boyunca onlardan kaçmak mı? Yoksa ülkenizde üç gün süren veba mı var? Şimdi iyice düşün ve beni gönderene nasıl cevap vermem gerektiğine karar ver.' Davut Gad'a şöyle dedi: "Derin bir sıkıntı içindeyim. Haydi, Rab'bin ellerine düşelim, çünkü O'nun merhameti büyüktür; ama beni insanların eline bırakma." Böylece Rab, o sabahtan belirlenen sürenin sonuna kadar İsrail üzerine bir veba gönderdi ve Dan'dan Beerşeba'ya kadar yetmiş bin kişi öldü. Melek Yerusâlim'i yok etmek için elini uzattığında, Rab bu felaketten dolayı çok üzüldü ve halkın başına dert olan meleğe, 'Yeter! Elini çek.' O sırada Rabbin meleği Yevuslu Araunah'ın harman yerindeydi." (2 Sam 24:11-16)

"Davut, halkı vuran meleği görünce Rab'be şöyle dedi: 'Günah işleyen ve kötülük yapan benim. Bunlar koyundan başka bir şey değil. Ne yaptılar? Elin bana ve aileme düşsün.' O gün Gad, Davut'un yanına gidip ona şöyle dedi: 'Git ve Yevuslu Araunah'ın harman yerinde Rab'be bir sunak yap.' Böylece Davut, Rabbin Gad aracılığıyla buyurduğu gibi yukarı çıktı. Araunah bakıp kralın ve adamlarının kendisine doğru geldiğini görünce dışarı çıktı ve yüzü yere dönük olarak kralın önünde eğildi. Araunah, "Efendim kral neden hizmetkarının yanına geldi?" diye sordu. Davut, 'Harman yerini satın almak için' diye yanıt verdi, 'Böylece halkın başına gelen bela durdurulsun diye Rab'be bir sunak inşa edebileyim.' Araunah Davut'a şöyle dedi: "Efendim kral, hoşuna giden her şeyi alıp sunsun. İşte yakmalık sunu için öküzler, ve işte

odun için harman kızakları ve öküz boyundurukları, Ey kral, Araunah bunların hepsini krala veriyor." " Araunah da ona, 'Tanrın Rab seni kabul etsin' dedi. Ama kral cevap verdi: 'Hayır, bunun bedelini sana ödemekte ısrar ediyorum. Bana hiçbir maliyeti olmayan yakmalık sunuları Tanrım Rab'be kurban etmeyeceğim.' Böylece Davut harman yerini ve öküzleri satın aldı ve onlar için elli şekel gümüş ödedi. Davut orada Rab'be bir sunak yaptı ve yakmalık sunuları ve esenlik sunularını kurban etti. Sonra Rab ülke adına duayı yanıtladı ve İsrail'in başına gelen bela durduruldu." (2 Sam 24:17-25)

1 KRAL

"Kral Davut yaşlanıp yaşı ilerleyince Adonijah öne çıktı ve 'Ben kral olacağım' dedi. Böylece, önünde koşacak elli adamla birlikte savaş arabalarını ve atları hazırladı. (Babası hiçbir zaman 'Neden böyle davranıyorsun?' diye sorarak ona müdahale etmemişti.) Adonijah, Joab ve rahip Abiathar ile görüştü ve onlar da ona destek verdiler. Fakat kâhin Sadok, Yehoyada oğlu Benaya, Peygamber Natan, Şimei, Rei ve Davud'un özel muhafızları Adoniya'ya katılmadılar, fakat peygamber Natan'ı veya kardeşi Süleyman'ı da davet etmediler." (1. Krallar 1:1, 6-10)

"Sonra Nathan, Süleyman'ın annesi Bathsheba'ya şunu sordu: 'Adonijah'ın efendimiz Davut'un haberi olmadan kral olduğunu duymadın mı?' ... Böylece Bathsheba yaşlı kralı görmeye gitti ve ona şöyle dedi: 'Efendim, siz bana yemin ettiniz: Oğlunuz Süleyman benden sonra kral olacak ve tahtıma o oturacak. Ama artık Adonijah kral oldu. Efendim kral, tahtta kimin oturacağını senden öğrenmek için bütün İsrail'in gözleri senin üzerinde. Aksi halde efendim kral, babalarının yanına gömülünce ben ve oğlum Süleyman suçlu muamelesi göreceğiz.' O hâlâ kralla konuşurken peygamber Natan gelip şöyle dedi: 'Efendim kral, Adoniya'nın senden sonra kral olacağını ve tahtına onun oturacağını ilan ettin mi? Ama ben, hizmetkarın ve Sadok Kâhin, Yehoyada oğlu Benaya ve kulun Süleyman'ı davet etmedi. Efendim kralın, kendisinden sonra efendim kralın tahtına kimin oturacağını kullarına bildirmeden yaptığı bir şey mi bu?' (1. Krallar 1:11, 15-27)

"Kral Davut, 'Kâhin Sadok'u, peygamber Natan'ı ve Yehoyada oğlu Benaya'yı çağırın' dedi. Kralın huzuruna vardıklarında onlara şöyle dedi: 'Efendinizin hizmetkarlarını da yanınıza alın ve oğlum Süleyman'ı kendi katırıma bindirip Gihon'a götürün. Kâhin Sadok ve Peygamber Natan onu İsrail'in kralı olarak meshettiler. Borazan çalın ve bağırın: Yaşasın Kral Süleyman! O zaman sen de onunla birlikte çıkacaksın, o da gelip tahtıma oturacak ve benim yerime hüküm sürecek. Onu İsrail ve Yahuda'nın yöneticisi olarak atadım.' Borular çalındı ve herkes "Yaşasın Kral Süleyman!" diye bağırды. (1. Krallar 1:32-35)

"Adonijah ve tüm konuklar ziyafetlerini bitirirken Joab sordu: "Şehirdeki bu kadar gürültünün anlamı ne?" Yonatan şöyle cevap verdi: 'Efendimiz Kral Davut, Süleyman'ı kral yaptı.' ... Bunun üzerine Adoniya'nın tüm konukları telaşa ayağa kalkıp dağıldılar. Ancak Adoniya, Süleyman'dan korkarak gidip sunağın boynuzlarını tuttu. Bunun üzerine Süleyman'a, 'Adonijah, Kral Süleyman'dan korkuyor ve boynuzlara tutunuyor' denildi. Sunağın başında şöyle diyor: Kral Süleyman, kulunu kılıçla öldürmeyeceğine dair bugün bana yemin etsin.' Süleyman şöyle cevap verdi: 'Eğer değerli bir adam olduğunu gösterirse, saçının tek teli bile yere düşmez; fakat içinde kötülük bulunursa ölür.' Bunun üzerine Kral Süleyman adamlarını gönderdi ve onu sunaktan indirdiler. Adoniya gelip Kral Süleyman'ın önünde eğildi ve Süleyman, "Evine git" dedi. (1. Krallar 1:41, 49-53)

"Davut Süleyman'a bir emir verdi. 'Öyleyse güçlü olun, kendinize bir erkek gösterin ve Tanrınız Rab'bin taleplerine uyun: O'nun yollarında yürüyün ve Musa'nın Yasasında yazılı olduğu gibi onun emir ve emirlerine, kanunlarına ve taleplerine uyun ki, başarılı olasınız. Yaptığınız her şeyi, nereye giderseniz gidin ve Rab bana verdiği sözü tutsun diye: Eğer torunlarımız nasıl yaşadıklarını izlerlerse ve tüm yürekleri ve ruhlarıyla önümde sadakatle yürürlerse, yanınızda bir adam bulundurmaktan asla vazgeçemezsiniz. İsrail'in tahtı. Artık Joab'ın bana ne yaptığını sen de biliyorsun: Onunla bilgeliğine göre davran, ama onun ak kafasının huzur içinde mezara inmesine izin verme. Ama Gileadlı Barzillay'ın oğullarına nezaket göster ve onların da sofranda yemek yiyenler arasında olmalarına izin ver. Kardeşin Absalom'dan kaçarken yanımda oldular. Bana acı lanetler yağdıran Shimei'yi hatırla. Sen bilge bir adamsın; ona ne yapacağımı

bileceksin. Gri kafasını kanlar içinde mezara indirin.' Sonra Davut atalarının yanına kavuştu ve Davut Kenti'ne gömüldü. İsrail üzerinde kırk yıl hüküm sürdü; yedi yıl El Halil'de ve otuz üç yıl Yeruşalim'de. (1. Krallar 2:2-11)

“Süleyman, Rab'bin Şilo'da Eli'nin evi hakkında söylediği sözü yerine getirerek Aviyatar'ı Rab'bin rahipliğinden aldı. ... Ancak Rab'bin Adına henüz bir tapınak inşa edilmediğinden halk hâlâ yüksek yerlerde kurban kesiyordu. (Başlangıçta) Süleyman, Rab'be olan sevgisini, tapınma yerlerinde kurbanlar sunması ve buhur yakması dışında, babası Davut'un kurallarına göre yürüyerek gösterdi. (1. Krallar 2:27; 3:2-3)

“Kral kurban sunmak için Gibeon'a gitti; orada Rab geceleyin Süleyman'a rüyada göründü ve Tanrı şöyle dedi: 'Sana vermemi istediğin her şeyi iste.'... Süleyman şöyle cevap verdi: 'Sen ona büyük iyilik yaptın. kulun babam Davut, çünkü o sana sadıktı, doğru ve yüreği dürüsttü. Ona bu büyük iyiliğini sürdürdün ve bugün de ona tahtına oturacak bir oğul verdin. ... Öyleyse, kulunuza, halkınızı yönetecek ve doğruyu yanlıştan ayıracak anlayışlı bir yürek verin. Çünkü sizin bu büyük halkınızı kim yönetebilir?' Rab memnun oldu ve şöyle dedi: 'Madem bunu kendiniz için uzun bir ömür ya da zenginlik değil, düşmanlarınızın ölümünü değil de adaleti yerine getirmede anlayışlı olmayı istediniz, ben de istediğinizi yapacağım. Sana bilge ve anlayışlı bir yürek vereceğim, öyle ki, senin gibisi asla ne olacak, ne de olacak. Üstelik sana istemediğin şeyleri, hem zenginliği, hem de şerefi vereceğim, böylece ömrün boyunca krallar arasında eşi benzeri olmayacak. Ve eğer sen de baban Davud gibi benim yollarımda yürür, kanunlarıma ve emirlerime itaat edersen, sana uzun bir hayat vereceğim.' Sonra Solomon uyandı ve bunun bir rüya olduğunu anladı.” (1. Krallar 3:4, 6, 9-15)

“Tanrı, Süleyman'a bilgelik, çok büyük bir anlayış ve deniz kıyısındaki kum kadar sınırsız bir anlayış genişliği verdi. Süleyman'ın bilgeliği, Doğu'nun tüm insanların bilgeliğinden ve Mısır'ın tüm bilgeliğinden daha büyüktü. ... Her milletten insan, onun hikmetini duymuş olan dünyanın bütün kralları tarafından gönderilen Süleyman'ın hikmetini dinlemeye geldi.” (1. Krallar 4:29, 34)

"Sir kralı Hiram, Süleyman'ın kral olarak meshedildiğini duyunca elçilerini Süleyman'a gönderdi, çünkü Davut'la her zaman dostane ilişkiler içindeydi." ... Süleyman, Sur Kralı Hiram'a şöyle dedi: 'Bu nedenle, Tanrım RAB'bin Adına bir tapınak inşa etmek niyetindeyim.' ... Hiram, Süleyman'ın mesajını duyunca çok sevindi ve şöyle dedi: "Bugün Rab'be övgüler olsun, çünkü O, Davut'a bu büyük milleti yönetmesi için bilge bir oğul verdi." Hiram, Süleyman'a haber gönderdi: “Bana gönderdiğin mesajı aldım ve sedir ve çam kütüklerini temin etmek için istediğin her şeyi yapacağım. ... Bu şekilde Hiram, Süleyman'a istediği tüm sedir ve çam kütüklerini sağladı ve Süleyman, Hiram'a evine yiyecek olarak yirmi bin kor buğdayın yanı sıra yirmi bin bat preslenmiş zeytinyağı verdi. Süleyman Hiram için bunu her yıl yapmaya devam etti. Rab, ona söz verdiği gibi Süleyman'a bilgelik verdi. Hiram ile Süleyman arasında barışçıl ilişkiler vardı ve ikisi bir anlaşma yapmıştı.” (1.Krallar 5:1, 5, 7-8, 10-12)

“Rabbin Süleyman'a şu sözü geldi: 'Yapmakta olduğun bu tapınağa gelince, eğer kurallarına uyarsan, kurallarımı yerine getirirsen, bütün emirlerimi yerine getirirsen ve onlara itaat edersen, senin aracılığınla Davut'a verdiğim sözü yerine getireceğim. baba. Ben de İsraililer arasında yaşayacağım ve halkım İsrail'i terk etmeyeceğim.’” (1.Krallar 6:11-13)

“İç kutsal alanda, her biri on arşın yüksekliğinde (bir kübik = 18 inç) zeytin ağacından bir çift Kerubi yaptı. ... Keruvarı tapınağın en içteki odasına kanatları açık olacak şekilde yerleştirdi. Kerubilerden birinin kanadı bir duvara, diğerinin kanadı diğer duvara dokundu ve odanın ortasında kanatları birbirine değdi. Keruvarı altınla kapladı.” (1. Krallar 6:23, 27-28)

“Ancak Süleyman'ın sarayının inşaatını tamamlaması on üç yıl sürdü. Lübnan Ormanı Sarayı'nı yüz arşın uzunluğunda, elli arşın genişliğinde ve otuz yüksekliğinde, kesilmiş sedir kirişlerini destekleyen dört sıra sedir sütunuyla inşa etti. Sütunların üzerine oturan kirişlerin üzeri sedir ağacıyla örtülmüştü - sıra başına on beş olmak üzere kırk beş kiriş. Pencereleri üçerli olarak birbirine bakacak şekilde yüksekte yerleştirilmişti. Tüm kapıların dikdörtgen çerçeveleri vardı; ön tarafta üçlü gruplar halinde birbirlerine bakıyorlardı.” (1. Krallar 7:1-5)

Yorum: Süleyman en güzel şeyleri inşa etti:

- Yargıçlık yapacağı Adalet Salonu.
- karısı Firavun'un kızı için muhteşem bir saray
- Tapınak için o

- her biri on sekiz arşın yüksekliğinde ve çevresi on iki arşın olan iki tunç sütun döktü;
- Sütunların tepelerinde iki bronz başlık ve iç içe geçmiş zincirlerden oluşan bir ağ,
- on iki boğanın üzerinde duran dökme metal Denizi
- on adet hareketli bronz ayaklık, her ayaklığın yan panellerinde aslanlar, boğalar, melekler ve birçok süslü şey vardı. (1. Krallar 7:15-45)

“Süleyman ayrıca Rab'bin tapınağındaki tüm mobilyaları da yaptı: altın sunak, üzerinde Tanrı'nın ekmeğinin bulunduğu altın masa; saf altından şamdanlar, altın çiçek işleri, kandiller ve maşalar; altın taslar, fitil kesiciler, çanaklar, tabaklar ve buhurdanlıklar; ve en içteki odanın, En Kutsal Yer'in ve tapınağın ana salonunun kapıları için altın yuvalar. Tapınağın tüm işi bittiğinde, babası Davut'un adadığı gümüşü, altını ve mobilyaları getirip Rabbin tapınağının hazinelerine yerleştirdi." (1. Krallar 7:48-51)

“Sonra Kral Süleyman, Rab'bin antlaşma sandığını Davut Şehri Siyon'dan getirmek üzere İsrail'in ileri gelenlerini, tüm oymak başlarını ve İsrail ailelerinin ileri gelenlerini Yerusolim'e çağırdı. İsrail'in bütün ileri gelenleri gelince, kâhinler sandığı alıp onu, Buluşma Çadırı'nı ve içindeki tüm kutsal eşyaları tapınağa getirdiler. Kral Süleyman ve tüm İsrail topluluğu o kadar çok koyun ve sığır kurban ediyorlardı ki, bunların sayılması veya kaydedilmesi mümkün değildi. Kâhinler daha sonra Rab'bin antlaşma sandığını tapınağın iç tapınağı olan En Kutsal Yer'e getirip Kerubilerin kanatlarının altına koydular. ... Gemide, Musa'nın, İsrailoğulları Mısır'dan çıktıktan sonra Rab'bin onlarla bir antlaşma yaptığı Horeb'de içine yerleştirdiği iki taş tableten başka hiçbir şey yoktu. Kâhinler Kutsal Yer'den çekilince, bulut Rabbin tapınağını doldurdu. RAB'bin görkemi tapınağını doldurduğu için kâhinler bulut nedeniyle hizmetlerini yerine getiremediler. O zaman Süleyman şöyle dedi: 'Rab onun kara bir bulutta oturacağını söyledi; Gerçekten sizin için muhteşem bir tapınak, sonsuza dek oturacağınız bir yer inşa ettim.'" (1. Krallar 8:1, 3-6, 9-13)

Yorum: Zion Dağı, Moriah Dağı'nı (Tapınak Dağı) da içeren Kudüs'ü oluşturan tepelerden biridir.Zeytin Dağı.

“Süleyman tüm İsrail topluluğunun önünde Rab'bin sunağının önünde durdu, ellerini göğe doğru uzattı ve şöyle dedi: 'Ya Rab, İsrail'in Tanrısı, yukarıda göklerde ve aşağıda yerde senin gibi bir Tanrı yoktur; sen Yolunuza bütün yüreğiyle devam eden kullarınızla yaptığınız sevgi antlaşmasını tutanlar. Kulun Davut'a verdiğiniz sözü tutun... Kulunun yakarışına ve halkın İsrail'in yakarışına gözleriniz açık olsun ve size haykırıklarında onları dinleyesiniz. Ey Egemen Rab, atalarımızı Mısır'dan çıkardığınız zaman kulun Musa aracılığıyla bildirdiğiniz gibi, onları dünyanın bütün ulusları arasından kendine miras olarak seçtin.'" (1.Krallar 8:22-53)

“Süleyman, Rabbin tapınağını ve kraliyet sarayını inşa etmeyi bitirip yapmak istediği her şeyi başardığında, Rab ona Gibeon'da görüldüğü gibi ikinci kez görüldü. Rab ona şöyle dedi: "Önümde yaptığın duayı ve yakarışını duydum; inşa ettiğin bu tapınağı, Adımı sonsuza dek oraya koyarak kutsadım. Gözlerim ve kalbim her zaman orada olacak." senin için, eğer baban Davut'un yaptığı gibi, yüreğin bütünlüğü ve doğrulukla önümde yürürsen, emrettiğim her şeyi yaparsan ve kurallarına ve yasalarına uyarsan, baban Davut'a söz verdiğim gibi, kraliyet tahtını İsrail üzerinde sonsuza kadar kuracağım. 'İsrail tahtına bir adamın oturmasını asla ihmal etmeyeceksiniz' dedim. "Fakat siz ya da oğullarınız benden yüz çevirirseniz ve size verdiğim emirlere ve hükümlere uymazsanız ve başka tanrılara kulluk edip onlara tapınmaya giderseniz, o zaman İsrail'i onlara verdiğim topraklardan keserim ve onları yok ederim. Adıma adadığım bu tapınağı reddedin. İsrail o zaman tüm halklar arasında bir slogan ve alay konusu haline gelecektir. Ve bu tapınak şu anda görkemli olmasına rağmen, oradan geçen herkes dehşete düşecek ve alay edecek ve 'Rab bu ülkeye ve bu tapınağa neden böyle bir şey yaptı?' diyecek. İnsanlar şöyle cevap verecekler: 'Atalarını Mısır'dan çıkaran Tanrıları Rab'bi bıraktılar ve başka tanrılara tapıp hizmet ederek onları benimsediler; işte bu yüzden Rab onların başına bu felaketi getirdi.'" (1. Krallar) 9:1-9)

Yorum: MS 70 yılında Roma, Kudüs'ü ve Tapınağı yok ettiğinde “İsrail bir slogan ve alay konusu haline geldi”.

“Ancak Kral Süleyman, Firavun'un kızının yanı sıra Moavlılar, Ammonlular, Edomlular, Saydalılar ve Hititler gibi birçok yabancı kadını da seviyordu. Onlar, Rab'bin İsrailoğullarına, 'Onlarla evlenmeyin, çünkü yüreklerinizi mutlaka ilahlarının ardına çevirecekler' dediği uluslardandı. Yine de Süleyman onlara sevgiyle sarıldı. Onun yedi yüz kraliyet doğumlu karısı ve üç yüz cariyesi vardı ve karıları onu yoldan çıkardı.” (1. Krallar 11:1-3)

“Rab, Süleyman'a kızdı çünkü onun yüreği, kendisine iki kez görünen İsrail'in Tanrısı RAB'den uzaklaşmıştı. Süleyman'ın diğer tanrıları takip etmesini yasaklamış olmasına rağmen Süleyman, Rabbin emrini yerine getirmede. Bunun üzerine Rab, Süleyman'a şöyle dedi: "Bu senin tutumun olduğundan ve sana emrettiğim antlaşmamı ve kurallarımı yerine getirmediğinden, krallığı kesinlikle senden alacağım ve onu aslarından birine vereceğim. Yine de," Baban Davut'un hatırı için, bunu senin sağlığını boyunca yapmayacağım, ama onu oğlunun elinden alacağım, fakat onun hatırı için ona bir kabile vereceğim. kulum Davut için ve seçtiğim Yeruslaim uğruna.” (1. Krallar 11:9-13)

“Bunun üzerine RAB, Süleyman'a karşı bir düşman olan Edomlu Hadad'ı ve Elyada oğlu Rezon'u ayaklandırdı. ... Ayrıca Nebat oğlu Yeroboam da krala isyan etti. Süleyman'ın memurlarından biriydi. O sıralarda Yeroboam Yeruslaim'den çıkıyordu; yolda Şilolu peygamber Ahiya, yeni bir kaftan giymiş olarak onunla karşılaştı. İkisi kırdı yalnızdılar ve Ahiya, giydiği yeni pelerini alıp on iki parçaya böldü. Sonra Yeroboam'a şöyle dedi: "On parçayı kendine al; çünkü İsrail'in Tanrısı Rab şöyle diyor: 'Bak, krallığı Süleyman'ın elinden alıp sana on oymak vereceğim. Kulum Davud ve İsrail'in bütün kabileleri arasından seçtiğim Yeruslaim şehri uğruna, onun bir kabilesi olacak. Bunu yapacağım çünkü onlar beni terk edip Saydalıların tanrıçası Aştoret'e, tanrı Kemoş'a tapındılar. Moavlular'ın ve Ammonlular'ın tanrısı Molek'in yolunda yürümediler, gözümde doğru olanı yapmadılar, Davut gibi kurallarına ve yasalarına uymadılar." (1. Krallar 11:14, 29-33)

“Sana (Yeroboam) gelince, seni alacağım ve sen yüreğinin arzuladığı her şeye hükmedeceksin; İsrail'in kralı olacaksın. Eğer sana emrettiğim her şeyi yaparsan, yollarımda yürürsen ve kulum Davud'un yaptığı gibi kanunlarım ve emirlerime uyararak gözümde doğru olanı yaparsan, seninle olacağım. Davut için kurduğum hanedan gibi sana da kalıcı bir hanedan kuracağım ve İsrail'i sana vereceğim. Bu yüzden Davut'un soyunu alçaltacağım, ama sonsuza kadar değil.' Süleyman Yeroboam'ı öldürmeye çalıştı ama Mısır'a, kral Şişak'a kaçtı ve Süleyman'ın ölümüne kadar orada kaldı. ... Süleyman, Kudüs'te kırk yıl boyunca tüm İsrail'de hüküm sürdü. Onun yerine oğlu Rehoboam kral oldu.” (1. Krallar 11:37-40, 42)

“Rehoboam Şekem'e gitti; çünkü bütün İsraililer onu kral yapmak için oraya gitmişlerdi. Yarovam bunu duyunca Mısır'dan döndü. Bunun üzerine Yeroboam'ı çağırttılar ve o ve tüm İsrail topluluğu Rehoboam'a gidip ona şöyle dediler: 'Baban bize ağır bir boyunduruk koydu; ama şimdi onun bize yüklediği ağır işi ve ağır boyunduruğu hafifletin; sana hizmet edeceğim.' Rehoboam, 'Üç gün git, sonra yanıma gel' diye yanıt verdi. Kral Rehavam, babası Süleyman'a yaşamı boyunca hizmet etmiş olan ihtiyarlara danıştı. Onlar da, 'Eğer bugün bu insanlara kul olursan, onlara hizmet edersen ve onlara olumlu cevap verirsen, onlar daima senin kulun olur' diye cevap verdiler. Fakat Rehoboam ihtiyarların kendisine verdiği öğüdü reddetti ama birlikte büyüdüğü genç adamların öğüdünü dinledi. ... Olayların bu şekilde değişmesi, Rab'bin Şilonlu Ahiya aracılığıyla Nebat oğlu Yeroboam'a söylediği sözün yerine gelmesi için Rab tarafından yapıldı.” (1. Krallar 12:1-8, 15)

“Bütün İsrail, kralın kendilerini dinlemeyi reddettiğini görünce krala cevap verdi: evlerine gittiler. Fakat Yahuda kentlerinde yaşayan İsrailoğullarına gelince, Rehoboam hâlâ onları yönetiyordu. ... Rehoboam, İsrail evine karşı savaşmak ve krallığı yeniden kazanmak için yüz seksen bin savaşçıyı topladı. Ama Tanrı adamı Şemaya'ya Tanrı'nın şu sözü geldi: 'Rehoboam'a, bütün Yahuda ve Benyamin halkına de ki: Rab şöyle diyor: Kardeşleriniz İsrailoğullarına karşı savaşmaya çıkmayın. Hepiniz evinize gidin, çünkü bu benim işim.' Böylece Rab'bin sözüne uydular ve Rab'bin buyurduğu gibi evlerine döndüler." (1. Krallar 12:16-24)

“Şimdi Yeroboam kendi kendine şunu düşündü: 'Krallık artık muhtemelen Davut'un evine dönecek. Bu insanlar Rab'bin Yeruslaim'deki tapınağına kurban sunmak için çıkarlarsa, efendileri Yahuda Kralı Rehoboam'a yeniden bağlılıklarını belirtmiş olacaklar. Beni öldürecekler ve Kral Rehoboam'a dönecekler.' Bu nedenle iki altın buzağı yaptı. Halka şöyle dedi: 'Kudüs'e çıkmak size çok fazla geliyor. İşte seni Mısır'dan çıkararak tanrıların, ey İsrail.' Birini Beytel'de, diğerini Dan'de kurdu. ... Daha sonra yüksek yerlere tapınaklar inşa etti, her türden insandan rahipler atadı ve Beytel'de inşa ettiği sunakta kurbanlar sundu. Çok geçmeden Yeroboam sunağın yanında adak sunmak üzere dururken, bir Tanrı adamı Yahuda'dan Beytel'e geldi. Rab'bin şu sözüyle sunağına karşı haykırdı: 'Ey sunak, sunak! Rab şöyle diyor: Davut'un soyundan Yoşiya adında bir oğul doğacak. Burada kurban sunan yüksek yerlerin kâhinlerini sizin üzerinize kurban edecek ve üzerinizde insan kemikleri yakılacak. Rab'bin bildirdiği işaret şudur: Sunak yarılacak ve üzerindeki küller dökülecek.' Kral Yeroboam bunu duyunca sunaktan elini uzatıp, 'Yakalayın onu!' dedi. Ama adama doğru uzattığı eli o

kadar büzüştü ki geri çekemedi. Ayrıca, Tanrı adamının Rabbin sözü aracılığıyla verdiği işaret uyarınca sunak ikiye bölündü ve külleri döküldü. Bunun üzerine kral, Tanrı adamına şöyle dedi: 'Tanrınız RAB'be ricada bulunun ve benim için dua edin ki elim eski durumuna dönsün.' Böylece Tanrı adamı Rab'bin önünde aracılık etti ve kralın eli eski durumuna kavuştu. Kral, Tanrı adamına, 'Benimle eve gel, bir şeyler ye, sana bir hediye vereceğim' dedi. Ama Tanrı adamı krala şöyle cevap verdi: 'Mallarının yarısını bana versen bile seninle gitmem, burada ekme yemem ya da su içmem. Çünkü bana Rabbin şu sözüyle emredilmişti: 'Ekme yemeyeceksin, su içmeyeceksin ve geldiğin yoldan geri dönmeyeceksin.' Bunun üzerine başka bir yola yöneldi ve Beytel'e geldiği yoldan geri dönmedi.' (1. Krallar 12:26-13:10)

“Beytel'de yaşayan yaşlı bir peygamber vardı; oğulları gelip Tanrı adamının o gün orada yaptığı her şeyi ona anlattı. Krala söylediklerini babalarına da anlattılar. Babaları onlara 'Hangi yöne gitti?' diye sordu. Ve oğulları Yahudalı Tanrı adamının hangi yolu izlediğini ona gösterdiler. O da oğullarına, 'Benim için eşiği eyerleyin' dedi. Ve onun için eşiği eyerlediler, o da eşiğe bindi ve Tanrı adamının ardına bindi. Onu bir meşe ağacının altında otururken buldu ve şöyle sordu: 'Sen Yahuda'dan gelen Tanrı adamı mısın?' 'Ben' diye cevap verdi. Bunun üzerine Peygamber ona, 'Benimle eve gel ve yemek ye' dedi. Tanrı adamı şöyle dedi: 'Geri dönüp seninle gidemem, bu yerde seninle ekme yiyemem ya da su içmem. Bana Rab'bin sözüyle söylendi: 'Ekme yemeyeceksin, su içmeyeceksin. oraya git ya da geldiğin yoldan geri dön.' Yaşlı peygamber cevap verdi: 'Ben de senin gibi bir peygamberim. Ve bir melek bana Rabbin sözüyle dedi: Onu evine getir, ekme yiyip su içsin.' (Ama o ona yalan söylüyordu.) Bunun üzerine Tanrı adamı onunla birlikte döndü ve evinde yiyip içti.' (1. Krallar 13:11-19)

Yorum: Pavlus'un açıklaması: “Fakat biz ya da gökten bir melek, size vaaz ettiğimizden farklı bir müjde vaaz etse bile, o sonsuza dek mahkûm edilsin!” (Galatyalılar)

“Onlar sofrada otururken, kendisini geri getiren yaşlı peygambere Rabbin sözü geldi. Yahuda'dan gelen Tanrı adamına şöyle seslendi: 'Rab şöyle diyor: Rabbin sözüne karşı geldin ve Tanrın Rabbin sana verdiği emri yerine getirmedi. Geri geldin ve sana yememe, içmemeni söylediği yerde ekme yedin, su içtin. Bu nedenle senin bedeninin atalarının mezarına gömülmeyecek.' Tanrı adamı yemeyi ve içmeyi bitirince, onu geri getiren peygamber onun için eşiğine palan vurdu. Yolda giderken karşısına bir aslan çıktı ve onu öldürdü, cesedi ise yanında eşek ve aslanla birlikte yola atıldı. Oradan geçen bazı kişiler, cesedin yanında duran aslanla birlikte oraya atılmış cesedi görünce, yaşlı peygamberin yaşadığı şehre gidip haber verdiler. Onu yolculuğundan geri getiren peygamber bunu duyunca şöyle dedi: 'Rab'bin sözüne karşı gelen, Tanrı adamıdır. Rab onu, Rabbin sözünün kendisini uyardığı gibi, onu parçalayan ve öldüren aslana teslim etti.' Peygamber oğullarına, 'Benim için eşiği eyerleyin' dedi ve onlar da öyle yaptılar. Sonra dışarı çıktı ve yola atılmış cesedi, yanında eşek ve aslan dururken buldu. Aslan ne cesedi yemiştir, ne de eşiği parçalamıştı. Bunun üzerine peygamber, Tanrı adamının cesedini aldı, eşiğin üzerine koydu ve onun için yas tutmak ve onu gömmek üzere kendi şehrine geri getirdi. Sonra cesedi kendi mezarına koydu ve onlar onun için yas tutup, 'Ah, kardeşim!' dediler. (1. Krallar 14:20-30)

Yorum: Tanrı itaat ister.

“Bundan sonra bile Yeroboam kötü (tövbe eden) yollarını değiştirmede. ... Ahijah, Sen senden önce yaşayanların hepsinden daha çok kötülük yaptın dedi. Kendine başka tanrılar, metalden putlar yaptın; beni öfkeli kıldın ve arkana ittin. 'Bundan dolayı Yeroboam'ın evine felaket getireceğim. İsrail'deki köle ya da özgür bütün erkekleri Yeroboam'dan kesip atacağım. Yeroboam'ın evini, tezek yakan biri gibi, hepsi yok oluncaya kadar yakacağım. Yeroboam'ın soyundan olup şehirde ölenleri köpekler yiyecek, kırdaki ölenleri havadaki kuşlar yiyecek. Rab konuştu!’” (1. Krallar 14:33, 15:9-11)

“Yahuda Rab'bin gözünde kötü olanı yaptı. Ayrıca her yüksek tepede ve her yayılan ağacın altında kendilerine yüksek yerler, kutsal taşlar ve Aşera direkleri diktiler. Ülkede erkek tapınak fahişeleri bile vardı; halk, Rab'bin İsrailoğullarının önünden kovduğu ulusların tüm iğrenç uygulamalarını yapıyordu. ... Mısır Kralı Şişak, Kudüs'e saldırdı. Rab'bin tapınağının hazinelerini çaldı. ... Rehoboam öldü ve Davut Kenti'ne gömüldü.” (1. Krallar 14:22-26, 31)

“Abiya Yahuda kralı oldu ve Yerusolim'de üç yıl hüküm sürdü. Asa Yahuda kralı oldu ve Yerusolim'de kırk bir yıl hüküm sürdü. ... Asa, babası Davut'un yaptığı gibi, Rabbin gözünde doğru olanı yaptı. Erkek türbe fahişelerini ülkeden

kovdu ve atalarının yaptığı tüm putlardan kurtuldu. Hatta büyükannesi Maacah'ı, iğrenç bir Aşera direği yaptığı için kraliçe annelik görevinden bile uzaklaştırdı. Asa direği kesip Kidron Vadisi'nde yaktı. Yüksek yerleri kaldırırsa da Asa'nın kalbi tüm hayatı boyunca tamamen Rab'be bağlıydı. Kendisinin ve babasının adadığı gümüşü, altını ve eşyaları Rabbin tapınağına getirdi.” (1. Krallar 15:1-2, 9, 11-15)

Yeroboam'dan Ahab'a kadar İsrail kralları. Hepsi İsrail'in günah işlemesine neden oldu.

- Yeroboam'ın oğlu Nadab kral oldu. 2 yıl hüküm sürdü. (15:25)
- Baasha, Nadab'ı öldürüp kral oldu. Yeroboam'ın tüm ailesini öldürdü. 24 yıl hüküm sürdü. (15:27)
- Onun yerine oğlu Elah kral oldu ve iki yıl hüküm sürdü. (15:33)
- Zimri, Elah'ı öldürdü ve 7 gün hüküm sürdü, ardından Omri, sarayını yakan ve ölen Zimri'yi kuşattı. (16:9, 15)
- Omri bir şehir kurdu: Samiriye şehri. 12 yıl hüküm sürdü. (16:21)

“Oğlu Ahab kral oldu. O, Rabbin gözünde kendisinden öncekilerin hepsinden daha çok kötülük yaptı. Nebat oğlu Yeroboam'ın günahlarını işlemeyi önemsiz bulmakla kalmadı, aynı zamanda Sayda kralı Etbaal'ın kızı İzebel ile evlendi ve Baal'e hizmet etmeye ve ona tapınmaya başladı ve İsrail'in Tanrısı Rab'bi öfkeliendirdi. ” (1. Krallar 16:30-31)

“Şimdi Tişbeli İlyas Ahab'a şöyle dedi: 'Hizmet ettiğim İsrail'in Tanrısı Rab hayatta olduğundan, benim sözüm dışında önümüzdeki birkaç yıl içinde ne çiy ne de yağmur yağacak.' Sonra Rab İlyas'a şöyle seslendi: 'Buradan ayrıl, doğuya dön ve Ürdün Irmağının doğusundaki Kerit Geçidi'nde saklan. Dereden içeceksin, ben de kuzgunlara seni orada beslemelerini emrettim.' Böylece Rabbinin kendisine söylediğini yaptı. Ürdün'ün doğusundaki Kerith Geçidi'ne gitti ve orada kaldı. Kuzgunlar ona sabahları ekmek ve et, akşamları da ekmek ve et getirdiler ve o da dereden su içti. Bir süre sonra ülkede yağmur yağmadığı için dere kurudu. O zaman Rabbin ona şu sözü geldi: 'Hemen Sayda'nın Sarefat kentine git ve orada kal. Oradaki dul bir kadına sana yiyecek sağlaması emrini verdim.' Böylece Sarefat'a gitti. Kentin kapısına vardığında, orada dal toplayan bir dul kadın gördü. Ona seslendi ve 'İçmem için bana bir kavanozun içinde biraz su getirir misin?' diye sordu. Tam alacakken seslendi: "Ve lütfen bana bir parça ekmek getir." "Tanrınız Rab'bin varlığı hakkı için" diye yanıtladı, "Ekmeğim yok; yalnızca kavanozda bir avuç dolusu un, sürahide biraz yağ. Eve götürüp yapmak üzere birkaç dal topluyorum. Kendim ve oğlum için bir yemek yiyelim ve ölelim. İlyas ona şöyle dedi: 'Korkma. Eve git ve söylediğini yap. Ama önce benim için küçük bir ekmek yap. Alıp onu bana getir, sonra kendin ve oğlun için bir şeyler yap. Çünkü İsrail'in Tanrısı Rab şöyle diyor: Kavanoz un bitmeyecek, testi yağ tükenmeyecek. Rab'bin toprağa yağmur vereceği güne kadar.' (1.Krallar 17:1-14)

“Bir süre sonra evin sahibi kadının oğlu hastalandı. Gittikçe daha da kötüleşti ve sonunda nefes almayı bıraktı. İlyas'a şöyle dedi: 'Bana karşı ne işin var, Tanrı adamı? Bana günahımı hatırlatmaya ve oğlumu öldürmeye mi geldin?' İlyas, "Oğlunu bana ver" diye yanıtladı. Onu kollarından aldı, kaldığı üst odaya taşıdı ve yatağına yatırdı. Sonra Rab'be haykırdı, 'Ya Rab Tanrım, oğlunun ölmesine neden olarak yanında kaldığım bu dul kadının başına da mı felaket getirdin?' Sonra üç kez çocuğun üzerine uzandı ve Rab'be şöyle seslendi: 'Ya Rab, Allah'ım, bu çocuğun hayatına geri dön!' Rab İlyas'ın feryadını duydu ve oğlan hayata geri döndü ve yaşadı. İlyas çocuğu kucığına aldı ve odadan aşağıya, eve taşıdı. Onu annesine verdi ve 'Bak, oğlun yaşıyor!' dedi. Bunun üzerine kadın İlyas'a şöyle dedi: 'Senin bir Tanrı adamı olduğunu ve Rabbin ağzından çıkan sözünün gerçek olduğunu artık biliyorum'” (1.Krallar 17:17-24).

“Rab'bin İlyas'a şu sözü geldi: 'Git ve kendini Ahab'a sun, ben de ülkeye yağmur yağdıracağım.' Bunun üzerine İlyas kendisini Ahab'a sunmaya gitti. ... İlyas'ı görünce ona şöyle dedi: 'Sen misin, İsrail'in baş belası?' İlyas, "İsrail'e sorun çıkarmadım" diye yanıtladı. 'Ama sen ve babanın ailesi öyle. Rab'bin emirlerini bırakıp Baallerin peşinden gittiniz. Şimdi İsrail'in her yerinden insanları Karmel Dağı'nda benimle buluşmaya çağır. İzebel'in sofrasında yemek yiyen Baal'in dört yüz elli peygamberini ve Aşera'nın dört yüz peygamberini de getirin.' Bunun üzerine Ahab tüm İsrail'e haber gönderdi ve peygamberleri Karmel Dağı'nda topladı. İlyas halkın önüne çıktı ve şöyle dedi: 'İki fikir arasında daha ne kadar bocalayacaksınız? Eğer Rab Tanrı ise onun peşinden gidin; ama eğer Baal Tanrı ise, onu takip edin.' Ama halk hiçbir şey söylemedi." (1. Krallar 18:1-2; 17-21)

Yorum: Sessiz kalarak seçim yaptılar.

“Sonra İlyas onlara şöyle dedi: 'Rab'bin peygamberlerinden geriye kalan tek kişi benim, ama Baal'in dört yüz elli peygamberi var. Bize iki boğa getir. Kendileri için bir tane seçsinler, onu parçalara ayırsınlar, odunların üzerine koysunlar ama ateşe vermesinler. Diğer boğayı hazırlayıp odunların üzerine koyacağım ama ateşe vermeyeceğim. O zaman sen tanrının adını çağır, ben de Rabbin adını çağıracağım. Ateşle cevap veren tanrı, Tanrı'dır.' Sonra bütün insanlar, 'Söylediklerin güzel' dedi. (1. Krallar 18:22-24)

“Bunun üzerine kendilerine verilen boğayı alıp hazırladılar. Sonra sabahtan öğlene kadar Baal'in adını çağırdılar. 'Ey Baal, bize cevap ver!' bağırdılar. Ancak yanıt gelmedi; kimse cevaplamadı. Öğle vakti İlyas onlarla alay etmeye başladı. 'Daha yüksek sesle bağırm!' dedi. 'Elbette o bir tanrıdır! Belki derin düşüncelere dalmıştır, meşguldür ya da seyahat etmektedir. Belki uyuyordur ve uyandırılması gerekir.' Böylece daha yüksek sesle bağırdılar ve adetleri olduğu gibi kanları akana kadar kılıç ve mızraklarla kendilerini yaraladılar. Öğle vakti geçti ve onlar akşam kurbanının vaktine kadar çılgınca peygamberlik etmeye devam ettiler. Ama cevap gelmedi, kimse cevap vermedi, kimse ilgilenmedi. Daha sonra İlyas, Rabbin harap olan sunağını onardı. Her kabile için birer tane olmak üzere on iki taş alıp Rabbin adına bir sunak yaptı, etrafına büyük bir hendek kazdı, odunları dizdi, boğayı parçalara ayırıp odunların üzerine koydu. Sonra onlara, 'Dört büyük testi suyla doldurun ve bunu sunuların ve odunların üzerine dökün' dedi. Su sunağın etrafından akıp hendeği doldurana kadar bunu üç kez yaptılar. İlyas peygamber öne çıkıp şöyle dua etti: "Ey Rab, İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in Tanrısı, bugün bilinsin ki, sen İsrail'de Tanrısın ve ben de senin hizmetkarımın ve bütün bunları senin emrinle yaptım. Bana cevap ver, ya Rab, bana cevap ver ki bu insanlar senin, ya Rab, Tanrı olduğunu ve senin kalplerini yeniden döndürdüğünü bilsinler.' Sonra Rabbin ateşi düştü ve kurbanı, odunları, taşları ve toprağı yaktı, hendekteki suyu da yaladı. Bütün insanlar bunu görünce secdeye kapandılar ve 'Rab, o Tanrı'dır! Rab Tanrıdır!'" (1. Krallar 18:26-39)

“Sonra İlyas onlara, 'Baal'in peygamberlerini yakalayın' diye emretti. Kimsenin kaçmasına izin vermeyin!' Onları yakalayıp orada katlettiler. Sonra İlyas Ahab'a, 'Git, ye ve iç, çünkü şiddetli yağmur sesi var' dedi. Ahab yiyip içmeye gitti ama İlyas Karmel'in tepesine tırmandı, yere eğildi ve yüzünü dizlerinin arasına koydu. Hizmetçisine "Git ve denize bak" dedi. Yukarı çıkıp baktı." Orada hiçbir şey yok" dedi. İlyas yedi kez "Geri dön" dedi. Hizmetçi yedinci kez, 'Denizden insan eli kadar bir bulut yükseliyor' dedi. İlyas, 'Git ve Ahab'a söyle, 'Arabani bağla ve yağmur seni durdurmadan aşağı in' dedi. Bu arada gökyüzü bulutlarla karardı, rüzgar yükseldi, şiddetli bir yağmur yağdı ve Ahab Yizreel'e doğru yola çıktı. Rab'bin gücü İlyas'ın üzerine geldi ve o, pelerinini kemerine sokarak tüm yol boyunca Ahab'ın önünden koştu. Jezreel'e." (1. Krallar 18:40-46)

“Ahab İzebel'e İlyas'ın yaptığı her şeyi ve tüm peygamberleri kılıçla nasıl öldürdüğünü anlattı. Jezebel, İlyas'a bir haberci göndererek şunu söyledi: 'Eğer yarın bu saatlerde senin hayatını onlardan birininki gibi yapmazsam, tanrılar bana bu kadar sert davransınlar.' (1. Krallar 19:1-2)

“Elijah korktu ve canını kurtarmak için kaçtı. Yahuda'daki Beerşeba'ya geldiğinde, kendisi çölde bir günlük yolculuk yaparken hizmetçisini orada bıraktı. Bir süpürge ağacının yanına geldi, altına oturdu ve ölmesi için dua etti. 'Yeter artık efendim' dedi. 'Al Ömrümü; Atalarımın daha iyi değilim.' Daha sonra ağacın altına uzanıp uykuya daldı. Bir anda bir melek ona dokundu ve 'Kalk, ye' dedi. Etrafına baktı ve başının yanında sıcak kömürlerin üzerinde pişmiş bir ekmek ve bir kavanoz su vardı. Yedi, içti, sonra tekrar yattı. Rabbin meleği ikinci kez gelip ona dokundu ve şöyle dedi: 'Kalk, ye, çünkü yolculuk sana çok fazla.' Böylece kalktı, yedi ve içti. Bu yiyeceklerle güçlenerek kırk gün kırk gece yolculuk yaparak Tanrı'nın dağı Horeb'e ulaştı. Orada bir mağaraya gitti ve geceyi geçirdi." (1. Krallar 19:3-9) Rab sağlar.

“Rabbin ona şu sözü geldi: 'Burada ne yapıyorsun İlyas?' Rab, 'Dışarı çıkın ve Rab'bin huzurunda dağda durun, çünkü Rab geçmek üzere' dedi. Büyük ve güçlü bir rüzgar dağları parçaladı; Tanrı yoktu, sonra deprem oldu. Tanrı yoktu, ateşte değildi. Sonra yumuşak bir fısıltı geldi; ne zaman ona tekrar: 'Burada ne yapıyorsun, Elijah?' Şöyle cevap verdi: 'Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı için çok gayretliydim. İsraililer antlaşmanızı reddettiler, sunaklarınızı kırdılar ve peygamberlerinizi kılıçla öldürdüler. Geriye kalan tek kişi benim ve şimdi beni öldürmeye çalışıyorlar.' Rab ona, 'Geldiğin yoldan geri dön ve Şam Çölü'ne git' dedi. Oraya vardığınızda Hazael'i Aram'ın kralı olarak meshedin. Ayrıca, Nimşi oğlu Yehu'yu İsrail kralı olarak ve senin halefi olarak Şafat oğlu Elişa'yı da peygamber olarak meshedin. Yehu,

Hazael'in kılıcından kurtulanları öldürecek ve Elişa da Yehu'nun kılıcından kurtulanları öldürecek. Yine de İsrail'de yedi bin kişiyi ayırıyorum; hepsi Baal'in önünde diz çökmemiş ve ağzı onu öpmemiş olanların hepsi." (1. Krallar 19:10-18)
Yorum: Korku ve kendine acıma, fiziksel ve ruhsal olarak birçok soruna neden olur!!!

“İlyas oradan ayrıldı ve Şafat oğlu Elişa'yı buldu. On iki öküz çiftini sürüyordu ve on ikinci çifti kendisi sürüyordu. İlyas onun yanına giderek pelerini ona sardı. Elişa daha sonra öküzlerini bırakıp İlyas'ın peşinden koştu. 'Annemle babama veda öpücüğü vereyim' dedi, 'sonra ben de seninle geleceğim.' Elişa öküz boyunduruğunu alıp onları kesti. Eti pişirmek için çiftçilik aletlerini yaktı ve halka verdi, onlar da yedi. Sonra İlyas'ın peşinden gitti ve onun hizmetçisi oldu.” (1. Krallar 19:19-20)

“Artık Aram Kralı Ben-Hadad bütün ordusunu topladı. Otuz iki kralın atları ve savaş arabalarıyla birlikte çıkıp Samiriye'yi kuşattı ve ona saldırdı. İsrail kralı Ahab'a şehre ulaklar göndererek şöyle dedi: 'Ben-Hadad şöyle diyor: Altının ve gümüşün benimdir, karılarının ve çocuklarının en iyileri benimdir.' İsrail kralı şöyle cevap verdi: 'Dediğin gibi, efendim kral. Ben ve sahip olduğum her şey senin.' Haberciler tekrar gelip şöyle dediler: "Ben-Hadad şöyle diyor: Ben senin gümüşlerini ve altınlarını, karılarını ve çocuklarını istemek için gönderdim. Ama yarın bu saatlerde sana göndereceğim. memurlarım sarayınızı ve memurlarınızın evlerini arayacaklar. Değer verdiğiniz her şeye el koyup götürülecekler.' Ahab karşılayamayacağı bu talebi yanıtladı. Ben-Hadad, saldırmaya hazırlanmış dedi. (1. Krallar 20:1-6)

“Bu arada İsrail Kralı Ahab'a bir peygamber gelip şöyle dedi: 'Rab şöyle diyor: Bu büyük orduyu görüyor musun? Bugün onu elinize vereceğim, o zaman benim Rab olduğumu anlayacaksınız.' 'Peki bunu kim yapacak?' diye sordu Ahab. Peygamber şöyle cevap verdi: 'Rab şöyle diyor: Eyalet komutanlarının genç subayları bunu yapacak.' 'Ahab eyalet komutanlarının 232 kişilik genç subaylarını çağırdı. Daha sonra İsraililerin geri kalanını, yani toplam 7.000 kişiyi bir araya topladı. Ben-Hadad ve 32 kral ittifak halindeyken öğle vakti yola çıktılar... Eyalet komutanlarının genç subayları, arkalarında orduyla birlikte şehirden dışarı çıktılar ve her biri rakibini vurdu. Bunun üzerine Aramiler kaçtı, İsraililer de peşlerindeydi. Fakat Aram kralı Ben-Hadad atlılarından bazılarıyla birlikte at sırtında kaçtı. İsrail kralı ilerleyip atları ve savaş arabalarını alt etti ve Aramilere ağır kayıplar verdi. ... Ertesi bahar Ben-Hadad Aramileri topladı ve İsrail'e karşı savaşmak için Aphek'e gitti. İsrailoğulları da toplanıp erzak verildiğinde, onları karşılamak için yola çıktılar. İsraililer iki küçük keçi sürüsü gibi onların karşısında kamp kurarken, Aramiler kırsal bölgeyi kaplıyordu. Tanrı adamı gelip İsrail kralına şöyle dedi: 'Rab şöyle diyor: Aramiler Rab'bin vadilerin tanrısı değil, tepelerin tanrısı olduğunu düşündüklerinden, bu büyük orduyu senin ellerine teslim edeceğim. , ve benim Rab olduğumu anlayacaksınız.' İsrailoğulları Arami piyadelerine bir günde yüz bin kayıp verdiler. Geri kalanlar Aphek şehrine kaçtı ve burada yirmi yedi bin kişi duvarın üzerine çöktü. Ve Ben-Hadad şehre kaçtı ve bir iç odaya saklandı. Görevlileri ona, 'Bak, İsrail evinin krallarının merhametli olduğunu duyduk' dediler. Belimizde çullarla, başlarımızda iplerle İsrail Kralı'nın huzuruna çıkalım. Belki de hayatınızı bağışlar.' Bellerine çullar, başlarına da ipler sarınarak İsrail kralının yanına gittiler ve şöyle dediler: 'Kulun Ben-Hadad diyor ki: Lütfen yaşamama izin ver.' Kral şöyle cevap verdi: 'Hâlâ yaşıyor mu? O benim erkek kardeşim.' Ahab, bir anlaşmaya dayanarak Ben-Hadad'ı serbest bıraktı ve gitmesine izin verdi.” (1. Krallar 20:13-16; 19-20, 26-32)

Yorum: Hiçbir zaman Allah'ın düşmanı ile anlaşma yapmayın ve gerçeklerden ibaret olmayın.

“Peygamber evlatlarından biri, başını gözlerine kadar indirerek kılık değiştirmişti. ... Kral oradan geçerken peygamber ona şöyle seslendi: 'Kulun savaşın en yoğun noktasına gitti ve biri bir esirle bana gelip 'Bu adamı koru' dedi. Eğer kayıpsa, onun hayatı karşılığında bu sizin hayatınız olacaktır, yoksa bir talant gümüş ödemek zorunda kalacaksınız.' Hizmetçiniz orada burada meşgulken adam ortadan kayboldu.' İsrail kralı, "Cümleniz budur" dedi. 'Bunu kendin telaffuz ettin.' Bunun üzerine peygamber hızla gözlerindeki bandı çıkardı ve İsrail kralı onu peygamberlerden biri olarak tanıdı. Krala şöyle dedi: 'Rab şöyle diyor: Ölmesine karar verdiğim bir adamı serbest bıraktın. Bu nedenle, onun hayatına karşılık sizin hayatınız, onun halkına karşı sizin halkınızdır.' İsrail kralı asık suratlı ve öfkeli bir şekilde Samiriye'deki sarayına gitti.” (1. Krallar 20:35, 39-43)

“Bir süre sonra Yizreelli Navot'a ait bir bağla ilgili bir olay yaşandı. Bağ Yizreel'de, Ahab'ın sarayının yakınındaydı. Ahab, Navot'a, 'Bana izin ver, sarayına yakın olduğu için bağımı sebze bahçesi olarak kullanayım' dedi. Karşılığında

sana daha iyi bir bağ vereceğim ya da istersen, sana değeri ne olursa olsun ödeyeceğim.' Fakat Naboth şöyle cevap verdi: 'Rab, atalarımın mirasını sana vermekten korusun.' Bunun üzerine Ahab, Yizreelli Navot'un, 'Atalarımın mirasını sana vermeyeceğim' dediği için asık suratlı ve öfkeli bir şekilde eve gitti. Somurtarak yatağına uzandı ve yemek yemeyi reddetti. Karısı İzebel içeri girdi ve ona 'Neden bu kadar somurttun?' diye sordu. Neden yemek yemiyorsun?' O da ona şöyle cevap verdi: 'Çünkü Yizreelli Navot'a, 'Bana bağını sat' dedim; ya da istersen onun yerine sana başka bir bağ veririm.' Ama o, 'Sana bağımı vermeyeceğim' dedi. Karısı İzebel şöyle dedi: 'İsrail'de kral olarak böyle mi davranıyorsun? Kalk ve yemek ye! Neşelen. Sana Yizreelli Navot'un bağını vereceğim.'" (1.Krallar 21:1-7)

"Jezebel, Navot'a kendisini taşıyarak öldürmesini sağladı. Sonra Ahab'a, 'Kalk, Yizreelli Nabot'un seni satmayı reddettiği bağını mülk edin' dedi. Artık hayatta değil, ölü.' ... Ahab, Navot'un öldüğünü duyunca ayağa kalktı ve Navot'un bağını ele geçirmek için aşağı indi. O zaman Rab, Tişbeli İlyas'a şöyle seslendi: 'Samiriye'de hüküm süren İsrail kralı Ahab'ı karşılamaya in. O şimdi Navot'un bağını ele geçirmek için gittiği bağdadır. Ona de ki: Rab şöyle diyor: Sen bir adamı öldürüp malına el koymadın mı? Sonra ona söyle: Rab şöyle diyor: Köpeklerin Navot'un kanını yaladığı yerde, köpekler de senin kanını yalayacak - evet, senin kanını!' Rabbin gözünde kötülük yapmak için kendini sattın. Başımıza felaket getireceğim. Senin soyunu yok edeceğim ve İsrail'de köle olsun, özgür olsun Ahab'ın bütün erkeklerini yok edeceğim. Senin evini Nebat oğlu Yeroboam'ın ve Ahiya oğlu Baaşa'nın evi gibi yapacağım; çünkü beni öfkeli kıldın ve İsrail'i günaha sürükledin.' "Ve ayrıca Jezebel ile ilgili olarak Rab şöyle diyor: Köpekler Jezebel'i Yizreel duvarının yanında yutacak." ... Sonra Rab İlyas'a şu söz geldi: 'Ahab'ın önümde nasıl kendini alçalttığını fark ettin mi? Kendini alçalttığı için, bu felaketi onun zamanında ben getirmeyeceğim, fakat günler içinde onun evine getireceğim. oğlunun.'" (1. Krallar 21:8, 16-23, 29-29)

Yorum: Tanrı, tövbe eden en aşağılık insanları görür ve dikkate alır.

"Üçüncü yıl Yahuda kralı Yehoşafat İsrail kralını görmeye gitti. İsrail kralı görevlilerine şöyle demişti: "Ramot Gilead'ın bize ait olduğunu ve bizim onu Aram kralından geri almak için hiçbir şey yapmadığımızı bilmiyor musun?" Bunun üzerine Yehoşafat'a, "Benimle gelir misin?" diye sordu. Ramoth Gilead'a karşı savaşmak için mi?" Yehoşafat İsrail kralına şöyle cevap verdi: 'Ben senin gibiyim, halkım senin halkın gibi, atlarım senin atların gibi.' Fakat Yehoşafat ayrıca İsrail kralına, 'Önce Rab'be danış' dedi" (1.Krallar 22:2-5).

"İsrail kralı dört yüz kadar peygamberi bir araya getirdi ve onlara şunu sordu: 'Ramot Gilead'a karşı savaşa mı gireyim, yoksa bundan vazgeçeyim mi?' 'Git' diye cevap verdiler, 'çünkü Rab onu kralın eline verecek.' Fakat Yehoşafat şunu sordu: 'Burada sorabileceğimiz Rabbin bir peygamberi yok mu?' ... Sonra Mikaya çağrıldı. Bütün peygamberler önlerinde peygamberlik ederken tahtlarında oturuyorlardı. Bunun üzerine Kenaanah oğlu Sidkiya şöyle dedi: 'Rab şöyle diyor: Onlar yok oluncaya kadar Aramileri bunlarla kandıracaksınız.' Diğer peygamberlerin tümü 'Ramot Gilead'a saldırın ve galip gelin' dediler, 'çünkü Rab onu kralın eline verecek' dediler. Mikaya'yı çağırmak için gönderilen haberci şöyle dedi: "Diğer peygamberler kralın başarılı olacağını tahmin ediyorlar. Senin sözün onlarınkine uysun ve olumlu konuş." Oraya vardığında kral ona şunu sordu: 'Mikaya, Ramot Gilead'a karşı savaşa mı girelim yoksa vazgeçeyim mi?' 'Saldırın ve galip gelin' diye yanıtladı, 'çünkü Rab onu kralın eline verecektir.' Kral ona, 'Rab'bin adına bana gerçeklerden başka bir şey söylemeyeceğine dair sana kaç kez yemin ettireceğim?' dedi. Bunun üzerine Mikaya şöyle cevap verdi: 'Bütün İsrail'in çobanı olmayan koyunlar gibi dağlara dağıldığını gördüm ve Rab şöyle dedi: Bu halkın efendisi yok. Herkes evine huzur içinde dönsün.' ... 'Bu nedenle, Rab'bin sözünü dinleyin: Rab'bi tahtında otururken, göklerdeki tüm ordunun onun etrafında sağında ve solunda durduğunu gördüm. Ve Rab dedi: Ahab'ı oraya saldırıp ölümüne gitmeye kim ikna edecek? Sonunda bir ruh öne çıktı, Rabbin huzuruna çıktı ve şöyle dedi: Onu ayartacağım. ...tüm peygamberlerinin ağızında yalancı ruh olarak Rab. Gidin ve yapın.'" (1. Krallar 22:6-7; 10-16)

Yorum: Gerçeği arayın; arzuladığınızı değil.

"İsrail kralı ile Yahuda kralı Yehoşafat Ramot Gilead'a çıktılar. İsrail kralı Yehoşafat'a, 'Ben savaşa kılık değiştirerek gireceğim, ama sen kraliyet kaftanını giy' dedi. Bunun üzerine İsrail kralı kılık değiştirip savaşa girdi. Aram kralı şu emri vermişti: 'İsrail kralı dışında küçük ya da büyük hiç kimseyle savaşmayın.' Araba komutanları Yehoşafat'ı görünce, 'Bu kesinlikle İsrail'in kralıdır' diye düşündüler. Bunun üzerine ona saldırmak için döndüler ama Yehoşafat bağırınca araba komutanları onun İsrail kralı olmadığını anlayıp onu takip etmeyi bıraktılar. Fakat birisi rastgele yayını çekti ve İsrail

kralını zırhının parçaları arasından vurdu. ... Yarısından çıkan kan arabanın zeminine aktı ve o akşam öldü ve Samiriye'ye getirilip gömüldü. Arabayı Samiriye'deki (fahişelerin yıkandığı) bir havuzda yıkadılar ve Rabbin sözü gibi köpekler onun kanını yaladılar. ... Onun yerine oğlu Ahazya kral oldu." (1. Krallar 22:29-38)

"Yehoşafat, Rabbin gözünde doğru olanı yaparak babası Asa'nın yollarında yürüdü. ... Ülkeyi, babası Asa'nın hükümdarlığından sonra bile orada kalan diğer erkek türbe fahişelerinden kurtardı. Yehoşafat öldü ve yerine oğlu Yehoram geçti. Ahab oğlu Ahazya İsrail'de iki yıl krallık yaptı. Babası Ahab'ın yaptığı gibi o da kötülük yaptı." (1. Krallar 22:41-53)

Anahtar noktaları

- Tanrı'nın yollarında yürüyün ve O'nun emir ve emirlerine, kanunlarına ve gereksinimlerine uyun; doğruluğu arayın.
- Süleyman, tapınma yerlerinde kurbanlar sunması ve buhur yakması dışında, babası Davut'un kurallarına göre yürüyerek Rab'be olan sevgisini gösterdi. Allah'ın emirlerine istisna yapmak O'nun hoşuna gitmez.
- Liderlerin; krallar, ebeveynler, öğretmenler veya ruhani liderler olsun, takipçileri üzerinde büyük etkisi vardır.
- Kötülük yapan ve Rab'bi kızdıranlarla ilgili kehanetlerin tümü gerçekleşti.

2 KRAL

"Moab İsrail'e isyan etti. Ahazya, Samiriye'deki üst kattaki odasının kafesinden düşmüş ve kendini yaralamıştı. Bu yüzden, bu yaradan kurtulup kurtulamayacağımı öğrenmek için Ekron'un tanrısı Baal-Zebub'a danışmak üzere haberciler gönderdi. Fakat Rabbin meleği Tişbeli İlyas'a şöyle dedi: 'Samiriye kralının habercilerine git ve onlara şunu sor: 'İsrail'de Tanrı olmadığı için mi Ekron tanrısı Baal-Zebub'a danışmaya gidiyorsun? ' Bu nedenle Rabimiz şöyle diyor: 'Yattığın yataktan kalkmayacaksın. Kesinlikle öleceksin!'" Joram onun yerine kral oldu. (2. Krallar 1:1-4, 17)

İlyas'ın Şöminesini Elişa'ya vermek

"İlyas ve Elişa Gilgal'dan geliyorlardı. İlyas Elişa'ya şöyle dedi: "Burada kal; Rab beni Beytel'e ve Eriha'ya gönderdi. O reddetti. ... Peygamberler topluluğundan elli adam gidip uzakta durdular ve yüzleri İlyas ile Elişa'nın Ürdün Nehri'nde konakladığı yere dönüktü. İlyas abasını aldı, sardı ve onunla suya vurdu. Su sağa ve sola bölündü ve ikisi kuru topraktan karşıya geçtiler, İlyas Elişa'ya şöyle dedi: senden alınmadan önce senin için ne yapabilirim?' Elişa, "Ruhunun iki katını miras olarak bana miras bırak" diye yanıtladı. 'Zor bir şey istedin' dedi Elijah, 'yine de senden alındığımda beni görürsen, o senin olacak, yoksa senin olmayacak.' Birlikte yürüyüp konuşurlarken, birdenbire ateşten bir araba ve ateşten atlar belirip ikisini ayırdı ve İlyas bir kasırgayla göğe yükseldi. Elişa bunu gördü ve şöyle bağırdı: 'Babam! Babam! İsrail'in savaş arabaları ve atlıları!' Ve Elişa artık onu görmedi. Daha sonra kendi elbiselerini alıp parçaladı." (2. Krallar 2:1-2, 7-12)

"İlyas'ın elinden düşen pelerini aldı ve geri dönüp Ürdün nehrinin kıyısında durdu. Sonra üzerinden düşen pelerini aldı ve onunla suya vurdu. 'İlyas'ın Tanrısı Rab şimdi nerede?' O sordu. Suya çarptığında su sağa ve sola bölündü ve karşıya geçti. ... Elişa Beytel'e, Karmel Dağı'na çıktı ve oradan Samiriye'ye döndü." (2. Krallar 2:13-14, 23)

"Ahab oğlu Yoram, Rabbin gözünde kötü olanı yaptı, fakat babasının ve annesinin yaptığı gibi değil. Babasının yaptığı kutsal Baal taşından kurtuldu. Yine de Yeroboam'ın İsrail'e işlettiği günahlara tutundu; onlardan yüz çevirmedi." (2. Krallar 3:1-3)

"Moab kralı yine İsrail kralına isyan etti. Bunun üzerine Kral Yoram Samiriye'den yola çıktı ve tüm İsrail'i seferber etti. Yahuda kralı Yehoşafat'a da şu mesajı gönderdi: Moab'a karşı savaşmak için benimle birlikte gelir misin? 'Ben de seninle geleceğim' diye yanıtladı. Saldırmak için Edom Çölü'nden geçmeyi seçtiler ama suları bitti.' ... 'İsrail kralı, Yahuda kralı Yehoşafat ve Edom kralı Elişa'yı görmeye gittiler. Elişa, eğer Yehoşafat'ın varlığına saygı duymasaydım sana bakmazdım, hatta seni fark etmezdim dedi. Sonra bu vadiyi hendeklerle doldurun dedi. ... Çünkü Rab şöyle diyor: Ne rüzgar ne de yağmur göreceksin, ama bu vadi suyla dolacak ve sen, sığırların ve diğer hayvanların su içecek. Bu, Rabbin gözünde kolay bir şeydir; Moab'ı da sana teslim edecek. Bütün surlu şehirleri ve bütün büyük şehirleri yıkacaksınız. Bütün iyi ağaçları kesecek, bütün pınarları tıkayacak ve her iyi tarlayı taşlarla mahvedeceksin.' Ertesi sabah, kurban sunma vakti yaklaşırken, Edom yönünden su akıyordu!" (2. Krallar 3:4-7, 12-20)

“Bütün Moavlılar kralların kendilerine karşı savaşmaya geldiklerini duymuşlardı; bu nedenle silah taşıyabilen genç yaşlı herkes çağrıldı ve sınıra yerleştirildi. Sabah erkenden kalktıklarında güneş suyun üzerinde parlıyordu. Yolun karşısındaki Moablılar için su kırmızı, kan gibi görünüyordu. 'Bu kan!' dediler. 'Bu krallar birbirleriyle savaşmış ve onları katletmiş olmalı. Şimdi yağmalamaya geçelim, Moab!' Fakat Moablılar İsrail ordugâhına vardıklarında İsraililer ayaklanıp onlarla kaçana kadar savaştilar. İsraililer ülkeyi istila edip Moavlıları katlettiler. Moav kralı savaşın kendisine karşı çıktığını görünce ilk oğlunu şehir surlarında kurban olarak sundu. İsrail'e karşı öfke büyüktü; çekilip kendi topraklarına döndüler.” (2. Krallar 3:21-26)

Yorum: Ne sıklıkla Tanrı'ya rehberlik etmesi için dua ediyoruz ama O'nun cevabını bulmak için O'nun sözüne başvurmayı başaramıyoruz?

Şunemli Kadının İmanı

“Bir gün Elişa Şunem'e gitti. Varlıklı bir kadın onu yemeğe kalmaya çağırıldı. Bu yüzden ne zaman gelse yemek yemek için orada dururdu. Kocasına şöyle dedi: 'Yollarımıza sık sık gelen bu adamın kutsal bir Tanrı adamı olduğunu biliyorum. Çatıda küçük bir oda yapalım ve içine onun için bir yatak, bir masa, bir sandalye ve bir lamba koyalım. O zaman bize geldiğinde orada kalabilir.' Bir gün Elişa geldiğinde odasına çıktı ve orada yattı. Hizmetçisi Gehazi'ye, 'Şunamlıyı çağır' dedi. 'Ona söyle, bizim için bunca zahmete katlandın. Şimdi sizin için ne yapılabilir?' 'Benim kendi halkım arasında bir evim var' diye cevap verdi. Elişa, Gehazi'ye 'Onun için ne yapılabilir?' diye sordu. Gehazi, 'Eh, onun oğlu yok, kocası da yaşlı' dedi. Kadın çağrıldı ve Elişa şöyle dedi: 'Gelecek yıl bu zamanlar,' dedi Elişa, 'bir oğlunu kollarına alacaksın.' Gelecek yıl bir oğul doğdu. Çocuk büyüdü, bir gün orakçılarla birlikte olan babasının yanına çıktı. 'Kafam! Kafam!' dedi. Babası hizmetçiye 'Onu annesine götürün' dedi. Hizmetçi onu kaldırıp annesinin yanına götürdükten sonra çocuk öğlene kadar onun kucağında oturdu ve sonra öldü. Yukarı çıkıp onu Tanrı adamının yatağına yatırdı, sonra kapıyı kapatıp dışarı çıktı. ... Yola çıktı ve Karmel Dağındaki Tanrı adamının yanına geldi. ... Dağdaki Tanrı adamının yanına varınca onun ayaklarından tuttu. Gehazi onu uzaklaştırmak için yanına geldi ama Tanrı adamı, 'Onu rahat bırak' dedi. Çok büyük bir sıkıntı içinde ama Rab bunu benden sakladı ve nedenini bana söylemedi.' 'Sizden bir oğul istedim mi lordum?' dedi. 'Sana umutlarımı yükseltme demedim mi?' ... Elişa eve ulaştığında çocuk kanepede ölü yatıyordu. İçeri girip ikisinin üzerine kapıyı kapattı ve Rabbine dua etti. ... Çocuk yedi kez hапşırdı ve gözlerini açtı. Elişa Şunemli kadına, 'Oğlunu al' dedi. İçeri girdi, ayaklarının dibine düştü ve yere eğildi. Daha sonra oğlunu da alıp dışarı çıktı.” (2. Krallar 4:8-37)

Yorum: Elişa aracılığıyla Rab'bin gücüne olan inancından vazgeçmedi.

Aramlı Naaman

“Şimdi Naaman, Aram kralının ordusunun komutanıydı. Efendisinin gözünde büyük bir adamdı ve çok saygındı, çünkü Rab onun aracılığıyla Aram'a zafer kazandırmıştı. Yiğit bir askeri ama cüzam hastasıydı. Naaman'ın karısına hizmet eden İsrail'den tutsak bir genç kız, hanımına şöyle dedi: 'Keşke efendim Samiriye'deki peygamberi görseydi! Onu cüzamdan kurtarırdı.' Naaman efendisinin yanına giderek İsraili kızın söylediklerini ona anlattı. Aram kralı, "Ne olursa olsun gidin" diye yanıtladı. 'İsrail kralına bir mektup göndereceğim.' Bunun üzerine Naaman İsrail kralına şu mektubu götürdü: Bu mektupla kulum Naaman'ı sana gönderiyorum, böylece onu cüzamdan kurtarırın.” (2. Krallar 5:1-6)

Yorum: Aram, Ermenilerin ülkesi olan bugünkü Suriye'de ve yakınında bulunuyordu.

“İsrail kralı mektubu okur okumaz cübbesini yırttı ve şöyle dedi: 'Ben Tanrı mıyım? Öldürüp hayata döndürebilir miyim? Bu adam neden cüzamının iyileşmesi için bana birini gönderiyor? Bakın benimle nasıl kavga çıkarmaya çalışıyor!' Tanrı adamı Elişa, İsrail kralının kaftanını yırttığını duyunca ona şu mesajı gönderdi: 'Neden kaftanını yırttın? Adam bana gelsin, İsrail'de bir peygamberin olduğunu bilecek.' Bunun üzerine Naaman Elişa'nın evine gitti. Elişa ona bir haberci göndererek şöyle dedi: 'Git, Ürdün Irmağı'nda kendini yedi kez yıka, etin yenilenecek ve temizleneceksin.' Fakat Naaman öfkeyle uzaklaşıp şöyle dedi: 'Ben onun mutlaka yanıma geleceğini, durup Tanrısı Rab'bin adını çağıracağını, elini o yerin üzerinde sallayacağımı ve beni iyileştireceğini düşündüm (Tanrı başka ne demeli?) cüzam. Şam'ın Abana ve Pharpar nehirleri İsrail'in sularının herhangi birinden daha iyi değil mi? Onlarla yıkanıp temizlenemez miyim?' O da öfkeyle dönüp gitti.” (2. Krallar 5:7-12)

Yorum: Tanrı'nın yanıtı beklentilerinizi karşılamadığında kızmayın.

“Naaman'ın hizmetkarları ona gidip şöyle dediler: 'Babam, eğer peygamber sana büyük bir şey yapmanı söyleseydi, bunu yapmaz mıydın? O halde size, Yıkayın ve arının dediğinde ne kadar daha fazlası olur!' Böylece, Tanrı adamının kendisine söylediği gibi, aşağı inip Ürdün Irmağı'na yedi kez daldı ve eti yenilendi ve genç bir çocuğunki gibi temiz oldu. Bunun üzerine Naaman ve yanındakilerin tümü Tanrı adamının yanına döndüler. Onun önünde durdu ve şöyle dedi: 'Artık İsrail dışında hiçbir Tanrı olmadığını biliyorum. Lütfen şimdi hizmetkarınızın hediyesini kabul edin.' Peygamber, 'Hiçbir şeyi kabul etmeyeceğim' diye cevap verdi. Ve Naaman onu ısrarla teşvik etmesine rağmen reddetti. ... Sonra Naaman şöyle dedi: 'Rab hizmetkarınızı şu tek şey için bağışlasın: Efendim eğilmek için Rimmon tapınağına girdiğinde ve koluma yaslandığında ve ben de orada eğildiğimde - Rimmon tapınağına eğildiğimde, Tanrı bu kulunu bağışlasın.' Elişa, "Huzur içinde git" dedi. (2 Krallar 5:13-19)

“Naaman biraz mesafe kat ettikten sonra Gehazi aceleyle Naaman'ın peşinden gitti. Naaman onun kendisine doğru koştuğunu görünce onu karşılamak için arabadan indi. "Her şey yolunda mı?" O sordu. Gehazi diyerek yalan söyledi. 'Efendim beni şunu söylemem için gönderdi: Peygamberlerin topluluğundan iki genç Efrayim'in dağlık bölgesinden bana geldi.' Gehazi iki torba gümüş ve iki takım elbiseyi alıp eve koydu. Elişa 'Neredeydin Gehazi?' diye sorduğunda Elişa sordu. Gehazi, 'Hizmetkarın hiçbir yere gitmedi' diyerek yine yalan söyledi. Fakat Elişa ona şöyle dedi: 'Adam seni karşılamak için arabasından indiğinde ruhum seninle birlikte değil miydi? Şimdi hediye kabul etme zamanı mı? Naaman'ın cüzamı sana ve senin soyuna sonsuza kadar yapışacak.' Sonra Gehazi, Elişa'nın huzurundan ayrıldı; kar gibi bembeyaz bir cüzzamlydı." (2. Krallar 5:20-27)

Yorum: Açgözlülük çok fazla üzüntüyle sonuçlanır ve Tanrı'dan değildir.

“Şimdi Aram kralı İsrail'le savaş halindeydi. Subaylarıyla görüşükten sonra, "Kampımı falanca yerde kuracağım" dedi. Ancak Elişa, İsrail Kralı'na her hareketini bildirdi. Öfkelenen kral, subaylarını çağırdı ve onlardan kimin kim olduğunu bilmelerini istedi. aralarında İsrail kralının tarafında mıydı?' "Hiçbirimiz, efendim kral," dedi subaylarından biri, İsrail'de bulunan peygamber Elişa, senin söylediğin sözleri İsrail kralına anlatıyor... Sonra kral güçlü bir kuvvetle gitti ve Tanrı adamının hizmetkarı ertesi sabah erkenden kalkıp yola çıktığında, atlı ve savaş arabalı bir ordu şehri kuşatmıştı: 'Efendim, ne yapacağız?' Hizmetçi, 'Korkma' diye cevap verdi. 'Bizimle birlikte olanlar, onlarla birlikte olanlardan daha fazladır.' Ve Elişa şöyle dua etti: 'Ya Rab, gözlerini aç da görebilsin.' Sonra Rab hizmetkarın gözlerini açtı ve baktı ve Elişa'nın etrafındaki atlarla ve savaş arabalarıyla dolu tepeleri gördü. Düşman ona doğru yaklaşırken Elişa Rab'be şöyle dua etti: 'Bu insanları körlükle vurun.' Bu yüzden onları kör etti. Elişa onlara şöyle dedi: 'Bu yol değil ve burası şehir değil. Beni takip edin, sizi aradığınız adama götürüleceğim.' Rab, Samiriye şehrine girdikten sonra bu adamların gözlerini aç da görebilsinler. İsrail kralı onları görünce Elişa'ya, "Onları öldüreyim mi?" diye sordu. HAYIR! Yiyip içmeleri için önlerine yiyecek ve su koydu. Yemeyi ve içmeyi bitirdikten sonra onları gönderdi ve onlar da efendilerinin yanına döndüler. Böylece Aram'dan gelen çeteler İsrail topraklarına saldırmayı bıraktı. (2. Krallar 6:8-23)

Yorum: Kötülüğü iyilikle yen ve sana zulmedenler için dua et.

“Elişa Şam'a gitti; Aram kralı Ben-Hadat hastaydı. Kral, Hazael'i Elişa'ya bu hastalıktan kurtulabilecek miyim diye sorması için gönderdi. Elişa şöyle cevap verdi: 'Git ve ona söyle: Kesinlikle iyileşeceksin; ama Rab bana onun gerçekten öleceğini açıkladı.' Sonra Hazael'e, 'Rab bana senin Aram'ın kralı olacağını gösterdi' dedi. (2. Krallar 8:7-13)

Hazael - Aram Kralı

“Sonra Hazael Elişa'dan ayrılıp efendisinin yanına döndü. Ben-Hadad, 'Elişa sana ne dedi?' diye sorduğunda Hazael şöyle cevap verdi: 'Bana senin kesinlikle iyileşeceğini söyledi.' Ancak ertesi gün kalın bir bez aldı, onu suya batırdı ve kralın yüzüne yaydı ve o da öldü. Sonra Hazael onun yerine kral oldu.” (2. Krallar 8:14-15)

“Yehoşafat öldü ve Yehoram Yahuda kralı olarak hüküm sürdü; Ahab'ın bir kızıyla evlendi. Rabbin gözünde kötü olanı yaptı. Yine de Rab, hizmetkarı Davut'un hatırı için Yahuda'yı yok etmeye istekli değildi. Yehoram kendisinin yanına kaldı ve onun yerine oğlu Ahazya kral oldu. Bir yıl Kudüs'te hüküm sürdü. ... Ahazya, Ahab oğlu Yoram'la birlikte Aram kralı Hazael'e karşı savaşmaya gitti. Aramiler Joram'ı yaraladılar ve iyileşmek için Yizreel'e döndüler.” (2. Krallar 8:18-19, 28)

Yehu İsrail Kralı olarak atandı

“Peygamber Elişa, Yehu'yu İsrail'e kral ataması için peygamberlerden birini gönderdi. Peygamber kapıyı açıp kaçtı. Jehu, subay arkadaşlarının yanına gittiğinde içlerinden biri ona, 'Her şey yolunda mı?' diye sordu. Yehu, 'Beni İsrail'in kralı olarak meshetti' dedi. Yehu, Joram'a komplo kurdu ve Yizreel'e gitti. ... İsrail kralı Yoram ve Yahuda kralı Ahazya, her biri kendi arabasıyla Yehu'yu karşılamak üzere yola çıktılar. Sonra Yehu yayını çekti ve Joram'ı omuzlarının arasından vurdu. Ok kalbini deldi ve arabasında yere yığıldı. Yehu, savaş arabası subayı Bidkar'a, Rabbin sözü uyarınca onu alıp Yizreelli Navot'un tarlasına attığını söyledi. Ayrıca Yahuda Kralı Ahazya'yı da öldürdü. (2. Krallar 9:1-27)

“Sonra Yehu Yizreel'e gitti. Jezebel bunu duyunca gözlerini boyadı, saçını düzeltti ve pencereden dışarı baktı. Yehu kapıya girerken, 'Efendinizin katili Zimri, huzur içinde geldin mi?' diye sordu. Jeru pencereye baktı ve seslendi, 'Kim benim tarafımda? DSÖ?' İki ya da üç hadım ona baktı. 'Onu yere at!' dedi Yehu. Onu yere attılar ve onu ayaklar altına alırken kanının bir kısmı duvara ve atlara sıçradı. Yehu içeri girdi, yiyip içti. 'O lanetli kadına iyi bakın' dedi, 've onu gömün çünkü o bir kralın kızıydı.' Ama onu gömmek için dışarı çıktıklarında, tıpkı İlyas'ın kehanet ettiği gibi, kafatası, ayakları ve ellerinden başka bir şey bulamadılar.” (2. Krallar 9:30-35)

Yorum: Ah! Kötü ve kötü bir yaşamın vicdanları.

“Rab'bin İlyas'a söylediği söz uyarınca, Yehu onlara Ahab soyunun yetmiş oğlunu ve Joram'ın tüm ailesini öldürmelerini emretti. Daha sonra Baal'in tüm peygamberlerini bir kurban için Baal tapınağında toplanmaya çağırdı ve bunun üzerine hepsini öldürüp tapınaklarını yaktı. Ancak Yehu, İsrail'in Tanrısı Rabbin yasasını bütün yüreğiyle yerine getirmeye dikkat etmedi. Yeroboam'ın İsrail'e işlettiği günahlardan vazgeçmedi. Yehu babalarının yanına kavuştu ve Samiriye'ye gömüldü. Onun yerine oğlu Yehoahaz geçti.” (2. Krallar 10:15, 18-31, 35)

Joash Kral Olacak

“Yahuda kralı Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldüğünü görünce bütün kraliyet ailesini yok etmeye girişti. Fakat Ahazya'nın kız kardeşi Yehoşeba, Ahazya oğlu Yoaş'ı alıp öldürülmek üzere olan kraliyet prenslerinin arasından çaldı. Athaliah ülkeyi yönetirken onu altı yıl boyunca Rabbin tapınağında dadısıyla birlikte sakladı.” (2. Krallar 11:1-3)

“Yedinci yılda kâhin Yehoyada, yüz kişilik birliklerin komutanlarını, Karitleri (cellatçıları) ve muhafızları çağırıp onları Rabbin tapınağına getirtti. Onlarla bir antlaşma yaptı ve onları Rabbin tapınağında yemin ettirdi. Yehoyada kralın oğlunu dışarı çıkarıp tacı ona koydu; ona antlaşmanın bir kopyasını sundu ve onu kral ilan etti. Onu meshettiler ve insanlar ellerini çırpıp 'Çok yaşa kral!' diye bağırıldılar. ... Rahip Yehoyada, komutanlara Athaliah'ı safların arasından çıkarmalarını ve onu takip eden herkesi kılıçtan geçirmelerini emretti.' Çünkü rahip, 'Rab'bin tapınağında öldürülmemeli' demişti. Onu yakalayıp öldürdüler.” (2. Krallar 11:4-16)

“Sonra yüzlerce kişinin komutanları, Karitler, muhafızlar ve ülkedeki bütün halk, kralı RAB'bin Tapınağı'ndan indirdiler ve muhafızların kapısından girerek saraya girdiler. Kral daha sonra kraliyet tahtında yerini aldı ve ülkenin tüm halkı sevindi. Atalya sarayda kılıçla öldürüldüğü için şehir sessizdi. Yoaş, kâhin Yehoyada'nın kendisine talimat verdiği yıllar boyunca Rabbin gözünde doğru olanı yaptı.” (2. Krallar 11:18-20; 12:1)

“Hazeel Yerusâlim'e saldırmaya gitti. Fakat Yahuda kralı Yoaş, ataları olan Yahuda kralları Yehoşafat, Yehoram ve Ahazya tarafından adanan bütün kutsal eşyaları, kendisinin adadığı hediyeleri ve Rabbin ve Rab'bin tapınağının hazinelerinde bulunan tüm altınları aldı. Kraliyet sarayında onları Aram Kralı Hazeel'e gönderdi, o da Yerusâlim'den çekildi.” (2. Krallar 12:17-21)

Yorum: Joash, Rab'be ne yapması gerektiğini sormadı.

Kralların yerine krallar

- Joash kırk yıl krallık yaptıktan sonra suikasta kurban gitti. Onun yerine oğlu Amatsya kral oldu.
- Yehu oğlu Yehoahaz İsrail kralı oldu. Kötülük yaptı ve Rab'bin İsrail'e karşı öfkesi alevlendi ve onları uzun süre Aram kralı Hazeel ile oğlu Ben-Hadad'ın kontrolü altında tuttu.
- Yehoaş, Yehoahaz'ın yerine kral oldu.
- Yahuda Kralı Amatsya, Rabbin gözünde doğru olanı yaptı. Krallığı iyice ele geçirdikten sonra, kral babasını öldüren görevlileri idam ettirdi. Ancak Musa'nın Yasa Kitabı'nda yazılanlara uygun olarak, Rab'bin emrettiği gibi,

suikastçıların oğullarını öldürmedi: "Babalar çocukları uğruna öldürülmeyecek, çocuklar da uğruna öldürülmeyecek. babaları her biri kendi günahları yüzünden ölecek."

- Yehoaş Yerusâlim'e saldırıp ele geçirdi, yaklaşık altı yüz metrelik duvarı yıktı ve Rabbin tapınağında ve kraliyet sarayının hazinelerinde bulunan tüm altın ve gümüşü ve tüm eşyaları aldı. O da rehin aldı ve Samiriye'ye döndü.
- Yeroboam Yehoaş'ın yerine kral oldu.
- Azarya Amatsya'nın yerine geçti ama Rab onu cüzamla cezalandırdı
- Jotham Azariah'ın oğlu, Azarya'nın yaşamı boyunca halkı yönetti ve sonrasında kral oldu.
- Zekeriya İsrail'in kralı oldu ve Şallum tarafından öldürülmeden altı ay önce hüküm sürdü.
- Shallum, Menahem tarafından öldürülmeden önce bir ay krallık yaptı.
- Asur kralı Pul İsrail'i işgal etti ve Menahem Pul'a fidye ödedi. Böylece geri çekildi.
- Menahem'in oğlu Pekahiah onun yerine kral oldu ancak suikasta kurban gitti.
- Hoşea Pekah'a suikast düzenledi ve onun yerine kral oldu.
- Asur kralı Tiglat-Pileser İsrail'in çoğunu ele geçirdi ve halkı Asur'a sürdü.
- Yahuda kralı Yotam, tıpkı babası Uziah'ın yaptığı gibi, Rabbin gözünde doğru olanı yaptı. Yotam'ın oğlu Ahaz kral oldu ama İsrail krallarının yolunda yürüdü ve hatta oğlunu ateşte kurban etti.
- Aram kralı Rezin ile İsrail kralı Pekah, Ahaz'ı kuşatmak için Yerusâlim'e karşı savaşmak üzere harekete geçtiler, ama onu yenemediler. Ahaz, Asur kralı Tiglat-Pileser'e, gelip beni bana saldıran Aram kralının ve İsrail kralının elinden kurtarmasını bildirmek için ulaklar gönderdi. Asur kralı Şam'a saldırıp onu ele geçirerek buna uydu. Sakinlerini Kir'e sürdü ve Rezin'i öldürdü. Daha sonra Kral Ahaz Şam'da bir sunak gördü ve sunağın bir taslağını, yapımına ilişkin ayrıntılı planlarla birlikte kâhin Uriya'ya gönderdi. Bunun üzerine kâhin Uriya, Kral Ahaz'ın Şam'dan gönderdiği tüm planlara uygun olarak bir sunak inşa etti ve onu Kral Ahaz dönmeden önce tamamladı. Kral Şam'dan dönüp sunağı görünce ona yaklaştı ve üzerinde adak sundu. Daha sonra Ahaz ölünce Hizkiya kral oldu.
- Asur kralı Şalmaneser Hoşea'ya saldırmak için geldi, onu yakalayıp hapse attı, tüm ülkeyi istila etti ve İsrailoğullarını Asur'a sürdü. Onları Med kentlerine yerleştirdi ve Babil, Küta, Avva, Hamat ve Sefarvaim'den insanları getirip İsrailoğullarının yerine geçmek üzere Samiriye kentlerine yerleştirdi. Samiriye'yi ele geçirdiler ve kasabalarında yaşadılar. (2. Krallar 13: - 17:3-6)

Yahuda Kralı Hizkiya

"Yahuda Kralı Hizkiya, babası Davut'un yaptığı gibi, Rab'bin gözünde doğru olanı yaptı ve Rab onunla birlikteydi; ne yaptıysa başarılı oldu. Asur kralı Sennacherib'e isyan etti ve ona hizmet etmedi. Böylece Sennacherib, Yahuda'nın tüm müstahkem şehirlerine saldırıp onları ele geçirdi. Hizkiya Lakiş'teki Asur kralına şu mesajı gönderdi: 'Yanlış yaptım. Benden çekilirsen, benden istediğin her şeyi ödeyeceğim.' Hizkiya, Rabbin tapınağında ve kraliyet sarayının hazinelerinde bulunan tüm gümüşü ona verdi. Bu sırada Yahuda Kralı Hizkiya, Rab'bin Tapınağı'nın kapılarını ve kapı sövelerini kapladığı altını çıkarıp Asur Kralı'na verdi."

"Asur kralı komutanlarını Yerusâlim'deki Kral Hizkiya'ya göndererek şöyle dedi: 'Bu güvenini neye dayanıyorsun? ... Eğer bana, "Tanrımız Rab'be güveniyoruz" dersiniz, Hizkiya'nın, 'Kudüs'teki bu sunağın önünde tapınmalısınız' diyerek mabetlerini ve sunaklarını kaldırdığı kişi o değil mi? ... Sonra Eliakim, Şebna ve Joah şöyle dediler: 'Lütfen hizmetkarlarınızla Aramice konuşun, çünkü biz anlıyoruz. Duvardaki insanların duyacağı şekilde bizimle İbranice konuşmayın.' ... Sonra komutan ayağa kalktı ve İbranice seslendi: Hizkiya'nın seni aldatmasına izin verme. Seni benim elimden kurtaramaz. Hizkiya'nın, "Rab bu şehri mutlaka kurtaracak" diyerek seni Rab'be güvenmeye ikna etmesine izin verme. Asur kralının eline verilmeyecek. Benimle barış ve bana çık. Ölümü değil, yaşamı seç!... Kral, 'Cevap verme' emrini verdiği için halk sessiz kaldı ve hiçbir şey söylemedi. '" (2 Krallar 18:17-36)

"Hizkiya bununla giysilerini ve çullarını yırtıp Rabbin tapınağına girdi. Yeşaya peygamberi çağırttı: "Efendinize deyin ki, 'Rab şöyle diyor: Duyduklarınızdan, Asur kralının astlarının bana küfrettikleri sözlerden korkmayın... Hizkiya bu sözü kabul etti. Kralın habercilerinden gelen mektubu okudu ve sonra Rab'bin tapınağına çıktı ve onu Rab'bin önünde dağıttı. Ve Hizkiya Rab'be şöyle dua etti: 'Ey Rab, İsrail'in Tanrısı, Kerubiler arasında tahtta oturan tek kişi sensin. Tanrı, yeryüzünü ve göğü yarattın. Kulak ver, ya Rab ve duy; gözlerini aç, ya Rab ve Sennacherib'in yaşayan Tanrı'ya hakaret

etmek için gönderdiği sözleri dinle.' ... Şimdi, ey Tanrımız Rab, bizi onun elinden kurtar ki, yeryüzündeki bütün krallıklar bilsin ki, ya Rab, yalnızca senin Tanrı olduğunu bilsinler.” (2. Krallar 18:37; 19:2, 7, 14-16, 19)

“Sonra Yeşaya Hizkiya'ya bir haber gönderdi: 'İsrail'in Tanrısı Rab şöyle diyor: Asur kralı Sennacherib'le ilgili duanı duydum... o bu şehre girmeyecek ve buraya ok atmayacak. Kendim ve kulum Davut'un hatırı için bu şehri savunup kurtaracağım.' O gece Rabbin meleği dışarı çıktı ve Asur ordugahındaki yüz seksen beş bin kişiyi öldürdü. İnsanlar ertesi sabah kalktığında, bütün cesetler ortadaydı! Bunun üzerine Asur kralı Sennacherib kampı dağıtıp geri çekildi. Ninova'ya döndü ve orada kaldı. Bir gün Sennacherib, tanrısı Nisroch'un tapınağında ibadet ederken, oğulları Adrammelech ve Şareser onu kılıçla kestiler ve yerine oğlu Esarhaddon kral oldu.” (2. Krallar 19:20, 32-37)

“O günlerde Hizkiya hastalandı ve ölmek üzereydi. Amots oğlu Peygamber Yeşaya ona gidip şöyle dedi: 'Rab şöyle diyor: Evini düzene koy, çünkü öleceksin; iyileşmeyeceksin.' Hizkiya yüzünü duvara çevirdi ve Rab'be şöyle dua etti: 'Unutma, ya Rab, senin önünde nasıl sadakatle ve yürekten bağlılıkla yürüdüğümü ve gözünde iyi olanı yaptığımı.' Ve Hizkiya acı acı ağladı. İşıya orta avludan ayrılmadan önce Rab ona şöyle seslendi: 'Geri dön ve halkımın önderi Hizkiya'ya söyle: Baban Davut'un Tanrısı Rab şöyle diyor: Duanı işittim. ve gözyaşlarını gördüm; Seni iyileştireceğim. Bundan sonraki üçüncü gün Rabbin tapınağına çıkacaksın. Hayatına on beş yıl katacağım. Seni ve bu şehri Asur kralının elinden kurtaracağım. Bu şehri kendim ve kulum Davut'un hatırı için savunacağım.’” (2.Krallar 20:1-6)

“Babil kralı Merodak-Baladan, Hizkiya'nın hastalığını duyduğu için Hizkiya'ya mektuplar ve bir hediye gönderdi. Hizkiya habercileri kabul etti ve ambarlarındaki her şeyi onlara gösterdi. Sonra peygamber İşıya, Kral Hizkiya'nın yanına giderek şöyle sordu: 'Bu adamlar ne dedi ve nereden geldiler?' Hizkiya yanıtladı. 'Babil'den geldiler.' Peygamber, 'Sarayınızda ne gördüler?' diye sordu. dedi Hizkiya. Her şey. Bunun üzerine İşıya, Hizkiya'ya şöyle dedi: 'Rab'bin sözünü dinleyin: 'Sarayınızda bulunan her şeyin ve atalarımızın bugüne kadar biriktirdikleri her şeyin Babil'e taşınacağı gün mutlaka gelecek. Hiçbir şey kalmayacak, diyor Rab. Ve senin için doğacak olan soyundan, kendi etinden ve kanından bazıları götürülecek ve onlar Babil kralının sarayında hadım olacaklar.' ... Hizkiya babalarının yanında dinlendi. Ve onun yerine oğlu Manaşşe kral oldu.” (2. Krallar 20:12-18, 20)

“Manaşşe kral olduğunda on iki yaşındaydı. Rabbin gözünde kötü olanı yaptı. Ayrıca çok fazla masum kanı döktü. O öldü ve yerine oğlu Amon geçti. Amon, görevlileri tarafından öldürüldü ve oğlu Yoşiya, halk tarafından kral olarak atandı.” (2. Krallar 20:21; 21:1, 3, 16-17; 19, 24)

Davut'un yolunda yürüyen Kral Josiah

“Yoşiya kral olduğunda sekiz yaşındaydı ve Yeruşalim'de otuz bir yıl hüküm sürdü. Rabbin gözünde doğru olanı yaptı ve babası Davut'un bütün yollarında sağa sola sapmadan yürüdü. Kral Yoşiya, kâtip Şafan'ı başkâhin Hilkiya'ya gönderdi ve ondan tapınağın inşaatını denetlemekle görevlendirilen adamlara para vermesini istedi. Hilkiya Şafan'a, 'Rab'in tapınağında Yasa Kitabı'nı buldum' dedi. Bunu Şafan'a verdi, o da okudu ve kralın huzurunda okumak üzere kralın yanına gitti. Kral, Kanun Kitabının sözlerini duyunca cübbesini yırtıp şöyle dedi: 'Atalarımız bu kitabın sözlerine uymadıkları için Rab'bin bize karşı yanan öfkesi büyüktür; orada bizimle ilgili yazılanların hepsine uygun hareket etmediler.' ... Kâhin Hilkiya, Ahikam, Acbor, Şafan ve Asaya peygamber Huldah ile konuşmaya gittiler. Onlara şöyle dedi: 'İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Bu yere ve halkına felaket getireceğim. Beni terk ettikleri, başka tanrılara buhur yaktıkları ve elleriyle yaptıkları bütün putlarla beni öfkeliendirdikleri için, bu yere karşı öfkem yanacak ve sönmeyecek. Yahuda kralına söyle. ... Çünkü yüreğin duyarlıydı ve Rabbin önünde kendini alçalttığın ve benim huzurumda ağladığın için seni duydum. Bu nedenle sizi atalarınızın yanına toplayacağım ve huzur içinde gömüleceksiniz. Buraya getireceğim felaketleri gözleriniz görmeyecek.’” (2. Krallar 22:1-20)

“Sonra kral, Yahuda adamları, Yeruşalim halkı, kâhinler ve peygamberlerle, küçüğünden büyüğüne kadar tüm halkla birlikte Rabbin tapınağına çıktı. Rab'bin tapınağında bulunan Ahit Kitabı'nın tüm sözlerini onların duyabileceği şekilde okudu. Kral sütunun yanında durdu ve Rab'bin huzurunda antlaşmayı yeniledi; Rab'bi takip etmek ve onun emirlerini, düzenlemelerini ve kurallarını tüm kalbiyle ve tüm ruhuyla yerine getirmek, böylece bu kitapta yazılı olan antlaşmanın sözlerini doğrulamak. Sonra bütün halk bu antlaşmaya bağlılık sözü verdi.” (2. Krallar 23:1-3)

“Kral bütün halka şu emri verdi: 'Tanrınız Rab için Fısıh Bayramını, bu Ahit Kitabında yazıldığı gibi kutlayın.' Böylece Fısıh Bayramı Yeruşalim'de Rab için kutlandı. ... Ne Yoşiya'dan önce ne de sonra onun gibi, Musa'nın Yasası uyarınca tüm yüreğiyle, tüm canıyla ve tüm gücüyle Rab'be dönen bir kral yoktu.” (2. Krallar 23:21,25)

Babil Esareti Yakın

“Yoşiya kral iken, Mısır Kralı Firavun Neko, Asur kralına yardım etmek için Fırat Nehri'ne çıktı. Kral Josiah onunla savaşmak için yola çıktı ama Neco onunla yüzleşip Megiddo'da onu öldürdü.

Yoşiya oğlu Yehoahaz kral olarak meshedildi. Firavun Neko onu zincire vurup babasının yerine Eliakim'i kral yapıp adını Yehoyakim olarak değiştirdiğinde yalnızca üç ay hüküm sürdü. Sonra Yehoahaz'ı alıp Mısır'a götürdü ve orada öldü. Yehoyakim, atalarının yaptığı gibi, Rab'bin gözünde kötü olanı yaptı. Yehoyakim'in hükümdarlığı sırasında Babil Kralı Nebukadnessar ülkeyi istila etti ve Yehoyakim üç yıl boyunca onun tebaası oldu. Fakat Nebuchadnezzar'a isyan etti. Rab, Yahuda'yı yok etmeleri için Babilli, Aramili, Moavlı ve Ammonlu akıncıları gönderdi. Yehoyakim öldü ve Yehoyakin üç aylığına kral oldu.” (2. Krallar 23:29-35; 24:1-2, 4)

“O sırada Babil Kralı Nebukadnetsar'ın memurları Yeruşalim'e doğru ilerleyerek onu kuşattılar; ve memurları şehri kuşatırken Nebukadnessar da şehre gelerek Yehoyakin'i esir aldı. Nebukadnessar, RAB'bin Tapınağı'ndaki ve kraliyet sarayındaki tüm hazineleri kaldırdı, ayrıca İsrail Kralı Süleyman'ın RAB'bin Tapınağı için yaptırdığı tüm altın eşyaları da götürdü. Tüm Yeruşalim'i, tüm subayları ve savaşçıları, tüm zanaatkarları ve zanaatçıları, yani toplam on bin kişiyi sürgüne gönderdi. Geriye sadece ülkenin en fakir insanları kalmıştı. Onun yerine Yehoyakin'in amcası Mattanya'yı kral yaptı ve adını Sidkiya olarak değiştirdi.” (2. Krallar 24:10-14)

“Şimdi Sidkiya Babil kralına isyan etti. Sonuç olarak Nebuchadnezzar bütün ordusuyla Yeruşalim'e doğru yürüdü. Şehrin dışında kamp kurdu ve etrafını kuşatma tesisleri kurdu. Şehir surları yıkıldı ve bütün ordu geceleyin kralın bahçesine yakın iki sur arasındaki kapıdan kaçtı. Sidkiya yakalandı ve Babil'e götürüldü ve orada hakkında hüküm verildi; Sidkiya'nın oğullarını gözleri önünde öldürdüler, gözlerini çıkardılar ve onu bronz prangalarla bağladılar.” (2. Krallar 25:1-2, 6-7)

“İmparatorluk muhafızlarının komutanı Nebuzaradan Yeruşalim'e geldi, Rab'bin tapınağını, kraliyet sarayını, Yeruşalim'deki tüm evleri ve tüm önemli binaları ateşe verdi. Sonra bütün Babil ordusu Yeruşalim'in etrafındaki duvarları yıktı ve şehirde kalan halkı, halkın geri kalanıyla ve Babil kralının yanına gidenlerle birlikte sürgüne götürdü.” (2. Krallar 25:9-11)

2 Kral'dan Anahtar Nokta

- Güç sahibi liderler olan kralların vatandaşları üzerinde büyük etkisi vardır; bazıları iyiydi ama çoğu kötüydü ve Allah'ın emirlerine karşı asiydi. Aynı şekilde manevi krallık kilise liderleri hakkında da; papazlar, vaizler, çobanlar çobanlık edecekleri kişiler üzerinde güç ve yetki kullanırlar; bazıları sonsuza kadar ama hepsi için değil.
- Bir çoban koyunlarının önünden gidiyor, onlar da onun sesini tanıdıkları için onu takip ediyorlar. (Yuhanna 10:4)
- Milletlerin veya bireylerin işlediği günahlar cezasız kalmaz ancak tövbe edip Allah'a dönebilirler.
- Yeni Antlaşma uyarınca her kişi ebeveynlerinin, çocuklarının veya ruhani liderlerinin değil, kendi günahlarından sorumludur.
- Çünkü hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmalıyız ki, bedendeyken iyi ya da kötü olsun, yaptığımız işlerden dolayı her birimiz kendisine düşeni alabilsin. (2 Korintliler 5:10)

1 ve 2 KRONİKLER

1 ve 2 Chronicles (şimdiki değeri)

Özetlenen İncilkaydeden Steve Flatt

İsa'nın Soykütüğü, Mesih

Su basması için yaratılış Adem'den Nuh'a kadar 10 nesil vardı. Tufan, yeryüzünde zamanın başlangıcından (MÖ 2348) 1656 yıl sonra gerçekleşti. Dünyadaki zaman, yaratılışla ya da insanın günah işleyip Tanrı'nın huzurundan ve Cennet bahçesinden kovulmasıyla başlamış olabilir.

İbrahim'e Tufan İbrahim tufandan 352 yıl sonra doğdu. Nuh, İbrahim'in doğumundan 2 yıl önce öldü. İbrahim, Harran'dan ayrıldığında 75, Nuh'un oğlu Sam öldüğünde ise 150 yaşında, yani 600 yaşındaydı.

İbrahim'den Musa'ya İbrahim 2008'de (MÖ 1996) doğdu ve 175 yıl sonra 2183'te [MÖ 1821 ya da tufandan 527 yıl sonra] Musa'nın doğumundan 290 yıl önce öldü.

Musa'dan Davut'a Musa 2473'te (M.Ö. 1531) doğdu. "Sonra RAB'bin kulu Musa, RAB'bin emriyle orada Moav ülkesinde öldü. Moav ülkesinde Beyt-peor'un karşısındaki bir vadiye gömüldü. ama bugüne kadar kimse onun mezar yerini bilmiyor. Musa öldüğünde yüz yirmi yaşındaydı." (Tesniye 34:5)

Davut'tan Mesih'e Davut, MÖ 1085'te Beytüllahim'de doğdu ve "Josephus'a göre 70 yaşında öldü." (Smith'in İncil Sözlüğü s. 140)

Mesih, Baba ve Ruh'la birlikte insanı yarattıktan 4004 yıl sonra doğdu. (Ayg. s. 774)
thebiblewayonline.com/Genealogy/genealogy.htm

Aşağıdakiler Steve Flatt'in The Outlined Bible'ından uyarlanmıştır.

1 ve 2 Chronicles'ı okurken muhtemelen de ja vu yaşadınız. Chronicles'taki malzemenin yarısından fazlası Samuel ve Kings'te bulunan bilgilerin kopyasıdır. Bu veriler neden tekrarlanıyor? Chronicles, Samuel veya Kings'ten farklı bir bakış açısı sunar ("Ana Mesaj" bölümüne bakın). Diğer ikisini tamamlamak için yazılmıştır.

Amaç -1 ve 2 Tarihler, Babil esaretinden kurtulmayı başaran ulusun geri kalanını güçlendirmek için yazıldı. Onlara, O'nun antlaşmalı halkı oldukları için Rab'bin hâlâ kendileriyle birlikte olduğu hatırlatılmıyordu. Kitap ayrıca gelecekteki dinden dönmeye ve/veya putperestliğe karşı uyarılar da içeriyordu.

I. Kitabın arka planı.

A. Eski İbranice İncil'de 1 ve 2 Tarihler, Ezra ile birlikte muhtemelen tek ciltti.

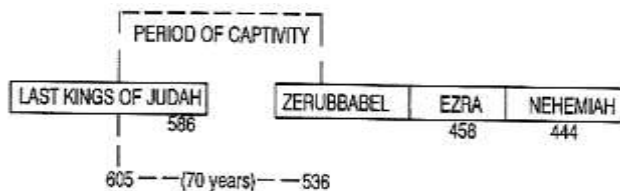
B. Babil esareti.

1. Yahuda'nın esareti resmi olarak MÖ 605-536 yılları arasında sürdü (70 yıllık bir süre).
2. 70 yıllık sürgünün nedeni 2 Tarihler 36:21'de anlatılmaktadır.

C. Dönüş.

1. MÖ 536'da Cyrus, tüm Yahudilerin anavatanlarına dönebileceğini ilan etti. (2 Tarihler 36:22-23)
2. Ezra, Kralın yedinci yılında Yeruşalim'e döndü. (yani MÖ 465'ten 423'e kadar İran'ı yöneten Artaxerxes I)
3. Tapınak MÖ 520 ile 515 yılları arasında yeniden inşa edilmişti ancak insanlar ruhen kayıtsızdı.
4. Nehemya'nın liderliğinde (yaklaşık MÖ 445), Tarihler gibi bir kitabın yazılmasına olanak sağlayan manevi bir ortam vardı.

D. Aşağıdaki tablo zaman çizelgesine yardımcı olur:

II. Kitabın Ana Mesajı.

Cevap: Kitap(lar)ın ana mesajı, insanlara Tanrı ile olan antlaşma ilişkilerini hatırlatmak ve onları buna göre davranmaya teşvik etmektir.

1. Sürgündekiler Babil'den eve dönmüştü.
2. Tapınak yeniden inşa edilmesine rağmen ihmal edilmişti.
3. Ülkede yeniden canlanma, orada uygun ibadet yeniden tesis edilene kadar gerçekleşmeyecekti ve gerçekleşemezdi.

B. Chronicles, ulusun rahip bakış açısıyla tarihini anlatırken, Samuel ve Kings aşağıdaki tabloda karşılaştırıldığında siyasi bir bakış açısı sunuyor.

1 & 2 SAMUEL 2 & 2 KRALLAR	KRONİKLER
-Hem Kuzey hem de Güney izlendi-Tahta vurgu-Sivil/siyasi tarih-Peygambere vurgu-Savaşlar öne çıkıyor-İki milletin iddianamesi	-Yalnızca Güney'i görüntülendi-Tapınağa Vurgu-Kutsal tarihe vurgu-Rahiplere vurgu-Savaşlar daha az öne çıkıyor-Kalıntı teşvik ediliyor

III. Kitabın ana hatları.

A. Şecere. (I. Tarihler 1-9)

1. Adem'den Nuh'a. (I. Tarihler 1:1-4)
2. Nuh'un oğullarından Yakup ve Esav'a. (I. Tarihler 1:5-54)
3. Yahuda'dan Davut'un soyuna. (I Tarihler 2:1-4; 23)
4. Yakub'un diğer oğullarının soyları özellikle verilmiştir.
Levi'ye dikkat.
5. Aşağıdaki Kudüs'e yerleşenlerin listesi
6. Babil sürgünü verilir. (I. Tarihler 9:1-44)

B. David'in saltanatı. (I. Tarihler 10-29)

1. Davut'un saltanatının sahnesi, Kral Saul'un ölümünün ayrıntılarıyla hazırlanıyor. (10:1-14)
2. Davut tüm İsrail'in kralı olur ve Yeruşalim'i ele geçirir. (11:1-9)
3. Davut'un sadık hizmetkarlarının isimleri verildi. (11:10-12:40)
4. Davut antlaşma sandığını Yeruşalim'e geri getirir. (13:1 -16:43)
5. Davut'un Tapınağı inşa etmesine izin verilmeyecektir (17:1-2), ancak Tanrı onunla özel bir antlaşma yapar. (17:3-27)
6. Davut İsrail güçlerini güçlendiriyor. (18:1 - 20:8)
7. İzinsiz nüfus sayımı yapıyor. (21:1-30)
8. Davut Tapınağın inşası için hazırlık yapıyor. (22:1-19)
9. Kâhinleri ve Levilileri örgütler. (23:1-26:28)
10. Diğer görevlileri atar. (26:29 - 27:34)
11. Davut'un son sözleri ve ölümünün öyküsü veriliyor. (28:1-29:30)

C. Solomon'un saltanatı. (II Tarihler 1-9)

1. Süleyman İsrail'in kralı olarak atanır ve Gibeon'da bir görünüm görür. (1:1-17)
2. Onun liderliğinde Tapınak inşa edilir. (2:1 -5:1)
3. Ahit sandığı tapınağa getirilir. (5:2-14)
 - A. Sandık Rabbe adanmıştır. (6:1-42)
 - B. Tapınak Rab'be adanmıştır. (7:1-10)
4. Süleyman'ın büyük zaferleri ve başarıları kaydedilmiştir. (8:1-9:31)

D. Yahuda kralları. (II Tarihler 10-36)

1. Krallık Rehoboam'ın (Süleyman'ın oğlu) yönetimi altında bölündükten sonra kuzeydeki krallık göz ardı edilir ve Yahuda krallarının tarihi verilir.
 - A. Rehoboam. (10:1-12:16)
 - b. Abijah. (13:1-22)
 - c. Olarak. (14:1-16:14)
 - d. Yehoşafat. (17:1-20:37)
 - e. Jehoram. (21:1-20)
 - f. Ahazya. (22:1-9)
 - g. Athaliah. (22:10-12)
 - s. Joash. (23:1-24:27)
 - Ben. Amaziah. (25:1-28)
 - j. Azarya. (26:1-23)
 - k. Jotham. (27:1-9)
 - I. Ahaz. (28:1-27)
 - m. Hizkiya. (29:1-32:33)
 - n. Manaşe. (33:1-20)
 - ya da Amon. (33:21-25)
 - s. Josiah. (34:1-35:27)
 - q. Yehoahaz. (36:1-4)
 - r. Yehoyakim, (36:5-8)
 - s. Yehoyakin. (36:9-10)
 - t. Zedekiah. (36:11-21)

2. İyi krallara (yani Asa, Yehoşafat, Hizkiya ve Yoşiya) daha fazla yer ve ilgi gösterilirken, kötülükle karakterize edilenlere çok az ilgi gösterilir.

IV. Kitabın Anahtar Temaları

A. İyi manevi liderlerin ortak özellikleri.

1. Rab'bi aradılar.

A. Olarak. (II Tarihler 14:11)b. Yehoşafat. (II Tarihler 17:4,6a; 18:6)c. Hizkiya. (II Tarihler 30:6-9)d. Josiah. (II Tarihler 34:3)

2. Kötü ve iğrenç uygulamalardan yüz çevirdiler.

A. Olarak. (II Tarihler 14:3-5) b. Yehoşafat. (II Tarihler 17:6b)c. Hizkiya. (II Tarihler 29:6^10) d. Josiah. (II Tarihler 34:4-7)

3. Ruhla ve hakikatle tapınmayı arzuluyorlardı.

A. Olarak. (II Tarihler 15:11-12) b. Yehoşafat. (II Tarihler 20:18-21)c. Hizkiya. (II Tarihler 29:3-5, 15-36) d. Josiah. (II Tarihler 34:8-35:19)

4. İnsanları dua etmeye ve Sözü incelemeye yönlendirdiler.

A. Olarak. (II Tarihler 14:4) b. Yehoşafat. (II Tarihler 20:5-12) c. Josiah. (II Tarihler 34:29-31)

5. Düşmanları tarafından tehdit edildiklerinde Rab'be güvendiler.

A. Olarak. (II Tarihler 14:11-12) b. Yehoşafat. (II Tarihler 20:5-12)c. Hizkiya. (II Tarihler 32:20-23) d. Josiah. (II Tarihler 34:19-21)

6. Her birinin "Aşil topuğu" vardı.

A. Olarak. (II Tarihler 16:7-10) b. Yehoşafat. (II Tarihler 20:35-37) c. Hizkiya. (II Tarihler 32:24-25) d. Josiah. (II Tarihler 35:20-25)

B. İbadetin rolü.

1. İbadet kelimesi bize "gemiye değer" kavramından gelir (yani Tanrımız övgü ve hayranlığımıza layıktır).

2. Yaptığımız her şeye bunun yansıması gerekiyor. (Romalılar 12:2; Koloseliler 3:17)

3. Bununla birlikte, Tanrı'nın halkının Tanrı'yı yüceltmek ve birbirlerinin imanını geliştirmek amacıyla bir araya geldiği toplu ibadet zamanları da vardır. (İbraniler 10:25)

4. Toplantı zamanının kalitesi veya düzenliliği göz ardı edildiğinde, sonuç daima manevi ilgisizlik olur.

C. Yahudiler ve Samiriyeliler.

1. Kutsal Kitabı inceleyenlerin çoğu Yahudiler ile Samiriyeliler arasında var olan düşmanlığı biliyor (çapraz başvuru Yuhanna 4:9)

2. Samiriyelilerin kökeni Chronicles'ın yazıldığı döneme kadar izlenebilir.

3. Asur, MÖ 721'de Sargon'un yönetimi altında Samiriye'yi fethetti. (çapraz başvuru 2. Krallar 17:24-40)

a. Binlerce İsrailiyi sürgüne gönderdi ve ülkeye Yahudi olmayanları yeniden yerleştirdi.

b. Geriye kalan Yahudiler ile ithal edilen Yahudi olmayanlar arasındaki evlilikler, ırksal, kültürel ve dini açıdan karışık bir halk yarattı.

c. Yahudiler Babil'den döndüklerinde iki grup arasında gergin bir ilişki vardı. (çapraz başvuru Ezra 4:1-3)

d. Sonunda Samiriyeliler Gerizim Dağı'nda kendi tapınaklarını inşa ettiler.

4. Yahudiler gibi Samiriyeliler de kendilerini İbrahim'in gerçek mirasçıları olarak görüyorlardı.

EZRA

Sürgünden Eve

İsrail de çevrelerindeki uluslar gibi putlara tapınarak Tanrı'yı terk etmişti.

Krallarının her biri kendilerinden öncekilerden daha kötüydü. Peygamberler uyardı ama dinlemediler. Sonunda Tanrı yetti. Nebuchadnezzar onları fethetti ve birçok kişiyi Babil'e sürgüne gönderdi.

Daha sonra Tanrı, Nebuchadnezzar'ın oğlu Belşatsar'a duvarına yazarak bir mesaj ilettiler. Daniel masajı şöyle yorumladı: Tanrı krallığınızın günlerini saydı ve ona son verdi; terazide tartıldınız ve eksik bulundunuz; Krallığınız bölünerek Medlere ve Perslere verildi.

Sürgün zamanları sona yaklaşıyordu. Pers kralı Koreş bir bildiri yayınladı: "Göklerin Tanrısı Rab, dünyanın bütün krallıklarını bana verdi ve Yahuda'da bulunan Yerusalim'de kendisine bir ev inşa etmem için beni görevlendirdi. Bütün kavmi arasında aranızda kim varsa, Allahı onunla olsun ve Yahuda'daki Yerusalim'e çıksın ve İsrail'in Tanrısı Rabbin evini yeniden inşa etsin; o, Yerusalim'de olan Tanrı'dır. . Ve sağ kalan herkese, kaldığı yer neresi olursa olsun, Yerusalim'deki Tanrı'nın evine gönülden sunulan sunuların yanı sıra, yaşadığı yerin adamları tarafından gümüş ve altın, mallar ve hayvanlarla yardım edilsin. (Ezra 1:1-4)

Sürgünden Yerusalim'e giden erkek ve kadın hizmetçilerin yanı sıra 42.360 kişi vardı.

Sürgünden Eve kadar önemli noktalar

- Tanrı, halkının, yani İsrailoğullarının veya Hıristiyanların, Kendi iradesini yerine getirmeyi bırakmasından asla memnun olmaz.
- Rab, Eski Ahit halkına diğer tanrıları, putları takip etmenin sonuçlarının fiziksel esaret olduğunu söylemişti.
- Mesih, Yeni Ahit halkına, tövbe etmeyen günahlarının sonuçlarının, Şeytan ve O'nun melekleri tarafından ebedi esaret altında tutulacağını söyler.

Tapınağın Yeniden İnşası

Yahuda üç farklı zamanda esaret altına alındı. Yetmiş yıllık esareten sonra üç gruptan ilki geri döndü ve yedi ay sonra bir sunak inşa ederek Tanrı'ya yakmalık sunu sundular. Ancak tapınağın temeli atılmamıştı. Bunun üzerine işçileri, denetçileri atadılar ve temel atıldığında övgüler yağdırdılar, yüksek sesle bağıldılar.

Tanrı'nın isteğini yerine getirmek her zaman muhalefete neden olur, bu nedenle Yahuda'nın düşmanları yeniden inşayı durdurmak için çeşitli yollar denediler; dalga geçmek, rüşvet vermek, yalan beyanda bulunmak ve dedikodu yapmak. "Sonra o ülkedeki insanlar Yahuda halkının cesaretini kırdı ve onları inşaat yapmaktan korkuttu" ve böylece iş durduruldu. Cesaret kırma Şeytan'ın en güçlü araçlarından biridir.

Daha sonra Zerubbabel duvarı inşa etti. Yeniden inşayı durdurmeyen yakındaki valiler ona meydan okudu. Valiler, yeniden inşanın durdurulması emri için Kral Darius'a mektuplar gönderdiler. Cevabı onların istedikleri ya da bekledikleri gibi değildi: "Tanrı'nın bu evinin yapımını bırakın. Yahudilerin valisi ve Yahudilerin ileri gelenleri bu Tanrı evini yerinde yeniden inşa etsinler. Üstelik bu Tanrı evinin yeniden inşası için Yahudilerin bu ileri gelenleri için ne yapacağımıza dair bir ferman çıkarıyorum. Maliyet bu adamlara tamamen ve gecikmeden kraliyet gelirinden ödenecek. ... gayretle yapılmasına izin verin."

Kral Darius'un krallığının altıncı yılında, Adar ayının üçüncü günü inşaatlarını tamamladılar. Adanma töreninde, Musa'nın Kitabında yazıldığı gibi, tüm İsrail için günah kurbanları sundular ve Yerusalim'de Tanrı'nın hizmeti için kâhinleri ve Levilileri kendi bölüklerine ayırdılar.

Tapınağın Yeniden İnşası'ndan önemli noktalar

- İnsanların kalplerinin O'nu memnun etmeye odaklanması Tanrı'yı memnun eder. Hiçbir şey Tanrı'nın iradesinin gerçekleşmesini engelleyemez. Yani eğer O'nun istediği işi biz yapmaya istekli değilseniz, o zaman o işi başkası yapacaktır.

NEHEMYA

Duvarı Yeniden İnşa Etmeye Dönüş

Zerubbabel, ilk grubu Babil'deki sürgünden Yerusalim'e götürmüştü. Yıllar sonra Ezra ikinci gruba liderlik etti ve Tapınağı onardı, ancak Kudüs'n etrafındaki duvarı onaramadı. Yaklaşık 10-15 yıl sonra Nehemya aldığı bir rapor nedeniyle Yerusalim'e gitmek istedi. "Yirminci yılın Chisleu ayında, Şuşan kalesindeyken, kardeşlerimden biri olan Hanani, başka adamlarla birlikte Yahuda'dan geldi... Bana, sürgünden sağ kurtulup geri dönenler dediler. eyalet büyük

sıkıntı ve rezalet içindedir. Kudüs'ün duvarı yıkıldı ve kapıları ateşle yakıldı. Bunları duyunca oturup ağladım. Birkaç gün boyunca yas tuttum, oruç tuttum ve Cennetin Tanrısının önünde dua ettim.” (Nehemya 1:1, 3, 4)

Kral, kendisine şarap ikram edilirken Nehemya'nın üzgün yüzünü fark etti ve ona neyin sıkıntı verdiğini sordu. Sonuç olarak Nehemya'ya, Rabbin yüreğine koyduğu duvarı yeniden inşa etmek için Yeruslaim'e gitme yetkisi verildi. Duvarın durumunu inceledikten sonra işi yapacak herkese şunları söyledi: “İçinde bulunduğumuz sıkıntıyı görüyorsunuz, Kudüs nasıl harabeye dönmüş, kapıları yanmış. Gelin, Yeruslaim'in duvarlarını inşa edelim ki artık alay edilmeyelim.” Ve onlara Tanrımın iyilik için üzerimde olan elini ve ayrıca kralın bana söylediği sözleri anlattım. Ve dediler ki, "Kalkalım ve inşa edelim. (Nehemya 2:17-18)

Duvarı Yeniden İnşa Etmeye Dönüşün Kilit Noktası

- Sorunun ve onu çevreleyen durumun farkına varılmalıdır.
- Tanrı'nın sizi kullanmasına izin verecek istekli bir yüreğe sahip olun.
- Rehberlik için dua edin.
- Tanrı'nın iradesini başkalarına iletin.

Duvarın Yeniden İnşası

Pers kralı, surları yeniden inşa etmek için sakisine Yeruslaim'e gitmesine izin verdi. Nehemya ilk olarak Yeruslaim'i yakan Babil ateşinin yıktığı yıkılmış duvarları ve kapıları inceledi. Halkı bir araya toplayarak onlara artık "Gelin, Kudüs'ün duvarını inşa edelim ki, artık alay edilmeyelim" deme zamanının geldiğini söyledi.

Böylece duvarı yeniden inşa etmeye başladılar. Bölgede yaşayan Yahudi olmayanlar kızdılar, çok öfkeleniler, alay ettiler ve kardeşlerinin ve Samiriye ordusunun önünde şöyle dediler: “Bu zayıf Yahudiler ne yapıyor? Bunu kendileri için mi restore edecekler? fedakarlık yapacaklar mı? Bir günde mi bitirecekler? Çöp yığınlarından taşları, yananları mı diriltecekler?” Ancak "halkın bir aklı olduğu" için yeniden inşa devam etti.

Alay işe yaramayınca savaş açma planları yaptılar. Bu çalışma, bir grup nöbet tutarken bir diğeri duvarı örerken de işe yaramadı. “Tanrımızın bizim için savaşacağını” bilerek imanları güçlüydü. Böylece duvar yeniden inşa edildi.

Soylular ve memurlar kardeşlerinden yararlanarak onların yoksulluk içinde yaşamalarına neden olduğundan her şey yolunda değildi. Nehemya sinirlendi ve milletlere satılan Yahudi kardeşlerimizi geri aldığımızı söyleyerek onlara karşı suçlamada bulundu. Ama siz onlara kölenizmiş gibi davranıyorsunuz. O halde, bu faizi bırakın, haksız yere yapıları onlara geri verin. Soylular ve memurlar, “Bunları geri getireceğiz ve onlardan hiçbir şey talep etmeyeceğiz” dediler. (Nehemya 3 – 7)

Duvarın Yeniden İnşasından Önemli Noktalar

- Gerçekten “Tanrımızın bizim için savaşacağını” inanıyor muyuz?
- Tanrı'nın halkı, hem Eski hem de Yeni Antlaşma halkı, O'nun isteğini yerine getirmeye yüreklerini koyduklarında alay edilecek, küçük düşürülecek ve tehdit edilecek.

Manevi Yaşamları Yeniden İnşa Etmek

Kudüs duvarı büyük bir muhalefetle yeniden inşa edilmişti. Soyluların ve yetkililerin baskıları sona erdi ve mülkler iade edildi. Manevi farkındalık insanların kalplerine yerleşmeye başladı.

Halk Su Kapısı'ndaki meydanda toplandı. Harun'un soyundan gelen Ezra, Musa'nın Kanun Kitabı'nı okumaya başladı. Sonra Nehemya, Ezra ve Levililer halka ders verdiler. Tanrı'nın Sözü'nü duyunca ağladılar. Kendilerine söylenen sözleri duyup anladıkları için bu günü kutsal bir gün ilan ettiler ve yemeğe ve sevinmeye gönderdiler.

Ertesi gün, bütün halkın atalar evi reisleri, kâhinler ve Levililerle birlikte, Kutsal Yasanın sözlerini incelemek üzere yazıcı Ezra'nın yanında toplandılar. Bütün halk kendisinin ve babalarının günahlarını itiraf etmeye ve Musa Kanununun emirlerini yerine getirmeye başladı. Yazılı olarak kesin bir antlaşma yaptılar ve Tanrı'nın kulu Musa tarafından verilen

Tanrı'nın Yasasına göre yürümek ve Rabbimiz Rabbin tüm emirlerini, O'nun kurallarını ve kanunlarını yerine getirmek için bir lanet ve yemin ettiler. (Nehemya 8 – 13)

Manevi Yaşamları Yeniden İnşa Etmenin Önemli Noktaları

- İster Tanrı tarafından Musa aracılığıyla, ister Mesih ve O'nun havarileri aracılığıyla verilmiş olsun, Tanrı'ya ve O'nun sözüne saygı gösterin.
- Ezelden ebede kadar olan Tanrı'nın sadakatini tanıyarak günahları itiraf etti.
- Günahı ortadan kaldırarak hayatınızı değiştirin – tövbe edin.
- O'nun isteğini yerine getirmeye başlayın.
- Merhamet dileyin.

ESTER

Kral Xerxes, zenginliğini sergileyen yedi günlük bir ziyafet düzenledi. Kraliçe Vashti'ye güzelliğini sarhoş misafirlerinin önünde sergilemesini emretti. Reddetti ve sürgüne gönderildi. Daha sonra Susa kalesine getirilen güzel kızlar arasında başka bir kraliçe aradı.

Susa kalesinde, Babil Kralı Nebukadnetsar tarafından Yerusalam'den sürgüne gönderilen Mordekay adında Benyamin kabilesinden bir Yahudi vardı. Mordecai'nın, annesi ve babası olmadığı için büyüttüğü Esther adında bir kuzeni vardı.

Ester de kralın sarayına götürüldü ve haremın sorumlusu olan Hegai'ye emanet edildi. Milliyetini ve aile geçmişini açıklamadı çünkü Mordecai bunu yapmasını yasaklamıştı. Mordecai her gün haremın avlusunda bir ileri bir geri yürüyerek Esther'in nasıl olduğunu ve başına neler geldiğini öğreniyordu.

Ester kralın huzuruna çıkma sırası geldiğinde onu gören herkesin beğenisini kazandı. Kral, Ester'den diğer kadınlardan daha çok etkilendi ve Ester onun gözüne girdi. Böylece başına bir kraliyet tacı koydu ve Vashti'nin yerine onu kraliçe yaptı.

Mordekay'ın kralın kapısında oturduğu sırada, kralın kapıyı koruyan iki subayı Bigthana ve Tereş sinirlendiler ve Kral Xerxes'e suikast düzenlemek için komplo kurdular. Mordecai komployu öğrendi ve Kraliçe Esther'e anlattı; o da bunu krala bildirdi ve Mordecai'nin hakkını verdi. İki yetkili asıldı. Bütün bunlar kralın huzurunda yıllıklara kaydedildi.

Bu olaylardan sonra Kral Xerxes, Haman'ı yücelterek ve ona diğer tüm soylulardan daha yüksek bir şeref kürsüsü vererek onu onurlandırdı. Kralın kapısındaki bütün kraliyet görevlileri diz çöktüler ve Haman'ı onurlandırdılar; çünkü kral onun için bunu emretmişti. Ama Mordecai diz çökmedi ya da onu onurlandırmadı. Haman, Mordekay'ın diz çökmediğini ve kendisini onurlandırmadığını görünce çok öfkelenildi. Ancak Mordecai'nin adamlarının kim olduğunu öğrenince yalnızca Mordecai'yi öldürme fikrine küçümsedi. Bunun yerine Haman tüm Yahudileri yok etmenin bir yolunu aradı. Haman, Kral Xerxes'e şöyle dedi: “Krallığının bütün illerindeki halklar arasında dağılmış, gelenekleri diğer halklarınkinden farklı olan ve kralın kanunlarına uymayan bir halk var; Onlara hoşgörü göstermek kralın çıkarına değildir. Eğer kralın hoşuna giderse, onların yok edilmesi için bir ferman çıkarılsın.”

Adar ayı olan on ikinci ayın on üçüncü gününde, genç, yaşlı, kadın ve küçük tüm Yahudilerin yok edilmesi, öldürülmesi ve yok edilmesi emrini veren kuryeler tarafından kralın tüm eyaletlerine bir ferman gönderildi. ve mallarını yağmalamak.

Mordekay olup biteni öğrendiğinde giysilerini yırttı, üzerine çul ve kül koydu, yüksek sesle ve acı bir şekilde feryat ederek şehre doğru yola çıktı. Ester, Mordekay'ın başına gelenleri duyduğunda büyük bir sıkıntıya girdi. Hathach'ı sıkıntısının nedenini bulması için Mordecai'ye gönderdi. Mordekay, başına gelen her şeyi ona anlattı ve onların yok edilmesiyle ilgili fermanın bir kopyasını Ester'e verdi ve ona, kralın huzuruna çıkıp merhamet dilemesi ve halkı için ondan yalvarmasını söylemesini söyledi. Mordekay'a şu haberi gönderdi: "Kralın bütün görevlileri ve kraliyet eyaletlerindeki halk bilir ki, kral tarafından çağrılmaksızın iç avluda kralın yanına yaklaşan her erkek ya da kadın için tek bir yasa vardır: Ölüm. Bunun tek istisnası, kralın altın asayı ona uzatıp canını bağışlamasıdır. Ama kralın huzuruna çağrılmamdan bu yana otuz gün geçti." Mordekay şu cevabı gönderdi: “Kralın evinde olduğun için Yahudiler arasında

yalnızca senin kaçacağını sanma. Çünkü bu zamanda sessiz kalırsanız, Yahudilere yardım ve kurtuluş başka bir yerden gelecektir, ama siz ve babanızın ailesi yok olacaksınız. Böyle bir dönemde kraliyet konumuna gelmeden başka kim bilir?"

Ester, Mordekay'dan Susa'daki bütün Yahudileri toplayıp benim için oruç tutmasını istedi. Üç gün, gece veya gündüz hiçbir şey yemeyin ve içmeyin. Ben ve hizmetçilerim sizin gibi oruç tutacağız. Bu bittiğinde, kanuna aykırı olmasına rağmen kralın yanına gideceğim ve eğer ölürsem yok olurum diyeceğim.

Böylece Esther yaklaştı ve asanın ucuna dokundu. Sonra kral sordu: "Ne var Kraliçe Ester? İsteğin nedir?" Ester, "Kralın hoşuna giderse, bugün kendisi için hazırladığım ziyafete kral Haman'la birlikte gelsin" diye yanıt verdi. Kral, Ester'in istediğini yapabilmemiz için Haman'ı hemen getir dedi. Kral ve Haman, Ester'in hazırladığı ziyafete gittiler. Kral yine Ester'e isteğini sordu ama o cevap vermek yerine onları yarın başka bir ziyafete gelmeleri için ikinci bir ziyafete davet etti.

Haman o gün mutlu ve neşeli bir şekilde dışarı çıktı. Fakat Mordekay'ı kralın kapısında görünce, onun ayağa kalkmadığını ve huzurunda korkmadığını görünce, Mordekay'a karşı öfkeyle doldu. Yine de Haman kendini tuttu ama Mordekay'ı asmak için yetmiş beş fit yüksekliğinde bir darağacı yaptırdı. O gece kral uyuyamadı; bu yüzden tarih kitabını sipariş etti ve Mordecai'nin Bigthana ile Teresh'in suikast planını ifşa ettiği için onurlandırılmadığını gördü. Kral Xerxes, Haman'a onurlandırılmaktan mutluluk duyulan kişi için ne yapılması gerektiğini sordu. Haman'ın cevabı ona bir kraliyet cübbesi giydirmek, başına bir kraliyet arması koymak ve asil bir prens tarafından kralın atının üzerinde şehir sokaklarında gezdirilmek ve önünde şöyle ilan etmek oldu: 'Kralın hoşuna giden adam için yapılan budur. onuruna!' Kserkses, Haman'a, kralın kapısında oturan Yahudi Mordekay için kaftanı ve atı almasını söyledi. Böylece Haman kaftanı ve atı aldı. Mordekay'ı giydirdi ve onu at sırtında şehrin sokaklarında dolaştırdı ve önünde şöyle seslendi: "Kralın onurlandırmaktan hoşlandığı adam için yapılan budur!"

İkinci ziyafette şarap içerken kral tekrar sordu: "Kraliçe Ester, isteğiniz nedir?" O şöyle cevap verdi: "Ey kral, eğer senin lütfunu bulduysam ve bu majestelerini memnun ediyorsa, bana hayatımı bağışla; bu benim dileğimdir. Halkımı bağışlayın; çünkü ben ve halkım yok edilmek, katledilmek ve yok edilmek üzere satıldık." Kral Xerxes, Kraliçe Ester'e, "Kim o?" diye sordu. Böyle bir şeye cesaret eden adam nerede?" Ester şöyle dedi: "Düşman ve düşman bu aşağılık Haman'dır." Kral öfkeyle oradan ayrıldı. Ancak kralın kaderine çoktan karar verdiğini anlayan Haman geride kaldı ve Kraliçe Ester'e hayatı için yalvardı. Kral sarayın bahçesinden ziyafet salonuna döndüğünde Haman, Ester'in uzandığı kanepeye yığılıyordu. Kral, "Kraliçe benimle evdeyken bile taciz edecek mi?" diye bağırdı. Böylece Haman, Mordekay için hazırladığı darağacına asıldı.

Kral, her şehirdeki Yahudilere toplanma ve kendilerini koruma hakkı veren başka bir ferman yayınladı. Mordekay, mavi ve beyaz kraliyet kıyafetleri, büyük bir altın taç ve ince ketenden mor bir elbise giyerek kralın huzurundan ayrıldı. Mordekay, Kral Kserkses'ten sonra ikinci sırada yer alıyordu, Yahudiler arasında önde geliyordu ve birçok Yahudi tarafından büyük saygı görüyordu, çünkü o ve Ester, Tanrı'nın, halkını kurtarmak için onları kullanmasına izin vermişti.

Esther'den Önemli Noktalar

- Mordecai konuşarak kötülükle yüzleşti
- Mordekay ve Ester, Tanrı'nın, halkını kurtarmak için onları kullanmasına izin verdi.
- Ester, Tanrı'nın isteğini yerine getirmek için hayatını riske attı.
- Tanrı'nın isteğini yerine getirmek için neyi riske atıyoruz?

İŞ

Trajedi İşi Vuruyor

Eyüp, Tanrı'nın konuştuğu Patriklerden biri gibi görünüyor. Eyüp de Nuh'un yaptığı gibi Tanrı'ya yakmalık sunu sundu. Onun yeryüzündeki zamanı belirsizdir. Daha sonra Ölü Deniz adını alacak olan denizin muhtemelen güneyinde ve

doğusunda Uz topraklarında yaşadı. Yaşadığı dönem, Keldanilerin UR'sinden İbrahim'den veya Salem'den Melkisedek'ten önce, sırasında veya sonrasında, muhtemelen daha sonra Kudüs olabilir.

Tanrı'nın Şeytan'a söylediklerine göre Eyüp doğru bir adamdı. Şeytan, Eyüp'ün neden adil olduğunu sorguladı. Böylece Tanrı, Eyüp'ün doğruluğunun sınanmasına izin verdi. Önce serveti, sonra ailesi ve ardından sağlığı. Eyüp'ün karısı, yaşadığı tüm sefalete ek olarak şunları söyledi: “Doğruluğunu hâlâ sıkı tutuyor musun? Tanrı'ya lanet oku ve öl.' Ama ona şöyle dedi: 'Aptal kadınlardan birinin konuşacağı gibi konuşuyorsun. Tanrı'dan iyilik mi alacağız, kötülük almayalım mı?' Bütün bunlarda Eyüp dudaklarıyla günah işlemedi.”

Eyüp'ün arkadaşlarından bazıları onun başına gelen felaketi duydular ve onu teselli etmeye ve onun acısını paylaşmaya gittiler. Onu görünce ağladılar ve yedi gün boyunca hiçbir şey söylenmedi. Sonunda kendine acıyan Eyüp, durumuna ağıt yakmaya başladı.

- “Eyüp ağzını açtı ve doğduğu güne lanet etti. Dedi ki: 'Doğduğum gün ve 'Bir erkek çocuk doğdu!' denilen gece yok olsun.”
- “Neden doğarken ölmedim ve rahimden çıkarken ölmedim?”
- “Ya da neden ölü doğmuş bir çocuk gibi, gün ışığını hiç görmemiş bir bebek gibi yerde saklanmadım?”
- “Korktuğum şey başıma geldi; korktuğum şey başıma geldi. Huzurum yok, sükunetim yok; Dinlenmiyorum, yalnızca kargaşam var.” (İş 1 – 3)

Trajedi Grevlerinden Kilit Nokta

- Tanrı, doğru kullarını bilir.
- Şeytan da onları tanıyor ve Allah ile aralarındaki ilişkiyi bozmak istiyor.
- Tanrı'nın doğru insanları, Tanrı'nın kendilerini bildiğini ve onların doğru olmayanlar arasında nasıl doğru bir şekilde yaşadıklarını bilirler.
- Doğruların tutumu Eyüp'ünki gibi olmalıdır: “Rab verdi ve Rab aldı; Rabbin ismine hamd olsun.”

Elifaz ve Eyüp

Elifaz konuşuyor

- Birisi seninle konuşmaya cesaret ederse sabırsız olur musun? Ama kim konuşmadan durabilir? Pek çok kişiye nasıl ders verdiğini, zayıf elleri nasıl güçlendirdiğini düşün. Sözlerin tökezleyenleri destekledi; titreyen dizleri güçlendirdin. Ama şimdi başınıza bela geliyor ve cesaretiniz kırılıyor; sana çarpar ve dehşete düşersin. Dindarlığınızın güveniniz, suçsuz yollarınızın umudunuz olması gerekmez mi?
- Şimdi düşünün: Masum olan kim öldü? Doğrular nerede yok edildi? Gözlemlediğim gibi kötülük ekenler, bela ekenler onu biçerler. Tanrının nefesiyle yok olurlar; öfkesinin patlamasıyla yok olurlar.
- Bir ölümlü Tanrı'dan daha doğru olabilir mi? Bir insan Yaratıcısından daha saf olabilir mi?
- İstersen ara ama sana kim cevap verecek? Kutsallardan hangisine yöneleceksin? Kızgınlık bir aptalı öldürür, kıskançlık ise basit olanı.
- Ne mutlu Tanrı'nın düzelttiği adama; O halde Yüce Allah'ın disiplinini küçümsemeyin.
- Bunu inceledik ve doğrudur. Öyleyse duyun ve kendinize uygulayın.

İs yanıtı

- Keşke acılarım tartılabilseydi ve tüm sefaletlerim teraziye konulsaydı! Kesinlikle denizlerin kumundan daha ağır basardı; sözlerimin aceleci olmasına şaşmamalı.
- Ah, keşke isteğim gerçekleşseydi, Tanrı umduğumu yerine getirseydi, Tanrı beni ezmeye, elini bırakmaya ve beni kesmeye razı olsaydı! O zaman Kutsal Olan'ın sözlerini inkar etmediğim için hâlâ bu teselliye - dinmeyen acıdan duyduğum sevince - sahip olurudum.
- Umutsuz bir insan, Allah korkusundan vazgeçse bile, dostlarının bağlılığına sahip olmalıdır. Ama kardeşlerim aralıklı akıntılar kadar güvenilmezdir.

- Artık sizin de hiçbir işe yaramadığınızı kanıtladınız; Korkunç bir şey görüyorsun ve korkuyorsun. 'Benim adıma bir şey ver, malından bana fidye ver, beni düşmanın elinden kurtar, acımasızların pençesinden kurtar' dedim mi hiç?
- Bana boş aylar tahsis edildi ve bana sefalet dolu geceler verildi. Yattığımda 'Kalkmam ne kadar sürer?' diye düşünüyorum. Gece uzuyor ve ben şafağa kadar atıyorum. Vücudum solucanlar ve kabuklarla kaplı, cildim kırılmış ve iltihaplanıyor.
- Nedir bu kadar önemsedığınız, bu kadar önemsedığınız, her sabah muayene ettiğiniz, her an sınıdığınız insan?
- Gözlerini benden hiç ayırmayacak mısın, beni bir an bile yalnız bırakmayacak mısın?
- Eğer günah işlediysen sana ne yaptım, ey insanların koruyucusu? Neden beni hedefin yaptın? Sana yük mü oldum? Niçin suçlarımı affetmiyorsun ve günahlarımı bağışlamıyorsun? (İş 4-7)

Elifaz ve Eyüp'ten Önemli Noktalar

- İnsanlar genellikle hayatın trajedisini Tanrı'nın doğrudan eylemleri olarak kabul ederler, oysa gerçekte onlar Şeytan'dandır.
- Suçlayıcılar kınamalarını gerçeklerden ziyade görüşlere dayandırıyorlar.
- Acı ve ıstırap, Tanrı'nın sevgisinden şüphe duymaya yol açacak şekilde umutsuzluğa neden olabilir.
- Trajedi zamanlarındaki tutum şöyle olmalıdır: Dinlenmeyen acıdan duyduğum sevinç, Kutsal Olan'ın sözlerini inkar etmemiş olmamdır.

Bildad ve Eyüp

Bildad

- Daha ne kadar böyle şeyler söyleyeceksin? Sözlerin fırtınalı bir rüzgar. Tanrı adaleti saptırır mı? Yüce Allah doğruyu saptırır mı?
- Eğer siz saf ve dürüstseniz, şimdi bile O sizin adınıza harekete geçecek ve sizi hak ettiğiniz yere geri getirecektir.
- Şüphesiz Allah, kâmil insanı geri çevirmez ve zalimlerin elini güçlendirmez. O yine de ağzınızı kakhahalarla, dudaklarınızı sevinç çığlıklarıyla dolduracak. Düşmanlarınız utanç içinde kalacak ve kötülerin çadırları artık kalmayacak."

İs

- Bunun doğru olduğunu biliyorum. Fakat bir ölümlü Tanrı'nın önünde nasıl doğru olabilir? Biri onunla tartışmak istese de binde bir tanesine cevap veremezdi. Onun hikmeti derindir, kudreti engindir. Kim ona direndi ve zarar görmeden çıktı?
- O halde onunla nasıl tartışabilirim? Onunla tartışacak kelimeleri nasıl bulabilirim?
- Masum olmama rağmen ona cevap veremedim; Yargıcımdan yalnızca merhamet dileyebildim.
- O benim gibi ona cevap verebileceğim, mahkemede karşı karşıya gelebileceğimiz bir adam değil. Keşke aramızda hakemlik yapacak, ikimize de elini uzatacak, Tanrı'nın esasını üzerimden kaldıracak biri olsaydı, onun korkusu beni artık korkutmazdı. O zaman ondan korkmadan konuşurdum ama şu an yanımda olduğu için yapamam.
- Hayatımdan nefret ediyorum; bu nedenle şikayetimi serbest bırakacağım ve ruhumun acısını dile getireceğim. Tanrı'ya şunu söyleyeceğim: Beni kınama,
- Bana karşı ne gibi suçlamaların olduğunu söyle.
- O halde neden beni rahimden çıkardın? Keşke hiçbir göz beni görmeden ölseydim. Keşke hiç var olmasaydım, ya da doğrudan rahimden mezara taşınmasaydım! Birkaç günüm neredeyse bitmedi mi? Benden yüz çevir ki, dönüşü olmayan yere, kasvet ve derin gölgeler diyarına, en derin gecenin, derin gölgeler ve düzensizlik diyarına, ışığın bile karanlığa benzediği yere gitmeden önce bir anlık neşeye kavuşayım. . (İş 8 – 10)

Bildad ve Eyüp'ten Önemli Noktalar

- Özellikle arkadaşlarından gelen sert ve kınayıcı sözler insanı incitir.
- Umutsuzluğa kapılan kişinin Tanrı'nın adil, adil ve merhametli olduğunu hatırlaması gerekir.
- Ölümlü insan, ölümlü hayatı hakkında Tanrı ile tartışamaz.
- Tanrı kusursuz bir insanı reddetmez... Ama bir ölümlü, Tanrı'nın önünde nasıl doğru olabilir?

Zofar'ın ilk konuşması

Zofar

- Bütün bu sözler cevapsız mı kalacak? Bu konuşmacının aklanması mı gerekiyor? Boş konuşmanız erkekleri susturacak mı? Alay ettiğinizde kimse sizi azarlamayacak mı? Allah'a, 'Benim inançlarım kusursuzdur ve senin katında temizim' diyorsunuz. Ah, ne kadar isterdim Tanrı konuşsaydı, sana karşı dudaklarını açsaydı ve sana bilgeliğin sırlarını açıklasaydı, çünkü gerçek bilgeliğin iki yüzü vardır. Şunu bilin: Allah sizin günahlarınızın bir kısmını bile unuttu.
- Kötülerin gözleri kararır ve kaçamazlar; umutları ölmekte olan bir nefese dönüşecek.

Eyüp cevap verdi:

- Ama benim de senin gibi bir aklım var; Ben senden aşağı değilim.
- Rahat insanlar, ayakları kayanların kaderi gibi talihsizliği küçümserler.
- Hayvanlara sor, öğretecekler, kuşlar sana anlatacak, balıklar sana Rabbin elinin her canlının canı, tüm insanlığın nefesi olduğunu bildirecek.
- Hikmet ve güç Allah'a aittir; öğüt ve anlayış. Güvenilir danışmanların dudaklarını susturur ve yaşlıların ayırt etme yeteneğini ortadan kaldırır. Soylulara aşağılama yağıdır ve güçlülere silahsızlandırıyor.
- Bütün bunları gözlerim gördü, kulaklarım duydu ve anladı. Senin bildiğini ben de biliyorum; Ben senden aşağı değilim. Ama ben Yüce Allah'la konuşmayı ve davamı Tanrı'yla tartışmayı arzuluyorum. Ama siz beni yalanlarla karalıyorsunuz.
- Hepiniz değersiz bir doktorsunuz! Keşke tamamen sessiz olsaydın!
- Sus da ben konuşayım; o zaman ne olursa olsun bana gelsin.
- Sözlerimi dikkatle dinleyin; kulakların söylediklerimi duysun. Artık davamı hazırladığıma göre, haklı çıkacağımı biliyorum. Birisi bana karşı suç duyurusunda bulunabilir mi? Eğer öyleyse susacağım ve öleceğim.
- Bana sadece bu iki şeyi nasip et Allah'ım. Kaç yanlış ve günah işledim? Bana suçumu ve günahımı göster. Neden yüzünü gizliyorsun ve beni düşmanın olarak görüyorsun?
- Keşke beni kabirde gizleseydin ve öfken geçinceye kadar beni gizleseydin! Keşke bana bir zaman belirleyip sonra beni hatırlasaydın! Bir insan ölürse tekrar yaşar mı? Zorlu hizmetimin tüm günleri boyunca yenilenmemin gelmesini bekleyeceğim. Sen arayacaksın, ben de sana cevap vereceğim; ellerinin yarattığı yaratığı özleyeceksin. Elbette o zaman adımlarımı sayacaksın ama günahımı takip etmeyeceksin. Suçlarım bir torbaya kapatılacak; günahımı örteceksin. (Eyüp 11-14)

Zofar'ın İlk Konuşmasından Önemli Noktalar

- Erkeklerin kazanımları ve övgüleri görüşlere ve bazı gerçeklere dayanmaktadır.
- Edinimlerin savunulması, suçlayıcıyı kınamamalı ancak suçlamaları gerçeklerle ve olgularla karşı karşıya getirmelidir.
- İnsanın imtihanını ve sıkıntılarını yalnızca Allah bilir ve anlar. Şeytan tarafından sınanırken herkesin Kendisine sadık kalmasını ister.
- Eyüp'ün yaptığı gibi davamızı Tanrı'nın önünde savunabilecek miyiz? Neyse ki İsa Mesih yakarışımızı yapacak, biz yapamayız.

Elifaz 2. Konuşması

Elifaz

- Bilge bir adam boş fikirlerle cevap verir mi?
- Hatta takvayı baltalıyor, Allah'a bağlılığa engel oluyorsunuz. Günahınız ağzınızı harekete geçirir; kurnazların dilini benimsiyorsun. Senin kendi ağzın seni mahkûm ediyor, benimki değil; kendi dudakların sana karşı tanıklık ediyor.
- Niçin yüreğin seni sürükledi ve neden gözlerin parladı da Allah'a olan öfkeni açığa vurup ağzından böyle sözler döktün?
- Beni dinle, sana açıklayacağım; size gördüklerimi anlatayım.

- Kötü adam tüm günleri boyunca işkence çeker, acımasız adam ise kendisi için biriktirilen tüm yıllar boyunca. Korkunç sesler kulaklarını dolduruyor; Her şey yolunda görüldüğünde yağmacılar ona saldırır. Karanlıktan kaçmaktan ümidini kesiyor; o kılıç için işaretlendi. Ortalıkta dolaşüyor; akbalar için yiyecek; karanlık günün yaklaştığını biliyor. Sıkıntı ve ıstırap onu dehşete düşürür.
- Sıkıntı ve ıstırap onu dehşete düşürür; saldırmaya hazır bir kral gibi onu eziyorlar çünkü o, Tanrı'ya yumruğunu sallıyor ve Her Şeye Gücü Yeten'e karşı övünüyor, kalın, güçlü bir kalkanla meydan okurcasına ona saldırıyor.

Eyüp cevap verdi:

- Bunlara benzer pek çok şey duydum; hepiniz sefil yorganlısınız! Uzun soluklu konuşmalarınız hiç bitmeyecek mi? Tartışmaya devam etmen seni ne rahatsız ediyor?
- Erkekler benimle alay etmek için ağızlarını açıyor; küçümseyerek yanağıma vuruyorlar ve bana karşı birleşiyorlar. Tanrı beni kötü adamların eline verdi ve kötülerin pençesine attı. Derimin üzerine çul diktim ve kaşımı toza gömdüm. Yüzüm ağlamaktan kızarmış, derin gölgeler gözlerimi kamaştırıyor; yine de ellerim şiddetten arınmış ve duam saftır. "Ey toprak, kanımı örtme, çığığım hiç dinmesin! Şimdi bile şahidim göklerde, vekilim yücedir. Gözlerim Allah adına yaş döktüğünde şefaatchim dostumdur; Bir adam, bir adamın arkadaşı için yalvardığı gibi Tanrı'ya yalvarır.
- Geri dönüşü olmayan yolculuğa çıkmadan önce sadece birkaç yıl geçecek. (İş 15 – 17)

Elifaz 2. Konuşmasından Önemli Nokta

- Önemli olan kişinin kendi bilgisi ve bilgeliği hakkında ne kadar yüksek düşündüğü değil, bunun başkalarına ne kadar yararlı olduğudur.
- Başkalarını sıkıntılı zamanlarda rahatlatmak, bu tür sorunların nedeninin kendilerinin olduğunu ifade etmekle sağlanamaz.
- Hayat kısadır ve çoğu zaman üzüntülerle doludur. Ancak Mesih'in bizim için aracılık ettiğini bilmek kişinin O'na olan ibadetini, onurunu ve övgüsünü artırır.

Bildad 2. Konuşması

Bildad

- Bu konuşmalarınıza ne zaman son vereceksiniz? Mantıklı ol, sonra konuşuruz. Neden sizin nazarınızda sığır gibi görülüyor ve aptal sayılıyor? Öfkeyle kendini parçalayan sen, senin uğruna dünya terk mi edilecek? Yoksa kayalar yerlerinden mi taşınmalı?

Eyüp cevap verdi:

- Daha ne kadar bana eziyet edeceksin, sözlerinle beni ezeceksin? Şimdi on kere beni kınadın; utanmadan bana saldırıyorsun. Eğer yoldan çıktığım doğruysa, hatam yalnızca beni ilgilendirir. Eğer gerçekten kendinizi benden üstün tutuyor ve benim aşağılanmamı bana karşı kullanıyor iseniz, bilin ki Allah bana zulmetmiştir ve üzerime ağınm çekmiştir.
- Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı; tanıdıklarım bana tamamen yabancılaştı. Akralarım gitti; arkadaşlarım beni unuttu.
- Bana acıyın dostlarım, acıyın, çünkü Tanrı'nın eli bana vurdu. Neden Tanrı gibi sen de beni takip ediyorsun? Etime asla doyamayacak mısın?
- Kurtarıcımın yaşadığını ve sonunda yeryüzünde duracağını biliyorum. Ve derim harap olduktan sonra yine bedenimde Allah'ı göreceğim; Onu kendi gözlerimle göreceğim; ben, başkası değil. Kalbim içimde nasıl da özlem duyuyor!
- 'Mademki sorunun kökü onda, onu nasıl yakalayacağız' diyorsanız, siz de kılıçtan korkmalısınız; Çünkü gazap kılıçla cezalandırılacak ve o zaman yargının geldiğini anlayacaksınız.' (Eyüp 18-19)

Bildad 2. Konuşmasından Önemli Noktalar

- Başkalarının acısına ve ıstırapına karşı duyarsızlık, genellikle iyi niyetli arkadaşlar tarafından yapılan bir trajedir.
- Kurtarıcınızın acı çeken doğru ruhlarla rahatlık verdiğini bilin.
- Hayattaki trajediler O'ndan olmadığı için Tanrı'yı suçlamayın. Onlar Şeytan'dandır. Seni Tanrı'dan ayırmak istiyor.

Zofar 2. Konuşması

Zofar

- Sorunlu düşüncelerim beni cevap vermeye teşvik ediyor çünkü çok rahatsızım. Onurumu lekeleyen bir azar işitiyorum ve anlayışım bana cevap verme konusunda ilham veriyor.
- Eskiden beri, insanoğlunun yeryüzüne yerleştirilmesinden bu yana, kötülerin neşesinin ne kadar kısa olduğunu elbette biliyorsunuzdur.
- Kötülük ağzında tatlı olmasına ve onu dilinin altına saklamasına rağmen, onu bırakmaya dayanamayıp ağzında tutar.
- Yoksullara zulmetmiş, onları yoksul bırakmıştır; Yapmadığı evlere el koydu.
- Gökler onun suçunu ortaya çıkaracak; yeryüzü ona karşı ayaklanacak. Allah'ın gazap gününde, bir sel onun evini alıp götürecektir, sular taşacak. Tanrı'nın kötülere bahşettiği kader budur, Tanrı'nın onlar için belirlediği miras budur.

Eyüp cevap verdi:

- Sözlerimi dikkatle dinleyin; bana verdiğin teselli bu olsun. Konuşurken bana katlan ve konuştuktan sonra alay et.
- Kötüler neden yaşamaya devam ediyor, yaşıyor ve güçleri artıyor?
- Yüce Allah kimdir ki, ona kulluk edelim? Ona dua edersek ne kazanırız?' Ama refahları kendi ellerinde değil, bu yüzden kötülerin öğütlerinden uzak duruyorum.
- En yüksekleri bile yargılayan Tanrı'ya kimse bilgi öğretebilir mi?
- Ne düşündüğünü, bana hangi planlarla haksızlık edeceğini çok iyi biliyorum. 'Büyük adamın evi, kötü adamların yaşadığı çadırlar şimdi nerede?' diyorsunuz.
- Peki saçmalıklarınla beni nasıl teselli edebilirsin? Cevaplarınızdan yalandan başka bir şey kalmadı! (İş 20 – 21)

Zofar 2. Konuşmasından Önemli Nokta

- En yüksekleri bile yargılayan Tanrı'ya kimse bilgi öğretebilir mi?

Elifaz ve Bildad

Elifaz

- Bir insanın Allah'a faydası olabilir mi? Bilge bir adam bile ona fayda sağlayabilir mi? Eğer sen doğru olsaydın, Yüce Allah ne zevk verirdi? Yollarınız kusursuz olsaydı ne kazanırdı? Sizi azarlaması ve aleyhinize suçlamalarda bulunması dindarlığınızdan mı kaynaklanıyor? Kötülüğün büyük değil mi? Günahlarınız sonsuz değil mi? Kardeşlerinizden sebepsiz yere güvenlik istediniz; Erkeklerin elbiselerini soydunuz ve onları çıplak bıraktınız. Güçlü bir adam olmana, toprağı olan, onda yaşayan onurlu bir adam olmana rağmen, yorgunlara su vermedin ve açlardan yiyecek esirgedin. Ve sen dul kadınları eli boş gönderdin ve öksüzlerin gücünü kırdın. Bu yüzden etrafınızda tuzaklar var, bu yüzden ani bir tehlike sizi korkutuyor, bu yüzden ortalık göremeyeceğiniz kadar karanlık ve bu yüzden bir su seli sizi kaplıyor.
- Tanrı'ya teslim olun ve O'nunla barış içinde olun; bu şekilde refah size gelecektir. Onun ağzından gelen talimatı kabul edin ve sözlerini kalbinize yerleştirin. Her Şeye Gücü Yeten'e dönersen, eski durumuna döneceksin: Kötülüğü çadırından uzaklaştırırsan.

Bildad

- Mülk ve huşu Allah'a aittir; göklerin yükseklerinde düzeni kurar.
- O halde bir insan Tanrı'nın önünde nasıl doğru olabilir? Kadından doğan biri nasıl saf olabilir?

Eyüp cevap verdi:

- Bugün bile şikâyetim acıdır; İnemelerime rağmen eli ağır. Keşke onu nerede bulacağımı bilseydim; keşke onun evine gidebilseydim! Onun huzurunda durumumu belirtir, ağzımı argümanlarla doldururdum. Bana ne cevap vereceğini öğrenecek ve ne söyleyeceğini düşünecektim. Bana büyük bir güçle karşı çıkar mıydı? Hayır, bana karşı suç duyurusunda bulunmayacak. Orada dürüst bir adam davasını onun huzuruna sunabilir ve ben de yargıçımdan sonsuza kadar kurtulurum.
- Ama benim gittiğim yolu biliyor; beni sınıdığı zaman, altın gibi çıkacağım. Ayaklarım onun adımlarını yakından takip etti; Arkamı dönmeden yoluna devam ettim. Onun dudaklarının emirlerinden ayrılmadım; Onun ağzından

çıkan sözlere günlük ekmeğimden daha çok değer verdim.

- Kısa bir süreliğine yücelirler, sonra giderler; diğerleri gibi alçaltılıp bir araya toplanıyorlar; tahıl başları gibi kesiliyorlar.
- Eğer böyle değilse, kim beni yalanlayabilir ve sözlerimi boşa çıkarabilir?" (Eyüp 22-25)
- Güçsüzlere nasıl da yardım ettin! Zayıf olan kolu nasıl kurtardın! Bilgeliği olmayan birine ne öğütler verdin! Ve ne kadar harika bir anlayış sergilediniz! Bu sözleri söylemene kim yardım etti? Peki sizin ağzınızdan kimin ruhu konuştu?
- Beni adaletten mahrum bırakan, bana ruhun acısını tattıran Yüce Allah sağ ve sağ olduğu sürece, içimde hayat, burnumda Allah'ın nefesi olduğu sürece, dudaklarım kötülük söylemez ve dudaklarım kötülük söylemez. dil yalan söylemez. Haklı olduğumu asla kabul etmeyeceğim; Ölene kadar dürüstlüğümü inkar etmeyeceğim. Doğruluğumu koruyacağım ve ondan asla vazgeçmeyeceğim; yaşadığım sürece vicdanım beni suçlamayacaktır.
- Sana Tanrı'nın gücünü öğreteceğim; Yüce Allah'ın yollarını gizlemeyeceğim. Bunu hepimiz bizzat gördünüz. O halde neden bu anlamsız konuşma?
- Peki bilgelik nereden geliyor? Anlayış nerede bulunur? Her canlının gözünden gizlenir.
- Tanrı ona giden yolu anlar ve onun nerede bulunduğunu yalnızca O bilir, çünkü O dünyanın uçlarını görür ve göklerin altındaki her şeyi görür. Rüzgârın kuvvetini saptadığında ve suları ölçtüğünde, yağmur için karar verdiğinde ve fırtına için bir yol belirlediğinde, bilgeliğe baktı ve onu değerlendirdi; bunu doğruladı ve test etti. Ve insana şöyle dedi: 'Rab korkusu bilgeliştir ve kötülükten kaçınmak anlayıştır.
- Geçen ayları, Tanrı'nın beni gözetlediği, lambasının başımın üzerinde parladığı günleri ne kadar da çok özliyorum.
- Yüce Tanrı hala benimleyken ve çocuklarım etrafımdayken, beni beklentiyle dinlediler ve sessizce öğütlerimi beklediler.
Ama şimdi benden daha genç olan ve babalarını çoban köpeklerimin yanına koymayı küçümseyeceğim adamlar benimle dalga geçiyorlar. Artık hayatım akıp gidiyor; Acı dolu günler beni pençesine alıyor. Gece kemiklerimi deliyor; kemiren ağrılarım bir türlü dinmiyor. (Allah) büyük kudretiyle bana elbise gibi olur; beni elbisemin boynunu gibi bağlıyor.
- Eğer erkek ve cariyelerimin bana karşı şikayetleri olduğunda adaleti inkar etmişsem, Tanrı benimle yüzleştğinde ne yapacağım? Hesap sorulduğunda ne cevap vereceğim?
- Altına güvenmişsem ya da saf altına 'Sen benim güvencemsin' demişsem, büyük servetime, ellerimin kazandığı servete sevinmişsem.
- O zaman bunlar da yargılanması gereken günahlar olacaktır, çünkü yüce Tanrı'ya sadakatsizlik etmiş olurdum. (İş 26 – 31)

Elifaz ve Bildad'dan Kilit Nokta

- Eyüp, adımlarını yakından takip ederek, yoluna sapmadan yoluna devam ederken, davasını savunacak Tanrı'yı bulmak istiyordu.
- Mesih, Tanrı'nın güven ve itaat yoluyla Bedenine koyduğu kişilerin davasını savunan şefaatçidir.
- İçimde yaşam, burun deliklerimde Tanrı'nın nefesi olduğu sürece dudaklarım kötülük söylemeyecek, dilim yalan söylemeyecek.
- Rab korkusu, bilgeliştir.
- Tanrı benimle yüzleştğinde ne yapacağım? Hesaba çekildiğimde ne cevap vereceğim?

Elihu

Elihu, Tanrı yerine kendini haklı çıkardığı için Eyüp'e çok kızdı. Üç arkadaşına da kızmıştı çünkü onlar Eyüp'ü yalanlayacak bir yol bulamadıkları halde yine de onu mahkûm etmişlerdi.

- Ben yaş olarak gencim ve sen yaşlısın; işte bu yüzden korktum, bildiklerimi sana söylemeye cesaret edemedim. 'Yaş konuşmalı' diye düşündüm; ileri yıllar bilgeliği öğretmelidir.' Ama insana anlayış veren, içindeki ruhtur, Yüce Allah'ın nefesidir. Bilge olanlar yalnızca yaşlılar değildir, neyin doğru olduğunu anlayanlar yalnızca yaşlılar değildir.
- Bütün dikkatimi sana verdim. Ama hiçbiriniz Eyüp'ün yanıldığını kanıtlayamadı; hiçbiriniz onun argümanlarına

cevap vermediniz.

- Duyduğum kadarıyla söyledin - bu kelimeleri duydum - 'Ben safim ve günahsızım; Ben temizim ve suçluluk duygusundan arınmış durumdayım.
- Size söylüyorum, bunda haklı değilsiniz, çünkü Tanrı insandan daha büyüktür. İnsanoğlunun hiçbir sözüne cevap vermediğinden neden ona şikâyet ediyorsunuz?
- Çünkü insan bunu algılamasa bile Tanrı konuşur - bazen öyle, bazen başka şekilde.

Eyüp cevap verdi:

- Ben masumum ama Tanrı adaleti yasaklıyor. Haklı olmama rağmen.
- Ben bir yalancı olarak görülüyorum; suçsuz olmama rağmen, onun oku tedavi edilemez bir yara açıyor.' Eyüp gibi, küçümsemeyi su gibi içen adam nasıl olabilir? Kötülük yapanlarla arkadaşlık eder; kötü adamlarla arkadaşlık kurar. Çünkü diyor ki: Bir insana Allah'ı memnun etmeye çalışmanın hiçbir faydası yoktur.
- Bir adamın Tanrı'ya şöyle dediğini varsayalım: 'Suçluyum ama artık gücendirmeyeceğim. Bana göremediğimi öğret; eğer yanlış yaptıysam bir daha yapmayacağım.' O halde, tövbe etmeyi reddettiğinizde, Tanrı sizi şartlarınıza göre ödüllendirmeli mi? Karar vermelisin, ben değil; peki bana ne bildiğini söyle.
- Eyüp bilgisizce konuşuyor; sözleri anlayıştan yoksundur.' Ah, keşke Eyüp kötü bir adam gibi cevap verdiği için sonuna kadar sınanabilseydi! Günahına isyanı ekler; küçümseyerek aramızda ellerini çırpıyor ve Tanrı'ya karşı sözlerini çoğaltıyor.
- Ama şimdi kötülerin hak ettiği yargıyla yüklüsün; Yargı ve adalet sizi ele geçirdi. Kimsenin sizi zenginlikle baştan çıkarmamasına dikkat edin; Büyük bir rüşvetin sizi kenara çekmesine izin vermeyin. Zenginliğiniz, hatta tüm büyük çabalarınız, sıkıntıya düşmemeniz için sizi ayakta tutar mı? (İş 32 – 37)

Elihu'dan Önemli Nokta

- İlim ve hikmeti fazla düşünmek, günaha ve başarısızlığa doğru atılmış bir adımdır.
- Tanrı'nın Ruhuna sahip olduğumuzu iddia etmek, ona sahip olmakla eşdeğer değildir.
- Öfke, net düşünmeyi ve konuşmayı engeller. Dinleyicilerin amaçlanan mesajı kabul etmesini zorlaştırır.

Tanrı Konuşuyor

Bilgisiz sözlerle öğütlerimi karartan bu kim? Kendini bir erkek gibi hazırla; Ben sana soru soracağım, sen de bana cevap vereceksin.

Tanrı, bu sunumda listelenemeyecek kadar çok sayıda kategoride birçok cevaplanamayan soru sormaya başladı, örneğin:

- Kozmosun temeli
- Derinlerin denizleri, suları ve pınarları
- Karanlık ve ışık
- Hava durumu -kar, dolu, yağmur çiy
- Yıldızlı gökler
- Canlılar – hayvanlar, kuşlar, balıklar

Eyüp'ün Tanrı'ya cevabı

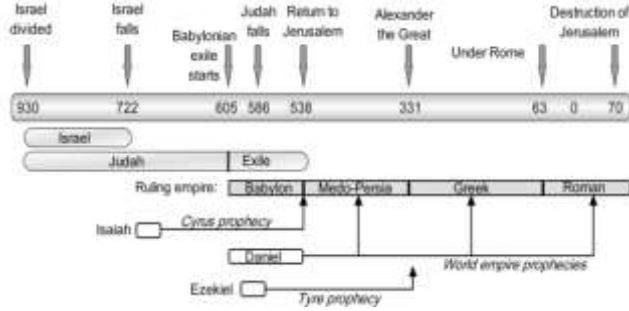
- Her şeyi yapabileceğini biliyorum; hiçbir planınız engellenemez.
- Bilgisizce öğütlerimi karartan bu kim? Elbette anlamadığım şeylerden, bilemeyeceğim kadar harika şeylerden bahsettim.
- Şimdi dinle, konuşacağım; Ben sana soru soracağım, sen de bana cevap vereceksin. Kulaklarım seni duymuştu ama artık gözlerim seni gördü. Bu yüzden kendimi hor görüyorum ve toz ve kül içinde tövbe ediyorum.

Tanrı öfkeyle Elifaz, Bildad ve Sofar'la konuşuyor çünkü onlar bilmedikleri şeyler hakkında konuşuyorlardı. Ama doğru Eyüp sayesinde bağışladı. (İş 38 – 42)

Tanrı Konuşuyor'dan Önemli Nokta

- Hiçbir ölümlü insan, Tanrı'ya ya da onun gücüne, sevgisine, adaletine ya da merhametine meydan okuyacak ya da sorgulayacak bilgiye ya da bilgeliğe sahip değildir.

Bölünmüş Krallıktan Kudüs'ün yıkılmasına kadar geçen zaman çizgisi

İŞAİAH

Kral Yehoşafat'ın ölümünden sonra Yahuda krallığı din ve ahlak açısından uzun bir gerileme dönemine girdi. Yehoşafat'ın oğlu Yoram, İsrail hükümdarları Ahab ve İzebel'in kızıyla evlendi. Kızının Güney Krallığı'ndaki etkisi kuzeydeki annesininkine benziyordu ve bu iki kelimeyle özetlenebilirdi, hepsi kötü.

Yıllar sonra Yahuda, Ahaz'ın hükümdarlığı sırasında ahlaki bir bozulma durumuna düşmeye devam etti, ancak Ahaz'ın yetenekli ve dindar oğlu Hizkiya tarafından yenilgi bataklığından kurtarıldı. İşıya, Hizkiya'nın reform programına coşkuyla ve sağduyuyla destek verdi. (Dickson İncilinden) İşıya, Yahuda kralları Uziah, Jotham, Ahaz ve Hizkiya'nın hükümdarlıkları sırasında kehanetlerde bulundu.

İşıya'nın Yahuda Vizyonu

Çocukları büyüttüm, büyüttüm ama onlar bana isyan ettiler. Suçluluk yüklü günahkar bir ulus, kötülük yapanlar sürüsü Rab'bi terk etti; İsrail'in Kutsalı'nı küçümsediler ve ona sırt çevirdiler. Bu nedenle anlamsız teklifler getirmeyi bırakın! Buhurunuz benim için iğrenç. Kötü toplantılarınıza dayanamıyorum. Ellerin kanla dolu; o halde yıkanın ve kendinizi temizleyin. Yanlış yapmayı bırak, doğru yapmayı öğren! Adaleti arayın, mazlumları cesaretlendirin. Öksüzün davasını savunun, dul kadının davasını savunun. Yeruşalim ve Yahuda'nın eylemleri Rab'be karşıdır ve O'nun görkemli varlığına meydan okur. Yüzlerindeki bakış onların aleyhine tanıklık ediyor; günahlarını Sodom gibi sergiliyorlar; bunu saklamazlar. Yehova Tanrı'ya saygıları ve saygıları yok. Kendi başlarına felaket getirdiler. Tövbe etmeyecekleri için, Her Şeye Gücü Yeten Rab, Yeruşalim ve Yahuda'dan hem erzak hem de destek alacak: tüm yiyecek ve su kaynaklarını.

İşıya, Yahuda ve Yeruşalim'le ilgili başka bir görüş daha gördü: Son günlerde (Mesih'in zamanında), Rab'bin evinin dağı en yüksek, yeryüzündeki en önemli yer olacak, diğer tepelerin üzerinde yükselecek ve Dünyanın her yerinden insanlar ibadet etmek için oraya akın edecek. Birçok milletten insanlar gelip şöyle diyecekler: "Gelin, Rab'bin dağına, Yakup'un Tanrısı'nın evine çıkalım. Orada bize yollarını öğretecek. ve onun yollarında yürüyeceğiz." Çünkü Rabbin öğretisi Siyon'dan, sözü Yeruşalim'den çıkacak.

Uziah'ın günlerinde İşıya, Rab'bin Tahtında oturduğunu gördü ve yaklaşan felaket konusunda bütün ulusları kimin uyaracağını soran bir ses duydu. İşıya, Tanrı'nın tüm çocuklarının cevaplaması gerektiği gibi cevap verdi: "Dinleyin, beni gönderiyorum."

İşıya Tanrı'nın Mesajını Duyuruyor

Yahuda

Asur kralı, Şam'ın ve Samiriye'nin zenginliklerini taşkın bir nehir gibi yağmalayacak, kıyılarını patlatacak, Yahuda'ya dökülecek ve önündeki her şeyi süpürecek.

Babil

Dinleyin, krallıklar arasında ulusların bir araya toplanması gibi bir kargaşa var! Yüce Tanrı savaş için bir ordu topluyor. Gümüşe önem vermeyen, altından zevk almayan Medler gençleri vuracak; bebeklere merhamet etmezler, çocuklara şefkatle bakmazlar. Krallıkların mücevheri, Babillilerin gururunun izzeti olan Babil, Sodom ve Gomorra gibi Tanrı tarafından yıkılacak. Nesiller boyunca orada asla oturulmayacak ya da yaşanmayacak.

Moab

Moab geceleyin yok edilecek. Sevgide bir taht kurulacak, Davud'un evinden bir adam tahtın üzerine oturarak adaletin davasını yargılayacak.

Sam

Kuzey Krallığını temsil eden Şam artık bir şehir olmaktan çıkıp bir harabe yığımına dönüşecek. Kurtarıcınız Tanrı'yı unuttunuz; Kaleni, Kayayı hatırlamadın.

Cush

Yazıklar olsun, Cush nehirleri boyunca (muhtemelen Etiyopya) kanatların pırpır ettiği, papirüs teknelerle deniz yoluyla elçiler gönderen diyarın başına. Hasattan önce, çiçek açılıp olgunlaşan bir üzüm haline gelince, sürgünleri budama bıçağıyla kesecek, yayılan dalları kesip alacaktır. Hepsi dağdaki yırtıcı kuşların ve vahşi hayvanların eline bırakılacak.

Mısır

Rab hızlı bir bulutun üzerinde gidiyor ve Mısır'a geliyor. Mısır'ın putları onun önünde titriyor ve Mısırlıların yürekleri onların içinde eriyor. "Mısırlıyı Mısırlıya karşı kıskırtacağım; kardeş kardeşe, komşu komşuya, şehir şehre, krallık krallığa karşı savaştık. Mısırlılar cesaretini kaybedecek ve ben onların planlarını boşa çıkaracağım; putlara ve ruhlara danışacaklar. Ölülerini, medyumları ve ruhçuları, Mısırlıları zalim bir efendinin eline teslim edeceğim ve onlara şiddetli bir kral hükmedecek" diyor Her Şeye Gücü Yeten Rab.

Yorulmak

Feryat edin, ey Tarşış gemileri! Çünkü Sur yıkıldı, evsiz ve limansız kaldı. Onlara Kıbrıs topraklarından haber geldi. Rab elini denizin üzerine uzattı ve onun krallıklarını titretti. Fenike ile ilgili kalelerin yıkılması emrini verdi.

Davut'un Sehri Kudüs

Bana olan ibadetiniz, insanların öğrettiği uydurma kurallardan başka bir şey değildir. Ye, iç, mutlu ol, yarın ölebilirsin diyerek eğlence dolusun. Ama hepiniz yakalanıp esir alınacaksınız. Sarayınızdaki her şeyin ve atalarınızın bugüne kadar biriktirdiği her şeyin Babil'e taşınacağı gün mutlaka gelecek. Hiçbir şey kalmayacak, diyor Rab. Ve soyundan, sana doğacak olan etinden ve kanından bazıları götürülecek ve Babil kralının sarayında hadım olacaklar.

Yorum: İsrail'in odak noktası Tanrı'dan ziyade zevkti.

Kurtuluş umudu

Yeruşalim'le şefkatle konuş ve ona zorlu hizmetinin tamamlandığını, günahının bedelinin ödendiğini, Rab'bin elinden tüm günahlarının iki katını aldığı ilan edin.

Yorum: Babil'den kurtuluşa kavuşacaklar ve son günlerde Mesih geldiğinde, Tanrı'nın Musa aracılığıyla verdiği Antlaşma sona erecek. Günahların bağışlanmasıyla birlikte, kefarete kurbanı olan Mesih İsa Mesih tarafından yeni bir antlaşma kurulacaktır.

Gelecek Mesih'ten bahsetmişken: "İşte desteklediğim kulum, hoşlandığım seçilmiş kişi; Ruhumu onun üzerine koyacağım ve o, uluslara adaleti getirecek. Sokaklarda bağırmayacak, bağırmayacak, sesini yükseltmeyecek. Ezilmiş kamışı kırmayacak, için için yanan fitili söndürmeyecek. Sadakatle adaleti ortaya çıkaracak; yeryüzünde adaleti tesis edene kadar ne tereddüt edecek ne de cesareti kırılacak. Adalar onun yasasına umut bağlayacak." Rab Tanrı şöyle diyor: "Ben Rab, seni doğrulukla çağırdım; Elini tutacağım. Seni koruyacağım ve seni halk için bir antlaşma, öteki uluslar için bir ışık yapacağım."

İşaya, Tanrı'nın Mesih'i dünyaya getirmeyi seçtiği insanlara, Tanrı'nın onları bir ulus haline getirirken onlar için yaptığı birçok şeyi, onların unuttuğu şeyleri anlatıyor. Yeşaya, Tanrı'nın mesajını duyururken, Davud'un tahtında sonsuza kadar oturacak olan gelecek Mesih'ten sürekli olarak söz eder.

Kulak ver ve bana gel; beni duy ki ruhun yaşasın. Seninle sonsuz bir antlaşma yapacağım; sadık sevgim Davut'a vaat edildi.

Ey inatçı yürekli, doğruluktan uzak olan, beni dinle. Doğruluğumu ve kurtuluşumu gelecekte bir zamanda getireceğim ve bu gecikmeyecek.

Yorum: “Doğruluğum ve Kurtuluşum” – Mesih, İsa, Mesih, Kefaret Kurban – gelecekte gelecekti. Yahudi olmayanlar da dahil olmak üzere herkese bağışlanma ve kurtuluş sunulacaktı.

“Ben size en iyi olanı öğreten ve gitmeniz gereken yolda sizi yönlendiren Tanrımız RAB’im. Ey doğruluğun peşinde koşanlar ve Rab’bi arayanlar, beni dinleyin; Yasa benden çıkacak; adaletim uluslara ışık olacak. Doğruluğum hızla yaklaşıyor, kurtuluşum yolda ve kolum uluslara adaleti getirecek. Yahudi olmayanlara işaret edeceğim, ayrıca seni uluslara ışık yapacağım, böylece kurtuluşumu dünyanın dört bir yanına ulaştırırsın.” (İşaya 49)

Ağzımdan çıkan sözüm: Bana boş dönmeyecek, arzularımı yerine getirecek ve onu gönderdiğim amaca ulaşacaktır.

İşaya'nın Mesih Kehanetleri

Kehanet	kehanet	Yerine getirilmiştir
Kırbaçlandı ve üzerine tükürüldü	İsa. 1:6	Markos 14:65; Yuhanna 19:1
Yasası Siyon'dan ve Sözü Yeruşalim'den çıktı	İşaya 2:1-3	Luka 24:46-49; Elçilerin İşleri 2:1-40
Bir bakireden doğmuş	İsa. 7:14	Mat. 1:18; Luka 2:7
Ona İmmanuel adı verildi	İsa. 7:14	Mat. 1:22-23
Tökezleme taşı ve suç kayası	İsa. 8:14	ROM. 9:32; 1 Evcil Hayvan. 2:8
O, Zebulun ve Naftali'ye ışıktır	İsa. 9:1-3	Mat. 4:12-16
O'nun saltanatının doğruluğu	İsa. 9:6-7	Yuhanna 5:30; Rev.19:11
Yahudi olmayanlar O'nun hizmetine kabul edilmelidir	İsa. 11:10; 42:1;	Yuhanna 10:16; Elçilerin İşleri 10:44-48; ROM. 15:9-12
O çarmıha gerildi ve elleri ve ayakları tahtaya çivilendi	İsa. 25:10-11	Yuhanna 19:18; 20-25
Vaftizci Yahya tarafından tanıtıldı	İsa. 40:3;	Mat. 3:1-3; Luka 1:17
Onun şefkati	İsa. 40:11; 42:3	Mat. 12:15-20; İbranice. 4:15
O, insanlara kurtarıcı olarak gönderildi	İsa. 41:1-3	Luka 4:16-21; Luka 4:43
Uysal ve gösterişliydi	İsa. 42:1-2	Phil. 2:7-9
Yahudilerin nefret ettiği	İsa. 49:7	Yuhanna 15:24-25
Acı çekecek, istismar edecek	İsa. 50:6	Mat. 26:67
Yüzü çok bozuldu	İsa. 52:14; 53:3	Yuhanna 19:1-5
Kardeşleri tarafından reddedildi	İsa. 53:3	Yuhanna 1:11; Yuhanna 7:5
Günahlarımızı üstlenmek için acı çekti	İsa. 53:4	Mat.20:28; 26:28

Kırbaçlanacak	İsa. 53:5	Mat. 27:26,29
Tüm acılarına karşı sabırlı ve sessizdi	İsa. 53:7	Mat.26:63; 27:12-14
Hilesizdi	İsa. 53:9	Evcil Hayvan. 2:22
Zenginlerin yanına gömüldü	İsa. 53:9	Mat. 27:57-60
Katillere şefaati etti	İsa. 53:12	Luka 23:24
Hırsızların arasında sayılmak bu ıstırabı daha da artırdı	İsa. 53:12	Markos 15:28
Tek başına acı çekti; Babanın varlığı bile geri çekildi	İsa. 63:1-3	Mat. 27:46

DR Duncan; Hermeneutics Cincinnati, nd s. 395-99 ve Dr. Hawley O. Taylor; Modern Bilim ve Hıristiyan İnanıcı s. 179-183

İsaiah'tan önemli noktalar

- Allah, sizden kendisine olan sevginizden dolayı saygı, hürmet, hürmet ve itaat beklemektedir.
- Günah ve isyanın sonucunda her zaman hayal kırıklığı ve sonuçları olur.
- Günahın ardından Tanrı, kişinin günahı fark etmesinden sonra her zaman affetmeye hazırdır; tövbe, yaşam tarzındaki bir değişiklik ve O'nun sevgi dolu ilgisine geri dönüşle kanıtlanır. Bu insanın tercihidir.
- Tanrı'nın Musa aracılığıyla verdiği antlaşma kapsamındaki bir bağışlanma vaadi vardı. Bağışlanma Mesih'tedir.
- Mesih'in antlaşmasına bağlı olanlara, Kendisine güvenen ve itaat edenleri bağışlanma sunar.

YEREMYA

Yeremya, Benyamin bölgesindeki Anatot'taki kâhinlerden biri olan Hilkiya'nın küçük oğluydu. Yoşiya'yı takip eden kralların hepsi, iğrenç eylemleri ve putlara tapınmaları nedeniyle kötüydü. Tanrı Yeremya'yı Yahuda kralları ve halkıyla konuşmaya çağırıp onlara karşı savaşacağını söylediğinde, bir ulus olarak onların dönemi sona eriyordu. Kırk yıldan fazla bir süre boyunca sayısız kez Tanrı'nın mesajını ilettiler - tövbe edip geri dönecek ya da Yahuda'ya yıkım gelecekti - ama çoğu zaman Tanrı'nın mesajını reddettiler. Aşağıda Jeremiah'ın mesajlarından yalnızca birkaçı sunulmaktadır. Bazen eğer tövbe edip geri dönerlerse bir umut ışığı ilan ediliyordu. Sonunda Tanrı onların Nebuchadnezzar tarafından Babil'e esaret altına alınmasına izin verdi. Ancak O'nun mesajı tövbe edip geri dönmek ya da belirli bir yıkımla karşı karşıya kalmaktı.

Yahuda

“Geri dön, ey sadakatsiz İsrail,” diyor Rab, “Artık sana kaşlarını çatmayacağım, çünkü ben merhametliyim” diyor Rab, “Sonsuza kadar öfkelenmeyeceğim. Yalnızca suçunuzu kabul edin; Tanrınız RAB'be isyan ettiniz, iyiliklerinizi her yayılan ağacın altına yabancı tanrılara dağıttınız ve bana itaat etmediniz” diyor Rab. (Yeremya 3:12-13)

Rab, “Ey İsrail, eğer dönersen bana dön” diyor. “Eğer iğrenç putlarınızı gözümün önünden kaldırırsanız ve artık yoldan çıkmazsanız ve eğer doğru, adil ve doğru bir şekilde, 'Rab'bin varlığı hakkı için' diye yemin ederseniz, o zaman uluslar O'nun tarafından ve O'nun aracılığıyla kutsanacaktır. övünecekler.” (Yeremya 4:1-2)

“Kudüs sokaklarında bir aşağı bir yukarı dolaşın, etrafınıza bakın ve düşünün, meydanlarını araştırın. Dürüst davranan, doğruyu arayan bir tek kişi bulursan bu şehri affederim.” (Yeremya 5:1)

“Yol ayırımında dur ve bak; Kadim yolları isteyin, iyi yolun nerede olduğunu sorun ve o yolda yürüyün, ruhlarınız huzur bulacaktır. Ama siz 'Buraya girmeyeceğiz' dediniz. (Yeremya 6:16)

“Yollarınızı ve davranışlarınızı düzeltin, ben de burada yaşamınıza izin vereceğim. Aldatıcı sözlere güvenip, “Burası Rabbin tapınağı, Rabbin tapınağı, Rabbin tapınağı!” demeyin. Eğer gerçekten yollarınızı ve davranışlarınızı

değiştirirseniz, birbirinize adaletle davranırsanız, yabancıya, öksüze, dul kadına zulmetmezseniz, burada masum kanı dökmezseniz ve kendi ilahlarınızın peşinden koşmazsanız. zarar verirsen, bu yerde, atalarına verdiğim toprakta sonsuza dek yaşamana izin vereceğim.” (Yeremya 7:3-7)

“Ama bakın, aldaticı, değersiz sözlere güveniyorsunuz. ... Öfkem ve gazabım bu yere, insanlara ve hayvanlara, kırdaki ağaçlara ve yerdeki meyvelere dökülecek, yanacak ve sönmeyecek. ... O halde dikkat edin, günler geliyor, topraklar ıssızlaşacak. ... Ama halkım Rab'bin taleplerini bilmiyor.” (Yeremya 7:8, 20, 32, 34, 8:7)

“Bu antlaşmanın koşullarını dinleyin ve bunları Yahuda halkına ve Yeruslaim'de yaşayanlara söyleyin. Onlara İsrail'in Tanrısı Rab'bin şunu söylediğini söyle: Bu antlaşmanın koşullarına uymayan adam lanetlidir. ... “Bana itaat edin” diyerek onları tekrar tekrar uyardım. Ama dinlemediler ya da dikkat etmediler; bunun yerine kötü yüreklerinin inatçılığının peşinden gittiler.” (Yeremya 11:2-3; 7-8)

Yeremya'nın duası

“Biliyorum ya Rab, insanın hayatı kendisine ait değildir; Adımlarını yönlendirmek insanın işi değildir. Düzelt beni Tanrım, ama sadece adaletle; öfkenle değil, yoksa beni bir hiç haline getirirsin. Seni tanımayan ulusların, adını anmayan halkların üzerine öfkeni dök. Çünkü Yakup'u yediler; Onu tamamen yiyip bitirdiler ve vatanını yok ettiler.” (Yeremya 10:23-25)

“Bu halkın iyiliği için dua etmeyin. Oruç tutmalarına rağmen onların feryadını dinlemeyeceğim; Yakmalık sunu ve tahıl sunuları sunsalar bile onları kabul etmeyeceğim. Bunun yerine onları kılıçla, kıtlıkla ve vebayla yok edeceğim. ... Peygamberler benim adıma yalan peygamberlik ediyorlar.” (Yeremya 14:11-12; 14)

“Eğer tövbe ederseniz, değersiz değil, layık sözler söylerseniz, sizi ıslah ederim. ... Sana, 'Rabbimiz neden üzerimize böyle büyük bir felaket verdi?' diye sorduklarında. Ne yanlış yaptık? Tanrımız Rab'be karşı hangi günahı işledik?' Sonra onlara de ki, 'Bunun nedeni, babalarımızın beni terk etmesi ve başka tanrıların ardından gitmesi, onlara hizmet etmesi ve tapınmasıydı'. Beni bıraktılar ve yasama uymadılar. Ama sen atalarından daha kötü davrandın.” (Yeremya 15:19; 16:10-12)

Yeremya'ya Karşı Entrikalar

“Anatot'un adamları, 'Rab'bin adına peygamberlik etme, yoksa bizim ellerimizle ölürsün' dediler. Ama Tanrı şöyle dedi: Onları cezalandıracağım. Gençleri kılıçtan, oğulları ve kızları kıtlıktan ölecek. Onlara geriye tek bir kalıntı bile kalmayacak; çünkü cezalandırılacakları yıl Anatot'un adamlarının başına felaket getireceğim.” (Yeremya 11:21-23)

“Rahip Paşhur, Yeremya'nın bu şeylerle ilgili peygamberlik ettiğini duydu; Yeremya peygamberi dövdürttü ve Rabbin tapınağındaki Benyamin'in Yukarı Kapısı'nda ağaç kütüklerine attırdı. ... Paşhur ve evinde yaşayan herkes Babil'e sürgüne gidecek. Sen ve tüm arkadaşların orada ölecek ve gömüleceksiniz.” (Yeremya 20:1-3; 6)

“Rab'bin Tapınağı'na tapınmak için gelen Yahuda kentlerindeki bütün halka şunu söyleyin. ... Rab şöyle diyor: Eğer beni dinlemezseniz, önünüze koyduğum kanunuma uymazsanız ve size tekrar gönderdiğim kullarım peygamberlerin sözlerini dinlemezseniz ve Yine (her ne kadar dinlememiş olsanız da) o zaman bu evi Şilo gibi ve bu şehri de yeryüzündeki bütün milletler arasında lanetlenecek bir yer haline getireceğim. Kâhinler, peygamberler ve tüm halk Yeremya'nın konuşmasını duyunca onu yakaladılar ve "öleceksin!" dediler. (Yeremya 26:2, 4-9)

“Adı Hananya oğlu Şelemya oğlu İriya olan muhafız birliği komutanı onu tutukladı, görevlilerin önüne getirdi ve şöyle dedi: 'Sen Babillilere kaçıyorsun!' Yeremya'ya kızdılar ve onu dövüp Yazman Jonathan'ın hapishaneye çevirdikleri evine hapsedtiler. Yeremya bir zindanda tonozlu bir hücreye konuldu ve uzun süre orada kaldı. ... Yetkililer krala, 'Bu adam idam edilmeli' dediler. Söylediği sözlerle hem bu şehirde kalan askerlerin, hem de tüm halkın cesaretini kırıyor. Bu adam bu insanların iyiliğini değil, onların yıkımını istiyor.' Kral Sidkiya, "O senin elinde" diye cevap verdi. 'Kral sana karşı

çıkmaq için hiçbir şey yapamaz.' Böylece Yeremya'yı alıp sarnıca koydular. ... İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı şöyle diyor: 'Babil kralının görevlilerine teslim olursanız, hayatınız bağışlanacak ve bu şehir yakılmayacak; sen ve ailen yaşayacaksınız. Fakat Babil kralının memurlarına teslim olmazsanız, bu şehir Babillilerin eline geçecek ve onu yakacaklar; sen kendin onların elinden kaçamayacaksın.' ... Yeremya, Yerusalim'in ele geçirildiği güne kadar muhafızların avlusunda kaldı." (Yeremya 37:13-16; 38:4-6; 17-18; 28)

Babil, Yerusalim'i ele geçirdiğinde Yeremya, Yahuda'nın tutsağı olarak avluda zincirlenmiş halde bulundu. Serbest bırakıldı ve kendisine Babil'e gitme ya da evinde kalma seçeneği verildi. Kalmayı seçti.

Endişeli Bir Kral

"Kral Sidkiya, 'Babil Kralı Nebukadnetsar bize saldırdığı için şimdi bizim için Rab'be danışsın' diye ona Paşhur'u gönderdi. Belki Rab, geçmişte olduğu gibi bizim için de harikalar yaratacak ve bizden uzaklaşacaktır.' ... İsrail'in Tanrısı şöyle diyor: Duvarın dışında sizi kuşatan Babil kralıyla ve Babillilerle savaşmak için kullandığımız, elinizdeki savaş silahlarını size karşı çevirmek üzereyim. ... Bu şehirde yaşayanları yok edeceğim." (Yeremya 21:1-2; 4, 6)

Adil ve doğru olanı yapın. Soyulmuş olanı zalimin elinden kurtar. Garibe, öksüze, dula haksızlık etmeyin, şiddet uygulamayın, burada masum kanı dökmeyin. Çünkü bu emirleri yerine getirmeye dikkat ederseniz, Davut'un tahtında oturan krallar ortaya çıkar. (Yeremya 22:3-4)

Peygamberlerin size peygamberlik ettiklerini dinlemeyin; seni boş umutlarla dolduruyorlar. Rab'bin ağzından değil, kendi akıllarından çıkan görümleri konuşuyorlar. (Yeremya 23:16)

Tanrı Sadıktır, Sözünü Tutar

Yıkım Bir Kesinlik

"Karılarını başka erkeklere, tarlalarını da yeni sahiplerine vereceğim. En küçüğünden en büyüğüne kadar herkes kazanç açgözlüdü; peygamberler ve rahiplerin hepsi hile yapar. ... 'Bakin, onları arıtıp sınavacağım; çünkü halkımın günahı yüzünden başka ne yapabilirim? ... Bu halka acı yiyecekler yedireceğim, zehirli su içireceğim. Onları kendilerinin ve atalarının tanımadığı ulusların arasına dağıtacağım ve onları yok edinceye kadar kılıçla peşlerine düşeceğim." (Yeremya 8:10, 9:7, 9:15-16)

"Onların başına kaçamayacakları bir felaket getireceğim. Bana bağırsalar da onları dinlemeyeceğim." (Yeremya 11:11)

"Yahuda'nın gururunu ve Yerusalim'in büyük gururunu yerle bir edeceğim. Sözlerimi dinlemeyi reddeden, yüreklerindeki inatçılığın peşinden giden ve başka tanrıların peşinden koşan, onlara hizmet eden ve tapınan bu kötü insanlar." (Yeremya 13:9-10)

"Onların üzerine dört çeşit yok edici göndereceğim" diyor Rab, "öldürmek için kılıç, sürüklemek için köpekler, yutmak ve yok etmek için havadaki kuşlarla yerin canavarlarını. Bu yere, duyan herkesin kulaklarını çınlatacak bir felaket getireceğim. Çünkü beni terk ettiler." (Yeremya 15:3-4)

"Önünüze yaşam yolunu ve ölüm yolunu koyuyorum. Bu şehirde kalanlar kılıçtan, kıtlıktan ya da vebadan ölecek. Ama kim çıkıp sizi kuşatan Babillilere teslim olursa yaşayacak; canını kurtaracak." (Yeremya 21:8-10)

"Yahuda Kralı Sidkiya, görevlileri ve Yerusalim'den sağ kurtulanlarla, ister bu topraklarda kalsınlar ister Mısır'da yaşasınlar, ben ilgilenirim. Onları tiksindirici ve dünyanın bütün krallıkları için bir hakaret, bir sitem ve bir laf, bir alay ve sövgü nesnesi yapacağım." (Yeremya 24:8-9)

"İsrail'in Tanrısı Rab şöyle diyor: Yahuda Kralı Sidkiya'ya git ve ona de ki, 'Rab şöyle diyor: Bu kenti Babil Kralı'na teslim edeceğim, o da yakacak. aşağı. Onun elinden kaçamayacaksın ama mutlaka yakalanıp ona teslim edileceksin.

Babil kralını kendi gözlerinle göreceksin ve o seninle yüz yüze konuşacak. Ve Babil'e gideceksin. Kılıçla ölmeyeceksin; huzur içinde öleceksin." (Yeremya 34:2-5)

“Yahuda Kralı Yehoyakim için RAB şöyle diyor: Davut'un tahtına oturacak kimsesi olmayacak; cesedi dışarı atılacak ve gündüzleri sıcağa, geceleri ayaza maruz kalacak. Yaptıkları kötülüklerden dolayı onu, çocuklarını ve hizmetçilerini cezalandıracağım; Sözümlü dinlemedikleri için onlara, Yeruslüm'de yaşayanlara ve Yahuda halkına bildirdiğim her felaketi onların başına getireceğim." (Yeremya 36:30-31)

“İsrail'in Tanrısı şöyle diyor: Bana danışmak için seni gönderen Yahuda kralına söyle: 'Sizi desteklemek için yola çıkan Firavun'un ordusu kendi ülkesine, Mısır'a geri dönecek. Babilliler geri dönüp bu şehre saldıracakları zaman; onu yakalayıp yakacaklar.’” (Yeremya 37:7-8)

Firavun'un ordusu yüzünden Babil ordusunun Yeruslüm'den çekilmesinin ardından Yeremya, mülkten payını almak üzere Benyamın topraklarına gitmek üzere şehri terk etmeye başladı. (Yeremya 37:11-12)

Yahuda Kralı Sidkiya ve bütün askerler onları görünce kaçtılar; Geceleyin kralın bahçesinden, iki sur arasındaki kapıdan geçerek Arava'ya doğru yola çıktılar. Ancak Babil ordusu onları takip etti ve Eriha ovalarında Sidkiya'ya yetişti. Onu yakalayıp Hamat diyarındaki Ribla'daki Babil Kralı Nebukadnetsar'a götürdüler; o da orada ona hükmü bildirdi. Babil kralı Ribla'da Sidkiya'nın oğullarını gözleri önünde katletti ve ayrıca Yahuda'nın bütün soylularını öldürdü. Sonra Sidkiya'nın gözlerini çıkardı ve onu Babil'e götürmek üzere tunç prangalarla bağladı. (Yeremya 39:4-7)

Çevredeki Milletlerin Yok Edilmesi

“Mirası ele geçiren tüm kötü komşularıma gelince, halkım İsrail'e verdim; onları topraklarından söküp atacağım ve Yahuda evini aralarından söküp atacağım. Ama onları söküp attıktan sonra yeniden şefkat duyacağım ve her birini kendi mirasına, kendi ülkesine geri getireceğim. Ve eğer halkımın yollarını iyi öğrenirlerse ve bir zamanlar halkıma Baal üzerine yemin etmeyi öğrettikleri gibi, 'Rab'bin varlığı hakkı için' diyerek adım üzerine yemin ederlerse, o zaman halkım arasında yerleşmiş olacaklar. Ama eğer herhangi bir ulus dinlemezse, onu tamamen kökünden söküp yok edeceğim.” (Yeremya 12:14-17)

“Sözlerimi dinlemediğin için kulum Babil Kralı Nebukadnetsar'ı çağıracağım; onları bu ülkeye, orada yaşayanlara ve çevredeki tüm uluslara karşı getireceğim. Onları tümüyle yok edeceğim, onları dehşete düşüreceğim, aşağılayacağım ve sonsuz bir yıkıma uğratacağım. Bütün bu ülke ıssız bir çöle dönüşecek ve bu uluslar Babil kralına yetmiş yıl hizmet edecekler.” (Yeremya 25:8-11)

“Yeruslüm'e, Yahuda Kralı Sidkiya'ya gelen elçiler aracılığıyla Edom, Moav, Ammon, Sur ve Sayda krallarına haber gönderin. Onlara efendilerine bir haber ver ve de ki: 'İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Bütün ülkelerinizi kulum Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline teslim edeceğim.' (Yeremya 27:3-6)

Mısır, Filistliler, Moav, Ammon, Edom, Kedar, Hasor, hepsi Yerimya'nın peygamberlik ettiği gibi yok edildi. (Yeremya 46-49)

Babil

“Rab'bin, Babil ve Babil ülkesi hakkında Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirdiği söz budur. ... Kuzey ülkesinden büyük ulusların oluşturduğu bir ittifakı harekete geçirip Babil'e karşı getireceğim. Ona karşı pozisyon alacaklar ve o kuzeyden yakalanacak. ... Rab, Med krallarını harekete geçirdi, çünkü amacı Babil'i yok etmektir. Rab intikamını alacak, tapınağının intikamını alacak.” (Yer 50:1, 9; 51:11)

Çünkü Rab cezalandırıcı bir Tanrıdır; karşılığını tam olarak ödeyecek. (Yeremya 51:56)

Sahte Peygamberler

“İhtiyarlardan bazıları şöyle dedi: "Yahuda kralı Hizkiya'nın günlerinde Moreşet'in Mika'sı kehanet etti: Siyon tarla gibi sürülecek, Yerusâlim bir moloz yığınınna, tapınak tepesine, çalılıklarla kaplı bir tepeye dönüşecek." (Yer.) 26:17)

“Rab'bin evindeki eşyalar çok yakında Babil'den geri getirilecek' diyen peygamberleri dinlemeyin. Size yalan peygamberlik ediyorlar. Onları dinleme. Babil kralına hizmet edersen yaşarsın.” (Yeremya 27:16-17)

“Peygamber Hananya yalan yere 'Babil kralının boyunduruğunu kıracağım' diye peygamberlik etti. İki yıl içinde Rab'bin evinin bütün eşyalarını buraya geri getireceğim.' ... 'Dinle, Hananya! Rabbim seni göndermedi ama sen bu milleti yalana güvenmeye ikna ettin. Bu nedenle Rab şöyle diyor: Seni yeryüzünden silmek üzereyim. Tam da bu yıl öleceksin.’” (Yeremya 28:2-3; 15-16)

Babil Esirlerine

“Buradan Babil ülkesine gönderdiğim Yahuda sürgünlerini iyi sayıyorum. Gözlerim onların iyiliği için onları kollayacak ve onları bu topraklara geri getireceğim. ... Ama yetmiş yıl dolunca, Babil kralını ve onun halkını, Babil ülkesini cezalandıracağım.” (Yeremya 24:5; 25:12)

“Kudüs'ten Babil'e sürgüne gönderdiğim herkese: 'Evler inşa edin ve yerleşin; bahçeler dikin ve ürettiklerini yiyin.' ... 'İçinizdeki peygamberler ve kahinler sizi aldatmasın.' ... 'Babil'de yetmiş yıl tamamlanınca yanınıza geleceğim ve sizi bu yere geri getireceğime dair lütüfkâr sözümü yerine getireceğim.’” (Yeremya 29:4-5; 8; 10-11)

“Çünkü sizin için tasarladığım planları biliyorum' diyor Rab, 'sizi zenginleştirmeyi, size zarar vermemeyi, size umut ve gelecek vermeyi planlıyor. O zaman beni çağıracaksın, gelip bana dua edeceksin, ben de seni dinleyeceğim. Beni arayacaksınız ve bütün yüreğinizle aradığınızda beni bulacaksınız.’” (Yeremya 29:11-13)

Uzak Gelecek Planları

“Kalp her şeyden önce aldatıcıdır ve iyileştirilemez. Bunu kim anlayabilir? 'Ben Rab, insanı davranışına göre, yaptıklarının hak ettiğine göre ödüllendirmek için yüreği araştırır ve zihni yoklarım.’” (Yeremya 17:9-10)

“Davut'a, ülkede bilgece hüküm sürecek ve adil ve doğru olanı yapacak doğru bir Soy, Kral yetiştireceğim günler geliyor' diyor Rab. Onun günlerinde Yahuda kurtulacak ve İsrail güvenlik içinde yaşayacak. Ona bu adla çağrılacak: Doğruluğumuz olan Rab.’” (Yeremya 23:5-6)

“İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla yeni bir antlaşma yapacağım zaman geliyor' diyor Rab. Bu, atalarını Mısır'dan çıkarmak için ellerinden tuttuğumda onlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek; çünkü onlara koca olduğum halde antlaşmamı bozdular" diyor Rab. "Antlaşma budur. O günden sonra İsrail halkını yok edeceğim' diyor RAB. 'Yasamı onların aklına koyacağım ve yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak. Artık kimse komşusuna, ya da adam kardeşine, 'Rab'bi tanıyın' diye öğretmeyecek; çünkü en küçüğünden en büyüğüne kadar herkes beni tanıyacak' diyor Rab. 'Çünkü onların kötülüklerini bağışlayacağım ve bir daha günahlarını hatırlamayacağım.’” (Yeremya 31:31-34)

Yeremya'dan Önemli Noktalar

- Yehova Tanrı, tüm halkının Kendi isteğini yerine getirerek antlaşmasına sadık kalmasını ister.
- Tanrı, itaatsizlik ve günah yoluyla isyan edenlere karşı sabırlıdır.
- Tanrı'nın iradesini kanıtlamak için Kutsal Yazıları, İncil'i araştırarak dini liderin görüş ve yorumlarını kanıtlayın.
- Kişi tövbe etmeyi, geri dönmeyi ve Tanrı'ya dönmeyi arzuluyorsa birçok fırsat mevcuttur.
- Tanrı, Kendi iradesini bütünüyle yürekten yerine getirmeye çalışanları her zaman affeder.
- Allah'a dönmeyenler veya dönmek istemeyenler için ağlayın.

Ağtlar

Yeremya, krallara ve insanlara tövbe etmeleri, geri dönmeleri ve Tanrı'nın Yosunlar aracılığıyla verdiği antlaşmanın emirlerine uymaları için yalvardı. Ama reddettiler, ölümle tehdit ettiler, zindanlara ve sarnıçlara koydular. Onu, Babil ordusu Kudüs'ü fethedip yok ettiğinde avluda zincirlenmiş halde buldu.

Yeruşalim ve Yahuda'ya hüküm geldi

Bölüm 1

- Bakın Kudüs ne kadar ıssız! Bir zamanlar şehir insanlarla doluydu. Bir zamanlar uluslar arasında önemliydi.
- Yahuda, çok fazla acı ve sert muameleden sonra sürgüne gönderildi.
- Zion'a giden yollar ıssız. Her yıl düzenlenen festivallere kimse gelmiyor. Hiç kimse onun kapılarından geçemez.
- Düşmanları onun efendisi haline geldi; düşmanları rahattır. Rab onun birçok günahından dolayı ona acı çekti.
- Bütün ihtişam gitti.
- Yeruşalim büyük günah işledi ve kirliliğe hale geldi. Onu onurlandıran herkes şimdi onu küçümsüyor,
- Günahlarım boyunduruğa bağlandı; onun elleriyle birbirine dokunmuştu. Boynuma geldiler ve Tanrı gücümü tüketti. Beni dayanamayacağım kişilerin eline teslim etti.
- Rab adildir, ama ben onun emrine karşı isyan ettim.

Bölüm 2

- Rab Siyon Kızını nasıl da öfkesinin bulutuyla kapladı!
- Rab, Yakup'un bütün evlerini acımadan yuttu; Yahuda kızının kalelerini öfkesiyle yıktı. Onun krallığını ve prenslerini şerefsizce yerle bir etti.
- Rab bir düşman gibidir; İsrail'i yuttu. Bütün saraylarını yuttu ve kalelerini yok etti. Yas ve ağtları çoğalttı.
- Peygamberlerinizin görüşleri yanlış ve değersizdi; esaretinizi savuşturmak için günahınızı açığa vurmadılar.
- Size verdikleri kehanetler yanlış ve yanıltıcıydı.
- Rab planladığını yaptı; uzun zaman önce verdiği sözünü yerine getirdi.

Bölüm 3

- Ben, gazabının değneğiyle ıstırabı gören adamım. Beni kovdu ve ışık yerine karanlıkta yürüttü; gerçekten de bütün gün boyunca elini tekrar tekrar bana çevirdi.
- Taş bloklarla yolumu kapattı; Yollarımı eğri yaptı.
- Acımı ve başıboşluğumu, acımı ve öfkemi hatırlıyorum. Onları çok iyi hatırlıyorum ve ruhum içimde mahzun. Yine de bunu aklıma getiriyorum ve bu nedenle umudum var.
- Rab'bin büyük sevgisi sayesinde tükenmiyoruz, çünkü O'nun şefkati asla tükenmez.
- Rab, kendisine umut bağlayanlara, kendisini arayanlara iyidir; Rab'bin kurtuluşunu sessizce beklemek iyidir.
- Acı getirirse de şefkat gösterecektir, onun bitmeyen sevgisi o kadar büyüktür ki.
- Yaşayan bir insan günahlarından dolayı cezalandırılırken neden şikayet etsin?
- Yollarımızı gözden geçirelim, sınavalım ve Rabbe dönelim. Kalplerimizi ve ellerimizi göklerdeki Tanrı'ya kaldıralım ve şunu söyleyelim: "Biz günah işledik, isyan ettik ve sen affetmedin.
- Çukurun derinliklerinden senin adını çağırdım, ya Rab. Yalvarımı duyduunuz: "Yardım çağlıklarına kulaklarınızı kapatmayın." Seni çağırdığımda yaklaştın ve "Korkma" dedin.

4. Bölüm

- Halkımın cezası, kendisine yardım etmek için tek bir el bile çevrilmeden bir anda devrilen Sodom'un cezasından daha büyük.
- Kılıçla öldürülenlerin durumu, kıtlıktan ölenlerden daha iyidir; Açlıktan kıvranıyorlar, tarlada yiyecek bulamadıkları için telef oluyorlar.
- Merhametli kadınlar, halkım yok edildiğinde onların yiyeceği haline gelen çocuklarını kendi elleriyle pişirdiler.

- Rahiplere saygı gösterilmiyor, yaşlılara iltifat edilmiyor.
- Sonumuz yaklaştı, günlerimiz sayılıydı, çünkü sonumuz gelmişti.
- Siyon kızı, cezan sona erecek; sürgününüzü uzatmayacak.

Bölüm 5

- Babalarımız günah işledi ve artık yoklar; biz de onların cezasını çekiyoruz.
- Köleler bizi yönetiyor ve bizi onların elinden kurtaracak kimse yok.
- Yazıklar olsun bize, çünkü günah işledik! Bu yüzden yüreğimiz baygın, ıssız kalan Siyon Dağı'na karşı gözlerimiz kararıyor.
- Bizi kendine kavuştur, ya Rab, geri dönelim; günlerimizi eskisi gibi yenile.

Ağıtlardan Önemli Nokta.

- Rab sadıktır; tövbe edip O'na dönmezlerse, acımadan yok olacaklarını bildirdi. Ancak Rab, Eski ve Yeni Antlaşmalarda O'na güvenen ve O'nun iradesini yerine getirerek itaat edenlere karşı iyi ve şefkatlidir. Onları sonsuza kadar yüzüstü bırakmayacağı, şefkat göstereceği için umutları O'ndadır.

EZEKİEL

Hezekiel, Yehoyakin'in saltanatındaki (MÖ 597) esaretin ikinci aşamasında Babil'e götürülen birçok esirden biriydi. Bu, Daniel'in Babil'e götürülmesinden yaklaşık sekiz yıl sonraydı. (Dickson İncili)

Kehanetler

İlk dokuz bölümde Hezekiel pek çok vizyon görüyor, bazıları basit diğerleri çok ayrıntılı ama hepsi Kudüs'ün yok edilmesiyle ve esirlerin Babil'e üç aşamada götürülmesiyle ilgili. Görümlerin tümü veya çoğu Kudüs'ün tamamen yok edilmesiyle ilgiliydi. Örneğin:

- Birincisi, insan görünüşlü fakat her birinin yüzü insan, aslan, kartal ve öküz olan, ayrıca tekerlekler, bacaklar, kanatlar, yanan kömürler ve ateş bulunan dört varlıktır.
- Ona karşı kuşatma yapın, ona doğru bir rampa yapın, ona karşı kamplar kurun ve etrafına koçbaşları koyun. (Hez. 4:2)
- Seni ulusların gözü önünde cezalandıracağım. Bütün iğrenç putlarınızı yüzünden size daha önce yapmadığım ve bir daha asla yapmayacağım şeyi yapacağım. Bu nedenle aranızda babalar çocuklarını, çocuklar da babalarını yiyecekler. (Hezekiel 5:8-10)
- Üzerinize kıtlık ve vahşi hayvanlar göndereceğim ve sizi çocuksuz bırakacaklar. Veba ve kan sizi saracak ve üzerinize kılıcı getireceğim. Ben Rab konuştum. (Hezeki 5:17)
- İsrail evinin bütün kötü ve iğrenç uygulamaları yüzünden kılıçla, kıtlıkla ve vebayla düşecekler. (Hezek 6:11)
- Seni davranışlarına göre yargılayacağım ve tüm iğrenç uygulamalarının karşılığını sana ödeyeceğim. Sana acıyarak bakmayacağım ya da seni esirgemeyeceğim. (Hez. 7:3-4)
- Kıyamet üzerinize geldi; siz bu ülkede yaşayanlar. Vakit geldi, o gün yaklaştı. (Hezek 7:7)
- Milletlerin en kötülerini evlerine almak üzere getireceğim; Güçlülerin gururuna son vereceğim ve onların kutsal alanlarının kutsallığı bozulacak. Terör geldiğinde barışı arayacaklar ama barış olmayacak. Felaket üstüne felaket, söylenti üstüne söylenti gelecek. (Hezekiel 7:24-26)
- Onlarla öfkeyle ilgileneceğim; Onlara acıyarak bakmayacağım ya da onları esirgemeyeceğim. Kulağıma bağırsalar da onları dinlemeyeceğim. (Hezekiel 8:18)
- Yeruşalim şehrinin her tarafını dolaşın ve burada yapılan tüm iğrenç şeylerden dolayı üzülen ve ağıt yakanların alınlarına bir işaret koyun. Yaşlı erkekleri, genç erkekleri ve genç kızları, kadınları ve çocukları katledin, ancak işaret taşıyan hiç kimseye dokunmayın. (Hezeki 9:4; 6)

Yıkım

10. bölümde önemli bir olay kehanet ediliyor - Rab'bin görkemi tapınağın eşiğinden ayrılacak ve Kerubilerin üzerinde duracak. Tanrı Tapınaktan ayrıldı. Kudüs'ün yıkılma zamanı yaklaşıyor. Tanrı, salgın hastalıklarla, kıtlıkla ve kılıçla ölüm vaat etti. "Krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayda, ayın onuncu gününde Babil Kralı Nebukadnetsar bütün ordusuyla Yeruslaim'e geldi ve onu kuşattı. Ve etrafına kuşatma yapıları kurdular. Böylece şehir Kral Sidkiya'nın on birinci yılına kadar kuşatma altında kaldı. Dördüncü ayın dokuzuncu gününde kentte kıtlık o kadar şiddetliydi ki, ülke halkına yiyecek kalmamıştı." (2. Krallar 25:1-3)

1. Babil'in ilk kuşatması M.Ö. 606'da gerçekleşti. Daniel ve diğerleri bu grupta esir alındı.
2. İkinci sürgün MÖ 597'de meydana geldi. Hezekiel bu gruptaydı ve bu fetih sırasında alınan 10.000 esire kehanetlerde bulundu.
3. Üçüncü kuşatmada (MÖ 586) Kudüs yağmalanır, Tapınak yıkılır ve nüfusun çoğu esir alınır.
4. Yukarıdakilerin hepsi aracılığıyla Yeremya Yeruslaim'de vaaz veriyordu.
(Steve Flatt'in The Outlined Bible'ından)

Hezekiel, Tanrı'nın cezalandırmayı vaat ettiği tek ulusun Yahuda olmadığını özellikle belirtiyor:

1. Ammon
"İşte, seni mülk olarak Doğu halkına teslim ediyorum; onlar aranızda ordugâhlarını kuracaklar ve aranızda konaklayacaklar. Meyvenizi yiyecekler, sütünüzü içecekler. Rabba'yı develer için otlak, Ammon'u da sürüler için ağıl yapacağım. O zaman benim Rab olduğumu anlayacaksınız. Çünkü Rab Tanrı şöyle diyor: Çünkü İsrail ülkesine karşı ellerinizi çırptınız, ayaklarınızı yere vurdunuz ve canınızdaki bütün kötülükle sevindiniz." (Hezek 25:1-7)
2. Moab
"Onu Ammonlularla birlikte mülk olarak Doğu halkına vereceğim." (Hezekiel 25:8-11)
3. Edom
"Elimi Edom'a uzatacağım ve ondan insanı ve hayvanı kesip atacağım. Ve orayı ıssız hale getireceğim. (Hezek 25:12-14)
4. Filistin
Öfkeli azarlamalarla onlardan büyük bir intikam alacağım. O zaman onlardan intikamımı aldığım da benim Rab olduğumu anlayacaklar." (Hezekiel 25:15-17)
5. Lastik
"İşte, ey Sur, ben sana karşıyım ve denizin dalgalarını yükselttiği gibi, birçok milleti sana karşı çıkaracağım. Sur'un surlarını yıkacaklar, kulelerini yıkacaklar; ben de onun toprağını kazıyıp onu çıplak bir kayaya çevireceğim." (Hezekiel 26:1-28:19)
6. Sidon
"Ona veba, sokaklarına kan göndereceğim; ve her tarafta ona karşı olan kılıçla öldürülenler onun ortasında düşecekler. O zaman benim Rab olduğumu anlayacaklar." (Hezekiel 28:20-26)
7. Mısır
"Üzerinize bir kılıç getireceğim ve aranızdan insanı ve hayvanı keseceğim ve Mısır diyarı ıssız ve virane olacak." (Hezeki 29:1-32:32)

Bekçi

İnsanoğlu, seni İsrail evinin bekçisi yaptım; O halde söylediğim sözü işitin ve onları benden uyarın. Kötülere, Ey kötü adam, mutlaka öleceksin dediğimde ve onu yolundan döndürmek için konuşmadığımda, o kötü adam, günahının bedeli olarak ölecek ve ben de onun kanından seni sorumlu tutacağım. Fakat kötü adamı yolundan dönmesi için uyarırsanız ve o bunu yapmazsa, günahından dolayı ölecek, fakat siz kendinizi kurtarmış olacaksınız. ... Kötülerin ölmesinden değil, onların yollarından dönüp yaşamalarından zevk alıyorum. Dönüş! Kötü yollarınızdan dönün! Neden öleceksin, ey İsrail evi?" (Hezek 33:7-9)

"Bu nedenle, insanoğlu, yurtaşlarına de ki: 'Doğru adamın doğruluğu, itaatsizlik ettiğinde onu kurtarmaz ve kötü adamın kötülüğü, ondan döndüğü zaman onun düşmesine neden olmaz. Doğru adam, eğer günah işlerse, eski doğruluğu nedeniyle yaşamasına izin verilmeyecektir.' Doğru kişiye mutlaka yaşayacağını söylersem ama o, kendi doğruluğuna

güvenip kötülük yaparsa, yaptığı doğru işlerin hiçbiri hatırlanmayacak; Yaptığı kötülük yüzünden ölecek. Kötü adama, 'Elbette öleceksin' dersem, sonra günahından döner ve adil ve doğru olanı yaparsa, borç olarak rehin aldığımı geri verirse, çaldığımı geri verirse , hayat veren hükümlere uyar, kötülük yapmazsa mutlaka yaşar; ölmeyecek. İşlediği günahların hiçbiri onun aleyhine anılmayacaktır. Adil ve doğru olanı yaptı; mutlaka yaşayacak. ... Her birinizi kendi yoluna göre yargılayacağım.” (Hezek 33:11-16; 20)

Yorum: Tanrı'nın doğası sevgi, adalet ve merhamettir. Hiçbirinin yok olmasını istemiyor. Kişi O'na döndüğünde her zaman affetmeye hazırdır. Bir bekçinin işlevi temelde bir çobanın işleviyle aynıdır. Bir çoban yırtıcı hayvanları gözetler; kurtlar ve hırsızlar gibi. İyi bir çoban, başıboş dolaşan bir koyunun peşine düşer. Geceleri onları korumak için bir çit yapar. Bu, Mesih Bedeni'ndeki, O'nun kilisesindeki liderlerin işlevleri gibi görünüyor.

Gelecek Vizyonu

37. Bölümden başlayarak vizyonlar verilmektedir. Aşağıda bu vizyonların kişisel yorumları yer almaktadır. Doğru, kısmen doğru veya tamamen yanlış olabilirler.

1. Kuru Kemikler Vadisi

Dağılmış kuru kemikler, Babillilerin esareti sırasında kaybedilen askerlerin hayatlarını ve evlerini temsil ediyor olabilir. O zaman onların hayata gelişi, esaretten kurtulmaları ve Vaat Edilmiş Topraklara dönüşleri olacaktır. Yeni Ahit'e başvurulursa, günah içinde ölen insanlara yeni ve daha iyi Vaat Edilmiş topraklara, Cennete doğru yolda yeni bir yaşam verilir, günahları affedilir. (Hezekiel 37:1-14)

2. İki Çubuk

Efrayim, muhtemelen Kuzey krallığı, putlar uğruna Tanrı'yı terk eden asilerdir. Onlar Tanrı'ya ait olmayan tüm insanları temsil ederken, Yahuda hâlâ Tanrı'ya sadık olanları temsil ediyor. Bu yüzden onlarla yeni bir antlaşma yapacağım, onları günahlarından arındırıp tek bir krallık, Mesih Kilisesi kuracağım. Davut soyundan olan İsa onların kralı olacak ve benim meskenim de onların arasında olacak. (Hezekiel 37:15-28)

3. Gog

Gog, İsrail'in kuzeyindeki Magog'un kralıdır. Josephus, Magogitleri İskitlerle özdeşleştirir. (Karinca, I, vi, 1 - Uluslararası Standart İncil Ansiklopedisi) Avrasya'nın eski göçebe bir halkıydılar. (www.google.com/search?client=firefox-b-1-d&q=İskitler+) Bazı bilim adamları Atilla'nın İskitlerden olduğuna inanıyor. Tanrı ve MagogVahiy 29:8'de de bahsediliyor: "Düşman zindanından çözülecek ve o, dünyanın dört bir yanında bulunan ulusları -Yecüc ve Mecüc- saptırmak ve onları savaşmak için bir araya toplamak üzere çıkacak. " Bu nedenle kehanet Tanrı'ya karşı olan herkesi temsil eder. (Hezekiel 38)

4. Ölçüm

Sürgündekiler muhtemelen "Vaat Edilmiş Topraklara" döndüklerinde Tapınağın, Tanrı'nın geri dönüp orada ikamet edeceği çok görkemli ve güzel bir yer olacağını düşünüyorlardı. Ancak ölçüm, onu Tanrı'nın ebedi meskeniyle ilişkilendiriyor gibi görünüyor.

Hezekiel'den Önemli Noktalar

- Bütün bu kötü ve iğrenç uygulamalar yüzünden İsrail kılıçla, kıtlıkla ve vebayla düşecek.
- Tanrı sizi davranışlarınıza göre yargılayacak ve tüm iğrenç alışkanlıklarınızın karşılığını size verecektir.
- Rab'bin görkemi tapınağın eşliğinden ayrılacak ve Kerubilerin üzerinde duracak. Tanrı Tapınaktan ayrıldığında yıkım zamanı yakındır.
- Bir bekçi olarak Allah'ın sözünü duyarsınız ve kötülük yapanları Allah'a dönmeleri konusunda uyarırsınız.
- Doğru adamın doğruluğu, itaatsizlik ettiğinde onu kurtarmaz ve kötü adamın kötülüğü, ondan döndüğü zaman onun düşmesine neden olmaz. Bu nedenle kişi Tanrı'yı terk edebilir.
- Her birinizi kendi yollarına göre yargılayacağım.

DANİEL

“Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığının üçüncü yılında Babil Kralı Nebukadnetsar Yeruslaim'e gelip onu kuşattı. Ve Rab, Yahuda kralı Yehoyakimi ve Allah evinin bazı takımlarını onun eline verdi. Ve onları Şinar diyarına, kendi ilahının evine getirdi ve kapları kendi ilahının hazinesine koydu. Bunun üzerine kral, baş harem ağası Aşpenaz'a, hem kraliyet ailesinden hem de soylulardan İsrail halkından bazılarını, kusursuz, güzel görünüşlü, her türlü bilgelikte becerikli, bilgi, anlayış ve eğitimle donanmış gençleri getirmesini emretti. kralın sarayında bulunmaya ve onlara Keldanilerin edebiyatını ve dilini öğretmeye yetkiliydi. Bunların arasında Yahuda kabilesinden Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya da vardı. ... Daniel, kralın yemeğiyle ya da şarapla kendini kirletmeyeceğine karar verdi. Bu nedenle hadımların reisinden kendisini kirletmemesine izin vermesini istedi. ... Bu dört gence gelince, Tanrı onlara her türlü edebiyat ve bilgelik konusunda bilgi ve beceri verdi; Daniel ise tüm görünüş ve rüyalarda anlayış sahibiydi.” (Dan 1:1-6; 8; 17)

Nebuchadnezzar'ın Büyüklük Rüyası

“Şimdi Nebuchadnezzar hatırlamadığı bir rüya gördü. Bunun üzerine rüyasının ne olduğunu kendisine anlatıp yorumlamaları için bilge adamlarını çağırdı. Astrologlar krala şöyle cevap verdiler: "Yeryüzünde kralın istediğini yapabilecek hiç kimse yok! Ne kadar büyük ve kudretli olursa olsun hiçbir kral hiçbir büyücüden, büyücüden ya da astrologdan böyle bir şey istemedi. Kralın istediği de aynı şeydir. Bunu krala tanrılardan başka kimse açıklayamaz ve onlar da insanlar arasında yaşamazlar." Bu, kralı o kadar kızdırdı ve kızdırdı ki, Babil'in tüm bilge adamlarının idam edilmesini emretti. Bilge adamların öldürülmesi için ferman çıkarıldı ve Daniel ile arkadaşlarını bulmak ve onları öldürmek üzere adamlar gönderildi. Fakat Daniel onunla bilgece ve incelikle konuştu. Kralın memuruna, "Kral neden bu kadar sert bir ferman çıkardı?" diye sordu. Arioch daha sonra konuyu Daniel'e açıkladı. Bunun üzerine Daniel kralın yanına gitti ve rüyayı kendisi için yorumlayabilmesi için süre istedi. Ertesi gün Daniel, kralın Babil'in bilge adamlarını idam etmesi için atadığı Aryok'a gitti ve ona şöyle dedi: "Babil'in bilgelerini idam etme. Beni krala götür, ben de onun rüyasını ona yorumlayayım. .”

Rüya

“Kral Daniel'e 'Rüyamda ne gördüğümü bana anlatıp yorumlayabilir misin?' diye sordu. Daniel şöyle cevap verdi: 'Hiçbir bilge, büyücü, büyücü ya da kahin krala sorduğu gizemi açıklayamaz, ama göklerde gizemleri açıklayan bir Tanrı vardır.' 'Baktın, ey kral, ve karşında büyük bir heykel duruyordu; çok büyük, göz kamaştırıcı, görünüşü muhteşem bir heykel. Heykelin başı saf altından, göğsü ve kolları gümüşten, karnı ve kalçaları bronzdan, bacakları demirden, ayaklarının bir kısmı demirden, bir kısmı da pişmiş topraktan yapılmıştır. Siz izlerken bir kaya kesildi ama insan eliyle değil. Heykelin demir ve kilden yapılmış ayaklarına vurup onları parçaladı. Sonra demir, kil, tunç, gümüş ve altın aynı anda parçalandı ve yazın harman yerindeki saman çöpü gibi oldu. Rüzgâr onları hiçbir iz bırakmadan alıp götürdü. Ama heykele çarpan kaya kocaman bir dağa dönüştü ve bütün dünyayı doldurdu.”

Yorumlama

“Sen, ey kral, kralların kralısın. Cennetin Tanrısı sana egemenlik, güç, kudret ve yücelik verdi; İnsanları, kır hayvanlarını ve havadaki kuşları sizin ellerinize verdi. Nerede yaşarlarsa yaşasınlar, seni hepsinin üzerine hükümdar kıldı. Sen o altın kafasın. Senden sonra seninkinden daha aşağı düzeyde başka bir krallık yükselecek. Daha sonra, bronzdan üçüncü bir krallık tüm dünyaya hükmedecek. Sonunda, demir kadar güçlü olan dördüncü bir krallık olacak - çünkü demir her şeyi kırar ve kırar - ve demir her şeyi kırarsa, diğerlerini de ezip kırar. Ayak ve ayak parmaklarının bir kısmının pişmiş topraktan, bir kısmının da demirden olduğunu nasıl gördünse, bu da bölünmüş bir krallık olacak; yine de demirin kil ile karıştığını gördüğün gibi, onda da demirin kuvveti olacaktır. Ayak parmaklarının bir kısmı demir, bir kısmı kil olduğu için, bu krallık da kısmen güçlü, kısmen kırılğan olacaktır. Ve demirin pişmiş kil ile karıştığını gördüğün gibi, insanlar da bir karışım olacak ve demirin kil ile karışmasından daha fazla birlik içinde kalmayacaklar. "Bu kralların zamanında, göklerin Tanrısı asla yıkılmayacak ve başka bir kavme bırakılmayacak bir krallık kuracak. Bütün bu krallıkları ezip yok edecek, ama kendisi ayakta kalacak sonsuza kadar." (Daniel 2)

Böylece, altın baş Babil imparatorluğunu, gümüş göğüs Meads ve Pers imparatorluğunu, bronz göbek güçlü Yunan ulusunu, demir ve kilden yapılmış bacaklar ve ayaklar ise Roma İmparatorluğunu temsil ediyordu. İnsan eliyle yapılmayan Kaya, Tanrı'nın Oğlu ve O'nun yeryüzündeki Krallığı, yani Kilisesi olan Mesih olacaktır.

Altın görseli

Kral Nebukadnezar, doksan ayak yüksekliğinde ve dokuz ayak genişliğinde altından bir heykel yaptı ve onu Babil İli'ndeki Dura Ovası'na dikti. Daha sonra satrapları, kaymakamları, valileri, danışmanları, saymanları, hakimleri, sulh hakimlerini ve diğer tüm eyalet yetkililerini oluşturduğu imajın ithaf törenine çağırdı. Yere düşüp ibadet etmeyen kişinin derhal yanan fırına atılacağını bildirmiştir. Ancak Şadrak, Meşak ve Abednego reddettiler. Nebuchadnezzar çok öfkelenmiş ama onlara altın heykele tapınmaları için bir fırsat daha verdi. Onlar, "Eğer biz yanan fırına atılırsak, kulluk ettiğimiz Allah bizi oradan kurtarabilir ve bizi senin elinden kurtarır, ey kral" diyerek yine reddettiler. Daha da öfkelenmiş, onlara karşı tavrı değişti ve ateşe atılmalarını emretti. Bunun üzerine Kral Nebukadnessar şaşkınlıkla ayağa fırladı ve danışmanlarına şöyle sordu: "Bağlayıp ateşe attığımız üç adam yok muydu? Ateşin içinde dolaşan dört adam görüyorum, bağlanmamış ve zarar görmemişler ve dördüncüsü tanrıların oğluna benziyor." Nebukadnessar şöyle bağırdı: "Yüce Tanrı'nın kulları Şadrak, Meşak ve Abed-nego, dışarı çıkın! Buraya gel!" Ateşin vücutlarına zarar vermediğini, saçlarının bir telinin bile yanmadığını gördüler; cüppeleri kavrulmamıştı ve üzerlerinde ateş kokusu yoktu. Sonra Nebukadnessar şöyle dedi: "Meleşini gönderip hizmetkarlarını kurtaran Şadrak'ın, Meşak'ın ve Abednego'nun Tanrısı'na övgüler olsun!" (Daniel 3)

Ağacın Rüyası

"Beni korkutan bir rüya gördüm. Yatağında yatarken gördüğüm görüntüler şunlar: Baktım, karşımda arazinin ortasında bir ağaç duruyordu. Yüksekliği muazzamdı. Ağaç büyüyüp güçlendi ve tepesi gökyüzüne değdi; dünyanın uçlarına kadar görülebiliyordu. Benden önce gökten inen kutsal bir elçi vardı. Yüksek sesle şöyle seslendi: 'Ağacı kesin ve dallarını kesin; yapraklarını soyun ve meyvelerini saçın. Altından hayvanlar, dallarından kuşlar kaçsın. Ama kütük ve onun demir ve tunçla bağlı kökleri yerde, kır otlarında kalsın. Cennetin çiyiyle ıslansın ve yeryüzündeki bitkiler arasında hayvanlarla birlikte yaşasın. Onun zihni bir insaninkinden farklı olsun ve ona bir hayvanın aklı verilsin. Daniel bir süre çok şaşırıyor ve düşünceleri onu dehşete düşürdü. Bunun üzerine kral, 'Belteshazsar (aynı zamanda Daniel olarak da bilinir), bu rüyanın veya onun anlamının seni korkutmasına izin verme' dedi.

Tercüme

"Ey kral, sen o ağaçsın! Yüceler Yücesi'nin efendim krala karşı çıkardığı ferman şudur: İnsanların arasından kovulacaksın ve vahşi hayvanlarla birlikte yaşayacaksın; sığırlar gibi ot yiyeceksin ve göğün çiyiyle ıslanacaksın. Yüceler Yücesi'nin insan krallıkları üzerinde egemen olduğunu ve bunları dilediği kişiye verdiğini anlayana kadar, önünüzden yedi vakit geçecek. Ağacın kütüğünü kökleriyle birlikte bırakma emri, Cennetin hüküm sürdüğünü kabul ettiğinizde krallığınızın size geri verileceği anlamına gelir. Bu nedenle, ey kral, tavsiyemi memnuniyetle kabul et: Doğru olanı yaparak günahlarından, mazlumlara iyilik yaparak kötülüklerinden vazgeç. Belki o zaman refahınız devam eder." Ne alçakgönüllü oldu ne de günahlarından vazgeçti.

On iki ay sonra kral, Babil kraliyet sarayının damında yürürken şöyle dedi: "Bu, kudretli gücüm ve haşmetimin izzeti için, kraliyet ikametgahı olarak inşa ettiğim büyük Babil değil mi?" Gökten bir ses geldiğinde şu sözler hâlâ dudaklarındaydı: "Ey Kral Nebukadnessar, senin için emredilen şudur: Kraliyet yetkin senden alındı. Nebukadnessar hakkında söylenenler hemen yerine geldi. O, krallıktan kovuldu. saçları bir kartalın tüyleri gibi ve tırnakları bir kuşun pençeleri gibi oluncaya kadar vücudu cennetin çiyiyle ıslanmıştı.

"Bu sürenin sonunda (yedi yıl) ben Nebukadnessar gözlerimi göğe kaldırdım ve akıl sağlığım yerine geldi. Sonra En Yüce Olan'ı övdüm; Sonsuza dek yaşayanı onurlandırdım ve yücelttim. Akıl sağlığım geri gelirken aynı zamanda krallığımın şanı için şerefim ve ihtişamım da bana geri verildi. Danışmanlarım ve soylularım beni aradılar ve ben yeniden tahtıma oturdum ve eskisinden daha da büyük bir hale geldim. Şimdi ben Nebuchadnezzar, göklerin Kralı'nı övüyorum, yüceltiyorum ve yüceltiyorum, çünkü onun yaptığı her şey doğrudur ve onun bütün yolları adildir. Ve gururla yürüyenleri alçakgönüllü kılabilir." (Daniel 4)

Duvara İnsan Eli Yazısı

"Belkazzar şimdi kral, soylularından bin tanesine büyük bir ziyafet verdi ve onlarla birlikte şarap içti. Tanrı'nın Yerusolim'deki tapınağından alınan altın kadehleri getirdiler; kral, soyluları, karıları ve cariyeleri bunlardan içtiler.

Şarabı içerken altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan ve taştan tanrılara övgüler yağdırdılar. Aniden bir insan elinin parmakları belirdi ve kraliyet sarayındaki kandilliğin yanındaki duvarın sıvası üzerinde yazı yazdı. Kral, yazan eli izledi. Yüzü solgunlaştı ve o kadar korkmuştu ki dizleri birbirine çarptı ve bacakları çözüldü. Kral, büyücülerin, astrologların ve kahinlerin getirilmesini ve bunu Babil'in bu bilge adamlarına söylemesini istedi. Yazıyı okuyamadılar ya da krala ne anlama geldiğini söyleyemediler. Böylece Kral Belşatsar daha da korktu ve yüzü daha da solgunlaştı. Soyluları şaşkına dönmüştü. Daniel kralın huzuruna çıkarıldı ve kraldan senin yorum yapabildiğini ve zor sorunları çözebildiğini duydum. Ey kral, Yüce Tanrı, baban Nebuchadnezzar'a egemenliği, büyüklüğü, yüceliği ve görkemi verdi. Ona verdiği yüksek konum nedeniyle, tüm halklar, uluslar ve her dilden insanlar ondan korkuyor ve korkuyordu. Fakat kalbi kibirlenip gururla katılaştığında, kraliyet tahtından indirildi ve ihtişamı elinden alındı. İnsanlardan uzaklaştırıldı ve ona bir hayvanın aklı verildi; yabani eşeklerle birlikte yaşadı ve sığırlar gibi ot yedi; ve bedeni, Yüce Tanrı'nın insan krallıkları üzerinde egemen olduğunu ve onların üzerine dilediği kişiyi atadığını kabul edinceye kadar göklerin çiyiyle ıslanmıştı. Ama sen onun oğlu, ey Belşatsar, bütün bunları bildiğin halde kendini alçaltmadın. Yaşamınızı ve tüm yollarınızı elinde tutan Tanrı'yı onurlandırmadınız. Bu nedenle şu yazıyı yazan eli gönderdi: a) Tanrı, saltanatınızın günlerini saydı ve sona erdirdi b) Terazide tartıldınız ve eksik bulundunuz ve c) Krallığınız bölünerek Medlere verildi. ve Persler.” Aynı gece Babil kralı Belşatsar öldürüldü ve Med Darius krallığı ele geçirdi.” (Daniel 5)

Daniel Aslan Mağarasına Atıldı

“Darius, krallığın her yerinde hüküm sürmek üzere 120 satrap (eyalet valisi) atadı; bunların başında da biri Daniel olan üç yönetici vardı. Kralın zarara uğramaması için satraplar onlara karşı sorumlu tutuldu. Daniel olağanüstü nitelikleriyle yöneticiler ve satraplar arasında o kadar öne çıktı ki, kral onu tüm krallığın başına atamayı planladı. Diğer satraplar kraldan, önümüzdeki otuz gün içinde senin dışında herhangi bir tanrıya ya da insana dua eden herkesin aslanlar çukuruna atılması yönünde bir ferman yayınlamasını istediler, ey kral. Kral, Medlerin ve Perslerin yasalarına uygun olarak bir ferman çıkardı ve değiştirilemeyecek şekilde yazılı hale getirdi. Daniel fermanın yayımlandığını öğrendiğinde evinin üst kattaki pencerelerinin Yeruşalim'e açıldığı odasına gitti. Günde üç kez dizlerinin üzerine çöktü ve daha önce yaptığı gibi Tanrısına şükrederek dua etti. Satraplar krala şöyle dediler: 'Yahuda sürgünlerinden biri olan Daniel, sana ya da yazdığın fermana aldırış etmiyor, ey kral. Halen günde üç vakit namaz kılıyor.' Kral bunu duyunca çok üzüldü; Daniel'i kurtarmaya kararlıydı ve onu kurtarmak için gün batımına kadar her türlü çabayı gösterdi. Şafağın ilk ışıklarında kral ayağa kalktı ve aceleyle aslanların inine gitti. Mağaraya yaklaştığında acı dolu bir sesle Daniel'e şöyle seslendi: 'Yaşayan Tanrı'nın kulu Daniel, sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni aslanların elinden kurtarabildi mi?' Daniel şöyle cevap verdi: 'Ey kral, sonsuza kadar yaşa! Tanrım meleğini gönderdi ve aslanların ağzını kapattı. Onun gözünde suçsuz bulunduğum için bana zarar vermediler. Ben de senden önce hiçbir yanlış yapmadım, ey kral.’” (Bölüm 6)

Daniel'in Dört Canavar Rüyası

“Gece vizyonumda baktım ve önümde büyük denizi çalkalayan göğün dört rüzgârı vardı. Denizden her biri birbirinden farklı dört büyük canavar çıktı. 'Birincisi aslana benziyordu ve kartal kanatları vardı. Kanatları kopup yerden kaldırılıncaya ve insan gibi iki ayağı üzerinde duruncaya ve ona insan kalbi verilinceye kadar izledim. Ve karşımda ayıya benzeyen ikinci bir canavar vardı. Bir tarafı yukarı kaldırılmıştı ve ağzında, dişlerinin arasında üç kaburga bulunuyordu. Şöyle denildi: Kalk ve etini ye!' 'Ondan sonra baktım ve önümde leopara benzeyen başka bir canavar vardı. Sırtında da kuş kanadına benzeyen dört kanadı vardı. Bu canavarın dört başı vardı ve ona yönetme yetkisi verilmişti. Bundan sonra, gece görüşümde baktım ve karşımda dördüncü bir canavar vardı; dehşet verici, korkutucu ve çok güçlü. Büyük demir dişleri vardı; Kurbanlarını ezip yuttu ve geriye ne kaldıysa ayaklar altında çiğnedi. Önceki canavarların hepsinden farklıydı ve on boynuzu vardı. Sonra önümde küçük bir boynuz daha çıktı ve aralarından çıktı; ve ilk boynuzlardan üçü onun önünde sökülüştü. Bu boynuzun insan gözüne benzeyen gözleri ve övünerek konuşan bir ağzı vardı.’”

“Baktığımda, 'tahtlar yerleştirildi ve Kadim Günler (Ebedi Tanrı) yerine oturdu. Giysileri kar kadar beyazdı; başının saçları yün gibi beyazdı. Tahtı ateşle yanıyordu ve tekerlekleri alev alev yanıyordu. Önünden bir ateş nehri akıyordu. Binlerce ve binlerce kişi ona katıldı; on bin kere on bin onun önünde duruyordu. Mahkeme kuruldu ve kitaplar açıldı. Karşımda insanoğluna benzer biri göğün bulutlarıyla geliyordu. Kadim Günlere yaklaştı ve onun huzuruna götürüldü. Kendisine yetki, yücelik ve egemen güç verildi; bütün halklar, uluslar ve her dilden insan ona tapınıyordu. Onun saltanatı hiç bitmeyecek kalıcı bir saltanattır ve onun krallığı hiçbir zaman yıkılmayacak bir saltanattır.’”

Tercüme

“Dört büyük canavar, yeryüzünden yükselecek dört krallıktır. Ama Yüceler Yücesi'nin azizleri krallığı alacak ve ona sonsuza kadar, evet, sonsuza dek sahip olacaklar. 'Sonra demir dişleri ve bronz pençeleriyle diğerlerinden farklı ve en korkunç olan dördüncü canavarın gerçek anlamını öğrenmek istedim; kurbanlarını ezip yutan ve geriye kalanları ayaklar altında çiğneyen canavar. Ayrıca başındaki on boynuzu ve ortaya çıkan diğer boynuz hakkında da bilgi edinmek istiyordum; bunlardan üçü önüne düştü; diğerlerinden daha heybetli görünen, gözleri ve böbürlenerek konuşan bir ağız olan boynuz. Ben izlerken, bu boynuz azizlere karşı savaş veriyor ve onları mağlup ediyordu, ta ki Eski Günler gelip Yüceler Yücesi'nin azizleri lehine hüküm verene ve onların krallığı ele geçirecekleri zaman gelene kadar. Dördüncü canavar, yeryüzünde ortaya çıkacak dördüncü krallıktır. Diğer tüm krallıklardan farklı olacak ve tüm dünyayı yutacak, ayaklar altına alacak ve ezecek. On boynuz bu krallıktan gelecek on kraldır. Onlardan sonra, öncekilerden farklı olarak başka bir kral çıkacak; üç krala boyun eğdirecek. Yüce Olan'a karşı konuşacak, kutsallarına baskı yapacak ve belirlenmiş zamanları ve yasaları değiştirmeye çalışacak. Azizler bir süre, katlar ve yarım süreliğine O'na teslim edilecekler.”

“Fakat mahkeme toplanacak ve yetkisi elinden alınacak ve sonsuza dek tamamen yok edilecek. Sonra tüm göğün altındaki krallıkların egemenliği, gücü ve büyüklüğü Yüceler Yücesi'nin halkı olan kutsallara devredilecek. Onun krallığı sonsuz bir krallık olacak ve tüm yöneticiler ona tapınacak ve itaat edecek.” (Daniel 7)

Daniel'in Koç Vizyonu

“Başımı kaldırdım ve karşımda kanalın yanında iki boynuzlu bir koç duruyordu ve boynuzları uzundu. Boynuzlardan biri diğerinden daha uzundu ama daha sonra büyüdü. Koçun batıya, kuzeye ve güneye doğru hücumunu izledim. Hiçbir hayvan onun karşısında duramaz, kimse onun gücünden kurtulamazdı. Dilediği gibi yaptı ve büyük oldu. Ben bunları düşünürken birdenbire batıdan gözleri arasında boynuzu çıkıntılı bir keçi geldi, yere değmeden bütün dünyayı kat etti. Kanalın yanında durduğunu gördüğüm iki boynuzlu koçun yanına geldi ve büyük bir öfkeyle ona saldırdı. Onun koça öfkeyle saldırdığını, koça vurduğunu ve iki boynuzunu kırdığını gördüm. Koç ona karşı koyamayacak kadar güçsüzdü; Keçi onu yere devirip çiğnedi; koçu onun elinden kimse kurtaramadı. Keçi çok büyüdü ama gücünün doruğundayken büyük boynuzu kırıldı ve onun yerine göğün dört rüzgârına doğru dört belirgin boynuz büyüdü. Bunlardan birinden, küçük başlayan ama güneye, doğuya ve Güzel Ülkeye doğru güçlenerek büyüyen başka bir boynuz çıktı. Göklerin ordusuna ulaşınca kadar büyüdü ve yıldızlı ordunun bir kısmını yere fırlatıp onları çiğnedi. Kendisini, ordunun Prensi kadar büyük olmaya hazırlamıştı; günlük kurbanını elinden aldı ve mabedinin yeri alçaltıldı. İsyan nedeniyle, (azizlerin) ordusu ve günlük kurban ona teslim edildi. 'Günlük kurbanla, yıkıma neden olan isyanla ve kutsal yerin ve ayaklar altında çiğnenecek ordunun teslim olmasıyla ilgili görüşümün gerçekleşmesi ne kadar zaman alacak?' Bana dedi ki, '2300 akşam ve sabah sürer; o zaman kutsal alan yeniden kutsanacak.' Şöyle dedi: "Size daha sonra gazap zamanında ne olacağını anlatacağım, çünkü rüyet sonun belirlenmiş vaktiyle ilgilidir. Gördüğünüz iki boynuzlu koç Medya ve Pers krallarını temsil eder. Tüylü keçi Yunanistan'ın kralıdır ve gözleri arasındaki büyük boynuz ilk kraldır. Kırılan boynuzun yerine gelen dört boynuz, milletinden çıkacak ancak aynı güce sahip olmayacak dört krallığı temsil eder. Entrika ustası kral ortaya çıkacak, ama kendi gücüyle değil, şaşırtıcı bir yıkıma neden olacak ve güçlü adamları ve kutsal insanları yok edecek. Zengin olmak için hile yapacak ve kendisini üstün görecek. Kendini güvende hissettiğinde birçok kişiyi yok edecek ve prenslerin Prensine karşı duracak, ancak insan gücü tarafından değil 'akşamların ve sabahların. sana verilen doğrudur, fakat vizyonu mühürle, çünkü bu uzak gelecekle ilgilidir.” (Daniel 8)

Daniel'in Duası

“Daniel, Kutsal Yazılardan, Rabbin Yeremya peygambere verdiği söze göre Yeruslaim'in ıssızlığının yetmiş yıl süreceğini anladı. Böylece Rab Tanrı'ya döndüm ve dua ederek, yalvararak, oruç tutarak, çul ve külle O'na yalvardım. Rab başımıza felaket getirmekten çekinmedi; çünkü Tanrımız Rab yaptığı her şeyde doğrudur; ama biz ona itaat etmedik. Şimdi, Allah'ımız, kulunun dualarını ve ricalarını duy. Kendi iyiliğin için, ya Rab, ıssız mabedine lütufla bak. Ey Tanrım, kulak ver ve duy; Gözlerinizi açın ve Adınızı taşıyan şehrin ıssızlığını görün. Sizden doğru olduğumuz için değil, büyük merhametiniz nedeniyle talepte bulunuyoruz. Ey Tanrım, dinle! Rabbim başıyla! Ya Rabbi işit ve harekete geç! Kendi aşkın için, ey Tanrım, gecikme, çünkü şehrin ve halkın senin Adını taşıyor.”

“Ben konuşup dua ederken, günahımı ve halkım İsrail'in günahını itiraf edip, Tanrım Rab'den kutsal tepesi için dileğimi yaparken, daha önce gördüğüm görüntüde gördüğüm Cebrail, hâlâ dua ediyordum. , akşam kurbanı vaktine doğru hızlı bir uçuşla yanıma geldi. Bana talimat verdi ve şöyle dedi: 'Daniel, şimdi sana içgörü ve anlayış vermeye geldim. Günaha son vermek, günaha son vermek, kötülüğün kefareti ödemen ve sonsuz doğruluğu sağlamak için halkına ve kutsal şehrine yetmiş 'yedi' yazıldı.”

“Kudüs'ü yeniden kurma ve yeniden inşa etme fermanının yayımlanmasından, meshedilmiş Olan, yani yönetici gelene kadar, yedi 'yedi' ve altmış iki 'yedi' olacak. Sokaklar ve hendeklerle yeniden inşa edilecek ama sıkıntılı zamanlarda. Altmış iki 'yedi'den sonra, Kutsanmış Olan kesilecek ve hiçbir şeyi kalmayacak. Gelecek olan hükümdarın halkı şehri ve mabedi yok edecek. Sonu sel gibi gelecektir: Savaşlar sonuna kadar devam edecek, yıkımlar emredilmiştir. Birçoklarıyla bir 'yedi' karşılığında bir antlaşmayı onaylayacak. 'Yedi'nin ortasında kurban ve sunulara son verecektir. Ve (mabedin) bir kanadına, hükmedilen son onun üzerine dökülünceye kadar, ıssızlığa neden olan iğrenç bir şey yerleştirecek. (Daniel 9)

Keten Adamın Vizyonu

“Kyrus kral olduğunda, büyük nehir Dicle'nin kıyısında duruyordum, yukarı baktım ve karşımda keten giyinmiş, beline en iyi altından bir kemer takmış bir adam vardı. Vücudu krizolit gibiydi, yüzü şimşek gibiydi, gözleri yanan meşaleler gibiydi, kolları ve bacakları parlak bronz parıltısı gibiydi ve sesi bir kalabalığın sesi gibiydi. Mesajı doğruduydu ve büyük bir savaşa ilgiliydi. 'Korkma Daniel. Anlayış kazanmayı ve Tanrınızın önünde kendinizi alçakgönüllü kılmayı aklınıza koyduğunuz ilk günden beri, sözleriniz duyuldu ve ben de onlara yanıt olarak geldim. Size gelecekte halkınızın başına ne geleceğini açıklamaya geldim, çünkü vizyon henüz gelmemiş bir zamanla ilgilidir.' Gücüm bitti ve zorlukla nefes alabiliyorum. Korkma, ey çok saygın adam, Pers prensine karşı savaşmak için geri döneceğim ve gittiğimde Yunanistan prensi gelecek; ama önce size Hakikat Kitabında ne yazdığımı anlatacağım. İran'da üç kral daha ortaya çıkacak ve ardından diğerlerinden çok daha zengin olacak bir dördüncüsü çıkacak. Zenginliğiyle güç kazandığında herkesi Yunanistan krallığına karşı kışkırtacak. Sonra büyük bir güçle yönetecek ve dilediğini yapacak güçlü bir kral ortaya çıkacak. O ortaya çıktıktan sonra imparatorluğu parçalanacak ve göğün dört rüzgârına doğru paylaşılacak. Ne onun soyundan gelenlere gidecek, ne de onun kullandığı güce sahip olacak, çünkü imparatorluğu kökünden sökülecek ve başkalarına verilecek.” (Daniel 10 ve 11)

Yorum: Daniel'in rüyası “Pers kralı Koreş'in üçüncü yılında (10:1) gerçekleşti. Ya da MÖ 534'te, saltanatının henüz dört yılı varken ve üç kişiden ilki olsa gerek. Onu takip eden iki kişi Cambyses II (MÖ 530-522) ve Darius Hystaspes (MÖ 522-486) olacaktır. Dördüncüsü, Pers krallarının en zengin ve en güçlüsü olan I. Xerxes (M.Ö. 486-465) olacaktır; muhtemelen Ester Kitabı'ndaki Ahasuerus. Yunanistan'ı işgal etti ancak Salamis'te (M.Ö. 480) mağlup oldu. Bu kesinlikle Pers İmparatorluğu'nun sonu değildi, ancak Pers İmparatorluğu MÖ 330'da Yunan kralı Büyük İskender'in eline geçene kadar onu düşüşe geçirdi ve Yunanistan'ı yükselişe geçirdi." Daniel Kitabı - Cecil Wright

Zamanın Sonu

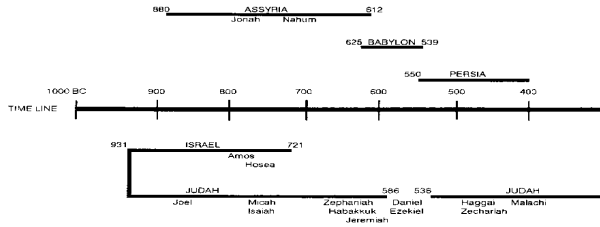
“O zaman halkını koruyan büyük prens Mikail ortaya çıkacak. Milletlerin başlangıcından bu zamana kadar yaşanmamış bir sıkıntı dönemi yaşanacaktır. Ama o zaman sizin halkınız, yani adı kitapta yazılı olan herkes kurtarılacak. Dünyanın tozu içinde uyuyan birçok kişi uyanacak: Bazıları sonsuz hayata, diğerleri utanca ve sonsuz aşağılamaya. Ama sen Daniel, sonun zamanına kadar tomarın sözlerini kapat ve mühürle. önümde iki kişi daha duruyordu; biri nehrin bu kıyısında, diğeri de karşı kıyısında. İçlerinden biri, nehrin sularının üzerinde bulunan keten giysili adama, 'Bu şaşkıncu şeylerin gerçekleşmesi ne kadar zaman alacak?' dedi. 'Bir süre, birkaç kez ve yarım süreliğine olacak. Kutsal halkın gücü nihayet kırıldığında tüm bunlar tamamlanacak.' Duydum ama anlamadım. Ben de 'Efendim, bütün bunların sonucu ne olacak?' diye sordum. O da şöyle cevap verdi: 'Yoluna git Daniel, çünkü sözler sonun vaktine kadar kapalı ve mühürlüdür.'” (Daniel 12)

Daniel'dan Önemli Noktalar

- Daniel kendini kirletmemeye karar verdi.
- Cennetin Tanrısı krala Babil'den başlayarak dört dünya krallığının olacağını açıkladı. Dördüncü krallık sırasında, Cennetin Tanrısı asla yıkılmayacak olan krallığını, ruhsal bir krallığı kuracaktır.

- İnsan her zaman kendini savunamaz, koruyamaz ama Allah bunu yapabilir.
- Kendinizi alçakgönüllü tutun - Doğru olanı yaparak günahlarınızdan vazgeçin.
- Kendinizi alçakgönüllü yapmazsanız veya Tanrı'yı onurlandırmazsanız, kusurlu olarak görülecek ve eylemlerinizin sonuçlarına katlanacaksınız.
- Tanrı'yı veya O'nun emirlerini ihlal eden insan kanunlarına boyun eğmemelisiniz.
- İnsanoğlu'na yetki, yücelik ve egemen güç verilmiştir ve O'nun krallığı sonsuza dek sürecektir.
- Rabbimiz yaptığı her işte adildir.
- Tanrı'nın çocuklarından biri anlayış kazanmaya karar verdiğinde ve Tanrı'nın önünde kendini alçalttığında sesi duyulacaktır.
- Ölüler dahil, kitapta (hayat kitabı) adı yazılı bulunan herkes teslim edilecektir.
- Kitapta yazılmayanlar sonsuz utanç ve aşağılanmaya maruz kalacaklardır.
- Yine, kişi anlayış kazanmaya ve Tanrı'nın önünde kendini alçaltmaya karar verdiğinde, sözlerin duyuldu.

CHRONOLOGICAL CHART OF THE PROPHETS

HOSEA

Hoşea, İsrail'de (Kuzey Krallığı), İşaya'nın Yahuda'da (Güney Krallığı) peygamberlik ettiği dönemde veya hemen hemen aynı zamanlarda peygamberlik etmişti. Her ikisi de, eğer halk putlara tapmayı bırakıp Allah'a dönmez ise yıkımı ilan ettiler.

Hoşea, İsrail ile Tanrı arasındaki durumu anlatmak için birçok kez fahişelik, fahişelik ve zinayı kullanıyor. Fiziksel yaşamda fahişelik, fuhuş, özellikle kişinin cinsel davranışı konusunda ahlakın hiçe sayılmasıdır. Oysa manevi hayatta kişinin doğru yaşamayarak Tanrı ile olan antlaşma ilişkisini göz ardı etmesidir. Fiziksel anlamda zina, kişinin evlilik sözleşmesinin bozulmasıdır; eş dışında herhangi biriyle cinsel ilişkide bulunmak veya evlilik akdini yerine getirmemek. Manevi anlamda ise Allah'tan başka herhangi bir şeyle ibadet ilişkisi içinde olmak, ki bunlardan biri putlara tapmaktır.

“Rab Hoşea'ya şöyle dedi: 'Git, kendine fahişe bir eş al ve fahişe çocuklar doğur, çünkü bu ülke Rab'bi terk ederek büyük bir fahişelik yapıyor.' Böylece gidip Diblaim'in kızı Gomer'i aldı ve o hamile kalıp ona bir oğul doğurdu. Ve Rab ona dedi: Onun adını Yizreel koy, çünkü çok geçmeden Yizreel'in kanı yüzünden Yehu evini cezalandıracağım ve İsrail evinin krallığına son vereceğim.' ... Tekrar hamile kaldı ve bir oğul doğurdu. Ve Rab dedi: 'Onun adını Lo-Ammi (benim halkım değil) olarak adlandırın, çünkü siz benim halkım değilsiniz, ben de sizin Tanrınız değilim'” (Hoş 1:2-4; 8-9).

“Kardeşlerinize de ki: 'Merhamet aldınız. Annene yalvar (İsrail'i kastederek), yalvar ki -çünkü o benim karım değil, ben de onun kocası değilim- yüzünden fahişelik yapmasını ve göğüslerinin arasından zina yapmasını kaldırsın; yoksa onu çıplak soymayayım.' ... Baallere adak yaktığı, yüzüğü ve mücevherleriyle kendini süslediği, sevgililerinin peşinden gittiği ve beni unuttuğu bayram günlerinde onu cezalandıracağım, diyor Rab. (Hoş 2:1-3; 13)

“Ülkede sadakat, sarsılmaz sevgi ve Tanrı bilgisi yok; küfür var, yalan var, cinayet var, hırsızlık var, zina var; tüm sınırları aşıyorlar ve kan dökülmesinin ardından kan dökülüyor.” (Hoş 4:1-2)

“Halkım bilgi eksikliği yüzünden yok oldu; Sen bilgiyi reddettiğin için, ben de senin bana rahip olmanı reddediyorum. Sen Tanrının yasasını unuttuğun için, ben de senin çocuklarını unutacağım.” (Hoş 4:6)

“Halkım bir tahta parçası istiyor ve yürüyen asaları onlara kehanetler veriyor. Çünkü fahişelik ruhu onları yoldan çıkardı ve fahişelik yapmak üzere Tanrılarını bıraktılar. Dağların doruklarında kurban kesiyorlar ve tepelerde meşe, kavak ve menfur ağaçları altında sunu yakıyorlar, çünkü gölgeleri iyi.” (Hoş 4:12-13)

“Duyun şunu, ey rahipler! Dikkat edin, ey İsrail evi! Kulak verin, ey kralın evi! Çünkü hüküm senin içindir; ... Rab'be sadakatsizce davrandılar; çünkü yabancı çocuklar doğurdular.” (Hoş 5:1, 7)

“Gideceğim ve kimse kurtaramayacak. Onlar suçlarını kabul edip yüzümü arıncaya ve sıkıntı içinde ciddiyetle beni arayana kadar yerime döneceğim. (Hoş 5:14-15)

“Gelin, Rabbe dönelim; Çünkü bizi iyileştirmek için bizi parçaladı. ... Aşkın sabah bulutu gibi, erkenden kaybolan çiy gibi. ... Çünkü ben fedakarlık değil, sarsılmaz sevgiyi, yakılan sunulardan ziyade Tanrı bilgisini arzuluyorum.” (Hoş 6:1; 4, 6)

“İsrail iyiliği reddetti; Düşman onu takip edecek. Krallar yaptılar ama benim aracılığımla değil. Prensler kurdular ama bilmiyordum. ... Altın ve gümüşleriyle, kendilerini yok edecek putlar yaptılar. Buzağımı reddettim, ey Samiriye. Öfkem onlara karşı yanıyor. Ne zamana kadar masumiyetten aciz kalacaklar? Çünkü rüzgâr ekenler, kasırğa biçecekler.” (Hoş 8:3-5, 7)

“Onların kalbi sahtedir; şimdi suçlarını üstlenmeleri gerekiyor.” (Hoş 10:2)

“Onlar sadece söz söylüyorlar; Boş yeminlerle antlaşmalar yapıyorlar.” (Hoş 10:4)

“Kötülüğü sürdün; haksızlığa uğradın; Yalanların meyvesini yedin. Çünkü kendi yönteminize ve savaşçılarınızın çokluğuna güvündünüz.” (Hoş 10:13)

“Tanrı bir keresinde Efrayim'e İsrail'e karşı korkunç bir ceza verdi: Baal'e ahlaksız bir şekilde cinsel tapınma yaparken yakalandılar ve mahkum edildiler; öldüler! Ve şimdi yine günah işine geri döndüler, kullanabilecekleri tanrı imgeleri, zevke göre özelleştirilmiş Din üretiyorlar. Profesyoneller bunu halleder: Bir tanrıdan istediğiniz her şeyi elde edebilirsiniz. Buna inanabiliyor musun? Bu ölü tanrılara canlı bebekleri kurban ediyorlar; yaşayan bebekleri öldürüyorlar ve altın buzağuları öpüyorlar! Artık bu insanlara hiçbir şey kalmadı: içi boş erkekler, kurumuş kadınlar.” (Hoş 13:1-3)

“Efrayim konuştuğunda insanlar titredi; İsrail'de yüceltildi. Fakat Baal'e tapınmaktan dolayı suçlu oldu ve öldü. Artık giderek daha fazla günah işliyorlar; hepsi ustaların eseri olan, gümüşten, akıllıca şekillendirilmiş heykellerden kendilerine putlar yapıyorlar. Bu insanlar hakkında, 'İnsan kurban ederler ve buzağı putlarını öperler' denilir.” (Hoş 13:1-2)

“Kim akıllıdır? Bunların farkına varacaktır. Kim ayırt edici? Onları anlayacaktır. Rabbin yolları doğrudur; Doğrular onlarda yürür, fakat asi olanlar onlarda tökezler.” (Hoş 14:9)

Hoşea'dan Önemli Noktalar

- İsrailoğulları bir zamanlar Tanrı'nın seçilmiş halkıydı. Önce Yeruşalim'de ibadet etmeyi bırakarak, sonra da komşularının putlarına tapınarak O'nu terk ettiler ve terk ettiler. Bu nedenle Allah ile aralarında yapılan antlaşmayı bozdular ve zina yapan insanlar oldular.
- Tanrı, tövbe edip doğru bir şekilde yaşamaya başlayan antlaşmalı halkından herhangi birine karşı sadık, sevgi dolu, merhametli ve bağışlayıcıdır.
- Kalpten duyulan sevgi her türlü ritüel ibadetten daha üstündü ve hala da öyledir.

Joel hakkında fazla bir şey bilinmiyor. “Kuzeyin ordusundan” söz ettiğinden, kehanet ettiği zamanın Babil'in istilasından önce olduğu anlaşılıyor. Hoşea'nın Joel'in ifadelerinden alıntı yaptığı veya bunlara atıfta bulunduğu görülüyor. Yani Yoel muhtemelen Hoşea ve İşıya'dan önce Yahuda ve Yerus alim'e peygamberlik etmişti.

“Uyanın, sarhoşlar ve ağlayın! Ey şarap içenler, feryat edin; Yeni şaraptan dolayı ağla, çünkü o senin dudaklarından kapılmıştır. Güçlü ve sayısız bir ulus topraklarımı işgal etti; Aslanın dişleri, dişi aslanın dişleri var.” (Yoel 1:5-6)

“Ey k ahinler, çul kuşanın ve yas tutun; feryat edin, sunağın önünde hizmet eden sizler. Gelin, geceyi ulla geçirin, siz, Tanrının önünde hizmet eden sizler; çünkü tahıl sunuları ve dkmelik sunular Tanrının evinden esirgendi. Kutsal bir oruç ilan edin; kutsal bir toplantı ağırın. İhtiyarları ve ülkede yaşayan herkesi Tanrınız RAB'bin evine çağırın ve Rab'be yakarın. Yazık o güne! Çünkü Rabbin günü yakındır; Yüce Allah'tan yıkım gibi gelecektir.” (Yoel 1:13-15)

“Siyon'da borazan alın; Kutsal tepemde alarmı al. Ülkede yaşayanların hepsi titresin, çünkü Rabbin günü geliyor.”

"Daha önce hiç görülmemiş ve gelecek çağlarda da olmayacak büyük ve kudretli bir ordu çok yakında." (Yoel 2:1-2)

“Giysilerinizi değil, kalbinizi parçalayın. Tanrınız Rab'be dönün, çünkü o ltufkar ve şefkatlidir, geç öfkelenir ve sevgisi çoktur ve felaket göndermekten vazgeçer. Kim bilir? Dönebilir ve acıyabilir. O zaman Rab ülkesini kıskanacak ve halkına acıyacak.” (Yoel 2:13-14; 18)

Gelecek Mesih

“Ruhum'u bütün insanların üzerine dökeceğim. Oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecek, yaşlı adamlarınız rüyalar görecek, genç adamlarınız görümler görecek. O günlerde erkek ve kadın kullarımın üzerine bile Ruhumu dökeceğim. Göklerde ve yerde harikalar, kan, ateş ve duman bulutları göstereceğim. Rabbin büyük ve korkunç günü gelmeden önce güneş karanlığa, ay ise kan rengine dönecek. Ve Rab'bin adını çağırın herkes kurtulacak; çünkü RAB'bin söylediği gibi, sağ kalanlar arasında, RAB'bin çağırdığı Siyon Dağı'nda ve Yerus alim'de kurtuluş olacak.” (Yoel 2:28-32)

Joel'dan önemli Noktalar

- Eski Ahit ocukları İsrail ve Yahuda, Tanrı'ya tapınmayı ve hizmet etmeyi bıraktılar. Tanrı'nın Yeni Ahit çocuklarının birçoğu da birinci yüzyıldan bu yana O'na tapınmayı bıraktı.
- Tanrı, itaat ederek Mesih'e güvenen tüm insanların zerine Ruhu'nu döktüğü için kurtuluş umudu vardır.

AMOS

Amos peygamberler okulundan değildi. O, Yahuda kırsalındaki ınar incir ağaçlarının çobanı ve yetiştiricisiydi. Yeroboam'ın Kral olduğu kuzeydeki İsrail Krallığı'nda peygamberlik etti.

Amos, Rab'bin, şam, Gazze, Sur, Edom, Ammon, Moab, Yahuda, İsrail'in günahları için gazabımı geri evirmeyeceğim dediğini kaydeder. Daha sonra ülke veya şehirleri isimlendirerek onları ve krallarını yok edeceğimi söylüyor. “Bu nedenle, ey İsrail, sana bunu yapacağım ve bunu sana yapacağım için, Tanrıyla, ey İsrail'le buluşmaya hazırlan.” (Amos 1)

Rab, İsrail'e “Beni arayın ve yaşayın; Beytel'i aramayın, Gilgal'e gitmeyin, Beerşeba'ya gitmeyin. Çünkü Gilgal mutlaka sürgüne gidecek ve Beytel yok olacak. Rab'bi arayın ve yaşayın, yoksa Yusuf'un evini ateş gibi silip süpürür; yok olup gidecek ve Beytel'de onu söndürecek kimse kalmayacak.” (Amos 5:4-6)

“Yaşamak için kötüyü değil, iyiyi arayın. O zaman Her şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, söylediğiniz gibi sizinle birlikte olacaktır. Kötülükten nefret et, iyiliği sev; Mahkemelerde adaleti sağlayın. Belki Her şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Yusuf'tan geriye kalanlara merhamet eder.” (Amos 5:14-15)

“Dini bayramlarınızdan nefret ediyorum, küçümsüyorum; Toplantılarınıza dayanamıyorum. Bana yakmalık sunu ve tahıl sunuları getirseniz bile onları kabul etmeyeceğim. Seçmeli arkadaşlık teklifleri getirseniz bile, onlara aldırış etmeyeceğim.” (Amos 5:21-22)

“Bu nedenle topraklarınız ölçülüp paylaşılacak ve siz de pagan bir ülkede öleceksiniz. Ve İsrail mutlaka kendi topraklarından uzağa sürgüne gidecektir.” (Amos 7:17)

“Ülkeye bir kıtlık göndereceğim günler geliyor' diyor Egemen Rab, 'yiyecek kıtlığı ya da suya susuzluk değil, Rab'bin sözlerini duyma kıtlığını göndereceğim. İnsanlar Rab'bin sözünü arayarak denizden denize dolaşacak, kuzeyden doğuya dolaşacaklar, ama onu bulamayacaklar.’” (Amos 8:11-12)

“Çünkü emri ben vereceğim ve İsrail evini bütün milletler arasında, tahıl elekte çalkalanır gibi sallayacağım ve yere tek bir çakıl taşı bile ulaşmayacak. Halkım arasındaki tüm günahkarlar, 'Felaket bize ulaşamaz ve bizi karşılamaz' diyen herkes kılıçla ölecek." (Amos 9:9-10)

Amos'tan Önemli Noktalar

- Allah'ın kulu olmak özel bir eğitim gerektirmez.
- Rabbi arayın ve yaşayın.
- İsrail Tanrılarıyla buluşmaya hazır değildi. Biz?
- Allah, kişinin kalbi ve günlük hayattaki davranışları Kendisinin hoşuna gitmeyen ibadetleri kabul etmez.

OBADIAH

The peygamberGeleneğe göre Obadiah,Asurdönem.Onunadı "hizmetkarı" anlamına gelirYahveh". MÖ 597'de,Nebuchadnezzar IIYeruşalim'i yağmaladı, Yahuda Kralını uzaklaştırdı ve yerine bir kukla hükümdar atadı. Edomlular Babillilerin şehri yağmalamasına yardım etti. Obadiah, MÖ 580 civarında kehanetlerde bulundu. (ESV Study Bible) Edomitler, Yakup'un ikiz kardeşi Esav'ın torunlarıydı.

Egemen RAB Edom hakkında şöyle diyor:

- Seni uluslar arasında küçük yapacağım; tamamen küçümseneceksin. Kalbinin gururu seni aldattı. (Ob. 1:1-2)
- O gün Rab, Edom'un bilgelerini, Esav dağlarındaki anlayışlı adamları yok etmeyecek miyim? (Ob 1:8)
- Katliamda kesileceksiniz. Kardeşin Yakup'a uygulanan şiddet yüzünden utanacaksınız; sonsuza dek yok edileceksin. (Ob 110)
- Yakup'un evi ateş, Yusuf'un evi alev olacak; Esav'ın evi anız olacak. (Ob 1:18)
- Onu ateşe verip tüketeceksin. Esav'ın evinden sağ kalan olmayacak. (Ob 1:18)

Obadiah'tan Önemli Nokta

- Tanrı'ya sadık kalmayan halkı da, O'na dönüp doğru bir şekilde yaşamadıkça acı çekeceklerdir.
- Hem Eski hem de Yeni Antlaşmalarda, Tanrı'nın halkına karşı kötülük yapanlar, O'nun çocukları da dahil olmak üzere, ya bu fiziksel dünyada ya da ruhsal yaşamda sonsuza kadar ya da her ikisinde de acı çekeceklerdir.

Yunus

“Rabbin Yunus'a şu sözü geldi: 'Büyük Ninova şehrine git ve ona karşı vaaz ver, çünkü onun kötülüğü önüme çıktı.' Ancak Yunus Rab'den kaçtı ve Tarşiş'e doğru yola çıktı ve orada o limana giden bir gemi buldu. Sonra Rab denize büyük bir rüzgar gönderdi ve öyle şiddetli bir fırtına çıktı ki, gemi parçalanmakla tehdit etti. Bütün denizciler korktu ve her biri

kendi tanrısına yakardı. Ancak Jonah güvertenin altına inmiş, orada uzanmış ve derin bir uykuya dalmıştı. Kaptan onun yanına gitti ve 'Nasıl uyuyabiliyorsun? Kalk ve tanrını çağır! Belki o bizi fark eder ve biz yok olmayız.'

“Denizciler birbirlerine, 'Gelin, bu felaketin sorumlusunun kim olduğunu bulmak için kura çekelim' dediler ve kura Yunus'a düştü. Bunun üzerine ona şunu sordular: "Söylesene, başımıza bu kadar bela gelmesinin sorumlusu kim? Ne iş yapıyorsun? Nereden geliyorsun? Ülken neresi? Hangi millettensin?" Yunus şöyle cevap verdi: 'Ben bir İbraniyim ve denizi ve karayı yaratan göklerin Tanrısı Rab'be ibadet ediyorum.' Bu onları dehşete düşürdü ve 'Ne yaptın?' diye sordular. (Rab'den kaçtığını biliyorlardı çünkü onlara bunu zaten söylemişti.)

"Deniz gittikçe dalgalanıyordu. Bunun üzerine ona, 'Denizin bizim için sakinleşmesi için sana ne yapalım?' diye sordular. Sonra Yunus'u alıp denize attılar ve azgın deniz sakinleşti. Bunun üzerine adamlar Rab'den çok korktular ve Rab'be kurban sundular ve O'na adak adadılar." (Yunus 1:1-11, 15-16)

“Rab, Yunus'u üç gün üç gece kaldığı yerde yutması için büyük bir balık sağladı. Daha sonra Tanrısı Rabb'e dua etti. Şöyle dedi: Sıkıntı içinde Rabbime seslendim, o da bana cevap verdi. Yardım çağırdım ve ağlamamı dinledi. ... Hayatım tükenirken seni hatırladım Tanrım ve duam sana, kutsal tapınağına yükseldi. Değersiz putlara tutunanlar, kendilerine ait olabilecek lütfu kaybederler. ... Kurtuluş Rab'den gelir.” (Yunus 1:17- 2:1-2, 7, 9)

Yorum: İsa üç gün üç gece mezardaydı. (Mat. 12:40)

“Rab artık dikkatini çektiğine göre, yine 'Büyük Ninova şehrine gidin ve size verdiğim mesajı orada duyurun' diyor. Yunus Rab'bin sözüne itaat etti ve Ninova'ya gitti. Şunu ilan etti: 'Kırk gün daha sonra Ninova alt üst olacak.' Ninovalılar Tanrı'ya inanıyordu. Oruç ilan ettiler ve en büyüğünden en küçüğüne kadar hepsi çula büründü. Kral kraliyet cübbesini çıkardı, çulla örttü ve toza oturdu ve Ninova'da bir bildiri yayınladı: Herkes acilen Tanrı'ya dua etsin. Kötü yollarından, şiddetlerinden vazgeçsinler. Kim bilir? Tanrı yine de merhamet edebilir ve şiddetli öfkesinden şefkatle dönebilir ki biz yok olmayız.” (Yunus 3:2-9)

“Tanrı onların yaptıklarını ve kötü yollarından nasıl döndüklerini görünce şefkat duydu ve tehdit ettiği yıkımı onların başına getirmede. Fakat Yunus bundan çok hoşnutsuzdu ve öfkeleni. Rab'be şöyle dua etti: 'Ya Rab, daha evdeyken söylediğim şey bu değil miydi? Bu yüzden Tarşış'e bu kadar çabuk kaçtım. Senin lütfkâr ve merhametli bir Tanrı olduğunu, geç öfkelenen ve sevgisi çok olan, felaket göndermekten çekinen bir Tanrı olduğunu biliyordum. Şimdi, ya Rab, canımı al, çünkü ölmek benim için yaşamaktan daha iyidir.'”

Yorum: Yunus'un tutumu sevgi değil nefretti; bunun nedeni muhtemelen Yahudi olmamalarıydı.

“Yunus dışarı çıkıp şehrin doğusunda bir yere oturdu. Orada kendine bir sığınak yaptı, gölgesinde oturdu ve şehre ne olacağını bekledi. Sonra Rab Tanrı bir asma sağladı ve rahatsızlığını hafifletmek için başına gölge sağlamak üzere onu Yunus'un üzerinde büyüttü ve Yunus asmadan çok memnundu. Ancak ertesi gün şafak vakti Tanrı, asmayı çiğneyip kurutan bir kurtçuk sağladı. Güneş doğduğunda, Tanrı kavurucu bir doğu rüzgarı sağladı ve güneş Yunus'un başını öyle parlattı ki bayıldı. Ölmek istiyordu ve 'Benim için yaşamaktansa ölmek daha iyi olurdu' dedi. Ama Tanrı Yunus'a, 'Asmaya kızmaya hakkın var mı?' dedi. "Evet," dedi. 'Ölecek kadar kızgınım.' Ama Rab şöyle dedi: 'Sen bu asmayla ilgilendin, ama ona bakmadın ya da onu büyütmedin. Bir gecede ortaya çıktı ve bir gecede öldü. Ancak Ninova'da sağ elini sol elinden ayıramayan yüz yirmi binden fazla insan ve birçok sığır da var. O büyük şehir hakkında endişelenmemeli miyim?' (Yunus 4:5-11)

Yunus'tan Önemli Noktalar

- Tanrı Yunus'a ve bize günaha ve kötülüğe karşı vaaz vermemizi söyledi.
- Yunus gitmeyi reddetti ve Tanrı'dan saklanmaya çalıştı.
- Tanrı yine git dedi, Eyüp gönülsüzce gitti ve Tanrı'nın mesajını vaaz etti.
- İnsanlar Tanrı'nın mesajını duydular, inandılar ve tövbe ettiler.
- Yunus, Ninevelilerin fiziksel ya da ruhsal refahıyla ilgilenmiyordu. Korunmalarını istemiyordu.
- Allah, işiten, inanan ve tövbe edenlere karşı şefkatli ve merhametlidir.
- Tanrı'nın Musa aracılığıyla verdiği antlaşma kapsamındaki mesajı Yahudilereydi; şimdi Mesih'in mesajı altında kurtuluş tüm insanlığa sunulmaktadır.

- Allah'ın tüm kulları, onlar için çok geç olmadan, O'nun tövbe etme ve O'na itaat etme mesajını duyurmalıdır.

MİKA

Mika ve İşıya hemen hemen aynı dönemde peygamberlikte bulundular. Yeşaya kraliyet ailesindendi ve krallara ve soylulara peygamberlik ederken, Mika halkın arasındaydı ve kitlelere peygamberlik ediyordu.

“Yahuda kralları Yotam, Ahaz ve Hizkiya'nın hükümdarlıkları sırasında Rabbin Moreşetli Mika'ya gelen sözü - Samiriye ve Yerus alim ile ilgili gördüğü görüm. Duyun, ey halklar, hepiniz, dinleyin, ey dünya ve onun içinde olanların hepsi, öyle ki, Egemen Rab size, yani Rab, kutsal tapınağından aleyhinize tanıklık etsin. ... Bütün bunlar Yakup'un günahı yüzünden, İsrail evinin günahları yüzünden. Yakup'un günahı nedir? Samiriye değil mi? 'Bu yüzden Samiriye'yi moloz yığınına çevireceğim. Bütün putları parçalanacak; onun tüm tapınak armağanları ateşle yakılacak; Onun bütün suretlerini yok edeceğim.” (Mik. 1:1-2, 5-7)

“Ey Yakup evinin liderleri, adaleti k  mseyen ve doğru olan her Şeyi  arpıtan İsrail evinin yöneticileri, Şunu dinleyin; Siyon'u kan dökerek, Yerus alim'i kötülükle inşa edenler. Liderleri rüşvet karşılığında hüküm verir, rahipleri ücret karşılığında öğretir ve peygamberleri para karşılığında fal bakar. Ama yine de Rab'be yaslanıp, 'Rab aramızda değil mi?' diyorlar. Başımıza hiçbir felaket gelmeyecek.' Bu nedenle senin yüzünden Siyon tarla gibi sürülecek ve Yerus alim bir moloz yığınına, tapınak tepesi çalılarla kaplı bir tepeye dönüşecek.” (Mik. 3:9-12)

“O gün diyor RAB, Babil'e gideceksin; orada kurtarılacaksın. Orada Rab seni düşmanlarının elinden kurtaracak.” (Mikrofon 4:10)

“ unk  Rabbin halkına karşı bir davası var; İsrail'e karşı suç duyurusunda bulunuyor. ... Rabbimin huzuruna neyle çıkıp, yüce Allahın huzurunda eğileceğim? Yakmalık sunularla, bir yaşında buzağılarla mı onun huzuruna çıkayım? Rab binlerce ko tan, on bin petrol nehrinden razı olacak mı? ... Suçum için ilk oğlumu, ruhumun günahı için bedenimin meyvesini mi sunayım? O sana neyin iyi olduğunu gösterdi, ey dostum. Peki Rab sizden ne istiyor? Adil davranmak, merhameti sevmek ve Tanrının yolunda alçakgönüllülükle yürümek.” (Mik. 6:2; 6-8)

“Seni yıkıma, halkını da alaya alacağım; ulusların k  msemesine katlanacaksın.” (Mik. 6:16)

“Tanrıya sadık olanlar ülkeden süpürüldü; tek bir dürüst adam kalmadı. Bütün insanlar kan dökmek için pusuda bekler; her biri kardeşini ağla avlıyor. Her iki el de kötülük yapmakta ustadır; hükümdar hediye ister, hakim rüŐveti kabul eder, güçlüler istediklerini dikte eder; hepsi birlikte komplo kurar.” (Mik. 7:2-3)

Ahirette (Mesih geldikten sonraki zaman)

“Birçok ulus gelip, 'Gelin, Rab'bin dağına, Yakup'un Tanrısı'nın evine çıkalım' diyecek. O, bize kendi yollarını öğretecek ki, onun yollarında y r yebilelim.' Kanun Siyon'dan, Rabbin sözü Yerus alim'den çıkacak.” (Mikrofon 4:2)

“Ama sen, Beytüllahim Efrata, Yahuda boyları arasında k  k olsan da, benim için İsrail'e hükümdar olacak, kökeni eski çağlardan gelen biri çıkacak.” (Mikrofon 5:2)

Yorum: İsa'nın Beytüllahim'de doğduğunu hatırlayın.

Micah'tan önemli Nokta

- Krallar ve İsrail halkı günlük yaŐamlarında ve ibadetlerinde Tanrı'dan uzaklaŐmıŐlardı.

- Kişi, ister eski antlaşma, isterse Mesih'in verdiği antlaşma uyarınca nasıl tapınmaya çalışırsa çalışsın, doğru yaşamaya ve Tanrı'nın iradesini yapmaya odaklanmış bir yürek ve zihin olmadan, onların tapınması kabul edilmeyecektir.
- Allah adil olduğundan, yarattıklarının her zaman adaletli davranmasını, merhameti sevmesini, tevazu içinde yürümesini istemiştir.

NAHUM

Ninova'nın arka planı

“Niniveh ile ilgili bir kehanet. Onların kötülükleri yüzünden Tanrı, Yunus'u, 'Daha kırk gün sonra Ninova yıkılacak' diyerek Ninova'ya vaaz vermesi için gönderdi.” Onlar bunu duydular, tövbe ettiler ve bağışlandılar. Ne Yunus'un vaaz verme zamanı ne de Ninova'nın tövbe eden kralının saltanatının zamanı biliniyor. Bazıları bunun İşaya'dan kısa bir süre önce olduğuna inanıyor.

Ninova Kral'ın eviydiSennaheribAsur Kralı, Kral'ın hükümdarlığı sırasındaHizkiyave Yahudiye peygamberinin hayatıİşaya.

Kral Hizkiya'nın krallığının on dördüncü yılında Asur kralı Sennacherib, Yahuda'nın tüm surlu şehirlerine karşı çıktı ve onları aldı. (2. Krallar 18:13)

Nahum Kahini

“Rab kıskanç ve intikamcı bir Tanrıdır; Rab intikam alır ve gazapla doludur, ancak öfkelenmesi yavaştır ve gücü büyüktür. Suçluyu cezasız bırakmayacaktır. Rab iyidir, sıkıntı zamanlarında sığınaktır. Kendisine güvenenleri önemsiyor.” (Nahum 1:2-3, 7)

“Ey Ninova, senin adını taşıyacak bir soyun olmayacak. Tanrılarınızın tapınağındaki oyma putları, dökme putları yok edeceğim. Mezarını hazırlayacağım, çünkü sen alçaksın.” (Nahum 1:14)

“Seni gören herkes senden kaçacak ve 'Niniveh harabeye döndü, onun için kim yas tutacak?' diyecek. Seni teselli edecek birini nerede bulabilirim?” (Nahum 3:7)

“Bütün kaleleriniz ilk olgun meyvesini vermiş incir ağaçları gibidir; incirler sarsılınca yiyenin ağzına düşer. Birliklerinize bakın; hepsi kadın! Ülkenizin kapıları düşmanlarınıza sonuna kadar açık.” (Nahum 3:12-13)

“Çobanlarınız uyuyor; soylularınız dinlenmek için uzansın. Halkınız dağlara dağılmış durumda, onları toplayacak kimse yok. Hiçbir şey yaranı iyileştiremez; Yaralanman ölümcül.” (Nahum 3:18-19)

“...Seninle ilgili haberleri duyan herkes düşüşünü alkışlıyor ve seviniyor...” (Nahum 3:19)

Ninova'nın 100 yıl sonra yıkıldığı anlaşılıyor. “MÖ 612'de Ninova şehri Perslerin, Medlerin ve Babillilerin müttefik kuvvetleri tarafından yağmalandı ve yakıldı.”

Nahum'dan Önemli Noktalar

- Rab intikam alan bir Tanrıdır.
- Rab yavaş öfkelenir ama gücü büyüktür.
- Suçluyu cezasız bırakmayacaktır.
- O, sıkıntılı zamanlarda sığınaktır, Kendisine güvenenleri kollar.

HABAKKÜK

Habakkuk Tanrı'ya sordu. Daha ne kadar yardım için ağlayacağım? Neden bana kötülüğü gösteriyorsun? Adaletsizliğe neden bakmak zorundayım? (Hab. 1:1)

Rab cevap verdi: Ben Babillileri, o acımasız ve aceleci halkı diriltiyorum.

- onlar korkulan ve çekinilen bir halktır.
- onlar kendi kendilerine kanundurlar ve kendi onurlarını yüceltirler.
- Hiçbir zaman doymazlar, bütün milletleri kendilerine toplayıp bütün halkları esir alırlar.

Babil Rab'bin işini yaptıktan sonra, çevredeki uluslar ve insanlar İsrail'le alay ederek şöyle diyecekler: (Hab. 2:6-19)

- Çalıntı malları yığıp gaspla zengin olana yazıklar olsun.
- Vay haline, yıkımın pençesinden kaçmak için yuvasını yükseklerle kurmak için haksız kazançla ülkesini kuran kişinin vay haline!
- Vay kan dökerek şehir kuranın, suçla şehir kuranın!
- Yazıklar olsun, komşularına, çıplak vücutlarını görecektir kadar sarhoş olana kadar içki ikram edene.
- Tahtaya 'Hayata dön!' diyenin vay haline! Veya cansız taşa 'Uyan! 'Yol göstericilik yapabilir mi? "Bir insan onu oyduğuna göre bir putun ne değeri var? Ya da yalan öğreten bir heykelin? Çünkü onu yapan, kendi yaratımına güvenir; konuşmayan putlar yapar.

Ama Rab kutsal tapınağındadır; onun önünde bütün dünya sussun." (Hab. 2:20)

Habakkuk tekrar dua ediyor; “Tanrım, şöhretini duydum; Yaptıklarına hayranlık duyuyorum, ya Rab. Onları günümüzde yenileyin, zamanımızda duyurun; öfkelenmişinde merhameti hatırla.” (Hab. 3:2)

Habakkuk'tan Kilit Nokta

- Haklılar adalet ararlar.
- Tanrı, amaçlarını gerçekleştirmek için kötü ulusları kullanır.
- Tanrı'nın krallığının dışındaki insanlar, O'nun halkının günahlarını tanır ve onlarla alay ederler.
- Tanrı, halkını tövbe edip geri dönmeye teşvik etmek için cezalandırırken bile her zaman merhametlidir.

ZEFANYA

Manaşşe (MÖ 695 - 642) ve Amon'un (MÖ 642 - 640) hükümdarlıkları sırasında güneydeki Yahuda krallığı şaşırtıcı ahlaki ve ruhsal derinliklere battı. Bu iki kral Asur'un sadık tebaası olarak kaldı ve Kral Hizkiya'nın başardığı tüm iyilikleri mahvetmeye çalıştı. Ancak MÖ 640 yılında, henüz 24 yaşındayken, Kral Amon, hizmetkarları (II Krallar 21:23; II Tarihler 33:24) ve 8 yaşındaki oğlu Josiah tarafından öldürüldü. kral yapıldı (II Krallar 21:24 - 22:2; II Tarihler 33:25 - 34:2). Yoşiya, Yahuda'da hüküm süren son iyi kraldı. MÖ 609'da, henüz 39 yaşındayken öldüğünde, Yahuda'nın yıkımına ve Babil Esaretine (MÖ 586) kadar yalnızca 23 yılı kalmıştı. (BiblisWay web sitesinde bulunan Steve Flatt'ın The Outlined Bible'ından.)

Yahuda ve Yahuda çevresindeki uluslar, putlara tapınmanın bir kanıtı olarak ruhen tükenmişti. Tsefanya peygamberliğine Yahuda'dan başlayarak tüm bu uluslara hitap ederek başladı.

Yahuda'ya

“Yahuda'ya ve Yeruşalim'de yaşayan herkese karşı elimi uzatacağım. Baal'den geriye kalan her şeyi, paganların ve putperest kâhinlerin, yani Rab'bin peşinden gitmekten geri dönen, Rab'bi aramayan ve O'na sormayanların adlarını bu yerden silip atacağım. ... Prensleri, kralın oğullarını ve yabancı kıyafetler giyen herkesi cezalandıracağım. Eşiğe basmaktan kaçınanları, tanrıların tapınağını şiddet ve hileyle dolduranları o gün cezalandıracağım.” (Tsef 1:4; 6; 8-9)

"Dinlemek! Rabbin gününde feryat acı olacak, oradaki savaşçının bağıışı. O gün, gazap günü, sıkıntı ve ıstırap günü, sıkıntı ve yıkım günü, karanlık ve kasvet günü, bulut ve karanlık günü, surlu şehirlere karşı borazan ve savaş naraları günü olacak. köşe kuleleri. Halkın başına sıkıntı getireceğim, onlar da kör gibi yürüyecekler, çünkü Rab'be karşı günah işlediler." (Tsef 1:14-17)

Filistinlilere

"Vay halinize, deniz kenarında yaşayanlar, ey Keretliler; Ey Filist ülkesi Kenan, Rabbin sözü sana karşıdır. 'Seni yok edeceğim ve geriye kimse kalmayacak.' ... Yahuda soyundan artakalanlara ait olacak; orada otlak bulacaklar." (Tsef 2:5; 7)

Moab'a

"Halkımı aşığlayan ve ülkelerine karşı tehditler savuran Moab'ın hakaretlerini ve Ammonlular'ın sataşmalarını duydum. ... kesinlikle Moab Sodom gibi olacak, Ammonitler Gomorra gibi olacak." (Tsef 2:8; 9)

Cushite'lara

"Ey Cushililer, siz de benim kılıcımla öldürüleceksiniz." (Tsef 2:12)

Asur'a

"Elini kuzeye uzatacak ve Asur'u yok edecek, Ninova'yı tamamen ıssız ve çöl gibi kuru bırakacak." (Tsef 2:13)

Kudüs'te bulunanlara

"Vay zalimler, asi ve kirlenmişler şehrine! Kimseye itaat etmez, hiçbir düzeltmeyi kabul etmez. Rabbine güvenmez, Rabbine yaklaşmaz." (Tsef 3:1-2)

"Şehre dedim ki, 'Elbette benden korkacak ve ıslahı kabul edeceksiniz!' O zaman ne evi kesilir, ne de benim cezalarım onun üzerine gelir. Ama yine de yaptıkları her şeyde yolsuzluk yapmaya istekliydiler." (Tsef 3:7)

"Kibirleriyle sevinenleri bu şehirden uzaklaştıracağım. Bir daha asla benim kutsal tepemde kibirlenmeyeceksin. Ama içinizde Rab'bin ismine güvenen uysal ve alçakgönüllü kişileri bırakacağım." (Tsef 3:11-12)

Zephaniah'tan Önemli Nokta

➤ İnsanlar, Allah'a ve O'nun emirlerine sadık olmayı bıraktıklarında, manevi durumlarının farkına varıp tövbe edip, geri dönüp bağışlanma ve merhamet dilemedikçe ve doğru yaşamaya başlamadıkça, onları yalnızca sonsuz bir yıkım beklemektedir.

HAGGAI

Uzun sürgün yılları sona erdi. Koreş'in fermanı esirleri serbest bırakmıştı. Artık kendi topraklarına dönme özgürlüğüne sahiplerdi. Bunu yapmaya, ulusal kurumlarını yeniden kurmaya ve dini yaşamlarının merkezi gerçeği olan tapınağı yeniden inşa etmeye teşvik edildiler. ... Cyrus tarafından serbest bırakılmalarından on altı yıl sonra, Haggai onları kayıtsızlıklarından kurtardı ve Tapınak'taki çalışmalar yeniden başlatıldı. (Dickson İncilinden)

"Bu insanlar, 'Rab'bin Tapınağı'nın inşa edilme zamanı henüz gelmedi' diyorlar. Fakat Haggai, Rab'bin yönlendirdiği şekilde şöyle dedi: 'Bu ev bir harabe olarak kalırken sizin de panelli evlerinizde yaşamamanızın zamanı geldi mi?' ... Yollarınız üzerinde dikkatlice düşünün. Dağlara çık, kereste indir ve evi inşa et ki, bundan zevk alayım ve onurlandırılmayım, diyor Rab.'" (Hag 1:2, 3-4; 7-8)

"O zaman Şealtiel oğlu Zerubbabel, başkâhin Yehosadak oğlu Yeşu ve halkın geri kalanı, Tanrıları RAB'bin sözlerine ve peygamber Haggay'ın mesajına uydular; çünkü Tanrıları RAB onu göndermişti. Ve insanlar Rab'den korkuyordu. ... Geldiler ve Tanrıları Her Şey Gücü Yeten RAB'bin evinde çalışmaya başladılar." (Cadı 1:12; 14)

“Güçlü ol, ey Zerubbabel,' diyor Rab. 'Ey başkâhin Yehosadak oğlu Yeşu, güçlü ol. Güçlü olun, tüm ülke halkı,' diyor Rab, 've çalışın. Çünkü ben seninleyim' diyor Her Şeye Gücü Yeten Rab. 'Mısır'dan çıktığınızda sizinle yaptığım antlaşma buydu. Ve Ruhum aranızda kalıyor. Korkma.’” (Hag 2:4-5)

Haggai'den Önemli Nokta

➤ Rab, halkının O'nun yerine kendilerini ön planda tutmasından hoşlanmaz.

ZEKARYA

Zekeriya muhtemelen Babil'de doğmuştu ve Zerubbabel ile birlikte Yerusâlim'e dönen bir rahipti. Geri dönenlere peygamberlik etti. Zekeriya atalarının günahlarını hatırlatarak başlıyor.“Rab babalarınıza çok kızmıştı. Önceki peygamberlerin, 'Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Kötü yollarınızdan ve kötü işlerinizden dönün' diye bağırdıkları atalarınız gibi olmayın. Ama beni duymadılar ve dikkate almadılar” diyor Rab.

“Babalarınız neredeler? Peki peygamberler sonsuza kadar mı yaşarlar? Ama kullarım peygamberlere emrettiğim sözlerim ve kurallarım atalarınıza ulaşmadı mı? Bunun üzerine tövbe ettiler ve şöyle dediler: Orduların Rabbi yollarımız ve amellerimiz konusunda bize nasıl davranmak istediyse, bize de öyle davrandı.” (Zek 1:2-6)

Zekeriya Vizyonları

Kırmızı ata binen adam

“Kırmızı ata binen bir adam! Mersin ağaçlarının arasında duruyordu. Bunlar, Rab'bin dünyayı devriye gezmek için gönderdiği kişilerdir. Ve mersin ağaçları arasında duran Rabbin meleğine cevap verip dediler: 'Dünyayı dolaştık ve işte, bütün dünya huzur içinde.' ... Bu nedenle Rab şöyle diyor: 'Yerusâlim'e merhametle döndüm; Evim onun içinde inşa edilecek, diyor orduların Rabbi ve ölçüm çizgisi Yerusâlim'in üzerine uzatılacak.' Tekrar bağırın: 'Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Şehirlerim yine refahla dolup taşacak ve Rab, Sion'u yine teselli edecek ve Yerusâlim'i yeniden seçecek.’” (Zech 1:10-11; 16-17)

Boynuzlar ve Zanaatkarlar

“Bunlar Yahuda'yı dağıtan ve kimsenin başını kaldırmadığı boynuzlardır. Ve bu ustalar onları korkutmak, Yahuda ülkesini dağıtmak için boynuzlarını havaya kaldıran ulusların boynuzlarını düşürmek için geldiler.” (Zek 1:21)

Elinde Kudüs'ü ölçmek için ölçüm ipi olan bir adam

“Kudüs'te insan ve hayvan çokluğu nedeniyle duvarsız köyler gibi yaşanacak. Ve onun için her tarafta ateşten bir duvar olacağım, diyor Rab ve onun ortasında izzet olacağım.” (Zek 2:4-5)

Seytan Azarladı

“Yeşu meleğin önünde dururken kirli elbiseler giymişti. Melek, önünde duranlara, 'Onun kirli elbiselerini çıkarın' dedi. Sonra Yeşu'ya, 'Bak, günahını kaldırdım, sana gösterişli giysiler giydireceğim' dedi” (Zek. 3:3-4).

Yorum:Pis elbiseler muhtemelen günahla lekelenmiş insanları temsil eder, temiz elbiseler ise günah lekeli olmayan elbiselerdir.

Kandillik ve İki Zeytin Ağacı

"Rab'bin Zerubbabel'e söylediği söz şudur: Güçle, kudretle değil, Benim Ruhum'la, diyor orduların Rabbi." (Zek 4:6-7)

“Zerubbabel'in elleri bu evin temelini attı; elleri de onu tamamlayacak. O zaman beni size orduların Rabbinin gönderdiğini anlayacaksınız.” (Zek 4:9-10)

Uçan Parsömen

“Bu, tüm ülkeye yayılan lanettir; Çünkü bir tarafta söylediğine göre her hırsız sürgüne gönderilecek, diğer tarafta söylediğine göre ise yalan yere yemin eden herkes sürgüne gönderilecek.” (Zek 5:3)

Dört Savaş Arabası

“Dört savaş arabası cennetin dört ruhudur. ... Kuzey ülkesine gidenler, kuzey ülkesinde Ruhumu dinlendirdiler.” (Zek 6:1, 8)

“Zekarya ülkedeki bütün insanlara ve kâhinlere şunu soracaktı: 'Son yetmiş yıl boyunca beşinci ve yedinci aylarda oruç tutup yas tuttuğunuzda, gerçekten benim için mi oruç tuttunuz? Ve yiyip içerken sadece kendinize ziyafet çekmiyor muydunuz?' ... Yüce Rabbimiz şöyle diyor: 'Gerçek adaleti sağlayın; Birbirinize merhamet ve şefkat gösterin. Dul kadına, öksüze, garibe ve fakire zulmetmeyin. Kalplerinizde birbirinizin kötülüğünü düşünmeyin.' Ancak dikkat etmeyi reddettiler; inatla arkalarını döndüler, kulaklarını tıkadılar. Yüreklarını çakmaktaşı gibi sertleştirdiler ve yasayı ya da Her Şeye Gücü Yeten Rab'bin Ruhunu aracılığıyla önceki peygamberler aracılığıyla gönderdiği sözleri dinlemediler. Bu yüzden Her Şeye Gücü Yeten Rab çok öfkelenildi.” (Zek 7:5-6; 9-12)

“Korkma. Yapmanız gerekenler şunlardır: Birbirinize gerçeği söyleyin ve mahkemelerinizde doğru ve sağlam hükümler verin; Komşunuza kötülük yapmayın ve yalan yere yemin etmekten hoşlanmayın. Bütün bunlardan nefret ediyorum' diyor Rab. ... Bu nedenle gerçeği ve barışı sevin.” (Zek. 8:16-17, 19)

Hakikat Sehri

"Pek çok halk ve birçok şehrin sakinleri gelecek ve bir şehrin sakinleri diğerine gidip şöyle diyecekler: Haydi hemen gidip Rab'be yalvaralım ve Her Şeye Gücü Yeten Rab'bi arayalım." (Zek 8:20-21)

“O günlerde her dilden ve milletten on adam bir Yahudiyi elbisesinin eteğinden tutup şöyle diyecekler: Haydi, seninle gidelim, çünkü Tanrı'nın seninle olduğunu duyduk.” (Zek 8:23)

“Çok sevin, ey Siyon Kızı! Bağır, Kudüs'ün kızı! Bakın, kralınız doğru ve kurtuluşa sahip, uysal ve bir eşeğe, bir sıpaya, bir eşek tayına binmiş olarak size geliyor.” (Zek 9:9-11)

Yorum: İsa Yeruşalim'e şu şekilde girdi: “Önünüzdeki köye gidin, hemen bağlı bir eşek ve onunla birlikte bir sığa bulacaksınız. Onları çöze ve bana getir. Eğer biri sana bir şey derse, 'Rabbin onlara ihtiyacı var' diyeceksin ve O onları hemen gönderecektir.” (Mat. 21:2-3) ... Milletlere barışı ilan edecek. ... Esirlerinizi susuz kuyudan kurtaracağım. Susuz çukur mezardır.

“İnsanlar çobanı olmadığı için ezilen koyunlar gibi dolaşılıyor. Çobanlara karşı öfkem alevleniyor ve önderleri cezalandıracağım; Çünkü Her Şeye Gücü Yeten RAB kendi sürüsü olan Yahuda halkıyla ilgilenecek ve onları savaşta gururlu bir at gibi yapacak. Temel taşı Yahuda'dan gelecek.” (Zek 10:2-4)

Yorum: Öyleyse artık yabancı ve yabancı değilsiniz, ancak azizlerle birlikte yurttaşlar ve havarilerin ve peygamberlerin temeli üzerine inşa edilen, Mesih İsa'nın kendisi temel taşı olan Tanrı'nın evinin üyelerisiniz. (Efesliler 2:19-20)

“Lütuf denilen asamı aldım ve onu kırdım; bütün milletlerle yaptığım anlaşmayı iptal ettim. O gün bu hüküm iptal edildi ve böylece beni izleyen sürünün dertlileri bunun Rabbin sözü olduğunu anladılar. Onlara dedim ki, eğer sizin için daha uygunsuzsa maaşımı verin; ama değilse kalsın." Bunun üzerine bana otuz gümüş ödediler. Ve Rab bana dedi ki: Onu çömlekçiye at - bana verdikleri fiyat çok yüksek bir fiyat! Ben de otuz gümüşü alıp Rabbin evine, çömlekçiye attım. Sonra Birlik adlı ikinci asamı kırdım, Yahuda ile İsrail arasındaki kardeşliği bozdum. Sonra Rab bana şöyle dedi: 'Aptal bir çobanın teçizatını yeniden al. Çünkü ülkede kaybolanlarla ilgilenmeyecek, gençleri aramayacak, yaralıları iyileştirmeyecek, sağlıklıları beslemeyecek, fakat seçilmiş koyunların etini tırnaklarını yolarak yiyecek bir çoban yetiştireceğim. ' Sürüyü terk eden değersiz çobanın vay haline!’” (Zek 11:10-17)

Yorum: “İşte, İsrail evi ve Yahuda evi ile atalarıyla yaptığım anlaşmaya benzemeyen yeni bir anlaşma yapacağım günler geliyor” diyor Rab. Yasalarımı onların zihinlerine koyacağım ve yüreklerine yazacağım; onların Tanrısı olacağım ve onlar da benim halkım olacaklar. Çünkü onların kötülüklerine karşı merhametli olacağım ve bir daha günahlarını hatırlamayacağım.” (İbraniler 8:8-12)

“Davut soyunun ve Yeruşalim'de yaşayanların üzerine lütuf ve dua ruhunu dökeceğim. Deldirdikleri bana bakacaklar.” (Zek 12:10)

Yorum: “Askerlerden biri böğrünü mızrakla deldi ve hemen kan ve su çıktı. Bunu gören şahitlik etmiştir.” (Yuhanna 19:34-35)

O gün Davut'un evini ve Yeruşalim'de yaşayanları günahattan ve kirlilikten arındırmak için bir çeşme açılacak” (Zek. 13:1).

Zekeriya'dan Önemli Noktalar

- Tövbe etmenin, Rabbe dönmenin ve O'nun işini yapmanın zamanı geldi.
- Şeytan günahlarla lekelenir. Rab temizler.
- Gerçek adaleti yönetin; Birbirinize merhamet ve şefkat gösterin.
- Dul kadına, öksüze, garibe ve fakire zulmetmeyin.
- Birbiriniz hakkında kötü düşünmeyin.
- Doğruyu söyle. doğru ve sağlam yargıda bulunun.
- Kötülük yapmayın.
- Yalan yere yemin etmeyin.

MALAHİ

Malachi'nin kendisi hakkında tanıtıcı hiçbir bilgisi yoktur. "Rab'bin İsrail'e bildirdiği söz" ile başlıyor ve ardından Babil'den dönenlerin kötü uygulamalarına karşı konuşmayla devam ediyor. (Mal 1:1)

“Ey rahipler, adımı küçümseyen sizlersiniz. Ama siz, 'Adınızı nasıl küçümsedik?' diye soruyorsunuz. Kirli yiyecekleri sunağımıza koyuyorsun. Ama sen soruyorsun: Seni nasıl kirlettik? Rabbin sofrası rezildir diyerek. Kör hayvanları kurban olarak getirirseniz yanlış değil mi? Sakat veya hasta hayvanları kurban etmeniz yanlış değil mi? ... Elinizden gelen hiçbir teklifi kabul etmeyeceğim.” (Maalesef 1: 6-8, 10)

"Sürüsünde makbul bir erkek bulunan ve onu vermeye ant içen, sonra da Rab'be kusurlu bir hayvan kurban eden hilekâra lanet olsun."

“Bu öğüt sizin içindir ey kâhinler. Eğer dinlemezseniz ve adımı onurlandırmaya yüreğinizi koymazsanız, aranızda lanet göndereceğim.” (Mal 2:1-2)

“Benim antlaşmam onunla Levi Kabilesi arasındaydı, yaşam ve barış antlaşmasıydı ve bunları ona verdim; bu saygı gerektiriyordu ve o bana saygı duyuyordu ve adıma hayranlık duyuyordu. Gerçek talimat onun ağızındaydı ve dudaklarında yalan bir şey yoktu. Benimle birlikte esenlik ve doğruluk içinde yürüdü ve birçoklarını günahattan döndürdü.” (Mal 2:5-6)

“Fakat sen yoldan saptın ve öğretişinle birçoklarını tökezlettin; Levi ile olan anlaşmayı ihlal ettin... çünkü benim yolumu izlemedin ama kanunla ilgili konularda taraf tuttu.” (Mal 2:8-9)

“Yahuda inancını kırdı. İsrail'de ve Yeruşalim'de iğrenç bir şey yapıldı: Yahuda, yabancı bir tanrının kızıyla evlenerek RAB'bin sevdiği tapınağın kutsallığını bozdu.” (Mal. 2:11-12)

Yorum: Musa Kanunu, putperest putperestlerle evlenmeyi yasaklıyordu: “Tanrınız Rab sizi, mülk edinmek üzere girmekte olduğunuz ülkeye götürdüğünde ve önünüzden birçok ulusu, Hititleri, Girgaşileri, Amoritleri, Kenanlılar, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular, sizden daha kalabalık ve daha güçlü yedi ulus; Tanrınız Rab onları size teslim ettiğinde ve onları yendiğinizde, onları tamamen yok etmeye adanmışsınız. Onlarla antlaşma yapmayacaksınız ve onlara merhamet etmeyeceksiniz. Onlarla evlenmeyeceksiniz, kızlarını onların oğullarına vermeyeceksiniz veya onların kızlarını kendi oğullarına almayacaksınız; çünkü onlar, oğullarını başka tanrılara kulluk etmek için beni takip etmekten alıkoyacaklardı.” (Tesniye 7:1-4)

Yorum: Tüm ulusların vaat edilen Mesih olan Mesih tarafından kutsanacağı vaadi İbrahim'e ve dolayısıyla İsrail'in on iki kabilesine verildi. Bu nedenle, on iki kabilenin içinden evlenmek O'nun Davud'un soyundan gelen bir İsraili olmasını garantiledi.

“Bunu yapan adama gelince, kim olursa olsun, Her Şeye Gücü Yeten Rab'be adak sunsa bile, Rab onu Yakup'un çadırlarından uzaklaştırsın. Yaptığınız başka bir şey de şudur: Rabbin sunağını gözyaşlarına boğmak. Artık sizin sunularınıza aldırış etmediği ve elinizden gelenleri memnuniyetle kabul etmediği için ağlıyor ve feryat ediyorsunuz. "Neden?" diye soruyorsunuz. Bunun nedeni, Rab'bin sizinle gençliğinizin karısı arasında tanık olarak hareket etmesidir, çünkü o sizin ortağınız ve evlilik antlaşmanızın karısı olmasına rağmen ona olan inancınızı bozmuşsunuzdur." (Mal. 2:12-14)

“O halde ben de hüküm için sana yaklaşacağım. Büyüçülere, zina yapanlara ve yalancı şahitlik yapanlara, işçilerin maaşlarını dolandıranlara, dul ve öksüzlere baskı yapanlara ve yabancıları adaletten mahrum bırakanlara karşı hemen tanıklık edeceğim, ama benden korkmayın” diyor Her Şeye Gücü Yeten Rab. (Mal 3:5)

“Bir adam Tanrı'yı soyar mı? Yine de beni soyuyorsun. Ama sen soruyorsun, Seni nasıl soyacağız? Ondalık ve tekliflerde. Sen -tüm ulusun- lanet altındasın çünkü beni soyuyorsun. Evimde yiyecek bulunabilmesi için ondalığın tamamını (bir kısmını veya kusurlu sunuları değil) ambar ambarına getirin.” (Mal 3:8-10)

“Elbette o gün geliyor; fırın gibi yanacak. Bütün kibirli ve kötülük yapanlar anız olacak ve gelecek gün onları ateşe verecek” diyor Her Şeye Gücü Yeten Rab. (Mal 4:1)

Malachi'den Önemli Noktalar

- Tanrı'ya olan küçümseme, en iyiyi kendine saklamakla ortaya çıkar.
- Rab'bin yolunda doğrulukla yürümek, barış dolu bir yaşam sağlar.
- Bir kişinin Tanrı'yla, eşiyle ya da başka biriyle olan antlaşma ilişkisinden vazgeçmesi, zina, antlaşmayı bozma olduğu için mekruhtur.
- Kibirli ve zalimler, ahir zamanda ateşle yok olacaklardır.

VASİYETLER ARASINDAKİ DÖNEM
Steve Flatt'in The Outlined Bible'ından uyarlanmıştır

Malachi'den ayrıldığıımız andan itibaren Yeni Ahit'in açılış satırlarının üzerinden yaklaşık 400 yıl geçti. Bu dönemde pek çok önemli tarihi olay ve geçiş yaşanır. Bu koşullar bir araya geldiğinde İsa Mesih'in gelişi için "tam olarak doğru zamanı" oluşturur. (çapraz başvuru Roma 5:6)

I. Babil İmparatorluğu

Yetmiş yıllık Babil esareti sırasında Yahudilikte birçok kalıcı, önemli değişiklik meydana geldi.

1. Sinagog, ibadet ve eğitimin baskın mekanı haline geldi.
2. Yazıcı, en büyük ruhsal etkiye sahip kişiler olarak rahibin yerini aldı. (İncil alimleri Tanrı'nın hizmetkarlarının yerini aldı.)
3. Babil'e sürgün aynı zamanda Yahudilerin çoğunun Filistin'e geri dönmemesi nedeniyle dağılmış Yahudi diasporasını da yarattı.

II. Med-Pers İmparatorluğu Kral Cyrus Pers, M.Ö. 539'da Babil'i fethetti.

III. Yunan İmparatorluğu

- C. Yunan imparatorluğunun peygamber Daniel tarafından önceden bildirilmesine rağmen (çapraz başvuru Daniel 2), onun hakimiyet zamanı kutsal yazılara yansıtılmamıştır.
- B. Yunanistan, Makedon Philip'in Yunan şehir devletlerini tek bir yönetim altında birleştirmeyi başararak iktidara geldi. MÖ 359'dan MÖ 306'ya kadar hüküm sürdü.
- C. Büyük İskender, MÖ 336'da babasının yerine geçti ve on üç yıl hüküm sürdü.
 1. İskender askeri bir dehaydı.
 2. Aristoteles'ten ders alarak dünyayı fethetme ve Yunan kültürü altında birleştirme fikriyle meşguldü.
 3. Milletler milletler düştükçe, Yunan mimarisi, Yunan sporları, Yunan dili, Yunan gelenekleri vb. Akdeniz dünyasına yayıldı.
 4. İskender ve birlikleri MÖ 332'de Filistin'i fethetti.
 - A. Yahudiler hiçbir askeri direniş göstermediler. B. Persler gibi Yunanlılar da Yahudilere dini özgürlük tanıdılar.
- D. İskender'in ölümünden sonra dünya çapında Yunan etkisi devam etti, ancak generalleri arasında kavga çıktı ve imparatorluk dört parçaya bölündü:
 1. Ptolemaios Mısır'ı kontrol ediyordu.
 2. Antipater Yunanistan ve Makedonya'yı kontrol ediyordu.
 3. Seleucus Babil'i yönetiyordu.
 4. Lysimachus Trakya'yı yönetiyordu.
- E. Sonunda iki güç, Ptolemy ve Seleucus galip geldi.

IV. Yunan Sonrası / Roma Öncesi Yıllar

- A. Ptolemaioslar MÖ 323'ten MÖ 198'e kadar Filistin üzerinde siyasi ve askeri kontrole sahipti.
 1. Onların yönetimi altında Yunan etkisi güçlenmeye devam etti.
 2. "Kutsal Yazılar" MÖ 250 civarında tercüme edildi. Yunancaya - Septuagint (LXX)
- B. Antiochus III, MÖ 198'de Filistin'in kontrolünü ele geçirdi. (çapraz başvuru I Makabiler 1:15)
 1. Otuz yıl sonra oğlu IV. Antiochus Epiphanies tahta çıktı.
 2. Antiochus Epiphanies, Mısır'daki Ptolemaiosları fethetmeye çalıştı ancak sonradan ortaya çıkan Roma tarafından zorlandı.
 3. Filistin üzerinden geri çekildi ve öfkesini Yahudilere yöneltti. (I. Makabiler 1:20-53)
 4. Tapınağın kutsallığını bozdu ve hazinelerini elinden aldı. MÖ 16 Aralık 167'de,
 5. Antiochus Epiphanies kutsal sunakta bir domuz bile teklif etti. (I. Makabiler 1:54-64)
- C. Matthias adında bir Yahudi rahip ve beş oğlu, M.Ö. 166'da Seleukoslara karşı isyan başlattı.
 1. Dağlık bölgeden gerilla savaşçıları örgütlediler. (I. Makabiler 2:1-70)
 2. Matthias ertesini yıl öldü ve isyanın liderliği oğlu Yahuda'ya geçti.
 3. Judas Maccabeus Kudüs'ün kontrolünü ele geçirdi.
 - A. Yeni bir sunak inşa etti ve tapınağı yeniledi.
 - b. MÖ 14 Aralık 164'te tapınağı Rab'be yeniden adadı. C. Hanuka (Işık Bayramı), bu olayı kutlayan yıllık Yahudi tatil sezonudur.
 4. Maccabean liderliğinde Filistin, özellikle MÖ 139'da Roma ile yapılan bir antlaşma sayesinde kendisini Suriye (yani Seleukos) etkisinden kurtardı.

5. Makabi hükümdarlığı sırasında iki grup öne çıktı

A. Hasidiler Ferisiler oldu.b. Helenistler Sadukiler oldular.

V. Roma İmparatorluğuA. Roma, MÖ 63'te Pompey'in yönetimi altında Filistin'in kontrolünü ele geçirdi.

B. Yeni Ahit literatürünün kapsadığı dönem boyunca Roma gücü uygar dünyaya hakim olsa da, Roma temelde fethedilen bölgelerin kendi kendilerini yönetmesine izin verdi.

C. Pompey'in Filistin'i fethinden sonra Filistin'in yönetimi Antipater'e verildi. Herodian hanedanının başlangıcıydı

D. Antipater'den sonra, zalim ve acımasız bir adam olan Büyük Herod, M.Ö. 37'den MS 4'e kadar Yahudilere hükmetti.

E. Herod'un ölümünden sonra Filistin, oğulları Philip, Antipas ve Archileus arasında paylaştırıldı.

F. Roma imparatorluğu döneminde "zamanın doluluğu" için çeşitli şeyler mevcuttu.

1. Ortak bir dil.2. Genel dünya çapında barış.3. Fethedilen halklar arasında yaygın yoksulluk.4. Kölelik uygulandı.

thebiblewayonline.com/HTML/Outlined Bible/Out-35Between.html

MATTE

Matta, Nasıralı İsa Mesih hakkında yazmadan yaklaşık 400 yıl önce Zekeriya şöyle yazmıştı: “Lütuf denilen asamı aldım ve onu kırdım; bütün milletlerle yaptığım antlaşmayı (Tanrı'nın Musa aracılığıyla yaptığı antlaşmayı) iptal ettim. O gün bu söz iptal edildi ve böylece beni izleyen sürünün dertlileri onun Rabbin Sözü olduğunu anladılar.” (Zekarya 11:10) “Davut soyunun ve Yeruslüm'de yaşayanların üzerine lütuf ve yalvarış ruhunu (kefaret kurbanı Mesih) dökeceğim. Deldirdikleri bana bakacaklar (Romalı bir asker çarımhta İsa'yı deldi). (Zekarya 12:10) O gün Davut'un evini ve Yeruslüm'de yaşayanları günahtan ve kirlilikten arındırmak için bir çeşme açılacak. (Zekarya 13:1)

İsa'nın şecere

Bu nedenle Matta, gelecek Mesih hakkındaki kitabına "İbrahim oğlu Davut oğlu İsa Mesih'in soy kitabı" ile başlar. Biraz sonra 16-17. ayetlerde şöyle der: “Mesih denilen İsa'nın kendisinden doğduğu Meryem'in kocası Yusuf. Böylece, İbrahim'den Davut'a kadar olan tüm nesiller on dört kuşaktan, Davut'tan Babil'e sürgüne kadar on dört kuşaktan ve Babil'den Mesih'e sürgünden on dört kuşaktan oluşuyordu. İsa, Mika 5:2'de peygamberlik edildiği gibi Meryem'in Beytüllahim'inde doğdu: "Ama sen, ey Beytüllahim Efrata, Yahuda boyları arasında olamayacak kadar küçüksün, İsrail'e hükümdar olacak biri benim için senden çıkacak." Onun ortaya çıkışı eskilerden, eski günlerdendir.” Hirodes'in fermamı nedeniyle bir melek, Yusuf ve Meryem'e Mısır'a kaçmaları talimatını verdi. Hirodes'in ölümünün ardından, hizmetine başlayana kadar yaşadığı Nasıra'ya geri döndüler. İsa'nın Şecere tablosunu şu adreste bulabilirsiniz:

<http://www.thebiblewayonline.com/Genealogy/genealogy.htm>.

Vaftizci Yahya'nın Mesajı

“O günlerde Vaftizci Yahya Yahudiye çölünde vaaz vermek için geldi: 'Tövbe edin, çünkü cennetin krallığı yakındadır.' Çünkü Yeşaya peygamberin, çölde bağırın birinin sesi: Rabbin yolunu hazırlayın; onun yollarını düzleştir.”... “Ürdün çevresindeki bütün bölge ona çıkıyordu ve onlar da günahlarını itiraf ederek Ürdün nehrinde onun tarafından vaftiz edildiler. ... Sonra İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Ürdün Irmağı'na, Yahya'nın yanına geldi. Yahya, "Senin tarafından vaftiz edilmeye ihtiyacım var, sen de bana geliyor musun?" diyerek onu durdururdu. Fakat İsa ona şöyle cevap verdi: "Şimdi öyle olsun, çünkü her türlü doğruluğu yerine getirmek bize yakışır." (Mat. 3:1-3; 5-6; 13-15)

Yorum: Uzun zamandır beklenen Mesih burada, O'nu duymaya hazır olun.

Şeytanın İsa'ya Yönelik Ayartmaları

Daha sonra İsa, üç farklı yaklaşımla şeytan tarafından ayartılmak üzere Ruh tarafından çöle götürüldü. Bunlar bugün Mesih'e, yani O'nun Kilisesine mensup olanlara karşı kullandığı yaklaşımların aynısıdır.

- Yiyecek arzusu - etin şehveti.
- Güç arzusu - yaşam gururu
- Şeylere duyulan arzu – gözün şehveti.

İsa her ayartmaya "Yazılmıştır" diye yanıt verdi, böylece şeytan daha uygun bir zaman için oradan ayrıldı.

“(İsa) Yahya'nın tutuklandığını duyunca Celile'ye çekildi. Nasıra'yı terk ederek gitti ve deniz kenarındaki Kefernahum'da, Zevulun ve Naftali bölgesinde yaşadı; böylece Yeşaya peygamberin söylediği şu söz yerine gelsin: 'Zebulun ülkesi ve Naftali ülkesi, deniz yolu , Ürdün'ün ötesinde, Yahudi olmayanların Celile'si.' ... Daha sonra tüm Celile'yi dolaştı, havralarda ders verdi, krallığın müjdesini duyurdu ve halk arasındaki her hastalığı ve her sıkıntıyı iyileştirdi. Şöhreti yayıldı ve "Celile'den, Dekapolis'ten, Yeruslüm'den, Yahudiye'den ve Ürdün Nehri'nin ötesinden büyük kalabalıklar onu takip etti." (Mat. 4:12-15; 23-25)

Yorum: Şeytan, ayartmak için insanın bu üç hassas zayıflığını kullanacaktır.

İsa Tanrı'nın Hoşuna Giderek Nasıl Yaşanacağını Öğretti

Mutluluklar

- Ruhta Yoksullar – kendi günahkarlıklarının ve Tanrı'nın doğruluğunun farkında olanlar. (Mat. 5:3)
- Yas Tutanlar – hayattaki fiziksel durumlarından ziyade ruhsal zayıflıklarından mutsuz olanlar. (Mat. 5:4)

- Nazik – gururlu, kibirli veya mağrur olmayanlar. (Mat. 5:5)
- Doğruluğa Açlık ve Susuzluk çekenler, sürekli olarak doğru ve Allah'ın razı olacağı şeyleri yapmaya çalışanlar. (Mat. 5:6)
- Merhametli - yargılayıcı veya kınayan olmayanlar. (Mat. 5:7)
- Kalbi Saf olan, sahte olandan uzak, kirleten, kirleten, yozlaştıran her şeyden uzak, samimi insanlar. (Mat. 5:8)
- Barışı Sağlayanlar - hencinsleriyle barış içinde yaşayan ve başkalarının da aynısını yapmasına yardım edenler. (Mat. 5:9)
- Sadık/Adil Kişiler – Zulüm, baskı, ayartmalar veya arzulara bakılmaksızın Mesih'e sadık yaşamak. (Mat. 5:10)

Tuz ve Işık

“Siz toprağın tuzusunuz, ama tuzun tadı kaçtıysa, ona nasıl yeniden tuzluluk kazandırılacak? Artık dışarı atılıp insanların ayakları altında çiğnenmekten başka hiçbir şeye faydası yok. Sen dünyanın ışığıydın. Tepeye kurulmuş bir şehir gizlenemez. İnsanlar bir lamba yakıp onu bir sepetin altına koymazlar, bunun yerine bir sehpanın üzerine koyarlar ve bu evdeki herkesi aydınlatır.” (Mat. 5:13-15)

Yorum: İyi işler yaptığımızda ve göklerdeki Babanızı yücelttiğinizde, bu başkaları tarafından da dikkate alınır.

Yasayı yerine getirin

“Şeriatı veya Peygamberleri ortadan kaldırmaya geldiğimi sanmayın; Ben onları ortadan kaldırmaya değil, yerine getirmeye geldim. Çünkü size şunu söyleyeyim, doğruluğunuz din bilginlerinin ve Ferisilerinkini aşmadıkça, göklerin krallığına asla giremezsiniz.” (Mat. 5:17-18)

Yorum: Tanrı'nın Musa aracılığıyla yaptığı antlaşmanın, Mesih'in yapacağı antlaşmaya dönüşmesinin zamanı yaklaştı.

Yorum: Ferisilere göre bir yaşam tarzı olarak doğruluk, insanlarda görülmesi gereken bir şeydir; örneğin, bana bakın ne kadar iyiyim.

Farklılıkları Çözün ve Uzlaştırın

“Eskiden olanlara, 'Adam öldürmeyeceksin; ve kim öldürürse yargılanacaktır.' Ama ben size diyorum ki, kardeşine kızan (öldürme arzusu duyan) herkes cezaya çarptırılacaktır. Kardeşinize karşı bir düşmanlığınız varsa hemen barışın. Sizi suçlayan kişiyle hemen barışın.” (Mat. 5:21-22; 24-25)

Yorum: “Bunun söylendiğini duymuşsunuzdur” muhtemelen bir haham öğretisidir.

Yorum: Kötü niyet ve kin beslemek zararlıdır.

Ebedi Hayata Zarar Veren Eylemler

“Zina etmeyeceksin' dediğini duydunuz. Ama ben size şunu söyleyeyim ki, bir kadına şehvetle bakan herkes, zaten kalbinde o kadınla zina etmiştir.” (Mat. 5:27-28)

Yorum: Başkasının eşini arzulayan kişi, evlilik sözleşmesine sadık değildir; zina yapan kişidir.

Boşanma veya Uzaklaştırma

“Ayrıca 'Kim karısını boşarsa, ona boşanma belgesi versin' denildi. Ama ben size şunu söyleyeyim: Cinsel ahlaksızlık dışında karısını boşayan herkes, onu zinaya sürüklemiş olur. Kim de boşanmış bir kadınla evlenirse zina etmiş olur.” (Mat. 5:31-32)

Yorum: Antlaşmayı bozmak günahtır.

[thebiblewayonline.com/HTML/Evlilik ve Boşanma.html](http://thebiblewayonline.com/HTML/Evlilik%20ve%20Boşanma.html).

Yalan Yeminler ve Yeminler

“Eskilere şöyle dediğini duydunuz: 'Yalan yere yemin etmeyeceksin (yalan yere yemin etmeyeceksin - Strong'un Uyum), fakat yemin ettiğin şeyi Rab'be yerine getireceksin.' Ama size şunu söyleyeyim, hiçbir şekilde yemin etmeyin.” (Mat. 5:33)

Yorum: “Duydunuz” ifadesi, yemin etmenin, Tanrı'yı tanık olarak çağırmanın yaygın bir uygulama olduğunu kuvvetle önermektedir.

Yorum: Söyleyeceğiniz şeyin basitçe 'Evet' ya da 'Hayır' olmasına izin verin; bundan fazlası kötü niyetten kaynaklanır.

İyilik Yaparak Ödeşmek

“Göze göz, dişe diş' dediğini duydunuz. (Ödeşmek) Eğer biri seni bir mil gitmeye zorlarsa, sen de onunla iki mil git. Senden dilenene ver, senden ödünç isteyeniyi geri çevirme.” (Mat. 5:38)

Yorum: Tanrı sevgidir. Mesih yaşamını verdi. İyilik yapın, kötülük yapmayın.

Sevgi ve nefret

“Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin' dediğini duydunuz. Ama ben size şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin ve size zulmedenler için dua edin ki, göklerdeki Babanızın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem de iyilerin üzerine doğdurur ve yağmurunu hem haklıların hem de haksızların üzerine yağdırır. Çünkü eğer seni sevenleri seversen, ne ödülün olur? Vergi tahsildarları da aynısını yapmıyor mu? Ve eğer sadece kardeşlerinize selam verirseniz, diğerlerinden daha fazla ne yapmış olursunuz? Yahudi olmayanlar bile aynısını yapmıyor mu?” (Mat. 5:43-47)

Yorum: Tanrı sever. Şeytan nefret eder. Hangisini takip edeceğinizi sizin seçiminizdir.

Kişisel Tanınma ve İlgi Aramak

“Başkaları tarafından görülsün diye, doğrularınızı başkalarının önünde yapmaktan sakının, çünkü o zaman göklerdeki Babanızdan hiçbir ödül alamazsınız. Ancak ihtiyaç sahiplerine başışta bulunduğunuzda tanınma arayışına girmeyin, bırakın yüceliği Tanrı alsın.” (Mat. 6:1-2) “Dua ederken ikiyüzlüler gibi olmayın, çünkü onlar başkaları tarafından görülmekten hoşlanırlar, çok fazla söze gerek duymadan özel olarak dua ederler.” (Mat. 6:5-6) “Oruç tuttuğunuzda, başkaları tarafından görülen ikiyüzlüler gibi kasvetli görünmeyin. Ancak oruç tuttuğunuz zaman, bunu kendinize dikkat çekmeden, gizli olarak yapın.” (Mat. 6:16)

Yorum: Tanrı'yı yüceltmek yerine kişisel tanınma arzusu doğru bir yaşam değildir.

Cennetteki Hazineseler

“Kendiniz için güve ve pasın yok olduğu ve hırsızların girip çaldığı yeryüzünde hazineler biriktirmeyin; ancak yüreğiniz orada olduğu sürece kendinize göklerde hazineler biriktirin.” (Mat. 6:19-20) “Göz bedeninin lambasıdır. Üzerinde ne kaldığına dikkat edin.” (Mat. 6:22) “Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Tanrı'ya hizmet edip zengin olmayı yüreğinize koyamazsınız.” (Mat. 6:24)

Yorum: – Eylemlerimiz kalbimizin arzusunun odağını gösterir.

Endişeli

“Bu nedenle size şunu söyleyeyim, yaşamınız konusunda kaygılanmayın. Önce Tanrı'nın krallığını ve doğruluğunu arayın, o zaman kaygı duyduğunuz her şey size eklenecektir.” (Mat. 6:25, 33)

Yargılamak

“Yargılamayın ki, yargılanmayın. Çünkü hükümle yargılanacağınızı beyan edersiniz, kullandığınız ölçüyle de size göre ölçülecektir.” (Mat. 7:1-2)

Tanrı'nın İsteğinin Yerine Getirilmesini İsteyin

“Dileyin, size verilecektir; ara ve bulacaksınız; Kapıyı çalın, size açılacaktır (Tanrı'nın iradesine uygun şeyler.) ... çünkü göklerdeki Babanız, kendisinden dileyenlere güzel şeyler verir!” (Mat. 7:7, 11)

altın kural

“Başkalarının sana yapmasını istediğin şeyi sen de onlara yap.” (Mat. 7:12)

Cennetin Giriş Yolu

“Dar kapıdan girin. Çünkü kapı geniştir ve yıkıma götüren yol kolaydır; oradan girenler çoktur. Çünkü hayata giden kapı dar, yol çetindir ve onu bulanlar azdır.” (Mat. 7:13-14)

Meyvelerinize / Eylemlerinize Tanınmak

“Size koyun kılığında gelen ama aslında açgözlü kurtlar olan sahte peygamberlerden sakının. Onları meyvelerinden (amellerinden) tanıyacaksınız. Tanıma, yalnızca başkalarının görüş ve yorumlarını dinlemek değil, gayretle çalışmayı gerektiren Tanrı'nın sözünü bilmeyi gerektirir.” (Mat. 7:15)

Seni hiç tanımadım

“Bana 'Rab, Rab' diyen herkes cennetin krallığına girecek değil, göklerdeki Babamın iradesini yerine getiren kişi girecek. O gün birçokları bana, 'Ya Rab, ya Rab, biz senin adınla peygamberlik etmedik mi, senin adınla cinleri kovmadık mı ve senin adınla birçok büyük işler yapmadık mı?' diyecek. Ve o zaman onlara şunu söyleyeceğim: 'Sizi hiç tanımadım; Ey kanunsuzluğun işçileri, benden çekilin.’” (Mat. 7:21-23)

Evinizi Kayanın Üzerine İnşa Edin

“Bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya (sağlam temel) üzerine kuran bilge adam gibi olacaktır. Bu sözlerimi duyup da yapmayanlar, evini kum üzerine (sağlam temel değil) inşa eden ve yıkılması büyük olan budala bir adama benzerler." Kalabalık onun öğretisi karşısında hayrete düşmüştü. Öğretileri Daha sonra öğretisini mucizevi şifalar aracılığıyla göstermeye başladı. (Mat. 7:24-28)

Eylemlerle Gösterilen Öğretiler

Cüzzamlıyı temizler

“(İsa) dağdan indiğinde büyük bir kalabalık onu takip etti. Ve işte, bir cüzzamlı ona geldi ve önünde diz çökerek şöyle dedi: 'Ya Rab, eğer istersen beni temizleyebilirsin.' Ve İsa elini uzatıp ona dokunarak dedi: Yapacağım; temiz ol.' Ve hemen cüzzamından temizlendi. Ve İsa ona şöyle dedi: 'Kimseye bir şey söyleme, ama git, kendini rahibe göster ve Musa'nın emrettiği hediyeyi onlara kanıt olarak sun.'” (Matta 8:1-4)

Fırtınayı dindirir

“Tekneye binince öğrencileri de onu takip etti. Ve işte, denizde büyük bir fırtına çıktı; öyle ki, tekne dalgalar tarafından sular altında kaldı; ama uyuyordu. Gidip onu uyandırdılar ve şöyle dediler: 'Kurtar bizi ya Rab; yok oluyoruz.' Ve onlara dedi: 'Ey imanî kitle olanlar, neden korkuyorsunuz?' Sonra ayağa kalkıp rüzgarları ve denizi azarladı ve büyük bir sükûnet oluştu. Ve adamlar hayret edip dediler: 'Bu nasıl adamdır ki, rüzgâr ve deniz bile kendisine itaat ediyor?’” (Matta 8:23-26).

Şeytanın Ele Geçirdiği İyileşti

“Diğer tarafa, Gadarenlerin ülkesine geldiğinde, mezarlardan çıkan cinli iki adam onunla karşılaştı; o kadar şiddetliydi ki kimse oradan geçemezdi. Ve işte, şöyle bağırdılar: "Senin bizimle ne işin var, ey Tanrı'nın Oğlu? Buraya vaktinden önce bize eziyet etmeye mi geldin?" Şimdi onlardan biraz uzakta çok sayıda domuzdan oluşan bir sürü besleniyordu. Ve cinler, 'Eğer bizi kovarsan, domuz sürüsüne gönder' diyerek O'na yalvardılar. Ve onlara 'Git' dedi. Böylece dışarı çıkıp domuzların arasına girdiler ve işte, bütün sürü dik yamaçtan aşağı koşup denize atladı ve sularda boğuldu. Çobanlar kaçtı ve şehre giderek her şeyi, özellikle de cinlerin etkisi altındaki adamların başına gelenleri anlattılar. Ve işte, bütün şehir İsa'yı karşılamak için dışarı çıktı ve onu görünce, kendi bölgelerini terk etmesi için ona yalvardılar." (Mat. 8:28-34)

Felçli İyileşti

“Bir tekneye binerek karşıya geçti ve kendi şehrine geldi. Ve işte, bazı insanlar ona yatakta yatan felçli birini getirdiler. Ve İsa onların imanını görünce felçliye dedi: Cesaretini topla oğlum; günahların affedildi.' Ve işte, yazıcılardan bazıları kendi kendilerine, 'Bu adam küfür ediyor' dediler. Fakat İsa onların düşüncelerini bilerek şöyle dedi: 'Neden yüreklerinizde kötü şeyler düşünüyorsunuz? Hangisi daha kolay, 'Günahların affedildi' demek mi, yoksa 'Kalk ve yürü' demek mi? Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilirsiniz diye' sonra felçliye şöyle dedi: 'Kalk, yatağını topla ve evine git.' O da kalkıp evine gitti. Kalabalık bunu görünce korktular ve insanlara böyle bir yetki veren Tanrı'yı yücelttiler." (Mat. 9:1-8)

Yenilenen Hayat

“Onlara bunları söylerken, işte, bir hükümdar gelip onun önünde diz çöktü ve şöyle dedi: 'Kızım yeni öldü, ama gelin ve ona elinizi koyun, o yaşayacak.' İsa da öğrencileriyle birlikte kalkıp onun ardından gitti.” (Mat. 9:18-19)

Kadın İyileşti

“İşte, on iki yıldır kan akıntısı çeken bir kadın arkasından gelip elbisesinin eteğine dokundu; çünkü kendi kendine şöyle dedi: 'Onun elbisesine bir dokunsam bile iyileşirim.' İsa döndü ve onu görünce şöyle dedi: 'Cesur ol kızım; inancın seni iyileştirdi.' Ve kadın anında iyileşti. Ve İsa hükümdarın evine gelip flütçülerin ve kalabalığın kargaşa içinde olduğunu görünce, 'Gidin, çünkü kız ölmedi ama uyuyor' dedi. Ve ona güldüler. Ancak kalabalık dışarı çıkarıldığında içeri girdi ve onun elinden tuttu ve kız ayağa kalktı. Ve bunun raporu tüm bölgeye yayıldı. (Mat. 9:20-26)

Kör Adamlar İyileşti

“İsa oradan geçerken, iki kör adam yüksek sesle, 'Bize merhamet et, ey Davud Oğlu' diye bağırarak onu takip etti. Eve girdiğinde kör adamlar yanına geldiler ve İsa onlara şöyle dedi: 'Bunu yapabileceğime inanıyor musunuz?' Ona, 'Evet efendim' dediler. Sonra onların gözlerine dokunarak, 'Size inancınıza göre olsun' dedi. Ve gözleri açıldı. Ve İsa onları sert bir şekilde uyardı: 'Bakın, kimse bunu bilmesin.' Ama onlar gittiler ve onun ününü bütün o bölgeye yaydılar.” (Mat. 9:27-31)

Bir Dilsiz İyileşti

“Ona cinlerin zulmüne uğramış dilsiz bir adam getirildi. Ve cin dışarı atıldığında dilsiz adam konuştu. Kalabalık hayretle şöyle dedi: 'İsrail'de buna benzer bir şey hiç görülmedi.' Fakat Ferisiler, 'O, cinlerin prensi aracılığıyla cinleri kovuyor' dediler.” (Mat. 9:32-34)

Ferisiler

“Ferisiler, 'Cinleri cinlerin prensi aracılığıyla kovuyor' dediler.” (Mat. 9:34)

Yorum: Ferisiler ve liderler mucizeler gördüler ama “İsrailoğulları”nın liderleri olmalarına rağmen Tanrı'yı yüceltmeyi reddettiler.

Yorum: İsa'nın iyileştirmeleri onun ölümlü bir insandan daha fazlası olduğunun kanıtıydı. O, insan bedeninde “Baba”yı yücelten Tanrıydı. Bazıları O'nun tanrılığını tanıdı, bazıları ise reddetti. Bkz. İsa'nın Tanrılığı
thebiblewayonline.com/html/DeityJesusEmptied.html

Benzetmeler

“Bir çiftçi tohumunu ekmeye çıktı. Tohumları saçarken bazıları yola düştü ve kuşlar gelip onu yedi. Bazıları fazla toprağı olmayan kayalık yerlere düştü. Toprak sığ olduğu için çabuk gelişti. Ancak güneş doğduğunda bitkiler yandı ve kökleri olmadığı için kurudular. Diğer tohumlar büyüüp bitkileri boğan dikenlerin arasına düştü. Başka bir tohum da iyi toprağa düştü ve orada ekilenin yüz, altmış ya da otuz katı ürün verdi.” (Mat. 13:3-8)

Açıklama:

“Öyleyse ekinciyle ilgili benzetmenin ne anlama geldiğini dinleyin: Bir kimse krallık hakkındaki mesajı duyup da anlamazsa, şeytan gelir ve onun yüreğine ekileni kapar. Bu yol boyunca ekilen tohumdur. Kayalık yerlere düşen tohumu alan kişi, sözü işiten ve onu hemen sevinçle kabul eden kişidir. Fakat kökü olmadığı için kısa bir süre dayanır. Sözden dolayı bela veya zulüm geldiğinde hemen düşer. Dikenlerin arasına düşen tohumu alan kişi, sözü işiten adamdır, fakat dünya hayatının kaygıları ve zenginliğin aldaticılığı onu boğar ve ürünsüz kılar. Ama iyi toprağa düşen tohumu alan kişi, sözü işiten ve anlayan kişidir. Ekilenin yüz, altmış veya otuz katını veren bir ürün verir.” (Mat. 13:18-23)

“Cennetin krallığı tarlasına iyi tohum eken adama benzer. Fakat herkes uyurken düşmanı gelip buğdayların arasına yabancı otları ekip gitti. Buğdaylar filizlenip başak oluştuğunda, yabancı otlar da ortaya çıktı. 'Sahibinin hizmetkarları ona gelip şöyle dediler: 'Efendim, tarlanıza iyi tohum ekmediniz mi?' 'O halde yabancı otlar nereden geldi?' 'Bunu bir düşman yaptı' diye yanıtladı. Hizmetçiler ona, 'Gidip onları yukarı çekmemizi ister misin?' diye sordular. 'Hayır' diye yanıtladı, 'çünkü yabancı otları ayıklarken, buğdayı da onlarla birlikte kökünden sökebilirsin. Hasata kadar ikisi birlikte büyüsün. O zaman hasatçılara şunu söyleyeceğim: Önce yabancı otları toplayın ve yakılmak üzere demetler halinde bağlayın; sonra buğdayı toplayıp ambarıma getir.’” (Mat. 13:24-30)

Açıklama

“İyi tohumu eken İnsanoğlu'dur. Tarla dünyadır ve iyi tohum krallığın oğullarını temsil eder. Deliceler şeytanın oğullarıdır ve onları eken düşman da şeytandır. Hasat çağın sonudur ve biçerdöverler meleklerdir. "Deliceler nasıl sökülüp ateşte yakılacaksa, çağın sonunda da öyle olacak. İnsanoğlu meleklerini gönderecek ve onlar, günaha neden olan her şeyi ve günah işleyen herkesi onun krallığından ayıklayacaklar. Kötülük. Onları kızgın fırına atacaklar, orada ağlayacaklar ve dış gıcırdatacaklar. O zaman doğrular Babalarının krallığında güneş gibi parlayacak, kulakları olan duysun." (Mat. 13:37-43)

“Cennetin krallığı, bir adamın alıp tarlasına ektiği hardal tohumuna benzer. Tohumlarınızın en küçüğü olmasına rağmen büyüyünce bahçe bitkilerinin en büyüğü olur ve ağaç olur, böylece havadaki kuşlar gelip dallarına konar. (Mat. 13:31-32)

"Cennetin krallığı, bir kadının alıp büyük miktarda una karıştırıp hamurun her yerine nüfuz etmesi için karıştırdığı mayaya benzer." (Mat. 13:33)

“Cennetin krallığı tarlada saklı hazineye benzer. Bir adam onu bulduğunda onu tekrar sakladı ve sonra sevinçle gidip varını yoğunu satıp o tarlayı satın aldı.” (Mat. 13:44)

“Cennetin krallığı güzel inciler arayan bir tüccara benzer. Çok değerli bir tane bulduğunda gitti ve sahip olduğu her şeyi satıp satın aldı.” (Mat. 13:45-46)

“Bir kez daha, cennetin krallığı göle salıverilen ve her türlü balığın yakalandığı bir ağ gibidir. Dolu olunca balıkçılar onu kıyıya çekti. Sonra oturup iyi balıkları sepetlerde topladılar, kötü balıkları ise çöpe attılar. Çağın sonunda da böyle olacak. Melekler gelip kötülerini doğrulardan ayıracak ve onları kızgın fırına atacaklar; orada ağlayıp dış gıcırdatacaklar.” (Mat. 13:47-50)

"Ne düşünüyorsun? Bir adamın yüz koyunu olsa ve bunlardan biri uzaklaşsa, doksan dokuzunu tepelerde bırakıp, kaybolanı aramaya gitmez mi? Ve eğer onu bulursa, size doğrusunu söyleyeyim, o bir koyunla, başıboş dolaşmayan doksan dokuz koyundan daha mutlu olur. Aynı şekilde, göklerdeki Babanız da bu küçüklerden hiçbirinin kaybolmasını istemiyor." (Mat. 18:12-14)

“Bu nedenle cennetin krallığı, hizmetkarlarıyla hesaplaşmak isteyen bir krala benzer. Yerleşime başlarken kendisine on bin yetenek borcu olan bir adam getirildi. Ödeyemediği için efendi, borcun ödenmesi için kendisinin, karısının, çocuklarının ve sahip olduğu her şeyin satılmasını emretti. 'Hizmetçi onun önünde diz çöktü. 'Bana karşı sabırlı ol' diye yalvardı, 've her şeyi geri ödeyeceğim.' Hizmetçinin efendisi ona acıdı, borcunu sildi ve onu serbest bıraktı. "Fakat o hizmetçi dışarı çıktığında kendisine yüz dinar borcu olan hizmet arkadaşlarından birini buldu. Onu yakaladı ve boğmaya başladı. 'Bana borcunu öde!' 'Hizmet arkadaşı dizlerinin üstüne çöktü ve ona 'Bana karşı sabırlı ol, sana karşılığımı vereceğim' diye yalvardı."

“Ama o reddetti. Bunun yerine gidip borcunu ödeyene kadar adamı hapse attırdı. Olanları gören diğer hizmetçiler çok üzüldüler ve gidip efendilerine olup biteni anlattılar. 'Sonra efendi hizmetçiyi içeri çağırdı. 'Seni kötü hizmetçi' dedi, 'Bana yalvardığın için tüm borcunu iptal ettim. Benim sana merhamet ettiğim gibi, senin de hizmetkar arkadaşına merhamet etmen gerekmez miydi?' Öfkelenen efendisi, tüm borcunu ödeyene kadar onu işkence görmesi için gardiyanlara teslim etti.' Kardeşinizi yürekten bağışlamadığımız sürece göksel Babam her birinize böyle davranacaktır.” (Mat. 18:21-35)

“Cennetin Krallığı, sabah erkenden bağında çalışacak adam tutmak için yola çıkan bir toprak sahibine benzer. Onlara günlük bir dinar ödemeyi kabul etti ve onları bağına gönderdi. Üçüncü saate doğru dışarı çıktı ve diğerlerinin pazar yerinde hiçbir şey yapmadan durduklarını gördü. Onlara, 'Siz de gidip benim bağımda çalışın, ben de size hakkınızı ödeyeceğim' dedi. Böylece gittiler. 'Altıncı ve dokuzuncu saatlerde tekrar dışarı çıktı ve aynı şeyi yaptı. Saat onbir civarında dışarı çıktı ve etrafta duran başkalarını buldu. Onlara, 'Neden bütün gün burada hiçbir şey yapmadan duruyorsunuz?' diye sordu. 'Çünkü kimse bizi işe almadı' diye cevap verdiler. 'Onlara, 'Siz de gidip benim bağımda çalışın' dedi.' Akşam olduğunda bağın sahibi ustabaşına şöyle dedi: 'İşçileri çağır ve son işe alınanlardan başlayıp ilkine

kadar onlara ücretlerini öde. Saat onbir civarında işe alınan işçiler geldiler ve her birine birer dinar verildi. Yani ilk işe alınanlar geldiğinde daha fazlasını almayı bekliyorlardı. Ama her biri aynı zamanda bir dinar da aldı. Onu alınca toprak sahibine karşı homurdanmaya başladılar. En son işe alınan bu adamlar sadece bir saat çalıştılar, dediler ki, 'sen onları işin yükünü ve günün sıcağını çeken bizimle eşit yaptın.' Ama onlardan birine şöyle cevap verdi: 'Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum. Bir dinar karşılığında çalışmayı kabul etmedin mi? Maaşını al ve git. Sana verdiğimin aynısını son işe alınan adama da vermek istiyorum. Kendi paramla istediğimi yapma hakkım yok mu? Yoksa cömert olduğum için mi kıskanıyorsun?' Yani sonuncusu birinci, ilki de sonuncu olacaktır.” (Mat. 20:1-16)

“İki oğlu olan bir adam vardı. Birinciye gitti ve 'Oğlum, bugün git ve bağda çalış' dedi. 'Yapmayacağım' diye cevapladı ama daha sonra fikrini değiştirdi ve gitti. Daha sonra baba diğer oğlunun yanına giderek aynı şeyi söyledi. 'Yapacağım efendim' dedi ama gitmedi. İkisinden hangisi babasının istediğini yaptı?” (Mat. 21:28-31)

“Vergi tahsildarları ve fahişeler sizden önce Tanrı'nın krallığına giriyorlar. Çünkü Yahya size doğruluğun yolunu göstermek için geldi ve siz ona inanmadınız ama vergi tahsildarları ve fahişeler inandı. Ve bunu gördükten sonra bile tövbe etmedin ve ona inanmadın.” (Mat. 21:31-32)

“Bağ diken bir toprak sahibi vardı. Çevresine bir duvar ördü, içine bir üzüm sıkma çukuru kazdı ve bir gözetleme kulesi inşa etti. Daha sonra bağı bazı çiftçilere kiraladı ve yolculuğa çıktı. Hasat zamanı yaklaşıncı hizmetçilerini meyvelerini toplamaları için kiracılara gönderdi. Kiracılar onun hizmetkarlarını ele geçirdi; birini dövdüler, diğerini öldürdüler ve üçte birini taşladılar. Daha sonra onlara ilk seferden daha fazla hizmetçi gönderdi ve kiracılar da onlara aynı şekilde davrandı. Son olarak oğlunu onlara gönderdi. 'Oğluma saygı duyacaklar' dedi. Fakat kiracılar oğlunu görünce birbirlerine, 'Bu mirasçıdır' dediler. Gelin onu öldürelim ve mirasını alalım.' Bunun üzerine onu alıp bağdan dışarı attılar ve öldürdüler. Peki bağın sahibi geldiğinde o bağcılara ne yapacak? O, bu zavallıları çok kötü bir sona erdirecek, dediler ve bağı başka kiracılara kiralayacak, onlar da hasat zamanında mahsulden kendi payını kendisine verecekler.” (Mat. 21:33-41)

“İnşaatçıların reddettiği taş, kapak taşı oldu; Bunu Rab yaptı ve bu bizim gözümüzde harikulade bir şey mi? Bu nedenle size şunu söylüyorum: Tanrı'nın krallığı sizden alınacak ve onun meyvesini verecek bir halka verilecek. Bu taşın üzerine düşen paramparça olacak, ama taş kimin üzerine düşerse ezilecek.” Başkâhinler ve Ferisiler, İsa'nın benzetmelerini duyunca, onun kendilerinden bahsettiğini anladılar. Onu tutuklamanın bir yolunu aradılar. fakat halk onun bir peygamber olduğuna inandığı için kalabalıktan korkuyorlardı.” (Mat. 21:42-46)

“Cennetin Krallığı, oğlu için düğün ziyafeti hazırlayan bir krala benzer. Ziyafete davet edilenlere gelmelerini söylemek için hizmetçilerini gönderdi ama onlar gelmeyi reddettiler. Sonra birkaç hizmetçi daha göndererek şöyle dedi: 'Davetli olanlara akşam yemeğimi hazırladığımı söyleyin: Öküzlerim ve besili sığırlarım kesildi ve her şey hazır. Düğün ziyafetine gelin.' Ama aldırış etmediler ve biri tarlasına, diğeri işine gittiler. Geri kalanlar onun hizmetkarlarını yakaladı, onlara kötü davrandı ve öldürdü. Kral öfkelenildi. Ordusunu göndererek o katilleri yok etti ve şehirlerini yaktı. 'Sonra hizmetçilerine dedi ki, düğün ziyafeti hazır ama davet ettiklerim gelmeye layık değillerdi. Sokak köşelerine gidin ve bulduğunuz herkesi ziyafete davet edin. Bunun üzerine hizmetçiler sokaklara çıkıp bulabildikleri iyi ve kötü bütün insanları topladılar ve düğün salonu misafirlerle doldu. Ancak kral konukları görmeye geldiğinde orada düğün kıyafeti giymemiş bir adam fark etti. 'Dostum,' diye sordu, 'buraya düğün kıyafetlerin olmadan nasıl girdin?' Adamın dili tutulmuştu. 'Sonra kral görevlilere, 'Onun elini ve ayağını bağlayın ve onu dışarı, karanlığa atın, orada ağlayacak ve dışarı gıcırdatacak' dedi. Çünkü çoğu davet edilir ama çok azı seçilir.” (Mat. 22:2-14)

Tuzağa Düşme ve İkiyüzlülük

“İsa'nın Sadukileri susturduğunu duyan Ferisiler bir araya geldi. İçlerinden hukuk uzmanı olan biri onu şu soruyla sınıdı: 'Öğretmenim, kanundaki en büyük emir hangisidir?' İsa cevap verdi: 'Tanrınız Rab'bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla ve bütün aklınızla sevin. Bu ilk ve en büyük emirdir. İkincisi de şöyle: Komşunu kendin gibi sev. Bütün Kanun ve Peygamberler bu iki emre bağlıdırlar.” (Mat. 22:34-40)

“Sonra İsa şöyle dedi: “Şeriat öğretmenleri ve Ferisiler Musa'nın koltuğunda oturuyorlar. Bu yüzden onlara itaat etmeli ve size söyledikleri her şeyi yapmalısınız. Ama onların yaptıklarını yapmayın, çünkü onlar vaaz ettiklerini

uygulamıyorlar. ... 'Yaptıkları her şey erkeklerin görmesi için yapılıyor.' ... 'Size haham denilmeyecek, çünkü tek bir öğretmeniniz var ve hepiniz kardeşsiniz. Yeryüzünde hiç kimseye babanız demeyin, çünkü sizin bir Babanız var, o da göklerde, ne de eğitimciniz var. Eğitimciniz Mesih, aranızda en büyüğü sizin hizmetkarınız olacaktır. Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan da yüceltilecektir.'" (Mat. 23:1-3; 5; 8-12 ESV)

acılar

"Yazıklar olsun size, kör rehberler! 'Biri tapınak üzerine yemin ederse bunun hiçbir anlamı kalmaz; ama eğer biri tapınağın altını üzerine yemin ederse, yemin etmiş demektir.' Sizi kör aptallar! Hangisi daha büyük: Altın mı, yoksa altını kutsal kılan tapınak mı? Ayrıca şunu da söylüyorsunuz: 'Biri sunak üzerine yemin ederse bunun hiçbir anlamı kalmaz; ama kim hediye üzerine yemin ederse, yemin etmiş demektir.' Sizi kör adamlar! Hangisi daha büyük: Hediye mi, yoksa hediyeyi kutsal kılan sunak mı? Bu nedenle sunak üzerine yemin eden kişi, onun ve üzerindeki her şeyin üzerine yemin etmiş olur. Ve mabet üzerine yemin eden, onun ve orada oturanın üzerine yemin etmiş olur. Gök üzerine yemin eden, Allah'ın tahtı ve orada oturanın üzerine yemin etmiş olur." (Mat. 23:16-22)

"Vay halinize, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Cennetin krallığını insanların yüzüne kapattınız. Siz kendiniz girmeyin, girmeye çalışanları da içeri sokmayacaksınız." (Mat. 23:13)

"Vay halinize, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi bile Hristiyanlığa döndürmek için karada ve denizde dolaşıyorsunuz ve o da din değiştirdiğinde, onu kendinizden iki kat daha fazla cehennemin oğlu haline getiriyorsunuz." (Mat. 23:15)

"Vay halinize, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Nane, dereotu ve kimyon gibi baharatlarınızın onda birini verirsiniz. Ama sen yasanın daha önemli konularını, yani adaleti, merhameti ve sadakati ihmal ettin. İlkini ihmal etmeden ikincisini uygulamalıydınız. Sizi kör rehberler! Bir sivrisineği süzersiniz ama deveyi yutarsınız." (Mat. 23:23-24)

Yorum: Belirsiz olana odaklandılar ve önemli olanı göremediler. Öyle mi?

"Vay halinize, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bardağın ve tabağın dışını temizlersiniz ama içleri açgözlülük ve zevkle doludur. Kör Ferisi! Önce bardağın ve tabağın içini temizleyin, sonra dışı da temiz olur." (Mat. 23:25-26)
Yorum: İnsanlar dürüst gibi görünebilirler ama çoğunlukla kötüdürler. Önemli olan kişinin görünüşü değil eylemleridir.

"Vay halinize, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Dışarıdan güzel görünen ama içi ölü insan kemikleri ve kirlili her şeyle dolu badanalı mezarlar gibisiniz. Aynı şekilde sen de dışardan insanlara salih gibi görünüyorsun ama içeriden ikiyüzlülük ve kötülükle dolusun." (Mat. 23:27-28)

"Vay halinize, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Peygamberlere türbeler yaparsın, salihlerin mezarlarını süslersin. Siz de diyorsunuz ki, 'Atalarımızın günlerinde yaşasaydık, onlarla birlikte peygamberlerin kanının dökülmesine katılmazdık.' Demek siz, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendi aleyhinize tanıklık ediyorsunuz. O halde atalarımızın günahının ölçüsünü tamamlayın!" (Mat. 23:29-32)

"Sizi yılanlar! Sizi engerek sürüsü! Cehenneme mahkum edilmekten nasıl kurtulacaksınız? Bu nedenle size peygamberler, bilge adamlar ve öğretmenler gönderiyorum. Onlardan bazılarını öldürüp çarmıha gereceksiniz; diğerlerini havralarınızda kırbaçlayacak ve şehir şehir kovalayacaksınız. Ve böylece, doğru Habil'in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Berekiyah oğlu Zekeriya'nın kanına kadar, yeryüzünde dökülen tüm doğru kanlar sizin üzerinize gelecek. Size doğrusunu söyleyeyim, bunların hepsi bu neslin başına gelecek." (Mat. 24:33-36)

Yorum: İsa'nın gönderdiği peygamberler, bilge adamlar ve öğretmenler muhtemelen elçiler ve müjdecilerdi.

Yorum: Yahudilerin zulmü İstefanos'un taşlanarak öldürülmesiyle başladı.

Çağın Sonu Yakın

"Kudüs, Kudüs, peygamberleri öldüren ve sana gönderilenleri taşıyan sen... evin sana ıssız kaldı." (Mat. 23:37-39)

Yorum: Tapınak yıkılacak ve Musa aracılığıyla verilen Antlaşma yerine getirilecek.

“Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak; herkes yere atılacak.” (Mat. 24:2)

Yorum: Bu, MS 70 yılında Roma'nın Kudüs'ü kuşatması ve tüm değerli soy kayıtlarının yok edilmesiyle meydana geldi. Bu nedenle, Yahudiler hiçbir zaman Davut'un soyundan başka bir Mesih ortaya koyacak ya da Eski Antlaşma'daki bir başkâhini şimdiki Başkâhin olan Mesih olarak tanımlayacak reddedilemez kanıtlara sahip olamayacaklar.

“Çünkü birçokları, 'Ben Mesih'im' diyerek benim adımla gelecek ve birçok kişiyi aldatacak. Savaşlar ve savaş söylentileri duyacaksınız, ancak paniğe kapılmamaya dikkat edin. Böyle şeylerin olması gerekir ama sonu henüz gelmedi. Ulus ulusa, krallık krallığa karşı ayaklanacak. yer yer kıtlıklar ve depremler olacak. Bütün bunlar doğum sancılarının başlangıcıdır.” (Mat. 24:5-8)

Yorum: Tanrı'nın Oğlu Mesih tarafından verilen yeni bir antlaşmanın doğuşu, hem Yahudilerin hem de Roma İmparatorluğu'nun zulmü nedeniyle büyük acılarla geldi.

“Zulme uğramak ve öldürülmek üzere teslim edileceksiniz ve benim yüzümden bütün uluslar sizden nefret edecek.” (Mat. 24:9)

Yorum: Yahudiler, İsa'nın Mesih olduğunu gösteren mucizeleri ve diğer kanıtları kabul etmediler, dolayısıyla kurtuluş ve sonsuz yaşam sunan Yeni Antlaşma uygulandığında, bu da reddedildi ve Mesih'in ve O'nun Yeni Antlaşması'nın takipçilerine zulmedildi.

“O zaman cennetin krallığı damadın gelişini bekleyenler gibi olacak. Bazıları hazırlandı, bazıları hazırlanmadı. Hazırlıksız olanların düğün ziyafetine girmesine izin verilmedi.” (Mat. 25:1-13)

Yorum: Hazırlıksız olanların, Mesih'i ve O'nun yeni antlaşmasını reddedenlerin Cennete girmesine izin verilmeyecektir.

“İsa'nın kefaret niteliğindeki kurbanının vaktinin yaklaştığını bildiği her şeyi bilerek, öğrencileriyle birlikte şunları yapmak için bir araya geldi:

- Mısır esaretinden kaçanlara kölelikten kurtuluşun hatırlatıcısı olan Yahudi Fısh Bayramı'na katılın.
- O'nun kefaret edici kurbanının anılmasını gerçekleştirin; günahtan ayrılmayı ve O'nun bağışlama ve kurtuluş teklifini kabul etmeyi seçenler için günahın esaretinden kurtuluşun bir hatırlatıcısı.
- İhanet edeni tanımlayın İsa üzüntüden bunalıp şöyle dua etti: "Babam, mümkünse bu kâse (Çarmıha gerilme) benden alınsın. Ama benim istediğim gibi değil, sizin istediğiniz gibi." (Mat. 26:39)

"Yahuda, başkâhinler ve halkın ileri gelenleri tarafından gönderilen, kılıçlar ve sopalarla silahlanmış büyük bir kalabalıkla birlikte İsa'yı tutukladı." (Mat. 26:47-48)

İsa'nın çarmıha gerilmesi - Kefaret Kurban

“İsa'yı tutuklayanlar onu, kanun öğretmenlerinin ve ihtiyarların toplandığı başkâhin Kayafa'ya götürdüler.” (Mat. 26:57)

“İsa'yı öldürebilmek için ona karşı sahte deliller arıyorlardı.” (Mat. 26:59) “Yüzüne tükürdüler ve yumruklarıyla ona vurdular. Diğerleri ona tokat attı.” (Mat. 26:67) “Sabah erkenden bütün başkâhinler ve halkın ileri gelenleri, İsa'nın öldürülmesine karar verdiler. Onu bağlayıp götürdüler ve vali Pilatus'a teslim ettiler.” (Mat. 27:1-2)

“İsa valinin önünde durdu ve vali ona, 'Sen Yahudilerin kralı mısın?' diye sordu. İsa, "Evet, söylediğiniz gibidir" diye yanıt verdi.” (Mat. 27:11)

“İsa valinin önünde durdu ve vali ona, 'Sen Yahudilerin kralı mısın?' diye sordu. İsa, "Evet, söylediğiniz gibidir" diye yanıt verdi.” (Mat. 27:11)

“Öyleyse Mesih denilen İsa'yı ne yapayım?” Pilatus sordu. Hepsi şöyle cevap verdi: 'Onu çarmıha ger!' 'Neden? Hangi suçu işledi?' diye sordu Pilatus. (Mat. 27:22-23)

“Kargaşalı kalabalığa boyun eğen Pilatus, Barabbas'ı onlara salıverdi. Ama İsa'yı kırbaçlattı ve çarmıha gerilmesi için teslim etti.” (Mat. 27:26)

“O'nu çarmıha gerdikten sonra kura çekerek giysilerini bölüştüler. Ve orada oturarak onu gözetlediler. Başının üstüne ona karşı yazılı suçlamayı koydular: BU YAHUDİLERİN KRALI İSA İSA'DIR.” (Mat. 27:35-37)

“İsa yine yüksek sesle bağırdı, ruhunu teslim etti (öldü). O anda tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya doğru ikiye yırtıldı. Yer sarsıldı, kayalar yarıldı. Mezarlar açıldı ve ölen birçok kutsal kişinin naaşı dirildi. Mezarlardan çıktılar ve İsa'nın dirilişinden sonra kutsal şehre giderek birçok insana göründüler.” (Mat. 27:50-53)

Yorum: En Kutsal Yerin girişi herkese açıldı.

“(Arimathea'dan) Yusuf cesedi aldı, temiz bir keten beze sardı ve kayadan kestiği kendi yeni mezarına yerleştirdi. Mezarın girişinin önüne büyük bir taş yuvarlayıp gitti.” (Mat. 27:59-61)

Diriliş

“Şabat'tan sonra, haftanın ilk günü şafak vakti, Mecdelli Meryem ve diğer Meryem mezara bakmaya gittiler. Şiddetli bir deprem oldu; çünkü Rabbin bir meleği gökten indi ve mezara giderek taşı yuvarlayıp üzerine oturdu. Görünüşü şimşek gibiydi, elbiseleri ise kar gibi beyazdı.” (Mat. 28:1-4)

“Melek kadınlara şöyle dedi: "Korkmayın, çünkü çarmıha gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum. O burada değil, dirildi." (Mat. 28:5-6)

“On bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın onlara gitmelerini söylediği dağa gittiler. Onu görünce ona tapındılar; ama bazıları şüphe ediyordu. Sonra İsa yanlarına gelip şöyle dedi: 'Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. Bu nedenle, gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin, onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin (batırın) ve size emrettiğim her şeye uymayı onlara öğretin.’” (Matta 28:16-) 20)

Matthew'dan Önemli Noktalar

- Mesih'in Davut'un soyundan gelmesi gerektiğinden İsa'nın soyağacı Yahudiler için çok önemliydi ve bu kayıtlar bunun kanıtıydı.
- İsa'nın öğretileri mucizeleriyle doğrulandı.
- Gurur, güç ve prestij, birçok kişinin İsa'nın uzun zamandır aradıkları Mesih olduğuna dair kanıtları duymasını, anlamasını ve kabul etmesini engelledi.
- Musa aracılığıyla İsrail'le yapılan antlaşma, Mesih'in sadece Yahudiler için değil, tüm insanlık için kurduğu Yeni Antlaşma ile yerine getirildi.
- Mesih, günahların bağışlanması için tek kefarete kurbanı olarak dünyevi yaşamını gönüllü olarak verdi.
- Mesih'in ölümden ve mezardan dirilişi, Şeytan'ın insan üzerindeki hakimiyetindeki ruhsal ölüme karşı kazanılan zaferdir.

Soru: Nasıralı İsa, Ferisilerin iddia ettiği gibi Yusuf'un oğlu, herkes gibi insan mıydı; ya da hem Tanrı hem de insan gökten gelen bir ses olarak şöyle dedi: “Bu benim sevdiğim Oğlumdur; ondan çok memnunum”?

İŞARET

“Yeşaya peygamber şöyle dedi: 'İşte, yolunuzu hazırlayacak habercimi önünüze gönderiyorum; çölde 'Rab'bin yolunu hazırlayın, O'nun yollarını düzleyin' diye bağırın birinin sesi." (Yeşaya 40'tan) :3) (Markos 1:2-3)

“Vaftizci Yahya, günahların bağışlanması için bir tövbe vaftizi ilan etti ve şöyle dedi: 'Benden sonra benden daha güçlü olan gelir, onun sandaletlerinin kayışını eğilip çözmeye layık değilim. Ben seni suyla vaftiz ettim ama o seni Kutsal Ruh'la vaftiz edecek.' ... İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Ürdün Irmağına geldi. Sudan çıktığında, hemen göklerin açıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü. Gökten bir ses geldi: "Sen benim sevgili Oğlumsun." (Markos 1:4; 7-11)

Mucizeler İsa'nın Tanrı'nın Oğlu Olduğunu Kanıtlıyor

“İsa Şabat günü Kefernahum'daki havraya gitti ve öğretmeye başladı. İnsanlar onun öğretisine hayran kaldılar, çünkü onlara kanun öğretmenleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu. Tam o sırada sinagoglarında kötü bir ruh tarafından

ele geçirilen bir adam şöyle bağırdı: 'Bizden ne istiyorsun, Nasıralı İsa? Bizi yok etmeye mi geldiniz? Senin kim olduğunu biliyorum; Tanrı'nın Kutsalı!' 'Sessiz ol!' dedi İsa sertçe. 'Dışarı çık ondan!' Kötü ruh adamı şiddetle sarstı ve bir çığlık atarak içinden çıktı. İnsanlar o kadar şaşırıldılar ki birbirlerine 'Bu nedir? Yeni bir öğreti - ve otoriteyle! Hatta kötü ruhlara bile emir verir ve onlar da ona itaat ederler.' Onunla ilgili haberler Celile'nin her yerine hızla yayıldı.” (Markos 1:21-28)

Yorum: Ruhsal varlıklar, kötü olmalarına rağmen O'nu tanıyordu. İnsanlar O'nun öğretilerine hayran kaldılar ama dini liderler O'nu kabul etmeyi reddettiler.

“Simon'un (Petrus) kayınvalidesi ateş nedeniyle yataktaydı ve İsa'ya ondan bahsettiler. Böylece yanına gitti, elini tuttu ve kalkmasına yardım etti. Ateşi düştü ve onları beklemeye başladı.” (Markos 1:30-31)

“İnsanlar tüm hastaları ve cinlileri İsa'ya getirdiler. Bütün kasaba kapının önünde toplandı ve İsa çeşitli hastalıkları olan birçok kişiyi iyileştirdi. Ayrıca birçok cinleri de kovdu ama cinlerin konuşmasına izin vermedi çünkü onlar onun kim olduğunu biliyorlardı.” (Markos 1:32-34)

“Cüzzamlı bir adam yanına geldi ve diz çökerek ona yalvardı: 'Eğer istersen beni temizleyebilirsin.' İsa şefkatle dolup elini uzatıp adama dokundu. 'Ben razıyım' dedi. 'Temiz ol!' Cüzam hemen onu terk etti ve iyileşti.” (Markos 1:40-42)

“İsa yeniden Kefernahum'a girdi; O kadar çok kişi toplandı ki, kapının dışında bile yer kalmadı; o da onlara müjdeyi duyurdu. Bazı adamlar ona dördünün taşıdığı felçli birini getirdiler. Kalabalık yüzünden onu İsa'nın yanına götüremedikleri için, İsa'nın üstündeki çatıda bir delik açıp oradan kazarak felçli adamın üzerinde yattığı şilteyi indirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye, 'Oğlum, günahların bağışlandı' dedi. Şimdi bazı hukuk öğretmenleri orada oturuyor ve kendi kendilerine düşünüyorlardı: 'Bu adam neden böyle konuşuyor? Küfür ediyor! Günahları Allah'tan başka kim affedebilir?' İsa onların yüreklerinde düşündüklerinin bu olduğunu hemen ruhuyla anladı ve onlara şöyle dedi: 'Neden bunları düşünüyorsunuz? Hangisi daha kolay: felçliye 'Günahların affedildi' demek mi, yoksa 'Kalk, minderini topla ve yürü' demek mi? Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilirsiniz diye.' ... Felçliye, 'Sana söylüyorum, kalk, minderini topla ve evine git' dedi. Ayağa kalktı, minderini aldı ve herkesin gözü önünde dışarı çıktı. Bu durum herkesi hayrete düşürdü ve "Böylesini görmedik!" diyerek Allah'a hamd ettiler. (Markos 2:1-12)

Yorum: İsa'nın öğrettiği kelime şuydu: İyi Haber: Günahın bağışlanması yakındır. Bu nedenle tövbe edin ve Mesih'e hazırlanın.

“Yairus adındaki havra yöneticisi, ölmekte olan kızını iyileştirmesi için İsa'ya içtenlikle yalvardı. Havra yöneticisinin evine vardıklarında İsa, insanların yüksek sesle ağlayıp inlediği bir kargaşa gördü. İçeri girip onlara şöyle dedi: 'Bütün bu kargaşa ve feryatlar neden? Çocuk ölmedi ama uyuyor.' Ama ona güldüler. Küçük kızın elinden tuttu ve ona 'Küçük kız sana söylüyorum kalk!' dedi. Kız hemen ayağa kalktı ve etrafta dolaşmaya başladı. (on iki yaşındaydı). Bunun üzerine tamamen hayrete düştüler” (Markos 5:22-23; 38-43)

“Gittiği her yerde büyük bir kalabalık O'nu takip etti; bu yüzden onlara birçok şey öğretmeye başladı. Zaman geçti ve yiyecek olmadan uzak bir yerde geç büyüdü. Bu nedenle İsa öğrencilerine 'Siz onlara yiyecek bir şeyler verin' dedi. Öğrencilerin zamanları yoktu, paraları azdı ve İsa'nın beş somun ekmek ve iki balık alıp beş bin kişiyi doyurabileceğini göremediler; ama O gördü.” (Markos 6:34-38)

“Yine büyük bir kalabalık toplandı. Yiyecek hiçbir şeyleri olmadığı için İsa öğrencilerini yanına çağırdı ve şöyle dedi: 'Bu insanlara acıyorum; zaten üç gündür benimle birlikte ve yiyecek hiçbir şeyleri yok. Eğer onları evlerine aç gönderirsem yolda yere yığılırlar çünkü bazıları uzun bir mesafe kat etmiş.' Öğrencileri şöyle cevap verdi: 'Ama bu uzak yerde herhangi biri kendisini doyurmaya yetecek kadar ekmeği nereden bulabilir?' Birkaç küçük balıkları da vardı; onlar için de teşekkür etti ve öğrencilerine bunları dağıtmalarını söyledi. İnsanlar yediler ve doydular.” (Markos 8:1-8)

“Beytsayda'ya geldiler ve bazı kişiler kör bir adam getirip İsa'ya ona dokunması için yalvardılar. İsa bunu yaptı ve görüşü düzeldi ve her şeyi net bir şekilde gördü.” (Markos 8:22-26)

Mucizelerin Noktası

İsa birçoğunu iyileştirdi ama hepsini değil. Onun iyileşmesi, O'nun gücüne ve yetkisine hayran kalan birçok tanık tarafından gerçekleşti. Kalabalığı beslemek, yalnızca iyileşen birkaç kişiyi değil, binlerce kişiyi içeriyordu. Onlar bu mucizeleri Tanrı'ya atfettiler ama liderleri Ferisiler, yazıcılar ve öğretmenler bunu yapmadılar. Bu liderler, Tanrı'nın gücünü Şeytan'a atfetme noktasına kadar gücü ve kontrolü ellerinde tutmayı arzuluyorlardı. Nüfusun gözünde İsa'nın uzun zamandır beklenen Mesih olduğu açıkça görülüyordu. Liderler gelenekleri konusunda rahattı ve bu seçkin hahamlara göre Mesih, onların kralı olsaydı, yaşamda bu kadar düşük bir statüden gelemezdi.

Cennet Krallığı

“Bir çiftçi tohumunu ekmeye çıktı. Tohumları saçarken bazıları yola düştü ve kuşlar gelip onu yedi. Bazıları fazla toprağı olmayan kayalık yerlere düştü. Toprak sığ olduğu için çabuk gelişti. Ancak güneş doğduğunda bitkiler yandı ve kökleri olmadığı için kurudular. Diğer tohumlar dikenlerin arasına düştü, dikenler büyüüp bitkileri boğdu, böylece tahıl veremediler. Başka bir tohum da iyi toprağına düştü. Büyüdü, büyüdü ve otuz, altmış, hatta yüz kat çoğalarak ürün verdi.” (Markos 4:2-8)

Açıklama -Çiftçi sözü ekliyor. Bazıları bunu duyar ama Şeytan gelir ve onu hemen alır. Bazıları bunu ilk başta sevinçle karşılar ama kökleri olmadığı için kısa sürer. Bazıları ise bu sözü duyarlar ama bu hayatın kaygıları, zenginliğin aldaticılığı ve başka şeylere duyulan arzular devreye girer ve sözü boğarak onu verimsiz hale getirir. Bazıları ise bu sözü duyar, kabul eder ve otuz, altmış, hatta yüz kat daha fazlasını üretir. (Markos 4:14-20'den)

“Bir adam yere tohum saçıyor. Gece gündüz, uyusa da kalksa da, nasıl olduğunu bilmese de tohum filizlenir ve büyür. Toprak tek başına tahıl üretir; önce sap, sonra baş, sonra da baş içindeki tam çekirdek. Tahıl olgunlaşır olgunlaşmaz orağı ona koyar çünkü hasat gelmiştir. Aynı zamanda toprağına ektiğiniz en küçük tohum olan hardal tohumuna benzer. Ancak dikildiğinde büyür ve tüm bahçe bitkilerinin en büyüğü olur; o kadar büyük dallara sahiptir ki, hava kuşları gölgesine konabilir.” (Markos 4:26-32)

Yorum: Tohum, İsa'nın kefaretiliğindeki kurbanlığı ve dirilişinin sağlayacağı iyi haberdur; O'nun mesajını dinlemeye istekli olanların ve Mesih'in ölümüne (kan) gömülmeye ilişkin öğretilerine itaat ederek O'na güvenenlerin günahlarının bağışlanmasıdır.).

“Mezarlardan kötü ruhlu bir adam onu karşılamak için geldi. Sık sık elinden ve ayağından zincirlenmişti ama zincirleri parçaladı ve ayaklarındaki demirleri kırdı. İsa'yı görünce yüksek sesle bağırdı: 'Benden ne istiyorsun, Yüce Tanrı'nın Oğlu İsa? Bana işkence etmeyeceğine dair Tanrı'ya yemin et!' Çünkü İsa ona, 'Çık bu adamdan, seni kötü ruh!' demişti. 'Adın ne?' Lejyon yanıtladı. kendilerini domuz sürüsüne göndermesi için İsa'ya yalvardılar. Sonuç olarak, domuzlar dik yamaçtan göle doğru koştu ve boğuldular. İnsanlar ne olduğunu görmek için dışarı çıktılar. İblisin ele geçirdiği adamın oturduğunu, giyindiğini ve akli başında olduğunu gördüklerinde; korkmuşlardı. Bunu görenler, insanlara cinlerin tutsağı olan adamın başına gelenleri anlattılar ve domuzlardan da bahsettiler. İsa tekneye binerken cinli adam onunla birlikte gitmek için yalvardı. İsa ona izin vermedi ve şöyle dedi: 'Evinize, ailenizin yanına gidin ve onlara Rab'bin sizin için ne kadar çok şey yaptığını ve size nasıl merhamet ettiğini anlatın.' Bunun üzerine adam gidip Dekapolis'te İsa'nın kendisi için ne kadar çok şey yaptığını anlatmaya başladı. Ve tüm insanlar hayrete düştü.” (Markos 5:2-20)

Krallıkla İlgili Mesellerin Noktası

Tanrı, Mosaic Antlaşması aracılığıyla halkına, Yeni Antlaşma yoluyla tam bağışlama getireceğini öğretti. Bu Yeni Antlaşma, Oğlu Nasıralı İsa aracılığıyla gelecekti. Bu, Yahudi olmayanlar da dahil olmak üzere, itaat yoluyla O'na güvenen herhangi bir ulustaki herkese Sonsuz Yaşam vaadini de içerecektir.

Mürtitlerini İkna Etmek ve Hazırlamak

“Onkileri yanına çağırıp onları ikişer ikişer gönderdi ve onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. Dışarı çıkıp insanların tövbe etmesi gerektiğini vaaz ettiler. Birçok cin kovdular ve birçok hastayı yağla meshedip iyileştirdiler.” (Markos 6:7; 12-13)

Yorum: İsa sadece iyileştirme gücüne sahip değildi, aynı zamanda kendisi yakında olmadığına başkalarına da iyileştirme gücü verme gücüne sahipti.

“İsa öğrencilerine 'İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ihtiyarlar, başkâhinler ve din öğretmenleri tarafından reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra yeniden dirilmesi gerektiğini' söyledi.” (Markos 8:31)

“Eğer biri arımdan gelmek isterse, kendini inkar etmeli, çarmihını yüklenip beni takip etmelidir. Çünkü canını kurtarmak isteyen onu kaybedecek, ama canını benim ve Müjde uğruna yitiren onu kurtaracaktır. Bir adamın bütün dünyayı kazanmasına rağmen ruhunu kaybetmesinin ne faydası var? Ya da bir insan ruhuna karşılık ne verebilir? Bu vefasız ve günahkâr kuşakta biri benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da Babasının görkemi içinde kutsal meleklerle birlikte geldiğinde o kişiden utanacaktır.” (Markos 8:34-38)

Yorum: Kişi yaşamın zevklerine odaklanmayı bırakıp maneviyat üzerine yoğunlaşmalıdır.

“Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlardan bazıları, Tanrı'nın Krallığının kudretle geldiğini görmeden ölümü tatmayacaklar.” (Markos 9:1)

“Altı gün sonra İsa, Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı yanına aldı ve onları yapayalnız kaldıkları yüksek bir dağa çıkardı. Orada onlardan önce şekli değişti. Giysileri göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü; dünyadaki herhangi birinin onları beyazlatamayacağı kadar beyazdı. Ve İsa ile konuşan İlyas ile Musa karşılıklarına çıktılar. Bir bulut belirip onları sardı ve buluttan bir ses geldi: "Bu, sevdiğim Oğlumdur. Onu dinleyin!" Aniden etraflarına baktıklarında yanlarında İsa dışında kimseyi görmediler.” (Markos 9:2-8)

İsa, öğrencileri arasında rütbe ve konumla ilgili bir tartışmayı çözüme kavuşturmak için şöyle dedi: "Bir kimse birinci olmak isterse, sonuncu olmalı ve herkesin hizmetkarı olmalıdır." (Markos 9:35)

Yorum: Mesih'in Kilisesi'ndeki herkes hizmetkardır.

“Bazı Ferisiler gelip, 'Bir erkeğin karısını boşaması yasal mıdır?' diye sorarak onu sınadılar. 'Musa sana ne emretti?' o cevapladı. 'Musa, bir adamın boşanma belgesi yazıp onu göndermesine izin verdi' dediler. İsa, "Yürekleriniz katı olduğu için Musa size bu yasayı yazdı" diye yanıtladı. 'Ama yaratılışın başlangıcında Tanrı 'onları erkek ve dişi yarattı. Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısıyla birleşecek ve ikisi tek beden olacak. Yani artık iki değil, birdirler. Bu nedenle Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmamasın.' Tekrar eve geldiklerinde öğrenciler bunu İsa'ya sordular. Şöyle cevap verdi: 'Karısını boşayan (Yunanca apoluo kelimesi) ve başka bir kadınla evlenen kişi, ona karşı zina yapmış olur. Eğer kocasını boşar ve başka bir adamla evlenirse zina etmiş olur.” (Markos 10:2-12)

Yorum: Bir kadın, boşanma belgesi olmadan gönderildiğinde veya uzaklaştırıldığında hâlâ evlidir; bu, Yunanca apoluo kelimesinin anlamıdır. Eğer belgesi olmadan evlenirse, boşanmadan gönderildiği için kendisini gönderen kocasıyla olan evlilik akdini bozar. Bu nedenle o bir zinacıdır. Sertifika ile kadın artık evli değildir, dolayısıyla yeniden evlenmekte özgür değildir, dolayısıyla zina yapmaz çünkü bozulacak bir evlilik sözleşmesi yoktur. Ferisiler Tesniye 24'te kayıtlı olan bu konuya çok aşınaydı.

thebiblewayonline.com/html/MarriageDivorce.html

“Bir adam ona doğru koştu ve önünde diz çöktü. 'İyi öğretmenim' diye sordu, 'sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?' Çocukluğumdan beri Kanun'a uyuyorum.' Sende eksik olan bir şey var' dedi. 'Git, sahip olduğun her şeyi sat ve fakirlere ver, böylece cennette hazinen olur. O zaman gel, beni takip et.' Bunun üzerine adamın yüzü düştü. Üzgün bir şekilde ayrıldı çünkü büyük bir servete sahipti.” (Markos 10:17-22)

Yorum: Kendi zenginliğine güveniyordu, bu nedenle Tanrı'nın zenginliği yerine yaşamın zevklerinden vazgeçmeye istekli değildi.

“Zübeyde'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, İsa'nın yeryüzünde bir krallık kuracağını düşünerek, 'Senin izzetin için birimiz sağında, diğeri solunda otursun' dediler. İsa bunun kendisine bağlı olmadığını söyledi ancak krallıkta büyük olmak istiyorlarsa şöyle dedi: 'Biliyorsunuz ki, Yahudi olmayanların yöneticileri olarak kabul edilenler, onların üzerinde egemenlik kurarlar ve üst düzey yetkilileri de onlar üzerinde yetki kullanırlar. Senin için öyle değil. Bunun yerine, aranızda kim büyük olmak isterse hizmetkarınız olmalı, kim birinci olmak isterse herkesin kölesi olmalıdır. Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve birçokları için canını fide olarak vermeye geldi." (Markos 10:37-45)

“Kudüs'e yaklaşip Zeytinlik Dağı'ndaki Beytfaci ve Beytanya'ya vardıklarında, İsa iki öğrencisini gönderip onlara şöyle dedi: 'Önünüzdeki köye gidin, oraya girer girmez bağlı bir sığa bulacaksınız. orada hiç kimsenin binmediği bir yer. Onu

çöz ve buraya getir. Daha sonra İsa onların üstünü örttü ve üzerine oturdu. Pek çok kişi pelerinlerini yola sererken, bazıları da tarlada kestikleri dalları etrafa saçtı. Önden gidenler ve arkadan gelenler Hosanna diye bağırıyorlar! 'Rab'bin adıyla gelene ne mutlu!' 'Babamız Davut'un yaklaşan krallığı ne mutlu!' 'Hosanna en yücelerde!'" (Markos 11:1-10)

"Tapınaktan ayrılırken öğrencilerinden biri ona şöyle dedi: 'Bak Öğretmenim! Ne büyük taşlar! Ne muhteşem binalar!' 'Tüm bu harika binaları görüyor musun?' İsa'yı yanıtladı. 'Burada bir taş diğerine bırakılmayacak; herkes yere atılacak.' İsa tapınağın karşısındaki Zeytin Dağı'nda otururken Petrus, Yakup, Yuhanna ve Andreas ona özel olarak şunu sordular: 'Söyle bize, bu şeyler ne zaman olacak? Peki bunların hepsinin gerçekleşmek üzere olduğuna dair işaret ne olacak?' 'Dikkat edin kimse sizi aldatmasın. Birçoğu benim adımla gelip, benim o olduğumu iddia edecek ve birçok kişiyi aldatacak. Savaşlar ve savaş söylentileri duyduğunuzda paniğe kapılmayın. Böyle şeylerin olması gerekir ama sonu henüz gelmedi. Korumanızda olmalısınız. Yerel meclislere teslim edileceksiniz ve sinagoglarda kırbaçlanacaksınız. Benim yüzümden valilerin ve kralların huzurunda onlara şahitlik edeceksin.'" (Markos 13:1-9) "Fakat bunlar ne zaman olacak? 'Yıkıcı iğrenç şeyin' ait olmadığı bir yerde durduğunu gördüğünüzde -okuyan anlasın- Yahudiye'de bulunanların dağlara kaçmasına izin verin.'" (Markos 13:14-15)

Yorum: İğrenç şeyin ne olduğuna dair pek çok spekülasyon var. Ama her ne ise Yahudiler onun orada olmaması gerektiğini biliyorlardı, bu onlara karşı saldırgan ve ibadetlerine aykırıydı. O zaman öğrenciler Tapınak yıkılmak üzereyken Yeruşalim'den ayrılma zamanının geldiğini anlayacaklardı. (Daniel 9:27'ye bakın)

"Ama o günlerde o sıkıntının ardından güneş kararacak, ay ışık vermeyecek; yıldızlar gökten düşecek ve gök cisimleri sarsılacak. O zaman insanlar İnsanoğlu'nun bulutlar içinde büyük bir güç ve görkemle geldiğini görecekler. Ve meleklerini gönderecek ve seçtiklerini yerin bir ucundan göklerin bir ucuna kadar dört yelden toplayacak. Şimdi incir ağacından şu dersi alın: Dalları yumuşayınca, yaprakları çıkmaya başlayınca yazın yaklaştığını anlarsınız. Öyle bile olsa, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde, bunun yakında, tam kapıda olduğunu bilirsiniz. Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar gerçekleşmedikçe bu nesil kesinlikle ölmeyecektir. Gök ve yer geçip gidecek ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacak. O günü veya saati hiç kimse, ne gökteki melekler ne de Oğul bilir; yalnızca Baba bilir. Dikkatli olun! Uyanık ol! O zamanın ne zaman geleceğini bilemezsiniz. Bu tıpkı bir adamın uzaklaşması gibidir: Evinden çıkar ve her birine kendi görevi olan hizmetçileri görevlendirir ve kapıdakine nöbet tutmasını söyler. "O halde nöbet tutun, çünkü ev sahibinin ne zaman döneceğini bilemezsiniz; akşam mı, gece yarısı mı, horoz öttüğünde mi, şafak vakti mi. Aniden gelirse sizi bulmasına izin vermeyin. Size söylediğimi herkese de söylüyorum: 'Dikkat edin!'" (Markos 13:24-37).

Yorum: Orada bulunanlara, bazılarının saygı duyulan Tapınaklarının yıkılışını görecekleri söylendi, ancak İsa'nın getirdiği haber, vaat edilen İyi Haber, günahın bağışlanması ve O'nun kefaret edici kurbanlığıyla kurtuluşu. Sonsuza kadar kalacaktı. Ancak İnsanoğlu'nun geri döneceği ve O'nun Sözüne güvenerek ve itaat ederek kurtuluşu seçenleri bir araya getireceği zaman geliyor.

Yorum: İsa, kurtuluşun ve günahın bağışlanmasının Eski Antlaşma'da mümkün olmadığı, ancak Kendi kefaret edici kurbanının ardından Yeni Antlaşma'da mümkün olacağı Müjdesi'ni duyurmak için insanları seçmişti. Sevgili Kral Davut'un yaptığı gibi, yeryüzünde bir krallık kuracak olan Mesih'in İsa olduğuna inanıyorlardı. Kişisel olarak şahit oldukları Mesih'in dirilişini, ortaya çıkmasını ve Cennete yükselişini takiben, nihayet gerekli olduğunda ve gerektiğinde O'nun için hayatlarını vermeye hazırdılar. Onların tanıklıkları ve doğru yaşamları, tanık olmayan herkesin iman etmesine, güvenmesine ve itaat etmesine olanak sağlar.

Plan Yapan Ferisiler

"İsa havraya girdi ve orada eli buruşmuş bir adam vardı. Ferisiler kendilerine Şabat günü iyileşecek mi diye sordular. Bunun üzerine İsa eli buruşmuş adama, 'Herkesin önünde ayağa kalk' dedi. Sonra İsa onlara şunu sordu: 'Şabat günü hangisi yasaldır: iyilik yapmak mı kötülük yapmak mı, hayat kurtarmak mı yoksa öldürmek mi?' Ama sessiz kaldılar. Öfkeyle etrafına baktı ve inatçı yüreklerinden derin bir üzüntü duyarak adama, 'Elini uzat' dedi. Uzattı ve eli tamamen düzeldi. Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar ve Hirodes yanlılarıyla birlikte İsa'yı nasıl öldürebilecekleri konusunda komplo kurmaya başladılar." (Markos 3:1-6)

“İsa bir eve girdi ve onun öğrettiğini ya da bir mucize yaptığını dinlemek için yine bir kalabalık toplandı. Yeruslaim'den gelen din öğretmenleri, 'Onu Beelzebub ele geçirdi! Şeytanların prensi adına, şeytanları kovuyor.' İsa şöyle sordu: 'Şeytan, Şeytan'ı nasıl kovabilir? Bir krallık kendi içinde bölünürse o krallık ayakta kalamaz. Bir ev kendi içinde bölünürse o ev ayakta kalamaz. Şeytan kendi kendine karşı çıkar ve bölünürse ayakta duramaz; onun sonu geldi. Aslında hiç kimse güçlü bir adamın evine giremez ve güçlü adamı bağlamadıkça onun eşyalarını götüremez. Daha sonra evini soyabilir. Size doğrusunu söyleyeyim, insanların bütün günahları ve küfürleri bağışlanacak. Ama Kutsal Ruh'a küfreden asla affedilmeyecektir; o sonsuz bir günah işlemektedir.” (Markos 3:20-29)

Yorum: Kutsal Ruh'a karşı küfür, Kutsal Ruh'un işini ve gücünü Şeytan'a atfetmek gibi görünüyor.

“Kudüs'ten gelen Ferisiler ve bazı din öğretmenleri İsa'nın etrafında toplandılar ve öğrencilerinden bazılarının 'kirli', yani yıkanmamış ellerle yemek yediğini gördüler. (Ferisiler ve tüm Yahudiler, büyüklerin geleneğine bağlı kalarak, ellerini törensel bir şekilde yıkamadıkça yemek yemezler. Onlar, 'Neden öğrencileriniz, yemeklerini büyüklerin geleneklerine göre yemiyor, yerine, yaşlıların geleneklerine göre yaşamıyorlar' diye sordular. 'Kirli' eller mi?' O şöyle cevap verdi: 'İşaya siz ikiyüzlüler hakkında peygamberlik ederken haklıydı; yazıldığı gibi: 'Bu insanlar beni dudaklarıyla onurlandırıyorlar, ama yürekleri bana boş yere tapıyorlar; Siz, Allah'ın emirlerini bırakıp, insanların geleneklerine bağlı kalıyorsunuz.' Ve onlara şöyle dedi: 'Siz, Allah'ın emirlerini yerine getirmek için bir kenara bırakma konusunda çok güzel bir yolunuz var. İsa şunu açıklıyor: 'Hepiniz beni dinleyin ve şunu anlayın. Bir insanın dışındaki hiçbir şey, onun içine girerek onu 'kirli' hale getiremez. Daha ziyade, onu kirli yapan, içinden çıkan şeydir.” (Markos 7:1-14)

“Ferisiler gelip İsa'yı sorgulamaya başladılar. Onu sınamak için gökten bir işaret istediler. Derin bir iç çekti ve şöyle dedi: 'Bu nesil neden mucizevi bir işaret istiyor? Size doğrusunu söyleyeyim, ona hiçbir belirti gösterilmeyecek.” (Markos 8:11-12)

Yorum: Ferisiler O'nun birçok mucizesinin farkında oldukları için geldiler. Ölülere diriltmek, binlerce kişiyi çok az yiyeceklerle doyurmak ve Yahudiye'nin birçok bölgesinde yüzlerce kişiyi iyileştirmek yeterli değildi. İsa'yı Tanrı olarak tanımadıkları için yeryüzündeki birinden değil, Cennetteki Tanrı'dan bir mucize istediler.

“Kudüs'e varınca İsa tapınak alanına girdi ve orada alım satım yapanları kovmaya başladı. Para bozanların masalarını ve güvercin satanların banklarını devirdi ve kimsenin tapınak avlusunda mal taşımaya izin vermedi. Ve onlara öğretirken şöyle dedi: 'Benim evime bütün milletlerin dua evi denilecek diye yazılı değil mi? Ama siz burayı 'soyguncuların sığınağı' haline getirdiniz. Başkâhinler ve din öğretmenleri bunu duydular ve onu öldürmenin bir yolunu aramaya başladılar; çünkü ondan korkuyorlardı; çünkü bütün kalabalık onun öğretilerine hayran kalmıştı.” (Markos 11:15-18)

“Yine Yeruslaim'e vardılar; İsa tapınağın avlusunda yürürken başkâhinler, din bilginleri ve ihtiyarlar yanına geldiler. 'Bunları hangi yetkiyle yapıyorsunuz?' sordular. 'Peki bunu yapma yetkisini sana kim verdi?' İsa şöyle cevap verdi: 'Sana bir soru soracağım. Bana cevap ver, ben de sana bunları hangi yetkiyle yaptığımı söyleyeyim. Yahya'nın vaftizi gökten mi, yoksa insanlardan mı geldi? Söyle bana!' Bunu kendi aralarında tartıştılar ve şöyle dediler: 'Eğer 'Cennetten' dersek, 'O halde ona neden inanmadınız?' diye soracaktır. Ama 'İnsanlardan' dersek... '(İnsanlardan korkuyorlardı, çünkü herkes Yahya'nın gerçekten bir peygamber olduğunu düşünüyordu.) Bunun üzerine İsa'ya, 'Bilmiyoruz' diye cevap verdiler. İsa, 'Bunları hangi yetkiyle yaptığımı da size söylemeyeceğim' dedi” (Markos 11:27-33).

“Bir adam bir bağ dikti. Etrafına bir duvar ördü, üzüm sıkma çukuru kazdı ve bir gözetleme kulesi inşa etti. Daha sonra bağı bazı çiftçilere kiraladı ve yolculuğa çıktı. Hasat zamanı geldiğinde bağın meyvelerinden bir kısmını toplaması için kiracılara bir hizmetçi gönderdi. Ama onu yakaladılar, dövdüler ve eli boş gönderdiler. Sonra onlara başka bir hizmetçi gönderdi; bu adamın kafasına vurdular ve ona utanç verici davrandılar. Bir tane daha gönderdi, onu da öldürdüler. Başkalarını da gönderdi; bazılarını dövdüler, bazılarını öldürdüler. 'Göndermesi gereken bir oğlu kalmıştı, sevdiği oğlu. 'Oğluma saygı duyacaklar' diyerek en son onu gönderdi. Fakat kiracılar birbirlerine, 'Bu mirasçıdır' dediler. Gelin onu öldürelim, miras bizim olsun.' Bunun üzerine onu alıp öldürdüler ve bağdan dışarı attılar.' 'O halde bağın sahibi ne yapacak? Gelip o kiracıları öldürecek ve bağı başkalarına verecek. Şu ayeti okumadınız mı: İnşaatçıların reddettiği taş, kapak taşı oldu; Bunu Rab yaptı ve bu bizim gözümüzde harika bir şey mi?' Sonra onu tutuklamanın bir yolunu aradılar çünkü bu benzetmeyi kendilerine karşı söylediğini biliyorlardı.” (Markos 12:1-12)

“Daha sonra Ferisilerden ve Hirodes yanlılarından bazılarını İsa'nın sözleriyle yakalamak için ona gönderdiler. Ona gelip şöyle dediler: 'Öğretmenim, senin dürüst bir adam olduğunu biliyoruz. Erkeklerden etkilenmezsin çünkü onların kim olduğuna hiç dikkat etmezsin; ama siz gerçeğe uygun olarak Tanrı'nın yolunu öğretiyorsunuz. Sezar'a vergi ödemek doğru mu değil mi? Ödemeli miyiz yoksa ödememeli miyiz?' Fakat İsa onların ikiyüzlülüğünü biliyordu. 'Neden beni tuzağa düşürmeye çalışıyorsun?' O sordu. 'Bana bir dinar getirin ve ona bir bakayım.' Parayı getirdiler ve onlara 'Bu kimin portresi?' diye sordu. Peki kimin yazısı?' 'Sezar'ın' diye yanıtladılar. Sonra İsa onlara, 'Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin' dedi” (Markos 12:13-17).

“Sonra dirilmenin olmadığını söyleyen Sadukiler ona bir soruyla geldiler. 'Öğretmenim' dediler, 'Musa bize, eğer bir adamın erkek kardeşi ölürse ve karısını bırakıp çocuk bırakmazsa, adamın dul kadını evlenmesi ve kardeşine çocuk sahibi olması gerektiğini yazdı. Artık yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve çocuk bırakmadan öldü. İkincisi dul kadını evlendi ama o da çocuk bırakmadan öldü. Üçüncüde de durum aynıydı. Aslında yedi kişiden hiçbiri çocuk bırakmadı. En sonunda kadın da öldü. Yedi kişi onunla evli olduğuna göre, dirilişte kimin karısı olacak?' İsa şöyle cevap verdi: 'Kutsal Yazıları ya da Tanrı'nın gücünü bilmediğiniz için yanılmıyor musunuz? Ölüler dirilince ne evlenecekler, ne de evlendirilecekler; cennetteki melekler gibi olacaklar. Şimdi ölümlerin dirilişine gelince; Musa'nın kitabında çalıyla ilgili kayıta Tanrı'nın ona nasıl şöyle dediğini okudunuz mu: 'Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısıyım'? O, ölümlerin değil, yaşayanların Tanrısıdır. Çok yanılıyorsunuz!” (Markos 12:18-27)

Yorum: Evlilik, erkek ile kadın arasında ölümle sonuçlanan dünyevi bir birlik, bir anlaşmadır.

“Hukuk öğretmenlerinden biri geldi ve onların tartıştığını duydu. İsa'nın onlara iyi bir yanıt verdiğini fark ederek ona şunu sordu: 'Bütün emirler arasında en önemlisi hangisidir?' 'En önemlisi' diye cevap verdi İsa, 'şudur: 'Dinle, ey İsrail, Tanrımız Rab, Rab tektir. Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün aklınla sev. tüm gücünle.' İkincisi ise şudur: 'Komşunu kendin gibi sev.' Bunlardan daha büyük bir emir yoktur.' 'İyi dedin öğretmenim' diye yanıtladı adam. 'Allah birdir, O'ndan başkası yoktur derken haklısın. Onu bütün yüreğinle, bütün anlayışınla, bütün gücünle sevmek ve sevmek. komşunuz, kendiniz olarak tüm yakılan sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir.' İsa onun akıllıca yanıt verdiğini görünce ona, 'Sen Tanrı'nın Krallığından uzak değilsin' dedi. Ve o andan itibaren kimse ona daha fazla soru sormaya cesaret edemedi.” (Markos 12:28-34)

Yorum: Üstünlük ve güç arzusu, kendini beğenmişlik ve kibirli bir tutum yaratır. Bu tavır hakikati ortaya çıkarmaz, aksine insanı alçakgönüllü bir kul haline getirmekten alıkoyar. Sunulan ve reddedilen her delil, tıpkı Firavun'un belalarla karşılaştığında olduğu gibi, insanın kalbini katılaştırır.

Kefaret Kurban

“Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü, Fısıh kuzusunu kestikleri sırada, onlar yemek yerken, İsa ekmeği aldı, ekmek kutsadıktan sonra onu bölüp onlara verdi ve şöyle dedi: 'Al; bu benim vücudum.' Ve bir kâse alıp şükrettikten sonra onu onlara verdi ve hepsi ondan içti. Ve onlara dedi: Bu benim birçokları uğruna dökülen ahit kanımdır. Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı'nda tazesini içeceğim güne kadar asmanın meyvesinden bir daha içmeyeceğim.” (Markos 14:12-31)

Yorum: “Bereket” Yunanca eulogeésas kelimesinden gelir ve övmek, övgüyle kutlamak anlamına gelir. “Bedenim”, kefare kurbanı olmak üzere insan etine bürünmüş Tanrı'dır.

“Zeytin Dağı'na çıktılar ve orada İsa şöyle dedi: 'Hepiniz düşeceksiniz; çünkü 'Çobanı vuracağım ve koyunlar dağılacak' diye yazılmıştır.' Ama dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim.' Petrus ona, 'Hepsi düşse de ben düşmeyeceğim' dedi. Ve İsa ona dedi: Doğrusu sana söylüyorum, bu gece, horoz iki kere ötmeden sen beni üç kere inkar edeceksin.' Ama o kesin bir dille 'Seninle birlikte ölmem gerekse bile, seni asla reddetmeyeceğim' dedi. (Markos 14:27-31) Kısa bir süre sonra başrahabin hizmetçi kızlarından biri geldi ve Petrus'un ısındığını görünce ona baktı ve şöyle dedi: 'Sen de Nasıralı İsa'yla birlikteydin.' Ancak o, 'Ne demek istediğinizi ne biliyorum ne de anlıyorum' diyerek bunu inkar etti. Petrus bir kez daha İsa'yı tanıdığını inkar etti. Hatta üçüncü kez kendisine lanetler yağdırdı ve onlara şöyle yemin etti: 'Bahsettiğiniz bu adamı tanımıyorum.' Horoz hemen ikinci kez öttü. Sonra Petrus, İsa'nın kendisine söylediği şu sözü hatırladı: 'Horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez reddedeceksin.' O da yıkıldı ve ağladı.” (Markos 14:66-72)

“Sonra Getsemani denilen yere gittiler. Ve öğrencilerine, 'Ben dua ederken burada oturun' dedi. Kendisiyle birlikte Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı da aldı ve şöyle diyerek büyük bir sıkıntı ve sıkıntı çekmeye başladı: 'Ruhum çok kederli, hatta ölüme kadar. Burada kal ve izle.' Biraz daha ilerleyerek yere kapandı ve mümkünse o saatin kendisinden geçmesi için dua etti. Ve dedi ki, 'Abba, baba, senin için her şey mümkün. Bu bardağı benden al. Ama benim yapacağımı değil, senin yapacağımı.' Artık saat geldi. İnsanoğlu günahkarların eline teslim edildi. Kalk, gidelim; bak, ihanetim yaklaşıyor.” (Markos 14:32-42)

Yorum: İsa'nın kaldırılmasını istediği kâse bir kap ya da içindekiler değil, O'nun bekleyen çarmıha gerilmesi, acıların kâsesi, itaat aracılığıyla O'na güvenenlere günahların bağışlanmasını, kurtuluşu ve sonsuz yaşamı getirecek kefaret edici kurbanıydı.

“Şimdi hain onlara bir işaret vermişti: 'Öpeceğim kişi o adamdır. Onu yakalayın ve gözetim altında uzaklaştırın.' Bunun üzerine Yahuda hemen onun yanına giderek, 'Haham!' dedi. Ve onu öptü. Gardiyanlar onu ele geçirdiler, yakaladılar ve İsa'yı başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ihtiyarlar ve din bilginleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için ona karşı tanıklık yapmak üzere bir araya gelmişlerdi, ama bulamadılar. Çünkü birçok kişi onun aleyhinde yalancı şahitlik yaptı, fakat onların ifadeleri birbirini tutmuyordu. Bu nedenle başkâhin ona, 'Sen Kutsal Olan'ın Oğlu Mesih misin?' diye sordu. İsa şöyle dedi: 'Ben öyleyim ve İnsanoğlu'nun Gücün sağında oturduğunu ve gökteki bulutlarla geldiğini göreceksiniz.' 'Başka hangi tanıklara ihtiyacımız var? Onun küfürlerini duydunuz. Kararın nedir?' Hepsi onu ölümü hak ettiği için kınadılar.” (Markos 14:44-64)

“Sabah olur olmaz başkâhinler ihtiyarlar, yazıcılar ve tüm Konsil ile istişarede bulundular. Ve İsa'yı bağlayıp götürüp Pilatus'a teslim ettiler. Pilatus ona, 'Sen Yahudilerin Kralı mısın?' diye sordu. İsa sizin söylediğiniz gibi cevap verdi. Pilatus, İsa'yı ölümden suçlu bulmadı ve başkâhinlerin onu teslim etmesinin kıskançlıktan kaynaklandığını anladı. Yahudilerin Kralıyla ne yapacağım? Tekrar 'O'nu çarmıha ger' diye bağurdılar. Ve Pilatus onlara, 'Neden, ne kötülük yaptı?' dedi. Ama onlar daha çok 'O'nu çarmıha ger' diye bağurdılar. Böylece Pilatus, kalabalığı memnun etmek isteyerek Barabbas'ı serbest bıraktı ve İsa'yı kırbaçladıktan sonra onu çarmıha gerilmek üzere teslim etti.” (Markos 15:1-15)

“Askerler onu sarayın (yani valilik binasının) içine götürdüler ve tüm taburu bir araya topladılar. Ona mor bir pelerin giydirdiler ve dikenli bir tacı öreerek başına koydular. Ve onu selamlamaya başladılar: 'Selam, Yahudilerin Kralı!' Başına kamışla vuruyorlar, üzerine tükürüyorlar ve saygıyla diz çöküyorlardı. Ve onunla alay ettiklerinde, mor pelerinini çıkarıp ona kendi elbiselerini giydirdiler. Onu çarmıha germek için Golgota'ya (Kafatası Yeri anlamına gelir) götürdüler ve O'na 'Yahudilerin Kralı' suçlamasını çarmıha gerdiler” (Markos 15:16-26).

“Yoldan geçenler onunla alay ediyor, başlarını sallıyor ve 'Aha! Sen ki, tapınağı yıkıp üç günde yeniden inşa edeceksin, kendini kurtar ve çarmıhtan in!' Ayrıca başkâhinler ve din bilginleri, 'Başkalarını kurtardı; kendini kurtaramaz. İsrail Kralı Mesih şimdi çarmıhtan insin de görelim ve inanalım.” (Markos 15:29-32)

“Konseyin önde gelen bir üyesi olan ve kendisi de Tanrı'nın krallığını bekleyen Arimathea'lı Joseph geldi; ve cesaretini toplayıp Pilatus'un huzuruna çıkıp İsa'nın cesedini istedi. Pilatus, O'nun bu sırada ölüp ölmediğini merak etti ve yüzbaşıyı çağırarak, zaten ölüp ölmediğini ona sordu. Bunu yüzbaşından öğrenerek cesedi Yusuf'a verdi. Yusuf keten bir bez satın aldı, O'nu indirdi, keten beze sardı ve kayaya oyulmuş bir mezara koydu; ve mezarın girişine bir taş yuvarladı.” (Markos 15:43-47)

Yorum: Şabat başlamadan önce Aramatyalı Yusuf, İsa'nın cesedinin gömülmesini istedi. Romalı askerler Pilatus'a İsa'nın öldüğünü doğruladılar. Yusuf, İsa'nın cesedini gömdü ve mezarın girişine bir taş yuvarladı. Ertesi gün korumalar görevlendirildi.

“Şabat günü bittiğinde Magdalalı Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Salome, İsa'nın bedenini yağlamak için baharat satın aldılar. Haftanın ilk günü çok erkenden, güneş doğduktan hemen sonra mezara doğru yola çıktılar ve birbirlerine, 'Mezarın girişindeki taşı kim yuvarlayacak?' diye sordular. Fakat yukarıya baktıklarında çok büyük olan taşın yuvarlandığını gördüler. Mezara girdiklerinde sağ tarafta beyaz elbiseli bir gencin oturduğunu gördüler ve paniğe kapıldılar. 'Endişelenmeyin' dedi. 'Çarmıha gerilen Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz. O yükseldi! O burada değil. Onu

koydukları yere bakın. Ama gidin, öğrencilerine ve Petrus'a şunu söyleyin: 'O sizden önce Celile'ye gidiyor. Orada onu size söylediği gibi göreceksiniz.'" (Markos 16:1-7)

Kefaret Kurbanının Noktası

Tanrı'nın Musa aracılığıyla verdiği Eski Antlaşma, insanları bağışlanmaya hazırlamaktı. Yahudiler her yıl günahlarına karşılık kurban olarak kâhine kusursuz bir hayvan getirirlerdi. Yeni Antlaşma'da, günahın kusurları olmayan bir kurban olan İsa, Mesih'in öğretilerini duyan, O'nun öğretilerine itaat ederek O'na güvenen ve doğru bir şekilde yaşayan herkese günahın bağışlanması ve sonsuz yaşam fırsatı sağladı. Thebiblewayonline.com adresindeki Roma Çarmıha Gerilme'sine bakın.

Mark'tan Önemli Noktalar

- İsa'nın mucizeleri O'nun iddia ettiği gibi Tanrı'nın Oğlu olduğunu kanıtladı.
- Tanrı'nın Kurtuluş mesajı Mesih'tir - O'nun ölümü, gömülmesi, dirilişi ve göğe yükselişi - kefareten eden kurban.
- Geleneklerine bu kadar bağlı olan insanlar, Mesih'i kabul etmeyi imkansız olmasa da zor buluyorlar.
-

Soru: Kefaret kurbanının amacı nedir?

LUKE

Pavlus, Mesih tarafından Yahudi olmayanların elçisi olarak seçildi. Luka bir Yahudi değil, Yahudi olmayan bir kişiydi ve Pavlus'a müjdeci seyahatlerinin çoğunda eşlik eden bir doktordu. Koloseliler 4:14'te Pavlus, Luka'yı ne kadar takdir ettiğini şu sözlerle dile getiriyor: Sevgili dostumuz Luka, doktor ve Demas selam veriyor. Luka başlangıçta şöyle dedi: "Tıpkı başlangıçtan beri görgü tanıkları ve sözün vaizleri olanların bunları bize iletmesi gibi, bir süredir her şeyi yakından takip etmiş biri olarak, düzenli bir kayıt yazmak bana da iyi göründü. (Luka 1:2-3) Luka, "aramızda olup bitenler" (1:1) hakkındaki anlatımına, Elçilerin İşleri olarak da bilinen Elçilerin İşleri kitabıyla devam ediyor.

Yahya'nın Doğuşu - Mesih'in Öncüsü

"Aviya bölüğünden Zekeriya. Ve Harun'un kızlarından olan karısı Elizabeth, her ikisi de Tanrı'nın önünde doğru kişilerdi ve Rabbin bütün emir ve kanunlarını kusursuzca yerine getiriyorlardı. Ama çocukları yoktu. ... melek ona şöyle dedi: 'Korkma Zekeriya, çünkü duan duyuldu; karın Elizabeth sana bir oğul doğuracak ve onun adını Yahya koyacaksın. ... Annesinin rahminden itibaren bile Kutsal Ruh'la dolacak. Babaların yüreklerini çocuklara, itaatsizleri doğru kişilerin bilgeliğine çevirmek ve Rab için hazırlanmış bir halk hazırlamak üzere İlyas'ın ruhu ve gücüyle onun önünden gidecek.' Çünkü 'bunlar olacağı güne kadar susacaksın, konuşamayacaksın' diye inanmadın. Sünnetinde hazır bulunanlar ona Zekeriya adını vermeye çalıştılar ama Elizabeth yani onun adı Yahya HAYIR. Bu nedenle babasına işaretler yaparak kendisine ne isim verilmesini istediğini sordular. Ve bir yazı tahtası istedi ve 'Onun adı John'dur' diye yazdı. Ve hemen ağzı açıldı, dili çözüldü ve Allah'a şükrederek konuştu. Ve korku tüm komşularının üzerine çöktü." (Luka 1:5-7; 13; 15-17; 20; 62-65'ten)

İsa'nın doğuşu

"Cebrail, Tanrı tarafından Celile'nin Nasıra adlı şehrine, Davut soyundan Yusuf adındaki bir adamla nişanlı bir bakireye gönderildi. Ve bakirenin adı Meryem'di. Ve ona gelip şöyle dedi: 'Selam, ey ayrıcalıklı olan, Rab seninle!' Ancak bu söz onu çok rahatsız etti ve bunun ne tür bir selamlama olabileceğini anlamaya çalıştı. Melek ona şöyle dedi: 'Korkma Meryem, çünkü sen Tanrı'nın lütfunu buldun. Ve işte, rahminde hamile kalacaksın, bir oğul doğuracaksın ve onun adını İsa koyacaksın. O büyük olacak ve Yüceler Yücesi'nin Oğlu olarak adlandırılacak. Ve Rab Tanrı, babası Davut'un tahtını ona verecek ve o, Yakup'un evi üzerinde sonsuza kadar egemenlik sürecek ve onun krallığının sonu olmayacak.' Ve Meryem meleğe dedi ki: "Bakire olduğum için bu nasıl olacak?" Ve melek ona şöyle cevap verdi: 'Kutsal Ruh senin üzerine gelecek ve Yüceler Yücesi'nin gücü seni gölgede bırakacak; bu nedenle doğacak çocuğa kutsal, yani Tanrı'nın Oğlu denilecek... Meryem şöyle dedi: 'İşte. Ben Rabbin kuluyum; bana senin sözüne göre olsun.'" (Luka 1:26-33;36; 38)

"Sezar Augustus'tan tüm dünyanın kayıt altına alınması yönünde bir ferman çıktı. Böylece Yusuf da Celile'den, Nasıra kentinden Yahudiye'ye, Davut'un evinden ve soyundan olduğu için Beytullahim denilen Davut şehrine, nişanlısı

Meryem'e kaydolmak üzere gitti. çocukla birlikteydi. Ve onlar oradayken onun doğum yapma zamanı geldi. Ve ilk oğlunu doğurdu, onu kundağa sardı ve yemliğe yatırdı, çünkü handa onlara yer yoktu.” (Luka 2:1; 4-7)

“Rabbin bir meleği yakındaki çobanlara göründü ve Rabbin görkemi etraflarında parladı ve korkuyla doldular. Melek onlara şöyle dedi: 'Korkmayın, çünkü bakın, size tüm insanlar için (tüm Yahudi olmayanları da kapsayacak şekilde) olacak büyük bir sevinci müjdeliyorum. Çünkü bugün, Rab Mesih olan Kurtarıcı Davut'un şehrinde sizin için doğdu.'” (Luka 2:8-12)

“Çobanlar, 'Haydi Beytullahim'e gidelim ve Rab'bin bize bildirdiği bu olayı görelim' dediler. Ve aceleyle gittiler ve Meryem'i, Yusufu ve yemlikte yatan bebeği buldular. Ve onu gördüklerinde, bu çocuk hakkında kendilerine söyleneni bildirdiler. Ve bunu duyan herkes çobanların onlara ne söylediğini merak etti.” (Luka 2:15-19)

“Musa'nın Yasasına göre arınma zamanı geldiğinde, onu Rab'be sunmak için Yerusolim'e getirdiler... Rabbin Yasasında söylenenlere göre bir kurban sunmak için. Şimdi Kudüs'te adı Şimeon olan bir adam vardı ve bu adam doğru ve dindardı, İsrail'in tesellisini (İsrail'i - Mesih'i) bekliyordu ve Kutsal Ruh onun üzerindeydi. Ve Rab'bin Mesih'ini görmeden ölümü görmeyeceği Kutsal Ruh aracılığıyla ona açıklanmıştı. Ve o, Ruh'la mabede geldi ve ana-babası, Kanun âdetlerine göre onun için yapmak üzere çocuk İsa'yı getirdiklerinde, o da onu kollarına aldı ve Tanrı'yı takdis ederek şöyle dedi: 'Rab, şimdi Sözün uyarınca kulunun esenlik içinde gitmesine izin veriyorsun; Çünkü bütün halkların gözü önünde hazırladığın kurtuluşunu, uluslara vahiy ve halkın İsrail'i yüceltme ışığı olarak gözlerimle gördüm.'” (Luka 2:22-32)

“Her şeyi Rab'bin Yasasına göre yaptıktan sonra Celile'ye, kendi kentleri Nasıra'ya döndüler. Çocuk büyüdü, güçlendi, bilgelikle doldu. Ve Allah'ın lütfu onun üzerindeydi.” (Luka 2:39-40)

“Anne babası her yıl Fısıh Bayramı'nda Yerusolim'e giderdi. Ve on iki yaşındayken. Üç gün sonra onu tapınakta öğretmenlerin arasında otururken, onları dinlerken ve onlara sorular sorarken buldular. Ve onu dinleyen herkes onun anlayışına ve cevaplarına hayran kaldı. Annesi ona, 'Oğlum, neden bize böyle davrandın? İşte, babanla ben büyük bir sıkıntı içinde seni arıyorduk.' Ve onlara şöyle dedi: 'Beni neden arıyorsunuz? Babamın evinde olmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?'” (Luka 2:41-42; 46-49)

“Tanrı'nın sözü çölde Zekeriya oğlu Yahya'ya (Vaftizci) geldi. Günahların bağışlanması için tövbe vaftizini ilan ederek Ürdün Nehri çevresindeki tüm bölgeye gitti. Yeşaya peygamberin sözlerinin kitabında yazılı olduğu gibi, 'Çölde bağırın birinin sesi: 'Rabbin yolunu hazırlayın, onun yollarını düzleştirin. Her vadi doldurulacak, her dağ ve tepe alçaltılacak, eğriler düzleşecek, engebeli yerler düz yollar haline gelecek ve tüm insanoğlu Tanrı'nın kurtarışını görecek.' (İşaya 40:3) Bu nedenle kendisi tarafından vaftiz edilmek üzere dışarı çıkan kalabalığa şöyle dedi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı? Tövbeye uygun meyve verin. Ve başlamayın. kendinize şunu söyleyin: 'Babamız İbrahim'dir.' Size şunu söyleyeyim, balta şimdi bile ağaçların köküne dayanmış durumdayken bile Tanrı bu taşlardan İbrahim'e çocuk yetiştirebilir.” (Luka 3:2-6)

Yorum: Kişi, Tanrı'nın hoşuna giden iyi meyveler üretebilmek için günahkar bir yaşamdan doğru bir yaşam yaşamaya geçiş yapmalı, tövbe etmelidir.

“İnsanlar iyi haberi duyururken, yüreklerinde Yahya'nın Mesih olup olmadığını sorguluyorlardı. Yahya hepsine şöyle cevap verdi: "Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü olan geliyor, onun sandaletlerinin bağını çözmeye layık değilim." O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek.” (Luka 3:15-19)

“İsa da vaftiz edilmişti ve dua ediyordu; gökler açıldı ve Kutsal Ruh bedensel bir biçimde güvercin gibi onun üzerine indi; ve gökten bir ses geldi: 'Sen benim sevgili Oğlumsun; senden çok memnunum.' İsa hizmetine başladığında yaklaşık otuz yaşındaydı.” (Luka 3:21-23)

İsa Hizmetine Başlıyor

“İsa Kutsal Ruh'la dolu olarak Ürdün Irmağı'ndan döndü ve İblis tarafından ayartılarak kırk gün boyunca çölde Ruh'un rehberliğinde yönlendirildi. Ve şeytan her türlü ayartmaya son verince, uygun bir zamana kadar ondan ayrıldı. İsa Ruh'un gücüyle Celile'ye döndü ve onun hakkındaki haber tüm çevre ülkeye yayıldı. Ve herkes tarafından yüceltilerek onların havralarında öğretiyordu.” (Luka 4:1-2; 13)

“İsa Celile'deki Nasıra'daki evine döndü ve adeti olduğu üzere Şabat günü sinagoga gitti ve okumak için ayağa kalktı. Peygamber Yeşaya'nın tomarı ona verildi. Tomarı açtı ve şunun yazılı olduğu yeri buldu: 'Rab'bin Ruhu üzerimdedir, çünkü O beni yoksullara müjdeyi duyurmak için meshetti. Tutsaklara özgürlüklerini duyurmak, körlere gözlerinin açıldığını duyurmak, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ve Rab'bin lütfü yılını ilan etmek için beni gönderdi.' Tomarı yuvarladı, görevliye geri verdi ve oturdu ve şöyle dedi: 'Duyduğunuz bu Yazı bugün yerine gelmiştir.' Herkes onun hakkında olumlu konuştu ve bu zarif sözlere hayret etti. Çünkü onu gençliğinden tanıdıkları için "Bu Yusuf'un oğlu değil mi?" İsa şöyle cevap verdi: 'Doğrusu size derim ki, hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul edilmez.' ... ayağa kalktılar ve onu uçurumdan aşağı atmak için kasabanın dışına sürdüler. Ama onların arasından geçip gitti.” (Luka 4:16-30)

İsa Kefernahum'a birçok iyileştirme mucizesi gerçekleştirerek geldi: a) Petrus'un kayınvalidesi; b) bir cüzamlı; c) felçli d) kötü bir ruhu kovmak; ve e) hepsi O'na getirildi. “Din bilginleri ve Ferisiler şöyle soru sormaya başladılar: 'Küfür söyleyen bu kim? Günahları Allah'tan başka kim affedebilir?' İsa şu cevabı verdi: 'Hangisi daha kolay, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk ve yürü' demek mi? Bu nedenle kalk, yatağını topla ve evine git dedi. Artık İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu biliyorsunuz.” (Luka 4:31-5:26)

“Bir gün İsa dua etmek için dağın yamacına çıktı ve geceyi Tanrı'ya dua ederek geçirdi. Sabah olduğunda onlarla birlikte aşağı indi ve düz bir yerde durdu. Öğrencilerinden büyük bir kalabalık ve Yahudiye, Yeruslaim, Sur ve Sayda'dan onu dinlemeye ve kötü ruhların rahatsız ettiği hastalıklarından şifa bulmaya gelen çok sayıda insan oradaydı.

Öğrencilerine bakarak şöyle dedi:

- Ne mutlu yoksul olan sizlere, çünkü Tanrı'nın krallığı sizindir.
- Ne mutlu şimdi aç olan sana, çünkü doycaksın.
- Ne mutlu şimdi ağlayan sana, çünkü güleceksin.
- İnsanoğlu'ndan dolayı insanlar sizden nefret ettiğinde, sizi dışladığında, size hakaret ettiğinde ve adınızı kötü olarak reddettiğinde ne mutlu size.
- Sevinin çünkü cennetteki ödülünüz büyüktür.”

thebiblewayonline.com/html/LifeChrist.html

“Ama yazıklar olsun sana:

- Zenginsiniz, çünkü siz zaten rahatınıza kavuştunuz.
- Artık iyi beslendin, çünkü aç kalacaksın.
- Şimdi gülün, çünkü yas tutacak ve ağlayacaksınız.
- Erkekler senden iyi söz ediyor, çünkü babaları onlara böyle davranırdı. sahte peygamberler.”

“Ama beni duyan size şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenleri kutsayın, size kötü davrananlar için dua edin.” (Luka 6:1-13; 17-29)

“İsa, insanın nasıl sevmesi, vermesi, yargılaması ve affetmesi gerektiğini, yani Tanrı'nın doğasının gereğini sürdürdü. İnsanların, kişinin Tanrı'nın doğasına uygun yaşayıp yaşamadığını, eylemlerine bakarak anlayabileceğini ifade ederek şöyle devam etti: 'İyi kişi, yüreğindeki iyilik hazinesinden iyilik üretir, kötü kişi ise, kendi kötü hazinesinden kötülük üretir. ağzı bol yürekten söz ediyor.’” (Luka 6:45)

“Bu, hayatlarının üzerine inşa edildiği temellere bağlıdır. Yüzbaşının temeli çok sağlamdı çünkü 'Sana gelmeye cüret etmedim' dedi. Ama şunu söyle ve hizmetkarım iyileşsin.” (Luka 7:7)

“Vaftizci Yahya, öğrencilerinden birini İsa'ya 'gelecek olan sen misin, yoksa başkasını mı arayalım?' diye sorması için gönderdi. İsa, EVET diye cevap vermek yerine, ne yaptığımı ve ne öğrettiğimi görün dedi. Onlar gittikten sonra kalabalığa şöyle dedi: 'Size şunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Yahya'dan daha büyük kimse yoktur; yine de Tanrı'nın krallığında en küçük olan ondan daha büyüktür.' Bütün halk, hatta vergi tahsildarları bile İsa'nın sözlerini

duyunca, Yahya tarafından vaftiz edildikleri için Tanrı'nın yolunun doğru olduğunu kabul ettiler. Fakat Ferisiler ve kanun uzmanları, Yahya tarafından vaftiz edilmedikleri için Tanrı'nın kendileri için olan amacını reddettiler.” (Luka 7:28-30)

“İsa, göklerin krallığı hakkındaki iyi haberi duyurmak için kent kent dolaşmaya başladı. Büyük bir kalabalık toplanıyordu ve insanlar kasaba kasaba İsa'ya geliyorlardı; o şu benzetmeyi anlattı: Bir çiftçi tohumunu ekti, bazıları a) yola, b) kayalara, c) dikenlere ve d) ürün veren verimli toprağa düştü, ekilenin yüz katı. Müritleri anlamadı ve şöyle açıkladı: a) bazı insanlar sadece konuşulanları duyar, b) bazıları duyar ve bir süre inanır, c) bazıları duyduklarını kabul eder, ancak zenginliği ve zevki seçer ve d) bazıları “asil ve iyi bir şekilde” Sözü işiten yürek, onu korur ve azimle ürün verir.” (Luka 8:1-15)

“Fırtınayı dindirmek, cinlerin etkisi altındaki bir adamı iyileştirmek, ölüleri diriltmek ve binlercesini doyurmak gibi mucizeler gerçekleştirerek kasaba kasaba seyahat etmeye devam etti. Öğrencileri tüm bu mucizeleri gördüler ama inançlarını arttırmak için daha fazla eğitime ihtiyaçları vardı. Bu nedenle İsa iyileştirme gücünü vererek onları ikişer ikişer gönderdi.” (Luka 8:16-9:17)

“Bir keresinde İsa, öğrencileriyle birlikte yalnız başına dua ederken onlara şunu sordu: 'Kalabalık benim kim olduğumu söylüyor?' Onlar şöyle cevap verdiler: 'Bazıları Vaftizci Yahya diyor; diğerleri İlyas diyor; ve uzun zaman önce yaşamış peygamberlerden birinin hayata geri döndüğü başkaları da var.' 'Peki ya sen?' O sordu. 'Kim olduğumu söylüyorsun?' Petrus, 'Tanrı'nın Mesih'i' diye yanıt verdi. İsa onları bunu kimseye söylememeleri konusunda kesinlikle uyardı. Ve şöyle dedi: "İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ihtiyarlar, başkâhinler ve din bilginleri tarafından reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerekiyor." Sonra hepsine şöyle dedi: 'Biri benim arımdan gelmek isterse, kendini inkar etsin ve her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin. Çünkü canını kurtarmak isteyen onu kaybedecek, ama canını benim için yitiren onu kurtaracaktır. Bir insanın tüm dünyayı kazanmasına rağmen kendini kaybetmesinin ya da kaybetmesinin ne faydası var? Eğer biri benden ve sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendi görkemiyle, Babasının ve kutsal meleklerin görkemi içinde geldiğinde o kişiden utanacaktır. Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlardan bazıları, Tanrı'nın Krallığını görmeden ölümü tatmayacaklar." (Luka 9:18-27)

“İsa bunu söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra Petrus, Yuhanna ve Yakup'u yanına aldı ve dua etmek için bir dağa çıktı. Namaz kılarken yüzünün görünümü değişti, elbiseleri şimşek gibi parladı. Musa ve İlyas adında iki adam, görkemli bir görkem içinde İsa'yla konuşurken ortaya çıktı. Onun Yeruşalim'de gerçekleştirmek üzere olduğu ayrılışı hakkında konuştular. Petrus ve arkadaşları çok uykuluydular ama tamamen uyandıklarında onun yüceliğini ve yanında duran iki adamı gördüler. Adamlar İsa'dan ayrılırken Petrus ona şöyle dedi: "Üstün, burada olmamız bizim için iyi. Gelin, biri sizin için, biri Musa için ve biri de İlyas için olmak üzere üç sığınak kuralım." (Ne söylediğini bilmiyordu.) Konuşurken bir bulut belirip onları sardı ve bulutun içine girerken korktular. Buluttan bir ses geldi: 'Bu benim seçtiğim Oğlumdur; onu dinle.' Ses konuştuğunda İsa'nın yalnız olduğunu gördüler. Öğrenciler bunu kendilerine sakladılar ve o sırada gördüklerini kimseye anlatmadılar.” (Luka 9:28-36)

“Göğe alınacağı vakit yaklaşırken İsa kararlılıkla Yeruşalim'e doğru yola çıktı. Ve kendisi için işleri hazırlamak üzere önden bir Samiriye köyüne giden ulaklar gönderdi; ama oradaki halk onu hoş karşılamadı çünkü Yeruşalim'e doğru gidiyordu. Öğrencileri Yakup ve Yuhanna bunu görünce şunu sordular: 'Rab, onları yok etmek için gökten ateş indirmemizi ister misin?' Ama İsa dönüp onları azarladı ve başka bir köye gittiler.” (Luka 9:51-56)

“Bundan sonra Rab yetmiş iki kişiyi daha görevlendirdi ve onları ikişer ikişer kendisinden önce gideceği her kente ve yere gönderdi. Onlara, 'Hasat bol ama işçi sayısı az' dedi. Bu nedenle hasadın Rabbinden, hasat alanına işçiler göndermesini isteyin. Gitmek! Sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum. Yanınıza çanta, çanta veya sandalet almayın; Yolda kimseye selam vermeyin. Bir eve girdiğinizde önce 'Bu eve selam olsun' deyin. Eğer orada barışçıl bir adam varsa, sizin barışınız onun üzerinde olacaktır; eğer değilse, size geri dönecektir. O evde kalın, size ne verilerse yiyip için, çünkü işçi ücretini hak eder. Evden eve dolaşmayın. Bir şehre girdiğinizde karşılandığınızda önünüze konulanları yiyin. Orada bulunan hastaları iyileştirin ve onlara, 'Tanrı'nın Krallığı size yakın' deyin. Fakat bir şehre girdiğinizde ve hoş karşılanmadığınızda, sokaklara çıkın ve şöyle deyin: 'Şehrin ayaklarımıza yapışan tozunu bile üzerinizden siliyoruz. Ancak şundan emin olun: Tanrı'nın krallığı yakındır.' Size o gün Sodom'un durumunun o

kasabaninkinden daha katlanılabılır olacağını söylüyorum. Seni dinleyen beni dinler; seni reddeden beni reddetmiş olur; ama beni reddeden, beni göndereni reddetmiş olur.' Yetmiş iki kişi sevinçle geri dönüp şöyle dediler: 'Ya Rab, cinler bile senin adınla bize boyun eğiyorlar.' ... Şöyle cevap verdi: "Şeytanın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm." (Luka 10:1-12, 18)

Ferisiler ve Kanun Uzmanları Tarafından Reddedilme

"Bir defasında bir kanun uzmanı İsa'yı sınamak için ayağa kalktı. 'Öğretmenim' diye sordu, 'sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?' 'Kanunda ne yazıyor?' o cevapladı. 'Bunu nasıl okuyorsun?' O cevap verdi: 'Tanrınız Rab'bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle ve bütün aklınızla sevin'; ve 'Komşunu kendin gibi sev.' İsa, "Doğru yanıt verdin" diye yanıtladı. 'Bunu yaparsan yaşayacaksın.' Fakat kendini haklı çıkarmak istiyordu ve İsa'ya şunu sordu: 'Peki benim komşum kim?' Cevap olarak İsa şunu söyledi: 'Bir adam Yerusolim'den Eriha'ya inerken eşkıyaların eline düştü. Elbiselerini çıkardılar, dövdüler ve yarı ölü halde bırakıp gittiler. Bir rahip aynı yoldan geçiyordu ve adamı görünce diğer taraftan geçti. Aynı şekilde bir Levili de oraya gelip onu görünce karşı taraftan geçti. Fakat seyahat ederken bir Samiriyeli adamın olduğu yere geldi; Onu görünce ona acıdı. Onun yanına gitti ve üzerine yağ ve şarap dökerek yaralarını sardı. Daha sonra adamı kendi eşeğine bindirip bir hana götürdü ve onunla ilgilendi. Ertesi gün iki gümüş para çıkarıp hancıya verdi. 'Ona iyi bakın' dedi, 've döndüğümde, ekstra masraflarınızı size geri ödeyeceğim.' "Sizce bu üç kişiden hangisi soyguncuların eline düşen adamın komşusuydu?" Hukuk uzmanı cevap verdi: 'Ona merhamet eden.' İsa ona, 'Git, sen de aynısını yap' dedi." (Luka 10:25-37)

"İsa dilsiz bir cini kovuyordu. İblis gittiğinde dilsiz olan adam konuştu ve kalabalık hayrete düştü. Ama bazıları, 'Şeytanların prensi Beelzebub aracılığıyla cinleri kovuyor' dediler. Diğerleri gökten bir işaret isteyerek onu sınadılar. ... Kalabalık arttıkça İsa şöyle dedi: 'Bu kötü bir nesildir. Mucizevi bir işaret istiyor ama Yunus'un işareti dışında kimseye verilmeyecek. Çünkü Yunus Ninovalılar için bir belirti olduğu gibi, İnsanoğlu da bu kuşak için öyle olacaktır.'" (Luka 11:14-16; 29-30)

Yorum: İsa'nın yaptığı mucize yeterli değildi. Bazıları doğrudan Cennetten bir mucize istedi. İsa'nın mucizelerinin Tanrı'dan geldiğini kabul etmeyi reddettiler.

"İsa konuşmayı bitirince bir Ferisi onu kendisiyle birlikte yemek yemeye davet etti; o da içeri girdi ve masaya yaslandı. Ancak Ferisi, yemekten önce İsa'nın yıkanmadığını fark ederek şaşırıldı. Sonra Rabbi ona şöyle dedi: 'Şimdi, siz Ferisiler

- Bardağın ve tabağın dışını temizle, ama içiniz açgözlülük ve kötülükle dolu. Sizi aptal insanlar! Dışarıyı yapan, içini de yaratmadı mı? Ama içindekini (tabakı) fakirlere ver, o zaman her şey senin için temiz olur.
- Nanenizin, sedefinizin ve diğer tüm bahçe bitkilerinizin onda birini Tanrı'ya veriyorsunuz, ancak adaleti ve Tanrı sevgisini ihmal ediyorsunuz. İlkini yarım bırakmadan ikincisini uygulamalıydınız.
- havralarda en önemli koltukları, çarşılarda selamlaşmayı seversiniz.
- insanların farkında olmadan üstünden geçtiği isimsiz mezarlar gibisiniz.

Siz hukuk uzmanlarısınız

- Yazıklar olsun size, çünkü insanlara taşıyamayacakları yükler yüklüyorsunuz ve siz de onlara yardım etmek için parmağınızı bile kıpırdatmıyorsunuz.
- Peygamberler için türbeler yapıyorsunuz, onları atalarınız öldürüyor.
- atalarınız peygamberleri öldürdü, siz de tasvip ettiğinize tanıklık ediyor ve onların türbelerini yapıyorsunuz.
- Bu nesil, dünyanın yaratılışından bu yana dökülen bütün peygamberlerin kanından sorumlu tutulacaktır.
- Yazıklar olsun siz hukuk uzmanlarına, çünkü bilginin anahtarını elinizden aldınız. Siz içeri girmediniz, girenleri de engellediniz."

"İsa oradan ayrıldığında, Ferisiler ve din öğretmenleri ona şiddetle karşı çıkmaya ve onu sorularla kuşatmaya, söyleyeceği bir şeyi yaparken onu yakalamayı beklemeye başladılar." (Luka 11:37-54)

"Ferisilerin ikiyüzlülük mayasından sakının. Açıklanmayacak gizli, bilinmeyecek gizli hiçbir şey yoktur. ... Kim beni insanların önünde tanırsa, İnsanoğlu da onu Tanrı'nın melekleri önünde tanıyacaktır. Ama kim beni insanların önünde

reddederse, Tanrı'nın melekleri önünde de reddedilecektir. Ve İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak, ama Kutsal Ruh'a küfreden hiç kimse bağışlanmayacaktır." (Luka 12:1-2; 8-10)

"Dikkat! Her türlü açgözlülüğe karşı dikkatli olun; bir adamın hayatı mal varlığının çokluğundan ibaret değildir.' Ve onlara şu benzetmeyi anlattı: 'Zengin bir adamın toprağı iyi ürün verdi. Kendi kendine 'Ne yapacağım? Mahsullerimi saklayacak yerim yok.' 'Sonra dedi ki, 'Ben şunu yapacağım. Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini inşa edeceğim ve tüm tahılımı ve mallarımı orada depolayacağım. Ve kendi kendime diyeceğim ki: Sende çok iyilik var. Yıllarca rafa kaldırılan şeyler. Hayatı rahat bırakın; yiyin, için ve mutlu olun.' 'Ama Tanrı ona şöyle dedi: 'Seni aptal! Bu gece canın senden talep edilecek. O halde kendin için hazırladığın şeyi kim alacak?' Kendisi için bir şeyler biriktiren ama Tanrı katında zengin olmayan herkesin durumu böyle olacaktır.' Sonra İsa öğrencilerine şöyle dedi: 'Bu nedenle size şunu söylüyorum: Ne yiyeceğiniz konusunda hayatınız hakkında ya da ne giyeceğiniz konusunda endişelenmeyin. Hayat yiyecekten, beden ise yiyeceklerden daha önemlidir. Kuzgunlar: Ne ekiyorlar, ne de ambarları var, ama Allah onları besliyor. Siz kuşlardan ne kadar değerlisiniz ki, bunu yapamayacaksınız. çok küçük bir şey, geri kalanı için neden endişeleniyorsunuz?'" (Luka 12:15-26)

"İsa Yeruşalim'e giderken kasaba ve köyleri dolaşarak öğretiyordu. Birisi ona şunu sordu: 'Rab, sadece birkaç kişi mi kurtulacak?' Onlara şöyle dedi: 'Dar kapıdan girmek için elinizden geleni yapın, çünkü size söylüyorum, birçok kişi içeri girmeye çalışacak ve giremeyecek. ile. Evin sahibi kalkıp kapıyı kapattıktan sonra siz dışarıda durup kapıyı çalacak ve yalvaracaksınız efendim, kapıyı bize açın.' 'Ama o şöyle cevap verecek: 'Seni ya da nereden geldiğini bilmiyorum.' "O zaman diyeceksiniz ki, 'Seninle yedik, içtik, sen de sokaklarımızda öğretmenlik yaptın.' 'Ama o şöyle cevap verecek: Sizi ve nereden geldiğinizi bilmiyorum, hepiniz kötülük yapanlar benden uzak durun!'" (Luka 13:22-27).

"Büyük kalabalıklar İsa ile birlikte seyahat ediyordu ve onlara dönerek şöyle dedi: "Eğer biri bana gelir ve babasından, annesinden, karısından ve çocuklarından, erkek ve kız kardeşlerinden - evet, hatta kendi hayatından bile - nefret etmezse, o kişi olamaz. benim öğrencim. Ve çarmlığını taşıyıp beni takip etmeyen kimse benim öğrencim olamaz... Sahip olduğu her şeyden vazgeçmeyen herhangi biriniz benim öğrencim olamaz." (Luka 14:25-27; 33)
Yorum: Yaşamın ve hatta ailenin maddi şeyleri de dahil olmak üzere hiçbir şey Mesih'in önüne konulamaz.

"İsa şöyle dedi: 'İki oğlu olan bir adam vardı. Küçük olanı babasına, 'Baba, mirastan payıma düşeni bana ver' dedi. Böylece malını aralarında paylaştırdı. "Bundan kısa bir süre sonra, küçük oğul sahip olduğu her şeyi toplayıp uzak bir ülkeye doğru yola çıktı ve orada servetini vahşi yaşamda çarçur etti. Her şeyini harcadıktan sonra, tüm ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi ve o da, O da kendisini domuzları beslemek için tarlalarına gönderen o ülkenin bir vatandaşının yanına gitti ve karnını domuzların yediği baklalarla doldurmayı arzuladı ama kimse ona bir şey vermedi. Akli başına gelince şöyle dedi: 'Babamın ne kadar çok çalışanının fazla yiyeceği var ve ben burada açlıktan ölüyorum! Tanrıya ve sana karşı günah işledim, artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim; beni ücretli adamlarından biri gibi yap.' O da kalkıp babasının yanına gitti." Ama kendisi henüz çok uzaktayken babası onu gördü ve ona karşı şefkatle doldu; oğlunun yanına koştu, kollarını ona doladı ve onu öptü.' Oğul ona şöyle dedi: 'Baba, ben cennete ve sana karşı günah işledim. Artık oğlunuz olarak anılmaya layık değilim.' Fakat baba hizmetkarlarına şöyle dedi: 'Çabuk! En iyi elbiseyi getir ve ona giydir. Parmağına bir yüzük, ayağına da sandaletler tak. Besili danayı getirip kesin. Bir ziyafet verelim ve kutlayalım. Çünkü benim bu oğlum ölmüştü ve yeniden dirildi; kaybolmuştu ve bulundu.' Böylece kutlamaya başladılar. Bu sırada büyük oğul da tarladaydı. Evin yakınına geldiğinde müzik ve dans duydu. Bunun üzerine hizmetçilerden birini çağırdı ve ona neler olduğunu sordu. 'Kardeşin geldi' diye yanıtladı, 've baban besili danayı öldürdü çünkü onu sağ salim geri getirdi.' Ağabey sinirlendi ve içeri girmeyi reddetti. Bunun üzerine babası dışarı çıkıp ona yalvardı. Ama babasına şöyle cevap verdi: 'Bakın! Bunca yıldır senin için kölelik yaptım ve asla emirlerine itaatsizlik etmedim. Ama arkadaşlarımla kutlamam için bana bir tek oğlak bile vermedin. Ama malını fahişelerle israf eden şu oğlun eve geldiğinde, onun için besili danayı keseceksin!' 'Oğlum' dedi babası, 'sen her zaman benimlesin ve sahip olduğum her şey senin. Ama kutlamamız ve sevinmemiz gerekiyordu, çünkü bu kardeşiniz ölmüştü ve yeniden hayata döndü; kaybolmuştu ve bulundu.'" (Luka 15:11-32)

Yorum: Burada sunulan çeşitli tutumlar vardır:

- a) Küçük oğul sadece kendini ve iyi vakit geçirmeyi düşünüyordu. Bir süre gururu tövbe etmeyi engelledi, böylece aşağılık işler yaparak kendine acıma içinde debelendi. Durumun farkına vararak bir değişiklik yaptı (tövbe etti), koşulsuz yardım arayarak alçakgönüllülükle geri döndü. Günahlarının bağışlanmasını isteyen birinin tavrı bu olsa gerek.
- b) Büyük oğul kıskançtı, kendine acıyordu, kardeşinin tutumunun değişmesine babasıyla birlikte sevinmek istemiyordu ve bir hizmetçi olmaya istekli olarak geri dönüyordu.
- c) Her ne kadar zor olsa da baba, en küçük oğlunu kalmaya zorlamadı, bunun üzüntü getirebileceğini bilerek kendi kararlarını vermeyi öğrenmesine izin verdi.
- d) Babanın, oğlunun tövbe etmesini ve geri dönmesini sürekli arzulaması, oğlunu uzaktan bakıp görmesi ile açıkça görülmektedir.
- e) Babanın bağışlama tutumu ve oğlunun tövbesi ve dönüşü karşısında sevinmesi, Tanrı'nın, tövbe ederek O'nun sevgi dolu ilişkisine yeniden kavuşmaya ve O'na geri dönmeye istekli olan herkese, insanın günahları için kurban olarak İsa'yı verirken gösterdiği tutumdur. .

“Hiçbir hizmetçi iki efendiye hizmet edemez. Ya birinden nefret edip diğerini sevecek, ya da birine bağlanıp diğerini küçümseyecek. Hem Tanrı'ya hem de Paraya hizmet edemezsiniz.' Parayı seven Ferisiler bütün bunları duydular ve İsa'yla alay ettiler. Onlara şöyle dedi: 'İnsanların gözünde kendinizi haklı çıkaran sizlersiniz, ama Tanrı kalplerinizi biliyor. İnsanlar arasında çok değer verilen şey, Tanrı'nın gözünde tiksindiricidir.’” (Luka 16:13-15)

“Karısından boşanıp başka bir kadınla evlenen (Yunanca apoluo kelimesinden; ASV ve YLT uzaklaştırmıştır) herkes zina yapmış olur ve boşanmış bir kadınla evlenen erkek de zina yapmış olur.” (Luka 16:18)

Yorum: Yunanca apoluo kelimesi boşanma belgesi olmadan göndermek (uzaklaştırmak) anlamına geliyor, onlar hala evliler. Oysa Yunanca irtidat kelimesi boşanma belgesiyle boşanmadır. Artık evli değiller. Zina suçu, boşanma belgesi olmadan gönderilmiş bir kadının, kendisini boşanma belgesi olmadan gönderen kocayla hâlâ evli olması nedeniyle evlenerek zina yapması halinde ortaya çıkar.

“Mor ve ince keten elbiseler giyen ve her gün lüks içinde yaşayan zengin bir adam vardı. Kapısında, Lazar adında, yaralarla kaplı ve zengin adamın masasından düşenleri yemek isteyen bir dilenci yatıyordu. Köpekler bile gelip yaralarını yaladı. 'Dilencinin öldüğü ve meleklerin onu İbrahim'in yanına taşıdığı zaman geldi. Zengin adam da öldü ve gömüldü. Acı çektiği cehennemde başını kaldırıp baktı ve uzakta, yanında Lazarus'la birlikte İbrahim'i gördü. Bunun üzerine ona şöyle seslendi: 'İbrahim Baba, bana acı ve Lazar'ı gönder, parmağının ucunu suya batırsın ve dilimi serinletsin, çünkü ben bu ateşte acı çekiyorum.' Fakat İbrahim şöyle cevap verdi: 'Oğlum, unutma ki, sen yaşadığın süre boyunca iyi şeyler aldın, oysa Lazarus kötü şeyler aldı; ama şimdi o burada teselli ediliyor ve sen de acı çekiyorsun. Ve tüm bunların yanı sıra sizinle aramızda büyük bir uçurum oluştu ki, buradan size gitmek isteyenler oradan bize geçemez, kimse de geçemez.' O da şöyle cevap verdi: 'O halde sana yalvarıyorum baba, Lazar'ı babamın evine gönder; çünkü benim beş erkek kardeşim var. Onları uyarsın da onlar da bu azap yerine gelmesinler.' İbrahim cevap verdi: 'Onların Musa'sı ve peygamberleri var; bırak onları dinlesinler.' 'Hayır İbrahim baba' dedi, 'ama ölümlerden biri onlara giderse tövbe ederler.' 'Ona, 'Musa'yı ve peygamberleri dinlemezlerse, ölümden biri dirilse bile ikna olmazlar' dedi.” (Luka 16:19-31)

Yorum: Görünüşe göre bolluk sahibi adam, mülkünün girişindeki yoksul adamın farkındaydı, ihtiyaç sahibi olduğunu iddia eden hakkında hiçbir şey bilmediği bilinmeyen bir yabancı değil. Kolay hayatına odaklanırken, kapısının eşliğindeki birinin başına gelen talihsizliği fark edip ona şefkat gösteremiyordu.

“İnsanları günaha sürükleyen şeyler mutlaka gelecektir; fakat vay o aracılığıyla gelen kişiye. Bu küçüklerden birini günaha sokmaktansa, boynuna değirmen taşı bağlanarak denize atılması kendisi için daha iyidir. O yüzden kendine dikkat et.” (Luka 17:1-3)

“Kardeşin günah işlerse onu azarla, tövbe ederse onu bağışla. Eğer günde yedi defa sana karşı günah işlerse ve yedi defa sana gelip 'tövbe ettim' derse, onu bağışla.” (Luka 17:3-4)

“Ferisiler tarafından Tanrı'nın Krallığının ne zaman geleceği sorulduğunda İsa şu cevabı verdi: 'Tanrı'nın Krallığı sizin dikkatli gözleminizle gelmez ve insanlar 'İşte burada' ya da 'İşte burada' demezler, çünkü Tanrı'nın krallığı içinizdedir.’” (Luka 17:20-21)

Yorum: Önderler ve tüm halk, Davut'un gibi yeryüzünde bir krallık arıyorlardı. Gelecek krallık bir hükümet ve yöneticiler değil, Tanrı'nın doğasındaki tutumlar ve yaşam tarzlarıdır - sevgi, barış, merhamet, hakikat, sadakat - kendini beğenmişlik değil, insanın kalbindeki şeylerdir. Dünyevi bir güç arayan Yahudiler için ne büyük bir şok.

Yorum: Tanrı'nın Krallığı bir kilise binası (kutsal alan) ya da herhangi bir dini organizasyon değil, bir organizma, işleyen bir insan topluluğudur.

“Kendi doğruluklarına güvenen ve başkalarına tepeden bakan bazı kişilere İsa şu benzetmeyi anlattı: 'Biri Ferisi, diğeri vergi tahsildarı olan iki adam dua etmek için tapınağa çıktı. Ferisi ayağa kalktı ve kendisi hakkında dua etti: 'Tanrım, diğer insanlar gibi - soyguncular, kötülük yapanlar, zina yapanlar - ya da hatta bu vergi tahsildarı gibi olmadığım için sana şükrediyorum. Haftada iki kez oruç tutuyorum ve kazandığının onda birini veriyorum.' 'Fakat vergi tahsildarı uzakta duruyordu. Başını kaldırıp göğe bile bakmadı, göğsünü dövdü ve şöyle dedi: 'Tanrım, günahkar bana merhamet et.' 'Size şunu söyleyeyim, bu adam diğerine değil, Tanrı'nın huzurunda haklı olarak evine gitti. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan da yüceltilecek.’” (Luka 18:9-14)

Birisi İsa'ya sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmam gerektiğini sordu; gençliğimden beri yasaya uyuyorum? İsa, sonsuz yaşamı kazanamayacağınız yasasını uygulayarak, zenginliğinize değil, Tanrı'nın O'na benzeyeceğine güvenmeniz gerektiğini söyledi. (Luka 18:18-22'den)

“İsa Onikileri bir kenara çekti ve onlara şöyle dedi: 'Kudüs'e çıkıyoruz ve peygamberlerin İnsanoğlu hakkında yazdığı her şey gerçekleşecek. Yahudi olmayanlara teslim edilecek. Onunla alay edecekler, ona hakaret edecekler, üzerine tükürecekler, kırbaçlayacaklar ve onu öldürecekler. Üçüncü gün yeniden dirilecektir.’” (Luka 18:31-33)

"Kudüs'e gidiyorlar. ... iki havarisini 'Önünüzdeki köye gidin ve oraya girdiğinizde, orada daha önce kimsenin binmediği bağlı bir sığa bulacaksınız' diye gönderdi. Onu çöz ve buraya getir. Birisi sana 'Neden onu çözüyorsun?' diye sorarsa ona 'Rab'bin buna ihtiyacı var' deyin. Önden gönderilenler gidip onu kendilerine söylediği gibi buldular. Sıpayı çözerken sahipleri onlara, 'Sıpayı neden çözüyorsunuz?' diye sordu. 'Rab'bin buna ihtiyacı var' dediler. Onu İsa'ya getirdiler, elbiselerini sıpanın üzerine attılar ve İsa'yı da üzerine bindirdiler. O ilerledikçe insanlar pelerinlerini yola serdiler. Yolun Zeytin Dağı'ndan aşağı indiği yere yaklaştığında, tüm öğrenci kalabalığı, gördükleri tüm mucizeler için sevinçle yüksek sesle Tanrı'ya şükretmeye başladılar: 'Rab'bin adıyla gelen krala ne mutlu! !' 'Cennette esenlik ve en yücelerde yücelik!' Kalabalıktaki Ferisilerden bazıları İsa'ya, 'Öğretmenim, öğrencilerini azarla!' dediler. 'Size şunu söyleyeyim' diye cevap verdi, 'eğer susarlarsa taşlar bağırır.’” (Luka 19:34-40)

“Kudüs'e yaklaşp şehri görünce ağladı ve şöyle dedi: "Keşke sen, hatta sen bile, bu günde sana neyin huzur getireceğini bilseydin; ama o artık gözlerinden gizlendi. Günler gelecek." Düşmanlarınız size karşı bir set inşa edip sizi her taraftan kuşatacak, sizi yerle bir edecekler; siz ve duvarlarınızın içindeki çocuklar taş üstüne taş bırakmayacaklar. Tanrı'nın size geleceği zamanı tanıyın.’” (Luka 19:41-44)

“Sonra tapınak alanına girdi ve satış yapanları kovmaya başladı. 'Yazılmıştır' dedi onlara, 'Benim evim ibadethane olacak'; ama siz burayı 'soyguncuların sığınağı' haline getirdiniz. Her gün tapınakta öğretiyordu. Fakat başkâhinler, şeriat öğretmenleri ve halkın ileri gelenleri onu öldürmeye çalışıyorlardı. Ancak bunu yapmanın bir yolunu bulamadılar çünkü bütün insanlar onun sözlerine bağlıydı.’” (Luka 19:2845-48)

“Öğrencilerinden bazıları tapınağın nasıl güzel taşlarla ve Tanrı'ya adanan hediyelerle süslendiğini söylüyorlardı. Fakat İsa şöyle dedi: 'Burada gördüklerinize gelince, öyle bir zaman gelecek ki, taş üstünde taş kalmayacak; Hepsini yere atılacak.' 'Hocam' diye sordular, 'bunlar ne zaman olacak? Peki bunların gerçekleşmek üzere olduğuna dair işaret ne olacak?' ... 'Kudüs'ün ordularla kuşatıldığını gördüğünüzde, onun ıssızlığının yaklaştığını anlayacaksınız. O zaman Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın, şehirdekiler dışarı çıksın ve kırdakiler şehre girmesin. Çünkü bu, yazılmış olan her şeyin yerine geleceği cezanın zamanıdır.' ... 'Bütün bunlar gerçekleşmedikçe bu nesil kesinlikle ölmeyecektir. Gök

ve yer geçip gidecek ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacak. Dikkatli olun, yoksa sefahat, sarhoşluk ve hayatın kaygıları yüzünden yürekleriniz ağırlaşır ve o gün bir tuzak gibi ansızın üzerinize kapanır.” (Luka 21:5-7; 20; 32-35)

“Fısıh yaklaşıyordu; başkâhinler ve din öğretmenleri halktan korktukları için İsa'dan kurtulmanın bir yolunu arıyorlardı. Sonra Şeytan Yahuda'ya girdi. Başkâhinlere ve tapınak muhafızlarının görevlilerine gitti ve onlarla İsa'ya nasıl ihanet edebileceğini tartıştı.” (Luka 22:1-4)

Kefaret Kurban Zamanı

“Sonra Fısıh kuzusunun kurban edilmesi gereken Mayasız Ekmek günü geldi. İsa, 'Gidin, Fısıh yemeğini yememiz için hazırlık yapın' diyerek Petrus'la Yuhanna'yı gönderdi. 'Buna nerede hazırlanmamızı istersiniz?' sordular. Şöyle cevap verdi: 'Şehre girdiğinizde karşınıza su testisi taşıyan bir adam çıkacak. Girdiği eve kadar onu takip edin ve evin sahibine şöyle deyin: 'Öğretmen soruyor: Öğrencilerimle Fısıh yemeğini yiyebileceğim misafir odası nerede?' Size tamamı mobilyalı geniş bir üst oda gösterecek. Orada hazırlık yapın.' Oradan ayrıldılar ve her şeyi İsa'nın onlara söylediği gibi buldular. Böylece Fısıh Bayramını hazırladılar. Saat geldiğinde İsa ve havarileri sofraya yaslandılar. Ve onlara dedi: Acı çekmeden önce, bu Fısıh yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok arzuladım. Çünkü size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığında doyum bulana kadar onu bir daha yemeyeceğim." Kâseyi aldıktan sonra şükredip şöyle dedi: "Bunu alın ve aranızda paylaşın. Çünkü size söylüyorum, bir daha içmeyeceğim." Tanrı'nın Krallığı gelinceye kadar asmanın meyvesinden aldı ve ekmeği alıp şükredip böldü ve şöyle dedi: Bu sizin için verilen bedenimdir, bunu benim anılmam için yapın. Akşam yemeğinden sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse, sizin uğruna akıtılan kanımla akıtılan yeni antlaşmadır. Ama bana ihanet edecek olanın eli masada benimkiyle birlikte. İnsanoğlu kararlaştırıldığı gibi gidecek; ama ona ihanet edenin vay haline.” (Luka 22:7-23)

“İsa her zamanki gibi Zeytin Dağı'na çıktı ve öğrencileri de onu takip etti. Oraya varınca onlara şöyle dedi: 'Dua edin de ayartılmaya düşmeyin.' Onlardan bir taş atımı kadar geri çekildi, diz çöktü ve şöyle dua etti: 'Baba, eğer istersen bu kâseyi benden al; yine de benim isteğim değil, senin isteğin yerine getirilsin.' Ona gökten bir melek görüldü ve onu güçlendirdi. Ve acı içinde olduğundan daha hararetle dua etti; teri yere düşen kan damlaları gibiydi.” (Luka 22:39-44)

“İsa daha öğrencileriyle konuşurken bir kalabalık yaklaştı ve Onikilerden biri olan Yahuda denilen adam onlara önderlik ediyordu. Onu öpmek için İsa'ya yaklaştı. İsa ona şunu sordu: 'Yahuda, sen İnsanoğlu'na bir öpücükle mi ihanet ediyorsun?' ... onu yakalayıp götürüp başkâhinin evine götürdüler. ... İsa'yı koruyan adamlar onunla alay etmeye ve onu dövmeye başladılar. Gözlerini bağladılar ve 'Peygamberlik! Kim sana vurdu?' Ve ona daha birçok aşağılayıcı şey söylediler. Şafak vakti, hem başkâhinler hem de din öğretmenleri olan halkın ileri gelenlerinden oluşan kurul bir araya geldi ve İsa onların önüne çıkarıldı. 'Eğer sen İsa'ysan' dediler, 'söyle bize.' İsa şöyle cevap verdi: 'Size söylersem bana inanmazsınız, size sorarsam cevap vermezsiniz. Ama bundan sonra İnsanoğlu, kudretli Tanrı'nın sağında oturacak.' Hepsini şunu sordu: 'O halde sen Tanrı'nın Oğlu musun?' 'Öyle olduğumu söylemekte haklısın' diye cevap verdi. Sonra dediler ki, 'Neden daha fazla tanıklığa ihtiyacımız var? Biz bunu onun ağzından duyduk.' Bunun üzerine bütün topluluk ayağa kalktı ve onu Pilatus'a götürdü. Ve şöyle diyerek onu suçlamaya başladılar: 'Bu adamın milletimizi saptırdığını gördük. Kendisi Sezar'a vergi ödenmesine karşı çıkıyor ve İsa'nın kral olduğunu iddia ediyor.' Bunun üzerine Pilatus İsa'ya, 'Sen Yahudilerin kralı mısın?' diye sordu. İsa, "Evet, söylediğiniz gibidir" diye yanıt verdi. Sonra Pilatus başkâhinlere ve kalabalığa şöyle duyurdu: 'Bu adama karşı bir suçlamada bulunulmasını gerektirecek hiçbir temel göremiyorum” (Luka 22:47-48; 54, 63; 23:1-4).

“Pilatus, İsa'yı Hirodes'e gönderdikten sonra, Hirodes de O'nu yargılamadan Pilatus'a geri verdi. Pilatus başkâhinleri, yöneticileri ve halkı bir araya toplayıp onlara şöyle dedi: 'Siz bu adamı, halkı isyana kıskırtan biri olarak bana getirdiniz. Onu sizin huzurunuzda sorguya çektim ve ona karşı yönelttiğiniz suçlamalara ilişkin hiçbir temele rastlamadım. Hirodes de onu bize geri gönderdi; gördüğünüz gibi ölümü hak edecek hiçbir şey yapmadı. Bu nedenle onu cezalandıracağım ve sonra serbest bırakacağım.' Tek bir ağızdan bağırıldılar: 'Bu adamdan vazgeçin! İsa'yı serbest bırakmak isteyen Pilatus onlara tekrar başvurdu. Ama onlar "Onu çarmıha ger! Onu çarmıha ger!" diye bağırılmaya devam ettiler. Üçüncü kez onlarla konuştu: 'Neden bu adam ne suç işledi? Bu yüzden onu cezalandıracağım ve sonra serbest bırakacağım.' Ancak

yüksek sesle bağırarak onun çarmıha gerilmesini ısrarla talep ettiler ve Pilatus onların bu talebini yerine getirmeye karar verdi. (Luka 23:13-25)

“Kafatası denilen yere vardıklarında onu, biri sağında, diğeri solunda olmak üzere suçlularla birlikte çarmıha gerdiler. İsa, 'Baba, onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar' dedi. İnsanlar durup izliyordu, hatta yöneticiler onunla alay ediyordu. 'Başkalarını kurtardı; Eğer o, Tanrı'nın Mesih'i, Seçilmiş Kişi ise, kendisini kurtarmasına izin verin.' Askerler de gelip onunla alay ettiler. Ona şarap sirkisi ikram ettiler ve 'Eğer Yahudilerin kralı isen kendini kurtar' dediler. Üstünde yazılı bir ilan vardı: BU YAHUDİLERİN KRALIDIR.” (Luka 23:33-38)

“Saat neredeyse altıncıydı ve dokuzuncu saate kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü, çünkü güneş artık parlamadı. Ve mabedin perdesi ikiye yırtıldı. İsa yüksek sesle şöyle seslendi: 'Baba, ruhumu senin ellerine teslim ediyorum.' Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi. Olanları gören yüzbaşı, Allah'a hamdetti ve şöyle dedi: "Bu gerçekten salih bir adamdı." (Luka 23:44-47)

“Konseyin bir üyesi olan Joseph, iyi ve dürüst bir adamdı ve onların kararlarına ve eylemlerine rıza göstermemişti. Yahudiye'nin Arimathea kasabasından geldi ve Tanrı'nın krallığını bekliyordu. Pilatus'a giderek İsa'nın cesedini istedi. Sonra onu indirdi, keten beze sardı ve henüz kimsenin yatırılmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yerleştirdi. Hazırlık Günüydü ve Şabat başlamak üzereydi.” (Luka 23:50-54)

“Haftanın ilk günü sabah çok erkenden kadınlar hazırladıkları baharatları alıp mezara gittiler.

- a) Taş mezardan yuvarlanmıştı.
- b) İsa'nın cesedi bulunamadı.
- c) Yanlarında şimşek gibi parıldaayan elbiseli iki adam duruyordu: 'Neden diriye ölülerin arasında arıyorsunuz? O burada değil; O yükseldi! İnsanoğlu'nun günahkâr adamların eline teslim edilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün yeniden dirilmesi gerektiğini size nasıl söylediğini hatırlayın.' Sonra O'nun sözlerini hatırladılar." (Luka 24:1-8)

“Aynı gün ikisi Kudüs'ten yaklaşık yedi mil uzakta bulunan Emmaus adlı bir köye gidiyorlardı. Olan biten her şeyi birbirleriyle konuşuyorlardı. Onlar birbirleriyle konuşup bu konuları tartışırken İsa'nın kendisi de yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürüdü; ama onu tanımaları engellendi. ... İsa, Musa ve tüm peygamberlerle başlayarak, tüm Kutsal Yazılarda kendisi hakkında söylenenleri onlara açıkladı. Gidecekleri köye yaklaştıklarında İsa sanki daha uzağa gidiyormuş gibi davrandı. Ama onlar ona şiddetle ısrar ettiler: 'Bizimle kal, çünkü akşam olmak üzere; gün neredeyse bitti.' Bu yüzden onlarla birlikte kalmak için içeri girdi. Onlarla birlikte sofraya gelince ekmek aldı, şükretti, ekmeği böldü ve onlara vermeye başladı. Sonra gözleri açıldı, onu tanıdılar ve gözlerinden kayboldu. ... hemen kalkıp Yerusulim'e döndüler. Orada Onbirleri ve onlarla birlikte olanları toplanmış halde buldular. ... Onlar hâlâ bunun hakkında konuşurken, bizzat İsa aralarında durup onlara şöyle dedi: 'Size esenlik olsun.' Bir hayalet gördüklerini düşünerek şaşırıldılar ve korktular. Onlara şöyle dedi: "Neden sıkıntınız var ve neden kafanızda şüpheler yükseliyor? Ellerime ve ayaklarıma bakın. Ben benim! Dokunun bana ve bakın; gördüğünüz gibi hayaletin eti ve kemiği yoktur." Sahibim." Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi. Onlar sevinç ve hayretten hâlâ inanmazken, onlara, 'Burada yiyecek bir şeyiniz var mı?' diye sordu. Ona bir parça kızarmış balık verdiler, o da onu alıp onların huzurunda yedi. Onlara şöyle dedi: 'Daha aranızdayken size şunu söyledim: Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin ve Mezmurlarda benim hakkımda yazılanların hepsi yerine gelecektir.' Sonra Kutsal Yazıları anlayabilmeleri için zihinlerini açtı. Onlara şöyle dedi: 'Yazılan şudur: Mesih acı çekecek ve üçüncü günde ölümden dirilecek; ve Yerusulim'den başlayarak bütün uluslara tövbe ve günahların bağışlanması onun adıyla duyurulacak. Sizler bu olayların tanıklarısınız. Babamın söz verdiği şeyi size göndereceğim; ama yukarıdan gelen güçle giyininceye kadar şehirde kalın.' Onları Beytanya yakınlarına götürdüğünde ellerini kaldırdı ve onları kutsadı. Onları kutsayarak onları bıraktı ve göğe alındı. Sonra ona tapındılar ve büyük bir sevinçle Yerusulim'e döndüler. Ve sürekli olarak mabette kalıp Allaha şükrettiler.” (Luka 24:13-16; 27-31; 33-34; 36-53)

Luke'tan Önemli Noktalar

- Tanrı, Nasıralı İsa olarak Kutsal Ruh'un eylemiyle yeryüzüne geldi.

- İsa, Şeytan tarafından ayartıldığı zaman bile günahsız bir yaşam sürdü.
 - Yalnızca Tanrı'nın yapabileceği eylemleri gerçekleştirdi; örneğin birini ölümden diriltmek.
 - Günahın kefareti olarak tek kurban olarak günahsız insan bedenini Tanrı Baba'ya sundu.
 - O'nun ölümü ve gömülmesinin ardından diriltildi ve 40 günlük bir süre boyunca birçok kişi tarafından görüldü.
 - İsa'nın göğe yükselişine birçok kişi tanık oldu.
- Soru - Mesih'in Dirilişinin önemi nedir?

JOHN

Her şeyin Başlangıcı Söz'dü

- Söz Tanrının Yanındaydı.
- Söz Tanrı'ydı.
- Söz her şeyi yarattı.
- Söz, insanların ışığı olan Yaşam'dı.
- Söz dünyadaydı ama insan tarafından tanınmadı.
- Söz, Tanrı'nın ruhsal çocukları olma hakkını verir.
- Söz, insanlar arasında yaşayan bedene dönüştü.

Vaftizci Yahya'nın Tanıklığı

- Benden sonra gelen İsa benden çok daha büyüktür.
- Bu İsa dünyanın günahlarını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusudur.
- Ruh'un İsa'nın üzerine indiğini gördüm.

İsa Hizmetine Başlıyor

Yahya'nın öğrencilerinden bazıları, İsa'nın Mesih olduğuna inanarak onu takip etmesi için onu terk etti.

“Yönetim konseyinin bir üyesi olan Nikodimos gece İsa'nın yanına geldi (muhtemelen görülmek istemiyordu) ve şöyle dedi: Haham, senin Tanrı'dan gelen bir öğretmen olduğunu biliyoruz. 'Çünkü eğer Tanrı onunla olmasaydı, hiç kimse sizin yaptığımız mucizevi işaretleri gerçekleştiremezdi.' Cevap olarak İsa şöyle dedi: 'Size doğrusunu söyleyeyim, hiç kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Krallığını göremez.' 'Bir adam yaşlandığında nasıl doğabilir?' Nicodemus sordu. İsa şöyle cevap verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, hiç kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın krallığına giremez. Beden, bedeni doğurur, ama Ruh, ruhu doğurur. 'Bu nasıl olabilir?' Nikodim sordu: İsa sana dünyevi şeylerden bahsettiğimi ve inanmadığımı söyledi; o zaman göksel şeylerden söz edersem nasıl inanacaksın?

“Gökten gelen İnsanoğlu dışında hiç kimse cennete gitmemiştir. Musa'nın çölde yılanı yukarı kaldırması gibi, İnsanoğlu'nun da yukarı kaldırılması gerekir; öyle ki, ona iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşabilsin. Tanrı'nın tek ve biricik Oğlunu vermesinin nedeni budur; ona iman eden herkes yok olmasın, sonsuz yaşama sahip olsun.” (Yuhanna 3:2-15)

Yorum: “Eğer Tanrı onunla olmasaydı, hiç kimse sizin yapmakta olduğunuz mucizevi işaretleri gerçekleştiremezdi.” Nikodemus'un konsey üyelerinin ya göremediği ya da tanımayı reddettiği ne kadar derin bir ifade.

Yorum: Tanrı'nın krallığına herhangi bir dünyevi araç, soy, güç, konum veya para yoluyla girilemez çünkü bu ruhsaldır ve İsa'yı Tanrı olarak kabul etmek ve O'nun bağışlama ve uzlaşma mesajına itaat yoluyla ruhsal bir doğuş gerektirir.

“İsa Yahudiye'den ayrıldı ve Samiriye'nin Sychar adlı bir kasabasından geçerek Celile'ye doğru yola çıktı; Yakup'un kuyusu oradaydı; Böylece İsa yolculuğundan dolayı yorgun olduğundan kuyunun yanında oturuyordu. Altıncı saate geliyordu. ... Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi. İsa ona, 'Bana bir içki ver' dedi. Samiriyeli kadın ona şöyle dedi: 'Nasıl oluyor da sen bir Yahudi olarak benden, Samiriyeli bir kadından içki istiyorsun?' (Yahudiler Samiriyelilerle

ilgilenmezdi.) İsa ona şöyle cevap verdi: 'Eğer Tanrı'nın armağanını ve sana, 'Bana bir içki ver' diyenin kim olduğunu bilseydin, ona sorardın ve o da verirdi. sen yaşayan susun.' Kadın ona, 'Efendim, su çekecek hiçbir şeyiniz yok, kuyu da derin' dedi. Bu canlı suyu nereden buluyorsun? Babamız Jacob'dan daha mı büyüksün? Kuyuyu bize verdi ve oğulları ve hayvanları gibi kendisi de ondan içti.' İsa ona şöyle dedi: 'Bu sudan içen herkes yeniden susayacak; ama benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamayacak. Ona vereceğim su, kendisinde sonsuz yaşama fışkıran bir su kaynağı olacak.' Kadın ona, 'Efendim, bana bu suyu verin ki, susmayayım ve su çekmek için buraya gelmek zorunda kalmayayım' dedi. İsa ona, 'Git, kocanı çağır ve buraya gel' dedi. Kadın ona şöyle cevap verdi: 'Benim kocam yok.' İsa ona şöyle dedi: "Kocam yok" derken haklısın; çünkü beş kocan oldu ve şu anda sahip olduğun kocan değil. Söyledikleriniz doğrudur.' Kadın ona şöyle dedi: 'Efendim, anlıyorum ki sen bir peygambersin. Atalarımız bu dağda ibadet ederlerdi ama siz, insanların ibadet etmesi gereken yerin Kudüs olduğunu söylüyorsunuz.' İsa ona şöyle dedi: "Kadın, inan bana, öyle bir saat geliyor ki, ne bu dağda, ne de Yeruşalim'de Baba'ya tapınacaksın. Sen bilmediğine tapıyorsun; biz bildiğimize tapıyoruz, çünkü kurtuluş Yahudilerdendir. Fakat gerçek anlamda tapınanlar Baba'ya ruhta ve gerçekte ibadet edeceklerdir ve Tanrı ruhtur ve ona tapınanlar ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.' Kadın ona, 'Mesih'in geleceğini biliyorum' dedi, 'O geldiğinde bize her şeyi anlatacak.' İsa ona, "Seninle konuşan ben (Mesih) benim" dedi. (Yuhanna 4:3-26)

“Kadın su testisini bırakıp şehre gitti ve halka şöyle dedi: 'Gelin, bana yaptığım her şeyi anlatan adamı görün. Bu İsa olabilir mi?' Şehrin dışına çıkıp onun yanına geliyorlardı. O kasabadaki birçok Samiriyeli, kadının şu ifadesinden dolayı ona inandı: 'Yaptığım her şeyi bana anlattı.' Bunun üzerine Samiriyeliler ona geldiklerinde ondan kendilerinde kalmasını istediler ve o da orada iki gün kaldı. Ve daha birçokları O'nun sözü sayesinde iman etti. Kadına dediler: 'Artık senin söylediklerin yüzünden inanmıyoruz; çünkü kendimiz duyduk ve onun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz.'” (Yuhanna 4:28-30; 39-42)

“İsa Samiriye'den ayrıldı ve tekrar Celile'ye gitti; burada, memurun oğlunun huzurunda bulunmayarak, yalnızca şifasını söyleyerek bir kraliyet memurunun oğlunu iyileştirdi. Yetkili oğlunun iyileştiğine inandı ve gitti.” (Yuhanna 4:52)

“İsa Yeruşalim'e gitti ve orada Koyun kapısı havuzunda oturan bir sakatı iyileştirdi. Yahudiler İsa'ya zulmediyordu çünkü o Şabat'ta bu şeyleri yapıyordu. Fakat İsa onlara şöyle cevap verdi: 'Babam şu ana kadar çalışıyor, ben de çalışıyorum.' Bu onları daha da çileden çıkardı çünkü Tanrı'yı kendi Babası olarak adlandırıyor ve kendisini Tanrı ile eşit kılıyordu (İsa az önce insanı imkansız hale getirmişti). İsa şöyle cevap verdi: 'Baba ne yaparsa, Oğul da aynısını yapar. Çünkü Baba, Oğul'u sever ve yaptığı her şeyi O'na gösterir. Ve hayret edesiniz diye ona bunlardan daha büyük işler gösterecek. Çünkü Baba ölüleri diriltip onlara hayat verdiği gibi, Oğul da dilediğine hayat verir. Baba kimseyi yargılamaz; ancak herkesin Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u da onurlandırması için tüm yargılamayı Oğul'a vermiştir. Oğul'u onurlandırmayan, onu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz. Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. O, yargılanmaz, ancak ölümden yaşama geçmiştir.” (Yuhanna 5:1-24)

“Size doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı Oğlu'nun sesini işitecekleri ve duyanların yaşayacakları bir saat geliyor ve şimdi buradadır. Çünkü Baba'nın kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olmasını bahşetmiştir. Ve O, İnsanoğlu olduğu için ona hükmü infaz etme yetkisini verdi. Buna şaşmayın, çünkü mezarlarda olan herkesin, iyilik yapanların yaşam dirilişine, kötülük yapanların ise yargı dirilişine, onun sesini duyup çıkacağı bir saat geliyor.” (Yuhanna 5:25-29)

Yorum: Ruhsal açıdan ölü olanlar Mesih'in mesajını duyamazlar. Liderlerinin uzun yıllardır uyguladığı geleneklerinden farklı bir şey duymak istemiyorlardı.

“Ama biliyorum ki içinizde Tanrı sevgisi yok. Ben Babamın adına geldim ve siz beni kabul etmiyorsunuz. Başka biri kendi adına gelirse onu kabul edeceksiniz. Birbirinizden yücelik alırken ve tek Tanrı'dan gelen yüceliği aramazken nasıl inanabilirsiniz? Seni Baba'ya suçlayacağımı sanma. Seni suçlayan biri var: Umudunu bağladığım Musa. Musa'ya inansaydınız bana inanırdınız; çünkü benim hakkımda yazdı. Ama eğer onun yazılarına inanmıyorsanız, benim sözlerime nasıl inanacaksınız?” (Yuhanna 5:42-47)

Yorum: “Tanrınız Rab sizin için kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onu dinlemelisin.” (Tesniye 18:15-16)

“İsa gölün diğer tarafına gitmişti. Kalabalık O'nu aramak için oraya gitti. İsa şöyle dedi: “Beni alametler gördüğünüz için değil, ekmeçlerden doyduğunuz için arıyorsunuz. Yok olup giden yiyecek için değil, İnsanoğlu'nun size vereceği sonsuz yaşama dayanan yiyecek (Mesih'in sözleri) için emek verin. Çünkü Baba Tanrı onun üzerine mühürünü bastı.” Sonra ona şöyle dediler: "Tanrı'nın işlerini yapmak için ne yapmalıyız?" İsa onlara şöyle yanıt verdi: "Bu, Tanrı'nın işidir, O'na iman etmenizdir." kimi gönderdi." Bunun üzerine ona dediler: O halde, görüp sana iman etmemiz için ne gibi bir işaret yapıyorsun? Atalarımız çölde man yedi; onlara gökten ekmeç verdi; yemek yemek.' Sonra İsa onlara şöyle dedi: 'Doğrusu, doğrusu, size gökten ekmeği Musa vermedi, ama size gökten gerçek ekmeği Babam veriyor. Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inendir. cennettir ve dünyaya hayat verir.' Ona, 'Efendim, bu ekmeği bize her zaman verin' dediler. İsa onlara şöyle dedi: 'Ben yaşamın ekmeğiyim (O, sonsuz yaşamın yiyeceğidir); bana gelen acıkmayacaktır ve bana iman eden asla susmayacaktır. Ama ben size beni gördüğünüzü ve beni gördüğünüzü söyledim. yine de inanmayın. Baba'nın bana verdiği her şey bana gelecektir ve bana geleni asla kovmam. Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim. Ve beni gönderenin isteği şudur ki, bana verdiği şeylerden hiçbirini kaybetmemeli, fakat onu son günde diriltmeliyim. Çünkü bu, Oğul'a ve Oğul'a bakan herkesin isteğidir. O'nun sonsuz yaşama sahip olması gerektiğine inanıyor ve onu son günde dirilteceğim.'" (Yuhanna 6:26-40)

Yorum: İnanç farkındalıktan fazlasını gerektirir, eylem gerektirir. Çünkü fiziksel olarak öleceğinize gerçekten inanıyorsanız, ölümünüzü önlemek için harekete geçeceksiniz. Aynı şey ruhsal açıdan da geçerlidir, çünkü eğer İsa'nın Tanrı olduğuna ve sonsuz yaşam verdiğine gerçekten inanıyorsanız, O'nunla birlikte sonsuz yaşamı almak için gerekli her türlü eylemi yapacaksınız.

“Yahudiler onun hakkında homurdandılar çünkü o, 'Gökten inen ekmeç benim' dedi. 'Annesini ve babasını tanıdığımız Yusuf oğlu İsa bu değil mi?' dediler. Şimdi nasıl 'Cennetten indim' diyor?' İsa onlara şöyle cevap verdi: 'Aranızda homurdanmayın. Beni gönderen Babam (İsa'nın mesajıyla) onu çekmedikçe kimse bana gelemez. Onu son günde dirilteceğim. Peygamberlerde yazılıdır ki, 'Ve onların hepsi Allah tarafından öğretilenektir.' Baba'dan işitip öğrenen herkes bana gelir; Baba'yı Tanrı'dan olan dışında hiç kimse görmemiştir; Babayı gördü. Size doğrusunu söyleyeyim, iman eden sonsuz yaşama kavuşur. Ben hayatın ekmeğiyim. Babalarınız çölde man yediler ve öldüler. Bu, insan ondan yesin ve ölmesin diye gökten inen ekmeçtir. Ben gökten inen canlı ekmeğim. Eğer bir kimse bu ekmeçten yerse sonsuza kadar yaşayacaktır. Ve dünyanın yaşamı karşılığında vereceğim ekmeç benim etimdir.'" (Yuhanna 6:41-51)

Yorum: Yaşayan ekmeç, Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'tir, çünkü O sonsuz yaşamdır. Onun mesajı, görev gereği ya da bir ritüel nedeniyle değil, yüreğten itaat edildiğinde, günahların bağışlanmasını ve sonsuz yaşamı verir.

“Sonra Yahudiler kendi aralarında sert bir şekilde tartışmaya başladılar. Bu adam yememiz için etini bize nasıl verebilir? İsa onlara şöyle dedi: 'Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun etini yemediğiniz ve kanımı içmediğiniz sürece içinizde yaşam olmaz. Bedenimi yiyen ve kanımı içen kişi (insan formundaki sonsuz Tanrı olarak kendi varlığını tüketir ve günahın kefareti olan kurban haline gelir) sonsuz yaşama sahiptir ve ben onu son günde dirilteceğim. Çünkü bedenim gerçek yiyecek ve kanım gerçek içecektir. Etimi yiyen ve kanımı içen bende kalır, ben de onda. Nasıl ki, yaşayan Baba beni gönderdi ve ben Baba sayesinde yaşıyorum, aynı şekilde benden beslenen de benim sayemde yaşayacak. Bu gökten inen ekmeçtir. Atalarınız man yeyip öldüler; ama bu ekmeçle beslenen sonsuza dek yaşayacaktır.' Bunu Kefernahum'daki sinagogda ders verirken söyledi. Bunu duyan öğrencilerinden çoğu, 'Bu zor bir öğretiler' dediler. Bunu kim kabul edebilir?'” (Yuhanna 6:52-60)

Yorum: Tanrı, tövbelerinin, yaşam tarzı değişikliklerinin ve suya daldırılarak (vaftiz) gömülmelerinin ardından bunları Mesih Bedenine, Kendi Kilisesine koyar.

“Öğrencilerinin bu konuda homurdandıklarını bilen İsa onlara şöyle dedi: 'Bu sizi rahatsız mı ediyor? Peki ya İnsanoğlu'nun daha önce bulunduğu yere (Baba'ya) yükseldiğini görürseniz! Ruh hayat verir; etin hiçbir önemi yoktur. Size söylediğim sözler ruhtur ve yaşamdır. Ancak aranızdan inanmayanlar da var.' Çünkü İsa, hangisinin inanmadığını ve kimin kendisine ihanet edeceğini başından beri biliyordu. Şöyle devam etti: 'İşte bu yüzden size, Baba izin vermedikçe

kimsenin bana gelemeyeceğini söyledim.' Bu andan itibaren öğrencilerinin çoğu geri döndü ve artık onu takip etmediler.' (Yuhanna 6:61-66)

Yorum: İsa'nın "Size söylediğim sözler" ifadesi, Mesih'in kefaret niteliğindeki kurbanlığı aracılığıyla bağışlanma ve kurtuluşu – Sonsuz Yaşam – verir.

"Yahudilerin Çardak Bayramı yaklaşmıştı; İsa gitti ama gizlice. Kalabalık 'O iyi bir adam' diye fısıldayarak onu arıyordu. Bazıları ise 'Hayır, insanları aldatıyor' dedi. Ama Yahudi korkusundan dolayı kimse onun hakkında açıkça bir şey söyleyemiyordu." (Yuhanna 7:12-13)

Bayramın yarısında İsa tapınağın avlusuna çıktı ve öğretmeye başladı. Yahudiler hayrete düştüler ve şunu sordular: 'Bu adam çalışmadan nasıl böyle bir bilgi edindi?' İsa cevap verdi: 'Benim öğretim bana ait değil. Beni gönderenden geliyor. Eğer biri Tanrı'nın isteğini yerine getirmeyi seçerse, öğretim Tanrı'dan mı geldiğini, yoksa kendi başıma mı konuştuğumu öğrenecektir.' (Yuhanna 7:14-17)

"Musa sana yasayı vermedi mi? Ancak hiçbiriniz yasaya uymuyorsunuz. Neden beni öldürmeye çalışıyorsunuz? Kalabalık, "Sen cinlerin elindesin" diye cevap verdi. Kudüs halkından bazıları, 'Öldürmeye çalıştıkları adam bu değil mi?' diye sormaya başladı. İşte burada, halka açık bir şekilde konuşuyor ve ona tek kelime söylemiyorlar. Yetkililer onun gerçekten Mesih olduğu sonucuna vardılar mı?" (Yuhanna 7:19-26)

"İsa dedi ki, 'Kısa bir süreliğine yanınızdayım, sonra beni gönderenin yanına gideceğim. Beni arayacaksın ama bulamayacaksın; ve benim bulunduğum yere sen gelemezsin.' Bu adam bizim onu bulamadığımız nereye gitmeyi planlıyor?" (Yuhanna 7:33-35)

Yorum: Mucizelerinin de gösterdiği gibi, İsa onlara Baba'dan olduğunu ne sıklıkla söylemişti? Mesih'in yeryüzünde olacağına dair gelenekleri, inanmaya istekli olmalarını engelledi.

Bana Gel Yolum Ben

"Bayramın son ve en büyük gününde İsa ayağa kalktı ve yüksek sesle şöyle dedi: 'Bir kimse susamışsa, bana gelsin ve içsin. Kutsal Yazıların söylediği gibi, kim bana inanırsa, onun içinden diri su ırmakları akacaktır.' Bununla, kendisine iman edenlerin daha sonra alacakları Ruh'u kastediyordu. İsa henüz yüceltilmediğinden, o zamana kadar Ruh verilmemişti." (Yuhanna 7:37-39)

"Ben dünyanın ışığıyım (Tanrı'nın kurtuluş mesajı). Benim ardından gelen asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur." (Yuhanna 8:12)

"İsa onlara şöyle dedi: 'Ben gidiyorum, siz beni arayacaksınız ve günahınızın içinde öleceksiniz. Ben nereye gidersem sen gelemezsin.'" (Yuhanna 8:21)

"Sen aşağıdansın; Ben yukarıdan geliyorum. Sen bu dünyadansın; Ben bu dünyaya ait değilim. Sana günahların içinde öleceğini söylemişim; Eğer benim (iddia ettiğim kişi) olduğuma inanmıyorsan, gerçekten de günahların içinde öleceksin." (Yuhanna 8:23-24)

Yorum: Eğer kişi İsa'nın Tanrı olduğuna olan inancına göre hareket etmezse, günahları affedilemez.

"Onlara Babasından bahsettiğini anlamadılar. Bu nedenle İsa şöyle dedi: "İnsanoğlu'nu (çarmıha gerildiğinde) yukarı kaldırdığımızda, o zaman benim (iddia ettiğim kişi) olduğumu ve kendi başıma hiçbir şey yapmadığımı, sadece ne söylediğimi anlayacaksınız. Baba bana öğretti. Beni gönderen benimledir; beni yalnız bırakmadı; çünkü ben her zaman O'nun hoşuna giden şeyi yaparım." (Yuhanna 8:27-30)

"Eğer öğretilerime sadık kalırsanız, gerçekten benim öğrencilerimsiniz. O zaman gerçeği öğreneceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak." (Yuhanna 8:31-32)

Yorum: Eğer O'nun öğretilerine bağlı kalmazsanız, inanan bir takipçi olmadığınız için O'nun öğrencisi olmayı bırakırsınız.

“Günah işleyen herkes günahın kölesidir. Artık bir kölenin ailede kalıcı bir yeri yoktur, ancak oğul sonsuza kadar ona aittir. Yani, eğer Oğul sizi özgür bırakırsa, gerçekten özgür olacaksınız. İbrahim'in torunları olduğunuzu biliyorum. Yine de beni öldürmeye hazırsın çünkü benim sözüme yerin yok. Ben sana Babanın huzurunda gördüklerimi söylüyorum, sen de babandan duyduklarını yapıyorsun.” (Yuhanna 8:34-38)

“Eğer Tanrı babanız olsaydı beni severdiniz, çünkü ben Tanrı'dan geldim ve şimdi buradayım. Kendi başıma gelmedim; ama beni gönderdi. Neden dilim sana açık değil? Çünkü söylediklerimi duyamıyorsun. Sen babana yani şeytana aitsin ve babanın arzusunu yerine getirmek istiyorsun. O, başından beri hakikate bağlı kalmayan bir katildi çünkü onda hakikat yoktur. Yalan söylediğinde ana dilini konuşur çünkü o bir yalancıdır ve yalanın babasıdır. Ama doğruyu söylediğim için bana inanmıyorsunuz! Herhangi biriniz benim günah işlediğimi kanıtlayabilir mi? Eğer doğruyu söylüyorsam neden bana inanmıyorsun? Allah'a ait olan, Allah'ın söylediklerini duyar. Duymamanızın nedeni Tanrı'ya ait olmamanızdır.” (Yuhanna 8:42-47)

“İsa oradan geçerken doğuştan kör bir adam gördü, yere tükürdü, tükürüğüyle çamur yaptı, çamuru adamın gözlerine sürdü ve ona, 'Git, Siloam havuzunda yıkan' dedi. Gidip yıkandı ve görerek geri geldi. Komşuları ve onu daha önce dilenci olarak görenler, 'Oturup dilenen adam bu değil mi?' diyorlardı. Bazıları öyle olduğunu iddia etti. Diğerleri ise 'Hayır, sadece ona benziyor' dedi. Ama kendisi ısrar etti: 'O adam benim.' ... Böylece kör olan adamı Ferisilere getirdiler. İsa'nın kör adamı iyileştirdiği gün Şabat günüydü. Bu nedenle Ferisiler ona, görme yeteneğinin nasıl kazanıldığını da sordular. Adam şöyle cevap verdi: İsa gözlerime çamur sürdü, ben de yıkadım ve şimdi görüyorum. Bazıları bu adamın Şabat'ı tutmadığı için Tanrı'dan olmadığını söyledi. Ama bazıları, 'Günahkar bir adam nasıl böyle işaretler yapabilir?' dediler. Ancak diğerleri, 'Bir günahkar nasıl bu kadar mucizevi işaretler yapabilir?' diye sordu. Sonunda tekrar kör adama döndüler: 'Onun hakkında ne söylersin? Açtığı şey senin gözlerindi.' Adam, 'O bir peygamberdir' diye cevap verdi. Yahudiler, adamın anne babasını çağırana kadar onun kör olduğuna ve yeniden görüş kazandığına hala inanmıyorlardı. 'Bu oğlun mu?' sordular. 'Kör doğduğunu söylediğin kişi bu mu? Nasıl oldu da şimdi görebiliyor?' 'Onun bizim oğlumuz olduğunu biliyoruz' diye yanıtladı ebeveynler, 've onun kör doğduğunu da biliyoruz.' ... İkinci kez adama 'Allah'ı yücelt' diye seslendiler. Bu adamın bir günahkar olduğunu biliyoruz.' Şöyle cevap verdi: 'Günahkar olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var ki o da kör olmama rağmen artık görebiliyorum.' ... Adam şöyle cevap verdi: 'Bu inanılmaz bir şey! Onun nereden geldiğini bilmiyorsun ama yine de gözlerimi açtı. Tanrı'nın günahkarları dinlemediğini biliyoruz, ancak eğer biri Tanrı'ya tapıyor ve onun isteğini yerine getiriyorsa, Tanrı da onu dinler.' ... Ona, 'Sen tam bir günah içinde doğdun, sen mi bize öğreteceksin?' diye cevap verdiler ve onu dışarı attılar.” (Yuhanna 9:1-34)

Yorum: Adamın kör olduğunu biliyorlardı – “Oturup dilenen adam bu değil miydi?” Ancak imkansız kabul etmeyi reddettiler. Ah, geleneğin gücü.

“İsa, koyun ağılına kapıdan girmeyen, başka yoldan giren kişinin hırsız ve soyguncu olduğunu söyledi. Ama kapıdan giren koyunların çobanıdır. Çobanları önlerinden gidiyor, koyunlar da onu takip ediyor çünkü onun sesini tanıyorlar.” (Yuhanna 10:1-5)

“Ben kapıyım ve koyunları için canını feda edecek İyi Çobanım. Bir kimse benim aracılığım ile girerse kurtulacak, girip çıkacak ve otlak bulacak. Baba'nın beni tanıdığı ve benim Baba'yı tanıdığım gibi, ben kendiminkini tanıyorum ve kendiminki de beni tanıyor; ve koyunlar için canımı veririm.” (Yuhanna 10:7-17)

“Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var (diğer koyunlar Yahudi olmayan takipçilerdir). Onları da getirmeliyim, sesimi dinleyecekler. Yani tek sürü, tek çoban olacak. Bu nedenle Baba beni seviyor; çünkü yeniden geri almak için canımı veririm. Kimse onu benden almıyor ama ben onu kendi isteğimle bırakıyorum. Onu bırakma yetkim var, tekrar alma yetkim de var. Bu görevi babamdan aldım.” (Yuhanna 10:16-18)

“Kıştı, İsa tapınakta yürüyordu. Yahudiler onun çevresine toplandılar ve ona dediler ki: 'Bizi daha ne kadar merakta bırakacaksın? Eğer İsa'ysan, bunu bize açıkça söyle.' İsa onlara şöyle cevap verdi: 'Size söyledim ama inanmıyorsunuz. Babam adına yaptığım işler (kitleler için Tanrı'dan olduğu açık, ancak liderleri için kabul edilemez mucizeler) benim hakkımda tanıklık ediyor, ama siz inanmıyorsunuz çünkü sürünün bir parçası değilsiniz. Koyunlarım sesimi duyuyor, ben onları tanıyorum, onlar da beni takip ediyorlar. Onlara sonsuz yaşam veriyorum, asla yok olmayacaklar ve kimse

onları benim elimden almayacak. Onları bana veren Babam hepsinden üstündür ve onları Baba'nın elinden hiç kimse kapamaz. Ben ve Baba biriz.” (Yuhanna 10:22-30)

Lazarus'u Ölümler İçin Diriltmek

İsa'ya Beytanya'lı Lazarus'un hasta olduğu söylendi. İsa bu hastalığın ölüme yol açmadığını söyledi. Bu, Tanrı'nın yüceliği içindir, öyle ki, Tanrı'nın Oğlu onun aracılığıyla yüceltilsin. Biraz sonra şöyle dedi: "Dostumuz Lazar uykuya daldı, ama ben onu uyandırmaya gidiyorum." Öğrencileri ona, "Ya Rab, eğer uyuyakaldıysa iyileşecektir" dediler. Şimdi İsa ölümünden bahsetmişti ama onlar onun uykuda dinlenmeyi kastettiğini sanmışlardı. O zaman İsa onlara açıkça şöyle dedi: "Lazarus öldü; sizin adınıza, iman edesiniz diye orada olmadığımı sevindim. Ama onun yanına gidelim.” (Yuhanna 11:11-16)

“İsa geldiğinde Lazarus'un dört gündür mezarda olduğunu gördü. ... Marta İsa'ya şöyle dedi: 'Tanrım, eğer burada olsaydın kardeşim ölmezdi. Ama şimdi bile biliyorum ki, Tanrı'dan ne istersen, Tanrı sana verecektir.' İsa ona, 'Kardeşin yeniden dirilecek' dedi. Marta ona, 'Biliyorum ki, son gün dirilişte yeniden dirilecektir.' dedi. İsa ona şöyle dedi: 'Ben diriliş ve yaşamım. Bana inanan ölse bile yaşayacaktır ve bana yaşayan ve bana inanan hiç kimse asla ölmeyecektir. Buna inanıyor musun?' Ona şöyle dedi: 'Evet, Tanrım; Senin dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna inanıyorum.’” (Yuhanna 11:17, 21-27)

“İsa yine derinden etkilenerek mezara geldi. Bu bir mağaraydı ve karşısında bir taş vardı. İsa, 'Taşı kaldır' dedi. 'Tanrım, bu zamana kadar bir koku duyulacak, çünkü o dört gündür ölü.' İsa ona, 'Ben sana, eğer inanırsan Tanrı'nın yüceliğini göreceğini söylememiş miydim?' dedi. İsa gözlerini kaldırıp şöyle dedi: 'Baba, beni duyduğun için sana teşekkür ederim. Beni her zaman duyduğunu biliyordum ama bunu etraftaki insanlar beni senin gönderdiğine inansınlar diye söyledim.' Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, 'Lazarus, dışarı çık' diye bağırdı. Ölen adam, elleri ve ayakları keten şeritlerle bağlanmış, yüzü bir bezle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa onlara, 'Onu çözün ve bırakın' dedi” (Yuhanna 11:38-44).

“Bu nedenle Meryem'le birlikte gelen ve onun yaptıklarını gören Yahudilerin çoğu ona inandı; fakat bazıları Ferisilere giderek İsa'nın yaptıklarını onlara anlattı. Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler Konsil'i toplayıp şöyle dediler: 'Ne yapacağız? Çünkü bu adam birçok alamet gerçekleştiriyor. Böyle devam etmesine izin verirsek herkes ona inanacak ve Romalılar gelip hem yerimizi hem de milletimizi elimizden alacaklar.' ... O yıl başrahip olan Kayafa onlara şöyle dedi: 'Hiçbir şey bilmiyorsunuz. Bütün ulusun yok olmasının değil, halk uğruna bir adamın ölmesinin senin için daha iyi olduğunu da anlamıyorsun. O günden sonra onu öldürmek için planlar yaptılar.’” (Yuhanna 11:45-49, 53)

Kefaret Kurbanının Zamanı Yakın

“Artık Yahudilerin Fısh Bayramı yaklaşıyordu ve birçok kişi Fısh Bayramından önce kendilerini arındırmak için ülkeden Yerusâlim'e çıktı. Tapınakta dururken İsa'yı arıyorlardı ve birbirlerine, "Ne düşünüyorsun? Onun ziyafete hiç gelmeyeceğine mi inanıyorsun?" Şimdi başkâhinler ve Ferisiler, onun nerede olduğunu bilen biri varsa, onu tutuklayabilmeleri için onlara haber vermesini emretmişlerdi.” (Yuhanna 11:55-57)

“Fısh Bayramı'ndan altı gün önce İsa, İsa'nın ölümden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi; Meryem, İsa'nın ayaklarını meshetti ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Öğrencilerinden biri olan (ona ihanet etmek üzere olan) Yahuda İskariot şöyle dedi: 'Bu merhem neden üç yüz dinara satılıp fakirlere verilmedi?' Bunu fakirleri önemseydiği için değil, hırsız olduğu ve içine konulanları kendi kendine dağıtmak için kullandığı para çantasının sorumluluğunu üstlendiği için söyledi. İsa, 'Onu rahat bırak da benim gömüleceğim güne kadar saklasın' dedi. Yoksullar her zaman yanınızda, ama ben her zaman yanınızda değilim.” (Yuhanna 12:1; 4-8)

"Bu nedenle başkâhinler Lazar'ı da öldürmek için planlar yaptılar, çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip İsa'ya iman ediyordu." (Yuhanna 12:10-11)

Yorum: Cinayet, göz ardı etmeyi amaçladıkları Musa Kanunu tarafından yasaklanmıştı. Güçleri, prestijleri, zenginlikleri ve şerefleri onlar için Allah'ın emirlerinden daha önemliydi.

“Bayramına gelen büyük bir kalabalık, İsa'nın Yeruslaim'e geleceğini duydu. Bunun üzerine palmiye ağaçlarının dallarını alıp, 'Hosanna!' diye bağırarak onu karşılamaya çıktılar. (anlam: Bizi kurtarın!) Rab'bin, hatta İsrail Kralı'nın adıyla gelene ne mutlu! Ve İsa genç bir eşek buldu ve tıpkı yazıldığı gibi onun üzerine oturdu: 'Korkma, Siyon kızı; işte, bir eşeğin sıpasına binmiş kralın geliyor!’” (Zekeriya 9:9'dan) (Yuhanna 12:12-15)

“İnsanoğlunun yüceltileceği saat geldi. Size doğrusunu söyleyeyim, bir buğday tanesi bile toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır; ama ölürse çok meyve verir. Canını seven onu kaybeder, bu dünyadaki canından nefret eden ise onu sonsuz yaşam için saklar. Kim bana hizmet ederse bana uymalıdır; ve ben nereysem, hizmetkarım da orada olacaktır. Eğer biri bana hizmet ederse, Babam onu onurlandıracaktır.” (Yuhanna 12:23-26)

“Şimdi bu dünyanın yargısı; şimdi bu dünyanın hükümdarı (Şeytan) kovulacak. Yerden kaldırdığım (çarmıha gerildiğim) zaman bütün insanları kendime çekeceğim.” (Yuhanna 12:31-32)

“Işık (İsa) kısa bir süre daha aranızdadır. Karanlık sizi ele geçirmesin diye, ışığınız varken yürüyün. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez. Işığa sahip olduğunuz sürece ışığa inanın ki, ışığın oğulları olasınız. İsa bunları söyledikten sonra oradan ayrıldı ve onlardan saklandı.” (Yuhanna 12:35-37)

“Yetkililerin çoğu bile ona inandı, ama Ferisilerden korktukları için bunu itiraf etmediler, böylece havradan atılmazlardı; Çünkü onlar, insandan gelen izzeti, Allah'tan gelen izzetten daha çok sevdiler.” (Yuhanna 12:42-43)

“İsa haykırıp şöyle dedi: 'Bana inanan, bana değil, beni gönderene inanmıştır. Beni gören, beni göndereni görmüş olur. Bana iman eden karanlıkta kalmasın diye, dünyaya ışık olarak geldim. Bir kimse sözlerimi duyup da onlara uymazsa, onu yargılamam; çünkü dünyayı yargılamaya değil, dünyayı kurtarmaya geldim. Beni reddedip sözlerimi kabul etmeyen bir hakimi vardır; Söylediğim söz onu son günde yargılayacak. Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım, fakat beni gönderen Baba, ne söyleyeceğimi ve ne konuşacağımı bana bizzat emretti. Ve onun emrinin sonsuz yaşam olduğunu biliyorum. Bu nedenle ne diyorsam, Baba'nın bana söylediği gibi söylüyorum.” (Yuhanna 12:44-50)

Yorum: İsa'nın Mesajı, Sözü, Müjde idi ve öyledir; günahların bağışlanması Mesih aracılığıyla olur. İman, güven ve itaat yoluyla kabul edilmek sonsuz yaşam verir, reddedilmek ise sonsuz ölüm verir. Dolayısıyla kişinin davranışları, O'nun yargılayan Sözüne ya kabul eder ya da reddeder.

“İsa saatinin geldiğini biliyordu. Öğrencilerinin ayaklarını yıkamaya ve beline sarılı olduğu havluyla silmeye başladı. Ayaklarını yıkayıp üstünü giyip yerine geçtiğinde onlara şöyle dedi: 'Size ne yaptığımı anlıyor musunuz? Bana Öğretmen ve Rab diyorsun ve haklısın, çünkü ben de öyleyim. Eğer ben, Rabbiniz ve Öğretmeniniz olarak ayaklarınızı yıkadıysam, siz de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. Kul efendisinden, elçi de kendisini gönderenden üstün değildir. Eğer bunları biliyorsan, bunları yaparsan ne mutlu sana. Hepinizden bahsetmiyorum; Kimi seçtiğimi biliyorum. Ama 'Ekmeğimi yiyen bana karşı topuk kaldırdı' diyen Kutsal Yazı yerine gelecektir. Size doğrusunu söyleyeyim, biriniz bana ihanet edecek.’” (Yuhanna 13:1, 5, 12-21)

“Bir süre daha yanınızda olacağım. Beni arayacaksınız ve Yahudilere söylediğim gibi şimdi de size söylüyorum: Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz.” (Yuhanna 13:33)

“Size yeni bir emir veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi, siz de birbirinizi sevmelisiniz. Eğer birbirinizi seviyorsanız, bununla bütün insanlar benim öğrencilerim olduğunuzu bilecekler.” (Yuhanna 13:34-35)

Yorum: Tanrı sevgidir, dolayısıyla O'nun gibi olabilmek için kişinin de sevmesi gerekir.

“Gittiğim yeri şimdi takip edemezsin ama sonra takip edeceksin.'... 'Gittiğim yerin yolunu biliyorsun.' Thomas ona, 'Rab, nereye gittiğini bilmiyoruz, öyleyse yolu nasıl bilebiliriz?' dedi. İsa şöyle cevap verdi: 'Yol, gerçek ve yaşam Ben'im. Benim aracılığım dışında hiç kimse Baba'ya gelemmez. Eğer beni gerçekten tanısaydın, babamı da tanırdın. Artık onu tanıyorsunuz ve gördünüz.' Filipus, 'Rab, bize Baba'yı göster, bu bize yeter' dedi. İsa cevap verdi: 'Bu kadar uzun bir süre aranızda bulduktan sonra bile beni tanımıyor musun, Filipus? Beni gören herkes Babayı görmüştür. Nasıl 'Bize Baba'yı göster' diyebilirsiniz? Benim Baba'da olduğuma ve Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun? Sana söylediğim sözler sadece bana ait değil. Aksine, bende yaşayan Baba, işini yapıyor. Ben Baba'dayım ve Baba da bendedir

dediğimde bana inanın; ya da en azından mucizelerin kanıtlarına inanın. Size doğruyu söyleyeyim, bana iman eden herkes benim yaptığımı yapacaktır. O bunlardan çok daha büyüklerini yapacak çünkü ben Baba'ya gidiyorum. Ve Oğul, Baba'yı yüceltsin diye, benim adımla dilediğiniz her şeyi yapacağım. Benim adıma benden dilediğinizi isteyebilirsiniz, yapacağım.” (Yuhanna 13:36; 14:4-14)

Gerçeğin Ruhü

“Eğer beni seviyorsan, emirlerime itaat edeceksin. Ve Baba'dan dileyeceğim ve o, sonsuza kadar sizinle birlikte olması için size başka bir Danışman, gerçeğin Ruhü'nu verecektir. Dünya onu kabul edemiyor çünkü onu ne görüyor ne de tanıyor. Ama onu tanıyorsun, çünkü o seninle yaşıyor ve senin içinde olacak. Sizi yetim bırakmayacağım; Sana geleceğim. Çok geçmeden dünya artık beni görmeyecek ama sen beni göreceksin. Çünkü ben yaşıyorum, sen de yaşayacaksın. O gün anlayacaksınız ki, ben Babamdayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim. Kim benim emirlerime sahip olur ve onlara itaat ederse beni seven odur. Beni seven, Babam tarafından da sevilir; ben de onu seveceğim ve ona kendimi göstereceğim.” (Yuhanna 14:15-21)

“Bütün bunları hâlâ seninleyken konuştum. Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Danışman, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek ve size söylediğim her şeyi hatırlatacak. ... Seninle daha fazla konuşmayacağım çünkü bu dünyanın prensi geliyor. O'nun benim üzerimde hiçbir etkisi yok ama dünya, Baba'yı sevdiğimi ve Babam'ın bana emrettiklerini tam olarak yerine getirdiğimi öğrenmeli.” (Yuhanna 14:25-26, 30-31)

“Babam bahçivandır. Bende meyve vermeyen her dalı kesip atıyor. Bende kal, ben de senin içinde kalacağım. Hiçbir dal tek başına meyve veremez; asmada kalması gerekir. Bende kalmadıkça sen de meyve veremezsin. Eğer biri bende kalmazsa, o, atılıp kuruyan bir dal gibidir; bu dallar toplanıp ateşe atılıyor ve yakılıyor.” (Yuhanna 15:1-2, 4)

Yorum: Tanrı'nın Mesih'in Kilisesi'ne yerleştirdiği herkes O'nda kalmamayı seçebilir, bu da “bir kere kurtarılan her zaman kurtulur” öğretisini geçersiz kılabilir çünkü eğer ışıktayken yürürseniz o zaman Mesih'in kanı günahlardan arınmaya devam edemez. - O ışıktayken olduğu gibi biz de ışıktayken yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğul İsa'nın kanı bizi her günahattan arındırır. (1 Yuhanna 1:7)

“Baba'dan size göndereceğim Danışman, Baba'dan çıkan Gerçeğin Ruhü geldiğinde, bana tanıklık edecek. Ayrıca tanıklık etmelisin, çünkü başından beri benimle birlikteydin.” (Yuhanna 15:26-27)

“İsa öğrencilerine şöyle dedi: 'Sizi öldüren herkesin, Tanrı'ya hizmet ettiğini düşüneceği bir zaman geliyor.' ... "Şimdi beni gönderene gidiyorum... ama Gerçeğin Ruhü geldiğinde, o sizi tüm gerçeğe yönlendirecek. Kendi başına konuşmayacak; yalnızca duyduğunu söyleyecek ve anlatacak O, bana ait olanı alıp sana bildirerek bana yücelik getirecek. Baba'ya ait olan her şey benimdir, bu yüzden Ruh'un benim olandan alıp yapacağımı söyledim. bunu siz de biliyorsunuz. Kısa bir süre sonra beni bir daha göremeyeceksiniz ve kısa bir süre sonra da beni göreceksiniz.” (Yuhanna 16:2-3, 5, 13-16)

İsa'nın Duası

“İsa bunu söyledikten sonra göğe baktı ve şöyle dua etti: 'Baba, vakit geldi. Oğlunuzu yüceltin ki, Oğlunuz da sizi yüceltsin. Çünkü kendisine verdiği herkese sonsuz yaşam versin diye, ona bütün insanlar üzerinde yetki verdin. Sonsuz yaşam budur: Tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanınsınlar.’” (Yuhanna 17:1-3)

“Şimdi yanınıza geliyorum, ama sevincimin tamamını içlerinde hissedebilsinler diye bunları henüz dünyadayken söylüyorum. Onlara senin sözünü verdim ve dünya onlardan nefret etti; çünkü ben ne kadar dünyadansam onlar da dünyadan değiller. Benim duam onları dünyadan çıkarman değil, onları şeytandan korumandır. Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. Onları gerçekten kutsa; sözünüz gerçektir. Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim.” (Yuhanna 17:13-18)

“Benim duam sadece onlar için değil. Aynı zamanda, mesajları aracılığıyla bana inananlar için de dua ediyorum (Yahudi olmayanlar dahil), hepsinin bir olması için, Baba, tıpkı senin bende olduğun ve benim de sende olduğum gibi. Onlar da aramızda olsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğine inansın. Bana verdiğin yüceliği onlara verdim ki, bizim bir

olduğumuz gibi onlar da bir olsunlar; ben onlarda, sen de bende. Beni senin gönderdiğini ve senin beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini dünyaya duyurmak için tam bir birliğe kavuşsunlar.” (Yuhanna 17:20-23)

Tine geldi

“İsa dua etmeyi bitirince öğrencileriyle birlikte ayrıldı ve Kidron Vadisi'ni geçti. Yahuda, askerlerden ve başkâhinlerden ve Ferisilerden bazı memurlardan oluşan bir müfrezeye rehberlik ederek geldi. Meşaleler, fenerler ve silahlar taşıyorlardı. Daha sonra komutanlarıyla birlikte bir asker müfrezesi ve Yahudi yetkililer İsa'yı tutukladılar. Onu bağlayıp önce o yılın başkâhini Kayafa'nın kayınpederi Annas'ın yanına getirdiler. Kayafa, Yahudilere, halk uğruna bir kişinin ölmesinin iyi olacağını söyleyen kişiydi. Daha sonra Yahudiler İsa'yı Kayafa'dan Roma valisinin sarayına götürdüler. Pilatus yanlarına gelip, 'Bu adama karşı ne gibi suçlamalarda bulunuyorsunuz?' diye sordu. 'Onu kendiniz alın ve kendi yasanıza göre yargılayın.' 'Ama kimseyi idam etmeye hakkımız yok.'” (Yuhanna 18:1, 3, 12-14, 28-31)

“Sonra Pilatus saraya geri döndü, İsa'yı çağırdı ve ona, 'Sen Yahudilerin kralı mısın?' diye sordu. İsa, 'Bu senin kendi fikrin mi, yoksa başkaları sana benim hakkımda mı konuştu?' diye sordu. 'Ben Yahudi miyim?' Pilatus yanıtladı. 'Seni bana teslim edenler halkın ve başkâhinlerindi. Ne yaptın?' İsa şöyle dedi: 'Benim krallığım bu dünyaya ait değil. Öyle olsaydı hizmetçilerim Yahudiler tarafından tutuklanmamı önlemek için savaşlardı. Ama artık benim krallığım başka bir yerden.' 'O halde sen bir kralısın!' dedi Pilatus. İsa şöyle cevap verdi: 'Kral olduğumu söylerken haklısın. Aslında ben bu nedenle doğdum ve bunun için dünyaya, gerçeğe tanıklık etmek için geldim. Hakikatten yana olan herkes beni dinliyor.'” (Yuhanna 18:33-37)

Pilatus tekrar Yahudilerin yanına çıktı ve şöyle dedi: 'Ona karşı bir suçlama için hiçbir temel göremiyorum. Fıfış Bayramı'nda bir tutukluyu size salıvermem adetinizdir. 'Yahudilerin kralını' serbest bırakmamı mı istiyorsunuz?' Onlar da 'Hayır, o değil' diye bağırdılar. Bize Barabbas'ı ver!’” (Yuhanna 18:38-40)

“Pilatus İsa'yı alıp kırbaçlattı. Askerler dikenli bir taç örüp başına koydular. Ona mor bir kaftan giydirdiler ve tekrar tekrar yanına giderek, 'Selam, Yahudilerin kralı!' dediler. Ve yüzüne vurdular. Pilatus bir kez daha dışarı çıkıp Yahudilere şöyle dedi: 'Bakın, ona karşı herhangi bir suçlamada bulunamayacağımı bilmeniz için onu size getiriyorum.' Başkâhinler ve görevlileri onu görünce, 'Çarmıha ger!' diye bağırdılar. Çarmıha ger!' Ölmesi gerekiyor çünkü Tanrı'nın Oğlu olduğunu iddia ediyordu. Pilatus bunu duyunca daha da korktu ve saraya geri döndü. 'Nerelisiniz?' İsa'ya sordu ama İsa ona cevap vermedi. 'Benimle konuşmayı reddediyor musun?' Pilatus söyledi. 'Seni özgürleştirmeye ya da çarmıha germeye gücüm olduğunu anlamıyor musun?' İsa şöyle cevap verdi: 'Eğer sana yukarıdan verilmemiş olsaydı, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı. O halde beni sana teslim eden daha büyük bir günah işlemiş olur.' O andan itibaren Pilatus İsa'yı serbest bırakmaya çalıştı ama Yahudiler şöyle bağırmaya devam ettiler: 'Eğer bu adamın gitmesine izin verirsiniz, Sezar'ın dostu olmazsınız. Kral olduğunu iddia eden Sezar'a karşı çıkmış demektir.'” (Yuhanna 19:1-12)

“Sonunda Pilatus onu çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti ve bir bildiri hazırlatıp çarmıha tutturdu. Şöyle yazıyordu: YAHUDİLERİN KRALI NAZIRALI İSA.” (Yuhanna 19:16, 19)

“Daha sonra Aramatyalı Yusuf Pilatus'tan İsa'nın cesedini istedi. Yusuf İsa'nın öğrencisiydi ama gizlice Yahudilerden korktuğu için. Pilatus'un izniyle gelip cesedi götürdü. Ona, daha önce gece İsa'yı ziyaret etmiş olan Nikodimos da eşlik ediyordu. Nicodemus, yaklaşık yetmiş beş poundluk mür ve aloe karışımını getirdi. İkisi, İsa'nın cesedini alıp onu baharatlarla birlikte keten şeritlere sardılar. Bu, Yahudi cenaze geleneklerine uygundu.” (Yuhanna 19:38-40)

Diriliş

“Haftanın ilk günü erkenden, hava henüz karanlıkken Magdalalı Meryem mezara gitti ve girişteki taşın kaldırıldığını gördü. Koşarak Simon Peter ve John'un yanına geldi ve şöyle dedi: 'Rab'bi mezardan çıkardılar ve onu nereye koyduklarını bilmiyoruz!’” (Yuhanna 20:1-2)

“Peter ve John mezara doğru yola çıktılar. Her ikisi de koşuyordu ama diğer öğrenci Petrus'u geride bırakarak mezara önce ulaştı. Eğilip orada duran çarşafı baktı ama içeri girmedi. Sonra arkasında olan Simon Petrus geldi ve mezara girdi. Orada duran keten şeritleri ve İsa'nın başının etrafındaki cenaze örtüsünü gördü. Kumaş, ketenden ayrı olarak kendi başına katlanmıştı. Mezarın içine girip gördüler ve iman ettiler.” (Yuhanna 20:3-9)

“Haftanın ilk gününün akşamı, Yahudi korkusundan dolayı kapılar kilitliken öğrenciler bir aradayken, İsa gelip aralarına girdi ve şöyle dedi: 'Size barış!' İsa yine şöyle dedi: 'Barış sizinle olsun! Babanın beni gönderdiği gibi, ben de seni gönderiyorum.' Bunun üzerine üzerlerine üfledi ve şöyle dedi: 'Kutsal Ruh'u alın. Bir kimsenin günahlarını bağışlarsan, bağışlanı; eğer onları bağışlamazsanız, bağışlanmazlar.'” (Yuhanna 20:19-23)

“İsa, öğrencilerinin önünde bu kitapta kaydedilmeyen başka birçok mucizevi işaret daha yaptı. Ancak bunlar, İsa'nın Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adına yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.” (Yuhanna 20:30-31)

“Sabah erkenden İsa Tiberya Denizi kıyısında duruyordu, ama öğrencileri onun İsa olduğunu anlamadılar. Onlara, 'Arkadaşlar, balığınız yok mu?' diye seslendi. 'Hayır' diye cevap verdiler. 'Ağımı teknenin sağ tarafına at, bulursun' dedi. Bunun üzerine İsa'nın sevdiği öğrenci Petrus'a, 'Rab budur!' dedi. ... İsa onlara, 'Yakaladığınız balıklardan biraz getirin' dedi. 'Gel ve kahvaltı yap.' ... Yemek yemeyi bitirdikleri zaman İsa, Simon Petrus'a şöyle dedi: 'Yuhanna oğlu Simon, beni gerçekten bunlardan daha çok mu seviyorsun?' İsa Simon Petrus'a şöyle dedi: 'Yahya oğlu Simon, beni gerçekten bunlardan daha çok mu seviyorsun?' 'Evet Tanrım' dedi, 'seni sevdiğimi biliyorsun.' İsa, 'Kuzularımı besle' dedi. İsa yine şöyle dedi: 'Yuhanna oğlu Simon, beni gerçekten seviyor musun?' O, 'Evet Tanrım, seni sevdiğimi biliyorsun' diye cevap verdi. İsa, 'Koyunlarıma iyi bakın' dedi. Üçüncü kez ona, 'Yuhanna oğlu Simon, beni seviyor musun?' dedi. Petrus, İsa'nın ona üçüncü kez 'Beni seviyor musun?' diye sorması nedeniyle incindi. 'Rab, sen her şeyi bilirsin' dedi. seni sevdiğimi biliyorsun.' İsa, 'Koyunlarımla otlat' dedi. Size doğrusunu söyleyeyim, gençken kendi başınıza giyinir, istediğiniz yere giderdiniz; ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın ve başkası seni giydirecek ve istemediğin yere götürecektir.' İsa bunu Petrus'un Tanrı'yı yücelteceği ölüm türünü belirtmek için söyledi. Sonra ona, 'Ardımdan gelin!' dedi” (Yuhanna 21:4-15).

John'dan Önemli Noktalar

- İsa Tanrıydı ve öyledir.
- İsa aracılığıyla her şey yaratıldı.
- İsa sonsuz yaşama giden tek yoldur.
- Onun mucizeleri İsa'nın insan bedenindeki Tanrı olduğunun kanıtıydı.
- Geleneğe bağlı kapalı bir zihin gördüklerini veya duyduklarını kabul edemez.
- Sonsuz Yaşam inanan herkese açıktır; örneğin, Mesih'e güvenin ve O'nun emirlerine ilişkin bilgilerine göre hareket edin.
- Yahya, hizmetinin başlangıcından beri İsa'nın yanındaydı. Dolayısıyla yazdıklarının görgü tanığıdır.
- İsa'nın emirlere uymasını sağlayan kişi beni seven kişidir.

Soru - Yuhanna'nın "Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı" ifadesinin nesi bu kadar önemli?

EYLEMLER

Mesih'in Kurduğu Kilise

“Ey Theophilus, ilk kitapta ben (Luka), İsa'nın seçtiği havarilere Kutsal Ruh aracılığıyla emirler verdikten sonra yukarı alındığı güne kadar yapmaya ve öğretmeye başladığı her şeyi ele aldım. . O, birçok delille, çektiği acılardan (çarmıha gerildikten) sonra kendisini canlı olarak onlara tanıttı, kırk gün boyunca onlara göründü ve Tanrı'nın krallığından bahsetti. Onlarla birlikte kalırken onlara Yerusulim'den ayrılmamalarını, ancak Baba'nın şu sözünü beklemelerini emretti: 'Benden duyduunuz; Çünkü Yahya suyla vaftiz etti, ama siz bundan birkaç gün sonra Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.'”

İsa'nın Göğe Yükselişi

“Tanrım, bu zamanda krallığı İsrail'e geri getirecek misin (Not: -İsrail'e geri dönme- onlar hala dünyevi krallığı düşünüyorlardı)?” Onlara şöyle dedi: 'Babanın kendi yetkisiyle belirlediği zamanları ve mevsimleri bilmek sizin işiniz

değil. Ama Kutsal Ruh üzerinize indiğinde güç alacaksınız ve Yerus alim'de, tüm Yahudiye'de, Samiriye'de ve dünyanın sonuna kadar benim tanıklarım olacaksınız.' Ve bunları söyledikten sonra, onlar ona bakarken, kaldırdılar ve bir bulut onu gözlerinin önünden aldı. Ve o giderken onlar göge bakarken, işte, beyaz c ppeli iki adam yanlarında durup Öyle dediler: 'Ey Celileliler, neden durup cennete bakıyorsunuz? Aranızdan göge alınan bu İsa, onun göge çıktığını nasıl gördünüzse aynı Şekilde gelecektir.'" (Elçilerin İŞleri 1:7-11)

Verilen Kutsal Ruh

"Pentekost günü geldiğinde hepsi bir aradaydı. Aniden gökten kuvvetli bir rüzgarın estiğini andıran bir ses geldi ve oturdukları evin tamamını doldurdu. Onlara ateş gibi bölünmüş diller göründü ve her birinin üzerine kondu. Hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Ruh'un onlara bildirdiğı gibi başka dillerde konuşmaya başladılar."

"Şimdi Yerus alim'de Yahudiler, göklerin altındaki her millettendir dindar adamlar oturuyordu (Pentekost nedeniyle Yerus alim'e geldiler). Bu ses üzerine kalabalık bir araya geldi ve Şaşkına döndüler,  nk  her biri onların kendi dilinde konuştuğunu duyuyordu. Hayret ve Şaşkınlık içinde Öyle dediler: 'Bu konuŐanların hepsi Celileli değıl mi? Nasıl oluyor da her birimiz, hem Yahudileri hem de m htedileri kendi ana dilimizde duyuyoruz? Giritlilerin ve Arapların, Tanrı'nın harikalarını kendi dillerimizde anlattıklarını duyuyoruz!' 'Tanrı'nın kudretli işlerini kendi dillerimizde anlattıklarını duyuyoruz.' Hepsi hayret ve Şaşkınlık içerisinde birbirlerine Öyle dediler: 'Bu ne anlama geliyor?' Ama alay eden başkaları, 'Onlar yeni Şarapla doldular (sarhoşlar)' dediler" (Elçilerin İŞleri 2:1-13).

"Onbirlerle birlikte duran Petrus sesini yükseltip onlara Öyle dedi: 'Yahudiye adamları ve Yerus alim'de yaşayanların hepsi, bunu size bildirsün ve sözlerime kulak verin.  nk  bu adamlar sandığımız gibi sarhoş değıller,  nk  saat henüz günün   nc  saati (saat 9). Peygamber Yoel aracılığıyla söylenenler Őunlardı: "Ve son günlerde, Tanrı diyor ki, Ruhumu bütün insanlığın üzerine dökeceğim; oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecek ve gen leriniz görümler görecekler. ve yaşlı adamlarınız rüyalar görecek; O günlerde erkek ve kadın hizmetkarlarımın üzerine de Ruhumu dökeceğim ve onlar peygamberlik edecekler. Ve yukarıda göklerde harikalar, aşağıda yeryüzünde belirtiler, kan, ateş ve duman buharı göstereceğim; Rabbin günü, o büyük ve muhteşem gün gelmeden önce güneş karanlığa, ay ise kan rengine dönecek. Ve  yle olacak ki, Rab'be yakaran herkes kurtulacak.'" (Yoel 2:28-32'den) (Elçilerin İŞleri 2:14-21)

"İsrail adamları, Şu sözleri duyun: Nasıralı İsa, sizin de bildiğiniz gibi, Tanrı'nın onun aracılığıyla sizin aranızda gerçekleŐtirdiğı kudretli işlerle, harikalarla ve belirtilerle (mucizelerle) Tanrı tarafından size onaylanmış bir adam; bu İsa, Tanrı'nın kesin planına ve önceden bildiğine göre kanunsuz adamların eliyle çarmıha gerdin ve  ld rd n. Tanrı onu dirilterek ölümün acısını hafifletti  nk  onun buna dayanması mümkün değıldi.  nk  Davut onun hakkında Öyle diyor: 'Rab'bi her zaman önümde gördüm,  nk  o sarsılmayayım diye sağı elimdedir; bu yüzden yüreğim sevindi ve dilim sevindi; bedenim de umut içinde yaşayacak.  nk  ruhumu Hades'e bırakmayacaksın ve Kutsal Olan'ın  r mesine izin vermeyeceksin. Bana yaşamın yollarını gösterdin; varlığıyla beni sevinçle dolduracaksın.'" (Mezmur 16:8-11) (Elçilerin İŞleri 2:23-28)

"Kardeşler, patrik Davut hakkında size güvenle söyleyebilirim ki, o hem öldü hem de gömüldü ve mezarı bugüne kadar bizimle birlikte. Bu nedenle bir peygamber olduğundan ve soyundan birini tahtına oturtacağına dair Tanrı'nın kendisine yemin ettiğini bildiğinden, Mesih'in dirilişini, Hades'e (Tanrı'nın evi) terk edilmeyeceğini öngördü ve bundan söz etti. insanların ruhları) ve onun bedeni bozulma görmedi. Bu İsa Tanrı diriltti ve hepimiz bunun tanıklarımız. Bu nedenle, Tanrı'nın sağında yüceltilmiş ve Baba'dan Kutsal Ruh'un vaadini almış olarak, sizin de gördüğünüz ve duyduğ n z Şeyi (hızla esen rüzgarın sesi, çeşitli dillerde konuşma ve duyma) döktü. .  nk  Davut göge çıkmamıştır, fakat kendisi Öyle der: -Rab Rabbime dedi ki, ben d Őmanlarımı ayaklarımın altına serinceye kadar sağımda otur. - Bu nedenle tüm İsrail evi kesin olarak bilsün ki, Tanrı onu, çarmıha gerdiğiniz bu İsa'yı hem Rab hem de Mesih yapmıŐtır.' Şimdi, bunu duyduklarında yürekleri parçalandı ve Petrus ile diğer havarilere Öyle dediler: 'Kardeşler, ne yapacağız?' Petrus onlara Öyle dedi: 'G nahlarınızın bağışlanması için hepiniz tövbe edin ve İsa Mesih'in adıyla vaftiz olun; böylece Kutsal Ruh armağanını (armağan - Kutsal Ruh'un dökülmesini değıl) alacaksınız. yeni meydana gelmişti).  nk  bu söz sizin için, çocuklarınız için ve uzaktaki herkes için, Tanrımız Rabbin kendisine çağırdığı herkes içindir.' Ve daha pek

çok sözle şahitlik etti ve onlara şöyle öğüt vermeye devam etti: 'Kendinizi bu çarpık nesilden kurtarın.' Böylece onun sözünü alanlar vaftiz edildi ve o gün bunlara yaklaşık üç bin kişi eklendi.” (Elçilerin İşleri 2:14-41)

Müminlerin Kardeşliği

“Kendilerini havarilerin öğretisine ve paydaşlığına, ekmeği bölmeye ve dualara adadılar. Herkesin üzerine bir korku çöktü ve elçiler aracılığıyla birçok harikalar ve işaretler yapılıyordu. İman edenlerin hepsi bir aradaydı ve her şey ortaktı. Mallarını, eşyalarını satıyor ve elde edilen geliri herkesin ihtiyacı olan herkese dağıtıyorlardı. Gün be gün birlikte tapınağa giderek ve evlerinde ekmek bölerek, sevinç ve cömert yüreklerle yemeklerini alıyor, Tanrı'ya şükrediyor ve tüm insanların beğenisini kazanıyorlardı. Rab, kurtarılanları gün be gün onların sayısına (Tanrı'nın Mesih'in kurduğu Kilise'ye eklediği itaatkar inanlılar topluluğuna) ekledi.” (Elçilerin İşleri 2:42-47)

Topal Dilenci İyileşti

“Petrus ve Yuhanna dua saatinde, yani dokuzuncu saatte tapınağa çıkıyorlardı. Tapınağa girenlerden sadaka istemek için her gün tapınağın Güzel Kapı denilen kapısına doğuştan topal bir adam taşınıyordu. Petrus ve Yuhanna'nın tapınağa gitmek üzere olduğunu görünce sadaka almak istedi. Yahya gibi Peter da bakışlarını ona yöneltti ve şöyle dedi: 'Altınım ve gümüşüm yok, ama sahip olduğumu sana veriyorum. Nasıralı İsa Mesih adına ayağa kalkın ve yürüyün!' Hemen ayakları ve ayak bilekleri güçlendi; sıçrayarak onlarla birlikte tapınağa girdi; yürüyerek, sıçrayarak ve Tanrı'ya şükrederek. Bütün insanlar onu yürürken ve Tanrı'ya şükrederken gördüler ve onu tapınağın Güzel Kapısı'nda oturup sadaka dileyen kişi olarak tanıdılar.”

“O, Petrus ve Yuhanna'ya sarılırken, bütün halk şaşkınlık içinde revakta onlara doğru koştu. Petrus bütün halkı görünce onlara şöyle seslendi: "Ey İsrailoğulları, neden buna şaşıyorsunuz, ya da sanki onu kendi gücümüzle ya da dindarlığımızla yürütüyoruz gibi neden bize bakıyorsunuz? İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, teslim ettiğin ve Pilatus'un önünde onu serbest bırakmaya karar verdiğinde yalanladığın kulu İsa'yı yüceltti, ama sen Kutsal ve Adil Olan'ı reddettin. ve sana bir katil verilmesini istedin ve sen, Allah'ın ölümden dirilttiği hayat Yazarını öldürdün, gördüğün ve tanıdığın bu güçlü adama imanla, buna şahitiz. bu, hepinizin önünde İsa'nın bu adama bu mükemmel sağlığı vermesi sayesinde.”

“Sizin ve yöneticilerinizin (din bilginleri, Ferisiler ve Sadukiler) de bilgisizce davrandığımı biliyorum. Fakat Tanrı, Mesih'inin acı çekeceğini tüm peygamberlerin ağzından önceden bildirmiş oldu ve böylece yerine geldi. Bu nedenle tövbe edin ve tekrar dönün ki, günahlarınız silinsin, Rab'bin huzurundan yenilenme zamanları gelsin ve O, sizin için atanan Mesih'i, diriliş zamanına kadar cennetin kabul etmesi gereken İsa'yı göndersin. Tanrı'nın uzun zaman önce kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği her şey. Musa şöyle dedi: 'Rab Tanrı size kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber çıkaracak. O sana ne derse onu dinleyeceksin. O peygamberi (Mesih'i) dinlemeyen herkes halktan yok edilecek.' Samuel'den ve ondan sonra gelenlerden konuşan tüm peygamberler de bu günleri duyurdular. Sizler peygamberlerin ve Tanrı'nın atalarınızla yaptığı ve İbrahim'e, 'Senin soyunda dünyanın tüm aileleri kutsanacak' diyen antlaşmanın oğullarısın. Tanrı, kulunu dirilterek, her birinizi kötülüklerinizden döndürerek sizi kutsamak için önce onu size gönderdi.” (Elçilerin İşleri 3)

Peter ve John Konsey Önünde

“Halkla konuşurken, kâhinler, tapınağın komutanı ve Sadukiler yanlarına geldi; çok sinirlendiler çünkü halka öğretiyorlar ve İsa'nın ölümden dirilişini duyuruyorlardı (Sadukiler dirilmeye inanmıyorlardı). . Onları tutukladılar ve ertesi güne kadar gözaltında tuttular. Sözü duyanların çoğu iman etti ve adamların sayısı yaklaşık beş bine ulaştı.” (Elçilerin İşleri 4:1-4)

“Ertesi gün onların yöneticileri, ileri gelenleri ve yazıcıları, başkâhin Annas, Kayafa, Yuhanna ve İskender ve başkâhin ailesinden olan herkesle birlikte Yeruşalim'de toplandılar. Onları ortalığa koyduklarında, 'Bunu hangi güçle veya hangi isimle yaptınız?' diye sordular. Bunun üzerine Kutsal Ruh'la dolu olan Petrus onlara şöyle dedi: 'Ey halkın yöneticileri ve ihtiyarlar, eğer bugün sakat bir adama yapılan bir iyilik konusunda sorgulanıyorsak, bu adamın nasıl iyileştiği bilinsin. hepinize ve tüm İsrail halkına, çarmıha gerdiğiniz, Tanrı'nın ölümden dirilttiği Nasıralı İsa Mesih'in adıyla, bu adam

önünüzde sağlam bir şekilde duruyor. Bu İsa, siz inşaatçılar tarafından reddedilen ve köşe taşı haline gelen taştır. Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur, çünkü göklerin altında insanlar arasında bizi kurtaracak başka bir isim verilmemiştir.” (Elçilerin İşleri 4:5-12)

“Şimdi Petrus ve Yuhanna'nın cesaretini gördüklerinde ve onların eğitimsiz (haham okullarında onlar tarafından eğitilmemiş), sıradan insanlar olduklarını anladıklarında, hayrete düştüler. İsa'yla birlikte olduklarını anladılar. Ama iyileşen adamın yanlarında durduğunu görünce karşı çıkacak hiçbir şeyleri yoktu. Fakat onlara meclisten ayrılmalarını emrettiklerinde birbirleriyle konuşup dediler: Bu adamlarla ne yapacağız? Çünkü onlar aracılığıyla kayda değer bir alametin gerçekleştiği Yeruşalim'de yaşayanların tümü için açıktır ve bunu inkar edemeyiz. Ancak bunun halk arasında daha fazla yayılmaması için onları bir daha bu isimle konuşmamaları konusunda uyaralım.' Bu yüzden onları çağırdılar ve İsa adına hiçbir şekilde konuşmamalarını veya öğretmemelerini istediler. Ama Petrus ve Yuhanna onlara şöyle cevap verdi: 'Tanrı'nın gözünde Tanrı'yı değil de sizi dinlemenin doğru olup olmadığına siz karar verin; çünkü gördüğümüz ve duyduğumuz şeylerden bahsetmeden edemeyiz.' Ve onları daha da tehdit ettiklerinde, halkın yüzünden onları cezalandırmanın bir yolunu bulamadan onları serbest bıraktılar; çünkü herkes onlardan dolayı Tanrı'ya şükrediyordu. Çünkü bu iyileşme belirtisinin uygulandığı adam kırk yaşın üzerindedir.” (Elçilerin İşleri 4:13-22)

Cesaret

“Serbest bırakıldıklarında arkadaşlarının yanına gittiler ve başkâhinlerle ihtiyarların kendilerine söylediklerini anlattılar. Bunu işittiklerinde hep birlikte Tanrı'ya seslendiler ve şöyle dediler: 'Gökleri, yeri, denizi ve bunların içindeki her şeyi yaratan, kulun atamız Davut'un ağzından şöyle dedi: 'Egemen Rab, neden böyle yaptı? Yahudi olmayanlar öfkeleniyor ve halklar boşuna mı komplo kuruyor? Dünyanın kralları Rab'be ve O'nun meshedilmişine karşı bir araya geldiler ve hükümdarlar bir araya toplandılar; çünkü gerçekten de bu şehirde hem Hirodes hem de Pontius Pilatus, senin meshettiğin kutsal kulun İsa'ya karşı bir araya toplanmışlardı. Elinizin ve planınızın gerçekleşmesini önceden belirlediğiniz her şeyi yapmak için Yahudi olmayanlarla ve İsrail halklarıyla birlikte. Ve şimdi, ya Rab, onların tehditlerine bak ve sen şifa için elini uzatırken ve kutsal hizmetkarın İsa'nın adı aracılığıyla işaretler ve harikalar yapılırken, hizmetkarlarına sözünü tüm cesaretle söylemeye devam etmelerini başla.' Ve dua ettikten sonra toplandıkları yer sarsıldı ve hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Tanrı'nın sözünü cesaretle söylemeye devam ettiler.” (Elçilerin İşleri 4:23-31)

Kardeşlik - Ortak Her Şey

“İman edenlerin tamamı aynı yürekte ve ruhtaydı ve hiç kimse ona ait olan şeylerin kendisine ait olduğunu söylemedi, fakat her şeyde ortak noktalar vardı. Ve havariler Rab İsa'nın dirilişine büyük bir güçle tanıklık ediyorlardı ve hepsinin üzerinde büyük bir lütf vardı. Aralarında tek bir yoksul bile yoktu, çünkü arazi veya ev sahipleri bunları satıp, satılanın gelirini getirip havarilerin ayaklarının dibine koydular ve bu, herkesin ihtiyacı olana göre dağıtıldı.” (Elçilerin İşleri 4:32-35)

Birçok İşaret ve Harikalar Gerçekleşti

“Havarilerin eliyle halk arasında düzenli olarak birçok belirti ve harikalar yapılıyordu. Süleyman'ın Portico'sunda hep birlikteydiler. Geri kalanların hiçbiri onlara katılmaya cesaret edemedi ama insanlar onlara büyük saygı duyuyordu. Ve Rab'be her zamankinden daha çok sayıda erkek ve kadın imanlı eklendi, hatta hastaları sokaklara taşıdılar ve onları döşekler ve döşekler üzerine yatırdılar; böylece Petrus geçerken en azından onun gölgesi bazılarının üzerine düşebilirdi. onlardan. Halk da Yeruşalim çevresindeki kentlerden toplanıp hastaları ve kötü ruhlara tutulmuş olanları getirdi; hepsi iyileşti.” (Elçilerin İşleri 5:12-16)

Havariler Tutuklandı

“Başkâhin ayağa kalktı ve onunla birlikte olanların hepsi (yani Sadukiler topluluğu) kıskançlıkla havarileri tutuklayıp halka açık hapishaneye koydular. Fakat gece Rab'bin bir meleği hapishanenin kapılarını açıp onları dışarı çıkardı ve şöyle dedi: 'Gidin, tapınakta durun ve insanlara bu Yaşamın tüm sözlerini söyleyin.' Bunu duyunca şafak vakti tapınağa girip öğretmeye başladılar. Başkâhin ve beraberindekiler gelince, konseyi ve İsrail senatosunu bir araya topladılar ve onları getirmeleri için hapishaneye gönderdiler. Ancak memurlar geldiğinde onları cezaevinde bulamadıklarından geri döndüler ve şöyle dediler: 'Hapishaneyi kilitli ve gardiyanları kapılarda dururken bulduk, ancak kapıları açtığımızda

içeride kimseyi bulamadık.' Şimdi, tapınağın komutanı ve başkâhinler bu sözleri duyunca, bu sözlerin neye varacağını merak ederek, onlar hakkında çok şaşırıldılar. Birisi gelip onlara şöyle dedi: 'Bakın! Hapse attığınız adamlar tapınakta duruyor ve halka ders veriyorlar.'" (Elçilerin İşleri 5:17-25)

“Sonra yüzbaşı ve subaylar gidip onları getirdiler ama zorla değil, çünkü halk tarafından taşlanmaktan korkuyorlardı. Onları getirdikten sonra konseyin önüne çıkardılar. Başkâhin onlara şu soruyu sordu: "Size bu isimde öğretmemenizi kesinlikle emretmiştik, ama siz burada Kudüs'ü öğretinizle doldurdunuz ve bu adamın kanını üzerimize getirmek istiyorsunuz." Fakat Petrus ve havariler şöyle cevap verdiler: 'İnsanlardan çok Tanrı'ya itaat etmeliyiz. Atalarımızın Tanrısı, sizin ağaca asarak öldürdüğünüz İsa'yı diriltti. Tanrı, İsrail'e tövbe ve günahların bağışlanmasını sağlamak için onu Lider ve Kurtarıcı olarak sağ eline yükseltti.'"

“Bunu duyunca öfkelenmişler ve onları öldürmek istediler. Fakat konseydeki Gamaliel adındaki bir Ferisi, konseye şöyle dedi: 'Ey İsrail adamları, bu adamlara ne yapacağınıza dikkat edin. Bu adamlardan uzak durun ve onları kendi hallerine bırakın, çünkü eğer bu plan ya da bu girişim bir insana aitse başarısız olacaktır; ama eğer Tanrı'dansa, onları deviremezsiniz. Hatta Tanrı'ya karşı bile bulunabilirsiniz!' Onun tavsiyesine uydular ve sonra onları dövdüler ve İsa adına konuşmalarını söyleyerek onları serbest bıraktılar. Daha sonra, adları uğruna onursuzluğa layık görüldüklerinin sevinciyle konseyin huzurundan ayrıldılar. Ve her gün mabette ve evden eve öğretmeyi ve İsa'yı Mesih olarak vaaz etmeyi bırakmadılar." (Elçilerin İşleri 5:26-42)

Stephen Yakalandı ve Taşlandı

“Lütf ve güçle dolu Stephen, halk arasında büyük mucizeler ve işaretler yapıyordu. Daha sonra Azat Edilmiş Adamların sinagoguna mensup olanlardan bazıları ayağa kalktı ve İstefanos'la tartıştı. Ama onun konuştuğu bilgeliğe ve Ruh'a karşı koyamadılar. Daha sonra, 'Onun Musa'ya ve Allah'a karşı küfürlü sözler söylediğini duyduk' diyen adamları gizlice kışkırttılar. Halkı, ileri gelenleri ve din adamlarını kışkırttılar, onun üzerine gelip onu yakaladılar ve konseyin önüne getirdiler ve şöyle diyen yalancı tanıklar tuttular: 'Bu adam bu kutsal yere ve yasaya karşı sözler söylemekten asla vazgeçmiyor. çünkü onun, Nasıralı İsa'nın burayı yok edeceğini ve Musa'nın bize öğrettiği gelenekleri değiştireceğini söylediğini duyduk.' Ve mecliste oturanların hepsi ona bakınca onun yüzünün bir meleğin yüzüne benzediğini gördüler." (Elçilerin İşleri 6:8-15)

“Stephen konuşmasını şu sözlerle bitirdi: 'Ey kalpleri ve kulakları sünnetsiz, inatçı insanlar! Tıpkı babalarınız gibisiniz: Her zaman Kutsal Ruh'a direniyorsunuz! Atalarınızın zulmetmediği peygamber oldu mu? Adil Olan'ın geleceğini öngörenleri bile öldürdüler. Ve şimdi sen ona ihanet ettin ve onu öldürdün; melekler aracılığıyla yürürlüğe konulan kanunu aldın ama ona uymadın.'" (Elçilerin İşleri 7:51-53)

“Bunları duyunca öfkelenmişler ve O'na dişlerini gıcırdattılar. Ama Kutsal Ruh'la dolu olan o, göğe baktı ve Tanrı'nın yüceliğini ve Tanrı'nın sağında duran İsa'yı gördü. Ve dedi: 'İşte, göklerin açıldığını ve İnsanoğlu'nun Allah'ın sağında durduğunu görüyorum.' Ama onlar yüksek sesle bağırdılar ve kulaklarını tıkayıp hep birlikte ona doğru koştular. Daha sonra onu şehrin dışına atıp taşladılar. Ve tanıklar giysilerini Saul adında bir gencin ayaklarının dibine koydular. Ve İstefanos'u taşlarken, o, 'Rab İsa, ruhumu al' diye seslendi. Ve dizlerinin üzerine çökerek yüksek sesle bağırdı: 'Rab, bu günahı onlara yükleme.' Ve bunu söyledikten sonra uykuya daldı." (Elçilerin İşleri 7:54-60)

“O gün Yerusâlim'deki kiliseye karşı büyük bir zulüm vardı ve elçiler dışında hepsi Yahudiye ve Samiriye bölgelerine dağılmıştı. Dindar adamlar İstefanos'u gömdüler ve onun için büyük ağıtlar yaktılar. Fakat Saul kiliseyi yağmalıyordu ve ev ev girerek erkekleri ve kadınları sürükleyip hapse atıyordu." (Elçilerin İşleri 8:1-3)
thebiblewayonline.com/html/ChurchChristBuilt.html

İsa'nın Samiriye'de İlan Edilmesi

“Şimdi dağılmış olanlar, sözü vaaz etmeye başladılar. Filipus Samiriye şehrine gitti ve onlara Mesih'i ilan etti. Kalabalık, Filipus'u duyunca ve yaptığı işaretleri görünce, hep birlikte onun söylediklerine kulak verdi. Çünkü ele geçirilenlerin çoğundan yüksek sesle ağlayan kirli ruhlar çıktı ve felçli ya da topal olanların çoğu iyileşti. Yani o şehirde büyük bir sevinç vardı. Daha önce şehirde büyü yapan ve kendisinin büyük biri olduğunu söyleyerek Samiriye halkını hayrete

düşüren Simon adında bir adam vardı. En küçüğünden en büyüğüne kadar hepsi onunla ilgilendiler ve "Bu adam Allah'ın Büyük denilen kudretidir" dediler. Fakat Philip'in Tanrı'nın krallığı ve İsa Mesih'in adı hakkında iyi haberi vaaz etmesine inandıklarında, hem erkek hem de kadın vaftiz edildiler. Simon'un kendisi bile inandı ve vaftiz edildikten sonra Philip'le birlikte yola devam etti. Gerçekleşen işaretleri ve büyük mucizeleri görünce hayrete düştü. Yeruşalim'deki havariler, Samiriye'nin Tanrı'nın sözünü aldığı duyunca, onlara Petrus'la Yuhanna'yı gönderdiler; onlar da aşağı inip Kutsal Ruh'u alabilmeleri için onlar için dua ettiler; çünkü o henüz hiçbirinin üzerine düşmemişti. ama onlar yalnızca Rab İsa'nın adıyla vaftiz edilmişlerdi. Sonra ellerini onların üzerine koydular ve Kutsal Ruh'u aldılar. Simon, Ruh'un elçilerin ellerini koymasıyla verildiğini görünce, onlara para teklif ederek şöyle dedi: 'Bana da bu yetkiyi verin, ki üzerine ellerimi koyduğum herkes Kutsal Ruh'u alabilsin.' Petrus ona şöyle dedi: 'Gümüşün de seninle birlikte yok olsun, çünkü Tanrı'nın armağanını parayla alabileceğini sanıyordun! Bu meselede sizin ne payınız ne de payınız var, çünkü yüreğiniz Tanrı'nın önünde doğru değil. Bu nedenle, bu kötülüğünüzden tövbe edin ve mümkünse yüreğinizdeki niyetin bağışlanması için Rab'be dua edin. Çünkü senin acıların öfkesi ve kötülüğün bağı içinde olduğunu görüyorum.' Simon şöyle cevap verdi: 'Benim için Rab'be dua edin de söylediklerinizin hiçbiri başıma gelmesin.'" (Elçilerin İşleri 8:4-24)

Etiyopya Hadım

"Rab'bin bir meleği Filipus'a şöyle dedi: 'Kalk ve güneye, Yeruşalim'den Gazze'ye giden yola doğru git. Burası çöl bir yer. Kalktı ve gitti. Etiyopyalıların kraliçesi Candace'in tüm hazinesinden sorumlu olan bir Etiyopyalı, bir hadım, bir saray görevlisi vardı. İbadet etmek için Yeruşalim'e gelmişti ve arabasında oturarak geri dönüyordu ve Yeşaya peygamberi okuyordu. Ruh, Filipus'a, 'Git ve bu arabaya katıl' dedi. Philip ona koştu ve onun İşıya peygamberi okuduğunu duydu ve şöyle sordu: 'Okuduğunu anlıyor musun?' 'Biri bana yol göstermedikçe nasıl yapabilirim?' dedi. Philip'i yanına gelip oturmaya davet etti. Şimdi Kutsal Yazılardan okuduğu bölüm şuydu: 'Bir koyun gibi kesime götürüldü ve kırkıcının önünde bir kuzu gibi sessiz kaldı, bu yüzden ağzını açmadı. Aşağılanması nedeniyle adaletten mahrum bırakıldı. Onun kuşağını kim anlatabilir? Çünkü onun canı yeryüzünden alınmıştır.' Hadım Filip'e şöyle dedi: 'Sana soruyorum, peygamber bunu kim hakkında mı söylüyor, kendisi hakkında mı yoksa başka biri hakkında mı?' Sonra Filipus ağzını açtı ve bu Kutsal Yazıdan başlayarak ona İsa hakkındaki iyi haberi anlattı. Yolda ilerlerken bir suya rastladılar ve hadım şöyle dedi: 'Bak, işte su! Vaftiz edilmemi engelleyen nedir?' Böylece arabanın durmasını emretti ve ikisi de suya indiler, Filipus ve hadım da onu vaftiz etti. Ve sudan çıktıklarında, Rabbin Ruhu Filipus'u götürdü ve hadım artık onu görmedi ve sevinçle yoluna devam etti.'" (Elçilerin İşleri 8:26-40)

thebiblewayonline.com/html/BaptismIntoChrist.html

Saul'un Dönüşümü

"Rab'bin öğrencilerine karşı hâlâ tehditler ve cinayetler solumakta olan Saul, başkâhinin yanına gitti ve ondan Şam'daki havralara mektuplar istedi; böylece Yol'a ait herhangi bir erkek ya da kadın bulursa onları getirebilecekti. Kudüs'e bağlı. Yoluna devam ederken Şam'a yaklaştı ve birdenbire gökten bir ışık onun etrafında parladı. Yere düşerken bir sesin kendisine şöyle dediğini duydu: 'Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?' Ve dedi ki, "Sen kimsin, Tanrım?" O, 'Ben sizin zulmettiğiniz İsa'yım' dedi. Kalk ve şehre gir; sana ne yapman gerektiği söylenecek.' Onunla birlikte seyahat eden adamlar suskun kaldılar, sesi duydular ama kimseyi görmediler. Saul yerden kalktı ve gözleri açık olmasına rağmen hiçbir şey görmedi. Bunun üzerine elinden tutarak Şam'a getirdiler. Ve üç gün boyunca gözleri görmedi, ne yedi ne de içti.'" (Elçilerin İşleri 9:1-9)

"Şam'da Ananias adında bir mürit vardı. Rab ona bir görüntüde şöyle dedi: 'Hananya' 'Kalk ve Düz denilen sokağa git ve Yahuda'nın evinde Saul adında Tarsuslu bir adam ara; çünkü işte o dua ediyor ve bir gün görmüş. Ananias adında bir adamın içeri girip ellerini onun üzerine koyduğunu ve görüşünü yeniden kazanabileceğini gördü.' Fakat Hananya şöyle cevap verdi: 'Rab, bu adam hakkında birçok kişiden onun Yeruşalim'de kutsallarına ne kadar kötülük yaptığını duydum. O, başkâhinlerden senin adını anan herkesi bağlama yetkisine sahiptir.' Ama Rab ona, 'Git' dedi, 'Çünkü o benim adımla diğer uluslara, krallara ve İsrailoğullarına duyurmak için seçilmiş bir aracımdır. Çünkü benim adım uğruna ne kadar acı çekmesi gerektiğini ona göstereceğim.' Böylece Ananias oradan ayrılıp eve girdi. Ellerini onun üzerine koyarak şöyle dedi: "Saul kardeş, geldiğin yolda sana görünen Rab İsa, yeniden görüşebilmen ve Kutsal Ruh'la dolman için beni gönderdi.' Hemen gözlerinden pul pul döküldü ve yeniden görmeye başladı. Sonra ayağa kalktı, vaftiz edildi ve yiyecek alarak güçlendi. (Elçilerin İşleri 9:10-19)

“Birkaç gün Şam'da öğrencilerle birlikteydi. Hemen havralarda İsa'yı, 'O, Tanrı'nın Oğludur' diyerek ilan etti. Onu duyanların hepsi hayrete düştüler ve şöyle dediler: 'Bu ismi ananları Yerusâlim'de kasıp kavuran adam bu değil mi? Onları bağlı olarak başkâhinlerin huzuruna çıkarmak için buraya gelmedi mi?' Fakat Saul'un gücü daha da arttı ve İsa'nın Mesih olduğunu kanıtlayarak Şam'da yaşayan Yahudileri şaşkına çevirdi. Aradan birçok gün geçtikten sonra Yahudiler onu öldürmek için komplo kurdular, fakat bu plan Saul tarafından öğrenildi. Onu öldürmek için gece gündüz kapıları izliyorlardı, ama öğrencileri gece onu alıp duvardaki bir açıklıktan aşağıya indirdiler ve bir sepete koydular.” (Elçilerin İşleri 9:20-25)

“Kudüs'e geldiğinde öğrencilerin arasına katılmaya çalıştı. Onun öğrencisi olduğuna inanmadıkları için hepsi ondan korkuyordu. Ancak Barnabas onu alıp havarilere götürdü ve onlara yolda kendisiyle konuşan Rab'bi nasıl gördüğünü ve Şam'da İsa'nın adını nasıl cesurca vaaz ettiğini anlattı. Böylece Rab'bin adıyla cesurca vaaz ederek Yerusâlim'de onların arasına girip çıktı. Ve Helenistlere karşı konuştu ve tartıştı. Ama onu öldürmeye çalışıyorlardı. Kardeşler bunu öğrenince onu Sezariye'ye indirip Tarsus'a gönderdiler. Böylece tüm Yahudiye, Celile ve Samiriye'deki kilise barışa kavuştu ve inşa ediliyordu. Rab korkusu ve Kutsal Ruh'un tesellisi içinde yürüdükçe çoğaldı.” (Elçilerin İşleri 9:26-31)

Peter Aeneas ve Tabitha'yı İyileştiriyor

“Lidda'da Aeneas adında bir adam felçliydi ve sekiz yıl boyunca yatalak kaldı. Petrus ona şöyle dedi: 'Aeneas, İsa Mesih seni iyileştiriyor; kalk ve yatağın yap.' Hemen ayağa kalktı. Lydda ve Şaron'un bütün sakinleri onu görünce Rab'be döndüler.”

“Yafa'da Tabitha adında bir öğrenci. Hastalandı ve öldü. Öğrenciler Petrus'a iki adam gönderip ona, 'Lütfen gecikmeden bize gelin' diye ısrar ettiler. Peter gelince kalkıp gitti, onu üst odaya götürdüler. Bütün dullar onun yanında durup ağlıyordu ve Dorcas'ın onlarla birlikteyken yaptığı tunikleri ve diğer giysileri gösteriyordu. Petrus hepsini dışarı çıkardı, diz çöküp dua etti; ve cesede dönerek, 'Tabitha, kalk' dedi. Elini verdi ve onu kaldırdı. Daha sonra azizleri ve dul kadınları çağırarak onu canlı olarak sundu. Bu tüm Yafa'da duyuldu ve birçok kişi Rab'be iman etti. Tabakçı Simon'la günlerce Yafa'da kaldı.” (Elçilerin İşleri 9:32-43)

Kornelius

“Kornelius adında dindar bir adam vardı; bütün ev halkıyla birlikte Allah'tan korkardı, halka cömertçe sadaka verirdi ve sürekli Allah'a dua ederdi. Günün dokuzuncu saatine doğru, bir görüntüde, Tanrı'nın 'Kornelius' diyen bir meleğinin olduğunu açıkça gördü. Ona dehşet içinde baktı ve şöyle dedi: 'Ne var, Tanrım?' Ve ona şöyle dedi: 'Senin namazın ve zekatın, Allah katında bir anma olarak yükselmiştir. Adamlarını Yafa'ya gönder ve Petrus adında bir Simon'u getir. Evi deniz kıyısında olan tabakçı Simun'un yanında kalıyor.’ Onunla konuşan melek oradan ayrılırken, iki hizmetçisini ve yanında bulunanlar arasından dindar bir askeri çağırdı ve her şeyi ona anlattı. onları Yafa'ya gönderdi.” (Elçilerin İşleri 10:1-8)

Peter'ın Vizyonu

“Ertesi gün yolda şehre yaklaşırken saat altı civarında Petrus dua etmek için dama çıktı. Acıktı ve bir şeyler yemek istedi, ama onlar yemeği hazırlarken transa girdi ve göğün açıldığını ve büyük bir çarşafa benzer bir şeyin dört köşesinden yeryüzüne doğru indiğini gördü. İçinde her türden hayvan, sürüngen ve hava kuşları vardı. Ona bir ses geldi: 'Kalk Peter; öldür ve ye.' Ama Petrus şöyle dedi: 'Kesinlikle Tanrım; çünkü hiçbir zaman sıradan ya da kirli olan hiçbir şeyi yemedim.' Ses ona ikinci kez tekrar geldi: 'Allah'ın temiz kıldığına sıradan demeyin.' Bu üç kez oldu ve o şey hemen göğe alındı.” (Elçilerin İşleri 10:9-16)

“Petrus gördüğü görüntünün ne anlama gelebileceği konusunda içten içe şaşkına dönmüşken, işte, Simon'un evini araştıran Kornelius tarafından gönderilen adamlar kapıda durup Petrus olarak adlandırılan Simon'un olup olmadığını sormak için seslendiler. orada konaklıyordu. Petrus bu görüşü düşünürken Ruh ona şöyle dedi: 'İşte, üç adam seni arıyor. Kalkın, aşağı inin ve hiç tereddüt etmeden onlara eşlik edin, çünkü onları ben gönderdim.' Peter adamların yanına gitti ve şöyle dedi: 'Aradığınız kişi benim. Gelmenizin sebebi nedir?' Şöyle dediler: 'Bütün Yahudi milleti tarafından adı çok iyi anılan, dürüst ve Tanrı'dan korkan bir yüzbaşı olan Kornelius, kutsal bir melek tarafından sizi evine gelip dinlemeniz için göndermesi için yönlendirildi. söylemek.' Peter onları misafirleri olmaya davet etti.” (Elçilerin İşleri 10:17-23)

“Ertesi gün kalkıp onlarla birlikte gitti; Yafa'dan bazı kardeşler de ona eşlik etti. Cornelius onları bekliyordu ve akrabalarını ve yakın arkadaşlarını bir araya çağırmişti. Petrus ağzını açtı ve şöyle dedi: 'Gerçekten anlıyorum ki, Tanrı taraf tutmaz; fakat her millette Ondan korkan ve doğru olanı yapan herkes O'nun için makbuldür. İsa Mesih aracılığıyla (her şeyin Rabbi olan) esenlik müjdesini vaaz ederek İsrail'e gönderdiği söze gelince, Yahya'nın ilan ettiği vaftizden sonra Celile'den başlayarak tüm Yahudiye'de neler olduğunu kendiniz biliyorsunuz: Tanrı, İsa'yı nasıl meshetti? Nasıra Kutsal Ruh ve güçle. Tanrı onunla birlikte olduğundan, iyilik yapmaya ve şeytanın zulmüne uğrayan herkesi iyileştirmeye çalışıyordu. Onun hem Yahudilerin ülkesinde hem de Kudüs'te yaptıklarının şahidiyiz. Onu bir ağaca asarak öldürdüler, ama Tanrı onu üçüncü gün diriltti ve tüm insanlara değil, Tanrı'nın tanık olarak seçtiği ve daha sonra onunla birlikte yiyip içen bize gösterdi. ölümden dirildi. Bize, Tanrı tarafından dirilerin ve ölümlerin yargıçısı olarak atanmış kişinin kendisi olduğuna dair halka vaaz etmemizi ve tanıklık etmemizi emretti. Bütün peygamberler, O'na iman eden herkesin, onun adı sayesinde günahlarının bağışlandığına şahitlik ederler." (Elçilerin İşleri 10:24-43)

Kutsal Ruh Yahudi olmayanların üzerine düşüyor

“Petrus henüz bunları söylerken, bu sözü duyan herkesin üzerine Kutsal Ruh indi. Petrus'la birlikte gelen sünnetlilerin (Yafa'daki Yahudiler) arasından iman edenler hayrete düştüler, çünkü Kutsal Ruh armağanı Yahudi olmayanların üzerine bile dökülmüştü. Çünkü onların farklı dillerde konuştuklarını ve Tanrı'yı yüceltiklerini duyuyorlardı. Sonra Petrus şöyle dedi: 'Bizim gibi Kutsal Ruh'u almış olan bu insanları vaftiz etmek için suyu esirgeyen var mı?' Onlara İsa Mesih'in adıyla vaftiz edilmelerini emretti. Daha sonra ondan birkaç gün kalmasını istediler.” (Elçilerin İşleri 10:44-48)

Peter Kiliseye Rapor Veriyor

“Havariler ve kardeşler, Yahudi olmayanların da Tanrı'nın sözünü aldıklarını duyular. Böylece Petrus Yerusulim'e gittiğinde Hıristiyan Yahudiler, 'Sen sünnetsiz adamların yanına gittin ve onlarla yemek yedin' diyerek onu eleştirdiler (bu onların geleneklerine aykırıydı). Petrus söze başladı ve Yafa'da gördüğü görüşü ve Ruh'un anlattığını açıkladı. Hiçbir ayırım yapmadan bu altı kardeş de bana eşlik etti. Ben (Cornelius'a) konuşmaya başladığımda, Kutsal Ruh başlangıçta bizim üzerimize olduğu gibi onların da üzerine indi. 'Yahya suyla vaftiz etti, ama siz Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz' dedi. Eğer Tanrı, Rab İsa Mesih'e inandığımızda bize verdiği armağanın aynısını onlara da verdiyse, ben kim oluyordum da Tanrı'nın yolunda durabilirdim?' Bunları duyunca sustular ve şöyle diyerek Tanrı'yı yücelttiler: "Öyleyse Tanrı, yaşama götüren tövbeyi diğer uluslara da bağışladı." (Elçilerin İşleri 11:1-18)

Antakya'daki Kilise

“İstefanos yüzünden ortaya çıkan zulüm nedeniyle dağılmış olanlar, Yahudiler dışında kimseye bu sözü söylemeden Fenike'ye, Kıbrıs'a ve Antakya'ya kadar gittiler. Ama onlardan bazıları, Kıbrıslı ve Kireneli adamlar vardı, Antakya'ya geldiklerinde Helenistlerle de konuşarak Rab İsa'yı vaaz ediyorlardı. Rab'bin eli onların üzerindeydi ve iman edenlerin büyük bir kısmı Rab'be döndü. Bunun haberi Yerusulim'deki kilisenin kulağına geldi ve Barnaba'yı Antakya'ya gönderdiler. Gelip Tanrı'nın lütfunu görünce sevindi ve hepsini kararlı bir amaç ile Rab'be sadık kalmaları konusunda teşvik etti; çünkü kendisi Kutsal Ruh ve imanla dolu iyi bir adamdı. Ve Rab'be çok sayıda insan eklendi. Bunun üzerine Barnaba, Saul'u (daha sonra Pavlus adını aldı) aramak için Tarsus'a gitti, bulduğunda onu Antakya'ya getirdi. Bir yıl boyunca kiliseyle buluşup çok sayıda insana ders verdiler. Ve Antakya'da öğrencilere ilk kez Hıristiyan denildi.”

“Kudüs'ten Antakya'ya peygamberler indi. İçlerinden Agabus adındaki biri ayağa kalktı ve Ruh aracılığıyla tüm dünyada büyük bir kıtlık olacağını önceden bildirdi (bu Claudius'un günlerinde gerçekleşti). Bunun üzerine öğrenciler, herkesin yeteneğine göre Yahudiye'de yaşayan kardeşlere yardım göndermeye karar verdiler.” (Elçilerin İşleri 11:18-29)

Zulüm Başlıyor

“O sıralarda kral Hirodes kiliseye mensup olanlardan bazılarını şiddet kullanarak el koydu. Yahya'nın kardeşi Yakup'u kılıçla öldürdü ve bunun Yahudilerin hoşuna gittiğini görünce Petrus'u da tutuklamaya girişti. Bu, Mayasız Ekmek günlerindeydi. Onu yakalayınca hapse attı ve Fısıh Bayramı'ndan sonra onu halkın önüne çıkarmak niyetiyle onu korumak üzere dört bölük askerini yanına teslim etti. Böylece Petrus hapiste tutuldu ama kilise onun için Tanrı'ya içtenlikle dua etti.”

“Hirodes onu dışarı çıkarmak üzereyken, tam o gece Petrus iki zincire bağlı iki askerin arasında uyuyordu ve kapının önündeki nöbetçiler zindanı koruyorlardı. Rabbin bir meleği onun yanında duruyordu ve hücrede bir ışık parlıyordu. Peter'in yanına vurdu ve 'Çabuk kalk' diyerek onu uyandırdı. Ve zincirler elinden düştü. Melek ona, 'Giyin ve sandaletlerini giy' dedi. 'Pelerinine sarın ve beni takip et.' Dışarı çıkıp onu takip etti. Meleğin yaptığının gerçek olduğunu bilmiyordu ama bir görüntü gördüğünü sanıyordu. Birinci ve ikinci muhafızları geçtikten sonra şehre giden demir kapıya geldiler. Kapı kendiliğinden onlara açıldı ve dışarı çıkıp bir cadde boyunca yürüdüler; melek hemen oradan ayrıldı. Petrus kendine gelince şöyle dedi: 'Artık Rab'bin meleğini gönderip beni Hirodes'in elinden ve Yahudi halkının beklediği her şeyden kurtardığına eminim.’”

“Petrus, diğer adı Markos olan Yuhanna'nın annesi Meryem'in evine gitti; orada birçok kişi toplanmış ve dua ediyordu. Kapının kapısını çaldığında Rhoda adında bir hizmetçi kız cevap vermeye geldi. Peter'in sesini tanıdığı için sevinçle kapıyı açmadı ama içeri koştu ve Peter'in kapıda durduğunu bildirdi. Kapıyı açtıklarında Petrus'u gördüler ve hayrete düştüler. Eliyle onlara susmalarını işaret ederek, Rab'bin kendisini zindandan nasıl çıkardığını anlattı. 'Bunları Yakup'a ve kardeşlere anlat' dedi. Daha sonra oradan ayrılıp başka bir yere gitti.” (Elçilerin İşleri 12:1-19)

Mesih'i Vaaz Etmek İçin Ayrılın

“Antakya'daki kilisede peygamberler ve öğretmenler, Barnabas, Nijer denilen Şimeon, Kireneli Lucius, tetrark Hirodes'in sarayından Manaen ve Saul vardı. Onlar Rab'be tapınıp oruç tutarken Kutsal Ruh şöyle dedi: 'Barnabas'la Saul'u, kendilerini çağırdığım iş için bana ayırın.' Oruç tutup dua ettikten sonra ellerini üzerlerine koyup uğurladılar.” (Elçilerin İşleri 13:1-3)

İsa'nın Bedeninin Çalışması

Baf

“Böylece Kutsal Ruh tarafından gönderilip Salamis'e indiler ve Yahudilerin havralarında Tanrı'nın sözünü duyurdular. Baf'a kadar tüm adayı dolaştıklarında, Bar-Jesus adında bir Yahudi sahte peygamber olan bir sihirbazla karşılaştılar. Barnabas ve Saul'u çağırın ve Tanrı'nın sözünü duymaya çalışan zeki bir adam olan vali Sergius Paulus'la birlikteydi. Ancak Elymas, prokonsülü inançtan uzaklaştırmaya çalışarak onlara karşı çıktı. Saul şimdi Pavlus'u çağırı, Kutsal Ruh'la dolmuştu ve ona dikkatle baktı ve şöyle dedi: 'Ey şeytanın oğlu, her türlü doğruluğun düşmanı, her türlü hile ve kötülükle dolu, Rabbin düz yollarını çarpık yapmaktan vazgeçmeyecek misin? ? İşte, Rab'bin eli senin üzerinde; kör olacaksın ve bir süre güneşi göremeyeceksin.' Hemen üzerine sis ve karanlık çöktü ve kendisini elinden tutacak insanları aramaya başladı. Vali, olup biteni görünce inandı, çünkü Rab'bin öğretisine hayran kalmıştı.” (Elçilerin İşleri 13:4-12)

Pisidia'daki Antakya

“Pavlus ve arkadaşları Pisidia'daki Antakya'ya doğru yola çıktılar. Şabat günü havraya girip oturdular. Kutsal Yasa'nın ve Peygamberlerin okunmasının ardından havra yöneticileri onlara şöyle bir mesaj gönderdiler: 'Kardeşler, halka bir tavsiyeniz varsa söyleyin.' Pavlus ayağa kalktı ve eliyle işaret ederek şöyle dedi: İsrailoğulları ve siz, Tanrı'dan korkunlar, dinleyin. Bu halkın Tanrısı İsrail, atalarımızı seçti ve Mısır topraklarında kaldıkları süre boyunca halkı büyük yaptı ve kolunu kaldırarak onları oradan çıkardı. Ve yaklaşık kırk yıl boyunca çölde onlara katlandı. Kenan diyarında yedi milleti yok ettikten sonra topraklarını miras olarak onlara verdi. Bütün bunlar yaklaşık 450 yıl sürdü. Daha sonra peygamber Samuel'e kadar onlara hakimler verdi. Sonra bir kral istediler ve Tanrı onlara Saul'u verdi; onu görevden alınca Davut'u kralları olarak görevlendirdi; ona tanıklık etti ve şöyle dedi: 'İşay'ın oğlu Davut'ta gönlüme uygun bir adam buldum. , benim bütün isteklerimi kim yerine getirecek?' Tanrı, söz verdiği gibi, bu adamın soyundan İsrail'e bir Kurtarıcı, İsa'yı getirdi. Yahya (Vaftizci) gelmeden önce, tüm İsrail halkına tövbe vaftizini (bağışlanma veya kurtuluş değil) ilan etmişti. Yahya yolculuğunu bitirirken, işte benden sonra biri (Mesih) geliyor, onun ayaklarının çarıklarını çözmeye layık değilim” dedi. (Elçilerin İşleri 13:13-25)

“Kudüs'te yaşayanlar ve yöneticileri, onu tanımadıkları ve peygamberlerin her Şabat günü okunan sözlerini anlamadıkları için, onu kınayarak bu sözlerini yerine getirmiş oldular. Onlar da Pilatus da onda ölüme layık bir suç bulamadılar ve Pilatus'tan onu idam ettirmesini istediler. Onun hakkında yazılanların hepsini yerine getirdikten sonra

onu ağaçtan indirip bir mezara koydular. Tanrı onu ölümden diriltti ve kendisi ile birlikte Celile'den Yeruslaim'e kadar gelen ve şimdi halka onun şahitleri olan kişilere günlerce görüldü. Size, Tanrı'nın atalara vaat ettiği, ikinci Mezmur'da yazılan "'Sen benim Oğlumsun, bugün seni doğurdum.'" sözünün gerçekleştiğini müjdeliyoruz. Başka bir mezmurda Davud şöyle dedi: "'Kutsal Olan'ın yolsuzluk görmesine izin vermeyeceksin.' Bildiğiniz gibi Davut öldü ve babalarının yanına yatırıldı ve yolsuzluk gördü, fakat Tanrı'nın dirilttiği kişi yolsuzluk görmedi. Bilinsin ki, bu adam (Nasıralı İsa, Mesih) aracılığıyla size günahların bağışlanacağı duyuruluyor ve iman eden herkes, Musa'nın yasasıyla sizin özgürleştiremediğiniz her şeyden O'nun aracılığıyla özgür kılınıyor." (Elçilerin İşleri 13:26-39)

"Bu nedenle, Peygamberlerde söylenen şu sözlerin gerçekleşmesinden sakının: 'Bakin, ey alaycılar, şaşkına dönün ve yok olun; çünkü sizin günlerinizde bir iş yapıyorum; size söylense bile inanmayacağınız bir iş.' Dışarı çıktıklarında halk bu şeylerin bir sonraki Şabat günü kendilerine anlatılması için yalvardı. Sinagog toplantısı dağıldıktan sonra, birçok Yahudi ve Yahudiliğe geçen dindarlar Pavlus'u takip etti ve Barnabas onları Tanrı'nın lütfuyla devam etmeye teşvik etti. Bir sonraki Şabat günü neredeyse bütün şehir Rabbin sözünü dinlemek için toplandı. Fakat Yahudiler kalabalığı görünce kıskançlıkla doldular ve Pavlus'un söylediklerine karşı çıkararak ona iftira atmaya başladılar. Pavlus ve Barnabas cesaretle şöyle dediler: 'Tanrı'nın sözünün ilk önce size söylenmesi gerekiyordu. Siz onu bir kenara bırakıp kendinizi sonsuz yaşama layık olmadığını düşündüğünüz için, işte, biz Yahudi olmayanlara dönüyoruz. Çünkü Rab bize şöyle emretti: Dünyanın dört bir yanına kurtuluş getirmeniz için sizi uluslara ışık yaptım.' Yahudi olmayanlar bunu duyunca sevinmeye ve Rab'bin sözünü yüceltmeye başladılar; birçokları iman etti ve Rab'bin sözü tüm bölgeye yayılıyordu. Fakat Yahudiler dindar kadınları ve şehrin ileri gelen erkeklerini kıskırtıp, zulmü kıskırtıp onları mahallelerinden sürdüler. Öğrenciler sevinçle ve Kutsal Ruh'la doldular." (Elçilerin İşleri 13:40-52)

İkonyum

"Iconium'da sinagogda öyle konuşular (Tanrı'nın Sözünü ilan ettiler) ki hem Yahudilerin hem de Yunanlıların büyük bir kısmı inandı. Fakat iman etmeyen Yahudiler Yahudi olmayanları kıskırttı ve kardeşlere karşı zihinlerini zehirledi. Uzun süre orada kaldılar, lütfunun sözüne tanıklık eden, kendi elleriyle yapılacak işaretler ve harikalar veren Rab adına cesurca konuşular. Şehrin halkı bölünmüştü; bazıları Yahudilerin, bazıları da elçilerin yanında yer aldı. Hem Yahudi olmayanlar hem de Yahudiler, yöneticileriyle birlikte onlara kötü davranmak ve onları taşlamak için bir girişimde bulduklarında, bunu öğrendiler ve müjdeyi vaaz etmek için Listra ve Derbe'ye kaçtılar. (Elçilerin İşleri 14:1-7)

Listra

"Listra'da doğuştan sakat olan ve hiç yürümemiş bir adam vardı. Paul'un konuşmasını dinledi. Pavlus ona dikkatle baktı ve iyileşmeye imanı olduğunu görünce yüksek sesle şöyle dedi: 'Ayaklarınızın üzerinde dik durun.' Ayağa kalkıp yürümeye başladı. Kalabalık, Pavlus'un yaptığını görünce seslerini yükselterek Lykaonia dilinde şöyle dedi: 'Tanrılar insan benzeyişinde yanımıza geldiler!' Zeus adını verdikleri Barnaba ve tapınağı şehrin girişinde bulunan Zeus'un rahibi Hermes Paul, kapılara öküzler ve çelenkler getirerek kalabalıklarla birlikte kurban sunmak istedi. Fakat Barnaba ile Pavlus gıysilerini yırtıp kalabalığa doğru koşup şöyle bağırdılar: 'Erkekler, neden bunları yapıyorsunuz? Biz de sizin gibi doğaya sahip insanız ve bu boş şeylerden, göğü, yeri, denizi ve bunların içindeki her şeyi yaratan diri Tanrı'ya dönmeniz için size müjde (kurtuluş) getiriyoruz. . Geçmiş nesillerde tüm ulusların kendi yollarında yürümelere izin verdi. Ama yine de kendisini tanıksız bırakmadı; çünkü size gökten yağmurlar ve verimli mevsimler vererek, yüreklerinizi yiyecek ve sevinçle doyurarak iyilik yaptı.' Bu sözlerle bile halkı kendilerine kurban sunmaktan alıkoymadılar. Yahudiler Antakya ve Iconium'dan geldiler ve kalabalığı ikna ettikten sonra Pavlus'u taşladılar ve öldüğünü zannederek onu şehrin dışına sürüklediler. Öğrenciler onun çevresine toplandığında ayağa kalkıp şehre girdi." (Elçilerin İşleri 14:8-20)

Derbe ve Listra, Iconium ve Antakya'ya dönüş

"Ertesi gün Derbe'ye gittiler. Müjdeyi o şehre vaaz edip birçok öğrenci edindikten sonra, öğrencilerin ruhlarını güçlendirerek, onları imana devam etmeye teşvik ederek ve birçok sıkıntıdan geçerek bu şehre girmemiz gerektiğini söyleyerek Listra'ya, Iconium'a ve Antakya'ya döndüler. Tanrı'nın krallığı. Her kilisede kendileri için ihtiyaçlar atadıklarında, dua ederek ve oruç tutarak onları inandıkları Rab'be teslim ettiler. Daha sonra Pisidya'yı geçerek

Pamfilya, Perge ve Attalia'ya gelerek Mesih'i ilan ettiler. Oradan, yerine getirdikleri iş nedeniyle Tanrı'nın lütfuna emanet edildikleri Antakya'ya yelken açtılar.”

Sünnet Tartışması

“Yahudiye'den bazı adamlar gelip şöyle öğretiyorlardı: 'Musa'nın töresine göre sünnet edilmedikçe kurtulamazsınız.' Pavlus ve Barnabas kendileriyle ufak bir anlaşmazlık ve tartışma yaşadıkten sonra, bu sorunla ilgili olarak elçilere ve ihtiyarlara Yerus alim'e bir heyet gönderdiler. Kilise tarafından memnuniyetle karşılındılar, havariler ve ihtiyarlar daha sonra Tanrı'nın onlarla yaptığı her şeyi anlattılar. Ferisilerin fırkasına mensup bazı imanlılar ayağa kalktılar ve şoye dediler: 'Onları sünnet etmek ve Musa'nın kanununa uymalarını emretmek gerekir” (Elçilerin İşleri 15:1-6).

“Havariler ve ihtiyarlar bu konuyu değerlendirdiler ve uzun tartişmalardan sonra Petrus şoye dedi: 'Kardeşler, biliyorsunuz ki, ilk günlerde Tanrı, Yahudi olmayanların benim ağzımla sevindirici haberin sözünü duyup iman etmeleri için aranızda bir seçim yaptığını biliyorsunuz. Yürekleri bilen Tanrı, bize yaptığı gibi onlara da Kutsal Ruh'u vererek onlara tanıklık etti ve onların yüreklerini imanla temizleyerek bizimle onlar arasında hiçbir ayırım yapmadı. Öyleyse, ne atalarımızın ne de bizim taşıyamadığımız bir boyunduruğu öğrencilerin boynuna geçirerek neden Tanrı'yı sınıyorsunuz? Ama biz de tıpkı onlar gibi Rab İsa'nın lütfuyla kurtulacağımıza inanıyoruz.” (Elçilerin İşleri 15:7-11)

“Barnabas ve Pavlus, Tanrı'nın onlar aracılığıyla Yahudi olmayanlar arasında ne tür işaretler ve harikalar yaptığını anlattılar. Konuşmayı bitirdikten sonra, Yahuda'yı göndermeleri için onları göndermek iyi göründü ve Silas, Pavlus ve Barnaba ile birlikte şu mektubu Antakya'ya gitti: "Kardeşler, hem havariler hem de ihtiyarlar, Yahudi olmayan kardeşlere. Antakya, Suriye ve Kilikya, selamlar. Kendilerine hiçbir talimat vermememize rağmen bazı kişilerin bizden  kıp sizi sözlerle rahatsız ederek kafanızı karıştırdığını duyduğumuzdan, bir anlaşmaya varmak bize iyi göründü. Rabbimiz İsa Mesih uğruna hayatlarını tehlikeye atan erkekleri seçip sevgili Barnabas ve Pavlus'la birlikte size göndermek için. Bu nedenle, kendileri de aynı şeyleri size sözlü olarak söyleyecek olan Yahuda ve Silas'ı gönderdik.  nk  size şu taleplerden daha büyük bir yük yüklemek Kutsal Ruh'a ve bize iyi göründü: putlara kurban edilenlerden, kandan, boğulanlardan ve cinsel ahlaksızlıktan kaçınmanız. Kendinizi bunlardan uzak tutarsanız iyi edersiniz. Veda." (Elçilerin İşleri 15:12-29)

“Antakya'da cemaati bir araya toplayıp mektubu teslim ettiler. Onu okuduklarında teşvikinden dolayı sevindiler. Kendileri de peygamber olan Yahuda ve Silas, birçok sözle kardeşleri cesaretlendirip g çlendirdikten sonra Yerus alim'e döndüler. Fakat Pavlus ile Barnabas ve diğer birçokları da öğreterek ve Rabbin sözünü vaaz ederek Antakya'da kaldılar.” (Elçilerin İşleri 15:30-35)

Paul Tekrar Ziyaret Ediyor

“Birkaç gün sonra Pavlus Barnaba'ya şoye dedi: 'Rabbin sözünü duyurduğumuz her kente dönüp kardeşleri ziyaret edelim ve nasıl olduklarını görelim.' Barnaba, Markos adlı Yahya'yı da yanlarında götürmek istedi. Pavlus, Pamfilya'da kendilerinden çekilmiş ve onlarla işe gitmemiş birini yanlarına almamanın daha iyi olacağını düşündü. Böylece birbirlerinden ayrıldılar. Barnabas Markos'u yanına aldı ve yelkenle Kıbrıs'a doğru yola  ıktı; Pavlus Silas'ı seçti ve kiliseleri güçlendirerek Suriye ve Kilikya'dan geçti.” (Elçilerin İşleri 15:36-41)

“Pavlus ayrıca Derbe'ye ve Listra'ya da geldi. Lystra ve Iconium'daki kardeşlerin çok iyi bahsettiği Timoteos adında bir  ğrenci oradaydı. Timoteos, şehirler arasında giderken Pavlus'a eşlik etti; Yerus alim'de bulunan elçilerin ve ihtiyarların aldıkları kararların uygulanması için onlara teslim ettiler.” (Elçilerin İşleri 16:1-5)

Makedonca

“Frigya ve Galatya bölgesinden geçtiler. Misya'ya vardıklarında Bithynia'ya gitmeye çalıştılar ama İsa'nın Ruhu onlara izin vermedi. Böylece Mysia'yı geçerek Troas'a indiler. Gece Pavlus'a bir görüntü göründü: Makedonyalı bir adam orada duruyordu, onu teşvik ediyor ve şoye diyordu: 'Makedonya'ya gel ve bize yardım et.' Pavlus bu vizyonu gördüğünde, Tanrı'nın bizi müjdeyi onlara vaaz etmeye çağırdığı sonucuna vararak hemen Makedonya'ya gitmeye çalıştık.” (Elçilerin İşleri 16:6-10)

Lidya

Böylece Troas'tan yola çıkarak Filipi'ye vardılar. Şabat günü kapının dışına, dua yeri olduğunu düşündüğümüz nehir kenarına gittik ve oturup bir araya gelen kadınlarla konuştuk. Bizi duyanlardan biri, Tiyatira şehrinden, mor eşya satıcısı, Tanrı'ya tapınan Lidya adında bir kadındı. Rab, Pavlus'un söylediklerine kulak vermesi için onun yüreğini açtı. Kendisi ve ev halkı vaftiz edildikten sonra bizi şöyle teşvik etti: "Eğer benim Rab'be sadık kaldığıma hükmettiyseniz, evime gelin ve kalın." (Elçilerin İşleri 16:11-15)

Gardiyan

"Kehanet ruhuna sahip olan ve sahiplerine falcılık yaparak büyük kazanç sağlayan bir köle kız, 'Bu adamlar Yüce Tanrı'nın hizmetkarlarıdır ve size kurtuluş yolunu ilan ediyor' diye haykırarak onları takip etti. Günlerce bunu yapmaya devam etti. Pavlus dönüp ruha şöyle dedi: 'Onun içinden çıkmanı İsa Mesih adına sana emrediyorum.' Tam o saatte çıktı. Sahipleri, kazanç umutlarının tükendiğini görünce Pavlus'la Silas'ı yakalayıp pazar yerine yöneticilerin önüne sürüklediler ve şöyle dediler: 'Bu adamlar Yahudi ve şehrimizi rahatsız ediyorlar. Romalılar olarak bizim kabul etmemiz veya uygulamamız yasal olmayan gelenekleri savunuyorlar.' Yargıçlar onların elbiselerini yırttı, sopalarla dövdü ve hapishaneye attı, gardiyana onları güvenli bir şekilde saklamasını emretti. Bu emri aldıktan sonra onları iç hapishaneye koydu ve ayaklarını tomruklara bağladı. Gece yarısına doğru Pavlus ile Silas dua edip Tanrı'ya ilahiler söylüyorlardı ve mahkumlar da onları dinliyorlardı; aniden büyük bir deprem oldu ve hapishanenin temelleri sarsıldı. Hemen tüm kapılar açıldı ve herkesin bağları çözüldü. Gardiyan uyandığında hapishane kapılarının açık olduğunu görünce kılıcını çekti ve mahkumların kaçtığını zannederek kendini öldürmek üzereydi. Ama Paul yüksek sesle bağırdı: 'Kendine zarar verme, çünkü hepimiz buradayız.' Gardiyan ışıkları çağırıp içeri koştu ve korkudan titreyerek Pavlus'la Silas'ın önünde yere düştü. Sonra onları dışarı çıkarıp şöyle dedi: 'Efendiler, kurtulmak için ne yapmalıyım?' 'Rab İsa'ya inanın, siz de ev halkı da kurtulursunuz" dediler. Sonra ona ve evinde bulunanların hepsine Rabbin sözünü bildirdiler. O da onları gecenin aynı saatinde aldı. ve yaralarını yıkadı; kendisi ve tüm ailesi, Tanrı'ya iman ettiği için hemen vaftiz edildi." (Elçilerin İşleri 16:16-34).

"Ertesi gün hakimler 'Bu adamları bırakın gitsin' diyerek polisi gönderdi. Gardiyan bu sözleri Pavlus'a iletti ve şöyle dedi: 'Yargıçlar sizi esenlik içinde bırakmak için gönderdiler.' Fakat Pavlus şöyle dedi: 'Roma vatandaşı olan bizi halkın önünde, hüküm giymeden dövdüler, hapse attılar; şimdi de bizi gizlice dışarı mı atacaksınız? HAYIR! Kendileri gelip bizi dışarı çıkarırlar.' Polis bu sözleri yargıçlara bildirdi, onlar da Roma vatandaşı olduklarını duyunca korktular. Gelip özür dilediler, dışarı çıkardılar ve şehri terk etmelerini istediler. Hapishaneden çıktılar, Lidya'yı ziyaret ettiler, kardeşleri cesaretlendirdiler ve oradan ayrıldılar." (Elçilerin İşleri 16:35-40)

Selanik

"Pavlus sinagoga gitti ve üç Şabat günü onlarla Kutsal Yazılara dayanarak mantık yürüttü, Mesih'in acı çekmesinin ve ölümden dirilmesinin gerekli olduğunu açıklayıp kanıtladı ve şöyle dedi: 'İlan ettiğim İsa, O'dur. İsa.' Bazıları ikna oldu ve önde gelen kadınların pek azı değil, dindar Yunanlıların büyük çoğunluğunun yaptığı gibi Pavlus ve Silas'a katıldı. Fakat Yahudiler kıskançtı ve ayaktakımından bazı kötü adamları alarak bir kalabalık oluşturdular, şehirde kargaşa çıkardılar ve onları kalabalığa çıkarmak amacıyla Jason'ın evine saldırdılar. Bunları bulamayınca Jason'ı ve bazı kardeşleri şehir yetkililerinin önüne sürüklediler ve şöyle bağırdılar: 'Dünyayı altüst eden bu adamlar buraya da geldiler, Jason onları aldı ve hepsi kararlara aykırı davranıyorlar. Sezar'ın başka bir kral, İsa'nın olduğunu söylemesi.' Bunları duyan halk ve şehir yetkilileri rahatsız oldu. Jason ve diğerlerinden teminat olarak para alınca onları serbest bıraktılar." (Elçilerin İşleri 17:1-9)

Berea

"Kardeşler Pavlus'la Silas'ı geceleyin hemen Veriya'ya gönderdiler; vardıklarında Yahudi havrasına girdiler. Bu Yahudiler Selanik'tekilerden daha asildi; bu sözü büyük bir şevkle kabul ettiler ve bu şeylerin böyle olup olmadığını görmek için her gün Kutsal Yazıları incelediler. Bu nedenle, erkeklerin yanı sıra yüksek itibarlı Yunan kadınlarının da aralarında bulunduğu pek çok kişi iman etti. Ancak Selanik'teki Yahudiler, Tanrı'nın sözünün Pavlus tarafından Veriya'da da duyurulduğunu öğrenince, kalabalıkları kışkırtıp kışkırtmak için oraya geldiler. Bunun üzerine kardeşler Pavlus'u hemen Atina'ya gönderdiler." (Elçilerin İşleri 17:10-15)

Atina

“Pavlus Atina'da onları beklerken şehrin putlarla dolu olduğunu gördü. Sinagogda Yahudilerle ve dindarlarla, her gün de pazar yerinde orada bulunanlarla tartışıyor. Epikurosu ve Stoacı filozoflardan bazıları, İsa'yı ve yeniden dirilişi vaaz ettiği için 'Yabancı tanrıların vaizi gibi görünüyor' dediler. Onu Areopagus'a götürüp, 'Sunduğunuz bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz?' dediler. Pavlus şunları söyledi: 'Ey Atinalılar, sizin her bakımdan çok dindar olduğunuzu anlıyorum. Çünkü geçerken ve tapındığınız nesnelere incelerken, üzerinde 'Bilinmeyen tanrıya' yazan bir sunak da buldum. Bu nedenle, bilmediğiniz neye tapındığınızı size duyuruyorum (Pavlus Mesih'i ilan etti). Dünyayı ve içindeki her şeyi yaratan, göklerin ve yerin Rabbi olan Tanrı, insanlar tarafından yapılan tapınaklarda yaşamaz ve sanki bir şeye ihtiyacı varmış gibi ona insan eliyle hizmet edilmez, çünkü kendisi tüm insanlığa yaşam ve yaşam verir. nefes ve her şey. O, insanlığın her milletini, belirlenmiş dönemleri ve ikamet yerlerinin sınırlarını belirleyerek, Tanrı'ya giden yolu araştırıp bulabilecekleri umuduyla Tanrı'yı aramaları için, dünyanın her yerinde yaşamaları için tek bir adamdan yarattı. o. Ama aslında o hepimizden uzakta değil, çünkü biz onun içinde yaşıyoruz, hareket ediyoruz ve varlığımızı sürdürüyoruz; Kendi şairlerinizden bazılarının bile söylediği gibi, 'Çünkü biz gerçekten onun çocuklarıyız.' Tanrı'nın çocuğu olduğumuzdan, tanrısal varlığın altın, gümüş ya da taş gibi, insanın sanatı ve hayal gücüyle oluşturulmuş bir görüntü olduğunu düşünmemeliyiz. Tanrı cehalet zamanlarını görmezden geldi, ama şimdi her yerdeki tüm insanlara tövbe etmelerini emrediyor, çünkü dünyayı atadığı bir adam aracılığıyla doğrulukla yargılayacağı bir gün belirlemiştir; ve onu ölümden diriltirek herkese bunun garantisini verdi.' Şimdi ölümlerin dirilişini duyunca bazıları alay etti. Ancak bazıları 'Bunu tekrar duyacağız' dedi. Böylece Pavlus aralarından çıktı. Aralarında Areopagite Dionysius, Damaris adında bir kadın ve başkalarının da bulunduğu bazı adamlar ona katıldı ve iman etti.” (Elçilerin İşleri 17:16-34)

Korint

“Pavlus Atina'yı terk etti ve Korint'e gitti ve Claudius'un tüm Yahudilere Roma'yı terk etmelerini emretmiş olması nedeniyle yakın zamanda karısı Priskilla ile birlikte İtalya'dan gelen, Pontus'un yerlisi olan Aquila adında bir Yahudi buldu. Ticaretle çadircılıkla uğraştıkları için onlarla birlikte kaldı. Her Şabat günü sinagogda mantık yürütüyor ve Yahudileri ve Yunanlıları, Yahudilere Mesih'in İsa olduğuna tanıklık ederek ikna etmeye çalışıyordu. Onlar ona karşı çıkıp ona sövdüklerinde giysilerini silkti ve onlara şöyle dedi: "Kanınız başınıza olsun! Ben masumum. Bundan sonra Yahudi olmayanların yanına gideceğim." Sinagogun yanındaki Titius Justus adında bir adamın evine gitti. Sinagogun yöneticisi Crispus, tüm ev halkıyla birlikte Rab'be inanıyordu. Pavlus'u dinleyen Korintosluların çoğu iman etti ve vaftiz edildi. Rab Pavlus'a şöyle dedi: 'Korkma, konuşmaya devam et ve susma; çünkü ben seninle ve kimse sana zarar vermek için sana saldırmayacak; çünkü bu şehirde benim halkım olan birçok kişi var. ' Bir buçuk yıl orada kalıp Tanrı Sözü'nü öğretti.” (Elçilerin İşleri 18:1-18)

Efes

“İskenderiye yerlisi Apollos adında bir Yahudi Efes'e geldi. O, Kutsal Yazılar konusunda yetkin, güzel konuşan bir adamdı. O, Rabbinin yolunda eğitilmişti. Ruhta coşkulu olduğundan, yalnızca Yahya'nın vaftizini bilmesine rağmen, İsa ile ilgili şeyleri doğru bir şekilde konuştu ve öğretti. Sinagogda cesurca konuşmaya başladı ama Priskilla ve Aquila onu duyunca onu aldılar ve ona Tanrı'nın yolunu daha doğru bir şekilde anlattılar. Efesos'tan Ahaya'ya gitti ve lütuf aracılığıyla iman edenlere çok yardım etti; çünkü Yahudileri herkesin önünde güçlü bir şekilde çürüttü ve Kutsal Yazılar aracılığıyla Mesih'in İsa olduğunu gösterdi." (Elçilerin İşleri 18:19-24)

“Pavlus Efes'e geldi ve bazı öğrenciler buldu. Onlara, 'İman ettiğinizde Kutsal Ruh'u aldınız mı?' dedi. 'Hayır, Kutsal Ruh'un olduğunu bile duymadık' dediler. Bunun üzerine Pavlus şunu sordu: 'O halde neye göre vaftiz edildiniz?' 'Yahya'nın vaftizine' dediler. Pavlus şöyle cevap verdi: 'Yahya, insanlara kendisinden sonra gelecek olan İsa'ya inanmalarını söyleyerek tövbe vaftiziyle vaftiz etti.' Bunu duyunca Rab İsa'nın adıyla vaftiz edildiler. Sonra Pavlus ellerini üzerlerine koydu, Kutsal Ruh üzerlerine indi ve farklı dillerle konuşmaya ve peygamberlik etmeye başladılar. Toplamda yaklaşık on iki adam vardı. Daha sonra Pavlus sinagoga girdi ve üç ay boyunca cesurca konuştu, onları Tanrı'nın Krallığı hakkında mantık yürütüp ikna etti. Fakat bazıları inatçı olup inançsızlığa devam edip cemaatin önünde Yol hakkında kötü söz söyleyince onlardan çekildi ve her gün Tyrannus'un salonunda muhakeme yaparak öğrencileri de yanına aldı. Bu iki yıl boyunca devam etti; böylece hem Yahudiler hem de Yunanlılar, Asya'da yaşayan

herkes Rab'bin sözünü duydu. Tanrı, Pavlus'un eliyle olağanüstü mucizeler yapıyordu, bu yüzden Rab'bin sözü kudretle artmaya ve galip gelmeye devam etti.” (Elçilerin İşleri 19:1-20)

"Yol'la ilgili en ufak bir rahatsızlık ortaya çıkmadı. Artemis'in gümüş tapınaklarını yapan gümüşçü Demetrius adında bir adam, zanaatkarlara hiç de az iş kazandırmadı. Bunları benzer işlerde çalışan işçilerle bir araya topladı ve şöyle dedi: 'Erkekler, biliyorsunuz ki bu işten zengin oluyoruz (açgözlülük her zaman bir sorundur). Bu Pavlus'un, yalnızca Efes'te değil, neredeyse tüm Asya'da, elle yapılan tanrıların tanrı olmadığını söyleyerek pek çok insanı ikna edip geri çevirdiğini görüyor ve duyuyorsunuz. Bu mesleğimizin itibarsızlaşması değil, aynı zamanda tüm Asya'nın ve dünyanın taptığı büyük tanrıça Artemis'in tapınağının da bir hiç sayılması, hatta ihtişamından mahrum bırakılması tehlikesi var.' Bunu duyduklarında öfkeleniler ve 'Efeslilerin Artemis'i büyüktür!' diye bağırıyorlar. Yaklaşık iki saat boyunca tek bir ağızdan 'Efeslilerin Artemis'i büyüktür!' diye bağırılmaya devam ettiler. Kasaba katibi kalabalığı susturduktan sonra şöyle dedi: 'Efesliler, eğer Demetrius ve onunla birlikte olan zanaatkarların herhangi birine karşı bir şikayeti varsa, mahkemeler açıktır ve prokonsüller vardır. Birbirlerine suç duyurusunda bulunsunlar. Ancak daha fazlasını isterseniz, bu olağan toplantıda karara bağlanacaktır. Çünkü bugün gerçekten isyanla suçlanma tehlikesiyle karşı karşıyayız, çünkü bu kargaşayı haklı çıkaracak hiçbir gerekçe sunamayız.' Daha sonra meclisi dağıttı. Kargaşa dindikten sonra Pavlus öğrencilerini çağırttı ve onları cesaretlendirdikten sonra veda edip Makedonya'ya doğru yola çıktı ve Troas'a geldi.” (Elçilerin İşleri 19:21-41)

Troas

“Haftanın ilk günü ekmek bölmek için bir araya geldiğimizde, Pavlus ertesi gün yola çıkma niyetiyle onlarla konuştu ve konuşmasını gece yarısına kadar uzattı. Toplandığımız üst odada çok sayıda lamba vardı. Pencerenin yanında oturan Eutychus adında genç bir adam, Pavlus daha uzun süre konuşurken derin bir uykuya daldı. Uykuya yenik düşerek üçüncü kattan düştü ve ölü olarak kaldırıldı. Fakat Pavlus aşağı inip onun üzerine eğildi ve onu kollarına alarak şöyle dedi: 'Korkmayın, çünkü onun hayatı onun içindedir.' Pavlus yukarı çıkıp ekmeği bölüp yemek yedikten sonra onlarla gün ağarana kadar uzun bir süre sohbet etti ve oradan ayrıldı. Pavlus, Asya'da zaman harcamak zorunda kalmamak için Efesos'un yanından geçmeye karar vermişti; çünkü mümkünse Pentekost gününde Yeruşalim'de olmak için acele ediyordu.” (Elçilerin İşleri 20:1-16)

Kudüs'e Dönüş

“Miletos'tan Efes'e haber göndererek kilisenin ileri gelenlerini yanına çağırdı. Onları, kendilerine ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak atadığı tüm sürüye, kendi kanıyla elde ettiği Tanrı'nın kilisesine özen göstermeleri konusunda uyardı. Biliyorum ki, benim gidişimden sonra, sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtlar aranızda girecek; ve öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için aranızdan çarpık sözler söyleyen adamlar çıkacak. Bu nedenle, üç yıl boyunca gece gündüz gözyaşlarıyla herkesi uyarmaktan vazgeçmediğimi hatırlayarak uyanık olun. Şimdi sizi Tanrı'ya ve O'nun, sizi güçlendirecek ve kutsal kılınmış olanların tümü arasında mirası size verecek olan lütfunun sözüne emanet ediyorum. Kimsenin gümüşüne, altına ya da giysisine göz dikmedim. Bu ellerin benim ihtiyaçlarıma ve benimle birlikte olanlara hizmet ettiğini siz de biliyorsunuz. Her şeyde size, bu şekilde çok çalışarak zayıflara yardım etmemiz gerektiğini ve Rab İsa'nın kendisinin söylediği şu sözleri hatırlamamız gerektiğini gösterdim: 'Verme almaktan daha büyük mutluluktur'. (Elçilerin İşleri 20:1-38)

“Onlardan kurtulduktan sonra denize açılıp Sur'a indik. Orada öğrencileri bulduktan sonra yedi gün yanlarında kaldık. Pavlus'a Yeruşalim'e gitmemesi konusunda ısrar ettiler. Sezariye'ye olan yolculuğumuza devam ettik ve Yedilerden biri olan müjdeci Philip'in evinde kaldık. Orada bulunmamızdan birkaç gün sonra Yahudiye'den Agabus adında bir peygamber geldi. Yanımıza gelerek Pavlus'un kemerini aldı, onunla ellerini ve ayaklarını bağladı ve şöyle dedi: 'Kutsal Ruh diyor ki, 'Kudüs Yahudileri bu kemerin sahibini bu şekilde bağlayacak ve onu Yahudi olmayanlara teslim edecekler'.' Bunu duyduğumuzda biz ve oradaki halk, Yeruşalim'e çıkmaması için Pavlus'a yalvardık. Sonra Pavlus şöyle cevap verdi: 'Neden ağlayıp kalbimi kırıyorsun? Ben sadece bağlanmaya değil, aynı zamanda Rab İsa'nın adı uğruna Kudüs'te ölmeye de hazırım.' O vazgeçemeyince vazgeçtik ve 'Rabbin dilemesi olur' dedik. Bundan sonra hazırlanıp Kudüs'e

çıktık. Kayserya'daki bazı öğrenciler bize eşlik ederek bizi kalacağımız Mnason'un evine götürdüler. Kendisi Kıbrıslı bir adamdı ve ilk müritlerden biriydi.” (Elçilerin İşleri 21:1-16)

“Kudüs'e vardığımızda kardeşler bizi sıcak bir şekilde karşıladılar. Ertesi gün Pavlus ve biz Yakup'u görmeye gittik, bütün ihtiyarlar da oradaydı. Pavlus onları selamladı ve Tanrı'nın hizmeti aracılığıyla Yahudi olmayanlar arasında neler yaptığını ayrıntılı olarak anlattı. Bunu duyunca Allah'a şükrettiler. Sonra Pavlus'a şöyle dediler: 'Görüyorsun kardeşim, kaç binlerce Yahudi inandı ve hepsi yasa için gayretli (Hıristiyan Yahudiler hâlâ geleneklerine ve Musa'nın Yasasına bağlı kalıyorlar). Yahudi olmayanlar arasında yaşayan tüm Yahudilere Musa'dan uzaklaşmayı öğrettiğiniz, çocuklarını sünet etmemelerini veya geleneklerimize göre yaşamamalarını söylediğiniz onlara bildirildi. Ne yapmalıyız? Geldiğini mutlaka duyacaklar; o halde sana ne dersek onu yap. Yanımızda yemin etmiş dört adam var. Bu adamları alın, onların arınma ayinlerine (geleneklerine) katılın ve masraflarını ödeyin ki, saçlarını kazıtsınlar. O zaman herkes sizin hakkınızdaki bu haberlerin hiçbir gerçeği yansıtmadığını, sizin yasalara uygun olarak yaşadığınızı bilecek. Yahudi olmayan imanlılara ise, putlara kurban edilen yiyeceklerden, kandan, boğulmuş hayvanların etinden ve cinsel ahlaksızlıktan uzak durmaları yönündeki kararımızı onlara yazdık.” (Elçilerin İşleri 21:17-25)

Pavlus'a yönelik zulmün başlangıcı

“Ertesi gün Pavlus adamları alıp onlarla birlikte arındı. Daha sonra arınma günlerinin sona ereceği ve her biri için sunuların sunulacağı tarihi bildirmek üzere tapınağa gitti. Yedi gün dolmak üzereyken Asya ilinden bazı Yahudiler Pavlus'u mabette gördüler. Bütün kalabalığı harekete geçirdiler ve 'İsrailliler, bize yardım edin!' diye bağırarak onu yakaladılar. Bu, her yerdeki tüm insanlara halkımıza, kanunlarımıza ve bu yere karşı ders veren adamdır. Üstelik Yunanlıları tapınak alanına getirip bu kutsal mekanı kirletti.' (Daha önce Efesli Trofimus'u şehirde Pavlus'la birlikte görmüşlerdi ve Pavlus'un onu tapınak alanına getirdiğini varsaymışlardı.) Bütün şehir ayağa kalktı ve insanlar her yönden koşarak geldiler. Pavlus'u yakalayıp mabedin dışına sürüklediler ve kapılar hemen kapatıldı. Onu öldürmeye çalışırken, Roma birliklerinin komutanına, tüm Kudüs şehrinin kargaşa içinde olduğu haberi ulaştı. Hemen birkaç subay ve askeri alıp kalabalığa doğru koştu. İsyancılar komutanı ve askerlerini görünce Pavlus'u dövmeyi bıraktılar. Komutan gelip onu tutukladı ve iki zincirle bağlanmasını emretti. Daha sonra kim olduğunu ve ne yaptığını sordu. Kalabalıktan bazıları bir şeyler bağırıyordu, bazıları başka bir şey; komutan kargaşadan dolayı gerçeği öğrenemediği için Pavlus'un kışlaya götürülmesini emretti. Paul merdivenlere ulaştığında kalabalığın şiddeti o kadar büyüktü ki, askerler tarafından taşınmak zorunda kaldı. Arkalarından gelen kalabalık 'Uzak dur ondan!' diye bağırma devam etti” (Elçilerin İşleri 21:26-36).

“Askerler Pavlus'u kışlaya götürmek üzereyken o komutana şunu sordu: 'Sana bir şey söyleyebilir miyim?' 'Yunanca konuşuyor musun?' o cevapladı. 'Siz bir süre önce isyan başlatan ve dört bin teröristi çöle çıkaran Mısırlı değil misiniz?' Pavlus şöyle cevap verdi: 'Ben Kilikya'nın Tarsuslu bir Yahudisiyim, sıradan bir şehrin vatandaşı değilim. Lütfen insanlarla konuşmama izin verin.' Komutanın iznini alan Paul merdivenlerde durdu ve kalabalığa işaret etti. Hepsini sustuktan sonra onlara Aramice şöyle dedi: 'Kardeşler ve babalar, şimdi savunmamı dinleyin.' Onun kendileriyle Aramice konuştuğunu duyunca çok sessizleştiler.” (Elçilerin İşleri 21:37-22:2)

“Sonra Pavlus şöyle dedi: 'Ben Kilikya'nın Tarsus'unda doğmuş ama bu şehirde büyümüş bir Yahudiyim. Gamaliel'in yönetimi altında atalarımızın kanunu konusunda kapsamlı bir eğitim aldım ve Tanrı için bugün hepimizin olduğu kadar gayretliydim. Başrahip ve tüm Konseyin de tanıklık edebileceği gibi, bu Yolun takipçilerine ölümlerine kadar zulmettim, hem erkekleri hem de kadınları tutuklayıp hapse attım. Hatta onlardan Şam'daki kardeşlerine mektuplar aldım ve bu insanları cezalandırmak üzere esir olarak Kudüs'e getirmek için oraya gittim. Öğle vakti Şam'a yaklaştığım sırada birdenbire gökten gelen parlak bir ışık etrafımda parladı. Yere düştüm ve bir sesin bana 'Saul! Saul! Neden bana zulmediyorsun?' 'Kimsin sen, Tanrım?' Diye sordum.' 'Ben sizin zulmettiğiniz Nasıralı İsa'yım' diye yanıtladı. Arkadaşlarım ışığı gördüler ama benimle konuşanın sesini anlamadılar. 'Ne yapayım efendim?' Diye sordum. 'Kalk' dedi Rab, 've Şam'a git. Orada sana görevlendirilen her şey anlatılacak.' Arkadaşlarım beni elimden tutarak Şam'a götürdüler; çünkü ışığın parlaklığı gözlerimi kamaştırmıştı. Ananias adında bir adam beni görmeye geldi. O, kanunların sadık bir gözlemcisiydi ve orada yaşayan tüm Yahudiler tarafından büyük saygı görüyordu. Yanımda durdu ve şöyle dedi: 'Saul Kardeş, gözünü al!' Ve tam o anda onu görebildim. Sonra şöyle dedi: 'Atalarımızın Tanrısı, kendi iradesini bilmen, Salih Olan'ı görmen ve onun ağzından sözler duyman için seni seçti. Gördüğün ve duyduğun şeylerin tüm insanlara tanığı

olacaksın. Şimdi ne bekliyorsun? Kalkın, vaftiz olun ve onun adını çağırarak günahlarınızı yıkayın.' Yeruslaim'e dönüp tapınakta dua ederken transa girdim ve Rab'bin konuştuğunu gördüm. 'Hızlı!' o bana söyledi. 'Kudüs'ü derhal terk edin, çünkü benim hakkımdaki şahitliğinizi kabul etmeyecekler.' 'Tanrım' diye cevap verdim, 'bu adamlar sana inananları hapsedmek ve dövmek için bir sinagogdan diğerine gittiğini biliyor. Şehidiniz Stephen'ın kanı döküldüğünde, orada durup onayımı verdim ve onu öldürenlerin kıyafetlerini korudum.' 'Sonra Rab bana şöyle dedi: 'Git; Seni uzak uluslara göndereceğim.'" (Elçilerin İşleri 22:3-21)

Sanhedrin Pavlus'un Ölümünü Talep Ediyor

"Kalabalık, Pavlus bunu söyleyene kadar onu dinledi. Sonra seslerini yükseltip şöyle bağırdılar: 'Yeryüzü ondan kurtulun! O yaşamaya uygun değil!' (Nefret tutumu kapalı bir zihne yol açar) Onlar bağırarak, pelerinlerini çıkarıp havaya toz fırlatırken, komutan Pavlus'un kışlaya götürülmesini emretti. İnsanların kendisine neden bu şekilde bağırdığının anlaşılması için kırbaçlanıp sorguya çekilmesi talimatını verdi. Onu kırbaçlamak için uzatılırken, Pavlus orada duran yüzbaşıya şöyle dedi: 'Suçlu bile bulunmamış bir Roma vatandaşını kırbaçlamanız yasal mı?' Komutan, Roma vatandaşı Pavlus'u zincire vurduğunu anlayınca paniğe kapıldı. Pavlus'un Yahudiler tarafından neden suçlandığını tam olarak öğrenmek amacıyla, Pavlus'u başkâhinlerin ve Sanhedrin'in huzuruna çıkardı. Pavlus doğrudan Sanhedrin'e baktı ve şöyle dedi: 'Kardeşlerim, bugüne kadar Tanrı'ya karşı olan görevimi tam bir vicdan rahatlığıyla yerine getirdim.' Onlardan bazılarının Saduki, diğerlerinin ise Ferisi olduğunu bilerek Sanhedrin'de şöyle seslendi: 'Kardeşlerim, ben bir Ferisi'yim, bir Ferisi'nin oğluyum. Ölülerin dirilişine dair umudum nedeniyle yargılanıyorum.' Bunu söylediğinde Ferisiler ile Sadukiler arasında bir tartışma çıktı ve topluluk ikiye bölündü. (Sadukiler dirilişin olmadığını, ne meleklerin ne de ruhların olduğunu söylerler ama Ferisiler bunların hepsini kabul eder.) (Gerçek önemli değildi ama grup geleneği önemliydi.) Büyük bir kargaşa çıktı ve bazı din öğretmenleri Ferisi olan kanun ayağa kalktı ve hararetle tartıştı. "Bu adamda hiçbir yanlış bulamadık" dediler. "Ya bir ruh veya bir melek onunla konuşmuşsa?" Anlaşmazlık o kadar şiddetli hale geldi ki komutan, Pavlus'un onlar tarafından parçalanmasından korktu. Birliklere aşağı inmelerini ve onu zorla kendilerinden alıp kışlaya getirmelerini emretti." (Elçilerin İşleri 22:22; 23:10)

"Ertesi gece Rab Pavlus'un yanında durup şöyle dedi: 'Cesur ol! Benim hakkımda Kudüs'te tanıklık ettiğiniz gibi, Roma'da da aynı şekilde tanıklık etmelisiniz.' Ertesi sabah Yahudiler bir komplo kurdular ve Pavlus'u öldürünceye kadar yemek yememeye ve içmemeye yemin ettiler. Bu komploya kırktan fazla adam karıştı. Başkâhinlere ve ileri gelenlere gidip şöyle dediler: 'Pavlus'u öldürünceye kadar hiçbir şey yemeyeceğimize dair ant içtik. Şimdi, siz ve Sanhedrin, onun davası hakkında daha doğru bilgi isteme bahanesiyle, onu önünüze getirmesi için komutana dilekçe veriyorsunuz. Buraya gelmeden onu öldürmeye hazırız.' Fakat Pavlus'un kız kardeşinin oğlu bu komployu duyunca kışlaya gidip durumu Pavlus'a anlattı. Bunun üzerine Pavlus yüzbaşılardan birini çağırıp şöyle dedi: 'Bu genci komutana götürün; ona söyleyecek bir şeyi var.' Bunun üzerine onu komutanın yanına götürdü. Yüzbaşı, 'Mahkum Paul beni çağırttı ve bu genç adamı size getirmemi istedi çünkü size söyleyecek bir şeyi var' dedi. Komutan gencin elinden tutarak kenara çekti ve 'Bana söylemek istediğin şey nedir?' diye sordu. Şöyle dedi: 'Yahudiler, onun hakkında daha doğru bilgi istemek bahanesiyle, Pavlus'u yarın Sanhedrin'in huzuruna getirmenizi istemeyi kabul ettiler. Onlara teslim olmayın, çünkü kırktan fazlası pusuda onu bekliyor. Onu öldürünceye kadar yememeye, içmemeye yemin ettiler. Artık hazırlar, isteklerine onay vermenizi bekliyorlar.' Komutan genci gönderdi ve 'Bunu bana bildirdiğini kimseye söyleme' diye uyardı" (Elçilerin İşleri 23:11-22).

"Sonra komutan yüzbaşılardan ikisini çağırdı ve onlara şu emri verdi: 'Bu akşam saat dokuzda Sezariye'ye gitmek üzere iki yüz asker, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklıdan oluşan bir müfreze hazırlayın. Pavlus'a sağ salim Vali Feliks'e götürülebilmesi için binekler sağlayın.' Claudius Lysias'tan Ekselansları Vali Felix'e bir mektup yazdı. Bunun üzerine askerler de Pavlus'u Sezariye'ye götürüp mektubu valiye teslim ettiler ve Pavlus'u ona teslim ettiler. Vali mektubu okudu ve hangi ilden olduğunu sordu. Kendisinin Kilikyalı olduğunu öğrenince, 'Suçlayıcılarınız buraya geldiğinde davanızı dinleyeceğim' dedi. Daha sonra Pavlus'un Hirodes'in sarayında gözetim altında tutulmasını emretti. Beş gün sonra başrahip Ananias, bazı ileri gelenler ve Tertullus adlı bir avukatla birlikte Kayserya'ya gitti ve onlar, Pavlus'a karşı suçlamalarını valinin huzuruna sundular. Pavlus çağırıldığında Tertullus davasını Feliks'in huzuruna sundu: 'Sizin yönetiminizde uzun bir barış dönemi yaşadık ve öngörünüz bu ulusta reformlara yol açtı. Her yerde ve her şekilde, sevgili Felix, bunu derin şükranla anıyoruz. Ama sizi daha fazla yormamak için bizi kısaca dinleme nezaketini göstermenizi

rica ediyorum. Bu adamın dünyanın her yerindeki Yahudiler arasında isyan çıkaran bir baş belası olduğunu gördük. O, Nasıralı mezhebinin elebaşısıdır ve hatta tapınağa saygısızlık etmeye bile çalışmıştır; onu yakaladık. Onu kendiniz muayene ederek ona yönelttiğimiz tüm bu suçlamalar hakkındaki gerçeği öğrenebilirsiniz.' Yahudiler de bu olayların doğru olduğunu ileri sürerek suçlamaya katıldılar. Vali ona konuşmasını işaret ettiğinde Pavlus şöyle cevap verdi: 'Senin birkaç yıldır bu millete hâkim olduğunu biliyorum; bu yüzden memnuniyetle savunmamı yapıyorum. İbadet etmek için Yerusâlim'e en fazla on iki gün önce gittiğimi kolayca doğrulayabilirsiniz. Suçlayıcılarım beni tapınakta kimseyle tartışırken ya da sinagoglarda ya da şehrin başka herhangi bir yerinde kalabalığı kışkırtırken görmediler. Şu anda bana yönelttikleri suçlamaları size kanıtlayamazlar. Ancak itiraf ediyorum ki, ben atalarımızın Allah'ına, mezhep dedikleri yolun ehli olarak ibadet ediyorum. Kanunla uyumlu olan ve peygamberlerde yazılan her şeye inanıyorum ve hem doğruların hem de kötülerin dirilişinin gerçekleşeceğine dair Tanrı'da bu adamlarla aynı ümide sahibim. Vicdanımı her zaman Tanrı'nın ve insanların önünde açık tutmaya çalışıyorum. Birkaç yıllık bir aradan sonra halkıma yoksullara hediyeler getirmek ve adaklar sunmak üzere Kudüs'e geldim. Beni tapınak avlusunda bunu yaparken bulduklarında törensel olarak temizdim. Yanımda kalabalık yoktu, herhangi bir rahatsızlığa da karışmadım. Ama Asya eyaletinden, sizden önce burada olması ve bana karşı bir şeyleri varsa suçlamada bulunması gereken bazı Yahudiler var. Veya burada bulunanlar, Sanhedrin'in huzurunda durduğumda bende ne tür bir suç bulduklarını belirtmelidirler - eğer onların huzurunda dururken bağırdığım şu şey değilse: 'Ötülerin dirilişiyle ilgili olarak daha önce yargılanıyorum. bugün sen varsın.'" (Elçilerin İşleri 24:11-21)

"Yol'u çok iyi bilen Felix, 'komutan Lysias geldiğinde' dedi ve 'Davanıza karar vereceğim' diyerek duruşmayı erteledi. İki yıl geçtikten sonra Felix'in yerine Porcius Festus geçti, ancak Felix Yahudilere bir iyilik yapmak istediğinden Pavlus'u hapishanede bıraktı. Festus mahkemeyi topladı ve Pavlus'un huzuruna çıkarılmasını emretti. Pavlus görüldüğünde, Yerusâlim'den inen Yahudiler onun etrafında durmuşlar ve ona karşı kanıtlayamadıkları birçok ciddi suçlamada bulunmuşlardı. Pavlus savunmasını şöyle yaptı: 'Yahudilerin kanunlarına, mabede veya Sezar'a karşı yanlış bir şey yapmadım.' Yahudilere bir iyilik yapmak isteyen Festus, Pavlus'a şöyle dedi: 'Kudüs'e gidip bu suçlamalardan dolayı benim önümde yargılanmak ister misin?' Pavlus cevap verdi: 'Şu anda yargılanmam gereken Sezar'ın mahkemesinin önünde duruyorum. Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, Yahudilere hiçbir yanlış yapmadım. Ancak eğer ölümü hak eden bir şey yapmaktan suçluysam, ölmeyi reddetmiyorum. Ama eğer bu Yahudilerin bana yönelttiği suçlamalar doğru değilse kimsenin beni onlara teslim etmeye hakkı yoktur. Sezar'a sesleniyorum!' Festus konseyiyle görüştüktan sonra şöyle dedi: 'Sezar'a başvurduunuz. Sezar'a gideceksin!' (Elçilerin İşleri 24:22-27; 25:12)

Paul Roma'ya Gidiyor

"Agrippa, 'Bu adam Sezar'a başvurmasaydı serbest bırakılabilirdi' dedi. İtalya'ya doğru yola çıkmamıza karar verildiğinde, Paul ve diğer bazı tutuklular, İmparatorluk Alayı'na mensup Julius adlı bir yüzbaşına teslim edildi. Asya eyaletinin kıyısındaki limanlara gitmek üzere Adramyttium'dan bir gemiye bindik ve denize açıldık. Ertesi gün Sidon'a indik; Sırada Likya'daki Myra'da. Orada yüzbaşı İtalya'ya giden bir İskenderiye gemisi buldu ve bizi gemiye bindirdi. Günlerce yavaş yavaş ilerledik ve Knidos açıklarına varmakta zorluk yaşadık. Rüzgar rotamızı korumamıza izin vermeyince Salmone'nin karşısındaki Girit'in rüzgar altı kısmına doğru yelken açtık. Kıyı boyunca zorlukla ilerledik ve Lasea kasabası yakınlarında Fair Havens denilen yere geldik. Çok zaman kaybedilmişti ve yelken açmak zaten tehlikeli hale gelmişti. Pavlus onları şöyle uyardı: 'Erkekler, yolculuğumuzun felaketle sonuçlanacağını, gemiye, kargoya ve aynı zamanda kendi hayatlarımıza da büyük kayıplar getireceğini görebiliyorum.' Fakat yüzbaşı, Pavlus'un söylediklerini dinlemek yerine, kaptanın ve gemi sahibinin tavsiyelerine uydu. Liman kışlamaya uygun olmadığından çoğunluk Phoenix'e varıp orada kışı geçirmeyi umarak yola devam etmemiz gerektiğine karar verdi. Hafif bir güney rüzgarı esmeye başlayınca demir aldılar ve Girit kıyısı boyunca yelken açtılar. Çok geçmeden, kuzeydoğu adı verilen güçlü bir kasırga rüzgarı adadan esti. Gemi fırtınaya yakalandı ve rüzgâra karşı ilerleyemedi; biz de ona boyun eğdik ve sürüklendik. Fırtınadan o kadar şiddetli darbe aldık ki, ertesi gün kargoyu denize atmaya başladılar. Üçüncü gün geminin takımlarını kendi elleriyle denize attılar. Günlerce ne güneş ne de yıldızlar ortaya çıkınca ve fırtına şiddetlenmeye devam edince, sonunda kurtulma umudumuzu tamamen yitirdik."

"Erkekler uzun bir süre yiyeceksiz kaldıktan sonra Pavlus önlerinde ayağa kalktı ve şöyle dedi: "Erkekler, Girit'ten yelken açmama tavsiyemi dinlemeliydiniz; o zaman bu zarar ve kayıptan kendinizi kurtarmış olurdunuz. Ama şimdi ısrar

ediyorum: Cesaretinizi koruyun, çünkü hiçbiriniz kaybolmayacaksınız; yalnızca gemi yok edilecek. Dün gece, benim olduğum ve hizmet ettiğim Tanrı'nın bir meleği yanımda durup şöyle dedi: 'Korkma, Pavlus. Sezar'ın huzurunda yargılanmalısınız; Tanrı, sizinle birlikte yelken açan herkesin canını lütufla size verdi.' O yüzden cesaretinizi koruyun beyler, çünkü Tanrı'nın bana söylediği gibi olacağına inanıyorum. Yine de bir adada karaya oturmamız gerekiyor." On dördüncü gece, gece yarısına doğru, denizciler karaya yaklaştıklarını hissettiklerinde, hâlâ Adriyatik Denizi'ni geçiyorduk. Sondajlar yaptılar ve suyun yüz yirmi fit derinliğinde olduğunu buldular. Kısa bir süre sonra tekrar sondaj yaptılar ve derinliğin doksan fit olduğunu buldular. Kayalara çarpacağımızdan korktukları için kıçtan dört demir atıp gün ışığının çıkması için dua ettiler. Şafaktan hemen önce Pavlus hepsini yemek yemeye teşvik etti. 'Son on dört gündür' dedi, 'sürekli bir belirsizlik içindeydin ve yemeksiz kaldın; hiçbir şey yemedin. Şimdi sizden biraz yiyecek almanızı rica ediyorum. Hayatta kalmak için buna ihtiyacın var. Hiçbirinizin kafasından tek bir saç bile dökülmeyecek.' Bunu söyledikten sonra biraz ekme aldı ve hepsinin önünde Allah'a şükretti. Daha sonra kırdı ve yemeye başladı. Hepsi cesaretlendirildi ve kendileri de biraz yemek yediler. Gemide toplam 276 kişiydik. İstedikleri kadar yedikten sonra tahılları denize atarak gemiyi hafiflettiler. Gün ağardığında karayı tanımadılar ama kumsalı olan bir koy gördüler ve ellerinden gelse gemiyi karaya oturtmaya karar verdiler. Çapaları keserek denize bıraktılar ve aynı zamanda dümenleri tutan halatları da çözdüler. Daha sonra ön yelkeni rüzgara doğru kaldırıp sahile doğru yola çıktılar. Ancak gemi bir kumsala çarparak karaya oturdu. Pruva hızla sıkıştı ve hareket etmedi ve kıç, dalgaların vuruşuyla parçalara ayrıldı. Askerler, herhangi birinin yüzerek kaçmasını önlemek için mahkumları öldürmeyi planladı. Ancak yüzbaşı, Pavlus'un hayatını kurtarmak istedi ve onların planlarını gerçekleştirmelerine engel oldu. Önce yüzme bilenlerin denize atlayıp karaya çıkmasını emretti. Geri kalanlar oraya kalaslar veya geminin parçaları üzerinde ulaşacaktı. Böylece herkes güvenli bir şekilde karaya ulaştı."

"Kıyıya sağ salim vardığımızda adanın adının Malta olduğunu öğrendik. Adalılar bize alışılmadık bir nezaket gösterdiler. Hava yağmurlu ve soğuk olduğu için ateş yakıp hepimizi karşıladılar. Paul bir yığın çalı çırpı topladı ve onu ateşe koyarken sıcaktan kaçan bir engerek onun eline yapıştı. Adalılar elinden sarkan yılanı görünce birbirlerine, 'Bu adam katil olmalı,' dediler. çünkü denizden kaçmasına rağmen Adalet onun yaşamasına izin vermedi.' Ancak Paul yılanı ateşe doğru salladı ve hiçbir olumsuz etki yaşamadı. İnsanlar onun şişeceğini ya da aniden öleceğini umuyorlardı, ancak uzun süre bekledikten ve başına olağandışı bir şey gelmediğini gördükten sonra fikirlerini değiştirdiler ve onun bir tanrı olduğunu söylediler. Yakınlarda adanın baş yetkilisi Publius'a ait bir mülk vardı. Bizi evinde ağırladı ve üç gün boyunca misafirperverlikle ağırladı. Babası hastaydı, ateş ve dizanteri hastasıydı. Pavlus onu görmeye gitti ve dua ettikten sonra ellerini onun üzerine koyarak onu iyileştirdi. Bu olduğunda adadaki hastaların geri kalanı gelip iyileşti. Bizi birçok bakımdan onurlandırdılar ve yelken açmaya hazır olduğumuzda bize ihtiyacımız olan malzemeleri sağladılar. Üç ay sonra adada kışlayan bir gemiyle denize açıldık. Bu, ikiz tanrılar Castor ve Pollux'un figürlerinin bulunduğu bir İskenderiye gemisiydi. Yelken açtık ve iki gün sonra Puteoli'ye ulaştık. Orada bizi kendileriyle bir hafta geçirmeye davet eden bazı kardeşler bulduk. Böylece Roma'ya geldik."

"Oradaki kardeşler geleceğimizi duymuşlardı ve bizimle buluşmak için Appius Forumu'na ve Üç Tavernaya kadar gittiler. Pavlus bu adamları görünce Tanrı'ya şükretti ve cesaretlendi. Roma'ya vardığımızda Pavlus'un kendisini koruyacak bir askerle birlikte tek başına yaşamasına izin verildi. Üç gün sonra Yahudilerin liderlerini bir araya çağırdı. Toplandıklarında Pavlus onlara şöyle dedi: 'Kardeşlerim, halkımıza ya da atalarımızın geleneklerine karşı hiçbir şey yapmadığım halde, Yeruşalim'de tutuklandım ve Romalılara teslim edildim. Beni muayene edip serbest bırakmak istediler çünkü ölümü hak eden bir suçtan suçlu değildim. Ancak Yahudiler itiraz ettiğinde Sezar'a başvurmak zorunda kaldım; kendi halkıma karşı herhangi bir suçlamada bulunmadım. Bu nedenle sizi görmek ve sizinle konuşmak istedim. İsrail'in umudu sayesinde bu zincire bağlandım.' Onlar şöyle cevap verdiler: 'Yahudiye'den seninle ilgili herhangi bir mektup almadık ve oradan gelen kardeşlerden hiçbiri senin hakkında kötü bir şey söylemedi veya söylemedi. Ancak görüşlerinizi duymak istiyoruz çünkü her yerde insanların bu mezhebe karşı konuştuğunu biliyoruz.' Belirli bir günde Pavlus'la buluşmak üzere sözleştiler ve kaldığı yere daha da büyük gruplar halinde geldiler. Sabahtan akşama kadar onlara Allah'ın melekûtunu anlatıp ilan etti ve onları Musa'nın kanunlarından ve peygamberlerden İsa hakkında ikna etmeye çalıştı. Bazıları onun söylediklerine ikna oldu, bazıları ise inanmadı. Kendi aralarında anlaşmazlığa düştüler ve Pavlus'un şu son açıklamasını yaptıktan sonra ayrılmaya başladılar: Kutsal Ruh, Yeşaya peygamber aracılığıyla atalarınıza gerçeği söyledi: - Bu halka gidin ve deyin: Her zaman işiteceksiniz ama asla anlamayacaksınız; her zaman

göreceksin ama asla algılamayacaksın.' Çünkü bu halkın yüreği nasırlaştı; kulaklarıyla zar zor işitiyorlar ve gözlerini kapatıyorlar. Yoksa gözleriyle görürler, kulaklarıyla duyarlar, kalpleriyle anlarlar ve dönerler, ben de onları iyileştiririm.' "Bu nedenle, Tanrı'nın kurtuluşunun Yahudi olmayanlara gönderildiğini bilmenizi isterim ve onlar dinleyeceklerdir!" Pavlus tam iki yıl boyunca orada kendi kiralık evinde kaldı ve kendisini görmeye gelen herkesi memnuniyetle karşıladı. Cesurca ve hiçbir engele takılmadan Tanrı'nın Krallığını vaaz etti ve Rab İsa Mesih'i öğretti."

Tanrı'nın Elçilerin İşleri'ndeki Mesajının Temel Noktaları

- Öğrencileri İsa'nın ölümüne tanık oldular.
- Dirilişinden sonra kırk gün boyunca" Mesih, Tanrı'ya dönmeden önce öğrencileriyle birlikteydi.
- Pentikost gününde, İsa'nın vaat ettiği gibi, esen rüzgarın sesinden ve elçilerin bilmedikleri bir dilde konuşmasından da anlaşılacağı üzere, Kutsal Ruh'u döktü.
- Havariler, İsa'nın göğe dönüşünün tanıklarıydı ve O'nun öğretilerine itaat eden herkese günahın bağışlandığını ve kurtuluşu cesurca ilan ettiler.
- İman etmeyen Yahudiler zulme başladı ve bu da Mesih'in uzlaşma mesajının Yeruşalim'in dışına yayılmasıyla sonuçlandı.
- Kurtuluş ve Sonsuz Yaşam yalnızca Yahudilere değil, tüm insanlığa sunulmaktadır.

Sorular

Elçilerin İşleri Kitabının amacı nedir?

Mesih mi inşa etti; bir yapı (bir sığınak, buluşma yeri), dini bir organizasyon mu yoksa yeni bir Yahudi Sanhedrin'i mi yeniden kurmak?

ROMALILAR

Paul

Roma'da Tanrı tarafından sevilen ve aziz olmaya çağrılan herkese:

"Hepiniz adına Tanrıma İsa Mesih aracılığıyla teşekkür ediyorum, çünkü imanınız tüm dünyada duyuruluyor. Oğlunun müjdesini duyururken tüm yüreğimle hizmet ettiğim Tanrı, dualarımda seni her zaman nasıl andığıma şahidimdir; ve artık Tanrı'nın izniyle size gelmemin yolunun açılması için dua ediyorum. Seni güçlü kılmak için sana manevi bir armağan vermek ve birbirimizin inancıyla karşılıklı olarak cesaretlenmek için seni görmeyi çok istiyorum. Kardeşlerim, yanınıza gelmeyi birçok kez planladığımdan ama bunun engellendiğinden habersiz olmanızı istemiyorum. Hem Yunanlılara hem de Yunanlı olmayanlara, hem bilgelere hem de aptallara karşı yükümlüyüm. Bu nedenle müjdeyi Roma'da bulunan sizlere de vaaz etmek için bu kadar hevesliyim. Müjdeden utanmıyorum çünkü bu, inanan herkesin kurtuluşu için Tanrı'nın gücüdür. Çünkü Müjde'de, Tanrı'dan gelen bir doğruluk, baştan sona iman yoluyla olan bir doğruluk açıklanmaktadır, tıpkı şöyle yazıldığı gibi: "Doğru kişi imanla yaşayacaktır." (Romalılar 1:8-17)

kötülük

"Tanrı hakkında bilinebilecek şeyler onlar için açık olduğundan, Tanrı bunu onlara açıkladığı için, kötülükleriyle gerçeği gizleyen insanların tüm tanrısızlığına ve kötülüğüne karşı Tanrı'nın gazabı gökten gösterilmektedir. Çünkü dünyanın yaratılışından bu yana, Tanrı'nın görünmez nitelikleri - O'nun sonsuz gücü ve ilahi doğası - yapılanlardan anlaşılabilir açıkça görülmüştür, böylece insanlar mazeretsizdir. Çünkü Tanrı'yı bildikleri halde, ne O'nu Tanrı olarak yücelttiler, ne de O'na şükrettiler; fakat düşünceleri boşa çıktı ve aptal kalpleri karardı." (Romalılar 1:18-21)

"Bilge olduklarını iddia etmelerine rağmen aptal oldular ve ölümsüz Tanrı'nın yüceliğini, ölümlü insana, kuşlara, hayvanlara ve sürüngenlere benzeyen heykellerle değiştirdiler. Bu nedenle Tanrı, bedenlerini birbirlerine karşı aşağılamak için onları yüreklerinin günahkar arzularına göre cinsel kirliliğe teslim etti. Tanrı gerçeğini yalanla değiştirdiler ve Yaratıcı yerine yaratılanlara tapındılar ve hizmet ettiler. Bu nedenle Allah onları çirkin arzulara teslim etti. Kadınları bile doğal ilişkileri doğal olmayan ilişkilerle değiştirdi. Aynı şekilde erkekler de kadınlarla doğal ilişkilerini bırakıp birbirlerine karşı şehvetle coştular. Erkekler diğer erkeklerle birlikte uygunsuz davranışlarda bulundular ve sapkınlıklarının cezasını kendi başlarına aldılar. Dahası, Tanrı bilgisini saklamaya değer bulmadıkları için

Tanrı onları, yapılmaması gerekeni yapmaları için ahlaksız bir akla teslim etti. Her türlü kötülükle, kötülükle, açgözlülükle, ahlaksızlıkla doldular. Kıskançlık, cinayet, çekişme, hile ve kötülükle doludurlar. Dedikoducu, iftiracı, Allah'tan nefret eden, küstah, kibirli ve övüngendirler; kötülük yapmanın yollarını icat ediyorlar; ebeveynlerine itaatsizlik ediyorlar; bunlar duygusuzdur, vefasızdır, kalpsizdir, acımasızdır. Allah'ın bu gibi şeyleri yapanların ölümü hak ettiğine dair hükmünü bilmelerine rağmen, bunları yapmaya devam etmekle kalmayıp, uygulayanları da onaylamaktadırlar.” (Romalılar 1:22-32)

Yorum: Allah, yarattığı varlıkları seçme yeteneğiyle yarattığı için, onları kendi iradesini yapmaya zorlamaz. Bu nedenle onların yapmak istediklerini yapmalarına izin verdi. Şeytan'ın aptalca ve asi eylemlerini tercih etmelerini engellemek için de harekete geçmedi.

Yargı

“Başkasını yargılayan sizin hiçbir mazeretiniz yok, çünkü diğerini hangi noktada yargılırsanız yargılayın, aynı şeyleri yaptığınız için kendinizi kınamış olursunuz. Artık biliyoruz ki, Allah'ın bu tür şeyler yapanlara karşı hükmü gerçeğe dayanmaktadır. Öyleyse sen, sıradan bir insan olarak, onları yargıladığın halde aynı şeyleri yaptığında, Tanrı'nın yargısından kaçacağını mı sanıyorsun? Yoksa Tanrı'nın iyiliğinin sizi tövbeye yönelttiğini fark etmeden, O'nun nezaketinin, hoşgörüsünün ve sabrının zenginliğini küçümsemiyor musunuz? Fakat inatçılığınız ve tövbe etmeyen yüreğiniz nedeniyle, Tanrı'nın adil hükmünün açıklanacağı gazap günü için kendinize karşı gazap biriktiriyorsunuz. Tanrı "herkese, yaptığının karşılığını verecektir." İyilik yapmakta ısrarla izzet, şeref ve ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecektir. Ama bencillik yapanlar, hakkı reddedip kötülüğün peşinden gidenler için gazap ve kızgınlık olacaktır. Kötülük yapan her insan için sıkıntı ve sıkıntı olacaktır: önce Yahudi için, sonra Yahudi olmayanlar için; ama iyilik yapan herkes için şan, şeref ve barış: önce Yahudi için, sonra Yahudi olmayanlar için. Çünkü Allah adam kayırmaz.” (Romalılar 2:1-11)

Yorum: İnatçı ve pişmanlık duymayan bir kalbe sahip olanlar muhtemelen geleneklere bağlı olanlardı.

“Yasa dışında günah işleyen herkes yasa dışında da yok olacak ve yasa uyarınca günah işleyen herkes yasaya göre yargılanacak. Çünkü Tanrı'nın gözünde doğru olanlar yasayı dinleyenler değil, yasaya itaat edenlerdir. (Aslında kanuna sahip olmayan Yahudi olmayanlar, doğası gereği kanunun gerektirdiği şeyleri yaptıklarında, kanuna sahip olmasalar bile, kanunun gerekliliklerinin yazılı olduğunu gösterdikleri için bu, kendileri için bir kanundur. kalpleri, vicdanları da tanıklık ediyor ve düşünceleri onları bazen suçluyor, hatta savunuyor.) Bu, müjdemdin bildirdiği gibi, Tanrı'nın insanların sırlarını İsa Mesih aracılığıyla yargılayacağı gün gerçekleşecek.” (Romalılar 2:12-16)

“Şimdi siz kendinize Yahudi diyorsanız; eğer kanuna güveniyorsanız ve Tanrı ile olan ilişkinizle övünüyorsanız; kanunla talimat verildiği için onun iradesini biliyorsanız ve üstün olanı onaylıyorsanız; Eğer körler için bir rehber, karanlıkta olanlar için bir ışık, aptalların eğitmeni, bebeklerin öğretmeni olduğunuza inanıyorsanız, çünkü yasada bilginin ve gerçeğin somutlaşmış hali vardır; o zaman siz, o zaman , başkalarına kim öğretiyor, sen kendine öğretmiyor musun? Hırsızlığa karşı vaaz veren sen, çalar mısın? İnsanlar zina yapmasın diyen sen, zina mı yapıyorsun? Putlardan nefret eden sen, tapınakları mı soyyorsun? Kanunla övünen sizler, kanunu çiğneyerek Tanrı'nın şerefini mi lekeliyorsunuz? Yazıldığı gibi: 'Sizin yüzünüzden öteki uluslar arasında Tanrı'nın adına küfrediliyor.’” (Romalılar 2:17-24)

Doğruluk

“Yasaya uyarsan sünnetin bir değeri vardır, ama yasayı çiğnersen sünnet olmamış gibi olursun. Sünnetli olmayanlar kanunun gereklerini yerine getirirlerse sünnetli sayılmazlar mı? Fiziksel olarak sünnetli olmadığı halde kanunlara uyan kişi, yazılı kanuna ve sünnete sahip olmanıza rağmen kanunları çiğneyen sizi kınayacaktır. Bir erkek yalnızca dıştan Yahudi ise, sünnet de yalnızca dışsal ve fiziksel değilse Yahudi değildir. Hayır, eğer kişi içsel olarak Yahudiyse Yahudidir; ve sünnet, yazılı kanunla değil, Ruh'la yapılan kalbin sünnetidir. Böyle bir adamın övgüsü insanlardan değil, Allah'tandır. O halde Yahudi olmanın ne avantajı var, sünnet olmanın ne değeri var? Her bakımdan çok! Her şeyden önce onlara Allah'ın sözleri emanet edilmiştir.” (Romalılar 2:25-3:2)

“Artık biliyoruz ki kanun ne diyorsa kanuna tabi olanlara söylüyor. Bu nedenle, hiç kimse yasayı yerine getirerek O'nun gözünde adil sayılmayacaktır; daha ziyade yasa aracılığıyla günahın bilincine varırız. Ama şimdi Tanrı'nın, Yasa ve

Peygamberlerin tanıklık ettiği bir doğruluğu açıklandı. Tanrı'dan gelen bu doğruluk, İsa Mesih'e olan iman aracılığıyla, günah işleyen ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kalan ve Mesih İsa aracılığıyla gelen kurtuluş aracılığıyla O'nun lütfuyla özgürce aklanan herkese inanan herkese gelir. Tanrı, kanına olan iman aracılığıyla onu kefarete kurbanı olarak sundu. Bunu adaletini göstermek için yaptı, çünkü hoşgörüsüyle önceden işlenen günahları cezasız bırakmıştı; bunu şimdiki zamanda adaletini göstermek, adil olmak ve İsa'ya iman edenleri aklamak için yaptı. O halde övünmek nerede? Bu hariçtir. Hangi prensiple? Yasalara uyma konusunda mı? Hayır ama inanç konusunda. Çünkü biz, bir insanın yasayı gözlemlemenin yanı sıra imanla da amlandığını savunuyoruz. Tanrı yalnızca Yahudilerin Tanrısı mıdır? O, Yahudi olmayanların da Tanrısı değil mi? Evet, Yahudi olmayanlar için de geçerlidir, çünkü sünnetlileri imanla, sünnetsizleri de aynı imanla aklayacak tek bir Tanrı vardır. O halde bu inançla yasayı geçersiz kılıyor muyuz? Hiç de bile! Aksine kanunları savunuyoruz.” (Romalılar 3:19-31)

"İbrahim Tanrı'ya inandı ve bu (eylemlerinin kanıtladığı inancı) ona doğruluk olarak gösterildi." Artık bir adam çalıştığında, ücreti ona bir hediye olarak değil, bir yükümlülük olarak aktarılır. çalışmıyor ama kötülere aklayan Tanrı'ya güveniyor, imanı doğruluk olarak kabul ediliyor. Davud, Tanrı'nın amellerden başka doğruluk atfettiği adamın kutsanmışlığından söz ederken aynı şeyi söylüyor: 'Ne mutlu günahları bağışlananlara; Günahları örtülen kişiye ne mutlu, Rab'bin günahını asla kendisine saymayacağı adama.' (Romalılar 4:3-8).

Yorum: Tanrı Musa'yla antlaşma yapmadan önce İbrahim'in imanı ona doğruluk olarak atfedildi. Henüz sünnetsizken imanla sahip olduğu doğruluğun mührü olan sünnet işaretini aldı. O halde o, Yahudilere ve Yahudi olmayanlara inanan herkesin babasıdır.

Söz

"İbrahim ve soyu, imanla gelen doğruluk sayesinde dünyanın mirasçısı olacağı vaadini aldılar. O hepimizin babasıdır. Yazıldığı gibi: 'Seni birçok ulusun (halkların) babası yaptım.' O, inandığı Tanrı'nın, ölümlere hayat veren ve olmayan şeyleri olduğu gibi çağıran Tanrı'nın gözünde babamızdır. Tüm umutlara rağmen, İbrahim umutla inandı ve böylece birçok ulusun babası oldu, tıpkı kendisine "Senin soyun da öyle olacak" denildiği gibi. İmanı zayıflamadan, yaklaşık yüz yaşında olduğundan bedeninin ölü gibi olduğu ve Sara'nın rahminin de ölü olduğu gerçeğiyle yüzleşti. Ancak o, Tanrı'nın vaadi konusunda inançsızlık nedeniyle tereddüt etmedi; ancak imanı güçlendi ve Tanrı'nın, vaat ettiğini gerçekleştirme gücüne sahip olduğuna tamamen ikna olarak Tanrı'yı yüceltti. 'Bu ona doğruluk olarak atfedilmesinin' nedeni budur. 'Bu ona atfedildi' sözleri yalnızca onun için değil, aynı zamanda Tanrı'nın doğruluğu öveceği bizler için, yani Rabbimiz İsa'yı ölümden diriltten O'na inanan bizler için de yazılmıştır. O, bizim günahlarımıza karşılık ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi." (Romalılar 4:16-25)

"Bu nedenle, iman yoluyla amlandığımıza göre, şu anda içinde bulunduğumuz bu lütfi imanla erişmemizi sağlayan Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı ile barıştık. Tanrı'nın yüceliğine dair umudumuzla sevinç duyuyoruz. Sadece bu kadar da değil, aynı zamanda acılarımıza da seviniriz çünkü acı çekmenin sebat ürettiğini biliyoruz; azim, karakter; ve karakter, umut. Umudun bizi hayal kırıklığına uğratmaz çünkü Tanrı bize verdiği Kutsal Ruh aracılığıyla sevgisini yüreklerimize dökmüştür. Görüyorsunuz, tam zamanında, biz hâlâ güçsüzken, Mesih tanrısızlar uğruna öldü. Çok nadiren dürüst bir adam için birileri ölür, ancak iyi bir adam için birileri muhtemelen ölmeye cesaret edebilir. Fakat Tanrı bize olan sevgisini şununla kanıtıyor: Biz henüz günahkarken, Mesih bizim için öldü. Artık O'nun kanıyla amlandığımıza göre, onun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından ne kadar daha çok kurtulacağız! Çünkü eğer Tanrı'nın düşmanlarıysanız, Oğlunun ölümü aracılığıyla onunla barışmışsak, barıştığımızda onun yaşamı aracılığıyla ne kadar daha çok kurtulacağız! Sadece bu böyle değil, aynı zamanda bizi şimdi barıştıran Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrıyla da övünüyoruz." (Romalılar 5:1-11)

Yorum: Kişi iman yoluyla aklanır. Kişinin inancını teyit edecek herhangi bir eylem olmadan inanç olmaz. Sadece farkındalıkları var.

Yorum: Eğer Mesih, insana olan sevgisini kefarete niteliğindeki kurbanla göstermiş olsaydı, İnsan da Tanrı'nın bağışlamasına olan sevgisini, günahı uzaklaşma ve bu kurbanın kanına gömülme şeklindeki iman eylemiyle gösterirdi.

"Bu nedenle, nasıl günah dünyaya bir adam aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla girdiyse, ölüm de tüm insanlara bu şekilde geldi, çünkü herkes günah işledi; çünkü yasa verilmeden önce günah dünyadaydı. Ancak kanun olmayınca günah

hesaba katılmaz. Bununla birlikte, ölüm, Adem'in zamanından Musa'nın zamanına kadar (Yasa'dan önce ölüm hüküm sürdü) ve hatta gelecek olanın örneği olan Adem'in yaptığı gibi, bir emri çiğneyerek günah işlemeyenler üzerinde de hüküm sürdü. Ama hediye izinsiz giriş gibi değil. Çünkü bir tek adamın suçu yüzünden birçok kişi öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla sağlanan armağan (itaat eden herkese kurtuluş armağanı) çok daha fazlasına yayıldı! Tekrar ediyorum, Tanrı'nın armağanı tek bir adamın günahının sonucuna benzemez: Yargı tek bir günahın ardından geldi ve kınamayı getirdi, ancak armağan birçok suçun ardından geldi ve aklanmayı getirdi. Çünkü eğer ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın bol lütfunu ve doğruluk armağanını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih aracılığıyla yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir. Sonuç olarak, nasıl tek bir ihlalin sonucu tüm insanlar için mahkûmiyetse, aynı şekilde tek bir doğruluk eyleminin sonucu da tüm insanlara yaşam (sonsuz yaşam) getiren aklanmadı. Çünkü nasıl bir tek adamın söz dinlemeziği yüzünden birçoğu günahkâr kılındıysa, aynı şekilde bir adamın söz dinlemesiyle de birçoğu doğru kılınacaktır.” (Romalılar 5:12-19)

Yorum: Tanrı'nın kurtuluş armağanı, lütufla, Nasıralı İsa, sevgiden (Tanrı'nın bir armağanı) geldi. İnsan, O'nun armağanını itaat ederek mi kabul edeceğine yoksa reddedip etmeyeceğine karar vermelidir.

İman, Doğruluk ve Antlaşmalar

“Tanrı, İbrahim'e sadık ve doğru olacağına dair bir söz verdi: 'Senin sayende TÜM uluslar (senin soyundan gelen Mesih) kutsanacak.' Yüzlerce yıl sonra Musa aracılığıyla İsrailoğullarıyla Yahudi olmayanları dışlayan bir antlaşma yaptı. İsraililerle yapılan antlaşma onların günahın farkına varmalarını sağladı, ancak bağışlanmayı değil, yalnızca bunu yapacak bir kurtarıcının vaadini verdi. Yıllık hayvan kurbanları, geçmiş günahların bir hatırlatıcısı ve gelecekteki bağışlanmanın vaadiydi. Bir kurtarıcının vaadi, Tanrı'nın İsa'yı yalnızca Yahudilerle değil, tüm insanlıkla daha iyi bir antlaşma yapması için göndermesiyle yerine geldi.”

“Bu yeni kalıcı antlaşma, Tanrı'nın Oğlu'nun kefarete kurban edilmesiyle, O'nun mezardan dirilişiyle - ölüme karşı zaferle - Şeytan'ın insan üzerindeki hakimiyetiyle yürürlüğe girdi. Bu yeni ve daha iyi antlaşma, Tanrı'ya bağışlanmayı, kurtuluşu ve barışmayı teklif ediyordu. O'nun kurtuluş armağanını kabul etmeyi seçenler, tıpkı Mesih'in Baba'nın yüceliği sayesinde ölümden dirildiği gibi, onlar da yeni bir yaşam sürmek üzere O'nunla birleşebilmeleri için vaftiz aracılığıyla Mesih'in ölümüne gömülecekler. Ölümünde bu şekilde O'nunla birleştiysek, dirilişinde de mutlaka O'nunla birleşeceğiz. Çünkü biliyoruz ki, günahın bedeni ortadan kaldırılmalı, artık günahın kölesi olmayalım diye, eski benliğimizin de O'nunla birlikte çarpmışa gerildiğini biliyoruz; çünkü ölen herkes günahından kurtulmuştur.”

Yorum: Bu bağışlama, kefarete, uzlaşma –kurtuluş – armağanı ya kabul edilebilir ya da reddedilebilir.

Yorum: O halde vaftiz, günahkar yaşamın ölümünün ardından Mesih'in ölümüne ve kanına gömülmedir; buna daldırma olarak da değerlendirilir.

Yorum: Eğer kişi Mesih'in ölümüne gömülmezse, o zaman onlar da O'nun dirilişinde birleşmeyeceklerdir.

“Antlaşmaları Romalı Hıristiyanlara açıklamak için Pavlus evlilik antlaşmasını örnek olarak verdi. - Bilmiyor musunuz kardeşler -çünkü (Musa'nın) yasanın bilen adamlarla konuşuyorum- yasanın bir insan üzerinde ancak yaşadığı sürece yetkisi olduğunu? Örneğin, evli bir kadın kanunen kocası hayatta olduğu sürece ona bağlıdır, ancak kocası ölürse evlilik kanunundan kurtulur. O halde kocası sağ iken başka bir erkekle evlenirse ona zina eden denir. Fakat eğer kocası ölürse, o bu kanundan muaf olur ve başka bir adamla evlense bile zina yapmış sayılmaz.”

Yorum: Zina bir anlaşmayı bozmak olduğundan ve ölüm anlaşmaları feshettiğinden, kocası ölen bir kadın artık evli değildir ve bozulacak bir evlilik sözleşmesi olmadığından yeniden evlendiğinde zina yapmış olamaz.

Yorum: İnsan, ölümünden sonra günahkar bir yaşam sürmek üzere Mesih'le bir antlaşma yapar. Fakat Tanrı'dan başka bir şeye tapındığında, Mesih'le olan antlaşmasını bozduğu için zina etmiş olur.

“Kardeşlerim, siz de Mesih'in bedeni aracılığıyla yasa uğruna öldünüz; öyle ki, bir başkasına, ölümden dirilene ait olasınız ve biz Tanrı'ya meyve verebilelim. Çünkü günahkâr doğamız tarafından kontrol altına alındığımızda, yasanın uyandırdığı günahkar tutkular bedenlerimizde iş başındaydı, böylece ölüm için meyve veriyorduk. Ama şimdi, bir zamanlar bizi bağlayan şeye ölmekle, eski yazılı kurala göre değil, Ruh'un yeni yoluna hizmet etmek üzere yasadan kurtulduk.” (Romalılar 7:5-6)

Yorum: Kefaret niteliğindeki kurban, yani Mesih'in ölümü, eski antlaşmayı yerine getirmiş ve Mesih aracılığıyla yeni ve daha iyi bir antlaşma oluşturmuştur.

Yorum: Eski antlaşma yerine getirilerek ortadan kaldırıldığı için, Yahudiler yeni antlaşmada Mesih'in kurtuluş armağanını kabul ettiklerinde zina yapmış olamazlardı.

“Şu yasanın iş başında olduğunu görüyorum: İyilik yapmak istediğimde kötülük tam yanımdadır. Çünkü ben içimde Tanrı'nın kanunundan zevk alıyorum; ama bedenimin üyelerinde başka bir yasanın iş başında olduğunu, zihnimin yasasına karşı savaş açtığımı ve beni üyelerimin içinde işleyen günah yasasının tutsağı yaptığımı görüyorum. Ne zavallı bir adamım ben! Beni bu ölüm bedeninden kim kurtaracak? Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun!” (Romalılar 7:21-25)

“Öyleyse ben, zihnimde Tanrı'nın yasasının kölesiyim, ama günahkar doğamda günah yasasının kölesiyim. Bu nedenle, artık Mesih İsa'ya ait olanlara hiçbir mahkûmiyet yoktur; çünkü yaşam Ruhunun yasası, Mesih İsa aracılığıyla beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı. Günahlı doğa nedeniyle zayıflayan yasanın yapamayacağı şeyi, Tanrı kendi Oğlunu günah sunusu olarak günahlı insana benzer şekilde göndererek yaptı. Yasanın adil gerekleri, günahlı doğaya göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde tam olarak karşılanınsın diye, günahlı insandaki günahı mahkûm etti.” (Romalılar 8:1-4)

“Günahkar doğaya göre yaşayanların akli, doğanın arzuladığı şeye odaklanır; fakat Ruh'a uygun yaşayanlar, akıllarını Ruh'un arzu ettiği şeye odaklarlar. Günahlı insanın düşüncesi ölümdür, ama Ruh'un denetlediği zihin yaşam ve esenlik; günahkar zihin Tanrı'ya düşmandır. Allah'ın kanununa boyun eğmez ve bunu yapamaz. Günahkar doğa tarafından kontrol edilenler Tanrı'yı memnun edemezler. Ancak, eğer Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, günahkar doğanız tarafından değil, Ruh tarafından kontrol ediliyorsunuz. Bir kimsede Mesih'in Ruhu yoksa, o kişi Mesih'e ait değildir. Ama eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölmüştür, ama doğruluk nedeniyle ruhunuz canlıdır. İsa'yı ölümden diriltten Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih'i ölümden diriltten Tanrı, aynı zamanda içinizde yaşayan Ruh aracılığıyla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.” (Romalılar 8:5-11)

Yorum: İçsel varlığınızdaki, yani kalbinizden sürekli olarak Tanrı'nın isteğini arayıp yerine getirdiğinizde, Ruh tarafından kontrol edilirsiniz.

Ruh

“Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmiyoruz, ancak Ruh'un kendisi kelimelerle ifade edilemeyen inlemelerle (içimizdeki insanın derin keder, sevinç, umut veya umutsuzluk duyguları) bizim için aracılık eder. Yürekerimizi araştıran, Ruh'un düşüncesini bilir; çünkü Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder. Tanrı'nın kendisini sevenlerin, amacı uyarınca çağrılmış olanların her durumda iyiliği için çalıştığını biliyoruz. Tanrı, önceden bildiği kişiler için, birçok kardeş arasında ilk doğan olmak üzere, Oğlunun benzerliğine uymayı da önceden belirledi. Önceden belirlediği kişileri de çağırdı; çağırdığı kişileri de haklı çıkardı; haklı çıkardığı kişileri de yüceltti. Bizi Mesih'in sevgisinden kim ayıracak? Sorun mu, zorluk mu, zulüm mü, kıtlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi yoksa kılıç mı? Hayır, bizi sevenin aracılığıyla tüm bu konularda galiplerden üstünüz. Çünkü ne ölümün, ne yaşamın, ne meleklerin, ne şeytanların, ne şimdiki zamanın, ne geleceğin, ne hiçbir gücün, ne yükseklığın, ne derinliğin, ne de tüm yaratılıştaki herhangi bir şeyin bizi Tanrı'nın sevgisinden ayıramayacağına inanıyorum. Rabbimiz Mesih İsa'dadır.” (Romalılar 8:26-30, 36-39)

Yorum: Tüm insanoğlu seçme yeteneğiyle yaratılmıştır.

Yorum: Tanrı yaratıklarının kalbini önceden bilir; yani hayatta karşılaştıkları durumlara nasıl tepki verebilecekleri; örneğin, çabuk öfkelenen veya rahat ve uyumlu, benim tarzımda veya hiçbir şekilde, nazik veya benmerkezcisi.

Yorum: Tanrı tüm insanlığın kurtulmasını arzulamaktadır.

Yorum: Tanrı kurtuluşu önceden belirledi ve tüm insanları İsa'nın armağanı (lütfu) aracılığıyla Kendisine çağırdı, ancak yalnızca birkaçı O'nun çağrısını kabul etti veya kabul edecek.

“Artık Rebekah'nın çocuklarının babası aynıydı, İshak. Ancak, Tanrı'nın seçimdeki amacının geçerli olabilmesi için ikizler doğmadan önce: iyi işlerle değil, çağıran kişi tarafından ona, 'Büyük olan küçüğe hizmet edecek.' söylendi. 'Yakup'u sevdim ama Esav'dan nefret ettim' (daha az sevin, umursamayın, nefret edin (muhtemelen tutumdan dolayı). O

zaman ne diyeceğiz? Tanrı adaletsiz mi? Hiç de değil! Çünkü Musa'ya şöyle dedi: "Ben merhamet ettiğime merhamet ederim ve merhamet ettiğime de merhamet edeceğim" (O'nun kalpleri hakkındaki bilgisine dayanarak). Ayrıca Kutsal Yazılar Firavun'a şöyle der: 'Seni tam da bu amaç için dirilttim ki, sana merhamet edeyim. gücüm sende ve adım tüm dünyada duyurulsun.' Allah, merhamet etmek istediğine merhamet eder, katılaştırmak istediğini sertleştirir. 'Öyleyse Allah neden böyle yapıyor? Hala bizi suçluyor musun? Ama sen kimsin ki, ey insan, Tanrı'ya cevap veriyorsun? Oluşan şey, onu oluşturana, 'Beni neden böyle yarattın?' diyecek mi? Aynı kil yığınından (insanlığın) bir kısmını asil amaçlar için, bir kısmını da ortak kullanım için yapma hakkına sahibiz (kildeki bir kusur, yapılması amaçlanan ürünü değiştirebilir)... O zaman ne diyeceğiz? Doğruluğun peşinde koşmayan uluslar bunu imanla elde ettiler; ama doğruluk yarasını izleyen İsrail buna ulaşamadı. Neden? Çünkü onlar bunu imanla değil, sanki amellerle yapıyormuşçasına takip ettiler. Tökezleyen taşa takıldılar. Bakın, insanları tökezletecek bir taşı (Mesih'i) Siyon'a koyuyorum ve onları düşürecek bir kaya koyuyorum; ona güvenen asla utandırılmayacaktır." (Romalılar 9:9-21; 30-33)

Yorum: Tanrı'nın iradesini yerine getirmek için sunduğu fırsatların sürekli reddedilmesi nedeniyle yürek katılaştır. Bu yürek katılığı, Firavun aracılığıyla, Allah'ın kendisine sunduğu ve Firavun'un reddettiği on seçenekle kanıtlandı.

“Onlar hakkında Allah yolunda gayretli olduklarına şahitlik edebilirim, fakat onların gayreti bilgiye dayalı değildir. Tanrı'dan gelen doğruluğu bilmedikleri ve kendilerininkini kurmaya çalıştıkları için Tanrı'nın doğruluğuna boyun eğmediler. Mesih, iman eden herkes için doğruluk olsun diye yasanın sonudur.” (Romalılar 10:2-4)

“Söz sana yakın; ağzınızda ve yüreğinizde, yani ilan ettiğimiz iman sözüdür: Eğer ağzınızla -İsa'nın Rab olduğunu- itiraf ederseniz ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yüreğinizde inanırsanız, kaydedildi. Çünkü yüreğinizle inanır ve aklanırsınız, ağzınızla itiraf eder ve kurtulursunuz. Kutsal Yazıların dediği gibi, 'O'na güvenen asla utandırılmayacaktır' (çünkü onlar güvenlerine, itiraflarına ve imanlarına göre hareket etmişlerdir). duymadıklarına inanırlar. Ve birisi onlara vaaz vermeden nasıl duyabilirler? Gönderilmedikçe nasıl vaaz verebilirler?' (Romalılar 10:8-15)

Yorum: Tanrı'nın çağrısı O'nun Sözü olan Müjde'dir - Mesih.

Yorum: İnsan bir şeyi zihinsel olarak kabul edebilir; yani, bilgi sahibi olun ama ona bağlı kalmayın; kalplerinden değil.

Allah'ın merhameti

“Tıpkı bir zamanlar Allah'a itaatsizlik eden sizler, şimdi O'nun armağanlarını, O'nun çağrısını ve merhametini (kurtuluş teklifini) aldınız. Ah, Tanrı'nın bilgeliğinin ve bilgisinin zenginliklerinin derinliği! Onun yargıları ne kadar araştırılmaz ve onun izini sürmenin ötesindeki yolları! Rabbin düşüncesini kim bilebilir? Veya onun danışmanı kimdi? Kim Tanrı'ya bir şey verdi ki, Tanrı da ona karşılığını versin? Çünkü her şey O'ndan, O'nun aracılığıyla ve O'nadır. Sonsuza dek yücelik O'na olsun! Bu nedenle, kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti açısından, bedenlerinizi (hayatınızı nasıl yaşadığınızı) yaşayan, kutsal ve Tanrı'yı hoşnut eden kurbanlar olarak sunmanızı rica ediyorum - bu sizin manevi ibadet eyleminizdir. Artık bu dünyanın düzenine uymayın, zihninizin yenilenmesiyle dönüşüme uğrayın (akıl, manevi ibadetin bir parçası olmalıdır). O zaman Tanrı'nın iradesinin ne olduğunu, yani O'nun iyi, hoş ve mükemmel iradesini sınavabilecek ve onaylayabileceksiniz." (Romalılar 11:28-36; 12:1-2)

Hizmetçiler

“Kendinizi olması gerekenden daha fazla düşünmeyin; bunun yerine, kendinizi Tanrı'nın size verdiği iman ölçüsüne uygun olarak, ayık bir yargıyla düşünün. Nasıl ki her birimizin birçok üyesi olan bir bedenimiz var ve bu üyelerin hepsi aynı işleve sahip değil. Böylece, Mesih'te birçok kişi olan bizler tek bir beden oluşturuyoruz ve her üye diğerlerinin hepsine aittir. Bize verilen lütfâ göre farklı işlevlerimiz, çalışmalarımız var. Eğer:

- peygamberlik yapıyorsa bunu inancıyla orantılı olarak kullansın;
- hizmet ediyor, hizmet etsin;
- öğretiyor, öğretsin;
- teşvik etsin, teşvik etsin;
- başkalarının ihtiyaçlarına katkıda bulunsun, cömertçe versin;
- liderlik, özenle yönetmesine izin verin;
- merhamet gösteriyorsa, bunu neşeyle yapsın.” (Romalılar 12:3-8)

“Aşk samimi olmalı. Kötü olandan nefret edin; iyi olana tutun. Kardeş sevgisiyle birbirinize bağlı olun. Birbirinizi kendinizden çok onurlandırın. Hiçbir zaman gayretinizden eksik olmayın; Rab'be hizmet ederken ruhsal coşkunuzu koruyun. Umutta neşeli, sıkıntıda sabırlı, duada sadık olun. Allah'ın ihtiyaç sahibi insanlarıyla paylaşın. Sana zulmedenleri kutsa; kutsa ve lanet etme. Sevinenlerle sevinin; yas tutanlarla birlikte yas tutun. Birbirinizle uyum içinde yaşayın. Gururlu olmayın, ancak düşük konumdaki insanlarla ilişki kurmaya istekli olun. Kibirli olmayın. Kimseye kötülüğüne karşılık kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde doğru olanı yapmaya dikkat edin. Mümkünse, size bağlı olduğu sürece herkesle barış içinde yaşayın. İntikam almayın dostlarım, Tanrı'nın gazabına yer bırakın çünkü şöyle yazılmıştır: 'İntikam benimdir; Ben karşılığını vereceğim' diyor Rab. Tam tersine: 'Düşmanınız açsa onu doyurun; eğer susadıysa ona içecek bir şeyler ver. Bunu yaparken yanan kömürleri onun başına yığacaksın.' Kötülüğe yenilmeyin, kötülüğü iyilikle yenin.” (Romalılar 12:9-21)

“Herkes kendini yöneten otoritelere teslim etmelidir, çünkü Tanrı'nın belirlediği otoriteden başka otorite yoktur. Var olan otoriteler Allah tarafından kurulmuştur. Sonuç olarak, otoriteye isyan eden, Allah'ın kurduğu şeye isyan etmiş olur ve bunu yapanlar kendi başlarına hüküm vereceklerdir. Çünkü yöneticiler, doğru yapana değil, yanlış yapana korku duyarlar. Otorite korkusundan kurtulmak mı istiyorsunuz? O zaman doğru olanı yap, o seni övecektir. Çünkü o, size iyilik yapmak için Tanrı'nın hizmetkarıdır. Ama yanlış yaparsanız korkun, çünkü o kılıcı boşuna taşımaz. O, Allah'ın kulu, zalimi cezalandıracak bir gazap aracıdır. Dolayısıyla sadece olası ceza nedeniyle değil, vicdani açıdan da yetkililere teslim olmak gerekiyor. Vergi ödemenizin nedeni de budur, çünkü yetkililer Tanrı'nın hizmetkarlarıdır ve tüm zamanlarını yönetime ayırırlar. Herkese borcunuzu verin: Vergi borcunuz varsa vergi ödeyin; gelir ise gelir; saygı varsa saygı gösterin; onursa onur. Birbirinizi sevmeye devam eden borcunuz dışında hiçbir borcunuz kalmamasın; çünkü hemcinslerini seven yasayı yerine getirmiş olur. "Zina etme", "Adam öldürme", "Çalma", "Gözetleme" emirleri ve diğer emirler ne olursa olsun, şu tek kuralda özetlenmiştir: "Komşunu kendin gibi sev" " Sevgi komşusuna zarar vermez. Bu nedenle sevgi yasanın yerine getirilmesidir.” (Romalılar 13:1-10)

“Uykunuzdan uyanma saatiniz geldi, çünkü kurtuluşumuz artık ilk inandığımız zamandan daha yakın. Gece neredeyse bitti; gün neredeyse geldi. O halde karanlığın eylemlerini bir kenara bırakalım ve ışığın zırhını kuşanalım. Gündüz olduğu gibi, alemlerde ve sarhoşlukta, cinsel ahlaksızlık ve sefahatte, ayrılık ve kıskançlıkta değil, düzgün davranalım. Bunun yerine, Rab İsa Mesih'i giyinin ve günahkar doğanın arzularını nasıl tatmin edeceğinizi düşünmeyin. İmanı zayıf olanı, ihtilaflı konularda hüküm vermeden kabul et. Bir adamın inancı her şeyi yemesine izin verirken, inancı zayıf olan başka bir adam sadece sebze yer. Her şeyi yiyen, yemeyeni küçümsememeli ve her şeyi yemeyen, yiyen adamı kınamamalı, çünkü Tanrı onu kabul etmiştir. Sen kim oluyorsun da başkasının hizmetkarını yargılıyorsun? Kendi efendisine göre ayakta kalır ya da düşer. Ve o ayakta kalacaktır; çünkü Rab onu ayakta tutmaya kadirdir. Bir adam bir günü diğerinden daha kutsal sayar; başka bir adam her günü aynı şekilde değerlendiriyor. Herkes kendi zihninde tamamen ikna olmalıdır. Bir günü özel gören, bunu Rabbine yapar. Et yiyen, Rab'be yer; çünkü o, Tanrı'ya şükreder; Kim de kaçınırsa, bunu Rab'be yapmış olur ve Tanrı'ya şükreder.” (Romalılar 13:11-14; 14:6)

Yorum: Tanrı'nın hizmetkarları çalışmalı, sadık olmalı, itaatkar olmalı, başkalarına saygı göstermeli ve başkalarını yargılamamalıdır.

“Hiçbirimiz kendi başına yaşamayız ve hiçbirimiz kendi başına ölmeyiz. Yaşarsak Rab için yaşarız; ve eğer ölürsük, Rab için ölürüz. Yani yaşasak da ölsek de, biz Rab'be aitiz. İşte bu nedenle Mesih hem ölümlerin hem de yaşayanların Rabbi olabilmek için öldü ve dirildi. O halde neden kardeşini yargılıyorsun? Ya da neden kardeşine tepeden bakıyorsun? Çünkü hepimiz Tanrı'nın yargı kürsüsü önünde duracağız.” (Romalılar 14:7-10)

Yargı

“Varlığım hakkı için' diyor Rab, 'herkes önümde eğilecek; her dil Tanrı'ya itiraf edecek.' O halde her birimiz Allah'a kendi hesabını vereceğiz. Bu nedenle birbirimizi yargılamayı bırakalım. Bunun yerine, kardeşinizin yoluna herhangi bir sürçme taşı veya engel koymamaya karar verin. Rab İsa'da olan biri olarak hiçbir yiyeceğin kendi içinde kirli olmadığına tamamen inanıyorum. Ancak bir kimse bir şeyi kirli sayarsa, o şey onun için kirlidir. Eğer kardeşiniz yediğiniz şeyler yüzünden sıkıntı çekiyorsa, artık aşkla hareket etmiyorsunuz demektir. Mesih'in uğruna öldüğü kardeşinizi yemekle yok

etmeyin. İyî olduđunu dűşündűđűnűz Őeylerin kűtű olarak sűylenmesine izin vermeyin. űnkű Tanrı'nın Krallığı, yeme ve içme meselesi deđil, dođruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinç meselesidir; űnkű Mesih'e bu Őekilde hizmet eden herkes, Tanrı'yı memnun eder ve insanlar tarafından onaylanır. Bu nedenle barıŐa ve karŐılıklı geliŐmeye yol açan Őeyleri yapmak için her tűrlű çabayı gűsterelim. Yiyecek uđruna Allah'ın eserini mahvetmeyin. Bűtűn yiyecekler temizdir, fakat bir adamın, baŐkasının sűrmesine neden olan herhangi bir Őeyi yemesi yanlıŐtır. Et yememek, Őarap içmemek ya da kardeŐinin dűŐmesine neden olacak herhangi bir Őey yapmamak daha iyidir." (Romalılar 14:11-21)

Yorum: Allah'a kulluk, Allah'ı tesbih etmeye sebep olan fiil ve konuŐmalarıdır.

"Bu konularda neye inanırsanız kendinizle Tanrı arasında tutun. Onayladıđı Őeylerle kendini kınamayan kiŐiye ne mutlu. Ama Őűphesi olan kiŐi yerse kınanır, űnkű yemesi imandan deđildir; ve imandan kaynaklanmayan her Őey gűnahtır. Gűclű olan bizler, zayıfların kusurlarına katlanmalı ve kendimizi memnun etmemeliyiz. Her birimiz komŐusunu onun iyiliđi için memnun etmeli ve onu gűclendirmeliyiz. űnkű Mesih bile kendini memnun etmedi, ancak yazıldıđı gibi: "Sana hakaret edenlerin hakaretleri bana dűŐtű." űnkű geçmiŐte yazılmıŐ olan her Őey bize űđretmek için yazılmıŐtır; űyle ki, dayanma gűcű ve Kutsal Yazıların teŐviki sayesinde umudumuz olsun. Dayanma gűcű ve cesaret veren Tanrı, Mesih İsa'nın peŐinden giderken size aranızda birlik ruhu versin ki, tek yűrek ve ađızla Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı'nı ve Babasını yűceltebilesiniz. Tanrı'ya űvgű getirmek için, Mesih'in sizi kabul ettiđi gibi birbirinizi de kabul edin. űnkű size Őunu sűylűyorum: Yahudi olmayanlar merhametinden dolayı Tanrı'yı yűceltsinler diye, atalara verilen vaatleri dođrulamak için Mesih, Tanrı'nın gerçeđi adına Yahudilerin hizmetkarı oldu." (Romalılar 14:22-15:9)

Yorum: KiŐisel gűrűŐler ve yorumlar, bir arkadaŐlık testi olarak baŐkalarına dayatılmamalıdır.

Romalılardan nemli Noktalar

- Tanrı'nın gűrűnmeyen nitelikleri sevgi, barıŐ, merhamet, dođruluk, nazik, adil, kutsaldır ve O'nun sonsuz gűcű açıkça gűrűlmektedir.
- Gazap gűnűnde Tanrı'nın adil hűkmű açıklanacak ve o zaman O, "herkese, yaptıđının karŐılıđını verecektir."
- Dođruluk, gűnah iŐleyen ve Tanrı'nın yűceliđinden yoksun kalan herkese, İsa Mesih'e iman yoluyla Tanrı'dan gelir. Buna genellikle 'atfedilen' dođruluk denir.
- Onlar, Mesih İsa'nın kefarete edici kurbanlıđıyla, O'nun kanına gűműlmekle ve sűrekli itaatle gelen kurtuluŐ aracılıđıyla, O'nun lűtfuyla űzgűrce aklanırlar.
- Gűnahkar doğaya gűre yaŐayanlar, akıllarını doğanın arzuladığı Őeye odaklanırlar; fakat Ruh'a uygun yaŐayanlar, akıllarını Ruh'un arzu ettiği Őeye odaklanırlar.

Soru – İnsan nasıl doğru olur?

1 Korintliler

Pavlus ve Sostenes,

Tanrı'nın Korint'teki kilisesine,

"Mesih İsa'da size verdiđi lűtuftan dolayı Tanrı'ya sizin için her zaman Őukrediyorum. űnkű Mesih hakkındaki tanıklığımız sizde dođrulandıđı için, tűm konuŐmalarınızda ve tűm bilginizde, her bakımdan O'nda zenginleŐtiniz. Bu nedenle, Rabbimiz İsa Mesih'in ortaya çıkmasını hevesle beklerken, herhangi bir ruhsal armađandan yoksun deđilsiniz. Rabbimiz İsa Mesih'in gűnűnde kusursuz olmanız için sizi sonuna kadar gűclű tutacak. Sizi Ođlu Rabbimiz İsa Mesih'le paydaŐlıđa çađıran Tanrı sadıktır." (1 Korintliler 1:10)

Kavgalar ve Bűlűnme

"KardeŐler, hepinizin birbirinizle aynı gűrűŐte olmasını rica ediyorum, bűylece aranızda ayrılıklar olmasın, fikir ve dűŐűncede tam bir birlik içinde olalım. KardeŐlerim, Chloe'nin evinden bazıları bana aranızda kavgalar olduđunu

bildirdi. Demek istediğim şu: Biriniz 'Paul'un peşinden gidiyorum' diyor; bir diğeri 'Apollo'yu takip ediyorum'; bir diğeri, 'Cephas'ı takip ediyorum'; bir başkası da 'Mesih'in ardından gidiyorum'" (1 Korintliler 1:10-12).

Yorum: Korint Kiliseleri bölümü kutsal yazıların kişisel yorumuyla ilgili değil, vaftizi kimin yaptığına önem vermekle ilgiliydi. Onlar için O'nun kanının kurbanı aracılığıyla Mesih'te bir olmak, önemli sayılan biri tarafından vaftiz edilmek kadar önemli değildi.

“Mesih beni (Pavlus'u) vaftiz etmek için değil, Mesih'in çarmihini müjdelemek için gönderdi. Çünkü çarmihın mesajı mahvolanlar için saçmalaktır, ama biz kurtulmakta olanlar için bu Tanrı'nın gücüdür. Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim; akıllıların zekasını hüsrana uğratacağım.' Yahudiler mucizevi işaretler talep ediyor ve Yunanlılar bilgelik arıyor, ancak biz çarmiha gerilmiş Mesih'i vaaz ediyoruz: Yahudiler için bir tökezleme taşı ve Yahudi olmayanlar için aptallık, ancak Tanrı'nın hem Yahudiler hem de Yunanlılar olarak çağırdığı kişiler için, Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın bilgeliği olan Mesih. Çünkü Tanrı'nın aptallığı insanın bilgeliğinden daha bilgedir ve Tanrı'nın zayıflığı insanın gücünden daha güçlüdür." (1 Korintliler 1:13-25)

Yorum: Tanrı tüm insanları çağırır ama Mesih'in müjdesi aracılığıyla O'nunla birlikte sonsuz yaşamı arayanlar O'nun sesini duyar.

“Kardeşler, çağrıldığınızda ne olduğunuzu düşünün. Pek çoğunuz insan standartlarına göre bilge değildiniz (seçkinler, zenginler ve/veya kendine güvenenler değil); pek çoğu etkili değildi; pek çoğu asil doğumlu değildi. Ama Tanrı bilgeleri utandırmak için dünyanın saçmalıklarını seçti; Tanrı güçlülere utandırmak için dünyanın zayıf şeylerini seçti. Kimse onun önünde övünmesin diye, var olan şeyleri hükümsüz kılmak için bu dünyanın aşağılık şeylerini, hor görülen şeylerini ve olmayan şeyleri seçti. Onun sayesinde siz, bizim için Tanrı'dan gelen bilgelik, yani doğruluğumuz, kutsallığımız ve kurtuluşumuz olan Mesih İsa'dasınız.” (1 Korintliler 1:26-30)

“Size Tanrı hakkındaki tanıklığı duyururken, güzel sözlerle ya da üstün bir bilgelikle gelmedim. Mesajım ve vaazlarım hikmetli ve ikna edici sözlerle değil, Ruh'un gücünün bir göstergesiydi; öyle ki, imanımız insanların bilgeliğine değil, Tanrı'nın gücüne dayansın. Olgun insanlar arasında bir bilgelik mesajı konuşuyoruz, ancak bu çağın ya da bu çağın yöneticilerinin bilgeliği değil. Hayır, biz Tanrı'nın gizli bilgeliğinden, saklı olan ve Tanrı'nın zaman başlamadan önce bizim yüceliğimiz için belirlediği bir bilgelikten bahsediyoruz. Bu çağın hükümdarlarından hiçbiri bunu anlamadı; çünkü anlasalardı, yüce Tanrı'yı çarmiha germezlerdi. Ancak yazıldığı gibi: 'Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladığını hiçbir göz görmedi, hiçbir kulak duymadı, hiçbir akıl kavramadı' ama Tanrı bunu bize Ruh'u aracılığıyla açıkladı." (1 Korintliler 2:1-10)

“Ruh her şeyi, hatta Tanrı'nın derin şeylerini bile araştırır. Çünkü insanlar arasında bir adamın düşüncelerini, onun içindeki adamın ruhundan başka kim bilebilir? Aynı şekilde Tanrı'nın Ruhundan başka hiç kimse Tanrı'nın düşüncelerini bilemez. Biz dünyanın ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruh'u aldık ki, Tanrı'nın bize karşılıksız olarak verdiğini anlayalım. Biz bunu, insan bilgeliğinin bize öğrettiği sözlerle değil, Ruh'un öğrettiği sözlerle, ruhsal gerçekleri ruhsal sözlerle ifade ederek konuşuyoruz. Ruh olmayan adam, Tanrı'nın Ruhundan gelen şeyleri kabul etmez; çünkü bunlar kendisi için saçmalaktır ve bunları anlayamaz, çünkü bunlar ruhsal olarak anlaşılır. Manevi insan her şey hakkında yargıda bulunur, ancak kendisi herhangi bir insanın yargısına tabi değildir: 'Rab'bin ona talimat vermesi için ne düşündüğünü kim bilebilir?' Ama Mesih'in düşüncesine sahibiz.” (1 Korintliler 2:10-16)

“Kardeşler, sizler Mesih'te sadece bebeklersiniz. Hala dünyevisin. Aranızda kıskançlık ve kavga var. Biri 'Paul'u takip ediyorum', diğeri 'Apollo'yu takip ediyorum' dediğinde sıradan bir insan gibi davranıyorsunuz, siz sadece bir insan değil misiniz? Pavlus ve Apollos nedir? Yalnızca her birinin görevine inandığınız hizmetkarlar. Tohumu ben ektim, Apollos suladı ama Allah büyüttü. Demek ki ne eken, ne de sulayan bir şey değildir; yalnızca şeyleri büyüten Allah'tır. Bitki eken ve sulayan adamın tek bir amacı vardır ve her biri kendi emeğinin karşılığını alacaktır. Çünkü biz Allah'ın iş arkadaşlarıyız; sen Tanrı'nın tarlasısın, Tanrı'nın binasısın.” (1 Korintliler 3:1-9)

Yorum: Önemli olan bağışlama, uzlaşma, kurtuluş ve restorasyon mesajıdır; Allah'ın mesajını iletenler değil.

“Uzman bir inşaatçı olarak bir temel attım ve bir başkası da onun üzerine inşa ediyor. Ancak her hizmetçi nasıl inşa ettiğine dikkat etmelidir; çünkü hiç kimse daha önce atılmış olan temelden, yani İsa Mesih'ten başka bir temel atamaz. Eğer bir kimse bu temel üzerine altın, gümüş, değerli taşlar, ağaç, saman veya saman kullanarak bina yaparsa, onun eserinin ne olduğu görülecektir, çünkü gün onu gün ışığına çıkaracaktır. Ateşle ortaya çıkacak ve ateş, her insanın yaptığı işin kalitesini sınavacak. Eğer inşa ettiği şey hayatta kalırsa ödülünü alacak. Yakılırsa zarara uğrar; kendisi de kurtarılacak, ama yalnızca alevlerin içinden kaçan biri olarak.” (1 Korintliler 3:10-1)

Yorum: Her Hıristiyan'ın yanıtlanması gereken soru: Eğer kişi inşa etmemeyi seçerse; ödül olacak mı?

Tanrı'nın Tapınağındaki hizmetçiler

“Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu ve Tanrı'nın Ruhunun içinizde yaşadığını bilmiyor musunuz? Eğer biri Tanrı'nın tapınağını yıkarsa, Tanrı da onu yok edecektir; Çünkü Tanrı'nın tapınağı kutsaldır ve o tapınak sizsiniz. Kendinizi kandırmayın. Eğer herhangi biriniz bu çağın standartlarına göre bilge olduğunuzu düşünüyorsanız, o bir 'aptal' olsun. 'Rab bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir.' O halde artık erkeklerle övünmek yok! Bizler, Tanrı'nın gizli şeylerinin emanet edildiği Mesih'in hizmetkarlarıyız ve kendisine güvenilenlerin sadık olmaları gerekir. Tanrı, karanlıkta saklı olanı gün ışığına çıkaracak ve insanların yüreklerindeki niyetleri ortaya çıkaracaktır. 'Yazılanın dışına çıkmayın.' O zaman bir adamla diğerine karşı gurur duymayacaksınız. Çünkü seni diğerlerinden farklı kılan kim? Almadığınız ne var? Madem aldın, neden almamış gibi övünüyorsun?” (1 Korintliler 3:16 -4:7)

Kilisede Günah ve Çatışmayla Başa Çıkmak

“Aslında aranızda fuhuş (zina) olduğu ve bu durumun putperestler arasında bile görülmediği bildiriliyor: Bir adamın babasının karısı var (babasının karısıyla yaşıyor-RSV) ve sen gurur duyuyorsun! Kederle dolmanız ve bunu yapan adamı arkadaşlığınıza uzaklaştırmanız gerekmez mi? Bedenen yanında olmasam da ruhen yanındayım. Bunu yapmanı sanki oradaymışım gibi zaten yargıladım. Rabbimiz İsa'nın adıyla toplandığınızda ve ben ruhen sizinle birlikteyken ve Rabbimiz İsa'nın gücü mevcut olduğunda, bu adamı Şeytan'a teslim edin ki, günahkâr doğası yok edilsin ve onun ruhu yeryüzünde kurtulsun. Rabbin günü. (Bu cinsel günahla ilgili) övünmeniz iyi değildir. Biraz mayanın hamurun tamamına nüfuz ettiğini bilmiyor musun? Eski mayadan (günahtan) kurtulun ki, gerçekte olduğunuz gibi, mayasız yeni bir parti olasınız.” (1 Korintliler 5:1-8)

Yorum: Cinsel ahlaksızlık ve zina eşdeğer terimler değildir

cinsel ahlaksızlık, Yunan pornoları - ahlaksızlık; fahişelik, putperestlik; iffetsizlik; zina; herhangi bir yasa dışı cinsel ilişki).

zina, zina, Yunan moichos - eşleri dışında biriyle cinsel ilişkiye girerek veya başka yollarla bir anlaşmayı bozmak; örneğin evlilik sözleşmesi sorumluluklarını yerine getirmemek.

Yorum: Mesih'in Bedenindeki günah göz ardı edilmemelidir. Kişiyi Mesih'e geri getirmeyi arzulayan sevgi dolu bir yürekle bununla yüzleşilmelidir.

“Mektubumda size cinsel ahlaksız insanlarla arkadaşlık etmemenizi yazdım; kesinlikle ahlaksız, açgözlü, dolandırıcı, ayyaş ve putperest dünya insanlarını kastetmiyorum. Bu durumda bu dünyayı terk etmek zorunda kalırsınız. Bu nedenle böyle sözde bir kardeşle arkadaşlık etmeyin ve yemek yemeyin. İçeridekileri mi yargılayacaksınız? Dışarıdakileri Allah yargılayacak. Kötü adamı aranızdan çıkarın.” (1 Korintliler 5:9-13)

Yorum: Kardeşle arkadaşlık etmemek, tövbe etmeyen günah işleyen kardeşle temasta bulunulmaması anlamına gelmez. Günah işleyen kardeşe sevgi göstermek ve onların hayatındaki günaha ilgi göstermek için kişinin, günahkar yaşamının doğasını ve nasıl tövbe edip Mesih'e dönebileceğini açıklarken, sevgisini ve ilgisini de aktarabilmesi gerekir. Öğretimin onaylandığı izlenimini bırakacak her türlü temastan kaçınılmalıdır.

“Sizden herhangi birinin diğerleriyle bir anlaşmazlığı varsa, onu kutsalların huzuruna değil, tanrısızların huzurunda yargılamaya cesaret edebilir mi? Azizlerin dünyayı yargılayacağını bilmiyor musun? Eğer dünyayı yargılayacaksanız, önemsiz davaları yargılamaya yetkin değil misiniz? Melekleri yargılayacağımızı bilmiyor musun? Bu hayattaki şeyler ne kadar da fazla! Bu nedenle, bu tür konularda anlaşmazlığınız varsa, kilisede pek önemi olmayan kişileri bile yargıç olarak atayın! Bunu seni utandırmak için söylüyorum. Aranızda müminler arasındaki anlaşmazlığa hükmedecek kadar

akıllı bir kimsenin bulunmaması mümkün mü? Fakat bunun yerine, bir kardeş diğerine karşı dava açıyor ve bu da kâfirlerin önünde! Aranızda davaların olması zaten tamamen mağlup olduğunuz anlamına gelir. Neden haksızlığa uğramayalım? Neden aldatılmayı tercih etmiyorsunuz? Bunun yerine siz kendiniz hile yaparsınız, yanlış yaparsınız ve bunu kardeşlerinize de yaparsınız.” (1 Korintliler 6:1-8)

“Kötülerin Tanrı'nın krallığını miras almayacağını bilmiyor musun? Aldanmayın: Ne fuhuş yapanlar, ne putperestler, ne zina yapanlar, ne fahişeler, ne eşcinsel suçlular, ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne sarhoşlar, ne iftiracılar, ne de dolandırıcılar Tanrı'nın krallığını miras alacaklar. Ve bazılarınız da böyleydiniz. Ama siz yıkandınız, kutsal kıldınız, Rab İsa Mesih'in adıyla ve Tanrımız'ın Ruhu aracılığıyla aklandınız.” (1 Korintliler 6:9-11)

Yorum: Günahkar bir yaşam sürmeyi sürdürenler sonsuz yaşamı miras alamayacaklar. Affedilen ve şimdi Tanrı'nın önünde doğru şekilde yaşayanlar, sonsuz yaşamı alacak olanlardır.

“Benim için her şey mubahtır ama her şey faydalı değildir, hiçbir şeyin hakimiyetine girmeyeceğim. Mide için yiyecek, yiyecek için mide”; ama Tanrı ikisini de yok edecek. Beden cinsel ahlaksızlık için değil, Rab içindir, Rab de beden için. Tanrı, gücüyle Rab'bi ölümden diriltti; ve o bizi de diriltecek. Bedenlerinizin bizzat Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Öyleyse Mesih'in üyelerini alıp bir fahişeyle birleştireyim mi? Bir fahişeyle birleşenin asla! Çünkü "İkisi tek beden olacak" deniyor ama Rab'le birleşen, ruhen onunla bir olur. (1 Korintliler 6:12-17)

“Cinsel ahlaksızlıktan kaçın. Bir erkeğin işlediği diğer tüm günahlar bedeninin dışındadır, fakat cinsel açıdan günah işleyen kişi kendi bedenine karşı günah işler. Bedeninizin, içinde bulunan ve Tanrı'dan aldığımız Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Sen kendine ait değilsin; bir bedel karşılığında satın alındın. Bu nedenle Tanrı'yı bedeninizle onurlandırın. (1 Korintliler 6:18-20)

Evlilik

“Tanrı, yaratılış sürecinde, insanın yalnız kalmasının iyi olmadığını ve onun uygun bir arkadaşa, eşine, yardımcısına, bir eşe ihtiyacı olduğunu belirtmişti. O, erkek ve dişiye, arkadaşlık ve cinsel tutku gibi bedensel arzularını tatmin etmek için, evlilik dediğimiz antlaşma ilişkisi yoluyla bir araya getirdi. Bu nedenle evlilik onurludur, günah değildir. 'Evlilik herkes arasında onurlu olsun ve evlilik yatağı kirlenmesin; çünkü cinsel ahlaksızlık yapanları ve zina yapanları Tanrı yargılayacaktır.’” (İbraniler 13:4-5)

“Bir erkeğin (stresli zulüm durumu altında) evlenmemesi iyidir. Ama ahlaksızlık o kadar çok ki (insanlar cinsel arzularını kontrol edemiyor), her erkeğin kendi karısı, her kadının da kendi kocası olması gerekiyor. Koca, karısına karşı evlilik görevini yerine getirmelidir, aynı şekilde kadın da kocasına karşı. Kadının bedeni yalnızca kendisine ait değildir, aynı zamanda kocasına da aittir. Aynı şekilde kocanın bedeni de yalnızca kendisine değil, karısına da aittir. Karşılıklı rızanız dışında ve kendinizi ibadete adanmanız için (cinsel açıdan veya başka bir şekilde) birbirinizi mahrum bırakmayın. Sonra tekrar bir araya gelin ki, nefsinizi kontrol edemediğiniz için Şeytan sizi ayartmasın. Bunu bir emir olarak değil, taviz olarak söylüyorum.” (1 Korintliler 7:1-6)

Yorum: Ahlaksızlık, Yunanca cinsel ilişki (fuhuş) ve birlikte yaşamak, yani evli gibi birlikte yaşamak anlamına gelen Háptesthai kelimesinden gelir.

Yorum: Evlilik, erkek ve kadının, tüm bencillik ve bencilliklerin ortadan kalkması ve eş için fiziksel ve ruhsal olarak en iyi olanı yapma arzusuyla sanki birbirine yapışmış gibi tek bir bedende birleşmesidir.

Bekar

“Şimdi evli olmayanlara ve dullara şunu söylüyorum: Benim gibi onların da bekar kalmaları iyidir. Ama kendilerine hakim olamıyorlarsa evlenmeliler, çünkü evlenmek tutkuyla yanmaktan daha iyidir.” (1 Korintliler 7:1-9)

Yorum: Evli olmayanlar, hiç evlenmemiş, boşanmış veya dul kalmış kişilerdir; yani eşi olmayan yetişkinlerdir.

Evli

“Evlilere şu emri veriyorum (ben değil, Rab): Kadın kocasından ayrılmasın. Ama eğer öyleyse, bekar kalmalı ya da kocasıyla barışmalıdır. Koca, karısını boşamamalıdır.” (1 Korintliler 7:10-17)

Yorum: Kocasını veya karısını boşanmadan kalıcı olarak ayıran, ayrılan veya terk eden (Yunanca chorizo kelimesi) kişi hâlâ evlidir.

Yorum: Burada boşanma olarak tercüme edilen Yunanca afiénai kelimesi, boşanma belgesi olmayan bir eşin hâlâ evli olması nedeniyle evden uzaklaştırılması anlamına gelir.

Eşiniz Hristiyan değil

“Geriyе kalanlara şunu söylüyorum (Ben, Rab değil): Eğer bir erkek kardeşin imansız bir karısı varsa ve o da onunla yaşamak istiyorsa, onu boşamamalıdır. Eğer kadının kocası mü'min değilse ve o da onunla yaşamak istiyorsa, onu boşamamalıdır. Çünkü kâfir koca, karısı aracılığıyla takdis edilmiştir, kafir kadın da mü'min kocası aracılığıyla takdis edilmiştir. Aksi takdirde çocuklarınız kirli olur ama bu haliyle kutsaldırlar. Ama kâfir ayrılırsa bıraksın. Mümin bir erkek veya kadın bu gibi durumlara bağlı değildir; Tanrı bizi barış içinde yaşamaya çağırır. Kocamı kurtarıp kurtaramayacağımı nereden biliyorsun karıcığım? Ya da karımı kurtarıp kurtaramayacağımı nereden biliyorsun kocam?” (1 Korintliler 7:12-16)

Yorum: Bağlı, Yunanca deoo kelimesinden gelir - bağlamak, birbirine tutturmak; örneğin bir evlilik sözleşmesiyle. Onlar artık iki değil birdir. Yani bağlı olmayan kişi evlilik sözleşmesinden azat edilmiş veya serbest bırakılmıştır.

“Yine de herkes, Rabbin kendisine ayırdığı ve Allah'ın kendisini çağırdığı yaşamdaki yerini korumalıdır. Bu, tüm kiliselerde ortaya koyduğum kuraldır. Bir adam çağrıldığında zaten sünnetli miydi? Sünnetsiz kalmamalı. Bir adam çağrıldığında sünnetsiz miydi? Sünnet edilmemelidir. Sünnet hiçbir şey değildir, sünnetsizlik de hiçbir şey değildir. Önemli olan Allah'ın emirlerini yerine getirmektir. Herkes, Tanrı'nın kendisini çağırdığı sırada bulunduğu durumda kalmalıdır. Çağrıldığınızda köle miydiniz? Bunun sizi rahatsız etmesine izin vermeyin; yine de özgürlüğünüzü kazanabilecekseniz bunu yapın. Çünkü Rab tarafından çağrıldığında köle olan kişi, Rab'bin azat ettiği kişidir; benzer şekilde, çağrıldığında özgür bir adam olan kişi de Mesih'in kölesidir. Bir bedel karşılığında satın alındın; erkeklerin kölesi olmayın. Kardeşlerim, her insan, Allah'a karşı sorumlu olarak, Allah'ın kendisini çağırdığı durumda kalmalıdır.” (1 Korintliler 7:17-24)

Medeni hal

“Şimdi bakirelere gelince: Ben Rab'den bir emir almadım, ancak Rab'bin merhameti sayesinde güvenilir biri olarak hüküm veriyorum. Mevcut kriz nedeniyle, olduğunuz gibi kalmanın sizin için iyi olduğunu düşünüyorum. Evli misin? Boşanmaya çalışmayın. Evli değil misin? Bir eş aramayın. (Kadına bağlı mısın? Salıverilmeyi arama. Kardan mı kurtuldun? Eş arama. NASU) Ama evlenirsen günah işlememiş olursun; ve eğer bir bakire evlenirse günah işlemiş olmaz. Ama evlenenler bu hayatta pek çok sıkıntıyla karşılaşacak ve ben sizi bundan kurtarmak istiyorum.” (1 Korintliler 7:25-28)

Yorum: Bakireler genellikle hiç evlenmemiş kadınlar olarak kabul edilir, ancak aynı zamanda hiç evlenmemiş erkekler de olabilirler.

Yorum: Serbest veya serbest (Yunanca lúsin kelimesi - boşanmış Thayer'inki); artık bir evlilik sözleşmesinde değiller.

“Endişelerden uzak olmanı istiyorum. Evli olmayan bir adam Rabbin işleri ile, yani Rabbi nasıl memnun edebileceğiyle ilgilenir. Ancak evli bir adam, karısını nasıl memnun edebileceği konusunda bu dünyanın işleriyle ilgilenir ve çıkarları bölünmüştür. Evli olmayan bir kadın ya da bakire Rabbin işleri ile ilgilenir: Onun amacı hem bedenen hem de ruhen Rabbine bağlı olmaktır. Ancak evli bir kadın bu dünyanın işleriyle, kocasını nasıl memnun edebileceğiyle ilgilenir. Bunu sizin iyiliğiniz için söylüyorum, sizi kısıtlamak için değil, ama Rab'be bölünmez bir bağlılıkla doğru bir şekilde yaşamamız için söylüyorum.” (1 Korintliler 7:29-35)

“Bir kimse, nişanlı olduğu bakireye karşı uygunsuz davrandığını düşünüyorsa, eğer kız yaşlanıyorsa ve kendisi de evlenmesi gerektiğini düşünüyorsa, istediğini yapsın. Günah işlemiyor. Evlenmeliler. Ama meseleyi kendi kafasında çözmüş, hiçbir zorlama altında olmayan, kendi iradesini kontrol edebilen ve bakireyle evlenmemeye karar vermiş bir adam da doğru olanı yapar. O halde bakireyle evlenen doğru yapmış olur, fakat onunla evlenmeyen daha da iyisini yapmış olur.” (1 Korintliler 7:36-38)

Ölüm antlaşmaları fesheder

“Kadın, yaşadığı sürece kocasına bağlıdır. Ancak kocası ölürse, istediği kişiyle evlenmekte özgürdür, ancak o kişi Rab'be ait olmalıdır. Bana göre, olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur ve sanırım bende de Tanrı'nın Ruhü var. (1 Korintliler 7:39-40)

Put Kurbanları

Şimdi putlara kurban edilen yiyeceklere gelince: Hepimizin ilim sahibi olduğunu biliyoruz. Bilgi kabarır ama sevgi gelişir. Bir şeyi bildiğini sanan adam, henüz bilmesi gerektiği gibi bilmiyor. Ama Tanrı'yı seven kişi Tanrı tarafından tanınır. O halde putlara kurban edilen yemeklerin yemeye gelince: Putun dünyada hiçbir şey olmadığını ve bir taneden başka ilah olmadığını biliyoruz. Çünkü gökte ya da yerde sözde tanrılar olsa bile (aslında pek çok "tanrı" ve pek çok "efendi" olduğu gibi), yine de bizim için tek bir Tanrı vardır, her şeyin kendisinden geldiği ve O'ndan geldiği Baba. kimin için yaşıyoruz; ve her şeyin onun aracılığıyla geldiği ve onun aracılığıyla yaşadığımız tek bir Rab, İsa Mesih vardır. Ancak bunu herkes bilmiyor. Bazı insanlar hâlâ putlara o kadar alışmışlardır ki, böyle bir yemeği yedikleri zaman onu puta kurban edilmiş sınırlar ve vicdanları zayıf olduğu için o (vicdanları) kirlenir. Ancak yiyecek bizi Tanrı'ya yaklaştırmaz; Yemek yemezsek daha kötü olmayacağız, yersek de daha iyi olmayacağız.” (1 Korintliler 8:1-8)

“Ancak, özgürlüğünüzü kullanmanın zayıflar için tökezleyen bir engel haline gelmemesine dikkat edin. Çünkü vicdanı zayıf olan biri, bu bilgiye sahip olan seni bir put tapınığında yemek yerken görürse, putlara kurban edileni yemek için cesaretlendirilmez mi? Yani, Mesih'in uğruna öldüğü bu zayıf kardeş, sizin bilginiz sayesinde yok edildi. Kardeşlerinize karşı bu şekilde günah işlediğinizde ve onların zayıf vicdanlarını yaraladığınızda, Mesih'e karşı günah işlemiş olursunuz. Onun için eğer yediğim şey kardeşimin günaha düşmesine neden oluyorsa, bir daha asla et yemeyeceğim ki, onun düşmesine sebep olmayayım.” (1 Korintliler 8:9-13)

“Ben özgür değil miyim? Ben bir elçi değil miyim? Rabbimiz İsa'yı görmedim mi? Sen benim Rab yolunda yaptığım çalışmanın sonucu değil misin? Başkalarının elçisi olmasam da, elbette sizin için elçiyim! Çünkü sen benim Rab'deki elçiliğimin mührüsün. Bu benim hakkımda yargıda bulunanlara karşı savunmamdır. Yeme içmeye hakkımız yok mu? Diğer havariler, Rab'bin kardeşleri ve Kefas gibi, bizim de yanımıza imanlı bir eş alma hakkımız yok mu? Yoksa geçimini sağlamak için çalışmak zorunda olan yalnızca ben ve Barnabas mıyız? Kim masrafları kendisine ait olmak üzere asker olarak hizmet eder? Kim bağ diker de üzümünü yemez? Kim sürüyü güder ve sütünden içmez? Bunu sadece insani bir bakış açısıyla mı söylüyorsunuz? Kanun da aynı şeyi söylemiyor mu? Çünkü Musa'nın Kanununda şöyle yazılmıştır: "Tahıl çiğneyen öküzün ağzını tıkamayın." Tanrı'nın ilgilendiği konu öküzler mi? Elbette bunu bizim için söylüyor değil mi? Evet, bu bizim için yazılmıştır, çünkü saban süren ve harman döven harman makinesini hasattan pay alma umuduyla yapmaları gerekir. Aranıza manevi tohum ektiysek, sizden maddi hasat alsak çok mu olur? Eğer başkalarının sizden bu destek alma hakkı varsa, bizim de daha fazlasına sahip olmamız gerekmez mi?” (1 Korintliler 9:1-12)

“Ama biz bu hakkımızı kullanmadık. Tam tersine, Mesih'in müjdesini engellemektense her şeye katlanırsınız. Tapınakta çalışanların yiyeceklerini tapınaktan aldıklarını, sunakta hizmet edenlerin de sunakta sunulanlardan pay aldıklarını bilmiyor musunuz? Aynı şekilde Rab, müjdeyi vaaz edenlerin de geçimlerini müjdeden sağlamalarını emretti.” (1 Korintliler 9:13-14)

“Fakat bu hakların hiçbirini kullanmadım. Ve bunu benim için böyle şeyler yaparsınız umuduyla yazmıyorum. Birinin beni bu gururdan mahrum bırakmasındansa ölmeyi tercih ederim. Ancak müjdeyi vaaz ederken övünemem çünkü vaaz etmeye mecburum. Müjdeyi vaaz etmezsem vay halime! Gönüllü olarak vaaz verirsem bir ödülüm olur; gönüllü olarak olmasa da, sadece bana verilen güveni yerine getiriyorum. Peki ödülüm ne? Sadece şu: Müjdeyi vaaz ederken onu ücretsiz olarak sunabilirim ve böylece onu vaaz ederken haklarımı kullanmayacağım.” (1 Korintliler 9:15-18)

Mesih'te özgür

“Özgür olmama ve hiç kimseye ait olmama rağmen, mümkün olduğunca çok kişiyi kazanmak için kendimi herkesin kölesi haline getiriyorum. Yahudileri kazanmak için Yahudilerin gözünde Yahudi gibi oldum. Yasa altında olanları kazanmak için, yasa altında olanlara karşı yasa altında biri gibi oldum (her ne kadar ben yasa altında olmasam da).

Yasaya sahip olmayanlar için, yasaya sahip olmayanları kazanmak için (Tanrı'nın yasasından özgür olmasam da, Mesih'in yasası altında olsam da) yasaya sahip olmayan biri gibi oldum. Zayıflara karşı zayıf oldum, zayıfları kazanmak için. Mümkün olan her yola başvurarak bazılarını kurtarayım diye herkesin her şeyi oldum. Bütün bunları müjde uğruna, onun bereketlerinden payımı alabilmek için yapıyorum.” (1 Korintliler 9:19-23)

“Yarıştta tüm koşucuların koştuğunu ama ödülü yalnızca birinin aldığını bilmiyor musun? Ödülü alacak şekilde koşun. Oyunlarda yarışan herkes sıkı bir eğitime tabi tutulur. Uzun sürmeyecek bir taç elde etmek için yapıyorlar bunu; ama bunu sonsuza kadar sürecek bir taç elde etmek için yapıyoruz. Bu nedenle amaçsızca koşan bir adam gibi koşmuyorum; Havayı döven bir adam gibi dövüşmüyorum. Hayır, başkalarına vaaz ettikten sonra ödülün mahrum kalmayayım diye bedenimi dövüp onu kölem haline getiriyorum.” (1 Korintliler 9:24-27)

“Çünkü atalarımızın hepsinin bulutlar altında olduğunu, hepsinin denizden geçtiğini bilmez kardeşler olmanızı istemiyorum. Hepsi bulutta ve denizde Musa'ya vaftiz edildi. Hepsi aynı manevi yemeği yediler ve aynı manevi içeceği içtiler; çünkü kendilerine eşlik eden ruhi kayadan içtiler ve o kaya Mesih'ti. Ancak Allah onların çoğundan razı olmadı; cesetleri çöle dağılmıştı. Şimdi bu olaylar, onlar gibi kötü şeylere gönül vermememiz için örnek olarak ortaya çıkmıştır. Onlardan bazıları gibi müşrik olmayın; yazıldığı gibi: "İnsanlar yemek ve içmek için oturdular ve pagan şenliklerine katılmak için kalktılar." Bazılarının yaptığı gibi cinsel ahlaksızlık yapmamalıyız ve bir günde bunlardan yirmi üç bin kişi öldü. Bazılarının yaptığı ve yılanlar tarafından öldürüldüğü gibi, Rab'bi sınamamalıyız. Onlardan bazılarının yaptığı ve yok edici melek tarafından öldürüldüğü gibi homurdanmayın. Bu olaylar örnek olsun diye onların başına geldi ve çağların tamamlanmasının geldiği bizler için uyarı olarak yazıldı. Bu yüzden sağlam durduğunuzu düşünüyorsanız düşmemeye dikkat edin! İnsanoğluna özgü olan dışında hiçbir ayartma sizi ele geçirmeyi. Tanrı Sadıktır; dayanabileceğinizin ötesinde ayartılmanıza izin vermeyecektir. Ama ayartıldığınızda, ayağa kalkabilmeniz için bir çıkış yolu da sağlayacaktır.” (1 Korintliler 10:1-13)

Yorum: Tanrı'nın Musa aracılığıyla verdiği Eski Ahit'te yer alan ve Tanrı'yı hoşnut etmeyen çocuklarının yeryüzündeki Vaat Edilmiş Topraklara, Kenan'a girmelerine izin verilmedi. Aynı şekilde, Tanrı'yı hoşnut etmeyen, Mesih'in antlaşmasından doğan Tanrı'nın çocukları, ruhsal Vaat Edilmiş Topraklara, yani Cennete girmeyeceklerdir.

Onur ve Saygı

“Şimdi şunu anlamanızı istiyorum: Her erkeğin başı Mesih, kadının başı erkek ve Mesih'in başı da Tanrı'dır. Baş örtülü olarak dua eden veya peygamberlik eden her adam, başını küçük düşürür. Baş açık olarak dua eden veya peygamberlik eden her kadın, başının şerefini zedeler; sanki başı tıraş edilmiş gibidir. Kadın başını örtmüyorsa saçını kestirmelidir; Eğer kadının saçını kestirmesi veya tıraş etmesi ayıp ise, başını örtmesi gerekir. Bir erkek, Tanrı'nın benzerliği ve yüceliği olduğundan başını örtmemelidir; ama kadın erkeğin şerefidir. Çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten geldi; erkek kadın için yaratılmamıştır, kadın da erkek için yaratılmıştır. Bu sebeple ve melekler sebebiyle kadının başında bir otorite alameti bulunması gerekir. Ancak Rab'de kadın erkekten, erkek de kadından bağımsız değildir. Çünkü kadın erkekten geldiği gibi erkek de kadından doğar. Ama her şey Tanrı'dan gelir. Siz karar verin: Bir kadının başı açık olarak Tanrı'ya dua etmesi uygun mudur? Eşyanın doğası size, bir erkeğin uzun saçlı olmasının kendisi için bir utanç olduğunu, bir kadının uzun saçlı olmasının ise onun şerefi olduğunu öğretmiyor mu? Çünkü ona örtü olarak uzun saç verilir. Eğer biri bu konuda tartışmaya girmek isterse, ne bizim, ne de Tanrı'nın kiliselerinin başka bir uygulaması var.” (1 Korintliler 11:3-16)

Yorum: Hem erkekler hem de kadınlar dua etti ve kehanetlerde bulundu. Başörtüleri, başları olarak adlandırılan, refahlarından sorumlu olan kişiyi onurlandırma isteklerini gösteriyordu.

Yorum: Kafasını kazımış bir kadın fahişe olduğunu belirtti.

Hıristiyanlar Bir Araya Geliyor

“Kilise olarak bir araya geldiğinizde aranızda bölünmeler olduğunu duydum ve bir dereceye kadar buna inanıyorum. Hiç şüphesiz hanginizin Allah'ın rızasını taşıdığını gösterebilmek için aranızda farklılık olması gerekir. Bir araya geldiğinizde, yediğiniz gibi yediğiniz Rab'bin Sofrası değildir, her biriniz başkasını beklemeden yola devam edersiniz. Biri aç kalır, diğeri sarhoş olur. Yiyecek içebileceğiniz evleriniz yok mu? Yoksa Tanrı'nın kilisesini küçümsüyor ve hiçbir

şeyi olmayanları küçük düşürüyor musunuz? Sana ne diyeceğim? Bunun için seni öveyim mi? Kesinlikle değil!" (1 Korintliler 11:18-22)

Yorum: Korint'teki Hıristiyanların birlikte yemek yiyerek paydaşlık için toplanmayı kabul ettikleri anlaşılıyor. Bunun yerine zenginler, utanç verici bir şekilde, fakir kardeşleri (muhtemelen birçok köle) aşağıladılar ve görmezden geldiler ve eve aç dönen fakirlere çok az şey bırakarak doyasıya yediler; ne sevgi ne de arkadaşlık. İsa'nın anılması belki de anlamsız bir ritüele dönüşmüştü, çünkü onların eylemleri Mesih'in yaşamını ya da O'nun fedakarlığını yüceltmiyordu.

"Rab İsa ihanete uğradığı gece ekmeği aldı, şükrettikten sonra onu kırdı ve şöyle dedi: 'Bu benim bedenim, sizin için; bunu beni anmak için yap.' Akşam yemeğinden sonra kâseyi alıp şöyle dedi: 'Bu kâse benim kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır; Bunu her içtiğinde beni anmak için yap.' Çünkü bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâsedeki içtiğinizde, Rab gelinceye kadar Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz. Bu nedenle, kim uygunsuz bir şekilde ekmeği yerse ya da Rab'bin kâsesinden içerse, Rab'bin bedenine ve kanına karşı günah işlemiş olacaktır. Bir insan ekmeği yemeden ve kâsedeki içmeden önce kendisini incelemelidir (geçmişteki eylemlerini, tutumunu ve Mesih hakkındaki mevcut düşüncelerini dikkate almalıdır). Çünkü Rab'bin bedenini tanımadan yiyip içen kişi, yiyip içerek kendi aleyhine hüküm verir. Bu nedenle aranızdan birçoğunuz zayıf ve hastadır, bazılarınız da uykuya dalmıştır. Ama eğer kendimizi yargılasaydık, yargılanmazdık. Rab tarafından yargılandığımızda, dünyayla birlikte mahkûm edilmeyelim diye terbiye ediliyoruz." (1 Korintliler 11:23-32)

"Öyleyse kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğinizde birbirinizi bekleyin. Aç olan kimse evinde yesin ki, bir araya geldiğinizde hüküm vermesin." (1 Korintliler 11:33-34)

Manevi Hediyeler,

"Ruh'un her birine, kendi belirlediği şekilde verdiği farklı türde (çeşitli) armağanlar, hizmet ve işler vardır. Herkese ortak yarar için Ruh'un tezahürü verilmiştir.

- bilgelik,
- bilgi
- inanç
- iyileştirme
- mucizevi güçler,
- kehanet,
- ruhları ayırt etmek,
- farklı dillerde (dillerde) konuşma ve
- dillerin yorumlanması." (1 Korintliler 12:1-11)

İsa'nın Bedeninde

"Fiziksel beden birçok parçadan oluşmasına rağmen bir birimdir; ve bütün parçaları çok olmasına rağmen tek bir gövde oluştururlar. Yani Mesih için de durum aynıdır. Çünkü ister Yahudi ister Yunanlı, ister köle ister özgür olalım, hepimiz aynı Ruh tarafından tek bir ruhsal bedene vaftiz edildik (daldırıldık) ve hepimize içmemiz için aynı Ruh'tan verildi. Artık vücut tek bir parçadan değil, birçok parçadan oluşmuştur ve Allah, parçaları kendi istediği gibi düzenlemiştir. Vücudun daha zayıf görünen kısımları vazgeçilmezdir, daha az şerefli olduğunu düşündüğümüz kısımlarına özel bir saygı gösteririz, gösterişsiz olan kısımlarına da özel bir tevazu ile davranırız, güzel olan kısımlarımıza ise özel bir muamele gerekmez. Fakat Allah, bedenün uzuvlarını birleştirmiş ve eksik olan uzuvlara daha büyük bir şeref vermiştir, böylece vücutta bölünme olmasın, fakat uzuvların birbiriyle eşit derecede ilgilenmesi sağlanmalıdır. Eğer bir parça acı çekerse, her parça bundan acı çeker; Bir kesim onurlandırılırsa, herkes onunla sevinir." (1 Korintliler 12:12-26)

Artık siz Mesih'in bedenisiniz ve her biriniz onun bir parçasısınız. Kilisede (Hıristiyanların topluluğu) Tanrı şunları görevlendirmiştir:

- havariler

- peygamberler
- üçüncü öğretmenler (müjdeciler, öğretmen papazlar, diğer öğretmenler)
- mucizelerin işçileri
- şifa armağanlarına sahip olmak
- başkalarına yardım edebilmek
- yönetim hediyeleri
- farklı dillerde (dillerde) konuşma.

“Hepsi havari mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucizeler yaratır mı? Herkesin şifa verme yeteneği var mı? Herkes farklı dillerde mi konuşuyor? Herkes yorumluyor mu? Ama daha büyük armağanları hevesle arzulayın.”

“Şimdi sana en mükemmel yolu göstereceğim. (1 Korintliler 12:27-31)

- Eğer insanlar ve melekler hakkında farklı dillerde (her türlü dil) konuşuyorsam ama sevgim yoksa, ben yalnızca çınlayan bir gong veya çınlayan bir zilim.
- Eğer kehanet yeteneğine sahipsem ve tüm gizemleri ve tüm bilgileri kavrayabilirsem.
- Dağları yerinden oynatabilecek bir inancım varsa ama sevgim yoksa ben bir hiçim.
- Sahip olduğum her şeyi fakirlere verirsem ve bedenimi alevlere teslim edersem ama sevgim olmazsa, hiçbir şey kazanmam çünkü Aşk:
 - hasta
 - tür
 - kıskanç değil
 - övünen değil
 - gurur duymuyorum
 - kaba değil
 - bencil değil
 - kolay kolay sinirlenmem
 - yanlışların kaydını tutmaz
 - kötülükten hoşlanmaz

“Gerçekle sevinir. Daima korur, daima güvenir, daima umut eder, daima direnir. Aşk asla başarısız olmaz. Ama kehanetlerin olduğu yerde bunlar sona erecek; dillerin olduğu yerde susturulacaklar; bilginin olduğu yerde yok olur. Çünkü kısmen biliyoruz, kısmen de kehanetlerde bulunuyoruz; ancak mükemmellik geldiğinde kusurlu olan ortadan kalkar. Çocukken çocuk gibi konuşurdum, çocuk gibi düşünürdüm, çocuk gibi düşünürdüm. Erkek olunca çocuksu tavırları geride bıraktım. Şimdi aynadaki gibi zayıf bir yansıma görüyoruz; sonra yüz yüze görüşürüz. Artık kısmen biliyorum; o zaman tam olarak tanındığım gibi, tam olarak bileceğim. Şimdi geriye bu üçü kaldı: inanç, umut ve sevgi. Ama bunların en büyüğü sevgidir. (Sonsuzlukta inanç ve umut, gelecekteki bir şey değil, mevcut bir gerçekliktir.) Bu nedenle, sevgi yolunu izleyin ve ruhsal armağanları, özellikle de peygamberlik armağanını şevkle arzulayın. Çünkü başka bir dille konuşan, insanlarla değil, Tanrı'yla konuşur. Aslında onu kimse anlamıyor; ruhuyla gizemler anlatır. Fakat peygamberlik eden herkes erkeklerle onların güçlenmesi, teşvik edilmesi ve teselli edilmesi için konuşur. Farklı bir dille konuşan kendini geliştirir, fakat peygamberlik eden kiliseyi geliştirir. Her birinizin farklı dillerle konuşmasını isterim, ama kehanet yapmanızı tercih ederim. Kilisenin güçlenmesi için tercüme etmedikçe, peygamberlik eden kişi, dillerle konuşan kişiden daha üstündür.” (1 Korintliler 13:1-14:5)

“Şimdi kardeşler, eğer yanınıza gelip anlamadığınız bir dille konuşsam, size bir vahiy, bilgi, kehanet veya talimat getirse bile, sizin dilinizi konuşmadıkça size ne yararım olur? Flüt, arp gibi ses çıkaran cansız varlıklarda bile, notalarda bir ayırım olmadıkça, hangi ezginin çalındığını nasıl bilecek? Trompet net bir çağrı yapmazsa kim savaşa hazırlanacak? Yani seninle. Dilinle anlaşılır sözler söylemediğin sürece, ne söylediğini kimse nasıl bilecek? Sadece havaya konuşacaksınız. Kuşkusuz dünyada her türden dil vardır ama hiçbiri anlamsız değildir. Eğer o zaman birinin söylediğinin anlamını kavrayamazsam, konuşan kişi için ben bir yabancıyım, o da benim için bir yabancıdır. Yani seninle. Ruhi

armağanlara sahip olmak konusunda istekli olduğunuza göre, kiliseyi güçlendirecek armağanlarda üstün olmaya çalışın.” (1 Korintliler 14:6-12)

“Başkalarının anlamadığı bir dil konuşan kimse, söylediklerini tercüme edebilmek için dua etsin, aksi halde konuşmanız verimsiz olur ve kimse aydınlanmaz. Bu nedenle, bir araya getirilmiş kilisede başkalarına talimat vermek için kullanılan beş anlaşılır kelime, dinleyicilerin bilmediği bir dilde on bin kelimedenden daha iyidir.” (1 Korintliler 14:13-19)

“O halde diller, müminler için değil, (dili bilen) kâfirler için bir işarettir; Ancak kehanet iman edenler içindir, inanmayanlar için değil. Peki bütün kilise gelip anlamadıkları dillerde konuşsa ve inanmayanlar gelse, senin aklını kaçırdığını söylemezler mi? Fakat herkes peygamberlik ederken, kâfir veya anlamayan biri içeri girerse, herkes onun günahkar olduğuna ikna olacak, herkes tarafından yargılanacak ve yüreğindeki sınırlar açığa çıkacaktır. Böylece yere kapanacak ve 'Tanrı gerçekten aranızdadır' diye haykırarak Tanrı'ya tapınacak” (1 Kor. 14:20-25).

“Öyleyse bir araya geldiğinizde herkesin bir ilahisi, bir talimatı, bir vahiy, bir dili veya bir yorumu vardır. Bütün bunların, toplanan Bedenin güçlendirilmesi (düzeltmesi) için yapılması gerekir. Herhangi biri bu dilde konuşuyorsa, iki veya en fazla üç kişi teker teker konuşmalı ve birisi tercüme etmelidir. Tercüman yoksa konuşmacı kilisede sessiz kalmalı, kendisiyle ve Tanrıyla konuşmalıdır. İki veya üç peygamber konuşmalı, diğerleri söylenenleri dikkatle tartmalıdır. Oturan birine vahiy gelirse ilk konuşanın susması gerekir. Çünkü herkesin eğitilip cesaretlendirilmesi için hepiniz sırayla peygamberlik edebilirsiniz. Peygamberlerin ruhları peygamberlerin kontrolüne tabidir. Çünkü Tanrı düzensizliğin değil barışın Tanrısıdır.” (1 Korintliler 14:25-33)

Yorum: Bedenin toplantıları düzenli olmalıdır, kaos ve kafa karışıklığı olmamalıdır - konuşmacıların sanki önemlerinin veya güçlerinin tanınmasını istiyormuşçasına daha yüksek sesle veya başka birisinin üzerine konuşmaya çalışması olmamalıdır.

“Tüm azizlerin cemaatlerinde olduğu gibi kiliselerde de kadınlar sessiz kalmalıdır. Konuşmalarına izin verilmiyor ancak Yasanın söylediği gibi teslim olmaları gerekiyor. Bir şey sormak istediklerinde evde kendi kocalarına sorsunlar; Çünkü bir kadının kilisede konuşması utanç vericidir.” (1 Korintliler 14:33-39)

Yorum: “Onlara izin verilmiyor” ifadesi Yunanca metinde yer almıyor. Susması ve teslim olması gereken kadınlar, muhtemelen konuşan Hıristiyan bir kocanın eşleridir. Sessiz kalarak kocasına saygı duyduğunu gösterir ve konuyu evde onu utandırmadan tam olarak tartışabilir. Eğer durum böyle olmasaydı, Hıristiyan kocası olmayan bir kadın, imansız veya putperest kocasına sormak faydasız olacağından mesajı anlayamazdı.

İsa'yı vaaz et

“Şimdi kardeşler, size müjdeyi hatırlatmak istiyorum (Mesih'in günah sunusu, onun kefareti niteliğindeki kurbanı; dirilişi, ölüme karşı kazandığı zafer ve göğe yükselişi, Cennetteki Tanrı'ya dönüşü.) Eğer bu müjdeye inanırsanız, bu müjde sayesinde kurtulursunuz. Söze sıkı sıkıya bağlı kalarak size vaaz ettim. Aksi halde boşuna inanmış olursunuz (yani sadık kalmazsanız kurtulamazsınız.) Çünkü aldığım şeyi size birinci derecede önemli olarak aktardım: Mesih Kutsal Yazılara göre bizim günahlarımız için öldü; gömüldüğünü, Kutsal Yazılara göre üçüncü günde diriltildiğini ve Petrus'a, sonra da Onikiler'e görüldüğünü söyledi. Daha sonra, çoğu hayatta olan, bazıları uykuya dalmış olan beş yüzden fazla kardeşe aynı anda görüldü. Daha sonra Yakup'a, daha sonra tüm havarilere görüldü ve en son olarak anormal doğmuş biri gibi bana da görüldü. Ben havarilerin en küçüğüyüm ve havari olarak anılmayı bile hak etmiyorum çünkü Tanrı'nın kilisesine zulmettim. Ama Tanrı'nın lütfü sayesinde ben buyum ve O'nun bana olan lütfü etkisiz olmadı. Hayır, hepsinden daha çok çalıştım; ama ben değil, Tanrı'nın lütfü benimledi. O halde ister ben, ister onlar olsun, biz bunu vaaz ediyoruz ve siz de buna inanınız.” (1 Korintliler 15:1-11)

“Fakat eğer Mesih'in ölümden dirildiği vaaz ediliyorsa, bazılarımız nasıl ölümlerin dirilişinin olmadığını söyleyebilir? Eğer ölümlerin dirilişi yoksa, o zaman Mesih bile dirilmemiştir. Eğer Mesih dirilmemişse, bizim vaazlarımız ve sizin imanınız işe yaramaz. Dahası, Tanrı hakkında yalancı tanık olduğumuz ortaya çıktı, çünkü Tanrı'nın Mesih'i ölümden dirilttiğine dair tanıklık ettik. Ama eğer ölümler diriltilmezse onu diriltmedi. Çünkü eğer ölümler diriltilmediyse, o zaman Mesih de dirilmemiştir. Eğer Mesih dirilmemişse imanınız boşunadır; hala günahlarınızın içindesin. O zaman Mesih'te uykuya

dalmış olanlar da kaybolur. Keşke bu yaşam için Mesih'e umut bağlasaydık, tüm insanlardan daha çok acınacak durumda olurduk." (1 Korintliler 15:12-19)

"Ama Mesih gerçekten de uykuya dalmış olanların ilk ürünü olarak ölümden dirildi. Çünkü ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümlerin dirilişi de bir insan aracılığıyla gerçekleşir. Çünkü herkes Adem'de öldüğü gibi, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak. Ama her biri sırasıyla: İlk ürünler olan Mesih; sonra geldiğinde ona ait olanlar. Sonra, tüm hakimiyeti, otoriteyi ve gücü yok ettikten sonra krallığı Baba Tanrı'ya devrettiğinde son gelecektir. Çünkü bütün düşmanlarını ayakları altına serinceye kadar hüküm sürmeli. Yok edilecek son düşman ölümdür. Çünkü "her şeyi ayaklarının altına koydu." Şimdi "her şeyin" O'nun emrine verildiği söylendiğinde, bunun her şeyi Mesih'in emrine veren Tanrı'nın kendisini kapsamadığı açıktır. Bunu yaptığında, Oğul, her şeyi kendisine verene tabi kılınacak; öyle ki, her şeyde Tanrı olsun." (1 Korintliler 15:20-28)

"Şimdi dirilme olmazsa, ölümler için vaftiz edilenler ne yapacak? Eğer ölümler hiç diriltilmiyorsa neden insanlar onlar için vaftiz ediliyor? Bize gelince, neden her saat kendimizi tehlikeye atıyoruz? Kardeşlerim, tıpkı Rabbimiz Mesih İsa'da sizi övdüğüm gibi, her gün ölüyorum. Efes'te vahşi hayvanlarla sırf insani sebeplerden dolayı savaşırsam ne kazanırım? Eğer ölümler diriltilmezse." (1 Korintliler 15:29-32)

Yorum: Belki insanlar ölü bir kişinin hayatını değiştirebileceklerini (tövbe edebileceklerini), Mesih'in Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğunu itiraf edebileceklerini ve onlar adına vaftiz edilebileceklerini düşünmüşlerdir. Dirilişin olmadığı inancını çürütürken, eğer insanlar dirilişin olmadığını düşünüyorlarsa neden zaten ölmüş olanları vaftiz etsinler diye retorik bir soru sordu. Eğer bu inanç doğru olsaydı, o zaman hüküm verildiğinde, kişisel olarak Mesih'e itaat etmeyen bir kişi yerine, bir başkasının eylemlerinin sorumluluğunu bir akraba üstlenirdi.

Ölümlerin Diriltilmiş Bedeni

"Ama birileri şunu sorabilir: "Ölümler nasıl dirilir? Nasıl bir bedenle gelecekler?" Ne kadar aptalca! Ektiğiniz şey ölmedikçe canlanmaz. Ektiğinizde, olacak bedeni değil, sadece bir tohumu, belki buğdayın ya da başka bir şeyin tohumunu ekersiniz. Ama Allah ona kendi belirlediği şekilde bir beden verir ve her tohuma kendi bedenini verir. Bütün etler aynı değildir: İnsanların eti başka, hayvanların eti başka, kuşların eti başka, balıkların eti başkadır. Gök cisimleri de var, dünyevi cisimler de var; fakat göksel cisimlerin görkemi bir türdür ve yersel cisimlerin görkemi başka bir türdür. Güneşin bir çeşit ihtişamı vardır, ayın bir başka, yıldızların bir başka ihtişamı; ve yıldız görkem bakımından yıldızdan farklıdır. Ölümlerin dirilişi de öyle mi olacak? Ekilen (dünyevi) beden bozulabilir, diriltilebilir, ölümsüzdür; şerefsiz olarak ekilir, izzet içinde dirilitilir; zayıf olarak ekilir, güçlü olarak dirilitilir; doğal bir beden olarak ekilir, ruhsal bir beden olarak dirilitilir." (1 Korintliler 15:33-44)

"Tabii bir beden varsa, manevi bir beden de vardır. Şöyle yazılmıştır: "İlk insan Adem yaşayan bir varlık oldu"; son Adem, hayat veren bir ruh. Önce manevi olan değil, doğal olan geldi ve ondan sonra manevi olan geldi. Birinci adam yerin toprağındandı, ikincisi gökten. ... Kardeşler, size duyuruyorum ki, et ve kan Tanrı'nın Krallığını miras alamaz, ne de fani olanlar ölümsüzlüğü miras alabilir. Dinleyin, size bir sır vereceğim: Hepimiz uyumayacağız ama hepimiz değişeceğiz; bir anda, göz açıp kapayıncaya kadar, son borazan çalınca. Çünkü borazan çalacak, ölümler ölümsüz olarak dirilecek ve biz de değişeceğiz. Çünkü fani olan ölümsüz olanı, ölümlü olan da ölümsüzlüğü giydirmelidir. Çabuk olana ölümsüzlük giydirildiğinde ve ölümlüye ölümsüzlük giydirildiğinde, o zaman yazılı olan söz gerçek olacaktır: "Ölüm zaferle yutuldu." "Nerede, ey ölüm, zaferin? Nerede, ey ölüm, iğnen?" Ölümün acısı günahdır ve günahın gücü yasadır. Ama Tanrıya şükürler olsun! Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bize zaferi veriyor." (1 Korintliler 15:45-57)

Bakınız:

thebiblewayonline.com/html/BodySoulSpirit.html

1 Korintliler Kitabından Önemli Noktalar

- Hangi nedenle olursa olsun, Hristiyanlar arasında üstünlük gösteren davranışlar veya görünüm kavgalara ve bölünmelere yol açar.
- Bedende günahın farkında olanlar, günah işleyen kardeşe gidip sevgilerini ifade etmeli, günahla yüzleşmeli ve tövbe etmelidir.

- Evlilik şart değildir ancak kişinin cinsel tutkularından kaynaklanan cinsel ahlaksızlığı önlemek için tavsiye edilir.
- Evlilik güvene dayalı bir sözleşme ilişkisidir.
- Sadakatsiz cinsel veya başka bir şekilde evlilik akdini bozar.
- Sevgi gelişirken bilgi kabarr. Bilgisi veya yeteneği daha fazla olan, bilgisi veya yeteneği daha az olanı küçümsememelidir. Bunu yapmak hem inancınızı kaybetmenize hem de sadakatsiz olmanıza neden olabilir.
- Sonsuz bir hayata olan iman ve ümit sadece bu hayatta mevcuttur. Sevgi hem fiziksel hem de ruhsal yaşamda mevcuttur; çünkü Tanrı Sevgidir.
- Dirilerin fiziki bedeni ve salih ölümlerinin bedenleri ahlaksız bir bedene dönüştürülecek. Asilerin fiziksel bedeni, bozulmaz bir bedene dönüştürülecektir.

Soru – Korint'teki kilise diğer kiliselerin izlemesi gereken bir örnek miydi ve öyle midir?

2 KORINTLI

Pavlus ve Timoteos

Tanrı'nın Korint'teki kilisesine

Pavlus daha önce Korintlilere bazı ciddi bölünme sorunlarından duyduğu kaygıyı ve günahı pagan topluluğu arasında bile kabul edilmeyen bir üyenin gururunu ve sevgi eksikliğini anlatan acı verici bir mektup (1 Korintliler) yazmıştı.

Acı Mektup Hakkında Endişe

“Asya ilinde yaşadığımız sıkıntılardan habersiz kalmanızı istemiyoruz kardeşlerim. Dayanma gücümüzün çok ötesinde bir baskı altındaydık, öyle ki hayattan bile ümidimizi kestik. Gerçekten de ölüm cezasını yüreğimizde hissettik. Ancak bu, kendimize değil, ölümleri diriltiren Tanrı'ya güvenebilmemiz için oldu. Bizi böylesi ölümcül bir tehlikeden kurtardı ve kurtaracaktır. Siz dualarınızla bize yardım ettikçe, O'nun bizi kurtarmaya devam edeceğine dair umudumuzu O'na bağladık. O zaman birçok kişinin duasına yanıt olarak bize bahşedilen lütuftan dolayı birçok kişi bizim adımıza şükredecek.” (2 Korintliler 1:8-11)

“Bunun üzerine (acı verici mektubum nedeniyle) sana bir daha acı verici bir ziyarette bulunmamaya karar verdim. Çünkü seni üzsem, üzdüğüm senden başka beni sevindirecek kim kalır? Geldiğimde beni sevindirmesi gerekenler yüzünden üzülme diyerek yazdım. Hepinizin sevincimi paylaşacağınıza güvenim vardı. Çünkü seni üzme için değil, sana olan sevgimin derinliğini bildirmek için büyük bir sıkıntı ve yürek ıstırabıyla ve gözyaşlarıyla sana yazdım.” (2 Korintliler 2:1-4)

“Eğer biri acıya sebep olduysa, o beni değil, hepinizi bir dereceye kadar üzdüğü kadar üzmüştür; çok da ağır bir ifadeyle söylememek gerekirse. Çoğunluğun kendisine verdiği ceza (ilişki kurmamak) ona yeter. Şimdi onu bağışlamalı ve teselli etmelisiniz ki, aşırı üzüntüye kapılmasın. Bu nedenle, ona olan sevginizi yeniden teyit etmenizi rica ediyorum. Sana yazmamın nedeni, sınava dayanıp dayanamayacağını ve her konuda itaatkar olup olmayacağını görmektir. Sen bir kimseyi affedersen, ben de onu affederim. Affettiğim şeyleri - eğer affedilecek bir şey varsa - Şeytan'ın bizi alt etmesin diye, sizin hatırınız için Mesih'in gözünde affettim. Çünkü onun planlarından habersiz değiliz.” (2 Korintliler 2:5-11)

Mesih'in Müjdesini vaaz edin

“Mesih'in müjdesini duyurmak için Troas'a gittiğimde ve Rab'bin bana bir kapı açtığını öğrendiğimde hâlâ içim rahat değildi, çünkü kardeşim Titus'u orada bulamamıştım. Ben de onlarla vedalaşıp Makedonya'ya doğru yola çıktım.” (2 Korintliler 2:12-13)

“Tanrı bizi yeni bir antlaşmanın hizmetkarları olarak yetkin kıldı - lafzıyla değil Ruh'la; Çünkü mektup öldürür, fakat Ruh hayat verir. Taş üzerine harflerle kazanmış olan ölüm getiren hizmet görkemle geldiyse ve İsrailoğulları, Musa'nın

yüzüne, solmuş olsa da, onun görkeminden dolayı sürekli bakamazlarsa, Ruh'un hizmeti olmayacak mı? daha da mı görkemli? İnsanları mahkûm eden hizmet muhteşemse, doğruluk getiren hizmet ne kadar muhteşemdir! Çünkü bir zamanlar görkemli olanın artık üstün görkemle karşılaştırıldığında hiçbir yüceliği yok. Eğer solmakta olan şey ihtişamla geldiye, kalıcı olanın ihtişamı ne kadar da büyüktür!" (2 Korintliler 3:6-11)

Yorum: Musa'nın yüzünün görkemi soldu ve Tanrı'nın onun aracılığıyla verdiği Antlaşma da soldu. Ancak Tanrı'nın, yani Oğul'un kurduğu Yeni Antlaşma'nın görkemi hiçbir zaman solmayacak.

"Dolayısıyla böyle bir umudumuz olduğu için çok cesuruz. Biz, ışıltısı kaybolurken İsrailoğullarının ona bakmasını engellemek için yüzüne peçe çeken Musa gibi değiliz. Ama zihinleri körelmişti. Bugün bile Musa okunduğu zaman kalplerini bir perde örtüyor. Ama ne zaman biri Rabbine dönse, perde kaldırılır. Şimdi Rab Ruh'tur ve Rab'bin Ruhunun olduğu yerde özgürlük vardır. Hepimiz, açık yüzlerle Rab'bin yüceliğini yansıtan bizler, Ruh olan Rab'den gelen, giderek artan yücelikle O'nun benzerliğine dönüştürülüyoruz." (2 Korintliler 3:12-18)

"İncilimiz örtülü olsa da, helak olanlara örtülüdür. Bu çağın tanrısı, Tanrı'nın benzerliği olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili müjdenin ışığını imansızların görmesinler diye, onların zihinlerini kör etmiştir. Çünkü biz kendimizi değil, İsa Mesih'i Rab olarak ve kendimizi İsa uğruna sizin hizmetkarlarınız olarak vaaz ediyoruz. Çünkü, 'Karanlıktan ışık parlansın' diyen Tanrı, Tanrı'nın Mesih'in yüzündeki yüceliğinin bilgisinin ışığını bize vermek için ışığını yüreklerimizde parlattı." (2 Korintliler 4:3-6)

"Fakat bu her şeyi aşan gücün bizden değil Tanrı'dan geldiğini göstermek için kilden (etten ve kandan bedenler) kavanozlar içindeki bu hazineye sahibiz. Her taraftan baskı altındayız ama ezilmiyoruz; şaşkın ama umutsuzluk içinde değil; zulüm gördü ama terk edilmedi; vuruldu ama yıkılmadı. İsa'nın yaşamı da bedenimizde açığa çıksın diye, İsa'nın ölümünü her zaman bedenimizde taşıyoruz. Çünkü biz yaşayanlar, İsa'nın uğruna her zaman ölüme teslim ediyoruz, öyle ki, O'nun yaşamı ölümlü bedenimizde ortaya çıksın." (2 Korintliler 4:7-11)

"Yazılmıştır ki: 'İnanırım; bu nedenle konuştum.' Biz de aynı iman ruhuyla inanıyoruz ve bu nedenle konuşuyoruz; çünkü biliyoruz ki, Rab İsa'yı ölümden diriltten Tanrı, bizi de İsa'yla birlikte diriltecek ve sizinle birlikte kendi huzuruna sunacaktır. Bütün bunlar sizin yararınızdır, öyle ki, giderek daha fazla insana ulaşan lütf, şükran duygusunun Tanrı'nın yüceliğine taşmasına neden olsun. Bu nedenle cesaretimizi kaybetmiyoruz. Görünüşte tükeniyor olsak da (gün geçtikçe yaşlanıyoruz), ama içimizde her geçen gün yenileniyoruz (bilgi ve imanda geliyoruz). Çünkü hafif ve anlık sıkıntılarımız, bize, hepsinden daha ağır basan sonsuz bir zafer kazandırıyor. Yani gözlerimizi görünene değil, görülmeyene dikiyoruz. Çünkü görünen geçicidir, görülmeyen ise sonsuzdur." (2 Korintliler 4:13-18)

"Artık biliyoruz ki, içinde yaşadığımız dünyevi çadır yıkılırsa, elimizde Tanrı'dan bir bina, gökte insan eliyle yapılmamış sonsuz bir ev olur. Bu arada, cennetteki meskenimizi giymenin özlemiyle inliyoruz, çünkü giyindiğimizde çıplak bulunmayacağız. Çünkü bu çadırdayken inliyoruz ve yük altındayız, çünkü soyunmak istemiyoruz, gökteki meskenimizi giymek istiyoruz, öyle ki ölümlü olan hayat tarafından yutulsun. Bizi tam da bu amaç için yaratan ve geleceğin güvencesi olarak bize bir emanet olarak Ruh'u veren Tanrı'dır. Her zaman kendimize güveniriz ve bedende evimizde olduğumuz sürece Rabbimizden uzakta olduğumuzu biliriz. Biz görerek değil, inanarak yaşıyoruz. Bedenden uzakta ve Tanrı'nın yanında olmayı tercih ederim. Bu nedenle, beden olarak evde olsak da, ondan uzakta olsak da, onu memnun etmeyi amaç ediniriz. Çünkü hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmalıyız ki, bedendeyken iyi ya da kötü olsun, yaptığımız işlerden dolayı her birimiz kendisine düşeni alabilsin." (2 Korintliler 5:1-10)

Yorum: Bizi sonsuz yaşam için yaratan Tanrı'ya göre, O'nun yaşamlarımızdaki amacını bulup gerçekleştirmeye mi çalışıyoruz?

"Madem Rab'den korkmanın ne demek olduğunu biliyoruz, insanları ikna etmeye çalışıyoruz. Ne olduğumuz Tanrı için açıktır ve umarım sizin vicdanınız için de açıktır. ... Çünkü Mesih'in sevgisi bizi buna zorluyor, çünkü bir kişinin herkes adına öldüğüne, dolayısıyla herkesin öldüğüne inanıyoruz. O, yaşayanların artık kendileri için değil, onlar için ölen ve yeniden dirilen Kişi için yaşaması için herkes adına öldü. Artık kimseye dünya gözüyle bakmıyoruz. Bir zamanlar Mesih'e bu şekilde bakmış olsak da artık öyle davranmıyoruz. Bu nedenle, eğer biri Mesih'teyse, o yeni bir yaratıktır;

eski (günahkar adam) gitti, yeni geldi! Bütün bunlar bizi Mesih aracılığıyla Kendisiyle barıştıran ve bize barıştıрма hizmetini veren Tanrı'dandır: Tanrı, insanların günahlarını onlara karşı saymadan, dünyayı Mesih'te Kendisiyle barıştıyordu. Ve bize barışma mesajını emanet etti. Bu nedenle bizler, sanki Tanrı çağrısını bizim aracılığımızla yapıyormuş gibi, Mesih'in elçileriyiz. Size Mesih adına yalvarıyoruz: Tanrı ile barışın. Tanrı, hiç günahı olmayanı bizim için günah yaptı ki, biz de onda Tanrı'nın doğruluğu olalım." (2 Korintliler 5:11-21)

Yorum: Uzlaşma bakanlığı, çarmlı gerilen Mesih'i öğretme bakanlığıdır, dinlememektedir' Evet, Mesih'in elçileri O'nun mesajını duyurmalıdır.

“Size şunu söyleyeyim, şimdi Tanrı'nın lütfunun zamanıdır, şimdi kurtuluş günüdür. Hizmetimizin itibarının zedelenmesin diye kimsenin yoluna hiçbir engel koymuyoruz. Aksine, Tanrı'nın hizmetkarları olarak kendimizi her yönden övüyoruz: büyük bir sabırla; sıkıntı, zorluk ve sıkıntı içinde; dayak, hapis ve isyanlarda; çok çalışmak, uykusuz geceler ve açlıkla; saflık, anlayış, sabır ve nezaket içinde; Kutsal Ruh'ta ve samimi sevgide; doğru konuşmada ve Tanrı'nın gücünde; sağda ve solda doğruluk silahları var; şan ve şerefsizlikle, kötü haber ve iyi haberle; gerçek ama yine de sahtekar olarak görülün; biliniyor ama bilinmiyormuş gibi değerlendiriliyor; ölüyoruz ama yine de yaşıyoruz; dövüldü ama yine de öldürülmedi; kederli ama her zaman neşeli; fakir ama yine de birçok kişiyi zengin ediyor; hiçbir şeye sahip olmamakla birlikte her şeye sahip olmaktır. Korintliler, sizinle özgürce konuştuk ve yüreklerimizi size sonuna kadar açtık. Biz sevgimizi sizden esirgemiyoruz ama siz sevginizi bizden esirgiyorsunuz. Adil bir takas olarak - çocuklarım gibi konuşuyorum - kalplerinizi de geniş açın. (2 Korintliler 6:2-13)

Yorum: Bugün kurtuluş günüyse, yarın anlayışlı bir kalp için çok geç olabilir - BEKLEMİYİN.

“Kafirlerle aynı boyunduruğa bağlanmayın. Çünkü doğruluk ve kötülüğün ortak noktası nedir? Ya da ışığın karanlıkla ne ortaklığı olabilir? Mesih ile Belial arasında nasıl bir uyum var? Bir müminin bir kafirle ortak noktası nedir? Tanrı'nın tapınağı ile putlar arasında nasıl bir uyum var? Çünkü biz yaşayan Tanrının tapınağıyız. Tanrı'nın dediği gibi: 'Onlarla birlikte yaşayacağım ve aralarında yürüyeceğim; onların Tanrısı olacağım ve onlar da benim halkım olacak. Bu nedenle, onların arasından çıkın ve ayrılın, Ben size Baba olacağım ve siz de benim oğullarım ve kızlarım olacaksınız, diyor Her Şeye Gücü Yeten Rab.' Sevgili dostlar, bu vaatlere sahip olduğumuza göre, bedenimizi ve ruhumuzu kirleten her şeyden kendimizi arındırılın, Tanrı'ya olan saygımızdan dolayı kutsallığı mükemmelleştirelim.” (2 Korintliler 6:14-18; 7:1)

Yorum: Boyunduruk altında olmak birbirine bağlı olmaktır. Dolayısıyla birisiyle boyunduruğa bağlı olmak, doğru bir yaşam sürmeye ya yardımcı olur ya da engel olur.

Vermek

“Kardeşler, Tanrı'nın Makedon kiliselerine verdiği lütfu bilmenizi istiyoruz. En ağır sınavlardan sonra, onların taşkın sevinçleri ve aşırı yoksullukları, zengin bir cömertlikle su yüzüne çıktı. Çünkü ellerinden geldiğince, hatta yeteneklerinin ötesinde verdiklerine tanıklık ediyorum. Tamamen kendi başlarına, azizlere yapılan bu hizmete katılma ayrıcalığımız için acilen bizden ricada bulundular. Ve beklediğimiz gibi yapmadılar, fakat Allah'ın iradesine uygun olarak kendilerini önce Rab'be, sonra bize adadılar. Bu nedenle Titus'a, daha önce bir başlangıç yapmış olduğundan, sizin tarafınızdan yapılan bu lütfu eylemini de tamamlaması konusunda ısrar ettik. Ama her şeyde, yani imanda, konuşmada, bilgide, tam bir içtenlikte ve bize olan sevginizde üstün olduğunuz gibi, bu verme lütfunda da üstün olmaya bakın.” (2 Korintliler 8:1-7)

Yorum: Yaptığımız bağışlar sevindirici haberi paylaşmak veya bütçede tanımlanan ihtiyaçları karşılamak amacıyla mı yapılıyor? Bu, Tanrı'nın iradesine ilişkin anlayışımızı yansıtmayabilir mi?

“Geçen yıl sadece veren değil, aynı zamanda bunu yapma arzusuna da sahip olan ilk kişi sendin. Şimdi işi bitirin ki, bunu yapma konusundaki istekliliğiniz, imkanlarınıza göre onu tamamlamanızla eşleşsin. Çünkü eğer istek varsa, kişinin sahip olmadığı şeye göre değil, sahip olduğuna göre verilen hediye makbuldür. Bizim arzumuz siz zor durumdayken başkalarının rahat etmesi değil, eşitliğin sağlanmasıdır. Şu anda sizin bolluğunuz onların ihtiyaç duyduğu şeyi sağlayacak, böylece onların bolluğu da sizin ihtiyacımız olanı sağlayacaktır. O zaman eşitlik olacaktır, yazıldığı gibi: 'Çok toplayanın fazlası yoktu, az toplayanın da azı yoktu.'” (2 Korintliler 8:10-15)

“Şunu unutmayın: Az eken az biçer, cömert eken de cömert biçer. Herkes gönülsüzce ya da zorlamayla değil, yüreğinde vermeye karar verdiği şeyi vermelidir; çünkü Tanrı sevinçle vereni sever. Ve Tanrı, her zaman, her şeyde, ihtiyacınız olan her şeye sahip olarak, her iyi işte bol miktarda bulunabilmeniz için, her türlü lütfu size bol miktarda sağlayacak güçtedir. Yazıldığı gibi: Hediyelerini fakirlere dağıttı; onun doğruluğu sonsuza kadar kalıcıdır.” (2 Korintliler 9:6-9)

“Yaptığınız bu hizmet (verme) sadece Allah'ın halkının ihtiyaçlarını karşılamakla kalmıyor, aynı zamanda Allah'a olan birçok şükran ifadesiyle de dolup taşıyor. Kendinizi kanıtladığınız hizmetten dolayı insanlar, Mesih'in sevindirici haberini itiraf etmenize eşlik eden itaatiniz ve kendileriyle ve diğer herkesle paylaşma cömertliğiniz için Tanrı'ya şükredecekler. Tanrı'nın size verdiği üstün lütuftan dolayı, sizin için dua ederken kalpleri sizinle birlikte olacak. Tarif edilemez armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun! (2 Korintliler 9:12-15)

Çeşitli

“Mesih'in alçakgönüllülüğü ve nezaketi adına, size sesleniyorum - sizinle yüz yüze geldiğinde "çekingen" ama uzaktayken "cesur" olan ben Pavlus! Size yalvarıyorum, geldiğimde bu dünyanın standartlarına göre yaşadığımızı düşünen bazı insanlara karşı beklediğim kadar cesur olmak zorunda kalmayabilirim. Çünkü dünyada yaşamamıza rağmen, dünya gibi savaşıyoruz. Savaşığımız silahlar dünyanın silahları değil. Tam tersine kaleleri yıkma konusunda ilahi bir güce sahiptirler. Tanrı bilgisine karşı çıkan argümanları ve her iddiayı yıkıyoruz ve Mesih'e itaat etmek için her düşünceyi esir alıyoruz. İtaatınız tamamlandığında her türlü itaatsizlik eylemini cezalandırmaya hazır olacağız.” (2 Korintliler 10:1-6)

“Seni tanrısal bir kıskançlıkla kıskanıyorum. Seni O'na saf bir bakire olarak sunmak için, Mesih'e tek bir kocaya söz verdim. 3 Fakat Havva'nın yılanın kurnazlığıyla aldatıldığı gibi, sizin de zihinlerinizin bir şekilde Mesih'e olan samimi ve saf bağlılığınızdan sapmasından korkuyorum. Çünkü biri size gelip bizim bildirdiğimiz İsa'dan farklı bir İsa'yı duyurursa, ya da aldığınız ruhtan farklı bir ruh ya da kabul ettiğinizden farklı bir müjde alırsanız, buna kolaylıkla katlanırsınız. Ancak o "süper havarilerden" en azından aşağı olduğumu düşünmüyorum. Eğitilmiş bir konuşmacı olmayabilirim (konuşmak için iyi meblağlar alan profesyonel Yunanca konuşmacılar, sofistler gibi), ama bilgim var. Bunu size her şekilde açıkça anlattık. ... Çünkü bu tür adamlar, Mesih'in elçileri kılığında giren sahte havariler, düzenbaz işçilerdir. Şeytan'ın kendisinin bir ışık meleği kılığında girmesine şaşmamalı. O halde hizmetkarlarının doğruluğun hizmetkarları gibi görünmeleri şaşırtıcı değildir. Onların sonu, yaptıklarının hak ettiği şey olacaktır.” (2 Korintliler 11:2-4; 13-15)

Yorum: Mesih'i öğretmek, birine bilgisiz bir şey yapması için baskı yapmak yerine, Mesih hakkında bilgi sağlamaktır. Kişinin eylemi, baskı ya da duygusal bir tepki değil, yürekte gelmelidir.

“Beni bu son derece büyük vahiylerden dolayı kibirlenmeyeyim diye, bana azap edecek şeytanın bir elçisi olan bedenime bir diken verildi. Üç kez Rabbime onu benden alması için yalvardım. Fakat bana dedi ki: 'Benim lütfüm sana yeter, çünkü benim kuvvetim zayıflıkta tamamlanmıştır.' Bu nedenle, Mesih'in gücü üzerimde olsun diye, zayıflıklarımınla daha büyük bir sevinçle övüneceğim. Bu nedenle, İsa aşkına, zayıflıklardan, hakaretlerden, zorluklardan, zulümlerden, zorluklardan zevk alıyorum. Çünkü zayıf olduğumda güçlüyüm. Hiçbir şey olmasam da, "süper havariler"den hiç de aşağı değilim. Bir elçiyi işaret eden şeyler - işaretler, harikalar ve mucizeler - aranızda büyük bir azimle yapıldı. Size hiçbir zaman yük olmamam dışında, diğer kiliselerden ne kadar aşağıydınız? Bu hatamı bağışla!” (2 Korintliler 12:7-13)

“Artık seni üçüncü kez ziyaret etmeye hazırım ve sana yük olmayacağım, çünkü istediğim şey senin malın değil, sensin. Sonuçta çocuklar ebeveynleri için değil, ebeveynler çocukları için birikim yapmalı. O halde, sahip olduğum her şeyi sizin için büyük bir memnuniyetle harcayacağım ve kendimi de harcayacağım. Eğer seni daha çok seversem, sen de beni daha az mı seveceksin? Ne olursa olsun sana yük olmadım. ... Çünkü geldiğimde seni istediğim gibi bulamayacağımdan, senin de beni istediğin gibi bulamayacağımdan korkuyorum. Kavga, kıskançlık, öfke patlamaları, hizipleşme, iftira, dedikodu, kibir ve kargaşa çıkmasından korkuyorum. Tekrar geldiğimde Tanrımın beni senin önünde alçakgönüllü kılacağından ve daha önce günah işleyen ve giriştikleri kirlilikten, cinsel günahattan ve sefahatten tövbe etmeyen birçok kişi için üzüleceğimden korkuyorum.” (2 Korintliler 12:14-16, 20-21)

"Her iş iki veya üç tanığın şahitliğiyle ortaya konmalıdır." Ben sana ikinci kez yanındayken bir uyarıda bulundum. Şimdi yokken tekrar ediyorum: Döndüğümde daha önce günah işleyenleri veya daha önce günah işleyenleri bağışlamayacağım. diğerlerinden herhangi biri, çünkü Mesih'in benim aracılığımla konuştuğunun kanıtını istiyorsunuz, çünkü O sizinle olan ilişkilerinde zayıf değil, fakat sizin aranızda güçlüdür, çünkü o, zayıf bir şekilde çarmıha gerildi, ancak yine de Tanrı'nın gücüyle yaşıyor. Aynı şekilde biz de onda zayıfız, ama Tanrı'nın gücüyle size hizmet etmek için onunla birlikte yaşayacağız." (2 Korintliler 13:1-4)

"İmanda olup olmadığınızı görmek için kendinizi inceleyin; kendinizi test edin. Eğer testi geçemezseniz, Mesih İsa'nın içinizde olduğunun farkında değil misiniz? Testte başarısız olmadığınızı keşfedeceğinize inanıyorum. Şimdi yanlış bir şey yapmamanız için Tanrı'ya dua ediyoruz. İnsanlar bizim sınavdan geçtiğimizi değil, başarısız gibi görünsek de sizin doğru olanı yapacağınızı görecekler. Çünkü hakikate karşı hiçbir şey yapamayız, sadece hakikat için yapabiliriz. Biz zayıfken seviniyoruz ama sen güçlüsün; ve duamız sizin mükemmelliğiniz içindir. İşte bu yüzden bunları ben yokken yazıyorum ki, geldiğimde yetkimi -Rabbin bana seni yıkmak için değil, geliştirmek için verdiği yetkiyi- sert bir şekilde kullanmak zorunda kalmayayım diye." (2 Korintliler 13:5-9)

2 Korintli'den Önemli Noktalar

- Ne kadar acı verici olursa olsun, Mesih'in Bedenindeki günahla yüzleşilmelidir
- Bir kardeşin paydaşlığa dönüşü ve tövbesi, Tanrı'nın size olan sevgisini gösterir ve onu teselli eder.
- Mesih'in Bedeninin misyonu, sevindirici haberi, sadakati, sevgiyi ve Tanrı'nın yüceltilmesiyle sonuçlanan işleri yapmayı öğretmektir.
- Kalpten gelen bir şey vermek sevginin ifadesidir.
- Sadık kalabilmek için kişinin sürekli olarak kendisini başkalarının değil, Mesih'in öğretilerine karşı incelemesi ve sınaması gerekir.

Soru – Pavlus “Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle barıştıran ve barıştırmaya hizmetini bize veren Tanrı” derken ne demek istiyordu?

GALATYALILAR

Pavlus, bir havari

Galatya'daki kiliselere:

“Sonsuza dek yücelik olsun Tanrımız ve Babamızın isteği uyarınca, bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için günahlarımıza karşılık kendini feda eden Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik. ”

Geri dönme

“Sizi Mesih'in lütfuyla çağırana bu kadar çabuk bırakıp farklı bir müjdeye yönelmenize hayret ediyorum; bu aslında hiçbir müjde değildir. Belli ki bazı insanlar kafanızı karıştırıyor ve Mesih'in müjdesini çarpıtmaya çalışıyorlar. Ama biz ya da gökten bir melek size bildirdiğimizden başka bir müjdeyi duyurursa, o sonsuza dek mahkûm olsun! Daha önce söylediğimizi şimdi tekrar söylüyorum: Eğer bir kimse size kabul ettiğinizin dışında bir müjde vaaz ediyorsa, onu sonsuza kadar kınayın! Kardeşler, bilmenizi isterim ki, vaaz ettiğim müjde insanın uydurduğu bir şey değildir. Bunu ne kimseden aldım ne de bana öğretildi; daha ziyade onu İsa Mesih'ten vahiy yoluyla aldım.” (Galatyalılar 1:6-12)

Yorum: Mesih'in Bedeninde O'nu ve O'nun kurtuluş teklifini terk eden herkes artık kurtarılmış bir durumda değildir, ancak O, Kendisine dönen herkesi her zaman memnuniyetle karşıladığı için tövbe edebilir ve O'na dönebilirler. Bu, Tanrı'nın İsrailoğullarına verdiği mesajdır: tövbe edin ve geri dönün.

Yahudi olmayanlara müjde

“Çünkü Yahudilikteki daha önceki yaşam tarzımı, Tanrı'nın kilisesine ne kadar yoğun bir şekilde zulmettiğimi ve onu yok etmeye çalıştığımı duydunuz. Fakat beni doğduğum andan itibaren ayıran ve lütfuyla çağırana Tanrı, diğer uluslara

vaaz etmem için Oğlunu bende açığa vurmayı uygun gördüğünde, ne kimseye danışmadım, ne de Yeruslüm'e çıktım. Benden önce elçi olanlara bakın, fakat ben hemen Arabistan'a gittim ve daha sonra Şam'a döndüm. Üç yıl sonra Petrus'la tanışmak için Yeruslüm'e gittim ve on beş gün onun yanında kaldım. Diğer havarilerin hiçbirini görmedim; yalnızca Rab'bin kardeşi Yakup'u gördüm.” (Galatyalılar 1:13-19)

Yorum: Bir kişi gezici bir müjdeci olmadan da Mesih'i ilan edebilir.

“On dört yıl sonra bu kez Barnabas'la birlikte tekrar Yeruslüm'e gittim. Titus'u da yanıma aldım. Bir vahiy üzerine gittim ve Yahudi olmayanlar arasında vaaz ettiğim müjdeyi onların önüne koydum. Ama bunu, koştığım ya da yarışı boşuna koştığım korkusuyla, lider gibi görünen kişilere özel olarak yaptım. Ama yanımdaki Titus bile Yunan olmasına rağmen sünnet olmaya zorlanmadı. (Bu mesele ortaya çıktı) çünkü bazı sahte kardeşler, Mesih İsa'da sahip olduğumuz özgürlüğü gözetlemek ve bizi köle yapmak için saflarımıza sızmışlardı. Müjdenin gerçeği sizde kalsın diye bir an bile onlara boyun eğmedik.” (Galatyalılar 2:5)

Yorum: Mesih Bedeninde olup şimdi Mesih'in kurtuluşla ilgili iyi haberine aykırı bir öğretiyi ilan eden, hatta Mesih'in Tanrı olduğunu inkar edenler dışında kim “sahte kardeş” olabilir?

“Önemli görünenlere gelince; onların ne olduğu benim için hiçbir fark yaratmaz; Tanrı dış görünüşe göre yargılamaz; bu adamlar mesajıma hiçbir şey eklemediler. Tam tersine, tıpkı Petrus'un Yahudilere yaptığı gibi, müjdeyi Yahudi olmayanlara duyurma görevinin bana da verildiğini gördüler. Çünkü Petrus'un hizmetinde Yahudilere elçi olarak görev yapan Tanrı, aynı zamanda Yahudi olmayanlara elçi olarak benim hizmetimde de çalışıyordu. Sütunlar olarak tanınan Yakup, Petrus ve Yuhanna, bana verilen lütfu fark ettiklerinde bana ve Barnabas'a paydaşlığın sağ elini verdiler. Bizim Yahudi olmayanlara, onlar da Yahudilere gitmemiz konusunda anlaşılabilir. Tek istedikleri, yoksulları hatırlamaya devam etmemizdi; ben de bunu yapmaya istekliydim.” (Galatyalılar 2:6-10)

“Petrus Antakya'ya geldiğinde ona karşı çıktım çünkü açıkça hatalıydı. Yakup'un yanından bazı adamlar gelmeden önce o, Yahudi olmayanlarla birlikte yemek yedi. Fakat onlar varınca sünnet grubuna mensup olanlardan korktuğu için geri çekilip Yahudi olmayanlardan uzaklaşmaya başladı. Diğer Yahudiler de onun ikiyüzlülüğüne katıldılar; öyle ki, onların ikiyüzlülüğüyle Barnabas bile yoldan çıktı. Müjdenin gerçeğine uygun davranmadıklarını görünce hepsinin önünde Petrus'a şöyle dedim: "Sen bir Yahudisin, ama yine de Yahudi gibi değil, Yahudi olmayanlar gibi yaşıyorsun. Nasıl oluyor o zaman?" Yahudi olmayanları Yahudi geleneklerine uymaya zorladığınızı mı düşünüyorsunuz? Elçilerin İşleri 15'te kaydedildiği gibi. (Galatyalılar 2:11-14)

Yorum: Günahkarın ne kadar önemli görüldüğüne bakılmaksızın, ister büyük bir maddi katkıda bulunan kişi, ister ebeveyn, eş, çocuk, vaiz veya papaz olsun, günahla yüzleşilmelidir.

İman veya Kanunla Aklanmış

“Biz, doğuştan Yahudi olan ve 'Yahudi olmayan günahkarlar' olmayanlar, bir insanın yasaya uymakla (gerekli görülen ritüel eylemleri yerine getirmekle) değil, İsa Mesih'e imanla aklandığını biliyoruz. Böylece biz de yasaya uymakla değil, Mesih'e iman etmekle aklanmamız için Mesih İsa'ya iman ettik; çünkü yasaya uymakla hiç kimse aklanmayacaktır. "Mesih'te aklanmayı ararken, bizim de günahkar olduğumuz ortaya çıkarsa, bu, Mesih'in günahı teşvik ettiği anlamına mı gelir? Kesinlikle hayır! Yıktığımı yeniden inşa edersem, kanunları çiğneyen biri olduğumu kanıtlarım. Yasaya göre, Tanrı için yaşayabileyim diye öldüm, Mesih'le birlikte çarmıha gerildim ve artık yaşamıyorum, ama Mesih bende yaşıyor, Tanrı'nın Oğlu'na imanla yaşıyorum. Beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı'nın lütfunu bir kenara bırakmam; çünkü eğer doğruluk yasa aracılığıyla kazanılabilirse, Mesih bir hiç uğruna ölmüş demektir!” (Galatyalılar 2:15-21)

Yorum: Bir Hristiyan günahkar olabilir. Bu nedenle değişmesi (tövbe etmesi) ve Allah'tan bağışlanma dilemesi gerekir. Yorum: Bir kişi bağışlanmak için günah işleyerek öldüğünde, O'nun ölümüne gömüldüğünde (vaftiz edildiğinde; yani suya batırıldığında), Tanrı tarafından diriltildiğinde ve Mesih Krallığı'na konulduğunda, Mesih ile birlikte çarmıha gerilmiştir.

“Ruh'u yasaya uyarak mı, yoksa duyduğunuza inanarak mı aldınız? Ruh'la başladıktan sonra, şimdi hedefinize insan çabasıyla mı ulaşmaya çalışıyorsunuz (hedefinize ulaşmaya)? Tanrı, yasaya uyduğunuz için mi, yoksa duyduğunuza

inandığınız için mi size Ruhunu veriyor ve aranızda mucizeler yaratıyor? İbrahim'i (Musa Kanunu'ndan önce 400 yıldan fazla yaşamış olan) ele alalım: O, Tanrı'ya inandı (ve inancına göre hareket etti) ve bu ona doğruluk olarak gösterildi. O halde iman edenlerin İbrahim'in çocukları olduğunu anlayın. Kutsal Yazı, Tanrı'nın Yahudi olmayanları imanla aklayacağını öngördü ve İbrahim'e önceden şu müjdeyi duyurdu: "Bütün uluslar senin aracılığınla kutsanacak. Böylece iman edenler, iman adamı İbrahim'le birlikte kutsanacak." (Galatyalılar 3:2-9)

"Yasaya uymaya güvenen herkes lanet altındadır, çünkü şöyle yazılmıştır: "Yasa Kitabında yazılı olan her şeyi yapmaya devam etmeyen herkes lanetlidir." Açıkçası hiç kimse Tanrı'nın önünde yasayla aklanmaz, çünkü "Doğru olanlar imanla yaşar." Kanun inanca dayanmaz; tam tersine, "Bunları yapan adam bunlarla yaşayacaktır." Mesih bizim için bir lanet haline gelerek bizi yasanın lanetinden kurtardı, çünkü şöyle yazılmıştır: "Ağaca asılan herkes lanetlidir." İbrahim'e verilen bereketin Mesih İsa aracılığıyla diğer uluslara da ulaşması ve böylece Ruh'un vaadini imanla alabilmemiz için bizi kurtardı." (Galatyalılar 3:10-14)

Yorum: Bir kişinin eylemleri bir emri yerine getirme görevinden kaynaklanabileceği gibi, Mesih'e ve O'nun bağışlayıcılığına duyulan sevgiden de kaynaklanabilir.

"Kardeşler, günlük hayattan bir örnek vereyim. Nasıl ki hiç kimse usulüne uygun olarak tesis edilmiş bir insani antlaşmayı iptal edemez veya ona ekleme yapamayacaksa, bu durumda da durum böyledir. Vaatler İbrahim'e ve onun soyuna söylendi. Kutsal Yazılar birçok insan anlamına gelen "ve tohumlara" değil, "ve senin soyuna" tek bir kişi, yani Mesih anlamına gelir. Demek istediğim şu: 430 yıl sonra çıkarılan kanun, Allah'ın daha önce yaptığı antlaşmayı ortadan kaldırmıyor, dolayısıyla vaadi ortadan kaldırmıyor. Zira miras kanuna bağlıysa, artık vaade bağlı değildir; ama Tanrı lütfuyla onu bir vaat aracılığıyla İbrahim'e verdi." (Galatyalılar 3:15-18)

"O halde yasanın amacı neydi? Bahsedilen vaadin geldiği Züriyet'e kadar, günahlar nedeniyle eklendi. Kanun melekler aracılığıyla bir arabulucu tarafından yürürlüğe konmuştur. Ancak arabulucu yalnızca bir tarafı temsil etmez; ama Tanrı birdir. Öyleyse yasa Tanrı'nın vaatlerine karşı mı çıkıyor? Kesinlikle hayır! Çünkü eğer yaşam verebilecek bir yasa verilmiş olsaydı, o zaman doğruluk kesinlikle yasa aracılığıyla sağlanırdı. Ancak Kutsal Yazılar, İsa Mesih'e iman aracılığıyla verilen vaatlerin iman edenlere verilebilmesi için tüm dünyanın günahın tutsağı olduğunu bildirir. Bu inanç gelmeden önce, yasa gereği mahkum tutuluyorduk, inancın ortaya çıkması gerekene kadar kilit altında tutuluyorduk. Böylece, imanla aklanmamız için bizi Mesih'e yönlendirmek üzere yasa görevlendirildi. Artık iman geldiğine göre artık kanunların denetimi altında değiliz." (Galatyalılar 3:19-25)

Tanrı'nın oğulları

"Hepiniz Mesih İsa'ya imanınız sayesinde (bir emir olduğu için bazı gereklilikleri yerine getirmek için değil, imanınız sayesinde) Tanrı'nın oğullarısınız; çünkü Mesih'e vaftiz edilen hepimiz Mesih'i giydirdiniz. Ne Yahudi, ne Yunan, ne köle, ne özgür, ne erkek, ne kadın vardır; çünkü hepimiz Mesih İsa'da birsiniz. Eğer Mesih'e aitseniz, o zaman İbrahim'in züriyetisiniz ve vaade göre mirasçılarsınız. Demek istediğim, mirasçı çocuk olduğu sürece, mirasın tamamına sahip olmasına rağmen köleden hiçbir farkı yoktur. Babasının belirlediği süreye kadar vasi ve kayımlara tabidir. Aynı şekilde biz de çocukluğumuzda dünyanın temel prensipleri altında kölelik içindeydik. Ancak zaman dolduğunda, Tanrı, bir kadından doğan ve yasa altında doğan Oğlunu, yasa altındakileri kurtarmak için gönderdi; böylece biz de oğulların tüm haklarını alabiliriz. Sizler oğullar olduğunuz için Tanrı, Oğlunun Ruhunu, "Abba, Baba" diye seslenen Ruh'u kalplerimize gönderdi. Yani artık bir köle değil, bir oğulsun; Sen oğul olduğun için Allah seni de mirasçı yaptı." (Galatyalılar 3:26-29; 4-7)

Yorum: Mesih'te, Tanrı'nın Krallığında ve Mesih'te insanlar arasında hiçbir ayırım yoktur. İsa milliyet, ırk veya zenginliğe bakmaz. İsa yüreğe bakar.

"Eskiden Tanrı'yı tanımadığımız zamanlarda, doğası gereği tanrı olmayanların kölesiydiniz. Peki şimdi Allah'ı bildiğinize, daha doğrusu Allah tarafından tanındığınıza göre, nasıl oluyor da o zayıf ve sefil prensiplere geri dönüyorsunuz? Tekrar onların kölesi olmayı mı istiyorsun? Özel günleri, ayları, mevsimleri ve yılları gözlemliyorsunuz! Bir şekilde sana olan çabalarımı boşa harcadığımdan korkuyorum. ... Söyleyin bana, kanuna tabi olmak isteyenler, kanunun ne dediğini bilmiyor musunuz? Çünkü İbrahim'in biri köle kadından, diğeri özgür kadından olmak üzere iki

oğlu olduğu yazılmıştır. Köle kadından olan oğlu olağan bir şekilde dünyaya geldi; ancak verilen bir söz sonucunda  zg r kadından oğlu dünyaya geldi. ... Artık siz kardeşler, İşhak gibi vaat edilen  ocuklarsınızdır. O sırada olağan şekilde doğan oğul, Ruh'un gücüyle doğan oğula zulmetti. şimdi de durum aynı. Peki Kutsal Yazı ne diyor? "Köle kadından ve onun oğlundan kurtulun,  nk  köle kadının oğlu,  zg r kadının oğlunun mirasından asla pay almayacaktır." Bu nedenle kardeşlerim, biz köle kadının değil,  zg r kadının çocuklarıyız. Mesih bizi özgürlük uğruna  zg r kıldı. O halde sağlam durun ve bir daha kölelik boyunduruğu altında ezilmenize izin vermeyin." (Galatyalılar 4:8-11, 21-23, 28-31, 5:1)

Yorum: "Geriyeye dönüyorsunuz" – artık Mesih'te değilsiniz. Kelimelerimi işaretle! Ben, Pavlus, size kanunla aklanmaya  alışanların Mesih'ten uzaklaştığını söylüyorum; lütuftan uzaklaştın. Fakat iman sayesinde, umduğumuz doğruluğu Ruh aracılığıyla büyük bir istekle bekliyoruz.  nk  Mesih İsa'da önemli olan tek şey, sevgi aracılığıyla kendini ifade eden imanın olmasıdır. (Galatyalılar 5:2-6)

Yorum: "L tuftan uzaklaştınız, Mesih'ten uzaklaştınız." Bu doğru mu yoksa yanlış bir ifade mi? Yanlışsa neye güvenilebilir?

"Kardeşlerim, siz  zg r olmaya  ağrıldınız. Ancak  zg rl ğ n z  günahkar doğanınızı şımartmak için kullanmayın; bunun yerine birbirinize sevgiyle hizmet edin. Yasanın tamamı tek bir emirde özetlenmiştir: "Komşunu kendin gibi sev." Birbirinizi ısırmaya, yemeye devam ederseniz dikkat edin, yoksa birbiriniz tarafından yok edilirsiniz." (Galatyalılar 5:13-15)

" yleyse diyorum ki, Ruh'a göre yaşayın, böylece günahkar doğanın arzularını tatmin edemezsiniz.  nk  günahlı doğa Ruh'a aykırı olanı arzular, Ruh da günahlı doğaya aykırı olanı arzular. Onlar birbirleriyle çatışıyorlar, bu yüzden istediğini yapmıyorsun. Ama eğer Ruh tarafından y nlendiriliyorsanız, yasa altında değilsiniz." (Galatyalılar 5:16-18)

"Günah niteliğindeki eylemler açıktır: cinsel ahlaksızlık, kirlilik ve sefahat; putperestlik ve büyücülük; nefret, nifak, kıskançlık, öfke nöbetleri, bencil hırslar, ayrılıklar, hizipleşmeler ve kıskançlıklar; sarhoşluk, alemler ve benzerleri. Sizleri (Galatyalı Hristiyanları) daha önce de yaptığım gibi uyarıyorum, bu şekilde yaşayanlar Tanrı'nın krallığını miras alamayacaklar." (Galatyalılar 5:19-21)

Yorum: Günah niteliğindeki bu eylemler, Pavlus'un zamanında ve o günden günümüze kadar Hristiyanlar arasında mevcuttu. Dolayısıyla onun uyarısı tüm nesillerdeki tüm Hristiyanlar için geçerlidir.

"Fakat Ruh'un meyvesi sevgi, sevinç, esenlik, sabır, nezaket, iyilik, sadakat, yumuşak huyluluk ve  zdenetimdir. Bu tür şeylere karşı hiçbir yasa yoktur. Mesih İsa'ya ait olanlar, günahkar doğayı tutkuları ve arzularıyla birlikte çarmıha girmişlerdir. Ruh tarafından yaşadığımıza göre, Ruh'a uygun hareket edelim. Kibirlenmeyelim, birbirimizi kışkırtmayalım, kıskanmayalım." (Galatyalılar 5:22-26)

Restorasyon

"Kardeşler, eğer biri bir günah işlerken yakalanırsa, ruhi olan siz, onu nazikçe ıslah edin. Ama kendine dikkat et, yoksa sen de ayartılabilirsin. Birbirinizin yükünü taşıyın ve bu şekilde Mesih'in yasasını yerine getireceksiniz. Bir kimse hiçbir şey olmadığı halde bir şey olduğunu düşünüyorsa, kendini kandırır. Herkes kendi eylemlerini test etmelidir. O zaman kendini başkasıyla karşılaştırmadan kendisiyle gurur duyabilir,  nk  herkes kendi yükünü taşımalıdır. Kelime eğitimi alan kişi, tüm güzel şeyleri öğretmeniyle paylaşmalıdır." (Galatyalılar 6:1-6)

Yorum: Pavlus'un "bir kez kurtarıldı mı, her zaman kurtarılır" doktrininde "ruhsal olanlara onu nazikçe geri vermeleri gerekir"  ğ d  yanlış bir ifadedir,  nk  onlar her zaman kurtarılmış bir durumda olduklarından ve geri getirilmeye ihtiyaç duymadıklarından geri dönüş gereksizdir.

"Aldanmayın: Tanrı ile alay edilemez. İnsan (günah tohumu eken Galatyalı bir Hristiyan, yıkımı biçer) ne ekerse onu biçer. Günahkar doğasını memnun etmek için eken, o doğadan yıkım bi ecektir; Ruh'u memnun etmek için eken, Ruh'tan sonsuz yaşam bi ecektir. İyilik yapmaktan yorulmayalım,  nk  eğer pes etmezsek, zamanı geldiğinde hasadını alacağız. Bu nedenle fırsat bulduğu a tüm insanlara, özellikle de mümin ailesinden olanlara iyilik yapalım." (Galatyalılar 6:7-10)

Galatyalılardan önemli noktalar

- Musa aracılığıyla yapılan antlaşma, Mesih'in antlaşması kurulduğunda yerine getirilmiş oldu.
- Birbiriyle yarışan anlaşmalara mecbur olamazsınız; kişi ritüel ya da inanç arasında seçim yapmalıdır.
- Eski günahlı hayatına geri dönen bir Hıristiyan, geri dönmediği, tövbe etmediği ve bağışlanma dilemediği sürece, bir günahkârın ödülünü alacaktır.

Soru

Mesih aracılığıyla iman yoluyla zayıf ve sefil ilkelere dönen ve lütuftan uzaklaşan Tanrı'nın oğulları kimlerdi?

EFESLİLER

Paul

Efes'teki azizlere

“Dünyanın kuruluşundan önce kutsal ve kusursuz olmamız için bizi kendinde seçtiği gibi, göklerdeki yerlerde de bizi Mesih'te her ruhsal bereketle kutsayan Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası mübarek olsun. o. Kendi iradesinin amacına uygun olarak, bizi Sevgilide kutsadığı görkemli lütfunun övülmesi için, sevgiyle bizi İsa Mesih aracılığıyla evlat edinilmemiz için önceden belirledi.” (Ef. 1:1-4)

Mesih'in Bedenine Koyanlar - O'nun Kilisesi

“Bize yağdırdığı lütfunun zenginliğine göre, amacına uygun olarak iradesinin gizemini bize tam bir bilgelik ve anlayışla bildirerek, O'nun kanı aracılığıyla kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk. Zamanın dolması için, gökteki ve yerdeki her şeyi Mesih'te birleştirmek üzere bir plan olarak bunu Mesih'te ortaya koydu.” (Efesliler 1:7-9)

“Her şeyi kendi iradesinin öğüdüne göre yapanın amacına göre önceden belirlenmiş olarak O'nda bir miras elde ettik; öyle ki, Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, O'nun yüceliğinin övülmesi için olalım.” (Ef. 1:11-12)

“Sizler de, gerçeğin sözünü, kurtuluşunuzun müjdesini işittiğinizde ve O'na inandığınızda, biz onu ele geçirene kadar mirasımızın garantisi olan vaat edilen Kutsal Ruh ile O'nda mühürlendiniz. onun ihtişamından. (Ef. 1:13-14)

Mesih'te bir

“Bir zamanlar bu dünyanın gidişatını takip ederek, havanın gücünün prensini takip ederek, bir zamanlar aralarında hepimizin olduğu itaatsizliğin oğullarında iş başında olan ruhu takip ederek, bir zamanlar içinde yürüdüğünüz suçlar ve günahlar yüzünden ölmüştünüz. benliğimizin tutkuları içinde yaşadık, beden ve zihnin arzularını yerine getirdik ve doğası gereği insanlığın geri kalanı gibi gazabın çocuklarıydık. Ama Tanrı, merhamet açısından zengin olduğundan, bizi sevdiği büyük sevgiden dolayı, suçlarımız yüzünden ölmüş olsak bile, bizi Mesih'le birlikte diriltti; lütufla (Mesih, Tanrı'nın armağanı) kurtuldunuz. ve bizi (ölümümüzden günaha ve Mesih'in kanına gömülmeye) diriltti ve bizi Mesih İsa'da göksel yerlere oturttu; öyle ki, gelecek çağlarda lütfunun ölçülemez zenginliğini bize karşı iyilikle göstereceksin. İsa Mesih. Çünkü iman yoluyla lütufla kurtuldunuz. Ve bu senin kendi işin değil; bu, kimsenin övünmesin diye işlerin sonucu değil, Tanrı'nın armağanıdır. Çünkü biz onun eseriyiz, Allah'ın önceden hazırladığı iyi işler için Mesih İsa'da yaratıldık, böylece o işlerde yürüyalım.” (Efesliler 2:1-10)

Yorum: Tanrı'nın bizim için hazırladığı iyi işler, başkalarına Mesih'teki kurtuluşu anlatmak ve ihtiyacı olanlara yardım etmektir.

“Siz Yahudi olmayanların, bir zamanlar Mesih'ten ayrılmış, İsrail toplumuna yabancılaşmış ve vaat edilen anlaşmalara yabancı, dünyada hiçbir umudu ve Tanrı'sı olmayan biri olduğunuzu hatırlayın. Ama şimdi Mesih İsa'da kurtuluş, Mesih'in kanıyla yakındır ve ikimizi bir kıldı ve kendi bedeninde yeni bir insan yaratabilmek için, emirler ve kutsal

törenler yasasını ortadan kaldırarak düşmanlığı ayıran duvarı kendi bedeninde yıktı. (Böylece ne Yahudi ne de Yahudi olmayanlar artık Musa'ya verilen Kanuna bağlı değildi), böylece barışı sağladık ve çarمیhta ikimizi tek bedende Tanrı ile barıştırdık. Öyleyse, siz Yahudi olmayanlar artık yabancı ve uzaylılar değil, havarilerin ve peygamberlerin temeli üzerine inşa edilen Tanrı'nın evinin yurttaşlarıdır; Mesih İsa'nın kendisi köşe taşıdır ve tüm yapı (Hıristiyanların bedeni), içinde yer alır. bir araya gelerek Rab'be ait kutsal bir tapınak haline gelir. Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte O'nda inşa ediliyorsunuz." (Ef. 2:11-22)

İncilin Sırrı Ortaya Çıktı

“Bu nedenle, Mesih'in gizemi, Kutsal Havarilerine ve peygamberlerine Ruh aracılığıyla, Yahudi olmayanların ortak mirasçılar, aynı bedenin üyeleri ve Müjde aracılığıyla Mesih İsa'da vaade ortak oldukları açıkça açıklanmıştır. Yahudi olmayanlara Mesih'in keşfedilemez zenginliklerini vaaz etmek ve Tanrı'nın çok yönlü bilgeliğinin kilise aracılığıyla artık yöneticilere duyurulabileceğini herkese gün ışığına çıkarmak için, Tanrı'nın lütfunun armağanı uyarınca bu müjdenin bir hizmetçisi olarak atandım. ve göksel yerlerdeki yetkililer. Bu nedenle, Baba'nın önünde diz çöküyorum ki, O size Ruh aracılığıyla iç varlığınıza güç versin; öyle ki, Mesih iman aracılığıyla yüreklerinizde yaşasın; öyle ki, siz sevgide köklenmiş ve temellenmiş olarak, Bütün azizlerle birlikte genişliğin, uzunluğun, yüksekliğin ve derinliğin ne olduğunu anlayacak ve Mesih'in bilgiyi aşan sevgisini bilecek güce sahip olun ki, Tanrı'nın tüm doluluğuyla dolasınız. Şimdi, içimizdeki etkin güce göre, istediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçte olana, tüm nesiller boyunca, sonsuza dek, kilisede ve Mesih İsa'da yücelik olsun.” (Ef. 3:1-21)

Yorum: Mesih'in gizemi, kurtuluşun Mesih'e güvenen ve O'nun kurtuluş mesajı olan Mesih'in Müjdesi'ne itaat eden tüm insanlara açık olmasıdır.

Beden, Ruh ve Ruh

Bu nedenle, ben, Rab için bir tutsak olarak, çağrıldığınız çağrıya layık bir şekilde, tüm alçakgönüllülük ve yumuşaklıkla, sabırla, birbirinize sevgiyle katlanarak, Tanrı'nın birliğini korumaya istekli bir şekilde yürümenizi rica ediyorum. Barış bağındaki ruh. Çağrınıza ait olan tek umuda çağrıldığınız gibi, beden bir, Ruh bir, Rab bir, iman bir, vaftiz bir, her şeyin üstünde, her şeyle ve her şeyde olan herkesin Tanrısı ve Babası birdir. Ama her birimize Mesih'in armağanının ölçüsüne göre lütfu verildi. Bu nedenle şöyle diyor: "Yükseğe yükseldiğinde, bir grup tutsağı yönetti, (Hades'in Cennet tarafında tutsak tutulan, Tanrı'ya geri dönen Mesih'ten önce ölen doğru ruhlar. Hades, ruhların meskenidir.) iyi ya da kötü olsun.) ve erkeklere hediyeler verdi." ("Yükseldi" derken, onun aynı zamanda yerin alt kısımlarına da inmiş olması dışında ne anlama gelir? İnen, aynı zamanda her şeyi doldurmak için tüm göklerin çok üstüne çıkandır.) ” (Ef. 4:1-10) Bu konu, thebiblewayonline.com/HTML/BodySoulSpirit.html

Havariler, Peygamberler, Evanjelistler ve öğreten Papazlar

“Havarileri, peygamberleri, müjdecileri, papazları ve öğretmenleri (bazı çevirileri bazıları havari, bazıları müjdeciler ve bazıları da papaz ve öğretmen olarak verdi), hizmet işleri için azizleri donatmak üzere verdi. hepimiz iman birliğine ve Tanrı'nın Oğlu bilgisine, olgun erkeklige, Mesih'in dolgunluğunun ölçüsüne erişinceye kadar Mesih'in bedenini geliştirmek için; Dalgalar tarafından bir ileri bir geri savrulan ve her doktrin rüzgârıyla, insan kurnazlığıyla, aldatıcı planlardaki kurnazlıkla sürüklenen çocuklar olun. Bunun yerine, sevgiyle gerçeği söyleyerek, her yönden baş olan Mesih'e doğru büyümeliyiz; her bir parça çalışırken, tüm beden, donatıldığı her eklem tarafından birleştirilir ve bir arada tutulur. uygun şekilde bedenin büyümesini sağlar, böylece kendini sevgide geliştirir. (Efesliler 4:1-16)

Yorum: “Bazıları” (Yunanca toús) kelimesi havarilerden, peygamberlerden, müjdecilerden ve papazlardan önce gelir, ancak papazların ve öğretmenlerin bir grup olduğunu belirten öğretmenlerden önce gelmez. Bazı çevirilerde öğretmenlik yapan papazlar vardır. Metin onlara işlevlerini veriyor; azizleri işleri için donatmak. Vaaz vermek; örneğin İncil'de kürsü vaazından bahsedilmiyor ancak İncil'i vaaz etme işi evanjelistlerin çalışmaları arasında yer alıyor. Tanrı'nın öğreten papazlara ilişkin daha fazla bilgiyi şu adreste bulabilirsiniz:

Neydin ve ne olmalıydın

“Şimdi şunu söylüyorum ve Rab adına tanıklık ediyorum ki, artık Yahudi olmayanların yaptığı gibi (Yahudi olmayanlar burada Mesih dışındakileri temsil ediyor) boş boş düşüncelerle yürümemelisiniz. İçlerindeki cehalet nedeniyle, katı kalpleri nedeniyle anlayışları kararmış, Allah'ın hayatına yabancılaşmışlardır. Onlar duygusuzlaştılar ve kendilerini

şehvet düşkünlüğüne kaptırdılar, her türlü pisliği yapma açgözlülüğüne kapıldılar. Ama Mesih'i bu şekilde öğrenmediniz! - onun hakkında bir şeyler duyduğunuz ve İsa'da gerçek olduğu gibi, eski yaşam tarzınıza ait olan ve aldatici arzularla yozlaşmış olan eski benliğinizi üzerinizden atmayı ve ruhen yenilenmeyi öğrettiğinizi varsayalım. düşüncelerinizi geliştirin ve gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrı'nın benzerliğine göre yaratılmış yeni yaradılışı giyinin. Bu nedenle, yalanı bir kenara bıraktıktan sonra, her biriniz komşusuna gerçeği söylesin; çünkü biz birbirimizin üyeleriyiz. Öfkelen ve günah işleme; Öfkenizin üzerine güneş batmasın, şeytana fırsat vermeyin. Hırsız artık çalmasın, kendi elleriyle dürüst iş yaparak çalışsın, böylece ihtiyacı olan herkesle paylaşacak bir şeyi olsun. Ağzınızdan hiçbir yozlaştırıcı söz çıkmasın; yalnızca yapıcı ve duruma uygun olan şeyler konuşsun, duyanlara lütfet versin. Ve kurtuluş günü için sizi mühürleyen Tanrı'nın Kutsal Ruh'u'nu üzme. Her türlü kötülükle birlikte, her türlü acılık, öfke, kızgınlık, yaygara ve iftira sizden uzak olsun. Birbirinize karşı nazik, yumuşak yürekli olun ve Tanrı'nın sizi Mesih'te bağışladığı gibi, birbirinizi bağışlayın.” (Efesliler 4:17-32)

Aşkla Yürümek

Tanrı'nın taklitçileri olun, sevgiyle yürüyün - kaçının

- cinsel ahlaksızlık (eş olmayan biriyle seks, zina).
- tüm kirlilik veya açgözlülük (açgözlülük - paraya veya eşyalara tapınma).
- pislik, aptalca konuşma ve kaba şakalar.
- boş sözlere aldanmayın.
- onlarla ilişki kurmayın; Çünkü ibadet edenlerin Mesih'in ve Tanrı'nın krallığında hiçbir mirası yoktur.

Bunun yerine şükran günü olsun

- Işığın çocukları olarak yürüyün (çünkü ışığın meyvesi iyi, doğru ve gerçek olan her şeyde bulunur).
- Rabbin hoşuna giden şeyleri ayırt etmeye çalışın.
- Karanlığın verimsiz işlerine ortak olmayın, bunun yerine onları açığa çıkarın. Çünkü onların gizlice yaptıkları şeylerden söz etmek bile ayıptır.

O halde nasıl yaşadığına dikkatlice bak,

- aptal olmayın, Rab'bin isteğinin ne olduğunu anlayın.
- şarapla sarhoş olmayın, çünkü bu sefahattir.
- Ruh'la dolu olun, birbirinize mezmurlar, ilahiler ve ruhsal şarkılar söyleyin, tüm yüreğinizle Rab'be şarkı söyleyip melodiler söyleyin, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya her zaman ve her şey için şükredin, teslim olun (Mesih'e olan saygımızdan dolayı birbirlerine teslim oluyoruz. (Ef. 5:1-21)

İlişkiler

“Kadınlar, Rab'be itaat eder gibi kocalarınıza itaat ederler. Mesih kiliseden ve kendi bedeninden sorumlu olduğu gibi, kocalar da aileden sorumludurlar. Kilise Mesih'e teslim olduğu gibi, kadınlar da her konuda kocalarına teslim olmalıdır. Yorum: "Göndermek" ses çıkarmamak veya tartışmamak anlamına gelmez, ancak saygısızlık etmeyin veya talep etmeyin - kalbinizden konuşun ve teslim olun, kocanın hem gerçeklere hem de görüşlere dayanarak fiziksel ve özellikle ruhsal olarak aile için en iyi olanı yaparak karar vermesine izin verin.

“Ey kocalar, Mesih'in kiliseyi sevdiği ve onun uğruna kendisini feda ettiği gibi, karılarınızı da sevin; öyle ki, onu kutsal kılmak, onu sözle suyla yıkayarak arındırmak ve böylece kiliseyi görkem içinde kendisine sunabilmek için, leke, kırışık ya da ona benzer bir şey olsun ki, kutsal ve kusursuz olsun. 'Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak ve ikisi tek beden olacak (birbirine yapıştırılacak).

“Çocuklar, Rab yolunda anne babanıza itaat edin (dinleyin, itaat edin, itaat edin). "Annene babana hürmet et (bu, vaadi olan ilk emirdir), ki, senin için iyi olsun ve bu ülkede uzun süre yaşayasın." Babalar, çocuklarınızı öfkelenendirmeyin, onları Rab'bin disiplini ve talimatıyla yetiştirin.”

“Köleler (hizmetçiler ve çalışanlar), sizin Mesih'e yaptığınız gibi, göz hizmeti yoluyla, insanları memnun etmek için değil, Mesih'in iradesini yerine getiren Mesih'in hizmetkarları olarak, korku ve titreyerek, samimi bir yürekle, dünyevi

efendilerinize itaat ederler. Tanrı, insana değil, Rab'be iyi niyetle hizmet ediyor; ister köle ister özgür olsun, kim ne yaparsa yapsın, bunu Rab'den geri alacağını biliyor.

"Efendiler, siz de onlara aynısını yapın ve hem onların hem de sizin Efendiniz olanın cennette olduğunu ve O'nda hiçbir tarafgirlik bulunmadığını bilerek tehditlerinizi bırakın." (Ef. 5:22-6:9)

Kötü Ruhsal Güçlere Karşı Kendinizi Silahlandırın

"Tanrı'nın tüm silahlarını kuşanın ki, bu mevcut karanlığın üzerindeki kozmik güçlere, göksel yerlerdeki kötülüğün ruhsal güçlerine karşı güreşebilirsiniz."

"Hakikat kemerine bağlanarak sağlam durun, doğruluk zırhını kuşanın. alarak Allah'a güvenin

- a) kötü olanın tüm ateşli oklarını söndürebileceğiniz inanç kalkanı;
- b) kurtuluş kaskı;
- c) tüm dua ve yakarışlarla birlikte Tanrı'nın sözü olan Ruh'un kılıcı."

Efesoslulardan Önemli Noktalar

- Mesih'in gizemi, O'na inanan, O'na güvenen ve O'na itaat eden tüm insanlığın kurtuluşu olan Müjdedir.
- Tanrı, Mesih'e itaat eden herkesi Mesih'in Krallığına, Bedenine ve O'nun Kilisesine koyar.
- Mesih'in Kilisesi'ne yerleştirilenler, Tanrı'nın doğasına dönüşeceklerdir.
- İlişkiler, Tanrı'nın sevgisine sahip olan herkesin tutumuna bağlıdır.
- Ruhsal kötülöklere karşı savunmak için kendinizi Tanrı'nın zırhıyla kuşatın.

Soru - Mesih'te olmanın yararları nelerdir?

FİLİPİLİLER

Pavlus ve Timoteos, Mesih İsa'nın hizmetkarları

Filipi'de Mesih İsa'ya ait olan tüm azizlere

"Duam şudur: Sevginiz bilgi ve derin anlayış bakımından giderek daha da çoğalsın, böylece en iyi olanı ayırt edebilirsiniz ve Mesih'in doğruluk meyvesiyle dolu gününe kadar saf ve kusursuz kalabilirsiniz. Bu, İsa Mesih aracılığıyla gelir; Tanrı'nın yüceliği ve övgüsü için."

Yorum: O'nun sözünü inceleyerek Tanrı'nın iradesi hakkında bilgi edinmek, kişinin neyin saf ve kusursuz olduğunu ayırt etmesine yardımcı olur. Tetkik kişisel olarak yapılabilir veya iman kardeşlerimiz ile tartışılabilir.

"Başıma gelenlerin gerçekten sevindirici haberin ilerlemesine hizmet ettiğini bilmenizi istiyorum. Bütün saray muhafızları ve diğer herkes benim İsa uğruna zincire vurduğumu açıkça anladı. Zincirlerim yüzünden Rab'deki kardeşlerin çoğu, Tanrı'nın sözünü daha cesur ve korkusuzca söylemeye teşvik edildi." (Filipililer 1:12-14)

"Hiçbir şekilde utanmayacağım; Mesih, ister yaşayla ister ölümlle olsun, benim bedenimde yüceltilecek. Ne olursa olsun, ruhta ve amaçta bir olarak, aynı sevgiyle, Mesih'in sevindirici haberine layık bir biçimde davranın. Bencil hırs veya kibir yüzünden hiçbir şey yapmayın; ancak alçakgönüllülükle başkalarını kendinizden daha iyi düşünün. Her biriniz sadece kendi çıkarlarınızı değil, aynı zamanda başkalarının çıkarlarını da düşünmelisiniz. Tutumunuz Mesih İsa'nınkiyle aynı olmalıdır. Her şeyi şikâyet etmeden ve tartışmadan yapın ki, suçsuz ve saf, Tanrı'nın kusursuz çocukları olasınız." (Filipililer 1:20-21; 27; 2:3-5; 14-15)

“Rab'de sevinin! O köpeklere, o kötülük yapan adamlara, o bedene zarar verenlere (Yahudileşenlere) dikkat edin. Çünkü biz sünnetliyiz (günah itaatle ortadan kaldırılır), Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla tapınan, Mesih İsa'yla övünen ve bedene güvenmeyen biziz; oysa benim de böyle bir güven için nedenlerim var. ... Ben de Benjamin kabilesinden bir Yahudiyim, İbranilerin bir İbranisiyim; Kiliseye zulmeden (Musa'nın Yasasına göre) kusursuz bir Ferisi. Ama Yahudi olmak benim için ne kadar kazanç sağladıysa artık İsa adına bir kayıp olarak görüyorum. Mesih'i kazanmak ve onda bulunabilmek için bunları saçmalık sayıyorum; yasadan gelen kendi doğruluğuma değil, Mesih'e imanla olana, Tanrı'dan gelen ve imanla olan doğruluğa sahibim.” (Filipililer 3:1-9)

Yorum: Bedeni sakatlayanlar muhtemelen Yahudi olmayanların Musa Kanununa göre paydaşlık içinde olmaları için sünnet edilmesini talep eden Yahudilerdi.

“Yaptığım tek şey: Geride olanı unutup ileride olana doğru çabalayarak, Tanrı'nın beni Mesih İsa'da göklere çağırdığı ödülü kazanma hedefine doğru ilerliyorum.” (Filipililer 3:13-14)

Yorum: Geçmişin yüksekliklerinde veya derinliklerinde yaşamayın, gelecekteki sonsuz yaşamınız için doğru bir şekilde yaşayın.

“Size verdiğimiz modele göre yaşayanlara dikkat edin. Çünkü size daha önce sık sık söylediğim ve şimdi gözyaşlarıyla da olsa tekrar söylediğim gibi, birçok kişi Mesih'in çarmıhının düşmanı olarak yaşıyor. Kaderleri yıkımdır, tanrıları mideleridir ve şerefleri utançlarındadır. Akılları dünyevi şeyler üzerindedir. Ama vatandaşlığımız cennettir.” (Filipililer 3:17-20)

Yorum: “Desen” olarak tercüme edilen kelime, toplamı ve özü somutlaştıran öğreti anlamına gelen Yunanca tupos kelimesinden gelmektedir (Thayer'in Yunanca Sözlüğü). “Çarmıhın düşmanları”, kendi topluluklarına ait olmak için belirli eylem veya inançların takip edilmesi gerekliliğini geliştirerek, Mesih'in öğretilerinin toplamını ve içeriğini yaşamayı bırakanlar gibi görünmektedir.

“Euodia'ya ve Syntyche'ye Rab yolunda birbirimizle aynı fikirde olmaları için yalvarıyorum. Evet ve sizden rica ediyorum, sadık boyunduruğum, sevindirici haber uğruna benim tarafımda mücadele eden bu kadınlara, Clement'e ve isimleri hayat kitabında bulunan diğer işçi arkadaşlarıma yardım edin. (Filipililer 4:2-3)

Yorum: Bu hanımların anlaşmazlığının ayrıntıları bilinmiyor. Önemli olan şu ki, Hıristiyanlar aralarındaki farklılıkları çözmeli ve her şeyin benim söylediğim ve yaptığım gibi olmasını talep etmemeli.

“Hiçbir şey için kaygılanmayın, fakat her konudaki dileklerinizi dua ve yalvarışla, şükranla Tanrı'ya bildirin. Ve Tanrı'nın her anlayışı aşan esenliği, Mesih İsa'da yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır. Doğru olan, asil olan, doğru olan, saf olan, güzel olan, takdire şayan olan ne varsa, mükemmel ve övülmeye değer ne varsa, bunları düşünün.” (Filipililer 4:5-9)

Filipililerden Önemli Noktalar

- Tanrı'nın, Kendi isteğini yerine getirmek için bizi kullanmasına izin verdiğimizde, o zaman Tanrı yaşamlarımızın kontrolünü elinde tutar ve biz O'nu yüceltiriz.
- Kardeşlik, kişisel görüş veya arzulara odaklanmak yerine alçakgönüllü olmayı gerektirir.
- Her biriniz sadece kendi çıkarlarınızı değil, başkalarının çıkarlarını da düşünmelisiniz, bu birbirinizi sevmektir.
- Bir kutsal yazının kişisel yorumunu oluşturmak ve talep etmek, Mesih'in çarmıhından vazgeçmek veya ondan uzaklaşmakla sonuçlanır.

Soru – Kişi neden Tanrı'nın iradesine ilişkin daha fazla bilgi ve derin anlayış elde etmeye çalışmalıdır?

“Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olan Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan Kolose'deki Mesih'teki kutsal ve sadık kardeşlere selamlar. Mesih İsa'ya olan inancınızı ve tüm kutsallara duyduğunuz sevgiyi, sizin için göklerde saklanan ve daha önce gerçeğin sözünden duymuş olduğunuz umuttan kaynaklanan iman ve sevgiyi duyduk. sana gelen müjde. Bunu sevgili hizmetkar arkadaşımız Epafras'tan öğrendin.”

Namaz

“Tanrı'dan sizi tüm ruhsal bilgelik ve anlayış yoluyla kendi iradesinin bilgisiyle doldurmasını istiyoruz. Rab'be layık bir yaşam sürmeniz ve O'nu her yönden memnun etmeniz için dua ediyoruz: Her iyi işte meyve verin, Tanrı'nın bilgisinde gelişin, O'nun yüce kudretine göre tam güçle güçlenin. büyük bir dayanıklılığa ve sabra sahip olabilirler.” (Kol 1:9-11)

“O bizi karanlığın egemenliğinden kurtardı ve bizi sevdiği Oğlunun krallığına getirdi, onda kurtuluşa ve günahlarımızın bağışlanmasına sahip olduk. Çünkü her şey O'nun tarafından yaratıldı: gökte ve yerde, görünen ve görünmeyen şeyler, ister tahtlar, ister güçler, ister yöneticiler veya otoriteler; her şey onun tarafından ve onun için yaratıldı. O her şeyden öncedir ve her şey O'nda bir aradadır. O, bedeninin, kilisenin başıdır; O, başlangıçtır ve ölümler arasında ilk doğandır, öyle ki, her şeyde üstünlük O'na kalsın. Çünkü Tanrı, tüm doluluğunun O'nda bulunmasından ve onun çarmıhta dökülen kanı aracılığıyla esenliği sağlayarak, yerdeki ve gökteki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisiyle barıştırmıştı.” (Sütun 1:13-14; 16-20)

“Bir zamanlar kötü davranışlarınız yüzünden Allah'a yabancılaşmış ve nefsinizde düşman olmuştunuz. Ama şimdi O, sizi Mesih'in huzuruna kutsal, lekesiz ve suçlamalardan arınmış olarak sunmak için ölüm aracılığıyla sizi Mesih'in fiziksel bedeniyle barıştırdı; tabii eğer imanınızı sağlam ve sağlam bir şekilde sürdürürseniz, müjdede belirtilen umuttan şaşmazsanız.” (Kolosaliler 1:21-23)

Yorum: Eğer inancınızı sürdürmezseniz, Tanrı ile barışma olmayacaktır.

Mektubun Amacı

“Amacım, onların (Pavlus ile kişisel olarak tanışmamış olanların) yüreklerinde cesaretlendirilmeleri ve sevgide birleşebilmeleri, böylece tam anlayışın tam zenginliğine sahip olabilmeleri, böylece Tanrı'nın gizemini, yani, Bilgeliğin ve bilginin tüm hazinelerinin saklı olduğu Mesih. Kimse sizi güzel iddialarla aldatmasın diye bunu size söylüyorum. Mesih'ten ziyade insan geleneğine ve bu dünyanın temel ilkelerine dayanan içi boş ve aldatıcı felsefeyle kimse sizi esir almasın.” (Sütun 2:2-5; 8)

“Vaftiz yoluyla O'nunla birlikte gömüldünüz ve onu ölümden diriltiren Tanrı'nın gücüne olan imanınız sayesinde onunla birlikte diriltildiniz. Tanrı sizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Bize karşı olan ve aleyhimize olan yazılı kanunu, düzenlemeleriyle birlikte iptal ederek tüm günahlarımızı affetti; onu alıp çarmıha çiviledi. Güçleri ve otoriteleri silahsızlandırdıktan sonra onları çarmıhta zafere ulaştırarak halka açık bir gösteri haline getirdi.” (Kol 2:11-15)

“Kimsenin sizi ne yediğinize, ne içtiğinize, dini bir bayrama, bir Yeni Ay kutlamasına ya da Şabat gününe göre yargılamasına izin vermeyin. Bunlar gelecek olan şeylerin (Mesih tarafından tüm insanlıkla kurulan Yeni Antlaşma) bir gölgesidir (İsrail ile yapılan Antlaşma); Ancak gerçek Mesih'te bulunur. Sahte alçakgönüllülükten ve meleklerle tapınmaktan zevk alan hiç kimsenin sizi ödülünden mahrum etmesine izin vermeyin. Böyle bir insan gördüklerini çok detaylı anlatır ve manevi olmayan zihni onu boş fikirlerle şişirir. Bağları ve sınırları tarafından desteklenen ve bir arada tutulan tüm vücudun, Tanrı'nın onu büyüttüğü gibi büyüdüğü Baş ile bağlantısını kaybetmiştir. (Kol 2:16-19)

“Madem bu dünyanın temel ilkeleri uğruna Mesih'le birlikte öldünüz, neden hâlâ bu dünyanın aitmişsiniz gibi, onun kurallarına uyuyorsunuz: - "Elleme! Tadmayın! Dokunmayın!"" Bunların hepsi kullanıldıkça yok olmaya mahkumdur, çünkü bunlar insanın emir ve öğretilerine dayanmaktadır. Bu tür düzenlemeler, kendi kendilerine empoze ettikleri tapınmalarıyla, sahte tevazularıyla ve bedene sert muameleleriyle gerçekten de bilgelik görünümüne sahipler, ancak şehvetli hoşgörüyü dizginlemek konusunda hiçbir değere sahip değiller.” (Kol 2:20-23)

“Mesih'le birlikte dirildiğinize göre, yüreklerinizi yukarıdaki şeylere, yani Mesih'in Tanrı'nın sağında oturduğu yere koyun.

- Zihninizi dünyevi şeylere değil, yukarıdaki şeylere odaklayın.
- Bu nedenle dünyevi doğanıza ait ne varsa öldürün: cinsel ahlaksızlık, kirlilik, şehvet, kötü arzular ve putperestlik olan açgözlülük. Bir zamanlar yaşadığınız hayatta bu yollarda yürüyordunuz.
- gibi şeylerden kendinizi kurtarmalısınız.
 - Kızgınlık
 - Öfkelenmek
 - Kötü niyet
 - İftira
 - Pis dil.
 - Birbirimize yalan söylemek
- Giymelisin
 - Merhamet
 - Nezaket
 - Tevazu
 - nezaket
 - sabır.
 - Birbirinize katlanın
 - Birbirinize karşı her türlü kırgınlığınızı affedin.
- Giyilen tüm bu erdemlerin üzerinde
 - Hepsini mükemmel bir birlik içinde birbirine bağlayan sevgi.
 - Mesih'in esenliği yüreklerinizde hüküm sürsün
 - Şükretmek.
 - Birbirinize tüm bilgelikle öğretip öğüt verirken, yüreklerinizde Tanrı'ya şükranla mezmurlar, ilahiler ve ruhsal şarkılar söylerken, Mesih'in sözü içinizde zengin bir şekilde yerleşsin.
 - Sözle ya da eylemle ne yaparsanız yapın, hepsini Rab İsa'nın adıyla yapın ve onun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükredin. (Sütun 3:1-2; 5-10; 12-17)

İlişkiler

- Hanımlar, Rab'be yakışır şekilde kocalarınıza itaat edin.
- Ey kocalar, karılarınızı sevin ve onlara karşı sert davranmayın.
- Çocuklar, her konuda anne babanıza itaat edin, çünkü bu Rab'bi memnun eder.
- Babalar, çocuklarınıza kızmayın, yoksa cesaretleri kırılır.
- Köleler, dünyevi efendilerinize her konuda itaat edin; ve bunu sadece gözleri üzerinizdeyken ve onların beğenisini kazanmak için değil, aynı zamanda içten bir yürekle ve Rab'be saygı duyarak yapın.
- Ne yaparsanız yapın, Rabbiniz için çalışır gibi tüm kalbinizle yapın.
- Efendiler, kölelerinize doğru ve adil olanı sağlayın, çünkü sizin de bir Efendiniz olduğunu biliyorsunuz. (Kol 3:18-23; 4:1)

Koloselilerden Önemli Noktalar

- İmanı sürdürmemek Tanrı ile uzlaşmayı boşa çıkarır.
- Tanrı'yı hoşnut eden günlük yaşam, sürekli olarak imanla olur.

Soru - Kişiden kişiye ve insanla Tanrı arasındaki ilişkilerde birliğin anahtarları nelerdir?

1 SELANİKLİ

Selanikliler kilisesine

“Hepiniz için her zaman Allah'a şükrediyoruz, dualarımızda sizi anıyoruz. İmanla ortaya çıkan çalışmanızı, sevgiyle ortaya çıkan emeğinizi ve Rabbimiz İsa Mesih'e olan umudunuzdan kaynaklanan dayanıklılığınızı Tanrımız ve Babamız önünde sürekli anıyoruz.” (1 Sel.1:1-3)

Sevgi ve Teşvik İfade Edildi

“Siz bizi ve Rabbimizi taklit ettiniz; Şiddetli acılara rağmen mesajı Kutsal Ruh'un verdiği sevinçle karşıladınız. Makedonya ve Ahaya'daki bütün imanlılara örnek oldun.” (1 Sel.1:6-7)

Yorum: Mesih'in davası uğruna acı çekmek, kişiyi ya O'na yaklaştırabilir ya da kişinin algıladığı stresi ve gerilimi azaltmak için onları uzaklaştırabilir - bu bir seçimdir.

“Bildiğiniz gibi daha önce Filipi'de acı çekmiş ve hakarete uğramıştık, fakat güçlü muhalefete rağmen Tanrımızın yardımıyla O'nun müjdesini size bildirdik. Yaptığımız itiraz ne hatadan, ne saf olmayan amaçlardan, ne de hileden kaynaklandı. Tam tersine, Tanrı'nın müjdeyi emanet etmek üzere onayladığı kişiler olarak konuştuk. Biz insanları değil, kalplerimizi sınavan Tanrı'yı memnun etmeye çalışıyorduk. Hiçbir zaman dalkavukluk yapmadık, açgözlülüğü gizlemek için maske takmadık. Biz erkeklerden, sizden ya da başkasından övgü beklemiyorduk.” (1 Sel.2:2-6)

“Sizi o kadar çok sevdik ki, yalnızca Tanrı'nın müjdesini değil, aynı zamanda yaşamlarımızı da sizinle paylaşmaktan büyük mutluluk duyduk, çünkü bizim için çok değerliydimiz. Allah'ın müjdesini tebliğ ederken kimseye yük olmamak için gece gündüz çalıştığımız için çektiğimiz zahmeti ve zorluğu mutlaka hatırlıyorsunuz. Her birinize, sizi kendi krallığına ve yüceliğine çağıran Tanrı'ya layık bir yaşam sürmeniz için cesaretlendirip, teselli ederek ve teşvik eden bir babanın kendi çocuklarıyla nasıl davrandığı gibi davrandık.” (1 Sel.2:8-9)

"Kendi vatandaşlarınızdan da acı çektiğiniz için, Yahudiye'deki Tanrı'nın kiliselerini taklit etmeye başladınız." (1 Sel. 2:14)

"Kısa bir süreliğine sizden ayrıldığımızda (düşünce olarak değil şahsen), yoğun özlemimizden dolayı sizi görmek için her türlü çabayı gösterdik - ama Şeytan bizi durdurdu." (1 Sel.2:17-19)

“Artık dayanamayıp Atina'da kendi başımıza kalmanın daha iyi olacağını düşündük. Kardeşimiz ve Mesih'in müjdesini yaymada Tanrı'nın iş arkadaşı olan Timoteos'u, bu denemelerden kimsenin etkilenmemesi için sizi imanınızda güçlendirmek ve cesaretlendirmek üzere gönderdik. Aslında size sürekli olarak zulme uğrayacağımızı söylüyorduk. Bu nedenle inancınızı öğrenmek için Timoteos'u gönderdim. Ayartıcının bir şekilde seni baştan çıkarmasından ve çabalarımızın boşa gitmesinden korkuyordum.” (1 Sel.3:1-5)

“Timothy şimdi aranızdan bize geldi ve imanınızı ve sevginizi müjdeledi. Tanrımızın huzurunda senin yüzünden yaşadığımız bunca sevince karşılık, Tanrı'ya senin adına nasıl şükredebiliriz? Sizi tekrar görebilmemiz ve inancınızdaki eksikleri tamamlayabilmemiz için gece gündüz tüm samimiyetimizle dua ediyoruz.” (1 Sel.3:6; 9-10)

“Rab, bizim sevgimizin size olduğu gibi, birbirinize ve herkese olan sevginizi arttırsın ve taşsın. Rabbimiz İsa tüm kutsallarıyla birlikte geldiğinde Tanrımız ve Babamızın önünde suçsuz ve kutsal olmanız için yüreklerinizi güçlendirsin.” (1 Sel.3:12-13)

“Cinsel ahlaksızlıktan kaçınmanız, kutsallaştırılmanız (temizlenmeniz, kutsal-ISBE olmanız) Tanrı'nın isteğidir; her birinizin, Tanrı'yı tanımayan kâfirler gibi tutkulu şehvetlerle değil, kutsal ve onurlu bir şekilde kendi bedenini kontrol etmeyi öğrenmesi gerektiğini; ve bu konuda hiç kimsenin kardeşine haksızlık etmemesi veya ondan faydalanmaması gerekir. Rab, tüm bu günahlardan dolayı insanları cezalandıracaktır. Çünkü Tanrı bizi saf olmayan biri olmaya değil, kutsal bir hayat yaşamaya çağırdı. Bu nedenle, bu talimatı reddeden kişi, insanı değil, size Kutsal Ruhunu veren Tanrı'yı reddetmiş olur.” (1 Sel.4:3-8)

“Sessiz bir hayat sürmeyi, kendi işinize bakmayı ve tıpkı size söylediğimiz gibi ellerinizle çalışmayı hırs haline getirin ki, günlük hayatınız başkalarının saygısını kazansın ve kimseye bağımlı olmayın. .” (1 Sel.4:11-12)

Mesih'teki Ölüler

“Kardeşler, uykuya dalanlar (ölenler) hakkında bilgisiz kalmanızı, umudu olmayan diğer insanlar gibi üzülmeyi istemiyoruz. İsa'nın öldüğüne ve yeniden dirildiğine inanıyoruz ve bu nedenle Tanrı'nın, İsa'nın içinde uyuyanları da beraberinde getireceğine inanıyoruz. Rab'bin kendi sözüne göre, size diyoruz ki, biz hâlâ hayatta olan, Rab'bin gelişine (2. Geliş) kadar kalan bizler, kesinlikle uykuya dalmış olanların önüne geçmeyeceğiz. Çünkü Rab'bin kendisi yüksek bir emirle, baş meleğin sesiyle ve Tanrı'nın borazan çağrısıyla gökten incek ve önce Mesih'teki ölüler dirilecek. Bundan sonra, biz hâlâ hayatta olan ve geride kalanlar, sonsuza dek Rab'bin yanında olmak üzere Rab'bi havada karşılamak üzere onlarla birlikte bulutlar içinde alınacağız.” (1 Sel.4:13-18)

“Sen çok iyi biliyorsun ki Rabbin günü gece hırsızın geldiği gibi gelecektir. ... Ama siz kardeşlerim, bu gün sizi bir hırsız gibi şaşırtın diye karanlıkta değilsiniz. Hepiniz ışığın oğulları ve gündüzün oğullarısınız. Biz geceye ya da karanlığa ait değiliz. O halde başkaları gibi olmayalım, uyanık ve kontrollü olalım. ... Bu nedenle, tıpkı gerçekte yaptığımız gibi, birbirinizi teşvik edin ve birbirinizi güçlendirin. Birbirinizle barış içinde yaşayın. Boş duranları uyarın, çekingenleri teşvik edin, zayıflara yardım edin, herkese karşı sabırlı olun. Kimsenin yanlışın karşılığını ödemeyeceğinden emin olun, ancak her zaman birbirinize ve herkese karşı nazik olmaya çalışın. Her zaman neşeli ol; sürekli dua edin; Her durumda şükredin; çünkü Tanrı'nın Mesih İsa'da sizin için isteği budur.” (1 Selanikliler 5:2-21)
Yorum: Boş duranları uyarın, kendi ihtiyaçlarınızı karşılamak için çalışabilen ancak bunu yapmayan kişiler anlamına gelebilir. Bu aynı zamanda Tanrı'nın tüm kullarının yapmasını istediği şeyleri yapmamak anlamına da gelebilir; örneğin müjdeyi ilan edin.

“Ruh'un ateşini söndürmeyin; kehanetlere küçümseyerek davranmayın. Her şeyi test edin. İyiliğe tutun. Her türlü kötülükten sakının.”

“Öldüğünüzde Beden, Ruh ve Ruh Nereye Gidiyor?thebiblewayonline.com/HTML/BodySoulSpirit.html

1 Selaniklinin Önemli Noktaları

- Çalışma arkadaşlarının sevgisi, ayrıldıklarında bile artmaya devam ediyor.
- Birinin sevgisini ifade etmesi büyük bir teşviktir.
- Mümkün olduğunda başka endişeleri ve endişeleri giderin.

Soru – Bir Hıristiyan ne için çabalamalıdır – hayatının tutkusu?

2 SELANİKLİ

“Pavlus Selanik halkına, onların tüm zulümlere karşı gösterdiği kararlılıkla övündüğünü anlatıyor. Bütün bunlar Tanrı'nın hükmünün doğru olduğunun kanıtıdır ve bunun sonucunda Tanrı'nın Krallığına layık sayılacaksınız. O, sana sıkıntı verene sıkıntının karşılığını verecek, sıkıntılı olan sana ve bize de ferahlık verecektir.” (2 Sel.1:4)

İkinci Geliş Endişesi

“Bu, Rab İsa'nın güçlü melekleriyle (Çağların Sonu, 2. Geliş) yanan ateşte gökten ortaya çıkmasıyla gerçekleşecektir. Tanrı'yı tanımayanları ve Rabbimiz İsa'nın müjdesine uymayanları cezalandıracaktır. Kutsal halkında yücelmek ve tüm

iman edenler arasında hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün, onlar sonsuz bir yıkımla cezalandırılacak ve Rabbin huzurundan ve gücünün görkeminden mahrum kalacaklar. Buna sen de dahilsin, çünkü sana olan tanıklığımızı inandın.” (2 Sel.1:5-10)

“Rabbimiz İsa Mesih'in gelişi ve onun huzurunda toplanmamız konusunda, Rab'bin gününün çoktan geldiğini söyleyen, bizden gelmiş olduğu varsayılan bazı kehanetler, haberler veya mektuplar karşısında kolayca tedirgin olmayın veya paniğe kapılmayın. Kimsenin sizi aldatmasına izin vermeyin, çünkü o gün, isyan (düşme, ayrılma, dinden dönme (Thayer'in Yunanca Sözlüğü)) meydana gelene ve kanunsuzluk adamı (tam yıkım adamı - Thayer) ortaya çıkana, mahkum olana kadar gelmeyecek. yıkıma. Tanrı denilen ya da tapınılan her şeye karşı çıkacak ve kendini hepsinden yüceltecek; öyle ki, Tanrı'nın tapınağına yerleşip kendisinin Tanrı olduğunu ilan edecek.” (2 Sel.2:1-4)
Yorum: Bir ayrılık veya irtidat ancak bazı gruplarda bulunanlar tarafından meydana gelebilir. Bu durumda bu, Mesih'tekilerin düşüşüdür.

“Senin yanındayken sana bunları söylediğimi hatırlamıyor musun? Ve artık onu neyin engellediğini biliyorsun, böylece doğru zamanda ortaya çıkabilir. Çünkü kanunsuzluğun gizli gücü zaten iş başında; ama şimdi onu geri tutan kişi, yoldan çekilinceye kadar bunu yapmaya devam edecektir. Ve sonra Rab İsa'nın ağzının soluğuyla devireceği ve gelişinin görkemiyle yok edeceği kanun tanımaz adam ortaya çıkacak. Kanun tanımazın gelişi, Şeytan'ın her türlü sahte mucize, işaret ve harikalarda ve mahvolanları aldatan her türlü kötülükte sergilediği eserine uygun olacaktır. Gerçeği sevmeyi ve böylece kurtulmayı reddettikleri için yok oluyorlar. Bu nedenle Allah, yalana inanmaları ve gerçeğe inanmayı kötülükten zevk alan herkesin kınanması için onlara güçlü bir yanılısma göndermektedir.” (2 Sel.2:5-12)
Yorum: Gerçeği duyanların kabul etme veya reddetme seçeneği vardır. Her yerdeki Hıristiyanlar O'nun mesajının duyurulduğunu görmeye ihtiyaç duyarlar.

“Fakat Rab'bin sevdiği kardeşler, sizin için her zaman Tanrı'ya şükretmeliyiz, çünkü Tanrı başlangıçtan beri sizi Ruh'un kutsallaştırma işi ve gerçeğe olan inanç aracılığıyla kurtarılmanız için seçti. Rabbimiz İsa Mesih'in yüceliğine ortak olmanız için sizi müjdemiz aracılığıyla buna çağırdı. Öyleyse kardeşler, sıkı durun ve size sözlü ya da mektupla aktardığımız öğretilere sıkı sıkıya sarılın.” (2 Sel.2:13-15)

“Son olarak kardeşler, Rabbin mesajının sizin için olduğu gibi hızla yayılması ve onurlandırılması için bizim için dua edin. Ve kötü ve kötü adamlardan kurtulmanız için dua edin, çünkü herkesin imanı yoktur. Ama Rab sadıktır ve sizi güçlendirip kötü olandan koruyacaktır.” (2 Sel.3:1-3)

“Avare olup bizden aldığımız öğretiye göre yaşamayan her kardeşinizden uzak durun. Hiçbirinize yük olmayın. Size şu kuralı verdik: "Çalışmayan yemek yemez." İçinizden bazılarının boş durduğunu duyuyoruz. İçinizden bazıları boş duruyor, meşgul değil; ama meşgul insanlar. Onları yerleşmeye ve yediklerini kazanmaya teşvik edin.” (2 Sel.3:6-13)
Yorum: Yetenekli Hıristiyanlar, gücü yeten ama yapamayanlar yerine kendilerinin, ailelerinin ve ihtiyaç sahiplerinin geçimini sağlamalıdır.

“Eğer biri bu mektuptaki talimatlarımıza uymazsa, onu özellikle dikkate alın. Utanması için onunla arkadaşlık etmeyin. Ancak onu düşman saymayın, kardeşiniz olarak uyarın.” (2 Sel.3:13-14)

2 Selanikliden önemli nokta

➤ Doğru gibi görünen ama Mesih'in ya da havarilerinin öğretilerine aykırı olan bazı Hıristiyanların öğretileri sizi yanıltmasın. Kişinin yoldan sapmaması için Mesih'i ve O'nun öğretilerini bilmesi gerekir.

Soru - Öldükten sonra Hıristiyanlara ne olacak?

1 TİMOTİ

Pavlus, Mesih İsa'nın elçisi

İmandaki öz oğlum Timoteos'a:

“Bazı adamlara artık sahte doktrinler öğretmemelerini ve kendilerini mitlere ve sonsuz soyağacına adamamalarını emretmeniz için Efes'te kalmanızı rica ettim. Bu emrin amacı temiz bir kalpten, temiz bir vicdandan ve samimi bir imandan gelen sevgidir. Bazıları ise bunlardan uzaklaşıp anlamsız sözlere yöneldi.” (1 Timoteos 1:3-7)

Yorum: “Uzaklaşanlar”, görünüşe göre Mesih'i terk edip Yahudiliğe dönen Hıristiyanlardı.

Yorum: Şecerenin Yahudi kültüründe derin kökleri vardı. İsrail'i, Davut'un krallığı gibi güçlü bir dünyevi krallık olarak yeniden kuracak olan, Davut'un kanıtlanmış soyundan gelen Mesih'i arıyorlardı. Bu soy kayıtları, Romalıların MS 70 yılında Tapınaklarını ve Kudüs'ü yıkmasıyla yok edildi. Bu nedenle Davut'un soyundan başka bir “mesih” olduğunu kanıtlamanın hiçbir yolu yok.

Kanun ve Kanun Kırıcılar

“Kanun doğrular için değil, kanunları çiğneyenler ve isyancılar, tanrısızlar ve günahkarlar, kutsal olmayanlar ve dinsizler için yapılmıştır; babalarını veya annelerini öldürenler, katiller, zina edenler ve sapıklar, köle tüccarları, yalancılar ve yalan yere yemin edenler için ve kutsal Tanrı'nın görkemli müjdesine uygun olan sağlam öğretiye aykırı olan diğer her şey için.”

“Mesih İsa, aralarında en kötüsü olduğum günahkarları kurtarmak için dünyaya geldi. Ama tam da bu nedenle bana merhamet gösterildi ki, günahkarların en kötüsü olan bende, Mesih İsa, kendisine iman edip sonsuz yaşama kavuşacak olanlara bir örnek olarak sınırsız sabrını göstereyim.” (1 Timoteos 1:17)

İsa'yı reddetmek

“Oğlum Timothy, imana ve temiz vicdana tutunarak iyi bir mücadele ver. Bazıları bunları reddederek inançlarını mahvettiler. Bunların arasında küfür etmemeyi öğretmek için Şeytan'a teslim ettiğim Hymenaeus ve İskender de var.” (1 Timoteos 1:18-20)

Yorum: İmanlarını batıranlar, Mesih'in Krallığında bulduktan sonra Mesih'i kurtarıcıları olarak reddeden ve dolayısıyla artık Mesih'in Bedeninde sadık bir Hıristiyan olmayan kişilerdir.

Allah'ın razı olacağı eylemler

“Öyleyse, her şeyden önce, krallar ve tüm otoriteler için herkes için istekler, dualar, şefaath ve şükranların yapılmasını rica ediyorum, böylece tam bir dindarlık ve kutsallık içinde barışçıl ve sakin bir hayat yaşayabiliriz.” (1 Timoteos 2:1-2)

“Kurtarıcımız Tanrı, tüm insanların kurtulmasını ve gerçeğin bilgisine ulaşmasını istiyor. Çünkü tek bir Tanrı ve Tanrı ile insanlar arasında tek bir aracı vardır; kendini tüm insanlar için fidye olarak veren Mesih İsa, bu tanıklık zamanında verilmiştir.” (1 Timoteos 2:3-7)

“Her yerdeki erkeklerin, öfkelenmeden ve tartışmadan, dua ederken kutsal ellerini kaldırmalarını istiyorum.”

Yorum: “Kutsal eller” günahla lekelenmemiş, lekelenmemiş, kötülükten arınmış ellerdir. (Thayer'in Yunanca Sözlüğü)

“Ayrıca kadınların örgülü saçlarla, altınlarla, incilerle ya da pahalı giysilerle değil, Tanrı'ya tapındığını iddia eden kadınlara yakışan, edep ve görgüyle, mütevazı bir şekilde giyinmesini istiyorum.” (1 Timoteos 2:8-10)

Yorum: Yunan/Roma kültüründe bir kadının saçları vücudunun çok erotik bir bölgesiydi. 'Örgülü saçlar ve altın ya da incilerle ya da pahalı kıyafetlerle' süslenmesi onun zenginliğine ve şehvetine dikkat çekiyordu ve 'dindar olduğunu iddia eden kadınlara uygun değildi.' Birinci yüzyılda Roma ve Yunanistan'da kadınların giyimi ele alınıyor

thebiblewayonline.com/HTML/Women.html#KadınElbisesi veBaşörtüsü)

“Bir kadın sessizlik ve tam bir teslimiyet içinde öğrenmeli. Bir kadının öğretmenlik yapmasına ya da bir erkeğe yetki vermesine izin vermiyorum; sessiz olmalı. Çünkü önce Adem yaratıldı, sonra Havva. Ve aldatılan Adem değildi;

aldatılan ve günahkar olan kadındı. Ama kadınlar imana, sevgiye ve kutsallığa uygun bir şekilde devam ederlerse çocuk doğurma yoluyla kurtulacaklar.” (1 Timoteos 2:11-15)

Yorum: Bir kadının öğretisi, otoriteye sahip biri olarak ders vermek değil, uysal, nazik ve birbirini tercih eden, başta kocasına ve kilise liderlerine saygı göstermektir. Bahçede Şeytan'a teslim olma konusundaki öncü rolünden dolayı kocasına hükmetmeye çalışmayacaktır.

Cemaat Liderleri

“Bir kimse gözetmen olmayı (nöbetçileri, bekçileri, bekçileri, çobanları, ihtiyarları) gönülden tercih ederse, o kişi asil bir görev ister. Artık gözetmen ayıplanmamalı, tek eşli, ılımlı, kendine hakim, saygın, misafirperver, öğretebilmeli, sarhoşluğa yatkın olmamalı, şiddete başvurmamalı ancak nazik olmalı, kavgacı olmamalı, parayı sevmemelidir. Kendi ailesini iyi yönetmeli ve çocuklarının kendisine gereken saygıyla itaat etmelerini sağlamalıdır. (Kendi ailesini nasıl idare edeceğini bilmeyen biri, Tanrı'nın kilisesine nasıl bakabilir?) Yeni din değiştiren biri olmamalıdır, aksi takdirde kibirlenebilir ve şeytanla aynı yargıya maruz kalabilir. Ayrıca yabancılar nezdinde de iyi bir itibara sahip olması gerekir ki, rezalete ve şeytanın tuzağına düşmesin.” (1 Timoteos 3:1-7)

Yorum: Bazıları “asil görev”i iş olarak tercüme ediyor ve Yunanca kelime érgou olduğundan daha doğru görünüyor; bir makam veya konum değil, bir eylem, eylem veya işlev anlamına geliyor.

Yorum: Aşağıdaki tabloda bekçi, gözetmen olmak isteyenlerin özellikleri Titus'un özellikleriyle birlikte derleyicinin olası anlamlarına göre gruplandırılmıştır. Allah nasıl çobanlar, nöbetçiler, gözetmenler istediğini şu ifadelerle belirtmiştir.

zehir- Manevi gıdanın sağlayıcısı ve tehlikelere karşı koruyucudur.

episkopeler, koruyucu, nöbetçi, başkalarını bekleyen tehlike konusunda uyarıcı veya izleyen biri - bir gözetmen.

presbuteros- Daha yaşlı, yaş olarak ilerlemiş bir kıdemi - manevi olgunluğu ifade eden bir sıfat.

Karakter (nitelikler)	Olası anlam
mesaja sıkı sıkıya sarılın	Mesih'e sadık olun ve O'nu ve havarilerinin öğretilerini tanıyın
Sitem	kınamaya açık değil
iyi şöhretli, suçsuz	yabancılar arasında iyi bir itibar
bir eşin kocası	çok eşli değil
ılımlı, ayık fikirli	iyi karar kullanır
kendine hakim disiplinli	disiplinli, başıboş bir top değil
saygın	düzenli, iyi davranış
misafirperver	başkalarının ihtiyaçlarını karşılar
öğretebilir (KJV'ye uygun)	iletişimde güçlü
sarhoşluğa teslim değilim	aşırı içki içmeyin kavgacı olmayın
forvet değil (şiddetli)	kavgacı veya çabuk sinirlenmeyen
nazik	başkalarına karşı nazik ve düşünceli
kavgacı değil	çekişmeli değil, tartışan kişi
açgözlü değil	maddi şeylere öncelik vermez
kendi ailesini yönetmek	aile gelir içinde yaşıyor - müsrif değil
yakın zamanda dönüşüm geçirmemiş olmak	bir Hıristiyan olarak denemelerle yüzleşmek zorundayım
Çocuklar vahşi ve itaatsiz olma suçlamalarına açık değil	Hıristiyan olsun ya da olmasın asi olmayan çocuklar

“Kilisenin işlerini iyi yöneten ihtiyarlar, özellikle de işleri vaaz etme ve öğretme olan kişiler, iki kat saygıya layıktır. Kutsal Yazılar şöyle der: "Tahılları çiğneyen öküzün ağzını tıkamayın" ve "İşçi ücretini hak eder." İki veya üç şahit olmadan bir büyüğe ithamda bulunmayın. Günah işleyenler herkesin önünde azarlanacak ki, diğerleri uyarılsın.” (1 Timoteos 5:17-20)

“Bu kulların hürmete layık olmaları, samimi olmaları, fazla şarap içmemeleri, haksız menfaat peşinde koşmamaları, dinin derin hakikatlerine temiz bir vicdanla tutunmaları, imtihan edilmeleri; ve onlara karşı hiçbir şey yok.

"Aynı şekilde eşleri desaygıya layık kadınlar olmalıyız, kötü niyetli konuşanlar değil, her konuda ılımlı ve güvenilir kadınlar olmalıyız." 1 Timoteos 3:11

Yorum: “Aynı şekilde eşleri” ifadesi Yunanca metinde geçmiyor. YLT'de "Kadınlar da aynı şekilde ciddi, sahte suçlayıcılar değil, uyanık, her konuda sadık." RSV'de "Kadınlar da aynı şekilde ciddi olmalı, iftiracı olmamalı, ılımlı olmalı ve her konuda sadık olmalı."

“Bir papaz tek bir eşin kocası olmalı ve çocuklarını ve ev halkını iyi yönetmelidir. İyi hizmet edenler, Mesih İsa'ya olan imanlarında mükemmel bir itibar ve büyük bir güvence kazanırlar.”

Yorum: “Deacon” (İngilizce hizmetçi ve Latince bakan) olarak tercüme edilen Yunanca diakonos kelimesi cinsiyet açısından tarafsızdır ve bir başkasının emirlerini yerine getiren, ayak işlerini yürüten, bir görevli, bir yardımcı anlamına gelir - erkek ya da kadın. (Thayer Yunanca Sözlüğü)

Yorum: Diakonos veya onun çeşitleri Yeni Ahit'te 28 kez kullanılmaktadır; bunlardan biri Pheobe'ye (yukarıda belirtilen koşulları karşıladığına dair hiçbir belirti olmayan bir kadın hizmetçi) ve Filipililer 1:1'de iki kez diyakon olarak atıfta bulunmaktadır.

Yorum Diakonolar, bir ofis veya pozisyon değil, hizmetçilerin işini veya işlevini yerine getiren hizmetkarlardır. Bir diakonos'un işini tanımlamanın en basit yolu, onun hizmetkar anlamına gelmesidir. Bu nedenle her Hıristiyan bir diakonostur. Belirtilen bu karakter özelliklerine (niteliklere) sahip olanlar, cemaati gözetenlere yardımcı oluyor gibi görünmektedir.

“Yakında yanınıza gelmeyi ümit etsem de, eğer gecikirsem, yaşayan Tanrı'nın kilisesi, sütunu ve temeli olan Tanrı'nın evinde insanların nasıl davranması gerektiğini bilirsiniz diye bu talimatları size yazıyorum. gerçeğin. Her şeyin ötesinde, dindarlığın gizemi büyüktür: O, bir bedende ortaya çıktı, Ruh tarafından doğrulandı, melekler tarafından görüldü, uluslar arasında vaaz edildi, dünyada ona inanıldı, yücelik içinde yukarı alındı.” (1 Timoteos 3:12-16)

İsa'yı terk etmek

“Ruh, bazılarının daha sonraki zamanlarda imanını bırakıp aldatıcı ruhların ve cinlerin öğrettiği şeylerin peşinden gideceklerini açıkça söylüyor. Bu tür öğretiler, vicdanları kızgın demirle dağlanmış ikiyüzlü yalancılar aracılığıyla verilmektedir. İnsanlara evlenmeyi yasaklar, Allah'ın iman edenlerin ve gerçeği bilenlerin şükranla karşılama için yarattığı bazı yiyeceklerden uzak durmalarını emrederler. Çünkü Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir ve şükranla kabul edilirse hiçbir şey reddedilemez, çünkü Tanrı'nın sözüyle ve duayla kutsanmıştır.” (1 Timoteos 4:1-5)

Genel Olarak Hizmetçiler

"Yaşlı adamı sert bir şekilde azarlama, sanki babanmış gibi ona öğüt ver." (1 Timoteos 5:1)

"Genç erkeklere kardeş, yaşlı kadınlara anne, genç kadınlara da kız kardeş gibi davranın." (1 Timoteos 5:2)

“Tanrısız mitlerle ve kocakarı hikayeleriyle hiçbir ilginiz olmasın; daha doğrusu, kendinizi dindar olmak için eğitin.” (1 Timoteos 5:7)

“Çünkü beden eğitiminin bir değeri vardır, fakat dindarlığın her şey için değeri vardır; hem şimdiki yaşam hem de gelecek yaşam için umut vaat eder.” (1 Timoteos 5:8)

“Umudunuzu tüm insanların, özellikle de iman edenlerin Kurtarıcısı olan yaşayan Tanrı'ya bağlayın.” (1 Timoteos 5:9)

“Bunları kesinlikle ücretlendirin ve öğretin. Gençsiniz diye kimsenin sizi küçümsemesine izin vermeyin; sözle, yaşayarak, sevgiyle, imanla, paklıkla müminlere örnek olun. Ben gelene kadar kendinizi Kutsal Yazıların toplu olarak okunmasına, vaaz etmeye ve öğretmeye adayın. İhtiyarlar kurulu üzerinize el koyduğunda size peygamberlik mesajı yoluyla verilen hediyenizi ihmal etmeyin.” (1 Timoteos 4:10-15)

“Bu konularda gayretli olun; Kendinizi tamamen onlara verin ki herkes ilerlemenizi görebilsin. Hayatınızı ve doktrininizi yakından izleyin. Bunlarda ısrar edin, çünkü bunu yaparsanız hem kendinizi hem de sizi dinleyenleri kurtarırsınız.” (1 Timoteos 5:15-16)

“Tanrı'nın, Mesih İsa'nın ve seçilmiş meleklerin önünde, bu talimatları taraf tutmadan yerine getirmenizi ve kayırmacılık nedeniyle hiçbir şey yapmamanızı size emrediyorum.” (1 Timoteos 5:21)

“Kendini saf tut.” (1 Timoteos 5:22)

"El koymakta acele etmeyin ve başkalarının günahına ortak olmayın." (1 Timoteos 5:24)

“Bazı insanların günahları apaçık ortadadır ve yargı yerine kendilerinden önce ulaşır; başkalarının günahları onların peşinden gider. Aynı şekilde iyilikler de bellidir, olmayanlar da gizlenemez.” (1 Timoteos 5:25)

Dullar

Dul bir kadının çocukları veya torunları varsa, bunlar öncelikle kendi ailelerine bakarak ve böylece ebeveynlerine ve büyükanne ve büyükbabalarına borcunu ödeyerek dinlerini (din, ibadet veya saygı olarak tercüme edilebilir) uygulamaya koymayı öğrenmelidir.

Gerçekten muhtaç durumda olan ve yapayalnız (ihtiyaçlarını karşılayacak kimsesi olmayan) dul kadın, umudunu Allah'a bağlayarak gece gündüz dua etmeye ve Allah'tan yardım istemeye devam eder.

Zevk için yaşayan bir dul, yaşarken bile ölüdür (görünüşe göre bu dullar Tanrı'ya umut bağlamamaktadır).

Bir kimse yakınlarının ve özellikle yakın ailesinin geçimini sağlayamazsa, o kişi imanı inkar etmiş olur ve kâfirden daha kötü olur.

Altmış yaşını doldurmamış, kocasına sadık kalmış ve çocuk yetiştirmek, konukseverlik göstermek, evliyaların ayaklarını yıkamak, evliyalara yardım etmek gibi iyi amelleriyle tanınan bir kadın, dul kadınlar listesine yazılamaz. sıkıntı içinde ve kendini her türlü iyiliğe adamaktır.

Genç dul kadınlara gelince, onları böyle bir listeye koymayın. Çünkü şehvetli arzuları Mesih'e olan bağlılıklarına üstün geldiğinde evlenmek isterler. Böylece ilk ahdlerini bozmuş olduklarından dolayı kendi kendilerini mahkûm etmiş olurlar. Ayrıca boş durmayı ve evden eve dolaşmayı alışkanlık haline getirirler. Ve sadece aylak olmakla kalmıyorlar, aynı zamanda dedikoducu ve meşgul kişiler haline geliyorlar ve yapmamaları gereken şeyleri söylüyorlar. Bu nedenle genç dul kadınlara evlenmelerini, çocuk sahibi olmalarını, evlerini idare etmelerini ve düşmana iftira fırsatı vermemelerini tavsiye ediyorum. Bazıları aslında Şeytan'ın peşinden gitmek üzere çoktan yüz çevirmiş durumda. (1 Timoteos 5:1-15)

İnançlı bir kadının ailesinde dul kadınlar varsa, onlara yardım etmeli ve kilisenin onların yüküne girmesine izin vermemelidir, böylece kilise gerçekten ihtiyacı olan dullara yardım edebilir. (1 Timoteos 5:16)

Dullar tartışılıyor

thebiblewayonline.com/HTML/widows.html.

Çalışma - Kölelik ve İstihdam

“Köleliğin boyunduruğu altında olan herkes efendilerini tam saygıya layık görmelidir ki, Tanrı'nın ismine ve öğretimimize iftira atılmasın. Mümin efendileri olanların, kardeş oldukları için onlara daha az saygı göstermemeleri gerekir. Bilakis

onlara daha iyi hizmet etmelidirler. Çünkü onların hizmetlerinden faydalananlar müminlerdir ve onlar için sevgilidirler. Öğretmeniz ve teşvik etmeniz gereken şeyler bunlardır.” (1 Timoteos 6:1-2)

Yorum: Hayattaki durumunuz ne olursa olsun, Tanrı'yı yüceltmek için yaşamalısınız. Çalışanlar, yapmak üzere görevlendirildikleri işi yapmalı ve daha fazlasını yapmalı; daha da ileri gitmelidir.

Materyalizm

“Bir kimse sahte öğretiler öğretir ve Rabbimiz İsa Mesih'in sağlam öğretisini ve Tanrısal öğretiyi kabul etmezse, kibirlidir ve hiçbir şey anlamaz. Hakikatten mahrum bırakılmış ve dindarlığın maddi kazanç için bir araç olduğunu düşünen yozlaşmış zihinlere sahip insanlar arasında kıskançlık, çekişme, kötü niyetli konuşmalar, kötü şüpheler ve sürekli sürtüşmelerle sonuçlanan sözlerle ilgili tartışmalara ve tartışmalara sağlıklı bir ilgisi vardır. .”

Yorum: Hayatın her alanında vicdansız erkekler vardır. Bu nedenle, tüm Hıristiyanların, sahte öğretileri çürütmek ve bu tür öğretmenleri ifşa etmek için Tanrı'nın sözünü bilmek amacıyla kişisel Kutsal Kitap çalışmalarından ve sadık ve güvendikleri Hıristiyan kardeşleriyle tartışmalarından gerçeği aramaları gerekir.

“Fakat hoşnutlukla birlikte dindarlık büyük kazançtır. Çünkü dünyaya hiçbir şey getirmediğimiz ve ondan hiçbir şey alamayız. Ama yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa onunla yetineceğiz. Zengin olmak isteyen insanlar ayartılmaya ve tuzağa düşerler ve insanları yıkıma ve yıkıma sürükleyen birçok aptalca ve zararlı arzuya düşerler. Çünkü para sevgisi her türlü kötülüğün köküdür. Para hırsı içinde olan bazı kimseler, dinden çıkmışlar ve kendilerine pek çok elemeler yaşatmışlardır. Bütün bunlardan kaçın ve doğruluğun, tanrısallığın, imanın, sevginin, tahammülün ve yumuşak başlılığın peşinden koşun.” (1 Timoteos 6:3-11)

“İnancın iyi mücadelesine savaşın. Pek çok tanığın önünde güzel itirafınızı yaptığınızda çağrıldığınız sonsuz yaşama sarılın. Her şeye hayat veren Tanrı'nın ve Pontius Pilatus'un önünde tanıklık ederken iyi itirafta bulunan Mesih İsa'nın önünde, Tanrı'nın bildirdiği Rabbimiz İsa Mesih'in ortaya çıkışına kadar bu emri kusursuz ve kusursuz bir şekilde yerine getirmenizi emrediyorum. Kendi zamanında, ölümsüz olan ve yaklaşılmaz bir ışıktayken yaşayan, kimsenin görmediği ve göremediği, kralların Kralı ve efendilerin Efendisi, kutsanmış ve tek Hükümdar olan Tanrı'yı yaratacaktır. Onur ve kudret sonsuza dek onun olsun.” (1 Tim 6:10-12)

“Dünyadaki zenginlere, kibirlenmemelerini ve belirsiz olan zenginliğe umut bağlamamalarını, aksine bize zevk almamız için her şeyi zengin bir şekilde sağlayan Tanrı'ya umut bağlamalarını emret. Onlara iyilik yapmayı, iyilik bakımından zengin olmayı, cömert ve paylaşmaya istekli olmayı emret. Bu şekilde, gerçek yaşam olan hayata tutunabilmeleri için, gelecek çağ için sağlam bir temel olarak kendilerine hazine biriktirecekler.” (1 Tim 6:11-19)

“Size emanet edileni koruyun. Bazılarının iddia ettiği ve bunu yaparak imandan saptığı, tanrısız gevezeliklerden ve sahte bilgi denilen şeyin karşıt fikirlerinden uzaklaşın.”

1. Timoteos'tan Önemli Noktalar

- Bazı Hıristiyanlar gemi kazası geçirdi ve inançlarını terk etti; Şeytan fethetti.
- Kişinin dış görünüşü şehvetli arzuları uyandırmamalıdır.
- Hıristiyanlar, çobanlarının (koruyucuların, nöbetçilerin) kendileri için nasıl bir manevi yaşam tarzı yaşadıklarını bilmeli, böylece takip etmeye istekli olmalıdırlar (onların sesini tanımalıdırlar).
- Tüm Hıristiyanlar, Tanrı'nın hoşuna giden görevleri yerine getiren hizmetkarlardır.
- Çobanlar, kendileriyle bir araya gelen tüm Hıristiyanları, sahte öğretilerle yüzleşebilmeleri için Mesih ve O'nun öğretileri hakkındaki bilgiyle donatmalıdır.

Soru – Yunanca diaconos kelimesi hizmetçi anlamına geldiğine göre cemaatlerde hizmetçiler kimlerdir ve ne yapmalılar?

Sevgili çocuğum Timoteos'a:

“Seni görmeyi çok istiyorum, böylece sevinçle dolabilirim. İlk önce büyükannen Lois ve annen Eunice'de yaşayan ve şimdi de eminim sende de yaşayan samimi inancını hatırladım. Bu nedenle, ellerimi koyarak, Tanrı'nın içinizdeki armağanını alevlendirmenizi hatırlatıyorum, çünkü Tanrı bize korku değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu verdi. Bu nedenle, ne Rabbimiz hakkındaki tanıklığımızdan, ne de onun tutsağı olan benden utanmayın; işlerimizden dolayı değil, bizi kurtaran ve bizi kutsal bir çağrıya çağıran Tanrı'nın gücü sayesinde, sevindirici haber uğruna acılara ortak olun. Kendi amacı ve lütfu, çağlar başlamadan önce bize Mesih İsa'da verdiği ve uğruna ölümü ortadan kaldıran, müjde aracılığıyla yaşamı ve ölümsüzlüğü gün ışığına çıkaran Kurtarıcımız Mesih İsa'nın ortaya çıkışıyla şimdi açıkça ortaya çıkmıştır. bir vaiz, havari ve öğretmen olarak atandı, bu yüzden acı çekiyorum. Ama utanmıyorum, çünkü kime inandığımı biliyorum ve onun bana emaneti o güne kadar koruyabileceğine inanıyorum. Benden işittiğiniz sağlam sözlerin örneğini, Mesih İsa'ya olan iman ve sevgiyle izleyin. İçimizde yaşayan Kutsal Ruh aracılığıyla, sana emanet edilen iyi emaneti koru.” (2 Timoteos 1:4-14)

“Aralarında Phygelus ve Hermogenes'in de bulunduğu Asya'daki herkes benden yüz çevirdi. Rab, Onesiphorus'un ev halkına merhamet etsin, çünkü o beni sık sık tazeledi ve zincirlerimden utanmadı, ama Roma'ya vardığında beni ciddiyetle aradı ve buldu; Rab ona, Rab'den merhamet bulmayı nasip etsin. o gün! — ve sen de onun Efes'te yaptığı hizmetleri çok iyi biliyorsun.” (2 Timoteos 1:15-18)

Mesih İsa'nın İyi Bir Askeri

“Birçok tanığın önünde benden işittiklerinle güçlen. Benden duyduklarınızı başkalarına da öğretebilecek sadık adamlara emanet edin. Mesih İsa'nın iyi bir askeri olarak acılara ortak olun. Amacı kendisini askere alan kişiyi memnun etmek olduğu için hiçbir asker sivil uğraşlara karışmaz.”

“Bir sporcu kurallara göre yarışmadığı sürece taç giyemez.”

“Ürünlerden ilk paya sahip olması gereken kişi çalışkan çiftçidir.”

“Uğruna acı çektiğim müjdemde vaaz edildiği gibi, bir suçlu gibi zincirlere vurulmuş olarak ölümden dirilen, Davut'un soyu olan İsa Mesih'i anımsayın. Ama Tanrı'nın sözü bağlı değildir! Seçilmişlerin uğruna her şeye katlanıyorum ki, onlar da Mesih İsa'daki sonsuz yüceliğe sahip olan kurtuluşa kavuşsunlar.” (2 Timoteos 2:8-10)

Sadık ve Sadakatsizin Kaderi

Onunla birlikte ölenler, biz de onunla birlikte yaşayacağız;

- eğer dayanırsak, biz de onunla birlikte hüküm süreceğiz;
- biz onu inkar edersek o da bizi inkar eder;
- eğer biz sadakatsizsek, o sadık kalır; çünkü o kendini inkar edemez.

Allah'ın kullarına talimatlar

"Onlara bunları hatırlatın ve onları Tanrı'nın huzurunda, sözler konusunda çekişmemeleri konusunda görevlendirin; bu hiçbir işe yaramaz, yalnızca dinleyenleri mahveder."

Yorum: Günümüzde kelime kavgaları, belki de bilgi düzeyi, çevre, işle ilgili deneyimler ve yetenekler nedeniyle ortaya çıkıyor ve bunların hiçbirisi doğru olmayabilir, farklı yorumlara yol açıyor. Tartışma, bir kelimenin anlamındaki farklılıkları incelemek ve tartışmak konusundaki isteksizlik ve "benim" anlayışının tek anlam olduğunu talep etmek gibi görünmektedir.

“Kendinizi Tanrı'ya onaylanmış biri olarak, utanmasına gerek olmayan, hakikat sözünü doğru şekilde kullanan bir işçi olarak sunmak için elinizden geleni yapın.”

“Saygısız gevezeliklerden kaçının, çünkü bu, insanları daha çok dine aykırılığa sürükler ve konuşmaları kangren gibi yayılır. Bunların arasında, dirilişin çoktan gerçekleştiğini söyleyerek hakikatten sapan Hymenaeus ve Philetus da vardır. Bazılarının imanını sarsıyorlar.”

“Tanrı'nın sağlam temeli duruyor ve şu mührü taşıyor: "Rab kendisine ait olanları bilir" ve 'Rab'bin adını anan herkes kötülükten uzak dursun.”

“Büyük bir evde sadece altın ve gümüş kaplar değil, aynı zamanda ahşap ve kilden de kaplar vardır; bazıları onurlu kullanım için, bazıları ise onursuz kullanım için. Bu nedenle, eğer bir kimse kendisini şerefsiz olan şeylerden arındırırsa, o, şerefli bir kullanım için bir kap olacaktır; kutsal olarak ayrılmış, evin efendisine faydalı, her iyi işe hazır olacaktır.”

“Gençlik tutkularından kaçının ve Rab'be temiz bir yürekle yakaranlarla birlikte doğruluğun, imanın, sevginin ve barışın peşinden koşun.”

“Aptalca, cahilce tartışmalarla hiçbir ilginiz olmasın; kavga çıkardıklarını biliyorsun. Rab'bin hizmetkârı kavgacı olmamalı, herkese karşı nazik olmalı, öğretebilmeli, kötülüğe sabırla dayanmalı, rakiplerini nezaketle düzeltmelidir. Belki Allah onlara hakikat bilgisine yol açan tövbeyi bağışlayabilir ve onlar, şeytanın isteğini yerine getirmek üzere yakalandıktan sonra şeytanın tuzağından kurtulabilirler.” (2 Timoteos 2:11-26)

Zor Zamanlara Karşı Uyarı

“Fakat şunu anlayın, son günlerde sıkıntılı zamanlar gelecektir. Çünkü insanlar nefesine düşkün, paraya düşkün, kibirli, kibirli, küfürbaz, ana-babaya itaatsiz, nankör, murdar, kalpsiz, yatıştırılmaz, iftiracı, nefesine hakim olmayan, gaddar, iyiliği sevmeyen, hain, pervasız, kibirli olacaklardır. kendini beğenmiş, Tanrı'yı seven değil, zevki seven, dindar gibi görünen ama onun gücünü inkar eden. Bu tür insanlardan kaçının. Çünkü onların arasında, evlere sızıp, günahlarla yüklü, çeşitli tutkularla yoldan çıkmış, her zaman öğrenen ve asla gerçeğin bilgisine ulaşamayan zayıf kadınları yakalayanlar vardır. Jannes ve Jambres nasıl Musa'ya karşı çıkıyorsa, bu adamlar da hakikate karşı çıkıyorlar, zihinleri bozuk, iman konusunda diskalifiye olmuş insanlar. Ama fazla ileri gidemeyecekler çünkü o iki adamınki gibi onların aptallıkları herkes için açık olacak.” (2 Timoteos 3:1-9)

Zulüm Gelecek

“Ancak siz benim öğretimi, davranış tarzımı, yaşam amacımı, inancımı, sabrımı, sevgimi, kararlılığımı, Antakya'da, Iconium'da ve Listra'da başıma gelen zulüm ve acıları takip ettiniz; Dayandım; ama Rab beni onlardan kurtardı. Gerçekte, Mesih İsa'da Tanrı yolunda bir yaşam sürmeyi arzulayan herkese zulmedilecek, kötü insanlar ve sahtekarlar ise aldatarak ve aldanarak daha da kötüye gidecekler.” (2 Timoteos 3:10-13)

Kutsal Kitap Öğretileri Bilgisi

“Fakat size gelince, kimden öğrendiğinizi ve Mesih İsa'ya iman yoluyla sizi kurtuluş için bilge kılabilecek kutsal yazıları çocukluğunuzdan beri nasıl tanıdığınızı bilerek, öğrendiklerinize ve kesin olarak inandığınız şeylere devam edin. .”

“Kutsal Yazıların tümü Tanrı tarafından nazil edilmiştir ve öğretmek, azarlamak, düzeltmek ve doğruluk konusunda eğitmek açısından faydalıdır; öyle ki, Tanrı adamı her iyi iş için donanımlı ve yetkin olsun.” (2 Timoteos 3:14-17)

Yorum: Pavlus'un Timoteos'a yazdığı dönemde “tüm kutsal yazılar” İbranice/Aramice Eski Ahit'in Yunanca tercümesi olan Septuagint'ti.

Sözü Vaaz Edin

“Tanrı'nın ve yaşayanları ve ölüleri yargılayacak olan Mesih İsa'nın huzurunda, O'nun ortaya çıkışı ve krallığı aracılığıyla size emrediyorum: Sözü (Müjde'yi - kefareten kurban, cenaze töreni, diriliş ve göğe yükseliş) vaaz etmeye hazır olun sezon içi ve sezon dışı; Tam bir sabır ve öğretiyiyle azarla, azarla ve öğüt ver.” (2 Timoteos 4:1-2)

Yorum: Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. (Yuhanna 1:1) Bu nedenle, Sözü vaaz eden kişi, Mesih'i - O'nun kefareten kurban edilmesini, gömülmesini, dirilişini ve göğe yükselişini - vaaz eder.

“Çünkü öyle bir zaman geliyor ki insanlar, sağlam öğretiye dayanamayacaklar, kulakları kaşındıkça, kendi tutkularına uygun öğretmenler toplayacaklar, hakikati dinlemekten vazgeçip efsanelere dalacaklar. Sana gelince, her zaman ayık ol, acılara katlan, bir müjdecinin işini yap, hizmetini yerine getir.” (2 Timoteos 4:3-5)

Pavlus'un Son Günleri

“Çünkü ben zaten dökmelik sunu olarak dökülüyorum ve ayrılma zamanım geldi. İyi bir mücadele verdim, yarışı bitirdim, inancımı korudum. Bundan böyle, adil yargıç olan Rab'bin o gün bana ve sadece bana değil, aynı zamanda onun gelişini seven herkese vereceği doğruluk tacı benim için hazırdir.

“Bir an önce yanıma gelmek için elinden geleni yap. Çünkü şimdiki dünyaya aşık olan Demas beni terk etti ve Selanik'e gitti. Crescens Galatya'ya, Titus Dalmaçya'ya gitti. Luke yalnız benimle. Mark'ı alın ve onu da yanınızda getirin, çünkü o bana hizmette çok faydalıdır. Tychicus'u Efes'e gönderdim. Gelirken Troas'ta Carpus'a bıraktığım pelerini, kitapları ve özellikle parşömenleri getir.”

“Bakırcı İskender bana büyük zarar verdi; Rab ona yaptıklarının karşılığını verecektir. Siz de ondan sakının, çünkü o bizim mesajımıza şiddetle karşı çıktı.”

“İlk savunmamda kimse yanıma gelmedi ama hepsi beni terk etti. Onlara karşı suç duyurusunda bulunulmasın! Ama Rab benim yanımda durdu ve beni güçlendirdi ki, mesaj benim aracılığım ile tam olarak duyurulsun ve tüm Yahudi olmayanlar bunu duyabilsin. Böylece aslanın ağzından kurtuldum. Rab beni her kötülükten kurtaracak ve sağ salım gökteki krallığına getirecek. Sonsuza dek yücelik O'na olsun.”

“Kıştan önce gelmek için elinizden geleni yapın. Rab ruhunuzla birlikte olsun. Lütuf seninle olsun.” (2 Timoteos 4:6-22)

2 Timothy'den Önemli Noktalar

- Benden duyduklarınızı başkalarına öğretebilecek sadık adamlara emanet edin.
- Tanrı'nın hizmetkarları kendilerini O'nun İşine hazırlamalı ve sabırlı olmalı, O'nun Sözü'nün filizlenip büyümesini beklemelidirler.
- Cennet, Mesih'tekilerin kaderidir.
- Dünya hayatına dönen sadakatsizler cennetten mahrum kalacaklardır.
- Hizmetçiler Mesih'i - O'nun kefareti edici kurbanını, cenazesini, dirilişini ve göğe yükselişini - ilan edeceklerdir.
- Kendinizi dünyadaki son günlerinize hazırlayın.

Soru - Kilise içinde saygısız gevezeliklerin ve tartışmaların sonucu nedir?

TİTÜS

Pavlus, Titus'u, onlar ayrılırken yarım bırakılan işleri tamamlaması için Girit'e gönderdi.

Yaşlılar, Gözetmenler ve Çobanlar

“Seni Girit'te bırakmamın nedeni, yarım kalan işleri düzeltebilmen ve sana söylediğim gibi her kentte ihtiyarlar atayabilmendi. Bir yaşlı, kusursuz olmalı, tek bir eşin kocası olmalı, çocukları inanan ve vahşi ve itaatsiz olmakla suçlanmaya açık olmayan bir adam olmalıdır. Bir nazır, Tanrı'nın işiyle görevlendirildiğine göre, suçsuz olmalıdır; zorba olmamalı, çabuk öfkelenmemeli, sarhoşluğa kapılmamalı, şiddete başvurmamalı, dürüst olmayan kazanç peşinde koşmamalıdır. Aksine misafirperver, iyi olanı seven, kendine hakim, dürüst, kutsal ve disiplinli biri olmalıdır. Öğretilen güvenilir mesaja sıkı sıkıya bağlı kalmalıdır ki, başkalarını sağlam öğretiyle teşvik edebilsin ve ona karşı çıkanları çürütebilsin.” (Titus 1:5-9) Aynı zamanda 1. Timoteos 3'te de kayıtlıdır.

Asi İnsanlar

“Birçok asi insan var, sadece gevezeler ve aldaticılar. Susturulmaları gerekiyor çünkü haksız çıkar uğruna bir şeyler öğreterek bütün evleri mahvediyorlar. Bu nedenle onları sert bir şekilde azarla ki, imanda sağlam olsunlar ve Yahudi efsanelerine ya da hakikati inkar edenlerin emirlerine aldırış etmesinler. Saflar için her şey saftır ama bozuk olanlar ve inanmayanlar için hiçbir şey saf değildir. Aslında onların hem akılları hem de vicdanları bozuktur. Allah'ı bildiklerini iddia ediyorlar ama davranışlarıyla O'nu inkar ediyorlar. Onlar iğrençtirler, itaatsizdirler ve iyi bir şey yapmaya uygun değillerdir.” (Titus 1:10-16)

Öğretmek

“Yaşlı adamlar ayık fikirli, ağırbaşlı, özdenetimli, imanda, sevgide ve kararlılıkta sağlam olmalıdır.”

“Yaşlı kadınların davranışlarında saygılı olmaları gerekir, iftiracı ya da fazla şarabın kölesi değiller. Genç kadınlara şunları öğretecek ve eğitecekler:

- kocalarını ve çocuklarını sevmek.
- kendine hakim, saf, evde çalışan, nazik olmak.
- Kendi kocalarına itaat etsinler ki, Allah'ın sözüne iftira olmasın.

"Genç erkekler kendilerine hakim olmalı."

“Köleler her konuda kendi efendilerine itaat etmelidirler; onlar iyi niyetli olmalılar, tartışmacı değiller, hırsızlık yapmamalılar, fakat tam olarak iyi niyet göstermeliler ki, her şeyde Kurtarıcımız Tanrı'nın öğretisini süsleyebilsinler.” (Titus 2)

“Kendinizi her bakımdan iyi işlerin bir örneği olarak gösterin ve öğretirken dürüstlük, saygınlık ve kınanamayacak kadar sağlam konuşma gösterin ki, rakibimiz bizim hakkımızda kötü bir şey söylemeden utansın.”

Kardeşlere hatırlatmak

“Yöneticilere ve otoritelere karşı itaatkâr olun, itaatkâr olun, her hayırlı işe hazır olun, hiç kimseye kötü söz söylemeyin, kavgadan kaçının, yumuşak huylu olun ve bütün insanlara karşı tam bir nezaket gösterin. Çünkü biz de bir zamanlar aptaldık, itaatsizdik, yoldan çıktık, çeşitli tutkuların ve zevklerin kölesi olduk, günlerimizi kötülük ve kıskançlık içinde geçirdik, başkaları tarafından nefret edildik ve birbirimizden nefret ettik. Fakat Kurtarıcımız Tanrı'nın iyiliği ve sevgi dolu şefkati ortaya çıktığında, doğrulukla yaptığımız işler nedeniyle değil, kendi merhametine göre, üzerine döktüğü Kutsal Ruh'un yenilenme ve yenilenme yıkamasıyla bizi kurtardı. Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol yağsın ki, onun lütfuyla aklanıp, sonsuz yaşam ümidinin mirasçıları olalım.”

“Kendinizi iyi işlere adamaya dikkat edin. Bunlar insanlar için çok güzel ve karlı şeylerdir.”

“Yasayla ilgili aptalca tartışmalardan, soyağaçlarından, ihtilaflardan ve kavgalardan kaçının; çünkü bunlar yararsız ve değersizdir. Ayrılıkçılığa yol açan kimseye gelince, kendisini bir iki kere uyardıktan sonra, onun sapık ve günahkar olduğunu bilerek artık onunla hiçbir işiniz olmasın; o kendi kendini mahkum ediyor. (Titus 3:1-14)

Yaşlılar, Gözetmenler ve Çobanlar

Bu İngilizce terimler Yunanca kelimelerden alınmıştır:

poimen - besin sağlayıcı ve tehlikelere karşı koruyucu. eepiskopeés, koruyucu bekçi, nöbetçi, yaklaşan tehlikeye karşı uyarıda bulunan, nezaret eden veya gözeten kişi.

presbuteros- yaşlı ruhani adamları belirtmek için kullanılan bir sıfat.

Karakter Nitelikleri	Olası anlam
mesaja sıkı sıkıya sarılın	Mesih'e sadık olun ve O'nu ve havarilerinin öğretilerini tanıyın
Sitem	kınamaya açık değil
iyi şöhretli, suçsuz	yabancılar arasında iyi bir itibar
bir eşin kocası	çok eşli değil
ılımlı, ayık fikirli	iyi karar kullanır
kendine hakim disiplinli	disiplinli, başıboş bir top değil
saygın	düzenli, iyi davranış
misafirperver	başkalarının ihtiyaçlarını karşılar

öğretebilecek (KJV'ye uygun)	iletişimde güçlü
sarhoşluğa teslim değilim	aşırı içki içmeyin kavgacı olmayın
forvet değil (şiddetli)	kavgacı veya çabuk sinirlenmeyen
nazik	başkalarına karşı nazik ve düşünceli
kavgacı değil	çekişmeli değil, tartışmaz
açgözlü değil	maddi şeylere öncelik vermez
kendi ailesini yönetmek	aile gelir içinde yaşıyor müsrif değil
yakın zamanda dönüşüm geçirmemiş olmak	bir Hıristiyan olarak denemelerle yüzleşmek zorundayım
Çocuklar vahşi ve itaatsiz olma suçlamalarına açık değil	Hıristiyan olsun ya da olmasın asi olmayan çocuklar

Yorum: Yukarıdaki karakter veya niteliklerin hiçbiri kilise organının karar almasıyla ilgili değildir.

Yorum: Kararlar başkalarına devredilmek yerine kilisenin tamamı tarafından alınmalıdır.

“Belki de koyun ve keçi çobanlığıyla ilgili anlayış, ruhi koyunlara çobanlık etmenin işlevinin anlaşılmasını sağlayabilir.”

“İyi bir çoban koyunlarıyla ilgilenir ve onların refahının sorumluluğunu üstlenmek ister. Takip edebilmeleri için sesini tanımları gerektiğinden, sürekli olarak onlarla birlikte olacak ve onları isimleriyle çağıracaktır. Meraları durgun veya yavaş akan suyun yakınına ve tehlikeden uzağa yerleştirmek onun sorumluluğundadır. Meralardaki zehirli bitkileri yiyip hastalanıp ölmemeleri için bilgi sahibi olmalı ve bunları ortadan kaldırmalıdır. Onları hırsızlardan ve yırtıcılardan korumak için fiziksel olarak güçlü olması gerekir. Sadece işe ya da paraya ihtiyacı olan herkesin yapabileceği bir iş değil. Davut'un 23. Mezmurunu hatırlayın: "Rab benim çobanımdır; istemem. Beni yeşil çayırlara yatırır. Beni durgun suların kıyısına götürür. ... Düşmanlarımın önünde önümde sofraya hazırlarsın." O benimle ilgilendiği için O'na güveniyorum!

“Öte yandan, keçiler bağımsızdır, meraklıdır ve sürülmeleri zordur, oysa koyunlar takipçidir ve sürekli bakım ve korumaya ihtiyaç duyarlar.”

Manevi Çobanların, Muhafızların, Bekçilerin veya Nöbetçilerin aşağıdakilere ihtiyacı vardır:

1. Tanrı ve Mesih'in Bedenindekilerle yakın bir ilişki.
2. Hıristiyanları hizmete hazırlamak, hizmet etmek ve onları Tanrı'nın doğasına olgunluğa getirmek için Mesih'in ve havarilerinin öğretileri (öğretme) hakkında iyi bir bilgi ve anlayış.
3. Yanlış öğretileri tanıyabilme ve bakımları altındaki kişilere bu tür öğretileri öğrenme, tanıma ve çürütme yeteneğini kazanma fırsatı sağlama becerisi. (Örneğin, onların zamanında yaygın bir öğreti, her beden kötü olduğu yönündeydi. İsa, kötü bir insan bedeninde olamazdı; bu nedenle, O yalnızca bir hayaletti – Gnostisizm.
4. Bir görüş ile yanlış bir öğreti arasındaki farkın bilgisi.
5. Kişisel görüşünüzü başkalarına dayatmadan liderlik etme yeteneği.
6. Çobanlık görevlerini yerine getirmek için gereken ruhi araçlarla ve bunların ustalıkla kullanılmasıyla donatılmış; örneğin sabır - kontrolden çıkmamak veya çabuk karar vermemek; ancak endişelerinizi dile getirirken nazik olun; kavgacı değil, serseri bir top değil, çekişmeli değil.
7. Hayatına mal olsa bile kardeşlerini koruma arzusu.
8. Etkili iletişim kurabilme becerisi. (Yunan didaktikos öğretmede yetenekli -Thayer)

Çobanların Görevleri

1. Öğretin, besleyin, donatın ve olgunlaştırın.
2. Öğüt verin, uyarın, düzeltin ve güçlendirin.

3. Sahte öğretmenleri ve onların aşağıdaki gibi sahte öğretilerini mahkum edin:
 - a. Mesih'in insan bedenindeki Tanrı olduğunu inkar eden kişi.
 - b. Kişi Mesih'in kanıyla temizlenmeden kurtulur.
 - c. Kurtuluş, kişinin başardıklarıyla alınır ve kazanılır.
4. Birlik ve uyumu teşvik edin.
5. Zayıfları ve hastaları rahatlatın (fiziksel ama öncelikle ruhsal olarak).
6. Sürüklenenleri veya sürüklenenleri arayın ve geri yükleyin.
7. Kendiniz, bakımınız altındakiler ve kayıplar için dua edin.
8. Yaşam yolunda gizlenen tehlikelere karşı uyarın.
9. Tanrı'nın azizlerini hizmet işine hazırlayın (göster ve anlat).
(1 Timoteos 3:2-7; Titus 1:6-11; 1 Petrus 5:2-4; Elçilerin İşleri: 20:28-30; Efesliler 4:11-15; Hezekiel 34:2-5; 1 Selanikliler 5: 12-14; Yakup 5:14 ve Luka 15:3)

Yorum: Yunanca érgou sözcüğünden gelen “iş” sözcüğü bir eylem, eylem, işlev anlamına gelir. Bir makam ya da pozisyon değil.

Vasilerin kaçınması gereken işlevler

1. Taraflı olmak.
2. Başkalarından bazı öğretilerle ilgili yorumunu kabul etmelerini talep etmek.
3. Bir bütün olarak O'nun Bedeninin alması gereken kararları vererek Mesih'in yetkisini üstlenmek.
4. İş yaparken, Bedeninin işini ihmal etmesi gerekir.
5. Bir hakemin işlevini üstlenerek, nihai olarak kiliseyi bir bütün olarak kapsayan, önceden belirlenmiş bir yöntemin bulunduğu anlaşmazlıkların çözümleyicisi.
6. Daha vokal ve büyük katkıda bulunanların sesine boyun eğmek.

Titus'tan Önemli Noktalar

- Kilise içinde mali kazanç elde etmek için sağlam doktrine aykırı mesajlar öğreten adamlar var. Durdurulmaları gerekiyor.
- Ruhsal liderler olmayı arzulayan ve fiziksel yaşamlarını kardeşlerinin ruhsal yaşamlarını korumak için hiçbir şey olarak görmeyen bilgili ve doğru insanlar, Mesih'in ve O'nun havarilerinin öğretilerini sürdürme işi için seçilmelidir. Onların işi onurlu, güç ya da prestijli bir konum değil, bir eserdir.

Soru - Nitelikler onun başkaları adına karar verme veya kişiyi doğru bir hayata yönlendirme ve teşvik etme becerisini mi gösteriyor?

FİLİMON

“Filimon'a, Apphia'ya, Archippus'a ve evinizde toplanan kiliseye. Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik. Dualarımda seni andıkça her zaman Tanrıma şükrediyorum, çünkü Rab İsa'ya olan inancını ve tüm kutsallara olan sevgini duyuyorum.”

Yorum: Pavlus, kilisenin bir araya geldiğini, yani insanların buluştuğunu söyledi.

“Mesih'te sahip olduğumuz her iyi şeyi tam olarak anlayabilmeniz için imanınızı paylaşmada aktif olmanız için dua ediyorum. Sevgin bana büyük sevinç ve cesaret verdi, çünkü kutsalların yüreklerini tazeledin.”

Yorum: İmanı paylaşmak, kişiyi Hıristiyan yaşamlarını sürdürürken sadık olmaya teşvik eden ve tazeleyen iletişimi gerektirir.

“Cesur davranıp sana yapman gerekeni yapmanı emredebilirim. Ben zincirlenmişken oğlum olan Onesimus'a olan sevgimden hareketle sana sesleniyorum. Eskiden senin işine yaramazdı ama şimdi hem sana hem de bana çok faydalı oldu.”

“Ben müjde uğruna zincirlenmişken bana yardım etmede sizin yerinizi alabilmesi için onu yanımda tutmak istesem de, onu size geri gönderiyorum. Ama senin rızan olmadan hiçbir şey yapmak istemedim, böylece yapacağın iyilik kendiliğinden olsun ve zorlamadan olsun. Belki de senden bir süreliğine ayrı kalmasının nedeni, onu tamamen geri alabilmendi; artık bir köle olarak değil, bir köleden daha iyi, sevgili bir kardeş olarak. O benim için çok değerlidir, ama sizin için hem bir insan hem de Rab'bin bir kardeşi olarak daha da değerlidir.”

“O halde eğer beni ortağınız olarak görüyorsanız, onu da beni karşıladığınız gibi karşılayın. Eğer sana bir yanlış yaptıysa ya da sana bir borcu varsa, bunun hesabını bana sor. Geri ödeyeceğim. İstedğimden daha fazlasını yapacağımı biliyorum. Birbirinizi Sevin konusu tartışılıyor

thebiblewayonline.com/HTML/OneAnother/OneAnother.html

Philemon'dan Önemli Noktalar

- Size ne kadar faydalı olursa olsun, başkasının hakkı olan bir şeyi saklamayın.
- Arkadaşlar, isteme veya alma zorunluluğu duygusu olmadan, arzularını, ihtiyaçlarını ve çıkarlarını özgürce paylaşabilirler.
- Aşk ölçülemez.
- Kardeşlik, Tanrı'nın sözünü iletmeyi, kardeş sevgisini ve yaşam için gerekli olmayanların ihtiyaçlarını karşılamayı içerir.

Soru – “İnancınızı paylaşmakta aktif olan nedir?”

İbraniler

“Geçmişte Tanrı, atalarımızla peygamberler aracılığıyla birçok kez ve çeşitli şekillerde konuşmuştu; ancak bu son günlerde, her şeyin mirasçısı olarak atadığı ve aracılığıyla evreni yarattığı Oğlu aracılığıyla bizimle konuştu. Oğul, Tanrı'nın yüceliğinin ışıltısıdır ve O'nun varlığının tam temsilidir; güçlü sözüyle her şeyi ayakta tutar. Günahların arınmasını sağladıktan sonra gökte Hazret-i Celâl'in sağına oturdu. Böylece, kendisine miras kalan ismin onlarınkinden üstün olduğu kadar, o da meleklerden üstün oldu. Ey Tanrı, tahtın sonsuza dek sürecek ve doğruluk, krallığının asası olacak. Doğruluğu sevdin ve kötülükten nefret ettin; bu nedenle Tanrı, sizin Tanrınız, sizi sevinç yağıyla meshederek, "Ben düşmanlarınızı ayaklarınızın altına serinceye kadar sağ elime oturun" diyerek sizi arkadaşlarınızdan üstün kıldı. Ancak melekler, kurtuluşu miras alacak olanlara hizmet etmek için gönderilen yardımcı ruhlardır.” (İbraniler 1:1-14)

Adamın oğlu

“Dolayısıyla, duyduklarımıza daha fazla dikkat etmeliyiz ki, sürüklenmeyelim. Çünkü melekler tarafından bildirilen mesaj bağlayıcıysa (Tanrı'nın Musa aracılığıyla verdiği antlaşma) ve her ihlal ve itaatsizlik, haklı cezasını aldıysa, böylesine büyük bir kurtuluşu görmezden gelirse nasıl kurtulabiliriz? İlk olarak Rab (Mesih) tarafından bildirilen bu kurtuluş, onu duyanlar tarafından bize doğrulandı. Tanrı ayrıca belirtilerle, harikalarla, çeşitli mucizelerle ve kendi iradesine göre dağıtılan Kutsal Ruh'un armağanlarıyla da buna tanıklık etti.” (İbraniler 2:1-4)

“Sen onu (İnsanoğlu İsa'yı) meleklerden biraz aşağı kıldın; Onu izzet ve şerefle taçlandırdın ve her şeyi onun ayakları altına koydun." Ama meleklerden biraz aşağı kılınmış olan İsa'nın, Tanrı'nın lütfuyla ölmek üzere ölüm acısını çektiği için şimdi izzet ve şeref tacı giydirildiğini görüyoruz. Herkes için ölümü tadın. Birçok oğlu yüceliğe kavuştururken, her şeyin kendisi için ve onun aracılığıyla var olduğu Tanrı'nın, hem insanları kutsal kılını, hem de kutsal kılınanları acı çekerek yetkinleştirmesi uygundu. Bu yüzden İsa onlara kardeş demekten utanmıyor.” (İbraniler 2:7-11)

Yorum: İsa'nın kardeşler olarak adlandırdığı kişiler, günah işleyerek ölmelerinin ardından Tanrı'nın gömülmelerinden (vaftiz) Mesih'in ölümüne dirilttiği ve Mesih'in Bedeni olan O'nun kilisesine koyduğu kişilerdir.

“Çocukların eti ve kanından olduğu için o da onların insanlığını paylaştı, böylece ölümüyle ölümün gücünü elinde bulunduran kişiyi, yani şeytanı yok edebilecek ve tüm hayatları boyunca köle olarak tutulanları özgür bırakabilecekti. ölüm korkusu. Çünkü o, meleklerle değil, İbrahim'in soyuna (iman edenlere) yardım eder. Bu nedenle, Tanrı'ya hizmet eden merhametli ve sadık bir başkâhin olabilmesi ve halkın günahlarını kefarete edebilmesi için, her bakımdan kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Kendisi denendiği zaman acı çektiği için, denenene yardım edebilir.” (İbraniler 2:14-18)

“Bu nedenle göksel çağrıyı paylaşan kutsal kardeşler, düşüncelerinizi, itiraf ettiğimiz elçi ve başrahip İsa hakkında yoğunlaştırın. Musa'nın tüm Tanrı'nın evine sadık olduğu gibi, o da kendisini atayan kişiye sadıktı. Bir evi inşa edenin evden daha büyük şerefe sahip olması gibi, İsa da Musa'dan daha büyük şerefe layık görülmüştür. Çünkü her ev biri tarafından yapılır, ama her şeyin yapıcısı Allah'tır. Musa, Tanrı'nın tüm evinde bir hizmetçi olarak sadıktı ve gelecekte söylenecekler tanıklık ediyordu. Fakat Mesih, Tanrı'nın evinin üzerinde bir oğul olarak sadıktır. Cesaretimize ve övündüğümüz umudumuza tutunursak, biz onun eviyiz.” (İbraniler 3:1-6)

Onu duy

“Bugün onun sesini duyarsanız, atalarınızın beni sınıdığı, kırk yıl boyunca ne yaptığımı gördüğü çöldeki imtihan zamanındaki isyanda olduğu gibi kalplerinizi katılaştırmayın. Bu yüzden o nesile kızdım ve 'Onların kalpleri hep yoldan saptı, benim yollarımı bilmiyorlar' dedim. Bu yüzden öfkeyle yemin ettim: 'Onlar (İsrailliler) benim dinlenme yerime (Kenan Ülkesine) asla girmeyecekler.’” Dikkat edin kardeşlerim, hiçbirinizin (Hıristiyanların) günahkar, inançsız ve yüz çeviren bir yüreği olmasın. yaşayan Tanrı'dan. Ama Bugün denildiği sürece birbirinizi her gün teşvik edin ki, hiçbiriniz günahın aldaticılığı yüzünden katılmasın. Başlangıçta sahip olduğumuz güveni sonuna kadar sıkı bir şekilde korursak, Mesih'i paylaşmaya gelmiş oluruz. Onun için, onun dinlenme (ebedi hayata) girme vaadi hâlâ geçerli olduğuna göre, hiçbirinizin bu vaadden mahrum kalmamasına dikkat edelim. Çünkü onlar gibi biz de müjdeyi (Tanrı Oğlu'nun yaşamı, ölümü, gömülmesi, dirilişi ve göğe yükselişi) bize vaaz ettik; ama duydukları mesajın onlar için hiçbir değeri yoktu, çünkü duyanlar onu imanla birleştirmemişlerdi. ... Hala bazılarının o dinlenme diyarına girecekleri var ve daha önce kendilerine müjdeyi vaaz edenler (itaat edip sonra geri dönenler) itaatsizlik nedeniyle içeri girmediler. Bu nedenle, o dinlenme yerine girmek için her türlü çabayı gösterelim ki, hiç kimse onların (İsrailoğullarının) itaatsizlik örneğini izleyerek düşmesin. Çünkü Tanrı'nın sözü canlı ve etkilidir, iki ucu keskin herhangi bir kılıçtan daha keskindir; ruh ile ruhun, eklemelerin ve iliğin bölünmesine bile nüfuz eder; kalbin düşünce ve tavırlarını yargılar. Yaratılıştaki hiçbir şey Allah'ın nazarından gizli değildir. Hesap vereceğimiz kişinin gözleri önünde her şey açığa çıkmış ve apaçık ortadadır.” (İbraniler 3:7-4:10-13)

Yorumlar: İsrailoğulları Kenan'a giderken Tanrı'ya sıkı sıkıya bağlı kalmadılar ve yeryüzünde vaat edilen topraklara girmediler. Aynı şekilde, cennete giden ve Tanrı'ya sıkı sıkıya bağlı kalmayan Hıristiyanlar da, ruhen vaat edilen topraklara giremeyeceklerdir.

Yorum: Söz (İncil), Tanrı'nın insana koyduğu ve ölümden kendisine geri dönen ruhunu, ölümden İblis ve onun yandaşlarıyla birlikte ebedi ölüme giden kötü ve asi adamın ebedi ruhundan ayıracaktır.

İsa Mesih - Baş Rahibimiz

“Göklerden geçmiş büyük bir başkâhinimiz var, Tanrı'nın Oğlu İsa, ilan ettiğimiz imana sınıksız sarılalım. Çünkü bizim zayıflıklarımıza sempati duymayan bir baş rahibimiz yok, fakat tıpkı bizim gibi her şekilde denenene ama yine de günahsız olan bir başrahibimiz var. O halde lütuf tahtına güvenle yaklaşalım ki, merhamet görelim ve ihtiyaç anında bize yardım edecek lütfu bulalım.”

“Her başkâhin insanlar arasından seçilir ve onları Tanrı ile ilgili konularda temsil etmek, günahlara karşılık hediyeler ve kurbanlar sunmak üzere atanır. Kendisi de zaafılara maruz kaldığından, cahillere ve yoldan sapanlara karşı yumuşak davranabilir. Bu nedenle hem kendi günahları hem de insanların günahları için kurban sunması gerekir. Hiç kimse bu onuru kendi üzerine almaz; Harun gibi o da Tanrı tarafından çağrılmış olmalı. Dolayısıyla Mesih aynı zamanda başkâhin

olma yüceliğini de üstlenmedi. Ama Tanrı ona, "Sen benim Oğlumsun; bugün ben senin Baban oldum" dedi. (İbraniler 4:14-16; 5:1-5)

“İsa'nın yeryüzünde yaşadığı günlerde, kendisini ölümden kurtarabilecek olana yüksek sesle çığlıklar ve gözyaşlarıyla dualar ve ricalar sundu ve saygılı itaati nedeniyle işitildi. O, bir oğul olmasına rağmen, çektiği acılardan itaat etmeyi öğrendi ve bir kez yetkinleştiğinde, kendisine itaat eden herkes için sonsuz kurtuluşun kaynağı oldu ve Tanrı tarafından Melkisedek tarikatında başrahip olarak görevlendirildi. ... Bu nedenle, ölüme yol açan eylemlerden tövbe etmenin ve Tanrı'ya imanın temelini, vaftizler, ellerin baş üzerine konulması, dirilişle ilgili talimatların temelini yeniden atmadan, Mesih hakkındaki temel öğretileri bırakalım ve olgunluğa geçelim. ölümler ve sonsuz yargı. Allah'ın izniyle bunu yapacağız. Bir zamanlar aydınlanmış, göksel armağanı tatmış, Kutsal Ruh'u paylaşmış, Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış olanların, eğer düşerlerse, yeniden ayağa kalkmaları imkansızdır. çünkü onlar, Tanrı'nın Oğlu'nu yeniden çarmıha geriyorlar ve onu herkesin önünde utandırıyorlar.” (İbraniler 5:7-10; 6:1-6)

Mesih hakkındaki temel öğretilerle ilgili tartışma için şu adrese gidin:

thebiblewayonline.com/HTML/FirstPrinces.html.

“Üzerine sık sık yağın yağmurdan su içen ve ekildiği kimselere faydalı mahsul veren toprak, Allah'ın bereketini alır. Ancak diken ve deve dikeni üreten topraklar değersizdir ve lanetlenme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Sonunda yakılacak.”
Yorumlar: Manevi topraklarınızı geliştirmek, Tanrı'nın sözünün sürekli incelenmesi ve manevi kardeşlerle yapılan tartışmalarla gerçekleştirilir, çünkü bu, kurtuluşunuzu korku ve titremeye gerçekleştirmenizdir.

Yeni Sözleşme

“Rab, kanunlarımı akıllarına koyacağım ve yüreklerine yazacağım yeni bir antlaşma yapacağımı söyledi. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak. Bu antlaşmayı "yeni" olarak adlandırarak ilkini geçersiz kıldı; ve modası geçmiş ve yaşlanan şeyler yakında yok olacak. Artık ilk antlaşmanın tapınmayla ilgili kuralları ve aynı zamanda dünyevi bir mabedi vardı. Mesih, halihazırda burada olan iyi şeylerin baş rahibi olarak geldiğinde, insan yapımı olmayan, yani bu yaratılışın bir parçası olmayan daha büyük ve daha mükemmel çadırdan geçti. Sonsuz kurtuluşu elde ederek, kendi kanıyla En Kutsal Yer'e ilk ve son kez girdi. Sonsuz Ruh aracılığıyla kendisini lekesiz olarak Tanrı'ya sunan Mesih, yaşayan Tanrı'ya hizmet edebilmemiz için vicdanlarımızı ölüme götüren eylemlerden arındırıyor! Bu nedenle Mesih, çağrılmış olanların vaat edilen sonsuz mirası alabilmeleri için yeni bir antlaşmanın aracısıdır; şimdi onları ilk antlaşma kapsamında işlenen günahlardan kurtarmak için fidye olarak ölmüştür.” (İbraniler 8:8,10,13; 9:1, 11, 12, 15)

“Musa yasanın her emrini bütün halka duyurduktan sonra, buzağuların kanını su, kırmızı yün ve mercanköşkötü dallarıyla birlikte aldı ve toparı ve tüm halkın üzerine serpti. "Bu, Allah'ın size uymanızı emrettiği antlaşmanın kanıdır" dedi. Ancak Mesih, gerçek tapınağın yalnızca bir kopyası olan, insan yapımı bir tapınağa girmedi; o şimdi bizim için Tanrı'nın huzuruna çıkmak üzere cennete girdi. Kendisini feda ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda bir kez ve tamamen ortaya çıktı. Tıpkı insanın bir kez ölmesi ve ardından yargılanmasının kaderi olduğu gibi, Mesih de birçok insanın günahlarını ortadan kaldırmak için bir kez kurban edildi; ve günah yüklenmek için değil, kendisini bekleyenlere kurtuluş getirmek için ikinci kez görünecektir. Kanun, gelecek iyi şeylerin yalnızca bir gölgesidir; gerçeklerin kendisi değil.”

Yorumlar: Eski Antlaşma kapsamındaki Tanrı'nın gölgeleri ve gizemleri Yeni Antlaşma'nın gerçekliğidir.

thebiblewayonline.com/HTML/ShadowsTypesProphecies.html

“Önce şöyle dedi: 'Kurbanları, sunuları, yakmalık sunuları ve günah sunularını ne arzu ettin, ne de onlardan memnun kaldın' (kanun bunların yapılmasını gerektirmesine rağmen). Sonra şöyle dedi: 'İşte buradayım, senin isteğini yerine getirmeye geldim.' İkinci ve daha iyi antlaşmayı oluşturmak için ilk antlaşmayı bir kenara bırakır. Bu iradeyle, İsa Mesih'in bedeninin ilk ve son kez kurban edilmesiyle kutsal kıldık. Sonra şunu ekliyor: 'Onların günahlarını ve kanunsuz davranışlarını artık hatırlamayacağım.' Bunların bağışlandığı yerde artık günah için kurban yoktur. O halde kalplerimizi vicdan azabından arındıracak şekilde serpererek, bedenlerimizi temiz suyla yıkayarak, imanın tam güvencesiyle samimi bir kalple Allah'a yaklaşalım. İtiraf ettiğimiz ümide şaşmadan bağlı kalalım, çünkü söz veren sadıktır. Birbirimizi sevgiye ve iyi işlere nasıl teşvik edebileceğimizi düşünelim. Bazılarının alışkanlık haline getirdiği

gibi bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok teşvik edelim.” (İbraniler 9:19-20, 24, 26-28; 10:1, 8-10, 17-18, 22-25)

“Eğer biz (Hıristiyanlar) gerçeğin bilgisini (Mesih'in Müjdesi'ni gömerek, O'nun kanına batırarak) aldıktan sonra bile bile (durma arzusu olmadan) günah işlemeye devam edersek, günahlar için hiçbir kurban kalmaz, sadece bir kurban kalır. Yargının ve Tanrı'nın düşmanlarını yok edecek azgın ateşin korkulu beklentisi. Musa'nın yarasını reddeden kişi, iki veya üç tanığın ifadesine göre merhamet edilmeden ölüdü. Tanrı'nın Oğlu'nu ayaklar altında çiğneyen, kendisini kutsayan antlaşmanın kanına kutsal olmayan bir şey muamelesi yapan ve lütuf Ruhu'na hakaret eden bir adamın cezalandırılmayı ne kadar daha ağır hak ettiğini düşünüyorsunuz? Çünkü 'İntikam benimdir; Bunun karşılığını vereceğim' ve tekrar 'Rab halkını yargılayacak' dedi. Yaşayan Tanrının eline düşmek korkunç bir şeydir.”

“Işığı aldıktan sonraki, acı karşısında büyük bir mücadelede yerinizi koruduğunuz o ilk günleri hatırlayın. Bazen alenen hakarete ve zulme maruz kaldınız; diğer zamanlarda bu şekilde muamele görenlerle yan yana durdunuz. Hapishanedekilerin acısını paylaştınız ve mallarınıza el konulmasını sevinçle kabul ettiniz, çünkü mallarınızın daha iyi ve kalıcı olduğunu biliyordunuz. Bu yüzden güveninizi boşa çıkarmayın; zengin bir şekilde ödüllendirilecektir. Azimle çalışmalısınız ki, Tanrı'nın isteğini yerine getirdiğinizde, O'nun vaat ettiğini alacaksınız. Çünkü çok geçmeden, "Gelecek olan gelecek ve gecikmeyecek. Ama benim doğru adamım imanla yaşayacak. Eğer geri çekilirse ondan razı olmayacağım." Ama biz geri çekilenlerden ve helak olanlardan değil, iman edip kurtululardan değiliz.” (İbraniler 10:26-39)

İşyerinde İnanç

İnanç, ne umduğumuzdan ve ne görmediğimizden emin olmaktır (kesinlik, belki ya da ben öyle düşünmüyorum). Evrenin görünenden değil, Allah'ın emriyle oluştuğunu anlıyoruz. İnançla

Habil, Tanrı'ya Kabil'in sunduğundan daha iyi bir kurban sundu. O, doğru bir adam olarak övüldü,

Hanok bu hayattan alındı; Tanrı onu alıp götürdüğü için ölümü tatmadı.

Nuh kutsal korkuyla ailesini kurtarmak için bir gemi inşa etti ve imanla gelen doğruluğun mirasçısı oldu.

İbrahim itaat etti ve nereye gittiğini bilmeden Tanrı'nın talimatına göre gitti.

İbrahim, tıpkı İshak ve Yakup gibi, çadırlarda yaşayan bir yabancı gibi, vaat edilen topraklarda evini kurdu.

İbrahim, söz veren kişinin sadık olduğunu düşündüğü için baba olabildi.

İbrahim, Tanrı'nın kendisini ölümden diriltebileceğini düşünerek vaatlerin oğlu İshak'ı kurban olarak sundu

İshak, gelecekleri konusunda Yakup ve Esav'ı kutsadı.

Yakup ölürken Yusuf'un oğullarının her birini kutsadı ve tapındı.

Yusuf, İsrailoğullarının Mısır'dan göçü hakkında konuştu ve kemikleri hakkında talimatlar verdi.

Musa'nın ailesi, onun sıradan bir çocuk olmadığını gördükleri için onu üç ay boyunca sakladılar.

Musa, Tanrı'nın halkını seçen Firavun'un kızının oğlu olarak bilinmeyi reddetti

Musa, ölüm meleşini İsrail'in ilk doğanlarından uzak tutarak Fısıh Bayramı'nı ve üzerine kan serpilmesini tuttu.

İnsanlar Kızıldeniz'i kuru topraktan geçer gibi geçtiler

Halk yedi gün boyunca duvarların etrafında yürüdüktan sonra Eriha'nın duvarları yıkıldı.

Fahişe Rahab casusları hoş karşıladığı için itaatsizlerle birlikte öldürülmedi.

“İman olmadan Tanrı'yı memnun etmek imkansızdır, çünkü O'na gelen herkes O'nun var olduğuna ve kendisini ciddiyetle arayanları ödüllendirdiğine inanmalıdır. Bütün bu insanlar öldüklerinde hala imanla yaşıyorlardı. Vaat edilen

şeyleri alamadılar; onları ancak uzaktan görüp karşıladılar. Cennetteki evlerini arayan uzaylılar ve yeryüzündeki yabancılar olduklarını itiraf ettiler.” (İbraniler 11:1-13)

Yorum: Bu örneklerin her birinin ortak bir noktası vardı: inanca ve inanca dayalı eylemler (inanç ve inanç benzer kelimelerdir. Nelson'ın İncil Sözlüğü).

“Daha ne söyleyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yeftah, Davut, Samuel ve iman yoluyla krallıkları fetheden, adaleti yöneten ve vaat edileni kazanan peygamberlerden bahsedecek zamanım yok; aslanların ağzını kapatan, alevlerin öfkesini söndüren ve kılıçtan kaçan; zayıflığı güce dönüşen; ve savaşta güçlenen ve yabancı orduları bozguna uğratan. Kadınlar ölümlerini geri aldılar, yeniden dirildiler. Başkaları ise daha iyi bir dirilişe kavuşabilmeleri için işkence gördü ve serbest bırakılmayı reddettiler. Bazıları alaylara maruz kaldı ve kırbaçlandı, bazıları ise zincirlenip hapse atıldı. Taşlandılar; ikiye bölündüler; kılıçla öldürüldüler. Koyun ve keçi derileriyle dolaşıyorlar, yoksullar, zulüm görüyorlar ve kötü muameleye maruz kalıyorlardı; dünya onlara layık değildi. Çöllerde, dağlarda, mağaralarda ve yerdeki oyuklarda dolaştılar. Bunların hepsi imanlarından dolayı övüldü, fakat hiçbiri yaşamları boyunca vaat edileni alamadı.” (İbraniler 11:32-39)

Tanrı'nın Disiplini

“Günahla mücadelenizde henüz kanınızı dökene kadar direnmediniz. Size oğullar olarak hitap eden şu teşvik sözünü unuttunuz: "Oğlum, Rab'bin disiplinini hafife almayın ve O sizi azarladığında cesaretinizi kaybetmeyin, çünkü Rab sevdiğini terbiye eder ve kabul ettiği herkesi cezalandırır. bir oğul olarak." Zorluklara disiplin olarak katlanın; Tanrı size oğullar gibi davranıyor. Hangi oğul babası tarafından disipline edilmez? O zamanlar hiçbir disiplin hoş görünmüyor, ama acı veriyor. Ancak daha sonra bu, onunla eğitilmiş olanlar için bir doğruluk ve barış hasadı sağlar. Tüm insanlarla barış içinde yaşamak ve kutsal olmak için her türlü çabayı gösterin; kutsallık olmadan kimse Rabbi göremez. Hiç kimsenin Tanrı'nın lütfunu kaçırmamasına ve birçoklarını kirletecek ve sorun yaratacak acı bir kökün yetişmemesine dikkat edin. Hiç kimsenin en büyük oğul olarak miras hakkını satan Esav gibi cinsel ahlaksız ya da tanrısız olmadığını görün.” (İbraniler 12:4-11, 14-16)

“Sarsılmaz bir krallığa kavuşuyoruz, şükran duyalım ve bu nedenle Tanrı'ya kabul edilebilir bir şekilde saygı ve korkuyla ibadet edelim, çünkü bizim "Tanrımız yakıcı bir ateştir." Kardeş olarak birbirinizi sevmeye devam edin. Yabancıları eğlendirmeyi unutmayın (ancak farklı bir müjde öğreten ve Mesih'in insan bedeninde Tanrı olduğunu inkar edenleri değil), çünkü bunu yaparak bazı insanlar bilmeden melekleri eğlendirmişlerdir. Hapishanedekileri (Hıristiyan kardeşlerinizi) sanki onların mahkum arkadaşlarıymışsınız gibi, kötü muameleye maruz kalanları ise sanki siz acı çekiyormuşsunuz gibi hatırlayın. Evlilik herkes tarafından onurlandırılmalı ve evlilik yatağı temiz tutulmalıdır, çünkü Tanrı zina yapanı (antlaşmayı bozanları) ve cinsel açıdan ahlaksız olan herkesi (eşiniz olmayan biriyle seks - zina) yargılayacaktır. Hayatınızı para sevgisinden uzak tutun ve sahip olduklarınızla yetinin. Her türlü tuhaf öğretiyeye kapılmayın.” (İbraniler 12:28-29; 13:2-5, 9)

“Tanrı'ya sürekli olarak bir övgü kurbanı, yani O'nun adını ikrar eden dudakların meyvesini sunun. İyilik yapmayı ve başkalarıyla paylaşmayı unutmayın, çünkü Tanrı bu tür fedakarlıklardan memnun olur. Liderlerinize itaat edin ve onların otoritesine (otoriteye ve öğütlere) teslim olun. Hesap vermesi gereken (başçobana) adamlar (ruhani liderler) olarak sizi gözetliyorlar (dikte vermiyorlar ama harekete geçebileniz için tehlikelere karşı uyarıyorlar). Onlara itaat edin ki, onların işi yük değil, sevinç olsun; zira bu size hiçbir fayda sağlamaz.” (İbraniler 13:15-17)

İbranilerden Önemli Noktalar

- Günahın aldattıcılığı kişinin yüreğini katılaştırabilir. Kaybolmamak için duyduklarınıza çok dikkat edin.
- Kardeşler, hiçbirinizin, yaşayan Tanrı'ya sırt çeviren günahkar, imansız bir yüreğe sahip olmamasını sağlayın.
- Bir zamanlar aydınlanmış, Kutsal Ruh'ta paylaşılmış göksel armağanı tatmış ve gelecek çağın güçlerini kaybetmiş olanların, eğer düşerlerse, tövbeye geri dönmeleri imkansızdır.
- Eski Antlaşma, Yeni Antlaşma'nın içereceği şeylerin dünyevi gölgesi ve türleriydi. Bu nedenle Yeni Antlaşma'dan daha aşağıydı.

- Eğer Hıristiyanlar, biz gerçeğin bilgisini, müjdeyi alıp ona itaat ettikten sonra bile bile günah işlemeye devam ederlerse, kendilerini Mesih'ten uzaklaştırdıkları için günahlar için hiçbir kurban kalmaz.
- İnsanın imanının ve imanının derinliği, iyilik yapma ve salih yaşama konusundaki davranışlarıyla ortaya çıkar.
- Rab, eğer kişi bu şekilde eğitilmişse, doğruluk ve barış hasadı ürettiği için sevdiklerini disipline eder.

Sual – İman nedir ve eskiler imanlarını nasıl gösterdiler?

JAMES

Milletler arasına dağılmış on iki kabileye:

“Ne zaman birçok türde denemeye karşılaşırsanız, bunların imanınızın sınanması için olduğunu bilirsiniz. Bu denemeler azmi geliştirir, böylece olgun ve eksiksiz olursunuz, hiçbir şeyin eksikliği kalmaz. Ama eğer bilgeliğiniz yoksa, herkese cömertçe, kusur bulmaksızın veren Tanrı'dan isteyin. Ama O'nun duyduğuna inanmalısınız. Onun cevabı Krallık için en iyisinin ne olduğudur. Eğer O'nun cevap vereceğine inanmıyorsanız neden dua edesiniz? Sen iki fikirli ve dengesizsin. Yorum: Eğer denemelerle karşılaşırsanız değil, karşılaştığınızda, bunların amacı imanınızı sınamaktır. Kişinin nasıl tepki verdiği inanç düzeyini gösterir. O'nun sözünü bilmeye ve anlamaya çalışmadıklarında, Tanrı'nın yardım sağlamasını mı bekliyorlar?

Arzular ve cazibeler

“Ne mutlu deneme altında sebat eden adama, çünkü sınavdan geçtiğinde, Tanrı'nın kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır. Ayartıldığında hiç kimse "Tanrı beni ayartıyor" dememeli. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılamaz, kimseyi de ayartmaz. Ama her biri kendi kötü arzusu tarafından sürüklenip baştan çıkarıldığında ayartılır. Sonra arzu hamile kaldı, günah doğurdu; ve günah olgunlaştığında ölüm doğurur.” (Yakup 1:12)

Yorum: Sınav, kişinin arzu ettiği, istediği veya arzu ettiği, ancak kendisi için en iyi olması gerekmeyen bir şeyin onun önüne konulmasıdır. Boyun eğiyor mu, direniyor mu? Günahkarlığa karşı sürekli direnmeyle arzu muhtemelen arzu olmaktan çıkacaktır. Kişinin ayartılmasına ve günaha teslim olmasına izin veren, kontrol edilemeyen arzulardır.

“Aldanmayın sevgili kardeşlerim. Her iyi ve mükemmel armağan yukarıdan, değişen gölgeler gibi değişmeyen göksel ışıkların Babasından gelir. Bizi gerçeğin sözüyle doğurmayı seçti.” (Yakup 1:16-18)

Dinlemek

“Herkes dinlemekte hızlı, konuşmakta yavaş ve öfkelenmekte yavaş olmalıdır; çünkü insanın öfkesi, Tanrı'nın arzuladığı doğru yaşamı sağlamaz. Bu nedenle, her türlü ahlaki pislikten ve yaygın olan kötülükten kurtulun ve içinize ekilen ve sizi kurtarabilecek olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin. Sadece sözü dinleyip kendinizi kandırmayın. Ne diyorsa onu yap. Sözü dinleyip uygulamayan unuttur. Ancak özgürlük veren mükemmel yasaya dikkatle bakan ve duyduğunu unutmadan bunu yapmaya devam eden, ancak bunu yapan kişi, yaptığı işte kutsanacaktır. (Yakup 1:19-25)

Tapmak

“Bir kimse kendini dindar sayıp da dilini sıkı tutmazsa, kendini aldatır ve dininin hiçbir değeri kalmaz. Babamızın saf ve kusursuz olarak kabul ettiği din (dini ibadet (Thayer Yunanca Sözlüğü) şudur: sıkıntı içindeki yetim ve dul kadınlara bakmak (ziyaret KJV'dir) ve kendini dünyanın kirletmesinden korumaktır.” (Yakup 1:26-27)

Yorum: “Bakmak”, yardım etmek veya fayda sağlamak için bakmak anlamına gelen Yunanca episképtesthai kelimesinden gelir (Thayer's); örneğin ihtiyaçları sağlayın. KJV'nin tercüme edildiği sırada "ziyaret" kelimesi, karşılanmayan yaşam gereksinimleriyle ilgilenecek birini görmeye gitmek anlamına geliyordu.

Favoritizm

“Yüce Rabbimiz İsa Mesih'e inananlar olarak, iyi giyimli zenginlere kayırma yapmayın, yoksulları ve yoksulları göz ardı etmeyin. Tanrı, dünyanın gözünde yoksul olanları, iman açısından zengin olmaları ve kendisini sevenlere vaat ettiği krallığı miras almaları için seçmedi mi? Yoksullara hakaret ettin. Seni sömüren zenginler değil mi? Seni mahkemeye sürükleyenler onlar değil mi? Ait olduğun kişinin asil ismine iftira atanlar onlar değil mi? Komşunu kendin gibi sev. Ama kayırmacılık yaparsanız günah işlersiniz.” (Yakub 2:1-9)

İmanı Eylemlerle Göstermek

“Özgürlük veren yasa tarafından yargılanacak olanlar gibi konuşun ve hareket edin, çünkü merhamet etmeyen herkese merhametsiz bir hüküm gösterilecektir. Merhamet yargıya galip gelir! Kardeşlerim, bir adam iman ettiğini iddia etse de amel yapmasa (başkalarına iyilik yapan amel iman gösterirse) bunun ne faydası var? Böyle bir iman onu kurtarabilir mi? Bir erkek veya kız kardeşin giysisiz ve günlük yiyeceksiz olduğunu varsayalım. Sizden biri ona, 'Git, sana iyi dilekler dilerim; sıcak tut ve iyi beslen' diyor ama fiziksel ihtiyaçları konusunda hiçbir şey yapmıyorsa bunun ne faydası var? Aynı şekilde iman, eğer imana amel eşlik etmezse, tek başına ölüdür. Ama birisi şöyle diyecek: 'İnancın var; Benim işlerim var.' Bana imanını amelsiz göster, ben de sana imanımı yaptıklarımla göstereyim. Tek bir Tanrının olduğuna inanıyorsun. İyi! İblisler bile buna inanıyor ve titriyor. Seni aptal adam, amel olmadan imanın faydasız olduğuna dair kanıt mı istiyorsun? İbrahim, oğlu İshak'ı sunağa sunduğunda yaptığı şeyden dolayı doğru mu görüldü? Onun inancının ve eylemlerinin birlikte çalıştığını görüyorsunuz. İnsan sadece imanıyla değil, yaptıklarıyla da aklanır.” (Yakub 2:12-24)

Dil

“Öğreten kişi daha katı bir şekilde yargılanacak. Eğer bir kişi söylediklerinde hiçbir zaman hatalı değilse, o, tüm vücudunu kontrol altında tutabilen mükemmel bir insandır. Bize itaat etmeleri için atların ağzına parçalar koyarız. Aynı şekilde dil de bedenün küçük bir parçası olmasına rağmen büyük övünmeler yapar. Küçük bir kıvılcımla büyük bir orman ateşe verilir. Dil de bir ateştir, bedenün uzuvları arasında bir şer dünyasıdır. İnsanı bütünüyle yozlaştırır, hayatının bütün akışını ateşe verir ve kendisi de cehennem tarafından ateşe verilir.”

“Her türlü hayvan, kuş, sürüngen ve deniz canlıları insan tarafından evcilleştiriliyor ve evcilleştiriliyor, ama hiçbir insan dili evcilleştiremez. Ölümcül zehirle dolu, huzursuz bir kötülüktür. Dilimizle Rabbimizi ve Babamızı övüyoruz ve onunla Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmış insanlara lanet ediyoruz. Övgü de lanet de aynı ağızdan çıkar; bu olmamalı. Aynı kaynaktan hem tatlı su hem de tuzlu su çıkabilir mi, yoksa incir ağacı zeytin verebilir mi, asma incir verebilir mi, tuzlu su kaynağı tatlı su verebilir mi?” (Elbette hayır.) (Yakub 3:1-12)

“Alçakgönüllülüğünüzü bilgelikten kaynaklanan eylemlerle gösterin. Kalplerinizdeki kıskançlık ve bencil hırs gökten gelmez, dünyevidir, ruhani değildir, şeytandandır. Çünkü nerede kıskançlık ve bencil hırs varsa, orada düzensizlik ve her türlü kötü uygulama bulunur. Ama gökten gelen bilgelik saftır; barışsever, düşünceli, teslimiyetçi, merhametli ve güzel meyvelerle dolu, tarafsız ve samimi. Barış içinde eken barış yapımcılar doğruluk hasadını yetiştirirler”. (Yakub 3:13-18)

Arzular

“Kontrol edilemeyen arzularınız kavga ve münakaşalara sebep oluyor, bir şeyi istiyorsunuz ama alamıyorsunuz. Sahip değilsin çünkü Tanrı'dan istemiyorsun. Dilediğin zaman almıyorsun, çünkü yanlış niyetlerle istiyorsun, elde ettiğini zevklerin için harcıyorsun.” (Yakub 4:1-3)

“Dünyayla dostluğun Tanrı'ya karşı nefret olduğunu bilmiyor musun? Mesih'te dünyanın dostu olmayı seçen herkes, Tanrı'nın düşmanı olur. Mesih ve Tanrı ile olan antlaşmasını bozduğu için zina etmiş olur.” (Yakub 4:4)

Tanrı'ya teslim olun

“Tanrı kibirlilere karşıdır ama alçakgönüllülere lütuf verir.” (Yakub 4:6)

“O halde kendinizi Allah'a teslim edin. Şeytana direnin, o sizden kaçacaktır. Allah'a yaklaşın, o da size yaklaşacaktır. Kalplerinizi arındırın, sizi ikiyüzlü. Rabbin önünde kendinizi alçaltın, O sizi yükseltecektir.” (Yakub 4:7-10)

İftira

“Birbirinize iftira atmayın ve yargılamayın.” (Yakup 4:11-12)

Övün ve Övün

"Bugün, yarın şu şehre gideceğim, orada bir yıl geçireceğim, iş yapacağım, para kazanacağım" diyen sizler. Neden, yarın ne olacağını bile bilmiyorsun. Hayatın nedir? Sen bir süreliğine ortaya çıkan ve sonra kaybolan bir sissin. Bunun yerine, "Rab'bin isteği buysa, yaşayacağız ve şunu şunu yapacağız" demelisiniz. Hal böyleyken övünüyor ve övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür. Öyleyse yapması gereken iyiliği bilen ve yapmayan kişi günah işlemiş olur." (Yakup 4:17)

Açgözlülük

Siz zenginler,

- Altınınız ve gümüşünüz aşınmış ve aleyhinize tanıklık ediyor.
- Size karşı haykıran işçilere ödeyemediğiniz maaşlar.
- Yeryüzünde lüks ve zevk içinde yaşadınız, katliam gününde kendinizi semirttiniz.
- Size karşı gelmeyen masum insanları kınadınız ve öldürdünüz. (Yakup 5:1-6)

Sabır

"Öyleyse kardeşler, bir çiftçinin sonbahar ve ilkbahar yağmurlarını beklemesi gibi, Rab'bin gelişine kadar sabırlı olun."

Homurdanma

“Birbirinize karşı söylenmeyin kardeşlerim, yoksa yargılanırsınız.”

Yorum: İsraililer sürekli olarak Tanrı'ya karşı homurdanıyorlardı ve birçok yürek acıları çekiyorlardı. Arzularını istedikleri zaman alamadılar.

Yeminler

“Kardeşlerim, her şeyden önce ne gök üzerine, ne yer üzerine, ne de başka bir şey üzerine yemin etmeyin. 'Evet'iniz evet, 'Hayır'ınız hayır olsun, yoksa kınanacaksınız. (Yakup 5:12)

Yorum: Bir insanın hayatı ve davranışları, sözüne güvenilmemesine neden oluyorsa, yemin etmek, yer ve gök nezdinde de olsa hiçbir işe yaramaz.)

Dua ve Hamd

"Başı dertte olan var mı? Dua etmek.

Mutlu olan var mı? Övgü şarkıları söyleyin.

Hasta olan var mı? Kilisenin ileri gelenlerini kendisi için dua etmeye çağırmalı ve Rab'bin adıyla onu yağla meshetmelidir. İmanla kılınan dua ise hastayı iyileştirir; Rab onu diriltecektir. Günah işlediyse affedilir. Bu nedenle günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin ki iyileşesiniz. Doğru kişinin duası güçlü ve etkilidir.”

İnancını kaybetmek

“Kardeşlerim, sizden biriniz haktan sapar ve biri de onu geri getirirse şunu hatırlayın: Kim bir günahkarı sapık yolundan döndürürse, onu ölümden kurtarmış ve birçok günahı örtmüş olur.” (Yakup 5:19-20)

Yorum: Hakikatten uzaklaşmak, kişinin Tanrı'yı Hakikat olarak bırakması anlamına gelir. Onu Mesih'in hakikatine geri getirmek, onun affedilmesine, dolayısıyla Mesih'le ve Mesih'tekilerle paydaşlığa geri dönmesine olanak tanır.

James'ten Önemli Noktalar

➤ İnsanın dinleme, öğrenme ve dua etme tavrı ya Allah'ı yüceltir ya da yüceltmez.

Soru - İnsanı kim ayartıyor ve Tanrı neden insanın ayartılmasına izin veriyor?

1 PETER

“İtaat için Ruh'un kutsallaştırılmasında Baba Tanrı'nın önceden bilgisine göre dağılımın seçilmiş sürgünleri olanlara (dağılım genellikle Yahudileri ifade eder, ancak aynı şekilde Hıristiyanların zulüm nedeniyle dağılması için de geçerli olabilir) İsa Mesih'e ve onun kanına serpiildiğın için.” (1 Petrus 1:1)

Mesih'e itaat

“İsa Mesih'in ölümünden dirilişiyile, yaşayan bir umutla yeniden doğmamızı sağladı.” (1 Petrus 1:3)

Yorum: Günah işleyerek ölen, Mesih'in kanına gömülen, Tanrı tarafından suya batırılma (vaftiz) mezarından diriltilen ve yeni bir yaşam verilen (doğmuş) kişi, Tanrı tarafından Krallığa (Mesih'in Bedeni) konur.

"Gerekirse imanınızın doğruluğunu sınamak için çeşitli imtihanlara uğradınız." (1 Petrus 1:6-7)

“Onu şimdi görmesiniz de, ona inanıyorsunuz ve anlatılamaz ve görkemli bir sevinçle doluyorsunuz, çünkü imanınızın amacına, ruhlarınızın kurtuluşuna ulaşıyorsunuz.” (1 Petrus 1:8-9)

“Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayın. Önceki cehaletinizin tutkularına boyun eğmeyin, ancak sizi çağıran kutsal olduğu gibi, siz de tüm davranışlarınızda kutsal olun.” (1 Petrus 1:13-16)

"Her insanın işini tarafsız bir şekilde yargılayan bir Baba'ya çağrıda bulunduğunuz için, yaşamlarımızı burada yabancılar olarak saygılı bir korku içinde yaşayın." (1 Petrus 1:17)

“Siz hakka itaat ederek kendinizi arındırdınız ki, kardeşlerinizi samimi olarak sevin, birbirinizi derinden, yürekten sevin.” (1 Petrus 1:22-23)

“Tanrının diri ve kalıcı sözü aracılığıyla, çürüyebilen bir tohumdan değil, ölümsüz bir tohumdan yeniden doğdunuz.” (1 Petrus 1:23-24)

“Kendinizi her türlü kötülükten, her türlü hileden, ikiyüzlülükten, kıskançlıktan ve iftiradan arındırın.” (1 Petrus 2:1)

“Yeni doğmuş bebekler gibi, saf ruhi sütü özleyin, böylece kurtuluşunuzla büyüyebilirsiniz.” (1 Petrus 2:2)

Seçilmişlere Hatırlatma

“İnsanlar tarafından reddedilen ama Tanrı tarafından seçilen ve O'nun için değerli olan diri Taş olan O'na geldiğinizde, siz de canlı taşlar gibi, kutsal bir kâhinlik olmak üzere ruhi bir evde inşa ediliyorsunuz ve aracılığıyla Tanrı'nın kabul edeceği ruhsal kurbanlar sunuyorsunuz. Yüce İsa." (1 Petrus 2:4-5)

Yorum: Ruhi kurbanlar, Tanrı'nın arzu ettiği şeyi sunmaktır. Eski Antlaşma'ya göre bu, rahip tarafından sunulan bir hayvan kurbanıydı. Yeni Antlaşma'ya göre Hıristiyanlar rahiptir. O'nun istediğini yaparak hayatlarını sunmalıdırlar.

“Ama sizler seçilmiş bir halksınız, kraliyet kâhinliğisiniz, kutsal bir ulussunuz, Tanrı'ya ait bir halksınız.” (1 Petrus 2:9)

“Siz Tanrı'nın halkısınız; bir zamanlar merhamet görmemiştin ama şimdi merhamet gördün.” (1 Petrus 2:10)

“Nefsine savaş açan günahkar arzuların uzak dur.” (1 Petrus 2:11)

"Müşrikler arasında öyle güzel bir hayat yaşayın ki, sizi kötülükle suçlasalar da, sizin iyiliklerinizi görerek, bizi ziyaret ettiği gün Allah'ı yüceltsinler." (1 Petrus 2:12)

“Kendinizi Tanrı aşkına, insanlar arasında kurulan her otoriteye teslim edin.” (1 Petrus 2:13)

“Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötülüğü örtbas etmek için kullanmayın; Allah'ın kulları olarak yaşayın.” (1 Petrus 2:16)

“Herkes gereken saygıyı gösterin: Müminlerin kardeşliğini sevin, Allah’tan korkun, padişaha hürmet edin.” (1 Petrus 2:17)

“Köleler, kendinizi efendilerinize, yalnızca iyi ve düşünceli olanlara değil, aynı zamanda sert olanlara da tam bir saygıyla teslim edin.” (1 Petrus 2:18-19)

“İyilik yaptığınız için acı çeker ve buna katlanırsanız, bu Tanrı’nın önünde övgüye değer bir durumdur.” (1 Petrus 2:20)

“Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı ağaçta kendi bedeninde kendisi taşıdı.” (1 Petrus 2:24)

“Onun yaraları sayesinde iyileştin. Çünkü koyunlar gibi başıboş dolaşıyordunuz, ama şimdi ruhlarınızın Çobanına ve Gözetmenine (ruhların koruyucusu - Thayer Yunanca Sözlüğü) geri döndünüz.” (1 Petrus 2:24-25)

Hıristiyan Yaşamını Yaşamak

Kocalar ve eşler

“Kadınlar da aynı şekilde itaatkâr olun (Kocalarımıza iyi eşler olun, onların ihtiyaçlarına cevap verin (Mesaj İncil)) ki, içlerinden herhangi biri söze inanmazsa, sözsüz davranışla kazanılabilsin. Hayatlarımızın saflığını ve saygısını gördüklerinde eşleri. Güzellüğünüz örgülü saçlar, altın takılar ve güzel elbiseler giymek gibi dış süslerden kaynaklanmamalıdır. Bunun yerine, Tanrı’nın gözünde çok değerli olan, iç benliğinizin, yumuşak ve sakin bir ruhun solmayan güzelliği olmalıdır.” (1 Petrus 3:1-5)

“Ey kocalar, eşlerinizle birlikte yaşarken aynı şekilde düşünceli olun ve onlara, en zayıf ortağımız ve lütüfkâr yaşam armağanının mirasçıları gibi davranın; öyle ki, hiçbir şey dualarınıza engel olmasın. Hepiniz birbirinizle uyum içinde yaşayın; anlayışlı olun, kardeş gibi sevin, şefkatli ve alçakgönüllü olun. Kötülüğe kötülükle, hakarete hakaretle değil, bereketle karşılık verin.” (1 Petrus 3:7-9)

Yorum: Daha zayıf partner – daha zayıf, güç veya kuvvetten yoksun olmak anlamına gelebilirken, partner muhtemelen Mesih’te eşit anlamına gelir.

“İyilik yapmaya hevesli olursan sana kim zarar verebilir? Ama doğru olan şey uğruna acı çekseniz bile, kutsanmışsınızdır. "Onların korktuğu şeyden korkmayın, korkmayın." Ama Mesih’i Rab olarak yüreklerinizde ayırın. Sizden, sahip olduğunuz umudun nedenini açıklamanızı isteyen herkese bir cevap vermeye her zaman hazır olun. Fakat bunu yumuşaklık ve saygıyla, vicdanınızı temiz tutarak yapın; öyle ki, Mesih’teki iyi davranışımıza karşı kötü niyetli konuşanlar, iftiralardan utansınlar.” (1 Petrus 3:13-16)

“Mesih bedende öldürüldü, ancak Ruh aracılığıyla diriltildi; o da onun aracılığıyla gitti ve uzun zaman önce, Nuh’un günlerinde gemi inşa edilirken Tanrı sabırla beklediğinde itaatsizlik eden hapishanedeki ruhlara vaaz verdi. İçinde yalnızca birkaç kişi, toplam sekiz kişi su aracılığıyla kurtuldu ve bu su, artık sizi de kurtaran vaftizi simgeliyor; vücuttaki kirin uzaklaştırılması değil, Tanrı’ya karşı iyi bir vicdanın vaadi. İsa Mesih’in dirilişiyle sizi kurtarır.” (1 Petrus 3:18-21)

“Mesih bedeninde acı çekti, siz de aynı tutumla silahlanın, çünkü bedeninde acı çekenin günahı bitmiştir. Sonuç olarak, dünya hayatının geri kalanını kötü insan arzuları için değil, Tanrı’nın iradesi için yaşar.” (1 Petrus 4:1-3)

“Paganların tercih ettiği gibi, sefahat, şehvet, sarhoşluk, alemler, alemler ve iğrenç putperestlik içinde yaşamayın. Onlarla birlikte aynı sefahat seline düşmemenizi garip buluyorlar ve size sövüyorlar. Ama yaşayanları ve ölüleri yargılamaya hazır olana hesap vermek zorunda kalacaklar.” (1 Petrus 4:3-5)

“Dua edebilmek için açık fikirli ve kontrollü olun. Her şeyden önce birbirinizi derinden sevin, çünkü aşk birçok günahı örter. Şikayet etmeden birbirinize konukseverlik gösterin.” (1 Petrus 4:7-9)

“Herkes, aldığı hediye başkalarına hizmet etmek için kullanılmalı ve Tanrı’nın lütfunu çeşitli biçimlerde sadakatle kullanılmalıdır.” (1 Petrus 4:10-11)

“Bir kimse konuşuyorsa, bunu Tanrı’nın sözlerini konuşan biri gibi yapsın.” (1 Petrus 4:11)

“Kim hizmet ediyorsa, bunu Allah’ın verdiği güçle yapsın.” (1 Petrus 4:11)

"Eğer Mesih'in adı yüzünden hakarete uğrarsanız, ne mutlu size, çünkü yücelik ve Tanrı'nın Ruhu üzerinizdedir." (1 Petrus 4:14)

Eğer acı çekiyorsanız, bu bir katil, hırsız ya da herhangi bir suçlu ya da hatta burnunu sokan biri olarak olmamalıdır. (1 Petrus 4:15)

"Tanrı'nın bakımınız altındaki sürüsünün çobanları olun; gözetmen olarak hizmet edin; mecbur olduğunuz için değil, Tanrı'nın sizden istediği gibi istekli olduğunuz için; para konusunda açgözlü değil, hizmet etmeye istekli; sana emanet edilenlere üstünlük taslamak değil, sürüye örnek olmak." (1 Petrus 5:2-4)

"Bu nedenle, zamanı gelince sizi ayağa kaldırması için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendinizi alçaltın. Bütün kaygını ona yükleyin çünkü o seni önemsiyor." (1 Petrus 5:6-7)

"Kendinizi kontrol edin ve uyanık olun. Düşmanınız şeytan, yutacak birini arayan kükreyen bir aslan gibi sinsice dolaşüyor." (1 Petrus 5:8-9)

1 Peter'dan Önemli Noktalar

- İnançınız sınanacak; belki ya da öyle değil ama sınanacak.
- Tanrı'nın hizmetkarı olarak yaptığınız O'nun işine göre yargılanacaksınız.

Soru – Bir Hıristiyan neden zihnini eyleme hazırlamalıdır?

2 PETER

"İsa Mesih'in hizmetkarı ve elçisi Şimeon Petrus'tan, Tanrımız ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in doğruluğu sayesinde bizimkiyle eşit düzeyde bir iman elde edenlere selam olsun."

Yorum: Mesih'te olanlar, farklı yetenekler nedeniyle başardıklarıyla değil, Mesih'in doğruluğuyla eşit statüde hizmetkarlardır.

"O'nun ilahi gücü, bizi kendi yüceliğine ve mükemmelliğine çağırmanın bilgisi aracılığıyla, bize değerli ve çok büyük vaatlerini bahsettiği bilgi aracılığıyla, hayata ve tanrısallığa ilişkin her şeyi bahsetmiştir. Günahkar arzular yüzünden dünyadaki yozlaşmadan kurtularak, ilahi doğanın ortakları olabilirsiniz." (2 Petrus 1:3-4)

Yorum: O'nun "Bilgisi", Mesih'in günahı temizlemek için kefareten kurbanlığıyla ilgili Müjdeyi duymayı ve tartışmayı gerektirir.

Yorum: "Çağrı", Mesih'i kabul etmeye ve O'nun kurtuluşu götüren sözlerine itaat etmeye bir davettir.

İlahi Doğanın ortakları olmak

Takviye etmek için her türlü çabayı gösterin

- erdem ile inanç,
- bilgiyle erdem,
- Kendini kontrol edebilen bilgi,
- kararlılıkla kendini kontrol etme,
- Tanrısallıkla kararlılık,
- kardeş sevgisi ile dindarlık,
- kardeş sevgisi sevgiyle.

"Çünkü bu nitelikler sizdeyse ve giderek artıyorsa, sizi Rabbimiz İsa Mesih'in bilgisinde etkisiz ya da verimsiz olmaktan korurlar." (2 Petrus 1:5-8)

“Çünkü bu niteliklere sahip olmayan kişi o kadar miyoptur ki, eski günahlarından arındığını unutmuş olduğundan kördür.” (2 Petrus 1:9-10)

“Bu nitelikleri uygularsanız asla düşmezsiniz.” (2 Petrus 1:10-11)

“Çünkü Rabbimiz İsa Mesih'in gücünü ve gelişini size bildirirken akıllıca uydurulmuş efsanelere uymadık; aksine onun görkemini görgü tanıklarımızdık.” (2 Petrus 1:16-17)

“Sahte öğretmenler aranızda girecek, gizlice yıkıcı sapkınlıklar getirecek, hatta onları satın alan Efendiyi inkar edecekler.” (2 Petrus 2:10-19)

- Onlar göksel varlıklara iftira atmaktan korkmayan cesur ve kibirli adamlardır.
- Onlar sizinle ziyafet çekerken zevklerinden zevk alan lekeler ve lekelerdir.
- Zina dolu gözleri vardır.
- Dengesizleri baştan çıkarırlar; onlar açgözlülük konusunda uzmandırlar
- Onlar doğru yolu bırakıp kötülüğün ücretinin peşinden gittiler.
- Boş, övünge sözler söylerler ve günahkâr insan tabiatının şehvetli arzularına hitap ederler.
- Hata içinde yaşayanlardan yeni kaçan insanları baştan çıkarırlar.
- Onlara özgürlük vaat ediyorlar.
- Kendileri ahlaksızlığın köleleridir.

“Çünkü Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'i tanımak sayesinde dünyanın murdarlığından (bozulmasından) kurtulduktan sonra tekrar bu şeylere karışıp yenilirse, son durumları ilk durumlarından daha beter olur.” (2 Petrus 2:20)

Yorum: Bir kişi güven ve itaat yoluyla Mesih'in Bedenine konulduğunda, eski günahkar yaşamına geri dönmeyi ve böylece Mesih'i terk etmiş olduğundan daha kötü durumda olmayı seçebilir.

Hatırlatıcılar

"Son günlerde alaycılar gelecek, alay edecekler ve kendi kötü arzularının peşinden gidecekler." (2 Petrus 3:3)

“Göklerin çok önceden Allah'ın sözüyle var olduğunu, yerin sudan ve sudan yaratıldığını bilerek unutuyorlar. O zamanın dünyası da bu sular tarafından sular altında kaldı ve yok edildi.” (2 Petrus 3:5-7)

“Gökler ve yer ateş için ayrılmıştır; yargı günü ve tanrısızların yok edilişi için saklanmaktadır.” (2 Petrus 3:7)

"Sevgili dostlar, şunu unutmayın: Rab'bin katında bir gün bin yıl gibidir, bin yıl da bir gün gibidir." (2 Petrus 3:8)

“Bazılarının yavaşlığı anladığı gibi, Rab sözünü yerine getirmekte yavaş değildir. Kimsenin yok olmasını değil, herkesin tövbe etmesini istiyor.” (2 Petrus 3:9)

“Fakat Rabbin günü hırsız gibi gelecek. Gökler bir kükremeyele yok olacak; elementler ateşle yok edilecek ve dünya ve içindeki her şey açığa çıkacak.” (2 Petrus 3:9)

"O gün, gökler ateşle yok olacak ve elementler sıcağın eriyecektir." (2 Petrus 3:12)

“Onun vaadi uyarınca, doğruluğun evi olan yeni bir cenneti ve yeni bir yeri sabırsızlıkla bekliyoruz.” (2 Petrus 3:13)

“Kendinizi koruyun ki kanun tanımayanların hatasına kapılıp güvenli konumunuzdan düşmeyesiniz.” (2 Petrus 3:17)

“Ama Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve bilgisinde büyüyün.” (2 Petrus 3:18)

2 Peter'dan Önemli Noktalar

- Kişinin inancını güçlendiren ve yanlış öğretileri tanınmasına yardımcı olan, Hristiyan gelişiminin merdiven basamakları vardır.

- Sahte öğretinin öğretmenlerini, öğretilerini, tutumlarını ve eylemlerini Kutsal Kitaptaki öğretilerle karşılaştırarak tespit edebilirsiniz.
- Hıristiyanlar tekrar dünyanın yozlaşmasına karışabilirler; öyle ki durumları, günahlarına ölüm, cenaze töreni ve dirilişten sonra Mesih'i giyerek ve ardından Mesih Bedeni, O'nun kilisesine eklenerek günahlarının bağışlandığı zamankinden daha kötü olabilir.

Soru – Petrus'un “Eğer bazıları Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'i tanımakla dünyanın kirliliklerinden kurtulmuşlarsa, yine onlara karışıp yenilmişlerse, son durum onlar için ilkinden daha beter olmuştur” sözü ne anlama geliyor ve gerçekten doğru mu?

1 JOHN

Yuhanna gördüğü, dokunduğu, tanıklık ettiği ve duyurduğu Yaşam Sözü Mesih (ve sonsuz yaşam) hakkında yazıyor.

Duyduğu mesaj

“Allah nurdur (adildir); onda hiç karanlık yoktur. Onunla paydaşlığımız olduğunu iddia edip karanlıkta yürüyorsak, yalan söylüyoruz ve gerçeğe göre yaşamıyoruz. Ama eğer O ışıktaki olduğu gibi biz de ışıktaki yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahattan arındırır.” (1 Yuhanna 1:5-7)

Yorum: “Işık” muhtemelen kişinin karanlıktaki şeyleri görmesini sağlayan ışıktan değil, Tanrı'nın adaletinden bahsediyor.

“Günahsız olduğumuzu iddia edersek kendimizi kandırırız ve gerçek içimizde değildir.” (1 Yuhanna 1:8)

“Günahlarımızı itiraf edersek, O sadık ve adildir; günahlarımızı bağışlayacak ve bizi her türlü kötülükten arındıracaktır. Günah işlemediğimizi iddia edersek onu yalancı çıkarırız ve onun sözünün hayatımızda yeri yoktur.” (1 Yuhanna 1:9-10)

“Eğer biri günah işlerse, bizi savunmak için Baba'yla konuşan biri var: Adil Olan İsa Mesih. O, günahlarımıza kefareten kurbandır.” (1 Yuhanna 2:1-2)

"Emirlerine itaat edersek onu tanıdığımızı biliyoruz." (1 Yuhanna 2:3)

"O'nda yaşadığını iddia eden, İsa'nın yürüdüğü gibi yürümelidir." (1 Yuhanna 2:6)

Yorum: İsa gibi yürümek, O'nun isteğine göre yaşamaktır.

"Işıktaki olduğunu iddia eden ama kardeşinden nefret eden kişi hâlâ karanlıktadır." (1 Yuhanna 2:9)

Yorum: Başkasının kötülüğünü dileyen kişi nefret eder.

"Kardeşinden nefret eden, karanlıktadır ve karanlıkta dolaşır." (1 Yuhanna 2:11)

“Dünyayı ve dünyadaki hiçbir şeyi sevmeyin. Herkes dünyayı sever; Babanın sevgisi onda yok.” (1 Yuhanna 2:15)

“Birçok deccal geldi. Son saat olduğunu bu şekilde anlıyoruz.” (1 Yuhanna 2:18-19)

Yorum: Deccal, İsa'nın insan bedenindeki Tanrı olduğunu, sadece bir hayalet olduğunu inkar eden veya Mesih'in varlığını inkar eden kişidir.

“Kutsal Olan tarafından meshedildiniz ve hepiniz gerçeği biliyorsunuz.” (1 Yuhanna 2:20)

“İsa'nın Mesih olduğunu inkar eden adam. Böyle bir adam Deccal'dir; Baba'yı ve Oğul'u inkar eder.” (1 Yuhanna 2:22)

“Bakın, başlangıçtan beri duyduğunuz şey içinizde kalıyor.” (1 Yuhanna 2:24)

“Bunları sana, seni saptırmaya çalışanlar hakkında yazıyorum.” (1 Yuhanna 2:26)

Deccal tartışması – bkz.thebiblewayonline.com/HTML/Gnosticism.html

Baba sevgisi

“Biz Tanrı'nın çocuklarıyız ve ne olacağımız henüz bilinmiyor. Ama biliyoruz ki, o ortaya çıktığında biz de onun gibi olacağız.” (1 Yuhanna 3:2)

“Kendisinde bu ümidi taşıyan herkes, kendisi saf olduğu gibi kendini de arındırır.” (1 Yuhanna 3:3)

“Günahlarımızı ortadan kaldırmak için ortaya çıktı. Ve onda hiçbir günah yoktur. O'nda yaşayan hiç kimse günah işlemeye devam etmez.” (1 Yuhanna 3:5-6)

“Günah işlemeye devam eden hiç kimse onu ne görmüş ne de tanımıştır.” (1 Yuhanna 3:6)

“Kimsenin sizi yoldan çıkarmasına izin vermeyin; bu nedenle, bir kez kurtarılan her zaman kurtulamaz.” (1 Yuhanna 3:7)

“Tanrı'dan doğan hiç kimse günah işlemeye devam etmeyecek, çünkü Tanrı'nın tohumu onda kalıyor; o, Tanrı'dan doğduğu için günah işlemeye devam edemez (devam edemez ve hâlâ Mesih'te doğru bir şekilde yaşayamaz). (1 Yuhanna 3:9)

“Doğru olanı yapmayan hiç kimse Tanrı'nın çocuğu değildir; kardeşini sevmeyen de öyledir.” (1 Yuhanna 3:10)

Yorum: Sevginin çeşitli türleri ve düzeyleri vardır. Burada bahsedilen sevgi, bir kardeşin maddi ve ebedi hayatı için en iyisini istemektir.

“Başından beri duyduğun mesaj: Birbirimizi sevmeliyiz.” (1 Yuhanna 3:11)

- Sevgi şudur: İsa Mesih bizim için yaşamını feda etti. (1 Yuhanna 3:16)
- Maddi malı olan ve kardeşini muhtaç gören fakat ona acımayan bir kimsede Allah sevgisi nasıl olabilir? (1 Yuhanna 3:17-18)
- Sözle, dille değil, fiille ve hakikatle sevelim. (1 Yuhanna 3:18-19)
- Onun emri O'nundur: Oğlu İsa Mesih'in ismine iman etmek ve birbirimizi sevmek. (1 Yuhanna 3:23)
- Her ruha inanmayın, ancak Tanrı'dan olup olmadıklarını görmek için ruhları sınavın, çünkü dünyaya birçok sahte peygamber çıkmıştır. (1 Yuhanna 4:1-2)
- İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul eden her ruh Tanrı'dandır, fakat İsa'yı kabul etmeyen her ruh Tanrı'dan değildir. (1 Yuhanna 4:2-3)
- Onunki deccalin ruhudur. (1 Yuhanna 4:3)
- Hiç kimse Tanrı'yı görmedi; ama eğer birbirimizi seversek, Tanrı içimizde yaşar. (1 Yuhanna 4:12)
- Eğer bir kimse "Tanrı'yı seviyorum" deyip de kardeşinden nefret ediyorsa, o yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Allah'ı da sevemez. (1 Yuhanna 4:20-21)
- Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi böyle anlarız: Tanrı'yı severek ve O'nun emirlerini yerine getirerek. (1 Yuhanna 5:2)
- Bu, Allah sevgisidir: O'nun emirlerine itaat etmektir. Ve onun emirleri ağır değildir. (1 Yuhanna 5:3-4)
- Tanrı'dan doğan herkes dünyanın üstesinden gelir. Bu zaferdir. (1 Yuhanna 5:4)

Sonsuz yaşam

“Bunları Tanrı'nın Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye yazıyorum.” (1 Yuhanna 5:13-14)

Yorum: Bizimle kimsenin yok olmasını istemeyen merhametli Tanrımız arasında bir savunucumuz var: İsa, Mesih.

“Onun isteğine göre bir şey istersek bizi duyar.” (1 Yuhanna 5:14)

“Kim kardeşinin ölümle sonuçlanmayan bir günah işlediğini görürse, dua etsin, Allah ona dirilsin. Ölüme götüren bir günah vardır. Bunun için dua etmesi gerektiğini söylemiyorum.” (1 Yuhanna 5:16

- Fiziksel ölüm – Yaşam nefesi olmayan birinin Mesih'e itaat etmesi için dua etmek için çok geç. Onların sonsuz yaşamı adil bir Tanrının elindedir.
- Manevi ölüm – Yaşayanlar için tövbe etme ve Tanrı'ya dönme umudu vardır.
- Ebedi ölüm – Muhtemelen İsa'nın, Gnostiklerin iddia ettiği gibi bir hayalet, yani Deccal olduğunu söylediği gibi, insan etine sahip Tanrı olduğunu inkar edenler.
- Her türlü kötülük günahdır ve ölüme götürmeyen günahlar da vardır. (1 Yuhanna 5:17
- Tanrı'dan doğan hiç kimse günah işlemeye devam etmez. (1 Yuhanna 5:18
- Allah'tan doğan (yaşadığı hayatla) onu güvende tutar, kötü olan ise ona zarar veremez. (1 Yuhanna 5:18-19
- Ayrıca şunu da bilin ki, Tanrı'nın Oğlu geldi ve bize anlayış verdi, böylece kimin doğru olduğunu bilelim. (1 Yuhanna 5:20

1 John'dan Önemli Noktalar

- Kişi, dindar bir şekilde yaşamayı bırakmayı seçerek yanlış yola sürüklenebilir.
- Mesih'in Kilisesi'ndeki sadık kişiler, eğer O'nun iradesine göre yaşarlarsa, O'nun kanıyla sürekli olarak günahlardan temizlenmektedirler.
- Bir Hıristiyan bir kardeşinden nefret edemez (yoğun bir şekilde nefret edemez) çünkü Tanrı Sevgidir.

Soru – John'un gördüğü ve duyduğu mesaj neydi?

2 JOHN

“İçimizde yaşayan ve sonsuza dek bizimle birlikte olacak olan gerçek nedeniyle, hakikatte sevdiğim seçilmiş hanımefendiye ve onun çocuklarına - ve sadece bana değil, aynı zamanda hakikati bilen herkese: Lütuf, merhamet ve esenlik Baba Tanrı'dan ve Baba'nın Oğlu İsa Mesih'ten hakikat ve sevgiyle bizimle birlikte olacaklar. Çocuklarınızdan bazılarının tıpkı Babamızın bize emrettiği gibi hakikat yolunda yürüdüğünü görmek bana büyük sevinç verdi. Ve şimdi sevgili hanımefendi, size yeni bir emir değil, başından beri sahip olduğumuz bir emir yazıyorum. Birbirimizi sevmemizi rica ediyorum. İşte sevgi budur: Onun emirlerine itaat ederek yürümemiz. Başından beri işittiğiniz gibi onun emri, aşk içinde yürümenizdir.”

Yorum: Seçilen hanımın kim olduğu bilinmiyor. Bunun a) Yahya'nın arkadaşı b) kilise c) İsa'nın annesi Meryem – seçilen kelime nedeniyle ve d) kimliğini gizli tutacak herhangi bir şey olduğu tahmin edilebilir.

“İsa Mesih'in beden alarak geldiğini kabul etmeyen birçok aldaticı dünyaya çıktı. Böyle herhangi bir kişi aldaticı ve deccal Gnostiktir. Uğruna çalıştığınız şeyi kaybetmemeye dikkat edin, ancak tam olarak ödüllendirilebilirsiniz. İleriye koşan ve Mesih'in öğretisine devam etmeyen hiç kimsede Tanrı yoktur; Kim öğretmeye devam ederse, hem Baba'ya hem de Oğul'a sahip olur.”

Yorum: Aldaticılar, tüm bedeninin kötü olduğuna inandıkları için Mesih'in insan bedeniyle geldiğini inkar eden Gnostikler gibi görünüyor. Dolayısıyla Mesih hem Tanrı hem de kötü olamazdı, dolayısıyla O yalnızca bir hayaletti. Eğer bu inanç ve öğretisi doğrudursa, o zaman kefarete eden bir kurban, bağışlama, kilise ve Mesih'in Bedeni yoktu.

“Eğer biri size gelir ve bu öğretiyi getirmese, onu evinize almayın ve onu hoş karşılamayın. Onu hoş karşılayan herkes onun kötü işine ortak olur.”

Yorum: Bu öğretisi, İsa'nın, O'nun uzlaşma mesajına itaat ederek O'na güvenen herkese kefarete kurbanı olmak üzere yeryüzüne gelen Tanrı olduğu ve öyle olduğudur.

Yorum: Bu süre zarfında konukseverlik eylemi, seyahat eden Hıristiyan bir biradere yardım etmekte. Ancak öğretisi kendi fikri olan ve Mesih'e aykırı olan, kendini Hıristiyan ilan eden bir kardeşe yardım etmek, onun sahte öğretisini kabul etmek anlamına geliyordu. Onlara “Onu evinize almayın, hoş karşılamayın” denildi.

2 John'dan Önemli Noktalar

- İsa'nın insan bedeniyle (Tanrı'nın insan bedeninde) gelmediği öğretisi, kefaret edici kurbanın, yani günahların bağışlanmasının temelini yok eden Mesih karşıtı öğretimdir.
- Karşılama, yiyecek ve barınma gibi fiziksel ihtiyaçların karşılanması, misafirperverlik göstermektir ve öğretilerini desteklediğinizi gösterir. Bu nedenle, İsa Mesih'in varlığını inkar eden hiç kimseyi evinize kabul ederek yardım, teselli ve destek vermeyin.

Soru: Deccal nedir?

3 JOHN

Gerçekten sevdiğim sevgili dostum Gaius'a. Sevgili dostum, sağlığımız iyi olsun ve ruhunuz iyi anlaşırken bile her şeyin yolunda gitmesi için dua ediyorum.

“Bazı kardeşlerin gelip hakikate olan bağlılığımızı ve hakikat yolunda yürümeye nasıl devam ettiğinizi anlatması bana büyük mutluluk verdi. Çocuklarımla hakikat yolunda yürüdüğünü duymaktan daha büyük bir sevinç duymuyorum.”

“Kardeşlerin sana yabancı olsalar bile onlar için yaptıklarına sadıksın. Kiliseye aşkınızı anlattılar. Onları Tanrı'ya yakışır bir şekilde (gerçek konukseverlik) yollarına gönderirseniz iyi edersiniz. Onlar İsm uğruna yola çıktılar.”

“Birinci olmayı seven Diotrefes'in bizimle hiçbir işi kalmayacak. Yani eğer gelirim, onun bizim hakkımızda kötü niyetli dedikodular yaptığını dikkat çekeceğim. Bununla yetinmediği için kardeşleri ağırlamayı reddediyor. Bunu yapmaktan isteyenleri de durdurup kilisenin dışına atıyor. “

“Demetrius'tan herkes çok iyi söz ediyor; hatta gerçeğin kendisi bile. Biz de onun hakkında olumlu konuşuyoruz ve siz de tanıklığımızın doğru olduğunu biliyorsunuz. “

3 John'dan Önemli Noktalar

- Güç ve bedenekileri kontrol ederek kendini beğenmişlik duygusu, kul olmanın tam tersidir, kınanır.

JÜDE

Bu kısa kitap, Tanrı'nın çağırdığı Hıristiyanlara yazılmıştır. Bir zamanlar azizlere emanet edilen iman için yazmam ve sizi mücadele etmeye teşvik etmem gerektiğini hissettim (bir savaşçı olarak Söz'ü, inancımızın temeli olan Mesih'i savunun). Çünkü kınanmaları uzun zaman önce yazılmış olan (Hıristiyan kardeşleri oldukları iddia edilen) bazı adamlar gizlice aranızda sızdılar. Onlar, Tanrımızın lütfunu ahlaksızlığa izin veren ve tek Egemenimiz ve Rabbimiz olan İsa Mesih'i inkar eden tanrısız adamlardır. (3-4)

“Bütün bunları zaten bilmenize rağmen, size şunu hatırlatmak isterim ki, Rab, halkını Mısır'dan kurtardı, ancak daha sonra inanmayanları yok etti. Ve otorite pozisyonlarını korumayan, fakat kendi evlerini terk eden melekleri de, büyük Gün'deki yargı için sonsuz zincirlerle bağlı olarak karanlıkta tuttu.” (5-7)

“Bu sahtekarlar, sahte Hıristiyanlar:

- Sodom, Gomorra ve çevredeki kentler gibi kendilerini cinsel ahlaksızlığa ve sapkınlığa teslim ettiler. Sonsuz ateş azabına maruz kalanlara örnek teşkil ediyorlar. (7)
- Rüya görenler kendi bedenlerini kirletirler, otoriteyi reddederler ve göksel varlıklara iftira atarlar; ancak başmelek Mikail bile Musa'nın bedeni hakkında şeytanla tartışırken ona iftira niteliğinde bir suçlamada bulunmaya cesaret edemedi ve şöyle dedi: "Rab seni azarlasın." (8-10)
- anlamadıkları her şeye karşı küfürlü konuşan konuşmacılar. (10)
- aşk ziyafetlerinizde kusura bakmayın, hiç çekinmeden sizinle yemek yiyin. (12)

- sadece kendilerini besleyen çobanlar. (12)
- yağmursuz bulutlar. (12)
- denizin vahşi dalgaları, utançlarını köpürtüyor; en kara karanlığın sonsuza dek kendilerine ayrıldığı gezgin yıldızlar. (13)
- homurdananlar ve hata bulanlar; kendi kötü arzularının peşinden giderler. (13)
- kendileriyle övünürler ve kendi çıkarları için başkalarını pohpohlarlar. (16)

“Elçilerin söylediklerini hatırlayın: Son zamanlarda, kendi tanırsız arzularının peşinden giden alaycılar olacaktır. Bunlar sizi bölen, yalnızca doğal içgüdüleri takip eden ve Ruh'a sahip olmayan adamlar.” (18-19)

Ama şunları yapmalısınız:

- Kendinizi en kutsal inancımız doğrultusunda geliştirin ve Kutsal Ruh'ta dua edin. (20)
- Rabbimiz İsa Mesih'in merhametinin sizi sonsuz yaşama kavuşturmasını beklerken kendinizi Tanrı'nın sevgisinde tutun. (21)
- şüphe duyanlara merhamet et; başkalarını ateşten alıp kurtarın; başkalarına ise, yozlaşmış etten lekelenmiş giysilere bile korku ve nefretle karışık merhamet gösterirler. (22-23)

Jude'dan Önemli Noktalar

- Taklitçi, sadakatsiz, hata bulucu ve kendini beğenmiş, tanınma ve onay arayışında olan bazı insanlar vardır.
- Taklitçinin tutumunu veya yaşam tarzını kabul etmeme konusunda birbirinizi teşvik edin
- Merhametli olun ve onların ve başkalarının değişmelerine (tövbe etmelerine) ve doğruluğa dönmelerine yardım edin.

Soru - Jude'un uyarısı neyle ilgiliydi?

VAHİY

giriş

MS 1. yüzyılın sonuna gelindiğinde Asya'daki tüm şehirlerde Roma ve imparatorlarına tapınmak için tapınaklar vardı. Johns, imparatorlara tapınmanın Küçük Asya üzerindeki etkisini özetliyor ve şu sonuca varıyor: "Asya eyaletinin imparatorluk kültüründe dünya lideri olduğuna dair çok az şüphe var" (1998:154-57). Pilgrim durumu daha da güçlü bir dille özetliyor: "Küçük Asya imparatorluk kültürü için gerçek bir yuvaydı" (1999:148; bkz. Barclay 1960:1.22-24 ve Worth.

Vahiy'in yazılmasından birkaç on yıl sonra Hıristiyanların imparatora ibadet etmek zorunda kaldıkları Genç Plinius'un, Hıristiyanları idam ettiği ve Hıristiyan olduklarını inkar edenleri putperest tanrıları çağırma ve tapınma, şarap ve buhur sunmaya zorlayan Sezar Trajan'a yazdığı bir mektupta belgelenmiştir. Sezar heykelinin önünde (Mektup 10.96; ayrıca bkz. Mart. Pol. 8).

Hıristiyanlar imparatorluk genelinde yaygın olan ticaret nedeniyle daha zengin hale geldiklerinden, Hıristiyanları imparatora tapmaya iten şey, doğrudan zulümden çok, onların materyalizmi ve zenginlik beklentileri olabilir. (Kraybill, 1996:117)

Domitianus, Roma'da kendisine resmi olarak "Rab Tanrı" unvanını veren ilk imparatordu. Diğer insanların onun büyüklüğünü "Yeryüzünün Efendisi", "Yenilmez", "Görkem", "Kutsal" ve "Yalnız Sen" gibi övgülerle selamlamaları konusunda ısrar etti.

İnsanlara kendisine ilahi şeref vermelerini emrettiğinde Yahudiler ve şüphesiz Hıristiyanlar buna karşı çıktı. Bunun sonucunda Yahudilere yönelik zulüm iyice belgelenmiştir; Hıristiyanları öyle değil. Ancak Vahiy kitabının yazarının anlattığı canavar ve kitaptaki olaylar belki de en iyi şekilde Domitianus'un yönetimine yapılan gizli imalar olarak yorumlanır. Ayrıca 95 yılında konsül olan Flavius Clemens ve eşi Flavia Domitilla, Domitian'ın emriyle sırasıyla idam edildi ve sürgüne gönderildi; birçok tarihçi bunun Hıristiyan olmalarından kaynaklandığından şüpheleniyor. anabaptistwiki.org/mediawiki/index.php?title=Emperors_and_Emperor_Worship

Sesin Mesajı

Ses Kendisini John'a alfa ve omega, ilk ve son, bir zamanlar ölü olan ama şimdi hayatta olan, ölümün ve ölümlerin meskeninin anahtarlarını tutan, Hades olarak tanımlayan kişi olarak tanımladı. O, Mesih, Yahya'ya, birinci yüzyılın sonlarına doğru Hıristiyanlar için, yakında gerçekleşmesi gereken (çabuk gerçekleşmesi gereken (YLT)) bir mesajı açıklayarak, halkının dünyevi koşulları ne olursa olsun Denetimin O'nda olduğunu bilmesini sağladı. Hıristiyan topluluğu, ortaya çıkanlarda kullanılan tasvirlerin anlamını biliyordu, ancak Romalılar bilmiyordu. (Rev 1)

Asya'nın Yedi Şehrindeki Hıristiyanların Cemaati

Efes

İlk aşkını bıraktın; düştün; Tövbe edin, ilk işleri yapın, yoksa hemen yanınıza gelip kandilliğinizi kaldırırım.

İzmir

İşlerinizi, sıkıntılarınızı ve yoksulluğunuzu biliyorum. Acı çekmek üzere olduğunuz şeylerin hiçbirinden korkmayın. Ölene kadar sadık kal, ben de sana yaşam tacını vereceğim.

Bergama

Putlara kurban edilen şeyleri yiyerek başkalarının putlara tapmasına neden olan, putperestliğin cinsel ahlaksızlığını teşvik edenleriniz var.

Tiratira

Bir peygamberin (muhtemelen bir "pagan Hıristiyan") başkalarına zina yapmayı ve putlara tapınmak için kurban edilen şeyleri yemeyi öğretmesine ve baştan çıkarmasına izin veriyorsunuz. Ben gelinceye kadar elinizdekileri sıkı tutun; çünkü her birinize işlerine göre vereceğim.

Sart

Sen yaşadığını sanıyorsun ama yaptığın işler öldüğünü gösteriyor. Dikkatli olun ve ölmeye hazır olanları güçlendirin. Bir hırsız gibi üzerinize geleceğim ve geldiğim saati bilemeyeceksiniz.

Philadelphia

Biraz gücün var, sözümü tuttun ve adımı inkar etmedin. Sabretme emrimi yerine getirdiğin için, ben de seni, yeryüzünde yaşayanları denemek üzere tüm dünyanın başına gelecek olan deneme saatinden koruyacağım.

Laodikya

İşlerinizin ne soğuk ne de sıcak olması sizin ne kadar nankör olduğunuzu ortaya koyuyor. Tövbe edin, dönün ve gayretli olun

Yorum: Bu kiliseler Hıristiyan meclislerinin türlerini temsil etmektedir;

1. Bazıları sanki sadıkmış gibi bir araya gelerek eski yaşam tarzlarına dönmüşlerdi; Mesih'ten ayrılmışlardı.
2. İnancı güçlü.
3. İbadet anlamsızlaşmış, sadece bir ritüel haline gelmişti.
4. Nasıl yaşadığınıza inanmak maddi bir şey değil, o yüzden tadını çıkarın.
5. Bazılarının Hıristiyan topluluğu olarak varlığı sona ermişti.
6. Şiddetli zulmün ortasında sadık.
7. Hiçbir şey yapmıyorsunuz. Siz sadece sosyal bir toplantısınız.

Tanrı'nın Taht Odası

Tanrı'nın tahtını çevreleyenler

- Beyaz ve altın taçlı yaşlıların bulunduğu 24 taht.

- Ortada dört canlı yaratık vardı.
- Bu sembolik hava soluyan yaratıklar ve yaşlılar, temsil ettikleri Tanrı'yı sürekli olarak övüyor, şeref ve yücelik veriyorlardı.
 - Aslan – vahşi doğanın kralı
 - Öküz – evcilleştirilmiş hayvanların en güçlüsü
 - İnsan – dünyaya hükmetmesi için verilmiştir
 - Kartal – solunum yollarının efendisi

Tanrı'nın sağ elinde, yalnızca Tanrı'nın kuzusu, Kendini insanlar için kefaret kurbanı olarak sunan İsa Mesih'in açabileceği bir tomar vardı.

Yedi Mühürlü Parşömen

Mühür açıldığında eylemleri gelecekte olacak gibi görünüyor; kısa sürede gerçekleşmesi gereken şeyler.

İlk fok - Beyaz at - yayı ve tacı olan binici - fethetmek ve fethetmek için yola çıktı.

İkinci mühür - Kırmızı at - dünyadan barışı almak için büyük bir kılıç taşıyan binici.

Üçüncü mühür - Siyah at - yaşamın gerekliliklerini tartmak için bir çift teraziye sahip binici - kıtlığın meydana gelmesi.

Dördüncü mühür - Soluk at - ölüm adı verilen binici ve kılıç, kıtlık ve veba ile öldürme gücüne sahip hades.

Beşinci mühür - Dürüstlerin ruhları, Tanrı'nın sözü uğruna öldürülür ve ölümlerinin intikamının ne zaman alınacağını soran ifadeleri.

Altıncı mühür - Bilinen dünyanın güçlü adamlarının ve hükümetlerinin ani değişimi.

Yorum: Yedinci mühür açılmadan önce Tanrı, zulüm sırasında öldürülmeyenleri korumak için çok sayıda halkını görevlendirdi. Tanrı'ya övgü, onur ve yücelik sunarlar ve kurtuluşun Tanrı'ya ve Kuzu'ya ait olduğunu haykırırlar. 7. mühür açıldıktan sonra Cennette bir sessizlik dönemi yaşandı (bekleme süresi sona erdi – Tanrı, Kendisine ve halkına karşı çıkanlardan intikamını almaya başladı). Yedi borazanlı yedi melek harekete geçmeye hazır görünüyor. 1. yüzyılda Roma'da trompet bazı büyük olayları ve birlik hareketlerini duyurdu.) Bu felaketlerin Roma İmparatorluğu'na ve onun İmparatorluk kültürünün İmparator ibadetine karşı ne zaman meydana geleceğine dair bir zaman çizelgesi yok.

Yedinci mühür -

İlk trompet - doğa olayları; Örneğin, hava durumuyla ilgili fırtına – dolu, yangın muhtemelen yıldırımın yiyecek kaynağını yok etmesinden kaynaklanıyor

İkinci trompet – doğa olayları – deniz kenarındaki yanardağ patlaması ticareti ve balıkçılık endüstrisini sekteye uğrattıyor

Üçüncü trompet – doğal olaylar – kirlenmiş su (muhtemelen ilk trompetten ölen hayvanlar.)

Dördüncü borazan – muhtemelen sivil hükümetin ayaklanması ve dünya sakinlerine felaketler duyuruldu

Beşinci borazan ve ilk vah - dünyeviliğin ötesinde - insan olmayan bir varlık yeryüzüne düştü, kendisine güç verildi ve yaratıkların bir süre boyunca bunu yapmayanlara zarar vermesi için geldiği ölçülemez yanan bir hapishanenin (uçurum veya dipsiz çukur) anahtarı verildi. Tanrı'nın mührünü taşıyan, Tanrı'ya ait olmayan insanlar.

Altıncı trompet ve ikinci vay

Ölümün dört habercisi olan dört orduyu serbest bıraktı, ancak dünyanın sakinleri pagan cinayet (muhtemelen bebek kurban etme), büyüçülük, fahişelik ve hırsızlık uygulamalarından vazgeçmeyi reddetti.

Gökten gelen kudretli melek, açık bir tomarla artık gecikme olmayacağını ilan etti! Fakat yedinci meleğin borazanını çalmak üzere olduğu günlerde, Tanrı'nın sırrı, tıpkı kullarına peygamberlere bildirdiği gibi yerine getirilecektir."

- Açık tomar (tüketildiğinde Tanrı'nın sözü) Hıristiyanlar için tatlı ve Mesih'in düşmanları için acıdır.
- Ölçme çubuğu – Tanrı'nın tapınağındaki (O'nun meskeni) ibadet edenleri sayın, ancak orada olmayanları saymayın. Yahudilerin, tapınak alanlarına girmelerine izin verilmeyen Yahudi olmayanlar için bir mahkemesi vardı.

- İki tanık: İncil'in insanlar tarafından duyurulması için zeytin ağacı ve şamdan, ışık (Tanrı'nın sözü) ve kaynak (Tanrı'nın Ruhü).
- Anahtarın Şeytan'a verildiği uçurumun canavarı. Yani canavar, Tanrı'nın Çocukları'na saldırmak, onlara zarar vermek ve onları öldürmek için Şeytan'ın aracısıydı.

Yedinci trompet

Yüksek bir ses şöyle diyordu: "Dünyanın krallığı (Eski Antlaşma'nın yerine getirildiği krallık), Rabbimiz'in ve onun Mesih'inin (Mesih'in Yeni Antlaşması) krallığı haline geldi ve O, sonsuza dek hüküm sürecek."

Yorum: Mesih şimdi gökten Krallığının ve Kilisesinin üzerinde hüküm sürüyor.

Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı. İsrail ile yapılan antlaşmayı temsil eden Ahit Sandığı artık Cennettedir ve yeni bir antlaşma başlamaktadır.

Yeni bir krallığın hükümdarının doğuşu. Şeytan, yeni krallığı yok etme girişiminde güçlü bir ejderha olan Roma İmparatorlarını kullandı. Şeytan gökten kovuldu ve yeryüzündeki tüm insanlar arasında alçakça işler yapmasına izin verildi.

Yüksek ses yine şöyle diyor: "Şimdi Tanrımızın kurtuluşu, gücü ve krallığı ve Mesih'in yetkisi geldi.

Kızıl ejderha ile aynı imgeye sahip deniz canavarı, Hıristiyanlara büyük zulm eden İmparatorlar.

Yeryüzünün canavarı, imparatora tapınmayı (İmparatorluk imparatora tapınma kültü) zorlamak için ilk canavarın yetkisini kullananlardı. Tanrı'nın çocuklarını, yani Mesih'in kilisesini yok etme girişiminde, Hıristiyan olmayanlar, yaşam için gerekli olan şeyleri elde etmek için bir kimlik işareti alırlar.

Tanrı'nın Roma'ya Karşı Yargılama Zamanı

Tanrı Kuzusu, çağlayan suyun sesi ve gürültülü gök gürültüsüyle ortaya çıkıyor. Yeryüzünde yaşayanlara, her millete, kabileye, dile ve insana duyurmak üzere sonsuz müjdeyi taşıyan, havada uçan bir melek. Yüksek sesle şöyle dedi: "Tanrı'dan korkun ve O'nu yüceltin, çünkü yargısının saati geldi. Gökleri, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratana tapın."

Tanrı'nın gazabı her yere yıkımla, her türlü belayla, fırtınalarla, depremlerle ve yangınlarla dökülmeye başlar. Roma'nın ve İmparatorluk kültürünün zulmetme gücü sona erdi. Şeytan artık Tanrı'nın çocuklarına karşı kazanç sağlamak için cennette değildir, ancak 1000 yıl olarak temsil edilen uzun bir süre olan zamanın sonuna kadar aldatmak için yeryüzüne atılmıştır.

Dünyadaki Zamanın Sonu

- Şeytan uçuruma atılır.
- İlk gök ve ilk dünya geçer.
- Dünya hararetli bir sıcaklıkla eriyecek. (2 Petrus 3:12)
- Bütün insanlar, hayatta yaptıkları işlere, yaptıklarına göre hüküm verecek olan Allah'ın huzurunda dururlar.
- Şeytanın insan üzerindeki gücünün sonu. Adları Yaşam Kitabında yazılı olmayan Hades'teki ruhlar Yargıda duracaklardır. Ancak cennetteki doğru kişiler, Mesih dirilişinden sonra Cennete yükseldiğinde onunla birlikte gittiler. Bu şurada tartışılıyor
“thebiblewayonline.com/HTML/Body Soul Spirit.html

Vahiy hakkında başka bir kişisel görüş de sunulmaktadır.

thebiblewayonline.com/HTML/RevelationWright/A-Revelation.htm

Kısa bir “Alışılmışın dışında bir görüş de BibleWay web sitesinde mevcuttur.

Vahiyden Önemli Noktalar

- İncil nedeniyle Yahya Patmos Adası'na sürgüne gönderildi.
- Yuhanna, zulüm gören ve tasvirlerin çoğunun farkında olan ve bu nedenle anlayabilen Hıristiyanlar için kısa süre sonra gerçekleşecek şeyler hakkında yazdı.
- Hıristiyanlar hemen hemen her yerde zulüm gördüler, ancak imparatorlara tapınmanın yoğunlaştığı Asya'da daha yoğun bir şekilde zulme uğradılar.
- Sadakat, Tanrı'nın yanında sonsuz yaşamla ödüllendirilir.
- Şeytan mağlup edildi ve kıyamete kadar gökten indirildi ve aldatmasına izin verildi.
- Herkes nasıl yaşadığından sorumludur.
- Tanrı, tüm yarattıklarının kontrolünü her zaman elinde bulundurmıştır.

Soru - Yahudilerin, Paganların ve Romalıların zulmüne maruz kalan Hıristiyanlara Tanrı'nın Yuhanna aracılığıyla iletmek istediği mesaj neydi?

Yeni Ahit kitaplarından Sorular ve Cevaplar

Matta

Soru: Ferisilerin iddia ettiği gibi Nasıralı İsa, Yusuf'un oğluydu, herkes gibi insan mıydı; ya da hem Tanrı hem de insan gökten gelen bir ses olarak şöyle dedi: "Bu benim sevdiğim Oğlumdur; ondan çok memnunum"?

A. İsa'nın binlerce kişinin tanık olduğu mucizeleri, onun insandan daha üstün olduğunu göstermektedir. Onun mezardan dirilişi ve göğe yükselişi, yakın takipçilerinin de tanık olduğu O'nun Tanrı olduğunu ilan etmektedir.

İşaret

Soru: Kefaret kurbanının amacı nedir?

A. Tanrı'nın Musa aracılığıyla İsrail'e verdiği antlaşma uyarınca sunulan boğa ve keçi kurbanları yetersizdi. İnsanın günahlarının bağışlanması, günahsız bir insanın kurban edilmesini gerektirir. İsa, Roma hükümetinin Kendisini çarmıha germesine izin vererek Kendisini Tanrı'ya sundu. Tanrı'nın Adem ile Havva'nın emrine itaatsizlik günahı, Mesih'in bağışlama sunan kefaretilerindeki kurbanını kabul etmeyi reddedenlere ruhsal ölüm getirdi.

Luka

Soru: Mesih'in Dirilişinin önemi nedir?

A. Mesih'in dirilişi olmadan ölmesi ve gömülmesi, Mesih'in yalnızca insan olduğunu, dolayısıyla bir sahtekar olduğunu kanıtlayacaktır. Tanrı, Mesih'in sunusunu, O'nu mezardan diriltirerek kabul etti. Onun dirilişi ölüme karşı kazanılan zaferdir, Şeytan'ın Adem ve Havva'dan bu yana insan üzerindeki hakimiyetidir.

John

Soru: Yahya'nın "Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı" ifadesinin nesi bu kadar önemli?

A. John ilhamla "Söz"ün (İsa) Tanrı olduğunu ilan etti. Dolayısıyla Allah'ın sevgi, barış, merhamet, sadakat gibi diğer sıfatlarını da içerir. Ancak önemli olan, İsa'nın insana atfedilme ve Tanrı, Mesih ve Kutsal Ruh nezdindeki doğru konumuna geri getirilme fırsatını verme arzusunda yatmaktadır.

Elçilerin İşleri

Soru: Elçilerin İşleri Kitabının amacı nedir?

A. Luka, Elçilerin İşleri kitabında, Mesih'in havarileri aracılığıyla yaptığı ve bağışlanmak için kendisine başvurulara kurtuluş fırsatı sağlayan eylemlerini kaydeder. Günah yüzünden öldükten, Tanrı tarafından vaftiz mezarından diriltiren Mesih'in kefaretilerindeki kurbanının kanına gömüldükten sonra, Tanrı onları Mesih'in kurtarılmış insanlardan oluşan krallığına, kurmayı vaat ettiği kiliseye yerleştirir.

Soru: Mesih bir yapı (bir kutsal alan, buluşma yeri), dini bir organizasyon mu inşa etti veya Yahudi Sanhedrin'i yeniden mi kurdu?

A. Mesih'in kilisesi, kişi Mesih'in kurtuluş mesajını duyduktan, onun günahkâr durumunu ve insanın başlangıçta sahip olduğu doğru duruma geri dönebilmek için bağışlanma ihtiyacını anladıktan sonra Tanrı tarafından Mesih'in Bedenine yerleştirilen insanlardan oluşan canlı bir organizmadır. Mesih'in ve havarilerinin öğretilerine itaat.

Romalılar

Soru: İnsan nasıl doğru olur?

A. Bütün insanlar günah işledi ama affedilebilirler. Doğruluk, Tanrı'nın kendi doğruluğunu Mesih'in ve Tanrı'nın Krallığına girenlere attığı Tanrı'dan gelir.

1 Korintliler

Soru: Korint'teki kilise diğer kiliselerin izlemesi gereken bir örnek midir?

C. Hayır! Onları vaftiz eden kişi yüzünden bunların önemi konusunda tartışıyorlardı ve günaha tolerans göstermelerinden gurur duyuyorlardı. Onları kimin vaftiz ettiği değil, Mesih'in kanına dalmak ÖNEMLİDİR. Bedendeki günah, bireylere duyulan sevgi ile derhal yüzleşilmelidir. Aksi takdirde günah, maya gibi yayılır ve bütün bedeni kirletir.

2 Korintliler

Soru. Pavlus "Bizi Mesih aracılığıyla kendisiyle barıştıran ve barıştırma hizmetini bize veren Tanrı?" derken ne demek istedi?

Cevap: Tanrı kimsenin yok olmasını istemediğinden ve müjde insana kurtulma fırsatı verdiğinden, o zaman uzlaşma hizmeti Mesih'in, O'nun kefaretilerinin, gömülmesinin, dirilişinin ve Cennete geri yükselişinin, yani Müjde'nin duyurulması olmalıdır.

Galatyalılar

Soru: Mesih'e iman yoluyla zayıf ve sefil ilkelere geri dönen ve lütuftan uzaklaşan Tanrı'nın oğulları kimlerdi?

Cevap. Önemli olan onların kim oldukları değil, Hıristiyanların Mesih'ten uzaklaşabilecekleri ve Tanrı'nın Mesih aracılığıyla sunduğu kurtuluş teklifinden - O'nun lütfundan - uzaklaşabilecekleri gerçeğidir.

Efesliler

Soru: Mesih'te olmanın yararları nelerdir?

Cevap: Mesih'te olanların yararları, Mesih'in kanı aracılığıyla kurtuluş ve kurtuluş, Tanrı'dan miras, Kutsal Ruh'un mührü ve hep birlikte Tanrı için bir konut olarak inşa edilmektir.

Filipililer

Soru: Kişi neden Tanrı'nın iradesine ilişkin daha fazla bilgi ve derin anlayış elde etmeye çalışmalıdır?

C. Tanrı'nın mesajı üzerinde sürekli düşünmek, kişinin en iyinin ne olduğunu ayırt edebilmesine olanak tanıyacak, böylece Mesih'in gününe kadar, Tanrı'nın yüceliği ve övgüsü için İsa Mesih aracılığıyla gelen doğruluğun meyveleriyle dolu olarak saf ve suçsuz olabilecektir. .

Koloseliler

S. İlişkilerde birliğin anahtarları nelerdir?

C. Önem vermediğiniz biriyle birleşmek imkansız olmasa da zordur. Bu nedenle, sevgi barışı teşvik ettiğinden ve sevgi ne kadar büyük olursa, o kadar birlik olursanız, bir miktar sevgi mevcut olmalıdır. Daha sonra bu birlik, kişinin kendini Allah'a teslim etmesi gibi olumlu eylemlerle sergilenecektir. Tanrı o kadar sevdi ki İsa'yı verdi ve İsa da o kadar sevdi ki, insan yeniden canlansın ve Tanrı ile birleşebilsin diye hayatını verdi.

1 Selanikliler

Soru: Bir Hıristiyan'ın yaşamının tutkusu ne olmalıdır?

C. Sakin bir yaşam sürmeyi, kendi işinize bakmayı ve tıpkı size söylediğimiz gibi ellerinizle çalışmayı tutkunuz haline getirin, böylece günlük yaşamınız dışarıdan gelenlerin saygısını kazanabilir.

2 Selanikli

Soru: Hıristiyanlara öldükten sonra ne olur?

C. Bir tür “gömme” vardır; ölü yakma, toprakta, denizde veya toprak elementlerine maruz bırakılarak. Daha sonra Allah'ın bütün insanlara verdiği ruh O'na döner, salihlerin ruhları cennete gider ve 2. gelişinde salihlerin dünyevi bedeni ölümsüz bir varlığa dönüşerek onun ruhuyla birleşir.

1 Timoteos

Soru: Yunanca diaconos kelimesi hizmetçi anlamına geldiğinden, cemaatlerde hizmetkarlar kimlerdir ve ne yapmaları gerekir?

Cevap. Tüm Hıristiyanlar, tıpkı insan vücudunun farklı işlevlere sahip parçaları olduğu gibi, yapacak farklı işleri olan, Mesih'in Bedeni'nin, O'nun Kilisesi'nin hizmetkarlarıdır. Tüm hizmetkarlar Mesih'i ilan etmelidir, ancak farklı şekillerde; örneğin, birisini bir öğretmene getirmek, muhtaç dullar ve yetimlerle ilgilenmek, çobanlara koruyucu olarak görevlerinde yardımcı olmak ve Mesih'i duyurmak; özel olarak öğretmek, İncil'i kamuya duyurmak ve Tanrı'yı arayanlar için Kutsal Kitap dersleri hazırlamak gibi.

2 Timoteos

Soru: Tanrı'nın Krallığı içindeki saygısız gevezeliklerin ve tartışmaların sonucu nedir?

Cevap: Saygısız gevezelik ve tartışma, insanları giderek daha fazla tanrısızlığa sürükler ve konuşmaları kangren gibi yayılır. Bu eylemler bir dereceye kadar yetenek, bilgi, eğitim ve kendine önem vermenin üstünlüğünü ima eder.

Titus

Soru: Bir ihtiyarın, çobanın, vasinin nitelikleri, onun başkaları adına karar verme veya kişiyi doğru bir yaşama doğru yönlendirme ve teşvik etme yeteneğini gösteriyor mu?

Cevap: Bu karakter niteliklerine sahip olanlar, onun Rabbine, karısına ve çocuklarına olan saygısına sadık olduğunu gösterir. Sürekli Mukaddes Kitap çalışması sayesinde kutsal yazıları iyi bir şekilde kavraması, etkili iletişim kurma yeteneği ve insanların Tanrı'nın benzerliğinde olgunlaşmalarına yardımcı olmak için teselli, tavsiye ve cesaret için ondan aramalarını sağlayacak bir mizaca sahip olması. Başkaları adına karar verme konusunda herhangi bir yeterlilik listelenmemiştir.

Filomon

Soru: “İnancınızı paylaşmada aktif olmak” neyi içerir?

C. Bazıları paylaşma eyleminin yalnızca Mesih'in Müjdesi'ni duyurmak olduğunu söyleyebilir. Ancak başkalarını, Tanrı'yı memnun edecek şekilde tanrısal bir yaşam sürmeyi bilmeye ve anlamaya teşvik etmek ve sadakati teşvik etmek aynı zamanda inancınızı aktif olarak paylaşmaktır.

İbraniler

Soru: İman nedir ve eskiler imanlarını nasıl gösterdiler?

A. Habil Tanrı'ya daha iyi bir kurban sundu, Nuh bir gemi inşa etti, İbrahim itaat etti ve İshak'ı Tanrı'ya sundu, Musa Tanrı'yı seçerek Firavun'un kızının oğlu olmayı reddetti, İsrail Fıfış Bayramı'nı tuttu ve halk yürüdüktan sonra Eriha'nın duvarları yıkıldı Tanrı'nın yönlendirdiği gibi

James

Soru: İnsanı kim ayartıyor ve Tanrı neden insanın ayartılmasına izin veriyor?

A. Tanrı ayartmaz ve ayartılamaz da. İnsanı akıl yürütme ve karar verme yeteneğine sahip yarattı. Şeytan her insanın arzularını ve zayıflıklarını bilir. Bu yüzden insanın önüne onu karar vermeye zorlayacak şeyler koyar. İnsan, Tanrısına sadık kalmaya mı karar verecek yoksa arzularına boyun eğmeye mi karar verecek?

1 Peter

Soru: Bir Hıristiyan neden eyleme zihnini hazırlamalıdır?

Cevap: Mesih'tekiler iyi işler yapmak için yaratıldılar ve insan, Mesih'e itaat yoluyla iradesini Tanrı'ya teslim ettiğinde, Tanrı'nın bağışlayıcılığına duyduğu sevgiden ve O'nunla birlikte sonsuz bir yaşam vaadinden dolayı Tanrı'ya hizmet eden bir rahip oldu. Sevgi, Tanrı'nın hoşuna giden şeyleri yapma (çalışma) arzusunu yaratır. Bu nedenle Hıristiyan bir rahip, Tanrı'nın kendisinden ne istediğini belirlemek için kutsal yazıları araştırır.

2 Peter

Soru: Petrus'un, "Eğer bazıları Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'i tanımak sayesinde dünyanın kirliliklerinden kurtuldularsa, yine onlara karışıp yenildilerse, son durumları ilk durumlarından daha beter oldu" sözü ne anlama geliyor? Bu gerçekten doğru mu?

Cevap: "Dünyanın murdarlığından kurtulmak", günahların Mesih'in kanı aracılığıyla bağışlanmasıdır. "Yine dolaşmak", dünyanın günahkâr yollarına ve onun yozlaştırıcı yollarına geri dönüştür. "Aşılmak", dünyanın günahkar yollarını yaşayarak Mesih'in doğru yollarını reddetmektir. İlkinde kaybolmuştu, şimdi "daha kötü", günahkar hayatı yaşarken artık kurtarılmış durumda olmadığı anlamına geliyor.

1 John

S. John'un gördüğü ve duyduğu mesaj neydi?

A. John, Tanrı'yı, Mesih'i (Mesih'i) günahsız bir adam olarak gördüğümü ve ona dokunduğumu söyledi; doğası sevgi olan kutsal ve dürüst bir kişi.

2 John

Soru: Deccaller kim veya nedir?

C. Deccaller, İsa'nın insan etinden oluşan Tanrı değil, Yusuf'un oğlu olduğuna inanan ve bunu öğreten "Hıristiyan" aldaticılardır. Eğitimli ve seçkinlere, "bilgiye" sahip olanlara değil, yalnızca cahil ve saflara hitap ediyordu.

Jude

S. Jude'un uyarısı neyle ilgiliydi?

C. Paganların ahlaksız cinsel uygulamalarını kabul eden, onların anlamadıklarını kınayan ve İsa'nın insan bedenindeki Tanrı olmadığını, yalnızca bir hayalet olduğunu öğreten, Hıristiyan olduklarını iddia eden tanrısız öğretmenler var.

Vahiy

Soru: Tanrı'nın, Yahya aracılığıyla Yahudilerin, Paganların ve Romalıların zulmüne maruz kalan Hıristiyanlara iletmek istediği mesaj neydi?

Cevap. Tanrı, Yuhanna aracılığıyla halkına, onların katlanmak zorunda kaldıkları sefil koşulların farkında olduğunu bildiriyor. Dünyanın kontrolü bende; bu durum sonsuza kadar sürmeyecek o yüzden Bana olan inancınıza sıkı sıkıya sarılın. Ancak Asya'daki kiliselerde bulunanların bir kısmı cinsel ahlaksızlık gibi pagan uygulamalara izin vererek zulmün baskısına boyun eğmiş, bir kısmı da paganizme ya da Yahudiliğe dönmüştür. Tövbe edin ve sonsuz yaşamı almak için Mesih'e dönün.